

ΜΙΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ
...Επί των Επάλξεων...

Κωνσταντίνος Δ. Λάμπρου

Η έκδοση είναι, με τη χορηγία του Συνεργατικού Σχήματος «ΠΑΝΟΡΜΟΣ ΣΥΝ. ΠΕ» επ' ευκαιρία των 8 χρόνων από την ίδρυσή του και την συμπλήρωση 50 χρόνων αδιάληπτης παρουσίας του συγγραφέα στο χώρο της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης

Διοικητικό Συμβούλιο ΠΑΝΟΡΜΟΥ 2022-2025

Κλήμης Δημαρχιάδης, Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Λάμπρου, Αντιπρόεδρος

Αγγελική Φυλακτού, Γενική Διευθύντρια

Βαγγέλης Μπίρης, Υπεύθυνος Οικονομικών

Φώτης Πουλής, Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων

Σχεδιασμος: Κυριακάκης Γεώργιος

Εκτύπωση: **Pressious** Arvanitidis

ISBN: 978-618-00-4886-5

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	5
Βιογραφικό. Κωνσταντίνος Δ. Λάμπρου	6
Σημείωμα του συγγραφέα	8
i. Εν Ονόματι του Κλάδου & του Θεσμού.....	11
Ομιλία Κωνσταντίνου Λάμπρου 2004-09-16	13
Η θέση μας (Κλαδικός Τύπος, 2004-11-22).....	20
Απαντήσεις επί της Ε.Ο-2002/92 (Ασφαλιστική Αγορά, 2006-10-19)	22
Ανακοίνωση στον Τύπο (Αθήνα, 2006-12-18).....	26
Άυλη Εμπορική Αξία (Ασφαλιστής, 2007-11-09)	28
Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο Επαγγελματικής Αστ. Ευθύνης (Ασφαλιστής, 2008-11-19).....	31
Ομοσπονδία; Συνομοσπονδία; ή Ένωση Διαμεσολαβούντων; (Κλαδικός Τύπος, 2010-11-09)	37
Δωρεάν Συμβουλή (Δελτίο Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών, 2012-04-06).....	41
Τειρεσία, Μνημόνιο; ή Εργαλείο Management; (Next Deal, 16-05-2012)	44
Επικουρικό και Επικουρία.. για τον «Τειρεσία» (Κλαδικά Περιοδικά, 30-07-2012).....	49
Στη σκιά Του Τειρεσία (Κλαδικός Τύπος, 2012-08-12).....	53
Ψωμί & Παντεσπάνι (Κλαδικός Τύπος, 2013-02-15).....	57
«Φερετζές; μπούρκα; ή φούρκα» (Κλαδικός Τύπος, 2013-03-12).....	62
«Φωτιές, κεραυνοί και εκρήξεις στα θεμέλια της αξιοπιστίας μας,ο μονόλογος του γύφτου & το θαύμα της Κανά» (2013-03-22) (Δημοσιεύτηκε Next Deal, 2018-09-17)	69
Άρθρο 25 του Ν.4141 & και αλλαγές στο Π.Δ 190(Κλαδικός Τύπος, 2013-04-09).....	103
Απο τον Τειρεσία στον Κάλχα (Κλαδικός Τύπος, 2013-06-13)	106
«...Δεν είναι αυτό που νομίζεις...» (Αδημοσίευτο, 2017-02-07).....	109
Γιορτή Ασφαλιστών (Website Πανορμου, 2019-09-17)	114
Το αύριο της Ιδιωτικής Ασφάλισης, θα καθοριστεί εν πολλοίς... από το σήμερα (Περιοδικό Διασφαλίζω ΕΕΑΕ, 2020-04-03).....	117
Καθαρά & Ακάθαρτα Ασφάλιστρα* Κατάχρηση Δικαιώματος επί του ..Δικαιώματος**.. (Next Deal, 2020-06-02)	120
ii. Επιστολές.....	125
Επιστολή στον Ευάγγελο Σπύρου (Ασφαλιστικό ΝΑΙ, 2009-11-16)	127

Επιστολή προς τους συγγραφείς του «19 ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ»* (2009-11-30).....	136
Επιστολή προς ΤΕΑ - ΕΑΠΑΕ (2016-11-29).....	138
Μελέτη Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών 2017 (Next Deal, 2018-04-10).....	139
Επιστολή προς «Ενεργοί Ασφαλιστές» (2019-09-17).....	140
«Άμες δε γεσόμεθα πολλώ κάρρονες.» (Ενεργοί Ασφαλιστές, 2021-05-27).....	142
American Life – NN (Ασφαλιστική Αγορά, 2022-02-02).....	152
iii. Συνεντεύξεις & Άρθρα	155
«Φθινοπωρινοί Ασφαλιστές» (Ασφαλιστικό ΝΑΙ, 2012-09-13).....	157
Απαντήσεις επι ερωτημάτων (Next Deal, 2022-09-23).....	160
..δεν θα σβήσω ..αλλά θ' ανάψω.. κεριά.. (Next Deal, 2023-04-01).....	163
iv. Έξω από το Κουτί	193
«ΕΛΛΗΝ ...ΑΣΘΕΝΗΣ..» (Δελτίο ΕΕΑ, 2015-06-03).....	195
Μπαμπασαά..Γονέα 2...θα με... θηλάσεις...εσύ...; (Next Deal, 2019-02-18).....	217
«Ου φιμώσεις βουν αλούντα» (Next Deal, 2019-08-05).....	227
200 Γιατί (Next Deal, 2021-03-26).....	235
Υπάρχουν όρια; (Next Deal, 2022-10-14).....	242
v. Αποχαιρετισμοί	249
Αποχαιρετισμός του Νίκου Πετρόπουλου	251
Αποχαιρετισμός Μανώλη Ανδρόνικου.....	253
Για τον Βαγγέλη Αλεξίου	255
Αποχαιρετισμός στο Γιάννη Μπουρακλή.....	258
Για τον Μάνο Μαρκόγλου.....	262

Πρόλογος

Το βιβλίο αυτό αποτελεί μία σύνοψη πολύ περιληπτική, 50 ετών αγώνα και αγωνιών, ενός εκλεκτού Συναδέλφου και προσωπικού μου Δασκάλου, του Κωνσταντίνου Λάμπρου, ο οποίος με την πορεία, την τιμιότητα, την ειλικρίνεια, το ήθος και την αξιοπρέπεια του κοσμήει το χώρο της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης και αποτελεί πρότυπο Ανθρώπου και Επαγγελματία.

Η σκέψη του Κώστα για τη συγγραφή των άρθρων, αφορμάται από γεγονότα της ασφαλιστικής καθημερινότητας: πραγματεύεται ζητήματα ευρείας θεματολογίας και κατά βάση επίκαιρα, τουλάχιστον για τη χρονική περίοδο που γράφτηκαν, τα οποία κάποια εξ αυτών τείνουν στη διαχρονικότητα, καθώς ισορροπούν ανάμεσα στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον.

Η συγκεντρωτική έκδοση όλων αυτών που ειπώθηκαν από τον ίδιο και δημοσιεύτηκαν αποτελούν ένα είδος ιδεολογικής κατάθεσης και άπτονται της αισθητικής, ηθικής, συνδικαλιστικής και πρακτικής λειτουργίας της ασφαλιστικής αγοράς. Ως ενεργό μέλος της, καταθέτει τις απόψεις του, με σκοπό να αναδείξει τις διαστάσεις των προβλημάτων ή να επισημάνει τις αιτίες που τα προκαλούν ή να προτείνει λύσεις για την αντιμετώπισή τους.

Με αυτή την έννοια, μπορούμε να πούμε ότι με το συγκεκριμένο πόνημα, ο Κωνσταντίνος Λάμπρου έχοντας πνευματικές ανησυχίες και κοινωνικές ευαισθησίες συμβάλλει στο δημόσιο προβληματισμό για τα ασφαλιστικά θέματα που απασχολούν τα μέλη της ευρύτερης κοινότητας: είναι μία συλλογή που θα γίνει αποδεκτή από το ευρύ ασφαλιστικό αναγνωστικό κοινό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνεργατικού Σχήματος ΠΑΝΟΡΜΟΣ αποφάσισε να συνδράμει σε αυτή τη συγγραφική προσπάθεια του Συνιδρυτή και Αντιπροέδρου του αναλαμβάνοντας τη χορηγία αυτού του τόσο σημαντικού και ιστορικού έργου.

Δάσκαλε σ' ευχαριστώ που για πάνω από δύο δεκαετίες είμαστε μαζί, συνοδοιπόροι στο δύσκολο έργο αναβάθμισης του επαγγέλματος του Ασφαλιστικού Διαμεσολαβητή, για τις γνώσεις, τις συμβουλές και τον τρόπο σκέψης σου που με βοήθησαν να γίνω καλύτερος άνθρωπος και βέβαια για τη μεγάλη τιμή που μου κάνεις να προλογίσω την πρώτη σου εκδοτική προσπάθεια.

Κλήμης Δημαρχιάδης
Πρόεδρος Cluster "ΠΑΝΟΡΜΟΣ"
Επικεφαλής Επιμελητηριακού Συνδυασμού "Ασφαλιστική Συνεργασία"
Μέλος Δ/Σ "Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών"

Βιογραφικό Κωνσταντίνος Δ. Λάμπρου

Γεννήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1950, στη κοιλάδα του Σμολίτσα, στο Συνοικισμό Μπέρκου - Κωστανιανης - Δωδώνης - Ιωαννίνων.

Τελείωσε το Εξατάξιο Γυμνάσιο-Λύκειο το 1968, στο Μέτσοβο, ως οικότροφος, με την καθοριστική συνδρομή & επιμονή, του δασκάλου του, Κωνσταντίνου Παππά, που φρόντισε και για & την αναγκαία οικονομική βοήθεια, μέσω (ActionAid), την οποία επωμίστηκαν, δύο Ελληνό-Αμερικανίδες, η Ζωή Δημητρακοπούλου και η Dorotheas Li !!

Υπηρέτησε στη συνέχεια την πατρίδα, από το 1970 έως το 1972, ως Έφεδρος Ανθυπίαρχος στο συγκρότημα ιππικού / τεθωρακισμένων, Γουδή, αλλά και κατά διάρκεια της 3μηνής επιστράτευσης το 1974.

Παντρεμένος με την Ελπίδα Πολύζου, έχει δύο παιδιά, την Ευγενία, πτυχιούχο Νοσηλεύτριας Τ.Ε.Ι Αθηνών με Άδεια Ασφαλιστικού Διαμεσολαβητή και τον Δημήτρη, Μηχανικό του Διαστήματος.

Στον Ασφαλιστικό χώρο μπήκε την 1η Απριλίου 1973, σε ηλικία 22 ετών στρατολογημένος από την «Ελληνική Ασφαλιστική».

Από 23/10/1973 και έως σήμερα συνεργάζεται στον κλάδο Ζωής & ΑΚ αποκλειστικά με την American Life και το Υποκατάστημα Μαρκογλου - MetLife - νυν NN Hellas.

Στους Γενικούς Κλάδους συνεργάζεται πρακτοριακά με την AIG, Allianz, Arag και τα Μεσιτικά Γραφεία, Karavias Underwriting Agency, Daes London Market & το Συνεργατικό Σχήμα «ΠΑΝΟΡΜΟΣ ΣΥΝ. Π.Ε».

Έχει συμμετάσχει και παρακολουθήσει πολλά συνέδρια & σεμινάρια, γενικά & ειδικά του Κλάδου Ιδιωτικής Ασφάλισης & ΑΚ, στην Ελλάδα και εξωτερικό, του BIPAR, Επιμελητηριακά & εκθέσεις και βέβαια εταιρικά.

Μέλος του Πανελληνίου Συνδέσμου Ασφαλιστικών Συμβούλων (ΠΣΑΣ), από Ιδρύσεώς του, με αύξοντα αριθμό 33, του οποίου διατέλεσε μέλος, σε οκτώ Διοικητικά Συμβούλια.

Α΄ Αντιπρόεδρος: 2000-2004,

Πρόεδρος στα ΔΣ : 1992-1994 & 2004 – 2006

Επίτιμος Πρόεδρος πλέον

Είναι ακόμη ενεργό μέλος στην Ένωση Επαγγελματιών Ασφαλιστών Ελλάδος (ΕΕΑΕ) & το Σύλλογο Πρακτόρων Νομού Αττικής (ΣΠΑΤΕ).

Μέλος του ΔΣ του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών (ΕΕΑ), από το 2002 και από το 2011 επικεφαλής του επιμελητηριακού συνδυασμού «Ασφαλιστική Συνεργασία» και πρόεδρος του τμήματος υπηρεσιών, έως τον Δεκέμβριο του 2017.

Ιδρυτικό Μέλος & αντιπρόεδρος στον Συνεταιρισμό Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης «ΠΑ-ΝΟΡΜΟΣ ΣΥΝ.ΠΕ» από το 2015

Υπήρξε μέλος της επιτροπής Ιδιωτικής Ασφάλισης & της τεχνικής επιτροπής εκπαίδευσης, του Υπουργείου Εμπορίου – Ανάπτυξης και έχει εκπροσωπήσει τον Κλάδο της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης σε πολλές νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, Αρχές και ΜΜΕ από το 1986 και μετά.

Έχει γράψει πολλά άρθρα στον Κλαδικό Τύπο για θέματα που αφορούν την Ιδιωτική Ασφάλιση. Αρθρογραφεί και για άλλα θέματα τόσο στον κλαδικό όσο και στον Τοπικό Τύπο της ιδιαίτερης πατρίδας του.

Ήταν για πολλά χρόνια πρόεδρος της αδελφότητας Κωστανιανής Ιωαννίνων και αντιπρόεδρος στην Ομοσπονδία Δωδωνοχωριτών.

Στις ελεύθερες ώρες ασχολείται με το διάβασμα, το ψάρεμα και την οινοποιία.

Σημείωμα του συγγραφέα

Ο Κλάδος της Ιδιωτικής Ασφάλισης δεν ήταν επιλογή μου προέκυψε!! όπως και όλα τα σημαντικά πράγματα στην Ζωή μου.

Προερχόμενος από μια περιοχή που ζούσε ακόμη στην Ησιόδεια εποχή, του αρότρου και της χειρολαβής, βρέθηκα ξαφνικά, όχι μόνο να εργάζομαι, αλλά και να εκπροσωπώ από πολύ νωρίς έναν καινούργιο, άγνωστο & μοντέρνο Κλάδο, από τις «...αιχμές...», θα έλεγα, του Καπιταλιστικού Συστήματος.

Πολλές φορές ένοιωσα σαν την «..αλεπού στο παζάρι..»!! ήταν για μένα Υπέρβαση, αλλά και πρόκληση, έπρεπε πάση θυσία να ανταποκριθώ στα καθήκοντα που ανέλαβα και σε εκείνα που μου ανατέθηκαν.

Αγάπησα αυτό το χώρο, όπως θα έκανε & για οποιαδήποτε άλλη εργασία που θα προέκυπτε ή θα επέλεγα, αφού θεωρώ ότι δεν μπορείς και δεν πρέπει να κάνεις οτιδήποτε, αν δεν το αγαπάς, διότι δημιουργείτε αμφίπλευρη ζημιά και αν σε πολλές περιπτώσεις, η εργασία μπορεί να γίνεται και σαν αγγαρεία, στο δικό μας χώρο αυτό αποκλείετε εντελώς.

Δεν αρκέστηκα λοιπόν να ασκώ το επάγγελμα, περιοριζόμενος στο όποιο οικονομικό όφελος, αλλά ήθελα να μπω «..παραμέσα..», στα ενδότερα, γι' αυτό «..ανακατεύτηκα..» από αρχής με τα Κοινά του Κλάδου, ένοιωθα την ανάγκη να είμαι ενεργό μέλος.

Δεν μπορούσα να δεχθώ ότι θα ασκούσα ένα επάγγελμα χωρίς, να έχω λόγο άποψη αλλά & ευθύνη για αυτό.

Είχα και έχω την άποψη, ότι όλοι μας πρέπει να έχουμε μια ξεκάθαρη θέση, για το πως θα έπρεπε να είναι τα πράγματα στον Κλάδο και το Θεσμό, αλλά και γενικότερα σε τη Κοινωνία θέλουμε να ζούμε, πρέπει να είμαστε και ενεργοί πολίτες.

Την δική μου άποψη την εξέθετα και την υπερασπίστηκα διαχρονικά και με συνέπια, δεν απέφυγα να εκτεθώ ή να δεχθώ και κριτική, για τις απόψεις μου και όχι πάντα, χωρίς κόστος.

Το έκανα από όποια θέση και αν βρέθηκα, είτε ως απλός Ασφαλιστής, είτε ως πρόεδρος του ΠΣΑΣ, είτε ως Μέλος του Δ/Σ του ΕΕΑ και τώρα ως Αντιπρόεδρος του Συνεργατικού Σχήματος «ΠΑΝΟΡΜΟΣ» ή ακόμη, ως απλός πολίτης.

Αυτό δεν σημαίνει, ότι απαραίτητα οι απόψεις μου έπρεπε να είναι και αποδεκτές, από τα άλλα εμπλεκόμενα μέρη, αφού υπήρχαν οι διαφορετικές οπτικές, που διασταυρώνονται στις περισσότερες των περιπτώσεων, με συγκρουόμενα συμφέροντα.

Η συγκεντρωτική έκδοση όλων αυτών, που ειπώθηκαν & δημοσιεύτηκαν κατά καιρούς, κυρίως στον Κλαδικό Τύπο, προέκυψε, δεν ήταν δική μου ιδέα, αλλά του φίλου, συναδέλφου και προέδρου του «ΠΑΝΟΡΜΟΥ» Κλήμη Δημαρχιάδη, έχοντας και την ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, του Συνεργατικού Σχήματος.

Ορισμένα από τα κείμενα γράφτηκαν, εκ θέσεως και στα πλαίσια της υποχρέωσης, να υπερασπιστούμε τα συντεχνιακά μας συμφέροντα.

Τα περισσότερα όμως είχαν στόχο τα Θεσμικά του Κλάδου και άλλα γράφτηκαν από αγωνιώδη προσπάθεια «..αναζήτησης..» κύρους, για το επάγγελμα και το Θεσμό.

Αρκετά ξεπήδησαν αυθόρμητα και κατ' ανάγκη, αφού δεν μπορούσα να ψυχάσω, αν δεν έπαιρνα θέση, σε ορισμένα θέματα που προέκυπταν και προκαλούσαν.

Ασχολήθηκα κυρίως με τα κακώς κείμενα, κατά την δική μου γνώμη, εντός και εκτός του Ασφαλιστικού «..κουτιού..».

Από βαθύτερη εσωτερική ανάγκη γράφτηκαν και εκφωνήθηκαν οι αποχαιρετισμοί, Δασκάλων αλλά & αγαπημένων, αγωνιστών, Συναδέλφων.

Κάποια από τα γραφόμενα, μπορεί να είχαν ενδιαφέρον σε εκείνη την χρονική περίοδο, λόγω επικαιρότητας, σήμερα το όποιο ενδιαφέρον, μπορεί να περιορίζεται σε καθαρά ιστορικούς λόγους.

Τίποτα απολύτως δεν γράφτηκε κατά παραγγελία ή από σκοπιμότητα.

Ελπίζω να μην θεωρήσουν, ότι έχασαν το χρόνο τους, όσοι μπουν στον κόπο να ξεφυλλίσουν αυτό το πόνημα, που εμπεριέχει δράση & αγωνίες μισού αιώνα.

Τα αντίτυπα θα διανέμονται δωρεάν, από το Συνεργατικό Σχήμα, που ανέλαβε και τη χορηγία της πρώτης αυτής έκδοσης, σε Συνεταίρους, Συναδέλφους & σε ενδιαφερόμενους, εντός και εκτός Κλάδου.

*Κωνσταντίνος Δ. Λάμπρου
Αθήνα 26 Ιουλίου 2023*

**Εν Ονόματι του Κλάδου
&
του Θεσμού**

Ομιλία Κωνσταντίνου Λάμπρου

2004-09-16

Ομιλία Κωνσταντίνου Λάμπρου

Πρόεδρος Π.Σ.Α.Σ.

Θεσσαλονίκη 16 & 17 Σεπτεμβρίου 2004

Θέμα: Πολίτης – Καταναλωτής & Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής.

Πριν από 15-20 χρόνια το ενδιαφέρον όλων ήταν στραμμένο στον παραγωγό, στην προστασία του, τον τρόπο που θα προωθήσει στην Αγορά τα προϊόντα, πού θα βρει καταναλωτές και χρήστες.

Σήμερα, γυρίσανε τα πάνω-κάτω. Το κέντρο του ενδιαφέροντος είναι ο καταναλωτής, είτε προϊόντων, είτε υπηρεσιών.

Από την αυτού εξοχότητα του παραγωγού περάσαμε στην αυτού εξοχότητα του καταναλωτή.

Κοντά στους Συνεταιρισμούς των παραγωγών έχουμε τις Ενώσεις των καταναλωτών.

Όλοι, όμως είμαστε ταυτοχρόνως και παραγωγοί και καταναλωτές. Σίγουρα, και εσείς θα παράγετε κάτι, που καταναλώνω εγώ.

Σήμερα, όμως το αφεντικό είστε εσείς οι πολίτες καταναλωτές Ασφαλιστικών Προϊόντων, χρήστες αν θέλετε των υπηρεσιών.

Η παρουσία μου σ' αυτή την ημερίδα, σκοπό έχει να σας ενημερώσει για τις υπηρεσίες που προσφέρουν οι Διαμεσολαβούντες στην αλυσίδα Ασφαλισμένος-Εταιρεία. Να σας δοθεί η ευκαιρία να θέσετε ερωτήματα και γιατί όχι να εκφράσετε παράπονα.

Ο τίτλος της Ημερίδας είναι Πολίτης – Καταναλωτής & Ασφάλειες.

Θα προσπαθήσω να περιορισθώ στο κομμάτι που με αφορά και αυτό είναι η Διαμεσολάβηση. Οι Διαμεσολαβούντες στην Ιδιωτική Ασφάλιση είναι ο Συνδεδειγμένος Κρίκος ανάμεσα σε Ασφαλισμένο και Εταιρεία.

Όλο το «οικοδόμημα» της Ιδιωτικής Ασφάλισης στηρίζεται στη Διαμεσολάβηση. Ο θεσμός διεθνώς είναι Τριάδα ομοούσιος και ακώριστος. Ασφαλισμένοι-Διαμεσολαβητές-Εταιρείες. Ό,τι και αν αφαιρέσεις παύει να υπάρχει.

Διαμεσολάβηση στη Χώρα μας ασκούν οι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι, οι Πράκτορες οι Μεσίτες, γνωστοί ως Brokers, οι Συντονιστές και οι Ασφαλιστικοί Υπάλληλοι.

Αυτούς ορίζουν οι Ασφαλιστικοί Νόμοι 400/70-1569/85-2171/93-2496/97, αλλά επειδή ζούμε στην Ελλάδα, διαμεσολάβηση ασκούν και οι Τράπεζες, οι Αντιπροσωπείες Αυτοκινήτων, τα Δίκτυα Internet κ.τ.λ.

Ο συνολικός αριθμός των Διαμεσολαβούντων αυτών, που ορίζει ο νόμος (εκτός των υπαλλήλων) είναι περίπου 27.000 σε όλη την Ελλάδα.

Εκπροσωπώ την μεγαλύτερη κατηγορία από αυτούς, αυτήν των Ασφαλιστικών Συμβούλων που ο αριθμός είναι 22.000, περίπου.

Από 15 Ιανουαρίου 2005 όλες αυτές οι κατηγορίες θα ονομάζονται Ασφαλιστικοί Διαμεσολαβητές, αυτόν τον όρο θα χρησιμοποιώ από δω και εμπρός.

Ο Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής μελετά την Αγορά, εντοπίζει τις Ασφαλιστικές Ανάγκες και προτείνει στους πολίτες-καταναλωτές λύσεις.

Στις δραστηριότητες αυτές συμπεριλαμβάνονται και οι δραστηριότητες συνδρομών κατά την διάρκεια της Ασφαλιστικής Σύμβασης, ιδίως σε περίπτωση επέλευσης του κινδύνου.

Αυτά είναι τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή, όπως περιγράφονται στο Ελληνικό Νόμο και στην υπό εφαρμογή Ευρωπαϊκή Οδηγία.

Φύση και θέση κοντά στον Ασφαλισμένο είναι ο υπερασπιστής των συμφερόντων του.

Ο επαγγελματίας Διαμεσολαβητής θα προτείνει λύσεις για τον Ασφαλισμένο, που θα διάλεγε και για τον εαυτό του, αν είχε τις ίδιες με εκείνον ανάγκες.

Η προσωπική σχέση που αναπτύσσει με τον Ασφαλισμένο είναι σχέση εμπιστοσύνης. Δεν δημιουργεί κόστος, αλλά προσθέτει αξία στη σχέση Ασφαλιστικής Εταιρίας και Ασφαλισμένου. Η επαγγελματική του εξέλιξη είναι συνυφασμένη με το συμφέρον του Ασφαλισμένου και την ανάπτυξη της Εταιρίας. Αυτός μετατρέπει τους τυπωμένους όρους, τα χαρτιά από τα ράφια των Ασφαλιστικών Εταιριών σε Ασφάλιστρο, σε χρήμα για τις Εταιρίες και προστασία για τον Ασφαλισμένο.

Είναι ανά πάσα στιγμή στη διάθεση του Ασφαλισμένου. Είναι ο μόνος που θα του πάει χρήματα την ώρα της ανάγκης (όλοι οι άλλοι θα πάνε να πάρουν) και θα τα πάει στο σπίτι

τι. Για να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις των καταναλωτών βρίσκεται σε συνεχή εκπαίδευση και χρησιμοποιεί την αιχμή της τεχνολογίας περισσότερο ίσως από κάθε άλλο επάγγελμα. Ένα Η/Υ στο γραφείο, ένα στο σπίτι, ένα στο χέρι, ένα στο τσεπάκι, και ένα σύγχρονο κινητό στη ζώνη του.

Όλα για την καλλίτερη και ταχύτερη εξυπηρέτηση του Πολίτη – Καταναλωτή.

Ο μη δυσαρεστημένος πελάτης δεν του αρκεί. Ούτε καν ο ευχαριστημένος. Τα δίνει όλα για να είναι ενθουσιασμένος, γιατί έτσι θα ανοίξει τη διπλανή πόρτα, θα τον συστήσει, θα τον διαφημίσει.

Δεν έχει μισθό, αμείβεται με προμήθειες, με όση ορίζει ο νόμος, απολογιστικά, μπορεί να κάνει όλη την προεργασία, μεγάλη προσπάθεια, αλλά αν ο πελάτης δεν ασφαλιστεί, δεν πληρώσει, δεν πληρώνεται και ο ίδιος.

Είναι ένα δύσκολο και σκληρό επάγγελμα. Αυτός που θέλει να το ασκήσει, θα πρέπει να διακατέχεται από την έντονη επιθυμία της προσφοράς στον συνάνθρωπό του, πρέπει να διαθέτει αυτή την εσωτερική φλόγα, αγγαρείες εδώ δεν χωράνε.

Είναι ο επαγγελματίας παντός καιρού.

Η Ευρωπαϊκή Οδηγία τον θεωρεί βασικό μοχλό ανάπτυξης της Ασφαλιστικής Αγοράς.

Τα τελευταία χρόνια ο ρόλος του διευρύνθηκε και μεταλλάχθηκε, θα έλεγα, και σε Χρηματοοικονομικό και Οικογενειακό Σύμβουλο, αφού εκλήθη να εξυπηρετήσει επενδυτικές – στεγαστικές - καταναλωτικές ανάγκες.

Από την συμβουλή του πλέον, εξαρτάται η εξασφάλιση της οικογένειας, της περιουσίας, αλλά και των επενδύσεων, εκείνων που του εμπιστεύονται τις οικονομίες τους.

Για την άσκηση του Επαγγέλματος του Ασφαλιστικού Διαμεσολαβητή, πέραν από τα ουσιαστικά προσόντα απαιτούνται και άλλα τυπικά μεν, αλλά εξίσου σημαντικά για την διασφάλιση των Ασφαλισμένων.

Πρέπει:

- Να έχει καθαρό ποινικό μητρώο
- Να μην έχει πτωχεύσει
- Μην τελεί υπό δικαστική αντίληψη
- Να είναι κάτοχος τουλάχιστον Απολυτηρίου Λυκείου επιπέδου
- Να κατέχει γενικότερες εμπορικές και επαγγελματικές γνώσεις, οι οποίες πιστοποιούνται με εξετάσεις

Η άδεια εκδίδεται από τα κατά τόπους Επιμελητήρια και ισχύει μόνο για τρία χρόνια. Μετά τις 15 Ιανουαρίου 2005 σε τρεισήμισι, περίπου μήνες, που θα εφαρμοστεί και στη

Χώρα μας η Ευρωπαϊκή Οδηγία, 2002/02, τα πράγματα γίνονται δύσκολα, αφού εκτός των ανωτέρω θα απαιτούνται Συμβόλαιο Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης, για 1.000.000 € και χρηματικές εγγυήσεις για όσους εισπράττουν ασφάλιστρα και μεταβιβάζουν αποζημιώσεις. Αυτά τα μέτρα θα διώξουν από το επάγγελμα το 1/3 περίπου των σημερινών Διαμεσολαβούντων, ότι έγινε και στην Αγγλία όταν εφαρμόστηκε αυτό το μέτρο. Και όλα αυτά για την προστασία του Πολίτη- Καταναλωτή.

Ο Σύνδεσμός μας από τις αρχές του 1990 πήρε πρόσθετα μέτρα για τα μέλη του.

- Θέσπισε το 1992 Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας, με προβλεπόμενες ποινές και τον ενσωμάτωσε στο καταστατικό του
- Συνέστησε πειθαρχική επιτροπή και επέβαλλε ποινές, εξέδωσε ειδική ταυτότητα
- Βραβεύει κάθε χρόνο σε ειδικές τελετές τους κορυφαίους συναδέλφους με αυστηρά κριτήρια, που έχουν να κάνουν κυρίως με το ήθος και τον επαγγελματισμό
- Οργανώνει Συνέδρια κάθε δύο (2) χρόνια, καθώς και επιμορφωτικά σεμινάρια
- Έκανε μεγάλο αγώνα να συνδέσει το επάγγελμα με κύκλο σπουδών
- Κάνει ότι μπορεί για να αναβαθμίσει και να καταξιώσει τον Έλληνα Διαμεσολαβούντα στην Ελληνική Κοινωνία, και αυτές οι ενέργειες του Συνδέσμου τον Ασφαλισμένο και τον Θεσμό έχουν κατά νου την αξιοπιστία του, το κύρος, την εδραίωση της Ασφαλιστικής Συνείδησης

Δεν γνωρίζω κανένα άλλο επάγγελμα με τόσες δικλείδες Ασφαλείας.

Ο δεύτερος εμπλεκόμενος σ' αυτό το οικοδόμημα είναι οι Ασφαλιστικές Εταιρίες.

- Αυτές σχεδιάζουν προϊόντα
- Κοστολογούν
- Θέτουν όρους
- Διαχειρίζονται Ασφάλιστρα και επενδύσεις- Ασφαλίζουν και αντασφαλίζουν
- Αποζημιώνουν
- Μοιράζουν προμήθειες
- Από την Δεσπόζουσα θέση που κατέχουν επιβάλλουν όρους συνεργασίας
- Επιβάλλουν αποκλειστικότητα
- Επιβάλλουν νόμους
- Διοικούν ή κακοδιοικούν
- Αγοράζουν ή συγχωνεύουν, πωλούν, κλείνουν Εταιρίες

Οι λανθασμένες επιλογές ζημιώνουν Ασφαλισμένους, Διαμεσολαβούντες και την αξιοπιστία του Θεσμού.

Η Πολιτεία που εγκρίνει και εποπτεύει δεν μπορούμε να πούμε ότι έκανε καλά τη δουλειά της.

Στα τελευταία 22 χρόνια έκλεισαν 45 Εταιρίες, καμία από αυτές δεν ισχυρίσθηκε ότι την ευθύνη για αυτό την είχαν οι Διαμεσολαβούντες.

Παρ' όλα αυτά, η προηγούμενη κυβέρνηση ψήφισε νόμο που προβλέπει ακόμη και δέσμευση περιουσίας για τους Διαμεσολαβούντες, αν η Εταιρία με την οποία συνεργάζονται κλείσει.

Η ανεπάρκεια στην εποπτεία έφερε αυτόν τον Παγκόσμιας πρωτοτυπίας νόμο, οι Διαμεσολαβούντες έγιναν συνέταιροι στο κλείσιμο, στην Διοίκηση της Εταιρίας και στα κέρδη ισχύει το ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ.

Από τον νέο Εποπτικό Οργανισμό απουσιάζουν ξανά οι Διαμεσολαβούντες, σε νομοσχέδιο που ετοιμάζε για την ανάληψη της εκκαθάρισης Εταιρίας από το Επικουρικό Κεφάλαιο ερήμην των Διαμεσολαβούντων.

Ο εκκαθαριστής έχει τη δυνατότητα να εκκαθαρίσει στην κυριολεξία και τους συνεργάτες διαμεσολαβητές, χωρίς να έχουν καμία απολύτως ευθύνη.

Οι Διαμεσολαβητές βρίσκονται στο πεζοδρόμιο, ψάχνοντας για πελάτη, δεν κάθονται στο οβάλ γραφείο της Διοίκησης.

Η νέα κυβέρνηση έδωσε προεκλογικές υποσχέσεις, ότι θα διορθώσει τις αδικίες στην διαμεσολάβηση, θα ασκήσει αυστηρή εποπτεία, για να ξεκαθαρίσει το ομιχλώδες τοπίο που βλέπει και τις σοβαρές υγιείς Εταιρίες, που είναι και οι περισσότερες.

Ο Υπουργός Οικονομίας & Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης και ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Ιωάννης Παπαθανασίου, γνωρίζουν σε βάθος τον κλάδο, βαθύτερα, τον γνωρίζει και ο Γεν. Γραμματέας Καταναλωτή, ο δικός μας, Θανάσης Σκορδάς, ο προηγούμενος Πρόεδρος του Συνδέσμου.

Εμείς θα συνεργαστούμε τόσο με την Πολιτεία, όσο και με την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, για να βρει επιτέλους η Ιδιωτική Ασφάλιση τη θέση που της ανήκει και να διαδραματίσει το ρόλο που πρέπει, για το καλό της κοινωνίας και της Εθνικής Οικονομίας.

Κλείνοντας, θα αναφερθώ στον «Τρίτο Πυλώνα», αυτού του οικοδομήματος που είστε εσείς οι Ασφαλισμένοι - Πωλητές - Καταναλωτές. Καλοί είναι οι κανόνες, οι κανονισμοί, οι Κώδικες, οι νόμοι, οι ελεγκτές και οι επόπτες, καλύτερη, όμως είναι η αυτοπροστασία.

Η Ασφάλιση είναι μία μακροπρόθεσμη σχέση που έχει να κάνει με ζωτικά σου συμφέρο-

να και δεν πρέπει να την εμπιστευέστε στον καθένα, να ασφαλίσετε με βάση τις Ασφαλιστικές σας Ανάγκες και όχι από υποχρέωση.

Δεν μπορεί να διακινδυνεύετε τα ζωτικά σας συμφέροντα επειδή κάποιος σας έσβησε μία κλήση, ή σας έκλεισε την φορολογική σας δήλωση, ή επειδή πήρατε δάνειο, ή αγοράσατε με διακανονισμό αυτοκίνητο, να δέχεστε εξαναγκασμό και να ασφαλίσετε ή σε Απρόσωπα Δίκτυα, που πωλούν προγράμματα μιας χρήσης, χωρίς Services, χωρίς τον δικό σου άνθρωπο την ώρα της ανάγκης.

Διαλέξτε, επιλέξτε, βρείτε τον Επαγγελματία Ασφαλιστικό Διαμεσολαβητή, που σας συνδέει κοινό συμφέρον, που θα είναι εκεί και όταν λήξει το συμβόλαιό σας.

Αλλά ελέγξτε και αυτόν, είναι σύμβουλος, αλλά και πωλητής και στις πωλήσεις μπορεί να ειπωθούν και υπερβολές, να τονιστούν θετικά στοιχεία, να αποσιωπηθούν αρνητικά.

Φυσικό είναι να θέλετε να ακολουθήσετε τον Ασφαλιστικό σας Διαμεσολαβητή, όταν αυτός αλλάζει Εταιρία, αφού ο δεσμός είναι ισχυρός.

Αλλά αν διαπιστώνετε, ότι κάθε τρεις και λίγο στριφογυρνάει, σκεφθείτε και μην ακυρώνετε παλαιά συμβόλαια Ζωής, συντάξεως και υγείας για να τα αντικαταστήσετε με άλλα πιο συμφέροντα, είτε άλλης Εταιρίας, είτε της ίδιας, κατά κανόνα θα χάσετε δικαιώματα.

Η επιμονή στην αλλαγή μπορεί να υποκρύπτει αόρατη πίεση στον Διαμεσολαβητή, λόγω και των κακών σχεδιασμών της Εταιρίας του.

Μην γκρεμίζεται τον πρώτο όροφο χρησιμοποιώντας τα υλικά για να χτίσετε δεύτερο στο αέρα, μην εξαντλείτε το ενδιαφέρον σας στο φτηνό ασφάλιστρο, για το φτηνό υπάρχει η λαϊκή παροιμία.

Οι Ασφαλιστικές Ανάγκες δεν εξαντλούνται στην υποχρεωτική ασφάλιση του αυτοκινήτου:

- Ασφαλίστε την οικογένεια
- Φροντίστε για την σύνταξη
- Φροντίστε την πιθανή νοσηλεία σας
- Ασφαλίστε την περιουσία σας
- Ασφαλίστε τις ευθύνες σας

Η συμμετοχή σας σε Καταναλωτικές Ενώσεις αποτελεί δύναμη που επηρεάζει θετικά τα πράγματα, αφού μπορείτε να ασκήσετε πίεση στα κέντρα των αποφάσεων.

Η πρόσφατη Ευρωπαϊκή Οδηγία 2002/92 που θα εφαρμοστεί από τις 15 Ιανουαρίου 2005 και μια άλλη που ετοιμάζεται και θα ταρακουνήσουν τα πράγματα, τόσο στη Διαμεσολάβηση, όσο και στην Ιδιωτική Ασφάλιση, σε όλη την Ευρώπη, είναι βαθιά επηρεασμένη από τις ισχυρότατες Ευρωπαϊκές Καταναλωτικές Ενώσεις.

Η ισχύς εν τη ενώσει,

- Είτε ασφαλίξετε μέσω των Διαμεσολαβούντων
- Είτε απευθείας στην Εταιρία
- Είτε στα απρόσωπα δίκτυα
- Είτε είστε ανασφάλιστοι την ώρα της ανάγκης, ζητείστε την συμβουλή του επαγγελματία Ασφαλιστικού Διαμεσολαβητή, συμβουλή του θα έχει για σας αξία και όχι κόστος

Τα συμβόλαια δεν έχουν πάντοτε απλούς όρους, σε μας απευθύνονται πολλές φορές και οι δικηγόροι σας.

Παρά τα προβλήματα, ο Θεσμός της Ιδιωτικής Ασφάλισης προσφέρει πολλά στους συμπολίτες μας.

Όλα αυτά τα χρόνια τους έδωσε τη δυνατότητα:

- Να νοσηλευθούν ανθρώπινα
- Στήριξε την οικογένεια μείωσε τα τροχαία σκεφθείτε τι γίνεται κάθε τριήμερο εξόδου
- Πλήρωσε κατεστραμμένες από σεισμούς, πλημμύρες, φωτιές κ.τ.λ. περιουσίες
- Πλήρωσε ευθύνες και θα συνεχίσει να προσφέρει στο μέλλον, όπου το Κράτος αδυνατεί ή όπου απουσιάζει

Καλύτερα, Ασφαλισμένος με ένα μικρό συμβόλαιο, με ένα κακοσχεδιασμένο, με ένα κακοπουλημένο, παρά ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Η θέση μας

(Κλαδικός Τύπος, 2004-11-22)

Στην εκπνοή του 2004, όλα τα θέματα που απασχολούν τους Ασφαλιστικούς Σύμβουλους, τους συναδέλφους Διαμεσολαβητές αλλά και την Ασφαλιστική Αγορά, παραμένουν ανοιχτά. Το χρόνιο φορολογικό μας ζήτημα, περιμένει τη λύση του.

Η προσαρμογή της Ευρωπαϊκής Οδηγίας περί Διαμεσολαβούντων, ξανασυζητήθηκε από την αρχή και ενώ τα χρονικά περιθώρια στενεύουν, «τα χαρτιά παραμένουν κλειστά».

Ο νέος εποπτικός οργανισμός από τον οποίο απουσιάζουν οι Διαμεσολαβούντες δεν ενεργοποιήθηκε ακόμη.

Οι εργασιακές σχέσεις ρυθμίζονται ακόμη από συμβάσεις της προηγούμενης τριακονταετίας.

Η αγορά γίνεται όλο και πιο απαιτητική, ανταγωνιστική, δύσκολη.

Παρ' ότι η εικόνα του επαγγέλματος λόγω εκπαιδεύσεων και πιστοποιήσεων βελτιώθηκε και η προσέλευση των νέων στο επάγγελμα είναι ικανοποιητική το ζητούμενο είναι πάντα, η παραμονή σ' αυτό.

Αγορά, ευθύνες, οικονομικά βάρη, εργασιακές σχέσεις, είναι «μείγμα» που μπορεί να δυσκολέψει την παραπέρα πορεία του κλάδου, αν δεν γίνουν γενναίες κινήσεις από την πλευρά των εταιρειών που θα στηρίζουν τους ανθρώπους τους.

Σ' αυτή την κρίσιμη καμπή η Ασφαλιστική Αγορά προσπαθεί να βρει τρόπους να αναδειχθεί και να προβληθεί στην Ελληνική κοινωνία, την οποία πρωτίστως πρέπει να πείσει ότι αποτελεί αξιόπιστη εναλλακτική λύση, στ' ασφαλιστικά της προβλήματα.

Η προσπάθεια όμως αυτή πρέπει να γίνει από όλες τις δυνάμεις εταιρείες- Διαμεσολαβούντες, δεν υπάρχει η πολυτέλεια των ξεχωριστών δρόμων.

Η αρχή έγινε και πιστεύουμε ότι τα λάθη της πρώτης αυτής προσπάθειας δεν θα επανα-

ληφθούν στο μέλλον.

Οι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι και ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος τους ήταν και θα είναι πάντα στην πρωτοπορία για ανάδειξη του θεσμού και κοινωνική καταξίωση του Έλληνα Ασφαλιστή.

Περιμένουμε από τις εταιρείες και την Ένωσή τους, ειλικρινή συνεργασία.

Από την πολιτεία αναμένουμε ν' αποδείξει ότι οι εξαγγελίες της δεν ήταν απλές υποσχέσεις αλλά δεσμεύσεις.

Σε αναμονή λοιπόν με συγκρατημένη αισιοδοξία.

*Κωνσταντίνος Λάμπρου.
Πρόεδρος Π.Σ.Α.Σ*

Απαντήσεις επί της Ε.Ο-2002/92

(Ασφαλιστική Αγορά, 2006-10-19)

Προς : Ασφαλιστική Αγορά
Υπ όψιν: Κας Σούλας Κορμά
Αθήνα 19/10/2006
Από: Κ. Λάμπρου

Κυρία Κορμά

Αυτό το οποίο είχα εκφράσει τότε για την προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στην Οδηγία 2002/92 Ε.Κ ,το είχα υποστηρίξει και στις δυο Νομοπαρασκευαστικές επιτροπές που ασχολήθηκαν με την προσαρμογή και στις οποίες συμμετείχα.

Θέση τους Π.Σ.Α.Σ αλλά και των άλλων Διαμεσολαβούντων ήταν, η καθολική εφαρμογή της Οδηγίας σε όλους όσους ασκούν ή προτίθενται ν' ασκήσουν Διαμεσολάβηση, χωρίς καμία απολύτως εξαίρεση.

Δηλαδή εκπαίδευση, πιστοποίηση, εγγραφή σε μητρώα, κάλυψη με συμβόλαιο Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης.

Επί δυο χρόνια συζητούσαμε σε δυο διαδοχικές Νομοπαρασκευαστικές επιτροπές με δυο προέδρους, δυο Υπουργούς, δυο Κυβερνήσεις για να υπογραφεί τελικά το Προεδρικό Διάταγμα στις 14 Σεπτεμβρίου 2006, με καθυστέρηση δηλαδή 20 μηνών από την υποχρεωτική ημερομηνία εφαρμογής.

Πέρασε σχεδόν ένας μήνας από την δημοσίευση του και δεν σας κρύβω ότι προσπαθούμε ακόμη να το «αποκωδικοποιήσουμε».

1) Αστική επαγγελματική ευθύνη

Για την επαγγελματική αστική ευθύνη, που είναι και το κυρίαρχο αυτής της Οδηγίας τα

έχουμε ξαναπεί, θα αυξήσει το κόστος και της ευθύνες όλων μας, αλλά θα ξεκαθαρίσει και την «ήρα από το σιτάρι», στη διαμεσολάβηση θα μείνουν μόνο οργανωμένοι σοβαροί επαγγελματίες.

Όσον αφορά τους Ασφαλιστικούς Συμβούλους, όπως λειτουργούν μέχρι σήμερα στη Χώρα, μας κυρίως μέσω του Agency, ταυτίζονται με τους «Συνδεδεμένους» της Οδηγίας, αφού όλες οι συμβάσεις, τους δεσμεύουν με αποκλειστικότητα συνεργασίας, δεν έχουν δικαίωμα είσπραξης ασφαλίσεων, υπακούν στις εντολές των Διευθύνσεων πωλήσεων της κάθε εταιρίας.

Η θέση του Π.Σ.Α.Σ είναι, ότι αποκλειστικότητα συνεργασίας σημαίνει «Συνδεδεμένος» και η εταιρείες που την επιβάλουν, θα πρέπει ν' αναλάβουν οι ίδιες την κάλυψη της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης.

Ο Π.Σ.Α.Σ για να βοηθήσει τους συναδέλφους έχει κάνει προεργασία, υπάρχει έτοιμη προσφορά, με χαμηλό κόστος, από σοβαρό Μεσιτικό γραφείο, για σύναψη ομαδικού ασφαλιστηρίου συμβολαίου επαγγελματικής αστικής ευθύνης για όσους δεν ενταχθούν στα συμβόλαια των εταιριών.

Τις τελευταίες ημέρες επαναβεβαιώθηκε το μεγάλο ενδιαφέρον των συναδέλφων για ένταξη στο συμβόλαιο του Π.Σ.Α.Σ.

Αρκετοί κατέθεσαν ήδη προκαταβολές, το τελικό κόστος θα εξαρτηθεί από τον αριθμό των συμμετεχόντων.

Τις προσεχείς ημέρες θα υπάρξει έκτακτη συγκέντρωση των μελών μας για να παρουσιάσουμε τις λεπτομέρειες του συμβολαίου και να προχωρήσουμε στην σύναψή του.

2) Αιτιολόγηση της πρότασης

Όσον αφορά την αιτιολόγηση της πρότασης, έχουμε πει, ότι θα πρέπει να υπάρξει ένα κοινό έντυπο με πληροφορίες για τον πελάτη, που θα συνταχθεί με την συνεργασία Διαμεσολαβούντων, Εταιριών, Υπουργείου, Γ.Γ Καταναλωτή και Καταναλωτικών Ενώσεων.

Το έντυπο αυτό θα πρέπει να υπογράφεται εις διπλούν, από Ασφαλισμένο και Διαμεσολαβούντα, θα αποτελεί την τελική πρόταση, το προσύμφωνο, τρόπον τινά και θα πρέπει, ένα αντίγραφο να μένει στον ασφαλισμένο και ένα να διατηρείται από τον Διαμεσολαβούντα στον φάκελο του πελάτη μαζί με αντίγραφο της αίτησης ασφάλισης και αντίγραφο συμβολαίου, το ίδιο πρέπει να γίνεται και για ενδιάμεσες αλλαγές, έτσι θα αποφευχθούν μελλοντικές αμφισβητήσεις.

Μέχρι στιγμής δεν υπήρξε πρωτοβουλία από καμία πλευρά για την καθιέρωση αυτού του σημαντικού για εμάς εντύπου, τη διαδικασία θα πρέπει όπως φαίνεται να την κινήσουν οι Διαμεσολαβούντες, αφού αυτούς ακουμπάνε οι ευθύνες.

3) Εξαιρέσεις

Στους κανόνες και τους νόμους έχουμε συνηθίσει πλέον να περιμένουμε εξαιρέσεις.

Η καθολική εφαρμογή που ζητούσαμε, δεν είναι τόσο καθολική, αφού δεν είναι διατυπωμένο με σαφήνεια τι ισχύει τόσο για ασφαλιστικούς υπαλλήλους όσο και για τους τραπεζοϋπαλλήλους.

Προς άρση παρεξηγήσεων με τους φίλους διοικητικούς, η θέση μας δεν αφορά όσους ασφαλίζουν τα προσωπικά περιουσιακά τους στοιχεία ή αυτά της οικογένειάς τους, αλλά εκείνους που έχουν χαρτοφυλάκια μεγαλύτερα από πάρα πολλούς Διαμεσολαβούντες.

Παρά τις ενστάσεις μας, η Οδηγία δεν εφαρμόζεται και σε εκείνους που πωλούν ασφάλειες ως συνοδευτικές προϊόντων, ούτε κατέστη δυνατόν να μειωθεί το ποσό των 500 ευρώ, που είναι πολύ πάνω από τον μέσο όρο ασφαλιστρού της Χώρα μας.

Κυρία Κορμά

Η γενικότερη Άποψη, που έχω γι' αυτό το Προεδρικό Διάταγμα, είναι ότι έχει μεγάλες αποκλείσεις από τα τελικό σχέδιο της επιτροπής και πάρα πολλές ασάφειες.

Συμπεριελήφθησαν εδάφια από τον Ασφαλιστικό Νόμο 1569 τα οποία δημιουργούν προβληματισμό, απορίες αλλά και σύγχυση για το τι τελικά ισχύει.

Ο νόμος 1569 προβλέπει πχ για τον πράκτορα «ότι ασκεί αποκλειστικό έργο και ότι ενεργεί στο όνομα και για λογαριασμό μιας ή περισσότερων Ασφαλιστικών Εταιρειών».

Στο Προεδρικό Διάταγμα μόνο «...για λογαριασμό...».

Το πιο ανησυχητικό όμως και συνάμα περίεργο είναι, ότι δεν προβλέπεται για καμία βαθμίδα της Διαμεσολάβησης πιστοποίηση εμπορικών και επαγγελματικών γνώσεων, αφού δεν αναφέρει, ότι ισχύει η Υπουργική απόφαση Κ.3-11087/2711/2000 για εκπαίδευση 100 ωρών και πιστοποίηση μέσω των γνωστών εξετάσεων.

Το άρθρο 14 του Προεδρικού αναφέρει:«... κάθε διάταξη του ν. 1569/1985 (ΦΕΚ Α/183) που έρχεται σε αντίθεση προς τις διατάξεις του παρόντος.....κ.τ.λ.καταργείται....».

Οι Νομικοί, μας λένε ότι, Προεδρικό Διάταγμα δεν μπορεί να καταργήσει νόμο.

Το Διάταγμα προβλέπει αναδρομική ισχύ! από 15/1/2005, ευτυχώς χωρίς τα προβλεπόμενα πρόστιμα.

Υπάρχουν βέβαια και άλλα και όπως είπα στην αρχή χρειάζεται αποκωδικοποίηση.

Υπηρεσιακοί παράγοντες του Υπουργείου μας διαβεβαιώνουν προφορικά, ότι θα υπάρξει διευκρινιστική ανακοίνωση από τον Υπουργό, που θα ξεκαθαρίζει όλα αυτά, καθώς και εντολή προς τα Επιμελητήρια για την ημερομηνία προσκόμισης των νέων δικαιολογητικών από τους Διαμεσολαβούντες.

Εμείς θα περιμένουμε τις διευκρινήσεις του Υπουργείου γιατί, θέλουμε να πιστεύομαι ότι

όλα αυτά είναι παραλείψεις και κακή διατύπωση (αδικαιολόγητες βέβαια) και δεν είναι παρεμβάσεις δυνάμεων, πού θέλουν να γυρίσουν τον κλάδο της Διαμεσολάβησης, αλλά και την Ιδιωτικής Ασφάλισης στις δεκαετίες του 70 και του 80.

Παρά τις διαβεβαιώσεις και έως ότου έρθουν οι διευκρινήσεις, Ο Π.Σ.Α.Σ είναι υποχρεωμένος να στείλει Υπόμνημα στο Υπουργείο, αφού πρώτα συνεννοηθεί και με τα άλλα Σωματεία των Διαμεσολαβούντων.

Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουν οι συνάδελφοι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι, είναι ότι τα πράγματα αλλάζουν, άλλαξαν!! στο χώρο της Διαμεσολάβησης.

Έρθε η ώρα των ευθυνών για όλους μας, όσοι δεν είναι σοβαροί θα σοβαρευτούν υποχρεωτικά.

Χώρος για ερασιτέχνες και επισκέπτες δεν υπάρχει πλέον, τα εναλλακτικά δίκτυα έχουν εδραιωθεί για καλά.

Αν θέλουμε να επιβιώσουμε εμείς, οι λεγόμενοι παραδοσιακοί, θα πρέπει να πείσουμε τους συμπολίτες μας, ότι είναι συμφέρον τους να ασφαλιστούν μαζί μας, να τους πείσουμε ότι δεν είμαστε μεσάζοντες, αλλά διαμεσολαβούντες και μάλιστα τριπλό – πιστοποιημένοι, ότι προσθέτουμε αξία και ότι η συμβουλή μας αξίζει και δεν κοστίζει.

Ανακοίνωση στον Τύπο

(Αθήνα, 2006-12-18)

Αποχωρώντας από την Διοίκηση του Π.Σ.Α.Σ θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους βοήθησαν στην προώθηση των θεμάτων του κλάδου μας και στην άσκηση των καθηκόντων μου, τα τρία αυτά χρόνια, που είχα την τιμή να είμαι πρόεδρος των Ασφαλιστικών Συμβούλων.

Ειδικά όλους τους συναδέλφους Ασφαλιστικούς Συμβούλους που περιέβαλλαν τόσο εμένα όσο και τα Διοικητικά μου Συμβούλια με την εμπιστοσύνη τους, αναθέτοντάς μας τον χειρισμό των σημαντικών θεμάτων που απασχολούν τον κλάδο μας.

Τους προέδρους και τα Διοικητικά Συμβούλια των άλλων σωματείων στην Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, με τα οποία είχαμε μια άψογη συνεργασία.

Εκείνες τις Ασφαλιστικές Εταιρίες που συνέδραμαν τις εκδηλώσεις αλλά και τις εκδόσεις του Συνδέσμου μας.

Την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, για την βοήθεια που είχαμε σε θέματα που αφορούν τον κλάδο μας, αλλά και για την προσπάθεια προβολής στην Ελληνική Κοινωνία του σημαντικού ρόλου που διαδραματίζει ο Ασφαλιστικός Σύμβουλος - Διαμεσολαβητής στην κάλυψη των ασφαλιστικών αναγκών των συμπατριωτών μας.

Τις διοικήσεις των Επαγγελματικών Επιμελητηρίων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης καθώς και τους εκλεγμένους συναδέλφους σε αυτά, για την συνεπικουρία στην προώθηση των θεμάτων μας, αλλά και για τις οικονομικές ενισχύσεις, που μας έδωσαν την δυνατότητα να διοργανώσουμε εκδηλώσεις και να συμμετάσχομε σε Διεθνής Οργανισμούς, και Συνέδρια.

Τον πρόεδρο και τα μέλη της Τεχνικής Επιτροπής Εκπαίδευσης για την ιδιαίτερα σημαντική προσπάθεια στην εφαρμογή του συστήματος εκπαίδευσης και πιστοποίησης στο χώρο μας, καθώς και των άλλων Επιτροπών στις οποίες συμμετείχαμε.

Τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Ανάπτυξης για την συνεργασία στις Νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές.

Τον πρώην Γ.Γ. Καταναλωτή και νυν Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας για τις μεγάλες του, υπηρεσίες σε αυτόν τον κλάδο.

Τον Υφυπουργό Ανάπτυξης για την κατανόηση και προώθηση θεμάτων των Ασφαλιστικών Συμβούλων αλλά και για την σοβαρή προσπάθεια που έκανε και κάνει για την εξυγίανση της Ασφαλιστικής Αγοράς.

Τον Υπουργό Ανάπτυξης, που ενέταξε την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση στα Ευρωπαϊκά προγράμματα στήριξης και για την πρωτόγνωρη για τον κλάδο μας ενέργεια, να θέσει υπό την αιγίδα του, το 9^ο Συνέδριό μας.

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας & Οικονομικών για την μερική έστω εκπλήρωση των προεκλογικών του δεσμεύσεων και την συμμετοχή των Διαμεσολαβούντων στην νέα Εποπτική Αρχή.

Τον κλαδικό μας τύπο, για την ανάδειξη και υπεράσπιση των θεμάτων μας αλλά και για την προβολή της δραστηριότητας μας.

Ιδιαίτερα όμως θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους συνεργάτες μου, στο Διοικητικό Συμβούλιο του Π. Σ. Α. Σ, τις έξω-διοικητικές επιτροπές στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη και βέβαια την γραμματεία, που χάρη στην κοινή προσπάθεια και την άριστη συνεργασία όλων, φέραμε εις πέρας τις υποχρεώσεις μας αυτό το χρονικό διάστημα.

Ακόμη τις Εξελεγκτικές και Εφορευτικές Επιτροπές.

Θέλω να ευχηθώ στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο και στην πρώτη γυναίκα πρόεδρο του Σωματείου μας, κάθε επιτυχία.

Θα συνεχίσω να είμαι κοντά στο Σύνδεσμό μας και θα προσπαθήσω να βοηθήσω από την θέση μου, στο Διοικητικό Συμβούλιο του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών.

Καλώ όλους τους συναδέλφους να κάνουν το ίδιο, και να συνδράμουν το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, πού αναλαμβάνει δύσκολο έργο, σε δύσκολες εποχές.

*Κώστας Λάμπρου
πρώην Πρόεδρος Π. Σ. Α. Σ*

Άυλη Εμπορική Αξία

(Ασφαλιστής, 2007-11-09)

Το θέμα αγγίζει όλους τους διαμεσολαβούντες αλλά είναι ζωτικής σημασίας για τους Ασφαλιστικούς Συμβούλους και τους Συντονιστές.

Είναι το κυρίαρχο αίτημα αυτών των δύο κατηγοριών από το 1974, από ιδρύσεως δηλαδή του Π.Σ.Α.Σ.

Ως ανεξάρτητοι διαμεσολαβητές, που θεωρούνται, δικαιούνται την προμήθεια και ότι άλλο προβλέπει η σύμβαση για κάθε ασφαλιστική πράξη που συνάπτουν για λογαριασμό των εταιριών τους, είτε πρόκειται για πώληση ασφαλιστικών προϊόντων είτε για ανακάλυψη και δημιουργία νέων συνεργατών.

Πέραν αυτού όμως, με την πελατεία τους συμβάλουν στη δημιουργία νέας και διαρκούς πελατείας για τις ασφαλιστικές τους εταιρίες και επιπροσθέτως συμβάλουν στην διεύρυνση της θέσης και της φήμης στην αγορά με αποτέλεσμα η ασφαλιστικές εταιρίες να αξιοποιούν την ωφέλεια ακόμη και μετά την με οποιοδήποτε τρόπο λύση των συμβάσεων τους.

Η συμβουλή αυτή των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών στην δημιουργία «άυλης εμπορικής αξίας» των ασφαλιστικών εταιριών, τους δίνει το δικαίωμα στη λεγόμενη «αποζημίωση πελατείας».

Στις πρώτες δύο δεκαετίες του 70 & 80 το αίτημα αυτό είχε διατυπωθεί από τον Π.Σ.Α.Σ με διαφορετικό τρόπο όπως, κατοχύρωση προμηθειών, κατοχύρωση χαρτοφυλακίου, κ.λπ.

Ο υπογράφων χρησιμοποίησε για πρώτη φορά τον παραπάνω όρο στις Νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές, στις οποίες συμμετείχε για λογαριασμό των Διαμεσολαβούντων, τόσο κατά την προετοιμασία του νόμου 2170/1993, όσο και αυτής του επόμενου νόμου 2496/97.

Το επιχείρημα – αίτημα, έγινε δεκτό από τον τότε νομοθέτη, με αποτέλεσμα να δικαι-

ωθεί η προσπάθεια και να συμπεριληφθεί στο νόμο 2170/93 το άρθρο 16 παρ.5 όπου προέβλεπε ότι:

«...σε περίπτωση καταγγελίας της ασφαλιστικής σύμβασης η θανάτου η μόνιμης ολικής ανικανότητας συνεχίζεται η καταβολή προμηθειών του ασφαλιστικού συμβούλου μέχρι την λήξη των αντίστοιχων συμβολαίων...»!!!

Το παραπάνω άρθρο δημιούργησε μεγάλη αναταραχή στις ασφαλιστικές εταιρίες που επιδόθηκαν σε αγώνα δρόμου για να το ανατρέψουν.

Έτσι το θέμα επανήλθε στην επόμενη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή για την προετοιμασία του νέου νόμου 2496/97.

Πάλι ο υπογράφων έθεσε την «εμπορική αξία» και υπερασπίστηκε τα κεκτημένα του προηγούμενου νόμου.

Ο τότε πρόεδρος της επιτροπής καθηγητής κος Ιωάννης Ρόκας αναγνώρισε το δίκαιο του αιτήματος και συμφώνησε για μία «..κατ' αποκοπή αποζημίωση..» με περιορισμό όμως αυτού του δικαιώματος.

Έτσι στο νομοσχέδιο εκφράστηκε σε προμήθεια τριών ετών, σε περίπτωση λύσης ή λήξης της συμβάσεως και προμήθεια τεσσάρων ετών σε περίπτωση μόνιμης ανικανότητας ή θανάτου του Ασφαλιστικού Συμβούλου.

Ο τρόπος καταβολής ήταν θέμα των δύο μερών.

Συμφωνήθηκε, ότι:

«...δεν οφείλετε αποζημίωση σε περίπτωση που η λύση οφείλετε σε βαρύ παράπτωμα του διαμεσολαβούντος που συνεπάγεται αστικές και ποινικές ευθύνες..»

Οι αντιρρήσεις όμως των ασφαλιστικών εταιριών, αλλά δυστυχώς και της τότε ηγεσίας του Υπουργείου Ανάπτυξης, που εξακολουθούσε να θεωρεί την διαμεσολάβηση ως «παρασιτική» εργασία, ακόμη, η αδυναμία των υπηρεσιακών παραγόντων να ξεχωρίσουν τους Διαμεσολαβούντες από τους μεσάζοντες, ανέτρεψε τα συμφωνηθέντα στο τελικό Νομοσχέδιο, δρόμο προς την Βουλή.

Έτσι προσθέτοντας τη φράση: **«...δεν οφείλεται προμήθεια αν η λύση οφείλεται σε πρωτοβουλία του πράκτορα...»**, διαστρέβλωσαν εντελώς το νόμο.

Αυτή η διατύπωση ανέτρεψε όλο το προηγούμενο σκεπτικό και μετέτρεψε την αποζημίωση για την «εμπορική αξία», σε «αποζημίωση απόλυσης», αφού η λύση της συμβάσεως με πρωτοβουλία του Ασφαλιστικού Συμβούλου, θεωρείται παραίτηση!! χωρίς αποζημίωση, δίκην εξαρτημένης εργασίας!!

Παρ' ότι ο νόμος έγινε δυσμενέστερος για τους Ασφαλιστικούς Συμβούλους, οι συμβάσεις που ακολούθησαν, έγιναν χειρότερες από τον νόμο και οι πρακτικές χειρότερες

από τις συμβάσεις.

Καταχρηστικές πρακτικές, που πηγάζουν από την δεσπόζουσα θέση του ισχυρότερου.

Η κατάσταση αυτή δημιουργεί καθημερινές τριβές και βάλει κατ' ευθείαν στην καρδιά του Θεσμού, που είναι η αξιοπιστία του, η οποία, αντί να περάσει στους ασφαλισμένους, σκοντάφτει στις συνεργασιακές σχέσεις.

Κανείς όμως δε φαίνεται να συγκινείται.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες το ζωτικό αυτό θέμα των Ασφαλιστικών Συμβούλων και γενικά των διαμεσολαβούντων, πρέπει να προωθηθεί πλέον μονομερώς, με κάθε έννομο μέσον, με βοήθεια και άλλων φορέων, ακόμη και με προσφυγή σε Διεθνείς Οργανισμούς.

Η Ευρωπαϊκή Οδηγία 86/653 η οποία προσαρμόστηκε στην Ελληνική Νομοθεσία με το Προεδρικό Διάταγμα 219/1991 αναγνωρίζει αυτά τα δικαιώματα για τους εμπορικούς αντιπροσώπους, που μεταφράζονται σε πόσο αποζημίωσης ίσο με τις αμοιβές που εισέπραξαν τα πέντε τελευταία έτη.

Ήρθε η ώρα και ο δικός μας Κλάδος να αποδεχθεί, ότι και στο δικό του γιγάντσμα, έχουν και άλλοι συμμετοχή και από την αύξηση της «άυλης εμπορικής αξίας» του, οφείλει μικρό μερίδιο στη διαμεσολάβηση.

Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο Επαγγελματικής Αστ. Ευθύνης

(Ασφαλιστής, 2008-11-19)

Στην τελευταία άκαρπη Γενική Συνέλευση, που έγινε την Τετάρτη 1/10/2008 στο ξενοδοχείο Esperia Palace, με σκοπό την αλλαγή άρθρων του καταστατικού, ακολούθησε άτυπη συζήτηση για διάφορα θέματα και κυρίως για το ομαδικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο επαγγελματικής αστικής ευθύνης του ΠΣΑΣ.

Συγκεκριμένα για τον όρο εκείνο που αναφέρεται στην εκτεταμένη πενταετή περίοδο αναγγελίας ζημιάς.

Στον όρο αυτόν προβλέπεται εξαίρεση, σε περίπτωση που κάποιος από μας τους ασφαλισμένους, θελήσει ν' αλλάξει Ασφαλιστική Εταιρία.

Με αφορμή αυτές τις παρατηρήσεις, αλλά και τις παρεμβάσεις της Πανελληνίας Ένωσης Ασφαλιστικών Συμβούλων Interamerican (Π.Ε.Α.Σ.Ι) προς την Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (ΕΠ.Ε.Ι.Α.) και το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών, για το παραπάνω θέμα, θα ήθελα να αναφερθώ στο ιστορικό αυτού του συμβολαίου και να εκφράσω ορισμένες σκέψεις μου, αφού για την δημιουργία αυτού του ασφαλιστηρίου, έχω σε μέγιστο βαθμό προσωπική ευθύνη.

Η προσπάθεια να δημιουργηθεί ομαδικό συμβόλαιο για τα Μέλη του ΠΣΑΣ, ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 2004 και ενώ ακόμη οι συζητήσεις για την προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας στην Ευρωπαϊκή Οδηγία 2002/92 ΕΚ ήταν στα αρχικά στάδια, τρία χρόνια δηλαδή πριν την εφαρμογή της στην χώρα μας.

Η κατάσταση που επικρατούσε ήταν ομιχλώδεις, Πολιτεία, Επιμελητήρια, Ασφαλιστικές Εταιρίες, Διαμεσολαβούντες και Καταναλωτές, εντελώς απροετοίμαστοι.

Ενώ η οδηγία έπρεπε να εφαρμοσθεί στις 15/1/2005, οι νομοπαρασκευαστικές συζητή-

σεις κράτησαν μέχρι τα μέσα του 2006.

Το Π.Δ 190 εξεδόθη στις 14/9/2006 και μέχρι το τέλος Μαρτίου του 2007, το Υπουργείο Ανάπτυξης, εξέδιδε συνεχείς διευκρινιστικές εγκύκλιους για την εφαρμογή του νόμου και για τους όρους του συμβολαίου.

Οι προθέσεις των Ασφαλιστικών Εταιριών παρέμειναν ασαφείς ακόμη και μετά την ψήφιση του νόμου.

Εκτός από μία δύο που ξεκαθάρισαν προκαταβολικά τη θέση τους, ότι δεν θα εμπλακούν, επικαλούμενες τα συγκρουόμενα συμφέροντα, οι υπόλοιπες κρατάγαν τα δίκτυά τους εν υπνώσει.

Οι περισσότερες ανησυχώντας για τον έλεγχο των δικτύων τους, προωθούσαν την ειδική Ελληνική «πατέντα»: δηλαδή συνδεδεμένα δίκτυα στις υποχρεώσεις, ανεξάρτητα και ελεύθερα στις ευθύνες.

Πολλοί συνάδελφοι ήταν σίγουροι ότι την ασφάλισή τους θα αναλάμβανε η Ασφαλιστική τους Εταιρία, και ως εκ τούτου ήταν εντελώς αδιάφοροι.

Υπήρχαν όμως και εκείνοι που ανησυχούσαν και δεν ήθελαν να αφήσουν την δική τους επαγγελματική ευθύνη και υποχρέωση στα «χέρια άλλων».

Παρ' όλη την σύγχυση ο ΠΣΑΣ διέγινωσε έγκαιρα και σωστά, τις εξελίξεις και προχώρησε σε προετοιμασία και υλοποίηση του συμβολαίου.

Στόχος ήταν να δημιουργηθεί μια ομαδική ομπρέλα ασφαλιστικής κάλυψης για όλους, που θα μας προστάτευε από τους κινδύνους ενός ατομικού συμβολαίου.

Να πετύχουμε καλλίτερους όρους, χαμηλότερο κόστος, να ενισχύσουμε την επαγγελματική μας συνείδηση, να φέρουμε τους συναδέλφους, ποιο κοντά στο Σωματείο τους, προσφέροντας τους ουσιαστικές, ανταποδοτικές υπηρεσίες.

Να δώσουμε εναλλακτική επιλογή σε εκείνους, που δεν θα εντασσόταν στα εταιρικά ομαδικά συμβόλαια.

Αφού ήταν φανερό ότι όσες εταιρίες θα αποφάσιζαν να δημιουργήσουν δικό τους συμβόλαιο θα το χρησιμοποιούσαν ως εργαλείο Management.

Τέλος να έχει ο ΠΣΑΣ κάποιο οικονομικό όφελος, να δημιουργηθεί ισχύς εν τη ενώσει.

(Με την ευκαιρία θέλω να θυμίσω, ότι ο υπογράφων προσπάθησε και παλαιότερα να δημιουργήσει, ομαδικό νοσοκομειακό και συνταξιοδοτικό συμβόλαιο για τα μέλη του ΠΣΑΣ, αλλά παρά τον αρχικό ενθουσιασμό, οι συνάδελφοι προτίμησαν τα εταιρικά τους συμβόλαια).

Η εδραιωμένη εταιρική συνείδηση των συναδέλφων, δεν άφηνε περιθώρια να απευθυνθούμε στην Ελληνική Ασφαλιστική Αγορά, έτσι απευθυνθήκαμε σε αυτή του Λονδί-

νου, απορρίπτοντας παράλληλα πρόταση, να ενταχθούμε στο ομαδικό συμβόλαιο των Βέλγων συναδέλφων.

Οι διαπραγματεύσεις με τους εδώ διαχειριστές και τους underwriters του Λονδίνου ήταν επίπονες και αλλεπάλληλες, αφού η ασάφειες του νόμου και οι συνεχείς διευκρινιστικές εγκύκλιοι του Υπουργείου Ανάπτυξης, ξαναγύριζαν τις συζητήσεις στην αρχή, πράγμα ακατανόητο για τους ξένους.

Ενώ έχουμε μια Οδηγία που μας υποχρέωνε να ασφαλίσουμε την επαγγελματική μας ευθύνη, ως προϋπόθεση άσκησης του επαγγέλματος, δεν προβλέπονται παράλληλα και υποχρεωτικοί όροι συμβολαίου, ενιαίοι για όλους όπου να περιχαράκωνονται, οι ευθύνες και να προσδιορίζεται ο χρόνος παραγραφής των, όπως π.χ στην υποχρεωτική ασφάλιση αυτοκινήτου.

Οι ευθύνες τις Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης παραπέμπονται στον Αστικό Κώδικα.

Τα συμβόλαια που προσφέρονται στην Ελληνική και Διεθνή αγορά, έχουν ασφυκτικούς όρους, είναι τα λεγόμενα claims made, δηλαδή ανακάλυψη και δήλωση ζημιάς μέσα στο χρόνο ισχύος του ασφαλιστηρίου και εφ' όσον η γενεσιουργός αιτία είναι μετά την έναρξη του ασφαλιστηρίου.

Ορισμένα δίνουν την δυνατότητα αναγγελίας ζημιάς, από έξι μήνες, έως το πολύ δύο χρόνια, από την ακύρωση του συμβολαίου.

Αυτά τα συμβόλαια απευθύνονται κυρίως σε γιατρούς.

Η πρώτη όμως επαγγελματική τάξη που υποχρεώνεται με νόμο να καλύψει της επαγγελματικές της ευθύνες, είναι η δική μας, έτσι δεν υπάρχει προηγούμενο.

Κυρίαρχο θέμα για μας ήταν η αναδρομικότητα, πόσο πίσω δηλαδή έπρεπε να ξεκινάει η κάλυψη μας.

Για να καλυφθούμε σωστά θα έπρεπε η έναρξη του συμβολαίου να συμπίπτει με την έναρξη άσκησης του επαγγέλματος ενός εκάστου, αφού ευθύνες υπήρχαν και πριν την εφαρμογή της Οδηγίας.

Να υπάρχει η δυνατότητα αναγγελίας ζημιάς μετά την αποχώρηση από το επάγγελμα ή την ακύρωση του συμβολαίου, για όσο χρονικό διάστημα προέβλεπε ο Αστικός Κώδικας, την παραγραφή της απαίτησης.

Ακόμη το ποσό της απαλλαγής, οι εξαιρέσεις, το κόστος.

Άλλο θέμα που έπρεπε να λάβουμε υπ' όψιν στη σχεδίαση αυτού του συμβολαίου, ήταν η κάλυψη συναδέλφων για την δραστηριότητα τους, έξω από τις αποκλειστικές συνεργασίες.

Για κείνους που ενώ θα είναι ασφαλισμένοι στο συμβόλαιο της εταιρίας τους, θα έπρε-

πε να βρουν αναδρομική ασφαλιστική κάλυψη στο δικό μας συμβόλαιο, σε περίπτωση λύσης της συμβάσεως των.

Οι Ασφαλιστές μας, παρά τις δυσκολίες να κατανοήσουν τις Ελληνικές «ιδιαιτερότητες», συμφώνησαν σχεδόν για όλες τις παραπάνω περιπτώσεις.

Δέχθηκαν την αναδρομικότητα από 15/1/2005, ημερομηνία εφαρμογής Οδηγίας με κάποιο επασφάλιστρο.

Δεν είχαν αντίρρηση για αναδρομικότητα, από ενάρξεως επαγγέλματος του καθενός μας, αλλά αυτό τελικά θεωρήθηκε υπερβολή, δεδομένου ότι θα ανέβαζε αρκετά το κόστος.

Συμφώνησαν για την εκτεταμένη πενταετή περίοδο αναγγελίας ζημιάς και μάλιστα δωρεάν.

Σε ένδειξη καλής πίστης και συνεργασίας, μείωσαν το αρχικό ασφάλιστρο κατά 30%, αλλά ζήτησαν προστασία του συμβολαίου από ανεύθυνους ανταγωνιστές και περιπλανώμενους ασφαλισμένους.

Δεν δώσανε δηλαδή τη δυνατότητα αναγγελίας ζημιάς σε κείνους που θα φύγουν από αυτό το συμβόλαιο και θα πάνε σε κάποιο άλλο.

Ο όρος αυτός υπάρχει σε όλα τα συμβόλαια της αγοράς για τον ίδιο ακριβώς λόγο.

Η συγκεκριμένη εξαίρεση, είναι αυτή που δημιούργησε τις συζητήσεις στο ESPERIA και οδήγησε τους συναδέλφους του Π.Ε.Α.Σ.Ι, να απευθύνουν ερώτημα τόσο στην Εποπτική Αρχή όσο και στο Επαγγελματικό Επιμελητήριο Αθηνών για την νομιμότητα του όρου.

Με βάση το γράμμα της διευκρινιστικής εγκυκλίου του Υπουργείου Ανάπτυξης οι συνάδελφοι έχουν δίκιο, αλλά τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά.

Πρέπει να γνωρίζουν, ότι εμείς μεν έχουμε την υποχρέωση να ασφαλιστούμε, οι ασφαλιστικές όμως εταιρίες, δεν έχουν την υποχρέωση να μας ασφαλίσουν.

Σας θυμίζω την συμπεριφορά πολλών ασφαλιστικών εταιριών στον κλάδο αυτοκινήτων, που παρά την υποχρεωτικότητα, ολόκληρες κατηγορίες αυτοκινήτων θεωρούνται ανεπιθύμητος κίνδυνος και δεν τις ασφαλίζουν ή ζητούν υπέρογκα ασφάλιστρα για να αποτρέψουν την ασφάλιση.

Στην συζήτηση της 1/10/2008 έγινε αναφορά στην συμπεριφορά ενός συμβολαίου αυτοκινήτου και ενός συμβολαίου επαγγελματικής αστικής ευθύνης, σε περίπτωση ζημιάς και αλλαγής ασφαλιστηρίου.

Η σύγκριση όμως ενός συμβολαίου αστικής ευθύνης αυτοκίνητου με το δικό μας συμβόλαιο επαγγελματικής αστικής ευθύνης, δεν είναι σωστή, παρά την υποχρεωτικότητα και των δύο, δεν θα πρέπει να γίνεται παραλληλισμός.

Η επαγγελματική αστική ευθύνη ενέχει μέσα της σε μεγάλο βαθμό ηθικό κίνδυνο και ανήκει γενικά στους ανεπιθύμητους ασφαλιστικούς κινδύνους.

Στην ασφάλιση ενός αυτοκινήτου δύσκολα θα υπάρξει κριμένη ζημιά ,που θα εμφανισθεί μετά από δύο τρία η πέντε χρόνια, από την στιγμή που συνέβη το «λάθος».

Στην επαγγελματική αστική ευθύνη τα πράγματα είναι αντίστροφα, τα λάθη είναι συνήθως κριμένα τόσο από τον ασφαλισμένο όσο και από παθόντα καταναλωτή.

Για τον Ασφαλιστή ελλοχεύει πάντα ο ηθικός κίνδυνος, του «λάθους» δηλαδή ή της «παράληψης» εκ προθέσεως.

Κατά την άποψή μου το θέμα δεν είναι μείζων, αφού αν κάποιος συνάδελφος θέλει να φύγει από το δικό μας συμβόλαιο, θα πρέπει να του γίνει καλλίτερη πρόταση, να βρει καλλίτερους όρους και στους καλλίτερους όρους πρέπει να εντάσσει πάντοτε **και την αναδρομική κάλυψη, είτε από 15/1/2005, είτε από την έναρξη της επαγγελματικής του δραστηριότητας, αν αυτή είναι μεταγενέστερη.**

Πρέπει να επισημάνω, ότι αυτού του είδους τα συμβόλαια, δεν προσφέρονται για άσκοπες μετακινήσεις από τους ασφαλισμένους.

Λογικό όμως είναι, να θέλει κάποιος από μας, να βγει από το συγκεκριμένο συμβόλαιο και θεμιτό είναι να θέλει άλλη Ασφαλιστική Εταιρία, να πάρει πελατεία από το δικό μας συμβόλαιο.

Το συμφέρον μας επιτάσσει πριν την μετακίνηση, να ελέγξουμε την αξιοπιστία της εταιρίας και τους προσφερόμενους όρους και να μην αρκεστούμε στο φθηνότερο, ίσως ασφαλιστρο.

Ασφαλιστήριο συμβόλαιο χωρίς αναδρομική κάλυψη, από 15/1/2005 ή από ενάρξεως επαγγελματικής δραστηριότητας ,εφόσον αυτή είναι μεταγενέστερη, πρέπει να απορρίπτεται, έστω και αν προσφέρεται με μηδενικό ασφαλιστρο.

Όταν μιλάμε για αναδρομική κάλυψη θα πρέπει να γνωρίζουμε, ότι δεν καλείται το νέο συμβόλαιο να αναλάβει ευθύνες για απαιτήσεις, που έχουν αναγγελθεί στο προηγούμενο συμβόλαιο, άλλα για πιθανά λάθη, που δεν έχουν ανακαλυφθεί ακόμη και δεν είναι γνωστά, ούτε στον ασφαλισμένο, ούτε στον παθόντα καταναλωτή.

Αυτόν δηλαδή, τον υποθετικό κίνδυνο, που και το δικό μας συμβόλαιο ανέλαβε να καλύψει αναδρομικά για δυο χρόνια.

Όπως ανακοίνωσαν οι εδώ διαχειριστές στην συγκεκριμένη συνάντηση, η μέχρι σήμερα εμπειρία είναι θετική και ως εκ τούτου οι Ασφαλιστές μας στο Λονδίνο, θα προβούν σε νέα μείωση ασφαλίστρων κατά την ανανέωση.

Ακόμη για όσους δεν έχουν δραστηριότητα, αλλά το χρειάζονται μόνο και μόνο για δι-

ατήρηση της άδειάς τους, το ετήσιο ασφάλιστρο θα είναι εντελώς συμβολικό.

Μας διαβεβαίωσαν ακόμη ότι είναι πρόθυμοι να εξετάσουν αν υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης όρων και στα πλαίσια του δυνατού θα το πράξουν.

Καταλήγοντας θέλω να επισημάνω, ότι πρέπει με κάθε τρόπο να περιφρουρήσουμε την ομαδικότητα αυτού του συμβολαίου, που με τόση προσπάθεια έγινε.

Πρέπει να έχουμε υπ' όψιν ότι στην πράξη ακόμη δεν δοκιμάστηκε, οι καταναλωτές – πελάτες, αλλά και οι δικηγόροι, ακόμη δεν το «ανακάλυψαν».

Η ύπαρξή του, δεν πρέπει να χαλαρώσει την επαγγελματική μας συμπεριφορά αλλά να μας καταστήσει πολλαπλά υπεύθυνους επαγγελματίες, αυτό άλλωστε είναι και προϋπόθεση καλής λειτουργίας του.

Οι συνάδελφοι πρέπει να αντιλαμβάνονται σήμερα, εν μέσω παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, και τα προβλήματα που προέκυψαν στον ασφαλιστικό κλάδο και ότι η τότε επιλογή μας, σήμερα δικαιώνεται.

Με την εμπειρία που έχω στους γενικούς κλάδους θεωρώ το συμβόλαιο μας καλό.

Απόδειξη, ότι το ίδιο συμβόλαιο, επέλεξαν αργότερα τόσο οι Ασφαλιστικοί Πράκτορες, που έχουν καλλίτερη γνώση του αντικειμένου από μας, όσο και αρκετές Ασφαλιστικές Εταιρίες για τα δίκτυά τους.

Εχθρός βέβαια του καλού είναι η προσπάθεια για το καλλίτερο και ως τέτοια αντιλαμβάνομαι την κριτική των συναδέλφων και τις παρεμβάσεις του συγκεκριμένου Σωματείου.

Ομοσπονδία; Συνομοσπονδία; ή Ένωση Διαμεσολαβούντων;

(Κλαδικός Τύπος, 2010-11-09)

Η συνένωση των δυνάμεων, απασχολεί την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση από την δεκαετία του 1970.

Γενικές Συνελεύσεις και Συνέδρια έχουν εγκρίνει κατά καιρούς, με αλληπάλληλες αποφάσεις, αυτή τη συνένωση.

Μέχρι σήμερα αυτό δεν κατέστη δυνατό να υλοποιηθεί, πέραν της κοινής επιθυμίας και ορισμένων κοινών ανακοινώσεων, μέσω των λεγόμενων «τετρασφράγιστων» υπομνημάτων.

Το θέμα είχε απασχολήσει και τα δικά μου Διοικητικά Συμβούλια, χωρίς όμως να προχωρήσουμε σε κάτι περισσότερο, από τα παραπάνω, αφού οι συνθήκες δεν είχαν ωριμάσει.

Τον τελευταίο καιρό υπάρχει μια κινητικότητα από όλα σχεδόν τα Σωματεία για ίδρυση Ομοσπονδιών, χωρίς να λείπει και η σχετική ένταση.

Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι και Συντονιστές προωθούν ξεχωριστά καταστατικά, για ίδρυση Ομοσπονδίας Διαμεσολαβούντων ή δε Πράκτορες προχωρούν σε διεύρυνση, του καταστατικού της υπάρχουσας, δικής τους, Ομοσπονδίας (ΠΟΑΠ), για να προσχωρήσουν οι άλλοι.

Οι ξεχωριστές όμως κινήσεις, δημιουργούν καχυποψία στους άλλους, για το ποιος θα έχει το πάνω χέρι, ποιος θα προσχωρήσει σε ποιόν, ποιος θα πιστωθεί την ιστορική πρωτοβουλία, της Ομοσπονδοποίησης.

Το ότι σε όλα σχεδόν τα Σωματεία, υπάρχουν εγγεγραμμένοι, από άλλες κατηγορίες Δια-

μεσολάβησης, δεν δικαιολογεί απαίτηση «πρωτοκαθεδρίας», από κανέναν.

Η εικόνα της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης φαίνεται διασπασμένη σε δύσκολους καιρούς, που τα θέματα είναι ανοιχτά, καθώς υπάρχουν διεργασίες από την πλευρά της Πολιτείας, μέσω της Εποπτικής Αρχής και της Γ.Γ. Καταναλωτή, για ριζικές αλλαγές στο χώρο.

Είναι φανερό ότι, οι πιέσεις, που ασκούνται στις Εταιρείες, για εξεύρεση κεφαλαίων, εξ' αιτίας της επικείμενης εφαρμογής του Solvency II, την ίδρυση Εγγυητικού Κεφαλαίου για τον κλάδο ζωής και την προοδευτική αύξηση των ασφαλισμένων κεφαλαίων στον κλάδο αυτοκινήτων, μετατοπίζονται, προς την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση και τους καταναλωτές.

Οι πιέσεις εντείνονται σε όρια ασφυξίας, από την σημερινή οικονομική κατάσταση.

Πέραν, από τη λεγόμενη διαφάνεια στις αμοιβές και τις προμήθειες, με την υποχρέωση αναγραφής τους, επί του ασφαλιστηρίου συμβολαίου και το χρονικό «στρίμωγμα» στην είσπραξη και απόδοση των ασφαλιστρών, επιχειρείται τεχνηνώς η «τριχοτόμηση» της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, σε δίκτυο Πρόσκτησης, Είσπραξης και Εξυπηρέτησης.

Αντίθετα δηλαδή, από αυτό, που ορίζει η Ευρωπαϊκή Οδηγία 2002/92 και το Προεδρικό διάταγμα 190/2006.

Αποτέλεσμα αυτού θα είναι, η αποκοπή των Διαμεσολαβούντων, από τους ασφαλισμένους – πελάτες τους και αφαίρεση των δικαιωμάτων, επί του πελατολογίου τους.

Ακόμη Εταιρείες, καταργούν, εν μία νυκτιά, ολόκληρα δίκτυα, χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν δικαιώματα και αποζημιώσεις, επιβεβαιώνοντας, για μία ακόμη φορά, ότι ο Βασιλιάς είναι ολόγυμνος και το οικοδόμημα χτισμένο στην άμμο.

Βεβαίως υπάρχουν αντιδράσεις από τα Σωματεία και προσπάθεια στενότερης συνεργασίας, μέσω κοινής Επιτροπής ή και κοινών ανακοινώσεων.

Στο σημείο όμως, που βρισκόμαστε, πρέπει να γίνει κάτι παραπάνω.

Θα πρέπει να δημιουργηθεί, ισχύς εν τη ενώσει.

Οι συνθήκες για κοινή εκπροσώπηση ωρίμασαν κατ' ανάγκη και ως εκ τούτου, θα ήθελα να κάνω δύο προτάσεις, που ίσως βοηθήσουν να απεγκλωβιστούμε, από το σημερινό αδιέξοδο.

Μία επιλογή είναι να κάνουν όλοι ένα βήμα πίσω και να τροποποιήσουν τα καταστατικά των Ομοσπονδιών, που προωθούν, περιοριζόμενοι στη δική τους κατηγορία Διαμεσολάβησης.

Η κάθε κατηγορία Διαμεσολάβησης αν θέλει, ας κάνει Ομοσπονδία, για το δικό της χώρο και από εκεί και πέρα, να πάμε σε «Συνομοσπονδία Διαμεσολαβούντων».

Η δεύτερη επιλογή, που κατά την γνώμη μου, θα ήταν και η καλλίτερη, είναι, να πάμε σε μια σε «Ένωση Διαμεσολαβούντων», από μηδενική βάση.

Η Ένωση, θα περιλαμβάνει τις τέσσερις νομικά θεσμοθετημένες κατηγορίες Διαμεσολάβησης, δηλαδή:

Τους Μεσίτες Ασφαλίσεων, τους Πράκτορες, τους Συντονιστές και τους Ασφαλιστικούς Συμβούλους.

Ακόμη θα προβλέπεται θέση, για τους εκπροσώπους των LLOYDS, αλλά και για κάποια καινούργια κατηγορία, που μπορεί να προκύψει, ίσως των Συνδεδεμένων.

Στην Ένωση θα μπορούν να εγγραφούν όλα τα Σωματεία ανά την χώρα με μια κλιμακούμενη οικονομική συνδρομή, μεγαλύτερη για τα Σωματεία των Αθηνών, μια δεύτερη για εκείνα της Θεσσαλονίκης, και μια τρίτη, για τα, ανά την Επικράτεια.

Χωρίς να μπαίνει περιορισμός, αν το κάθε Σωματείο θα είναι «καθαροίμο», μιας κατηγορίας Διαμεσολάβησης, αφού αυτό δεν είναι εφικτό, κυρίως στην περιφέρεια, αλλά και εκ του γεγονότος, ότι πολλοί εξ ημών, έχουν διπλή και τριπλή ιδιότητα και είναι εγγεγραμμένοι σε περισσότερα του ενός Σωματεία.

Όργανο της Ένωσης, η Γενική Συνέλευση των μελών, που θα συγκαλείτε κάθε χρόνο και κάθε εξάμηνο σε μια ενδιάμεση συνεδρία, αν βέβαια προκύψει ανάγκη θα υπάρχει και έκτακτη σύγκλιση.

Τη Γενική Συνέλευση θα αποτελούν εκπρόσωποι, από κάθε Σωματείο, ο αριθμός των οποίων θα μπορούσε να είναι συγκεκριμένος, ανά Σωματείο ή και αναλογικός, σύμφωνα με τα μέλη του.

Οι υποψήφιοι για το Δ/Σ, θα εκλέγονται από τους εκπροσώπους των Σωματείων, με ένα όμως περιορισμό, οι εκλεγμένοι στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης, θα είναι υποχρεωτικά, δύο από κάθε θεσμοθετημένη κατηγορία Διαμεσολάβησης, έκτος αν δεν υπάρχει ενδιαφέρον, την κενή θέση θα καταλαμβάνει μέλος άλλης κατηγορίας.

Έτσι θα έχουμε, εννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο, στο οποίο θα συμμετέχουν, δύο μέλη από τους Μεσίτες Ασφαλειών, δύο από τους Πράκτορες, δύο από τους Συντονιστές, δύο από τους Ασφαλιστικούς Συμβούλους και ένα μέλος από τους εκπροσώπους των LLOYDS ή τους Συνδεδεμένους.

Η προεδρία θα είναι υποχρεωτικά κυλιόμενη δύο χρόνια για κάθε κατηγορία και θα ασκείται από «τρίκα», από τον νυν, τον προηγούμενο και τον επόμενο πρόεδρο, που θα είναι προεπιλεγμένος.

Εκτός από το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, που υποχρεωτικά θα έχει διαρκία.

Το έργο του Διοικητικού Συμβουλίου θα υποβοηθούν μικτές επιτροπές, από τους επιλαχόντες.

Έτσι θα έχουμε δίκαια κατανομή και την καλλίτερη δυνατή εκπροσώπηση.

Θα εξισορροπήσουμε δηλαδή, την αριθμητική υπεροχή των Ασφαλιστικών Συμβούλων, με την δύναμη των Μεσιτών.

Την δυνατότητα στρατολόγησης και εκπαίδευσης νέων ανθρώπων, των Συντονιστών, με την οικογενειακή επαγγελματική παράδοση, των Πρακτόρων.

Είναι αυτονόητο ότι η Ένωση Διαμεσολαβούντων θα εκπροσωπεί τους πάντες έναντι των Εταιρειών, της Πολιτείας και των Διεθνών οργανισμών.

Δεν θέλω να μπω σε λεπτομέρειες, αν θα γίνονται και πότε Συνέδρια κ.α, ή για άρθρα καταστατικού, αυτά είναι θέματα που λύνονται, θα βοηθήσουν και οι νομικοί σύμβουλοι των Σωματείων.

Αυτό δηλαδή που προτείνω, είναι κάτι ανάλογο της δομής, με την οποία διοικείται το ΒΙΡΑΡ.

Δεδομένου ότι οι καιροί είναι δύσκολοι, τα θέματα επείγουν, ο δε χρόνος τρέχει εις βάρος μας, όποιος έχει καλλίτερη πρόταση, ας την καταθέσει για διαβούλευση, για να παρθούν, όσο το δυνατόν γρηγορότερα αποφάσεις, για να λυθεί επί τέλος το χρονίζων αυτό θέμα της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης.

*Κώστας Λάμπρου
Πρώην πρόεδρος (Π.Σ.Α.Σ)
Αθήνα 09/11/2010*

Δωρεάν Συμβουλή

(Δελτίο Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών, 2012-04-06)

«...Η δωρεάν συμβουλή αξίζει, όσο πλήρωσες για να την αποκτήσεις...»

Καθημερινά οι καταναλωτές βομβαρδίζονται από προσφορές και παραπλανητικές διαφημίσεις, για μεγάλες παροχές και φτηνά ασφάλιστρα, για ασφάλιση που συνοδεύεται από εντυπωσιακά δώρα, για ειδικά πρωτοποριακά προγράμματα υγείας, με εξαϋλωμένο κόστος, ακόμη και δωρεάν ασφάλιση προσφέρετε, σαν συνοδευτική παροχή, στην αγορά άλλων προϊόντων.

Οι προσφορές γίνονται από αντιπροσωπείες αυτοκινήτων, τράπεζες, πιστωτικές κάρτες, ταχυδρομεία, κλινικές, διαφόρους οργανισμούς, Δήμους, εταιρείες εκδόσεως κοινοχρήστων, super-market, πρακτορεία προ-πο, σε συνεργασία με ασφαλιστικές εταιρείες.

Ορισμένες μάλιστα εταιρείες, προσφέροντας μέσω διαδικτύου χαμηλότερο κόστος, κυρίως στην ασφάλιση αυτοκινήτου, δυσφημούν ταυτόχρονα τους Ασφαλιστικούς Διαμεσολαβητές, τους συνεργάτες τους δηλαδή, αφήνοντας να εννοηθεί, ότι αυτοί ευθύνονται για το υψηλό κόστος.

Σε όλες τις αναπτυγμένες ασφαλιστικά χώρες, ασφάλεια μπορεί να αγοράσει κανείς, είτε από τους Ασφαλιστικούς Διαμεσολαβητές, είτε απ' ευθείας από την ασφαλιστική εταιρεία, είτε μέσα από τα λεγόμενα εναλλακτικά δίκτυα.

Η ιδιωτική ασφάλιση όμως, σε όλο τον κόσμο, δεν βασίζεται σε αυτά, στηρίζεται στη Διαμεσολάβηση, χωρίς τη Διαμεσολάβηση δεν υπάρχει ως θεσμός και ο Επαγγελματίας Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής, θεωρείται ο φυσικός υποστηρικτής και σύμβουλος του ασφαλισμένου, προσθέτει αξία στο προϊόν και τις υπηρεσίες και δεν έχει καμιά σχέση με τον μεσάζοντα, που ανεβάζει το κόστος του προϊόντος.

Η ασφάλιση λοιπόν, είναι μια σοβαρή υπόθεση για να την εμπιστευθεί κανείς σε κείνον, που την πουλάει σαν συνοδευτικό προϊόν, στην κύρια δραστηριότητά του, είτε λέγεται

τράπεζα, είτε αντιπροσωπεία αυτοκινήτου, ή να την εμπιστευθεί, στο αχανές και απρόσ-
σωπο διαδίκτυο και σε ανθρώπους που ασκούν το επάγγελμα ως πάρεργο.

Πρέπει να έχει υπ' όψιν του ο καταναλωτής ότι πρόκειται για ένα ιδιαίτερο προϊόν, το
μοναδικό, που δεν μπορεί να το αγοράσει όταν το χρειασθεί και αφού το αγοράσει δεν
γνωρίζει, αν και πως θα λειτουργήσει, αφού δεν μπορεί να το δοκιμάσει.

Για να διαπιστώσει τη σωστή λειτουργία του και τη χρησιμότητά του, θα πρέπει να το
χρειαστεί, να υποστεί δηλαδή ζημιά, τότε όμως είναι αργά, για να το διορθώσει, αν από
την «μάνα του» ήταν ελαττωματικό, ούτε κανενός είδους εγγύηση μπορεί να επικαλεσθεί.

Τη σωστή αγορά και λειτουργία ενός ασφαλιστικού προϊόντος, μόνο ο επαγγελματίας
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής μπορεί να την εγγυηθεί, στον καταναλωτή, αφού πέραν
από τις γνώσεις και την εμπειρία του, η πολιτεία φρόντισε να διασφαλίσει τα συμφέρο-
ντα των ασφαλισμένων, όχι μόνο από πιθανά λάθη και παραλήψεις, αλλά και από λανθα-
σμένη συμβουλή του.

Επιλέγοντας ο καταναλωτής να ασφαλιστεί μέσα από όλα αυτά τα δίκτυα, πρέπει να γνω-
ρίζει ότι αγοράζει προϊόν μιας χρήσης, χωρίς service και εγγύηση και ενώ το οικονομικό
όφελος είναι πολύ μικρό, αποστειρεί τον εαυτό του, από τον φυσικό του υποστηρικτή και
σύμβουλο την ώρα της διεκδίκησης της αποζημίωσης.

Είναι δηλαδή, σαν επιλέγει να εμφανιστεί στο δικαστήριο χωρίς τον δικηγόρο του ή να
λάβει φαρμακευτική αγωγή χωρίς την συμβουλή του γιατρού.

Αν οι συγκεκριμένες ασφαλιστικές εταιρείες, θέλανε να μειώσουν το κόστος για τον κατα-
ναλωτή, θα μείωναν την δική τους προμήθεια (δικαίωμα συμβολαίου), που είναι τριπλά-
σια και πολλές φορές τετραπλάσια, από την αμοιβή του Διαμεσολαβούντος και δεν θα του
στερούσαν τεχνηέντως, τον Ασφαλιστικό του Σύμβουλο, δυσφημώντας τον ταυτόχρονα.

Όσοι προσφέρουν φθηνά ή τζάμπα ασφάλειες, δεν το κάνουν από γενναιοδωρία ή πονο-
ψυχία, σε άλλο όφελος προσδοκούν, υπάρχουν άλλωστε οι λαϊκές παροιμίες, τόσο για το
«..φθινό κρέας..», όσο και για το τζάμπα, «...που δεν δίνει η μάνα στο παιδί ..».

Οι προσφορές αυτές βρίσκουν πρόσφορο έδαφος, κατ' αρχάς, στην κατηγορία εκείνη των
καταναλωτών, που έχουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και προσπαθώντας να «κουρέ-
ψουν» ή να αφαιρέσουν δαπάνες, επιλέγουν τις ασφάλειες.

Πρέπει όμως να γνωρίζουν, ότι σε αυτή την περίοδο, η ζημιά ισοδυναμεί με ανεπανόρ-
θωτη οικονομική καταστροφή και δεν πρέπει να τους δελεάζει το «τυρί», που μπορεί να
αποδειχθεί και «χαλασμένο», τη «φάκα» πρέπει να προσέχουν.

Υπάρχει ακόμη και η μεγάλη κατηγορία των συμπατριωτών μας, χωρίς ασφαλιστική συ-
νειδίση, που αντιμετωπίζουν την ασφάλιση σαν φοροεισπρακτική υποχρέωση, περίπου
όπως τα τέλη κυκλοφορίας και το μόνο που τους απασχολεί είναι να έχουν ένα χαρτί για

να μην τους γράψει ο τροχονόμος, ψάχνουν πάντα για το φθηνότερο, ακόμη και το τζάμπα, αλλά αν τους συμβεί ζημιά, είναι οι πιο απαιτητικοί.

Αυτή η κατηγορία, την ώρα της ανάγκης- ζημιάς, είναι ανυπεράσπιστη και «ξυπόλυτη», χωρίς καθοδήγηση και συμβουλή, «ξεχνά» τον τρόπο που επέλεξε να ασφαλιστεί και προστρέχει στον Ασφαλιστικό Σύμβουλο για να της εξηγήσει τους όρους του συμβολαίου, να της επισημάνει τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτό και να την καθοδηγήσει σχετικά με τον τρόπο που θα διεκδικήσει την αποζημίωση, κοντολογίς, ενώ δεν πλήρωσε, ζητά και «εισπράττει» από τον Διαμεσολαβητή, δωρεάν υποστήριξη και δωρεάν συμβουλή.

Εδώ ισχύει και το γνωστό «..αλλού τρως... αλλού πίνεις.....κλπ.....».

Η δωρεάν συμβουλή στην πατρίδα μας, είτε λέγετε ιατρική, είτε νομική, είτε ασφαλιστική, είναι φαινόμενο που «ευδοκίμει» σε μεγάλη κλίμακα.

Στην μεγάλη όμως χώρα, πέραν του Ατλαντικού, όπου η κρατική ασφάλιση είναι ανύπαρκτη, η δε ιδιωτική είναι τόσο διαδεδομένη, που μπορεί να την αγοράσει κανείς ακόμη και στο δρόμο, από αυτόματο μηχανήμα, η συντριπτική πλειοψηφία των καταναλωτών αγνοούν τα εναλλακτικά δίκτυα και τις «μηχανές» και θεωρούν αυτονόητο ότι την ασφάλισή τους, θα την εμπιστευθούν μόνο σε Ασφαλιστικό Διαμεσολαβητή, έστω και αν τους κοστίζει κάτι παραπάνω, αφού μαζί με την ασφάλιση, εξασφαλίζουν υποστήριξη και συμβουλή και δεν θα διανοηθούν, να ζητήσουν δωρεάν συμβουλή, ούτε από γιατρό, ούτε από δικηγόρο, ούτε από ασφαλιστή, αφού θεωρούν, «..**ότι η δωρεάν συμβουλή έχει τόση αξία... όσο πλήρωσε κανείς, για να την αποκτήσει....**».

Αθήνα 6 Απριλίου 2012

Κώστας Λάμπρου

Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής

Πρόεδρος Τμήματος Υπηρεσιών, Μέλος Δ.Σ. Ε.Ε.Α

Τειρεσίας, Μνημόνιο; ή Εργαλείο Management; (Next Deal, 16-05-2012)

Διάβασα με προσοχή τον «Κανονισμό Λειτουργίας Αρχείου Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών με παράτυπη συμπεριφορά» (ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ), που ετοιμάζει Τράπεζα της Ελλάδος κατόπιν αιτήματος της Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος!!!

Πρόκειται για μια ακόμη παγκόσμια πρωτοτυπία, αφού δεν πρόκειται για «κανονισμό» αλλά για «μνημόνιο» που έρχεται να προστεθεί στο προηγούμενο, εκείνο με τον τίτλο «Κανονισμός Συμπεριφοράς Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών».

Η φιλοσοφία και αυτού, είναι προσβλητική, εχθρική και εξοντωτική για την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, παραβιάζει προσωπικά δεδομένα, σπιλώνει υπολήψεις και επεμβαίνει υπέρ των Εταιριών, στις έτσι και αλλιώς ετεροβαρείς συμβάσεις συνεργασίας, που είναι συμβάσεις προσχώρησης, με δεσπόζουσα τη θέση αυτή της Ασφαλιστικής Εταιρίας.

Ο σκοπός τον οποίο επικαλείται δεν πείθει, αφού από τα διαφορετικά σχέδια που κυκλοφόρησαν, ιδίως εκείνα που δημοσιεύτηκαν στον κλαδικό τύπο («Nextdeal», «Ασφαλιστικό ΝΑΙ», «Ιδιωτική Ασφάλιση»), είναι εμφανείς και προκλητικές, οι επιδιώξεις των Ασφαλιστικών Εταιριών, που θέλουν να τις επιβάλλουν, μέσω της Τράπεζας της Ελλάδος, εις βάρος των Διαμεσολαβούντων.

Στο νέο αυτό «μνημόνιο» προβλέπονται απίθανα πράγματα, δίνει την δυνατότητα στην Ασφαλιστική Εταιρία να εγγράψει στον «Τειρεσία», τον «κακό» διαμεσολαβητή με απλή δήλωσή της «...χωρίς να έχει μεσολαβήσει καταγγελία της σύμβασής του από τον Φορέα...»!!!, αλλά για την διαγραφή του, από αυτόν, απαιτεί **«..τελεσίδικη δικαστική απόφαση..»!!!**

Νομιμοποιεί την «λάθος εγγραφή ή την εγγραφή εκ παραδρομής», αφού αντί να προβλέ-

πει αυστηρές κυρώσεις για τον «Φορέα» που διέπραξε το «...λάθος...» και διαπόμπευσε τον Διαμεσολαβητή και αντί να προβλέπει αποκατάσταση της καλής του φήμης, με δημόσια συγνώμη, απαιτεί «..αυστηρή... τεκμηρίωση για την διαγραφή»!!!

Πρέπει να αποδείξει πλέον ο Διαμεσολαβητής «...ότι δεν είναι ελέφαντας...»

Στον «Τειρεσία» θα αναγράφονται όχι μόνο αυτοί «..που θα καθυστερούν να αποδώσουν τα ασφάλιστρα...» αλλά και όλοι εκείνοι που τους «καταγγέλθηκαν οι συμβάσεις τους»!!! ανεξάρτητα για ποιο λόγο, στο ίδιο τσουβάλι ξερά και κλωρά.

Προβλέπετε ακόμη αναγραφή ονόματος, «...χωρίς γνώση...» του Διαμεσολαβούντος, ο οποίος για να πληροφορηθεί, αν είναι ή όχι εγγεγραμμένος, πρέπει να υποβάλει αίτηση και να το ζητάει!!

Με δεδομένο ότι το αρχείο του «Τειρεσία» θα ενημερώνεται κάθε μέρα, είναι αδύνατο να προστατευτούν οι Διαμεσολαβούντες από την «...λάθος εγγραφή...», αφού θα πρέπει να υποβάλουν, προληπτικά, κάθε μέρα αιτήσεις, για να πληροφορηθούν μην τυχόν την προηγούμενη ενεγράφησαν κατά «...λάθος...» και διασύρονται εν αγνοία τους.

Ως αστείο νχεί το «...ουδεμία πρόσβαση των πιστωτικών και χρηματοδοτικών Ιδρυμάτων επιτρέπεται...», αφού αρκετές Εταιρίες είναι θυγατρικές τραπεζών και σχεδόν όλες έχουν στενή συνεργασία με κάποια τράπεζα, οι δε πληροφορίες για πελάτες και συνεργάτες, ακόμη και των προσωπικών δεδομένων, πηγαينوέρχονται ηλεκτρονικά.

Αναφέρει τη λέξη «Φορέα» σε διάφορες περιπτώσεις και την ταυτίζει με Ασφαλιστική Εταιρία, ο «Φορέας» όμως, για Πράκτορες, Ασφαλιστικούς Συμβούλους, και Συντονιστές μπορεί να είναι άλλος Διαμεσολαβητής, όπως περιγράφεται στο εδάφιο «...σύμβαση...».

Οι όροι αυτού του «μνημονίου» θα ενταχθούν στο περιεχόμενο των συμβάσεων συνεργασίας και θα υποχρεούνται οι Διαμεσολαβούντες να τους αποδεχθούν προϋπογράφοντάς τους!!! παραιτούμενοι στην πράξη, από κάθε δικαίωμα ή αξίωση αποζημίωσης, μιλάμε για δέσιμο πισθάγκωνα.

Εκτός των ανωτέρω προβλέπονται και τα εξής απίθανα, που μετατρέπουν τον κανονισμό, σε νέο εργαλείο Management των Εταιρειών!!!

«...αθέτηση όρου αποκλειστικής συνεργασίας...»!!

«...μη εξυπηρέτηση προσωπικού δανείου...»

«...μη τήρηση των διατάξεων περί απόδοσης ασφαλίσεων και πολιτικής ακυρώσεων...»!!!

Αλλά και το εξής «περίεργο και επικίνδυνο» «...**εκ προθέσεως εσφαλμένη** συμπλήρωση προτάσεων ασφάλισης...», αυτό μπορεί να περιπλέξει τα πράγματα σε περίπτωση αποζημίωσης, αφού αν διαπιστωθεί «απόκρυψη στοιχείου», μπορεί να θεωρήσει υπεύθυνο αυτόν που συμπληρώνει την αίτηση και όχι αυτόν που την υπογράφει και έχει την ευθύνη

των απαντήσεων.

Είναι ο ίδιος κανονισμός που συνέταξε πριν από ορισμένα χρόνια η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών. «...Δηλώνεται και συμφωνείται με τη σύμβαση αυτή ότι σε περίπτωση καθυστέρησης της εξόφλησης οποιασδήποτε οφειλής προς την Εταιρεία η οποία προκύπτει από την ίδια σύμβαση και ανεξάρτητα από το ύψος της οφειλής αυτής η Εταιρεία μπορεί να προβαίνει σε αναγγελία της οφειλής αυτής προς την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος. Η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος, σύμφωνα με τον κανονισμό της, μπορεί να εκδίδει και να κυκλοφορεί σχετική εγκύκλιο προς τις Εταιρείες – μέλη της, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να εξετάζει το βάσιμο ή το ύψος της οφειλής και χωρίς αυτή ή τα όργανά της να έχουν οποιαδήποτε ευθύνη αστική ή ποινική έναντι του οφειλέτη που έχει καταγγεληθεί. Ο τελευταίος, παραιτείται από κάθε δικαίωμα ή αξίωση αποζημίωσης κατά της Ένωσης ή των οργάνων της ή ηθικής ικανοποίησης ή ποινικής δίωξης των παραπάνω εξαιτίας της κυκλοφορίας της εγκυκλίου...»!!!

Το παραπάνω εδάφιο είχε ενσωματωθεί από αρκετές Ασφαλιστικές Εταιρίες στις συμβάσεις συνεργασίας και ασκείτο πίεση στους συνεργάτες Διαμεσολαβούντες, να το προϋπογράψουν.

Σήμερα η Ένωση επαναφέρει καινούργιο «κανονισμό» με την ίδια όμως φιλοσοφία, καλύπτοντάς τον, με τον «Εποπτικό Μανδύα».

Είναι απορίας άξιον, πως μια Εποπτική Αρχή με το κύρος της Τράπεζας της Ελλάδος αποδέχεται να εξυπηρετήσει την πολιτική πωλήσεων των μεγάλων Ασφαλιστικών Εταιριών, οι οποίες μέσω αυτού του «κανονισμού» θέλουν να αλλάξουν τους όρους συνεργασίας, να περιχαρακώσουν ασφυκτικά τα δίκτυα πωλήσεων και να ανατρέψουν τεχνηέντως τις νομικές τους κατακτήσεις, αφού αναφορά του ονόματος στον Τειρεσία έστω και εκ λάθους, θα παραπέμπει σε «...**αστικές και ποινικές ευθύνες**...», παράλληλα προσβλέπουν στην εξαφάνιση των μικρών Εταιριών, που είναι βέβαια Ελληνικές.

Είναι εμφανές ότι πρόκειται για νέα «Δαμόκλειο Σπάθη» που θα επικρέμεται επί των κεφαλών των Διαμεσολαβούντων, αφού θα υπάρχει μόνιμος εκβιασμός για την αναγραφή στον «Τειρεσία», αν δεν πειθαρχούν «...προς τας υποδείξεις...», που πολλάκις δεν είναι προς όφελος των ασφαλισμένων.

Η μέχρι σήμερα εμπειρία έδειξε ότι ενώ οι Εταιρίες γνώριζαν τους «μπαταξήδες» αντί να τους απομονώσουν, διαγκωνίζονταν μεταξύ τους ποια θα τους πρωτοπάρει, ακόμη και στις περιπτώσεις που οι καταχρήσεις ήταν κραυγαλέες και αναγκάστηκε να επέμβει ο εισαγγελέας, το «σύστημα» τους αποσιώπησε, αφού πολλοί από αυτούς ανήκαν στην κατηγορία των πολύ – γυρισμένων, των πολλαπλώς προβεβλημένων και πολυβραβευμένων!!

Κανείς «Τειρεσίας» δεν δημιουργήθηκε ποτέ για Ασφαλιστικές Εταιρίες, για να προειδοποιήσει και να προφυλάξει Διαμεσολαβούντες και ασφαλισμένους.

Παρ' ότι έκλεισαν δεκάδες και τα αποθεματικά έγιναν βίλες με πισίνες και ορισμένα «αφεντικά» ξαναεμφανίστηκαν στην αγορά με άλλες «φανέλες», δεν θυμάμαι να ισχυρίστηκε ποτέ κανείς από όλους αυτούς ή η Εποπτική Αρχή, ότι η χρεοκοπία οφείλετο στους Διαμεσολαβούντες, επειδή καταχράστηκαν τα χρήματα των ασφαλισμένων.

Παρ' όλα αυτά νομοθέτησαν ευθύνες για τους Διαμεσολαβούντες, σε περίπτωση που χρεοκοπήσει κάποια Εταιρία και αναγκαστεί να αποζημιώσει το Επικουρικό Κεφάλαιο, συνυπεύθυνος θεωρείται και ο Διαμεσολαβητής, ακόμη και με την περιουσία του, διότι όφειλε να γνωρίζει!! η Πολιτεία δηλαδή, μετέθεσε στη Διαμεσολάβηση, καθήκοντα και υποχρεώσεις Διοίκησης και Εποπτείας!!

Το προηγούμενο «μνημόνιο» μπερδεύει τις τραπεζικές εργασίες με τις ασφαλιστικές, αφού απαιτεί από τους Διαμεσολαβούντες είσπραξη ασφαλιστρών εντός επτά ημερών!!! λες και πρόκειται για προθεσμία σε κατάθεση, η για χρονικά όρια επιταγής που πρέπει να σφραγισθεί.

Από την Διαμεσολάβηση, Εταιρίες και Εποπτική Αρχή ζητούν, ζεστό χρήμα, και μάλιστα εντός επτά ημερών!!! αλλά το σύνολο σχεδόν των συναλλαγών εκεί έξω, γίνεται με μεταχρονολογημένες επιταγές και οι περισσότερες καταβολές ασφαλιστρών γίνονται έναντι της οφειλής με δόσεις, πάρα πολλοί είναι εκείνοι, που οι ασφαλισμένοι τους οφείλουν πολλαπλάσια ποσά των 5.000 και όχι για ένα μόνο τρίμηνο.

Οι ασφαλιστικές Εταιρείες ισχυρίζονται ότι «λεφτά υπάρχουν», αλλά βρίσκονται στα χέρια των Διαμεσολαβούντων και πρέπει να βρεθεί τρόπος να τα πάρουν, αυτό όμως είναι η μισή αλήθεια, στα χέρια των Διαμεσολαβούντων δεν βρίσκονται τα ασφάλιστρα των ασφαλισμένων, αλλά οι καθυστερημένες οφειλές των.

Ο δίμηνος και τρίμηνος διακανονισμός για την εξόφληση των ασφαλιστρών, είναι απλή χρονική διευκόλυνση για τους ασφαλισμένους, που μετά βίας ανταποκρίνονται πλέον, στις παραπάνω προθεσμίες.

Σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία, η εφαρμογή ενός τέτοιου απίθανου «κανονισμού», που δεν είναι «Τειρεσίας» για «μπαταξήδες», αλλά «Μινώταυρος» για έντιμους, θα οδηγήσει την Ιδιωτική Ασφάλιση σε μεγάλες εσωτερικές τριβές και δικαστικές αντιπαραθέσεις, η χαμένη έτσι και αλλιώς αξιοπιστία, θα σκοντάψει για άλλη μια φορά στις μεταξύ μας σχέσεις.

Κανείς δεν μπορεί να έχει αντίρρηση για αναγραφή των καταχραστών στις λίστες, όχι μόνο ενός, αλλά δέκα «Τειρεσιών», μόνο όμως με αυστηρή τεκμηρίωση ή με τελεσίδικη δικαστική απόφαση και όχι με αυτό τον τρόπο.

Ναι σε «Τειρεσία», όχι σε «μνημόνιο», όχι σε ένα ακόμη βάρβαρο «εργαλείο» management, για τις Εταιρίες, με την σύμπραξη της Εποπτικής Αρχής.

Συμμετείχα σε όλες τις Νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές από το 1985, από την ψήφιση του νόμου 1569, μέχρι και την προσαρμογή της Ε.Ο 2002/92, Π.Δ 190 του 2006. Πολιτεία

και Εποπτικές Αρχές, όπως και αν λέγονται, ποτέ δεν «συγκινήθηκαν» από τα δικά μας αιτήματα ποτέ δεν συμπεριέλαβαν στους νόμους τα ελάχιστα δικαιώματά μας και αν σε κάποιο νόμο, εκ παραδρομής κερδίζαμε κάτι, ο επόμενος το έπαιρνε πίσω, αντί να έχουμε νόμους που θα υπερασπίζονται και τα δικαιώματα των αδυνάτων, χορτάσαμε «μνημόνια και εργαλεία management, τελευταίο παράδειγμα η απόσυρση από την Βουλή, του νομοσχεδίου που κατέθεσε ο Γ. Γ. Καταναλωτή επειδή προσέφερε κάποιο «κόκαλο» στη Διαμεσολάβηση.

Είναι φανερό ότι έχουμε μια ολομέτωπη επίθεση στα δικαιώματα, αλλά και σε αυτή, τούτη την ύπαρξη, της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης.

Επιβεβαιώνεται για μια ακόμη φορά, ότι σε αυτή τη Χώρα του παραλόγου, κυριαρχεί και επιβάλλεται το δίκαιο του ισχυρού.

Σε αυτή τη Χώρα «...ο κακός λόγος γίνεται αμέσως πιστευτός, ό δε καλός ελέγχεται...»!!!

Σε αυτή τη Χώρα ο «...ο πολίτης είναι ένοχος και πρέπει να αποδείξει ότι είναι αθώος...»!!!

Σε αυτό τον κλάδο, στο δικό μας κλάδο, οι διαστρεβλωμένες αυτές αντιλήψεις, υιοθετούνται και νομοθετούνται!!!

Η Ένωση Διαμεσολαβούντων πρέπει να ζητήσει άμεση απόσυρση αυτού του κατασκευάσματος και αν δεν εισακουστεί να συντάξει παρόμοιο κανονισμό για Ασφαλιστικές Εταιρίες με «παράτυπη συμπεριφορά», είτε έναντι των ασφαλισμένων, είτε έναντι των Διαμεσολαβούντων.

Και βέβαια να απαιτήσει από την Εποπτική Αρχή τα «ισοδύναμα», την ίδια αντιμετώπιση, την περιβολή δηλαδή του δικού μας κανονισμού με τον ίδιο «νομιμοποιητικό μανδύα» που ζητάει και η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών για τον δικό της.

Η Εποπτική Αρχή θα πρέπει να γνωρίζει ότι, τα «ιερά ασφάλιστρα» των πελατών, είναι «ισοδύναμα» με τις «ιερές προμήθειες» των Διαμεσολαβούντων.

Η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών θα πρέπει να προσέξει, διότι τα αλληπάλληλα «μνημόνια» που επιβάλλει στην Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, μπορεί να εξελιχθούν σε «μνημόσυνα» για τον κλάδο, αλλά μπορεί να ενταφιάσουν και το Θεσμό.

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Μέλος Δ/Σ & Πρόεδρος Τμήματος Υπηρεσιών
Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών
Πρώην Πρόεδρος ΠΣΑΣ*

Επικουρικό και Επικουρία.. για τον «Τειρεσία»

(Κλαδικά Περιοδικά, 30-07-2012)

Νέα ομοβροντία κατά της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, αυτή τη φορά από τα «νώτα», από το Επικουρικό Κεφάλαιο, συντονισμένα πυρά, από όλες τις κατευθύνσεις, ενορχηστρωμένη χορωδία με το ίδιο ρεφρέν, για όλες τις αμαρτίες της Ιδιωτικής Ασφάλισης, υπεύθυνη είναι η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση!!! αυτή πρέπει να πληρώσει για τα σημερινά αδιέξοδα!!!

Η παρέμβαση του Ε.Κ σε αυτή τη χρονική στιγμή, για να βάλει «πλάτη» στην προσπάθεια επιβουλής «Τειρεσία», μόνο για την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, μάλλον ατυχής είναι και καμιά «..επικουρία..» δεν μπορεί να προσφέρει, αφού για άλλο σκοπό «γεννήθηκε» και τις αμαρτίες άλλων σπκώνει, αυτών που υπερασπίζεται και όχι των Διαμεσολαβούντων.

Στ' αλήθεια, οι επικεφαλής του Επικουρικού, γνωρίζουν τι ακριβώς εκπροσωπούν; αν δεν το γνωρίζουν να τους το θυμίσουμε.

Εκπροσωπούν τον Φορέα εκείνον, που συστήθηκε για να προστατεύσει τους παθόντες από «..Ατυχήματα Αυτοκινήτων..» και βρέθηκε να καλύπτει «..Ατυχήματα Μπαταξήδων..».

Οι «Μπαταξήδες» δεν είναι Ασφαλιστικοί Διαμεσολαβητές, αλλά οι «φερέγγυες» εκείνες εταιρίες, μέλη της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών, που τα αφεντικά τους, τις άνοιγαν και τις έκλειναν, σαν να ήταν μπακάλικα.

Μήπως η σύσταση του νέου Εγγυητικού Κεφαλαίου, για τον κλάδο Ζωής, έγινε για να προστατευτούν οι ασφαλισμένοι από τους Διαμεσολαβούντες; να περιμένουμε ανακώωση και από εκεί; για να δέσει η «Τρόικα»;

Σε ποια χώρα εντός ή εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, έκλεισαν σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα 45 περίπου Ασφαλιστικές; αριθμός ρεκόρ για μια τόσο μικρή αγορά;

Ποιοι καταχράστηκαν την εμπιστοσύνη και το υστέρημα των ασφαλισμένων, οδηγώντας

εκατομμύρια συμπολίτες μας, αλλά και χιλιάδες Διαμεσολαβούντες σε απόγνωση και ορισμένους στην αυτοκτονία; ποιοι διέλυσαν την αξιοπιστία του Θεσμού και στραπατσάρισαν την προσπάθεια για εδραίωση ασφαλιστικής συνείδησης; ποιοι «φέσωσαν» το Επικουρικό; ποιοι μπορεί να «φεσώσουν» το νέο Εγγυητικό; έχουν να πουν κάτι επ' αυτού οι διοικούντες το Επικουρικό Κεφαλαίο;

Πριν από τρία χρόνια μία από τις «πολυεθνικές ναυαρχίδες» της ιδιωτικής ασφάλισης βρέθηκε στο «καναβάτσο», από λανθασμένες επιλογές των ιθυνόντων, αν είχε συμβεί το μπριαίο; την ευθύνη θα είχε η παγκόσμια Διαμεσολάβηση;

Ούτε η προηγούμενη Εποπτική Αρχή, ανακοίνωσε ποτέ, ότι η χρεοκοπία έστω και μίας, οφείλετο «..σε λανθασμένες συνεργασίες..» αλλά ούτε και κάποιος από τους 45 ισχυρίστηκε κάτι τέτοιο.

Παρ' όλα αυτά η ανεπάρκεια της Πολιτείας για στοιχειώδη προληπτικό έλεγχο και η σφοδρή επιθυμία των μεγάλων εταιρειών να κλείσουν τις μικρές, με μοχλό τους Διαμεσολαβούντες, γέννησαν νόμο με παγκόσμια πρωτοτυπία, που διεκδικεί Νόμπελ ευρεσιτεχνίας.

Με το νόμο 489 μετέτρεψαν τους Διαμεσολαβούντες, από πωλητές και συμβούλους των ασφαλισμένων, σε συνυπεύθυνους της διοίκησης, συνεταιίρους και μετόχους στις ζημιές, ελεγκτές και επόπτες.

Τους φόρτωσαν τις δικές τους ευθύνες, αντί να κάνουν σωστά τη δουλειά τους και να προστατεύσουν Διαμεσολαβούντες και καταναλωτές, μοίραζαν αφειδώς πιστοποιητικά φερεγγυότητας, με τέτοια απλοχεριά, που ορισμένα επιστρέφονταν, αφού οι «φερέγγυοι» παραλήπτες, δεν ήταν εκεί για να τα παραλάβουν, είχαν βάλει λουκέτο την προηγούμενη!!!

Και όταν ορισμένοι εξ αυτών, πήραν τα παχυλά τους εφ' άπαξ, βρέθηκαν υπάλληλοι εκείνων, που προηγουμένως επόπτευαν, τις συνέπειες αυτής της «διαπλοκής» βιώνει χρόνια τώρα ο Θεσμός και τις εισπράττουν καθημερινά οι Διαμεσολαβούντες, που βρίσκονται στη πρώτη γραμμή.

Στην πραγματικότητα με τον 489 έθεσαν στους Διαμεσολαβούντες το εξής δίλημμα, «..αν θέλετε να μην χάσετε τα σπίτια σας, να συνεργάζεστε με μεγάλες, αφού οι μικρές δεν παρέχουν ασφάλεια και τις... υγιείς..., ούτε εμείς τις γνωρίζουμε»!!! κατά σύμπτωση, οι μεγάλες δεν είναι Ελληνικές.

Αυτό το «Νομοθέτη» επικαλείται και σήμερα το Ε.Κ, θέλοντας να στηρίξει τα δυσφημιστικά του επιχειρήματα, για να δημιουργηθεί η εικόνα, που βολεύει, ότι δηλαδή, «..όλοι μαζί τις κλείσαμε... όλοι μαζί τα φάγαμε... όλοι ευθυνόμαστε..», το νόμο αυτό η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση πρέπει να τον προσβάλει στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια, όπως έκανε και για άλλους παρόμοιους.

Είναι φανερό το «άγος» της Ιδιωτικής Ασφάλισης, από το κλείσιμο των 45 εταιρειών, με αποκορύφωμα αυτό του Ομίλου «Ασπίς», που σε συνδυασμό με τις νέες Οδηγίες και την

σημερινή δυσπραγία, δημιουργούν βαριά ατμόσφαιρα, που δεν μπορούν να τη σηκώσουν και γι' αυτό χρειάζονται «βοηθούς».

Όλοι αυτοί, που στήσανε δεκάδες εταιρίες, έχοντας την νοοτροπία μπακάλη, χωρίς την σοβαρότητα και τον απαιτούμενο σεβασμό για ένα τόσο ευαίσθητο Θεσμό και οι άλλοι, που τους χορηγούσαν τις άδειες και ετάχθησαν να τους ελέγχουν, είναι συνυπεύθυνοι για τα σημερινά αδιέξοδα της Ιδιωτικής Ασφάλισης.

Ότι και να επικαλεστούν, όσους νομιμοποιητικούς μανδύες και να ράψουν, «ο βασιλιάς δεν είναι απλά γυμνός... είναι ολόγυμνος...».

Η ανάληψη της Εποπτείας από τον σοβαρότερο οργανισμό της χώρας, την Τράπεζα της Ελλάδος, δημιούργησε αισιόδοξες προσδοκίες, ότι θα έχουμε, μια αυστηρή, προληπτική εποπτεία, με δικαιοσύνη και αμεροληψία, για όλους, για να βρει επιτέλους την χαμένη αξιοπιστία του ο Θεσμός, ορισμένες όμως ανεδαφικές θέσεις και κυρίως η συμπίευσή της, στο θέμα «Τειρεσία», με τα «θέλω» των ασφαλιστικών εταιρειών, δημιουργεί ανησυχία, ότι μπορεί να οδηγηθούμε σε αδιέξοδους δρόμους.

Οι υπεύθυνοι του Επικουρικού Κεφαλαίου καλά θα κάνουν να ασχοληθούν με τα του οίκου τους, με τους «45» που φέρανε τον Οργανισμό τους, στα όρια της χρεοκοπίας, το έλλειμμα ισούται πλέον, με δύο τουλάχιστον «Ασπίδες», να ασχοληθούν με εκείνους, που κοστολογούν που σχεδιάζουν, που διοικούν, που αποφασίζουν, που επενδύουν, που πλουτίζουν, που χρεοκοπούν δολίως, εις βάρος των ασφαλισμένων και των Διαμεσολαβώντων, γι' αυτούς να ζητήσουν πρώτα «Τειρεσία», κύριο μέλημά τους, θα έπρεπε να είναι αυτοί, γιατί αν προστεθούν και άλλοι, θα έχουν και ίδιοι μερίδιο ευθύνης.

Ας ξοδέψουν ακόμη την ενέργειά τους, στο πώς θα περιορίσουν τα ανασφάλιστα οχήματα, που αριθμούν πλέον εκατοντάδες χιλιάδες, να ασχοληθούν με τις συσσωρευμένες υποθέσεις σε συγκεκριμένα γραφεία και ακόμη να προσέξουν την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και τα χαμηλά τιμολόγια, που δημιουργούν προβλήματα στις υγιείς εταιρίες και τους Διαμεσολαβούντες και προσθέτουν ελλείμματα σε κείνους.

Αν έχουν στοιχεία τόσο ο ίδιος, όσο και οι υπεύθυνοι των υπό εκκαθάριση εταιρειών, «..για μεγάλα ανεξόφλητα ανοίγματα.» να τα δημοσιεύσουν αμέσως, για να πάει επιτέλους ο κάθε κατεργάρης στον πάγκο του και επειδή κατοικούν πιο κοντά στην «Ιερουσαλήμ» από οποιονδήποτε Διαμεσολαβούντα, αν γνωρίζουν ότι υπάρχουν και τώρα ασφαλιστικές, που βρίσκονται στο κόκκινο, να βγουν και να τις κατονομάσουν, για να προστατεύσουν εαυτούς και αλλήλους, να μας πληροφορήσουν ακόμη, που βρίσκονται όλοι εκείνοι, αφεντικά και επιτελείς, που διοικούσαν τις χρεοκοπημένες Εταιρείες.

Στη δύσκολη οικονομική συγκυρία που περνάει η Χώρα μας, με τους κλάδους συντάξεως και υγείας σε κατάρρευση, αντί η Ιδιωτική Ασφάλιση να βγει μπροστά για να βγάλει την Πολιτεία και την Ελληνική κοινωνία από τα αδιέξοδα, αντί να είναι ενωμένη και έτοιμη

να δώσει λύσεις στα τόσα κοινωνικά προβλήματα, αντί την κρίση να την κάνει ευκαιρία, βρίσκετε ανέτοιμη και σε μεγάλα αδιέξοδα, σε εσωστρέφεια, με την αξιοπιστία στο ναδίρ, εξ αιτίας των διαχρονικών λαθών της.

Συνεχίζει να τρώει τα σπλάχνα της, τώρα προσπαθεί να «φάει» τα παιδιά της, αυτούς που έχτισαν ότι χτίστηκε μέχρι σήμερα, αυτούς που δίνουν σκληρό αγώνα να συγκρατήσουν τα πελατολόγια, που υπερασπίζονται καθημερινά την χαμένη αξιοπιστία, εκείνους από τους οποίους αντλεί το κύρος της, μια που η ίδια δεν το διαθέτει, αυτούς πλέον δείχνει να θέλει να τους θυσιάσει, γιατί έτσι πιστεύει ότι θα σωθεί η ίδια, είναι σίγουρο όμως ότι πριονίζει, το μόνο γερό κλωνάρι, που μπορεί να στηριχθεί.

Οι φορείς που απαρτίζουν την λεγόμενη ασφαλιστική οικογένεια και κυρίως η ΔΕΙΑ & ΕΑΕΕ, πρέπει να επιδείξουν ψυχραιμία, οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους, όσοι Διαμεσολαβούντες καταχράστηκαν την εμπιστοσύνη των ασφαλισμένων και των εταιρειών, να πάνε σπίτι τους, να ξεκαθαρίσει ο χώρος, οι εταιρίες τους γνωρίζουν, αφού αρκετές συνεργάζονται μαζί τους.

Την παρέμβαση του Επικουρικού για το θέμα του «Τειρεσία», παρ' ότι στρέφεται κατά της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, δεν θα πρέπει να την εκλάβουν ως «..επικουρία..», αλλά ως υπενθύμιση «..οικείων κακών..».

Για την «..πρόληψη νέων αστοχιών..» υπεύθυνοι είναι οι ίδιοι και όχι Διαμεσολαβούντες, που είναι εξίσου θύματα, με τους ασφαλισμένους.

Θα ήθελα ακόμη να επισημάνω, ότι ο ενορχηστρωμένος χορός, των δυσφημιστικών ανακοινώσεων και των εχθρικών ενεργειών εις βάρος της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, για να σκεπαστούν οι ευθύνες, όσων τις έχουν και να εφαρμοστεί, «νέα πολιτική», που σίγουρα δεν θα είναι προς το συμφέρον των καταναλωτών – ασφαλισμένων, με αποκορύφωμα την επιβουλή ενός «ιδιώνυμου» Κανονισμού, με το όνομα «Τειρεσίας», μάλλον στο Ζάλογο οδηγεί όλους.

Η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση δεν είναι διατεθειμένη να αποδεχθεί το ρόλο της Ιφιγένειας, ή όλοι θα περάσουμε απέναντι ή όλους μαζί θα μας πάρει ο «Εύριπος».

Όσοι εξωθούν τον κλάδο στα άκρα και σε αδιέξοδο, για να λύσουν τα δικά τους αδιέξοδα, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι καλλιεργούν το «σύνδρομο του Σαμψών», ας είναι λίγο προσεκτικοί γιατί στις «κολώνες» της Διαμεσολάβησης στηρίζεται όλο το οικοδόμημα και η δική τους επιβίωση.

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Μέλος Δ/Σ & Πρόεδρος του Τμήματος Υπηρεσιών
Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών
Πρώην Πρόεδρος ΠΣΑΣ*

Στη σκιά Του Τειρεσία

(Κλαδικός Τύπος, 2012-08-12)

Αθήνα 31 Αυγούστου 2012

Κραυγέςκαι ψίθυροιστη σκιά.... του Τειρεσία

Με αφορμή την συνεχιζόμενη αντιπαράθεση γύρω από τον Κανονισμό Συμπεριφοράς των Διαμεσολαβούντων, τον πολυσυζητημένο «Τειρεσία», θα ήθελα να μεταφέρω αλλά και να καταθέσω ορισμένες σκέψεις-απόψεις, που ίσως βοηθήσουν να ξεκαθαρίσει το ομιχλώδες τοπίο που διαμορφώνεται, για το χώρο μας, να κατανοήσουμε καλλίτερα τι είναι εκείνο που ως «κόκκινο πανί» ερεθίζει ή μάλλον εξαγριώνει την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, οδηγώντας την, σε ακραίες αντιδράσεις.

Δεν θέλω να υποκαταστήσω κανέναν, ούτε να ενδυθώ το μανδύα κανενός, ούτε του κατήγορου, ούτε του συνηγόρου, αλλά ούτε και του «αιρετικού», που εκφράζει τον «σοφό ενδοιασμό» εκ του ασφαλούς, διακινδυνεύοντας να εισπράξει μεν την εύνοια συγκεκριμένου χώρου, να υποπέσει όμως στη δυσμείνεια του δικού του.

Ο θεσμός της Ιδιωτικής Ασφάλισης είναι τετράγωνο οικοδόμημα, που αποτελείται από τέσσερις συνιστώσες, δηλαδή τους μετόχους τους διοικητικούς υπαλλήλους διευθυντικά στελέχη κ.λπ, τους Διαμεσολαβούντες και τους ασφαλισμένους, οι σχέσεις θα έλεγα είναι «τετραγωνικές» και οι τέσσερις έχουν δικαιώματα, υποχρεώσεις, ευθύνες, οφέλη.

Οποιαδήποτε πλευρά και αν «κοντύνει» ή πολύ περισσότερο αν αφαιρεθεί, το οικοδόμημα θα αλλάξει «σχήμα», θα χάσει την ευστάθεια και ίσως καταρρεύσει.

Για να κατανοήσει κανείς καλλίτερα τις έντονες αντιδράσεις των Διαμεσολαβούντων θα πρέπει να σκύψει με προσοχή και να εξετάσει διαχρονικά τα αιτήματα και τις επιδιώξεις των, θα αναγνωρίσει δίκαια αιτήματα, θα ακούσει σκληρές αλήθειες, δικαιολογημένα και

αδικαιολόγητα παράπονα, υπερβολές, «κραυγές και ψίθυρους».

Το συμπέρασμα στο οποίο αβίαστα θα καταλήξει, είναι ότι η σκληρή αντίδραση και αντιπαράθεση έχει βαθύτερα αίτια και ο Τειρεσίας ήταν απλά η αφορμή, η σταγόνα που κατ'εκείνους, ξεχείλισε το ποτήρι.

Κανείς δεν αμφισβητεί την ανάγκη διαφάνειας στην συναλλαγές και το ξεκαθάρισμα του τοπίου.

Όλοι ήταν ξεκάθαροι «...όχι ένας Τειρεσίας αλλά δέκα... και όχι μόνο για την Διαμεσολάβηση, αλλά για όλους και για τις εταιρίες, αλλά όχι αυτό το κατασκευάσμα που καταργεί την ανεξαρτησία μας, καταργεί νομικές κατακτήσεις παρεμβαίνει στην συνεργασιακές σχέσεις,...», ορισμένοι τον χαρακτήρισαν «..άγριο εργαλείο management..» «..Μινώταυρο για έντιμους..» «..μανδύας –χαλί που προσπαθεί να σκεπάσει τα διαχρονικά λάθη όλων και να τα μετατοπίσει στη Διαμεσολάβηση..», «..ηθικό άλλοθι για τη χαμένη αξιοπιστία..» «..συμπόρευση Εποπτείας και εποπτευόμενων για να καλυφθούν οι διαχρονικές ευθύνες και των δύο..» «..τους μπαταξήδες τους ξέρουν οι εταιρείες, αλλά παρ' όλα αυτά συνεργάζονται μαζί τους, γιατί είναι γάτες, που κάνουν τζίρους και μεταφέρουν κάθε φορά και τα προικιά τους...» και άλλα πολλά!!

Όλοι πιστεύουν ότι δεν έχει καμιά σχέση με αυτό που πρεσβεύει, το θεωρούν έμπνευση της Ένωσης, «... ένα ακόμη βήμα..» στην κατεύθυνση να επιβάλει «..Νέα πολιτική..», μέσω Εποπτικής Αρχής «... αυτό που τελικά θα καταφέρουν αν δεν το πέτυχαν ήδη, είναι μεγαλώσουν το άνοιγμα της καχυποψίας και να φτάσουν τις σχέσεις σε ρήξη, με ανεπανόρθωτη ζημιά για το Θεσμό..», «...όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση έγινε... Καμπούλεύκολα μπαίνεις και δύσκολα βγαίνεις χωρίς απώλειες..»!!! «...Τώρα παίζονται όλα αυτή είναι.. η Μητέρα των Μαχών... και θα δοθεί αγώνας σε όλα τα επίπεδα, εντός και εκτός Ελλάδος, μέχρι εσχάτων..»!!

Πως φτάσαμε σε αυτό το σκληρό ροκ, η διαπίστωση είναι, ότι υπάρχει εδραιωμένη δυσπιστία και ανασφάλεια καταγεγραμμένη στο DNA των Διαμεσολαβούντων για την αποκοπή τους, από τον ασφαλισμένο και το «χαρτοφυλάκιο» τους, που με πολύ κόπο έχτισαν και η μετατροπή τους σε απλούς πωλητές μιας χρήσης.

Για προσπάθεια τριχοτόμησης της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης σε δίκτυο πρόσκτησης, είσπραξης και εξυπηρέτησης, για μη αναγνώριση της συμβουλής τους και της αξίας που προσθέτουν, επιβεβαιώνεται και υλοποιείται από τις νέες συμβάσεις πολλών εταιριών κυρίως των Ασφαλιστικών Συμβούλων που περιφρονούν πλήρως τις νομικές τους κατακτήσεις, καταργώντας τον ανεξάρτητο ρόλο του συμβούλου, έναντι του ασφαλισμένου, για λανθασμένη εκτίμηση των εταιριών και την «..δυσφημιστική και αχάριστη συμπεριφορά ορισμένων που νομίζουν, ότι μπορούν να τους αντικαταστήσουν με τα εναλλακτικά πρόσωπα και αχανή δίκτυα, σε ένα κλάδο κατ' εξοχήν ανθρωποκεντρικό..».

Το ποιο δύσκολο κομμάτι στους προαιρετικούς κινδύνους είναι η πώληση, η πρόσκτηση, αλλά δυσκολότερο είναι η διατήρηση, η είσπραξη ,ακόμη και στους υποχρεωτικούς κινδύνους η είσπραξη είναι ψυχοφθόρα, με δεδομένη την νοοτροπία του Έλληνα που θεωρεί την καταβολή των ασφαλιστρων υποχρέωση και όχι ανάγκη.

Την κρατικοδίαιτη νοοτροπία που βγήκε στην επιφάνεια στην πρώτη δυσκολία, αφού εκατοντάδες χιλιάδες κυκλοφορούν ανασφάλιστοι και η έλλειψη της ασφαλιστικής συνείδησης που τόσα χρόνια δεν κατάφερε ο Θεσμός να εδραιώσει, η διαπίστωση θα ήταν οδυνηρή αν καταργείτο η υποχρεωτικότητα ασφάλισης, των συγκεκριμένων κινδύνων αλλά επιβεβαιώνεται και από της μαζικές ακυρώσεις και τις εξαγορές αποταμιευτικών και συνταξιοδοτικών συμβολαίων που οι ευνοϊκά φοβεροί όροι, δεν τους συγκρατούν.

Για το έλλειμμα αυτό, η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση θεωρεί υπεύθυνη κατ' αρχάς την πολιτεία, που δεν θέσπισε και δεν εφάρμοσε σκληρό προληπτικό έλεγχο, τους διοικούντες τις εταιρείες που με «..νοοτροπία μπακάλη..» σχεδίαζαν προϊόντα με στόχο τα προσωρινά οφέλη, τα bonus και την πλουτισμό τους, για κείνους που πτώχευσαν τις εταιρείες τους, αλλά δεν πτώχευσαν οι ίδιοι, για το αλώνισμα των πολυεθνικών, για την έλλειψη ισχυρού καταναλωτικού κινήματος που θα μπορούσε να ισορροπήσει τα πράγματα για λογαριασμό των ασφαλισμένων – καταναλωτών.

Η Ιδιωτική Ασφάλιση στη χώρα μας, χάνει ακόμη μια ευκαιρία να δικαιώσει την ύπαρξή της, αντί να είναι έτοιμη και να δηλώσει στην πολιτεία και στην κοινωνία το παρών, αντί να αποτελεί επιλογή και διέξοδο στη σημερινή κατάρρευση του κοινωνικού κράτους, βρίσκεται ανέτοιμη σε εσωστρέφεια, αντιμέτωπη με τα διαχρονικά λάθη της, του κοντόφθαλμου και την έλλειψη σεβασμού και ευαισθησίας, σε αυτό που εκπροσωπεί, για αυτή την κατάσταση την μικρότερη ευθύνη έχουν οι άλλοι.

Οι σοβαροί Επαγγελματίες Ασφαλιστικοί Διαμεσολαβητές, θεωρούν τους εαυτούς των θύματα, αφού κατανάλωσαν το κύρος των για να προσδώσουν κύρος σε ένα Θεσμό που στην χώρα μας δεν τον διαθέτει, και πληρώνουν συνέχεια τα λάθη, παρ'ότι με τους ασφαλισμένους.

Ένα μεγάλο κομμάτι, με αυξημένη την αίσθηση του χρέους και της προσωπικής ευθύνης, της τιμής της υπόληψης, αλλά και της ανάγκης διατήρησης της πελατείας του, πούλησε περιουσιακά στοιχεία για να καλύψει ασφάλιστρα & αποζημιώσεις, από τις «..ατυχείς συνεργασίες..» και ορισμένοι μη μπορώντας να αντέξουν την πίεση, οδηγήθηκαν σε απονενομημένες ενέργειες.

Αυτός που ελέγχει τις εισπράξεις, ελέγχει και τις προμήθειες, το παραδοσιακό πρακτορει-ακό σύστημα εισπράττει το ίδιο, κρατάει τα δικά του & αποδίδει τα υπόλοιπα, το άλλο ή όπου εφαρμόζεται η απ' ευθείας είσπραξη, εισπράττει και αποδίδει το ίδιο τις προμήθειες, συνήθως στο πρώτο δεκαήμερο του επόμενου μηνός.

Οι μέχρι σήμερα πρακτικές αρκετών εταιρειών δεν ήταν και άριστες, χρησιμοποίησαν τις οφειλόμενες προμήθειες για άσκηση πολιτικής: «..αν δεν μου φέρεις καινούργια παραγωγή, δεν σου δίνουν τις προμήθειες, ούτε για τα προηγούμενα συμβόλαια, αν δεν είσαι καλό παιδί και δεν εφαρμόσεις την νέα πολιτική, σε διώχνω χωρίς προμήθεια.. πήγαινε στα δικαστήρια να τις διεκδικήσεις.. ».

Οι αντιδρώντες, είναι η κατηγορία εκείνη που έχει το διακανονισμό, που σχεδίασε με βάση την επικρατούσα κατάσταση, που έχει χρησιμοποιήσει ένα κομμάτι των ασφαλιστρών και βρίσκετε με ανοίγματα, χωρίς πρόθεση κατάχρησης και κείνη η κατηγορία που είναι καθ' όλα εντάξει, αλλά φοβάται να παραδώσει τον έλεγχο των πελατών της, σε άλλους.

Όσοι είναι εκτεθειμένοι, όσοι έχουν καταχραστεί ασφάλιστρα, συνεχίζουν να δραστηριοποιούνται κάτω από άλλους κωδικούς, εν γνώσει των ασφαλιστικών εταιρειών, καρφή δεν τους καίγεται, κανένας Τειρεσίας και κανένας κανονισμός δεν τους ακουμπά, ούτε το νόμο φοβούνται, ούτε λόγους έχουν να διαμαρτυρηθούν .

Η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση στη χώρα μας είναι μια μπερδεμένη κατάσταση, οι διαμεσολαβούντες δρουν ως ελεύθεροι επαγγελματίες, ασφαλίζονται ως βιοτέχνες, φορολογούνται ως έμποροι, αμείβονται ως δημόσιοι υπάλληλοι, η συμπεριφορά των εταιρειών αλλάζει ανάλογα με την διάθεση, όταν είναι να εφαρμόσουν πολιτική αντιμετωπίζονται ως να έχουν εξαρτημένη σχέση εργασίας, όταν είναι για ευθύνες ως ελεύθεροι, καμία εταιρία δεν υιοθέτησε την Κατηγορία των Συνδεδεμένων, παρ' ότι ολόκληρα δίκτυα λειτουργούν έτσι, την παρέκαμψαν με την λεγόμενη Αποκλειστικότητα, που έχει δεσμεύσεις για τη διαμεσολάβηση, αλλά όχι για τις ίδιες.

Υιοθετήθηκαν και επιβλήθηκαν νομοθετικά Ελληνικές πατέντες παραμορφώνοντας τις Ε.Ο, που εξοργίζουν, «..όπως ο Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής δεν είναι ασφαλιστικός υπάλληλος, αλλά ο ασφαλιστικός υπάλληλος, είναι Διαμεσολαβητής..» !!!

Άποψή μου είναι ότι πρέπει να βρεθεί κοινώς τόπος και να δοθεί ικανοποιητικός χρόνος για να ισορροπήσει το σύστημα για να επουλωθούν οι πληγές, να μπει «σφουγγάρι» στα παλαιά και να γίνει νέο ξεκίνημα για το Θεσμό σε νέες διαφανείς και δίκαιες βάσεις και συμβάσεις.

Υπάρχει ακόμη χρόνος να κερδίσει η ιδιωτική ασφάλιση την χαμένη της αξιοπιστία και αυτό κατά την άποψή μου δεν μπορεί να γίνει από μηχανήματα, από απρόσωπα δίκτυα, η από πωλητές συνοδευτικών προϊόντων, μπορεί να γίνει μόνο με την εμπροσθοφυλακή της, που είναι η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση.

Ψωμί & Παντεσπάνι

(Κλαδικός Τύπος, 2013-02-15)

Ασφαλιστικό ΝΑΙ, Ιδιωτική Ασφάλιση, Ασφαλιστική Αγορά.

Αθήνα 15 Φεβρουαρίου 2013

Με αφορμή τα στοιχεία της ενδιαφέρουσας έρευνας, που παρουσίασαν, ομάδες σπουδαστών, του Ελληνικού Ινστιτούτου Ασφαλιστικών Σπουδών (ΕΙΑΣ) στο τέλος Νοεμβρίου, κατά την απονομή των πτυχίων, στην αίθουσα συνεδριάσεων, του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, σε συνδυασμό με συμπεριφορές και πρακτικές Εταιρειών και απόψεις ιθυνόντων του Κλάδου, για το ρόλο και της προοπτικές της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, θα ήθελα να κάνω μια δική μου προσέγγιση και ανάλυση, στο όλον θέμα, καταθέτοντας παράλληλα και ορισμένες, παραμετρικές μου σκέψεις.

Η εν λόγω έρευνα, ήταν κυρίως ενδοασφαλιστική, εξέφρασαν την γνώμη τους, διάφορες κατηγορίες, όπως, «Υψηλόβαθμα Στελέχη», υπάλληλοι ασφαλιστικών εταιρειών, υπάλληλοι φορέων, όλες οι κατηγορίες των Διαμεσολαβούντων, πραγματογνώμονες, αλλά και δικηγόροι, τα κυριότερα προβλήματα που εντόπισε, συνοψίζονται στα εξής:

Υψηλό κόστος προγραμμάτων, πολύπλοκοι και ασαφείς όροι συμβολαίων, καθυστέρηση αποζημιώσεων, όχι ικανοποιητική εξυπηρέτηση, γραφειοκρατία, ελλιπής ενημέρωση, ανεπάρκεια γνώσεων, αναγκαιότητα εκπαίδευσης, έλλειψη ασφαλιστικής συνείδησης, χαμηλή αξιοπιστία, οικονομικές δυσκολίες, κ.α.

Γενικό συμπέρασμα και κοινή διαπίστωση όλων των ομάδων, είναι η «..μέτρια..» εικόνα, που έχει η Ιδιωτική Ασφάλιση στην κοινωνία.

Εικόνα επηρεασμένη από το κλείσιμο δεκάδων εταιρειών και κυρίως του Ομίλου Ασπίς, με τον κλάδο αυτοκινήτου να έχει την βασική ευθύνη στη διαμόρφωση αυτής της κατάστασης.

Πρόκειται βέβαια για «αυτοβαθμολόγηση», δεν γνωρίζουμε ποια θα ήταν η εικόνα αν στην

έρευνα συμμετείχαν οι Καταναλωτικές Ενώσεις και οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι.

Έχουμε όμως τις απαντήσεις των Δικηγόρων, οι οποίοι δεν έχουν και την καλλίτερη άποψη για τον κλάδο μας, αφού ασχολούνται συνήθως με την «σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού», ως εκ τούτου μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει «ισορροπία» και να θεωρήσουμε το «...μέτρια...», ως αξιόπιστη βαθμολογία.

Ξεπερνώντας την παραπάνω γενική εκτίμηση και παρ' ότι δεν είμαι ειδικός επί των αναλύσεων, μια προσεκτικότερη ματιά στις απαντήσεις της κάθε ομάδας, μας αποκαλύπτει, τις βαθύτερες σκέψεις όλων, τις επιδιώξεις, τα θέλω τις κατευθύνσεις, τις προοπτικές, τις ανησυχίες, την άγνοια, τα αντικρουόμενα συμφέροντα, τη σύγχυση.

Θα έλεγε κανείς ότι οι σπουδαστές του ΕΙΑΣ έκαναν πολύ καλή δουλειά, δεν παρουσίασαν στοιχεία έρευνας, αλλά ψυχανάλυσης, της Ασφαλιστικής Αγοράς.

Ποιο αισιόδοξοι από όλους για το μέλλον, τα «Υψηλόβαθμα Στελέχη» των εταιρειών, οι Συντονιστές και οι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι, προβληματισμένοι και ανήσυχοι, οι Πράκτορες και οι Μεσίτες.

Οι Δικηγόροι θα προτιμούσαν να ασφαλιζονται οι πελάτες τους, στο Διαδίκτυο, χαρακτηρίζοντας τους Διαμεσολαβούντες «..ανεπαρκείς Συμβούλους..».

Αξιοσημείωτο είναι, ότι και τα «Υψηλόβαθμα Στελέχη» των εταιρειών, στην αντίστοιχη ερώτηση, «...περί προοπτικών..», περιέργως οι απαντήσεις τους, συγκλίνουν με αυτές των Δικηγόρων.

(Αν η έρευνα συμπεριλάμβανε, Τραπεζίτες και «..μαντράδες..», μάλλον οι απαντήσεις, δεν θα διέφεραν από αυτές των Δικηγόρων και των «Υψηλόβαθμων»).

Οι Συντονιστές, που εκπροσωπούν κυρίως τους «πολυτελείς» και δύσκολους κλάδους, Ζωής και Χρηματοοικονομικών, εκ της θέσεως, είναι υποχρεωμένοι να «εμφυσήσουν» αισιοδοξία, έστω και με το ζόρι, αφού πρέπει να στρατολογήσουν νέους συνεργάτες και να κρατήσουν, ακμαίο, το νητικό των υπαρχόντων.

Οι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι είναι το νέο αίμα στο χώρο, έχουν μπροστά τους τη ζωή, διακατέχονται από νεανικό ενθουσιασμό και δυναμισμό, έχουν το «θάρος.. της..... άγνοιας..» και η εξαρτημένη σχέση από τους Διευθυντές τους, επηρεάζει υποχρεωτικά τις απαντήσεις τους, κατ' ανάγκη εκπέμπουν «..θετική σκέψη...» και αισιοδοξία.

Πράκτορες και Μεσίτες, που είναι ανεξάρτητοι επιχειρηματίες και δραστηριοποιούνται στους Γενικούς Κλάδους και κυρίως στον Κλάδο Αυτοκινήτου, αγωνιούν, για το αύριο, αφού διαπιστώνουν καθημερινά να συρρικνώνεται η πελατεία τους, από την οικονομική ασφυξία και παράλληλα αισθάνονται να απειλείται η επαγγελματική τους υπόσταση, από τα εναλλακτικά δίκτυα (ιντερνέτ, TV, τράπεζες, αντιπροσωπείες, ΚΤΕΟ, κ.λπ) και κυρίως από τις πρακτικές πολλών εταιρειών να τους παρακάμψουν.

Κοντολογίς, αυτοί που πουλάνε ακριβό «παντεσπάνι» εμφανίζονται αισιόδοξοι!!! και όσοι πουλάνε το φτηνό «...καρβέλι...» προβληματισμένοι και ανήσυχοι !!! οι μεν βλέπουν μόνο τις ανάγκες της κοινωνίας και τις επιθυμίες τους, οι άλλοι απαντούν με βάση τις δυνατότητές της και τις ανησυχίες τους.

Οι περισσότερες ασφαλιστικές, εγχώριες και μη, από τη μία «καταριούνται» διαχρονικά τον κλάδο αυτοκινήτου και την Πολιτεία, που με τις παρεμβάσεις της «...διέλυσε την αγορά αφού κράταγε χαμηλά τα ασφάλιστρα και τους ανάγκαζε να επιδιώκουν υψηλούς τζίρους για να καλύψουν προσωρινά προβλήματα...», από την άλλη, μόλις εξέλειπαν οι κρατικές παρεμβάσεις, έλυσαν μόνες τους το ζωνάρι, μάζεψαν την παραγωγή, από τις χρεοκοπημένες, εντελώς δωρεάν και ξευτελίσανε τις τιμές, με direct πωλήσεις.

Θεωρούν τον κλάδο αυτοκινήτου «στρατηγικό» και «κυρίαρχο», από αυτόν περιμένουν ζεστό, σίγουρο και εύκολο χρήμα, γι' αυτόν έχουν οργανωθεί, αυτόν διαφημίζουν, αυτόν εξυπηρετούν κατά προτεραιότητα, για αυτόν «σκοτώνονται...» και σε αυτό το χορό, εγκλώβισαν και τους Συνεργάτες τους.

Ενώ οι ίδιες στηρίζουν την επιβίωσή τους, στο «...ψωμί - καρβέλι...», από τους Διαμεσολαβούντες, ζητούν ξαφνικά να αλλάξουν στρατηγική και να επιβιώσουν πουλώντας «...παντεσπάνι...»!!

Δεκάδες όμως από αυτές, τα προηγούμενα χρόνια, φρόντισαν να «δηλητηριάσουν με τοξικά» και τα δύο και δυστυχώς το σπορ συνεχίζεται και σήμερα και αν για το αυτοκίνητο – «καρβέλι» υπάρχει το «αντίδοτο» του Επικουρικού Κεφαλαίου, για τους άλλους κλάδους το φάρμακο βρίσκεται ακόμη σε «πειραματικό στάδιο» και οι προσβληθέντες «ασθενείς» καθημερινά «μολύνουν» και τους άλλους.

Οι Δικηγόροι, αυτοί που συντάσσουν τους δυσνόητους όρους, σε συνεργασία με τις Εταιρίες, για συντηνιακούς λόγους, θα προτιμούσαν τους ασφαλισμένους εξαρτημένους από τη Νομική και όχι την Ασφαλιστική Συμβουλή, χωρίς Διαμεσολαβούντες.

Τα «Υψηλόβαθμα Στελέχνη» οι Εταιρείες δηλαδή, αυτές που εκδίδουν τα συμβόλαια, με τους δυσνόητους και ασαφείς όρους, για τους δικούς τους λόγους, φαίνεται να θεωρούν η Διαμεσολάβηση, «...αναγκαίο κακό...», αφού εμφανίζονται δίγλωσσες, από τη μια εκπέμπουν αισιόδοξια προς τα Δίκτυα πωλήσεων και από την άλλη δεν κρύβουν την επιθυμία, να απαλλαγούν από αυτά και να περάσουν στους «...ηλεκτρονικοποιημένους...» πελάτες.

Οι κρυφές σκέψεις, που έφερε στο φως η έρευνα, επιβεβαιώνονται από τις πρακτικές τους, αλλά και από πρόσφατες δηλώσεις του Προέδρου της ΕΑΕΕ στον κλαδικό τύπο, (Ασφαλιστική Αγορά Φεβρουάριος 2013 Φ.427) «...τα δίκτυα, θα πάψουν να είναι ρυθμιστές στην αγορά..... τα υψηλόβαθμα στελέχνη.. ..αποκτούν βαρύτερο ρόλο από τα δίκτυα...θα προχωρήσουμε με νέους... ..συμμάχους.. και .πραγματικούς εταίρους στη διάδοση της ιδέας της ασφάλισης...»!!!

Τα μηνύματα με τα οποία βομβαρδίζονται καθημερινά οι καταναλωτές από όλα τα ΜΜΕ, τα περισσότερα από τα οποία είναι σαχλά και δυσφημιστικά για την Διαμεσολάβηση,

έχουν επίκεντρο το αυτοκίνητο και σχεδόν κανέναν άλλο κλάδο, με τελικό ρεφρέν,... όχι στα Δίκτυα... ναι στα Διαδίκτυα.

Εκπέμπεται σύγχυση προς τους ασφαλισμένους και ανασφάλεια προς τους Διαμεσολαβούντες, αφού μέσα από αυτά αναδύονται νέα «δόγματα..»,η ασφαλιστική συμβουλή, κοστίζει και δεν αξίζει!, οι ασφάλειες ..αγοράζονται και δεν θα πωλούνται, οι Συνεργάτες μας, δεν είναι πλέον Διαμεσολαβούντες, αλλά Μεσάζοντες, δεν τους χρειάζεται η αγορά, ... ανεβάζουν το κόστος του προϊόντος, αν πρόκειται για το «...καρβέλι..», αν όμως προωθούν το «..παντεσπάνι..», είναι απαραίτητοι γιατί ... προσθέτουν αξία!!!

Ονειρεύονται πωλήσεις εξ αποστάσεως και «ηλεκτρονοποιοιημένους» πελάτες, αλλά δεν συλλογίζονται πως θα τους κερδίσουν, που θα στηριχθούν, στο κύρος του Θεσμού; στην «..υψηλή..» αξιοπιστία, που έδειξε η έρευνα, ότι διαθέτουν; στην επίσης «υψηλή» ασφαλιστική συνείδηση των συμπατριωτών μας; που οι «σαράντα πέντε» και μία μόλις προχθές, «σαράντα έξι», φρόντισαν να χτίσουν; στα απλά και κατανοητά συμβόλαια, με τους σαφείς όρους; θα καταργήσουν τη γραφειοκρατία; θα αποζημιώνουν αμέσως; θα προχωρήσουν με νέους συμμάχους και πραγματικούς εταίρους; αφού οι μέχρι τώρα είναι ανεπαρκείς; και που θα τους βρουν;

Φαίνεται να πιστεύουν ότι τα χαρακώματα θα τα καταλάβουν με το «πυροβολικό» και το ρόλο των «κομάντος» θα τον αναθέσουν πλέον στα «..Αισιόδοξα .. Υψηλόβαθμα.. Στελέχην..», σε αυτούς δηλαδή που δεν έχουν πουλήσει ποτέ, ούτε ένα συμβόλαιο, που έμαθαν να χειρίζονται τους ασφαλισμένους σαν «φακέλους», θα αναλάβουν, οι «άκαπνοι», που δεν τολμούν να βγουν από τα γραφεία τους , που δεν καταδέχθηκαν ποτέ και κανένας, να δώσουν τσάντα στα παιδιά τους, και να τα βγάλουν στο πεζοδρόμιο, αλλά τα βόλεψαν με μια εσωτερική θεσούλα, στη διοίκηση.

Ωραία τα όνειρα, αλλά επικίνδυνη η υπονοησία, γιατί όταν ξυπνήσουν, θα πρέπει να έχουν κατά νου ότι θα αντιμετωπίσουν, απ' ευθείας «τους ξενοδόχους», χωρίς τις «...Ασπίδες..» τους και χωρίς το «ανάχωμα» της Διαμεσολάβησης, οι πελάτες δεν κοιμούνται πια, ξύπνησαν άγαρμπα και αντιστέκονται, γιατί τα δικά τους όνειρα έγιναν εφιάλτες, από 46 «...Υψηλόβαθμες..».

Είναι φανερό ότι οι ασφαλιστικές εταιρείες, προσπαθούν να επιβιώσουν, με το γνωστό, «ο σώζων εαυτόν σωθεί τω..».

Αντί να μοιράσουν δίκαια την «κουραμάνα», δείχνοντάς αλληλεγγύη, στα δύσκολα, την θέλουν ολόκληρη για τον εαυτό τους, αντί να μειώσουν το δικαίωμα συμβολαίου, που σε ορισμένες περιπτώσεις είναι τριπλάσιο της προμήθειας, προσπαθούν να πάρουν από τη Διαμεσολάβηση, ακόμη και τη «γαλέτα».

Οι Διαμεσολαβούντες θα πρέπει να βρίσκονται σε εγρήγορση, αφού η επίθεση εναντίον τους κλιμακώνεται, από κάθε λογής ανταγωνιστές, και συντεχνίες, αλλά κυρίως από αυτούς που μέχρι χθες, μας αποκαλούσαν «..Συνεταίρους..», δεν πρέπει να ξεχνούν ακόμη, την προσπά-

θεια επιβολής ενός «ιδιώνυμου κανονισμού» με το όνομα «Τειρεσίας», την απόσυρση νύχτα από τη Βουλή του νομοσχεδίου και την εκπαραθύρωση του ΓΓ Καταναλωτή, τις καθημερινές χλευαστικές καμπάνιες και την υφέρπουσα προσπάθεια να περάσει προς τα έξω, η άποψη, ότι για το κλείσιμο των εταιρειών, και τα στραβά της Αγοράς, την ευθύνη φέρει η Διαμεσολάβηση.

Τη γενικευμένη αυτή απαξίωση της Διαμεσολάβησης, η Ασφαλιστική Αγορά, θα τη βρει σύντομα μπροστά της, αλλά τότε θα είναι αργά για δάκρυα.

Το περιβάλλον λοιπόν είναι δύσκολο, τα συγκρουόμενα συμφέροντα εντείνονται, ο αγώνας για την προσωρινή επιβίωση γίνεται εξοντωτικός, η Διαμεσολάβηση είναι αυτή που «..τελεί σε άμυνα..» και εξωθείτε στα άκρα, «..αισιόδοξοι..» και «..ανήσυχοι..» αν θέλουν να επιβιώσουν θα πρέπει να βρουν τρόπο να διατηρήσουν και να προωθήσουν «παντεσπάνι» στη χρονική συγκυρία που «..ο λαός..» εκεί έξω, δεν μπορεί να πληρώσει ούτε για «..ψωμί..», θα πρέπει να πείσουν για την αναγκαιότητά τους και την αξία που προσθέτουν, με αντίθετους όλους τους ανέμους, με τους περισσότερους «..Συνεταίρους...» να έχουν πέσει σε κυκλοθυμική δίνη, να έχουν χάσει το μπούσουλα, εκπέμποντας αλλοπρόσαλλα μηνύματα σύγχυσης και επιδιδόμενοι σε σπασμωδικές κινήσεις πανικού.

Για να βρουν κεφάλαια, κόβουν τα κεφάλαια, της Διαμεσολάβησης, τρώνε τα παιδιά τους.

Αυτοί που πρέπει να προβληματιστούν περισσότερο από όλους, είναι «...οι αισιόδοξοι...», όχι για το μέλλον της Αγοράς, αυτή θα βρει το δρόμο της, αλλά για το δικό τους, καλή και αναγκαία η αισιοδοξία, απαραίτητες όμως, εμπειρία και μνήμη, ας είναι υποψιασμένοι.

Μια λύση απομένει για τους Ασφαλιστικούς Διαμεσολαβητές, να αντιδράσουν δυναμικά, να τιμωρήσουν τις «Άπληστες» και ειδικότερα εκείνες, που ενώ ευεργετήθηκαν και χρωστάνε την «..μεγαλοσύνη..» τους, αποκλειστικά στα Δίκτυα, απεδείχθησαν «Αχάριστες», αλλά και τις δίγλωσσες, εκείνες, που παραδώσανε τα πελατολόγια, στις Τράπεζες και στα διάφορα call centers, για να τα ξεζουμίσουν εις βάρος των Διαμεσολαβούντων, παραβιάζοντας και νόμους, περί προσωπικών δεδομένων και εκείνες που εξακολουθούν να μην ξεκαθαρίζουν τη θέση τους, αν θα πορευθούν, με τα Δίκτυα ή με τα Διαδίκτυα.

Οι Διαμεσολαβούντες θα πρέπει επιτέλους να επιβραβεύσουν τις Εταιρείες που συνεργάστηκαν με εντιμότητα και ειλικρίνεια, να μεταφέρουν «ψωμί» και ότι «παντεσπάνι» απέμεινε, σε εκείνες, που αποδεδειγμένα και διαχρονικά σεβάστηκαν τον κόπο τους και αναγνωρίζουν το ρόλο τους, που τήρησαν και τηρούν την υπογραφή τους, έναντι Συνεργατών και ασφαλισμένων.

Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Μέλος Δ/Σ & Πρόεδρος του Τμήματος Υπηρεσιών
Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών
Πρώην Πρόεδρος ΠΣΑΣ

«Φερετζές; μπούρκα; ή φούρκα»

(Κλαδικός Τύπος, 2013-03-12)

Ασφαλιστικό ΝΑΙ, Next Deal, Ασφαλιστική Αγορά, Ιδωτική Ασφάλιση.

Προσπαθώντας να αποκωδικοποίηση κανείς τις τρεις τελευταίες αποφάσεις της Εποπτικής Αρχής, την προσπάθεια δηλαδή να επιβάλει για λογαριασμό των Εταιρειών εκείνο το εργαλείο management, με την επωνυμία «Τειρεσίας» και τις δυο πρόσφατες Πράξεις «Δεοντολογίας» 30 & 31, δεν μπορεί παρά να συμπεράνει ότι η Εποπτική Αρχή δεν έχει σαφή εικόνα του Χώρου και παρασυρμένη, επιχειρεί «ανορθόδοξη εξυγίανση» της Ασφαλιστικής Αγοράς, ξεκινώντας ανάποδα, από τους Ασφαλισμένους και τους Διαμεσολαβούντες.

Ευτυχώς ο «Τειρεσίας» αποσύρθηκε, οι δύο όμως νέες “Πράξεις”, που κινούνται και αυτές στο πνεύμα του αποσυρθέντος «Μάντη», αν εφαρμοστούν ως έχουν, θα προσθέσουν καινούργια βάρη στην Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, αφού ορισμένα από αυτά που προβλέπονται, θα την γονατίσουν δημιουργώντας της επαγγελματική ασφυξία.

Με τις αποφάσεις του Επόπτη, οι ασφαλισμένοι καλούνται να πληρώνουν πριν ασφαλιστούν!! οι Διαμεσολαβούντες να αποδίδουν πριν εισπράξουν!! πληρώνεις τυπώνω!! πληρώνεις ανανεώνω!!! και τα προβλεπόμενα από τον Εμπορικό Νόμο – Ασφαλιστική Σύμβαση, την Ε. Ο 2002/92 Ε. Κ, το Π. Δ 190 και ένα κάρο άλλους νόμους, για το χρονικό περιθώριο καταβολής των ασφαλίσιμων των 30 ημερών, γνωστό στη Ασφαλιστική Αγορά και εμποδωμένο για δεκαετίες στην συνείδηση των ασφαλισμένων, ως Μήνας Χάριτος, πάει «περίπατο».

Τον ίδιο «περίπατο» ακολουθούν και οι αυστηρές δικλείδες – ρήτρες, που ο Νομοθέτης θέσπισε για την προστασία των καταναλωτών – ασφαλισμένων, για ακύρωση δηλαδή των συμβολαίων, από την πλευρά των ασφαλιστικών Εταιρειών, ιδίως των μακροπρόθεσμων

συμβάσεων – δεσμεύσεων, όπως είναι τα συμβόλαια Ζωής και Υγείας, καθώς και περιορισμοί στο το δικαίωμα εναντίωσης και υπαναχώρησης.

Πέραν αυτών η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση φορτώνεται με άσκοπη γραφειοκρατία, έντυπο αναγκών και γραπτή εντολή για αλλαγή Ασφαλιστικής Εταιρείας στην ασφάλιση ενός μοτοποδηλάτου!!!

Ακόμη «...ρητή.. εφαρμογή... της Πολιτικής Πωλήσεων...» της κάθε Εταιρείας, που προβλεπότανε και στον αποσυρθέντα «Τειρεσία», εκτός της Εμπορικής Πολιτικής.

Από τις Πράξεις του Διοικητή, έμειναν έξω οι συνεργασιακές σχέσεις των Διαμεσολαβούντων με τις Εταιρείες ΕΠΥ, αφού αυτές εποπτεύονται από την Χώρα καταγωγής των και δεν μπορούν οι δικοί μας Επόπτες να τους επιβάλουν τους νέους κανόνες συνεργασίας, παρά ταύτα και μπρος στον κίνδυνο να μεταφερθεί η παραγωγή σε αυτές, στο παρασκήνιο η Ελληνική ευρεσιτεχνία, σχεδιάζει και ετοιμάζει ειδική «νομοθετική πατέντα».

Να τιμωρούνται δηλαδή οι Διαμεσολαβούντες, αν δεν εφαρμόσουν εκείνοι, τους νέους κανόνες και προς αυτές!!

Είναι φανερό πως τα τραπεζικά στελέχη που αποτελούν την σημερινή Εποπτεία, δεν φαίνεται να γνωρίζουν τον κλάδο της Ιδιωτικής Ασφάλισης, μπερδεύουν τις Τραπεζικές εργασίες με τις Ασφαλιστικές, ταυτίζουν τα Υποκαταστήματα των Τραπεζών με αυτά των Ασφαλιστικών Εταιρειών, δεν αντιλαμβάνονται ότι ο «Υποκαταστηματοάρχης» της Ασφαλιστικής λέγεται Συντονιστής και είναι «Στρατολόγος» και οι συνεργάτες του Ασφαλιστικού Σύμβουλοι και αυτοί «στρατολογημένοι», δεν είναι διορισμένοι και οι πελάτες και αυτοί τρόπον τινά, «στρατολογημένοι» είναι.

Δεν αντιλαμβάνονται οι Επόπτες, ότι οι ασφάλειες διεθνώς πωλούνται και δεν αγοράζονται, εννοώ τις προαιρετικές, αλλά στη Χώρα μας, ακόμη και οι υποχρεωτικές, για αυτοκίνητα και σκάφη, με το ζόρι αγοράζονται, αφού αντιμετωπίζονται ως χαράτσι.

Δεν φαίνεται να γνωρίζουν τον τρόπο ανάπτυξης της Ελληνικής Ασφαλιστικής Αγοράς, τι είναι AGENCY και τι Πρακτορειακό Σύστημα, δεν γνωρίζουν πως αντίθετα με τις ουρές των πελατών στα τραπεζικά Υποκαταστήματα, στα αντίστοιχα των Ασφαλιστικών, δεν πατάει πελάτης, αλλά ούτε και Συνεργάτης, δεν γνωρίζουν οι Επόπτες, ότι το «νέο αίμα» σε αυτό τον Κλάδο μπαίνει με το «ζόρι», για να «δοκιμάσει», από τους εκατό που θα δώσουν εξετάσεις, είναι ζήτημα αν μετά από ένα χρόνο, θα παραμείνουν οι δέκα.

Δεν γνωρίζουν ότι κανείς γονιός δεν ονειρεύεται για τα παιδιά του την «τσάντα» του «πλασέ», αλλά ούτε τα ίδια δείχνουν κανένα ιδιαίτερο ζήλο, για αυτήν την ιδιόμορφη και μοναδική δουλειά, ακόμη και αν είναι άνεργα, ακόμη και τώρα, με το ποσοστό ενεργείας στο 30% και χωρίς ελπίδα να μπουν στο Δημόσιο ή να βρουν μια άλλη δουλειά, την δική μας δεν την πλησιάζουν.

Δεν γνωρίζουν ότι οι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι, που στεγάζονται στα Γραφεία Πωλήσεων

των Ασφαλιστικών Εταιρειών, δεν διαθέτουν χώρο για αρχεία και δεν έχουν οικονομική δυνατότητα για έκδοση έγχρωμων δικών τους, πληροφοριακών εντύπων, δεν ξέρουν ότι οι περισσότεροι, διαθέτουν μια καρτέλα πίσω από ένα «θρανίο» και αυτή με «καρφιά», ένα σταθερό τηλέφωνο από το οποίο μπορεί να εξυπηρετούνται, δύο τρείς ή και παραπάνω συνεργάτες, ότι άλλοι διαθέτουν ένα συρτάρι στηριγμένο στον τοίχο και μόνο ένα μικρό ποσοστό διαθέτει ανεκτό χώρο και αν υποθέσουμε ότι αυτό λύνεται με τη δημιουργία ηλεκτρονικού αρχείου, που μπορεί να το κουβαλάει κανείς στον ώμο με το laptop, το tablet ή και στην τσέπη με τα νέα iPhone, παραμένει το μεγάλο πρόβλημα της γραφειοκρατίας και δεν πρόκειται βέβαια μόνο για τη βάσανο των χαρτιών, αλλά για τις ευθύνες που τους φορτώνουν και τα υπέρογκα πρόστιμα που τους απειλούν, από την έλλειψη αυτών.

Σε συνδυασμό μάλιστα και με τα άλλα χαρτιά που απαιτεί η άλλη Αρχή, για την κυκλοφορία του «βρόμικου χρήματος», όπως ταυτότητα, εκκαθαριστικό εφορίας, λογαριασμό κοινής ωφελείας, βεβαίωση εργασίας, «στεφανοχάρτι», κ.λ.π, φθάνουμε στην υπερβολή, για να πουλήσεις πλέον ασφάλεια, και ειδικά στον κλάδο Ζωής & Α.Κ, θα χρειάζεσαι μια σακούλα χαρτιά και συνοδεία δικηγόρου.

Πέραν από τις «στάσεις», τις υποχρεώσεις, οικονομικές και μη, που απαιτούνται για να γίνεις Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής, θα χρειάζονται άλλες τόσες για να πουλήσεις μια ασφάλεια και ενώ η Κυβέρνηση εξαγγέλλει κατάργηση και πάταξη της γραφειοκρατίας και ίδρυση Εταιρειών με ένα ευρώ και μια «στάση», από την άλλη οι διάφορες Αρχές Ανεξάρτητες και μη δημιουργούν γραφειοκρατική ασφυξία.

Θα πείθεις το «Χριστιανό» να ασφαλιστεί και μέχρι να συγκεντρώσει το χαρτομάνι, θα το έχει μετανιώσει.

Ποιος θα σου δώσει γραπτή εντολή για να ακυρώσεις την ασφάλεια του αυτοκινήτου, του σπιτιού, της υγείας, κ.λ.π; όπως απαιτεί ο Επόπτης;... σου λέει τηλεφωνικά «.....ακύρωσέ το... δεν έχω.... δεν μπορώ ...δεν θέλω να πληρώσω.....» ή δεν εμφανίζετε καν στο τηλέφωνο!! κάτι τέτοιο μπορεί να έχει εφαρμογή σε περιπτώσεις μεγάλων πελατών, σε Ομαδικά συμβόλαια που περιλαμβάνουν ειδικούς όρους, με εκατέρωθεν δεσμεύσεις και βέβαια μόνο σε επίπεδο νομικού προσώπου.

Σαράντα τρία χρόνια η Ασφαλιστική Αγορά δεν μπόρεσε να εφαρμόσει το άρθρο 33 του νόμου 400 του 1970, για είσπραξη και απόδοση ασφαλιστρων, σε μια εβδομάδα, ούτε στο διάστημα από το 1970 έως το 1974 μπόρεσε να εφαρμοστεί κάτι τέτοιο, παρ' ότι ο νόμος και το συγκεκριμένο άρθρο, έφερνε τις υπογραφές των Ζωϊτάκη, Παπαδόπουλου, Πατακού, Πατίλη και Μακαρέζου και παρ' ότι εκείνη την εποχή, τα άρθρα των νόμων ηκούσαν ως στρατιωτικές διαταγές.

Από πού πηγάζει λοιπόν η πεποίθηση των Εποπτών, ότι θα λειτουργήσει τώρα και εν μέσω αυτής της πρωτοφανούς οικονομικής κατάστασης;

Μπορούμε να φανταστούμε απόδοση προμηθειών στον ίδιο χρόνο που ζητείται η είσπραξη των ασφαλιστρών; και μάλιστα με τον ίδιο τρόπο, ξεχωριστά για κάθε συμβόλαιο; Αναφέρεται κάπου, ότι οι προμήθειες, όπως και τα ασφάλιστρα είναι το ίδιο «ιερές»; και ανήκουν σ' εκείνον που πήγε τον πελάτη στην Εταιρεία και τις δικαιούται ακόμη και αν αποχωρήσει;

Αντί για κάτι τέτοιο, η Πράξη 31 περιλαμβάνει εδάφιο για «**..ρητή.. εφαρμογή... της Πολιτικής Πωλήσεων..**» της κάθε Εταιρείας, που θα ανατρέψει **το άρθρο 4 παρ. 4 του 1569**, αφού υπεισερχεται στις συνεργασιακές σχέσεις, υπέρ του ισχυρού.

Δεν γνωρίζουν ότι όλες οι συμβάσεις συνεργασίας των Ασφαλιστικών Συμβούλων που είναι συμβάσεις προσχώρησης, προβλέπουν καταγγελία - λύση και μάλιστα με επίκληση «..σπουδαίου λόγου...», αν δεν επιτευχθεί το ύψος της νέας παραγωγής που προβλέπει η εκάστοτε Πολιτική Πωλήσεων;

Οι περισσότερες συμβάσεις λύνονται με αυτή την αιτία και βέβαια με παρακράτηση προμηθειών και τα οριζόμενα στο παραπάνω άρθρο, του 1569 «...για πράξεις που ενέχουν αστικές και ποινικές ευθύνες...» είναι γραμμένα στον πάτο των υποδημάτων τους, τώρα αυτό θα νομιμοποιείται από την «...ρητή εφαρμογή...» της Πράξης 31, του Επόπτη και ούτε δικαστικώς δεν θα μπορεί να διεκδικηθούν οι προμήθειες.

Όσον αφορά τα ασφάλιστρα, το ζητούμενο δεν είναι η απόδοση τους, από τη Διαμεσολάβηση σε επτά ημέρες, διότι σε επτά ημέρες, ούτε με διαταγές, ούτε με εισπράκτορες, αλλά ούτε και με «μπόγιες» δεν πρόκειται να τα εισπράξουν και οι ίδιες οι Εταιρείες και αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά, όπως το ίδιο καλά γνωρίζουν ότι τα περισσότερα από τα ασφάλιστρα που είναι σε διακανονισμό, είναι εκκρεμείς οφειλές των ασφαλισμένων προς τους Διαμεσολαβούντες.

Το ζητούμενο είναι κρυμμένο πίσω από αυτό, είναι η παράδοση των πελατολογίων, η απ' ευθείας επικοινωνία με τους πελάτες, το ξεζούμισμα από τα διάφορα κέντρα επικοινωνίας που στήνονται, χωρίς τους ανεπιθύμητους συμβουλάτορες της Διαμεσολάβησης.

Στόχος λοιπόν είναι ο ολοκληρωτικός έλεγχος της Διαμεσολάβησης, και ειδικά το κομμάτι του Ελεύθερου Δικτύου, που εξακολουθεί να αντιστέκεται, γιατί το άλλο, το Συνδεδεμένο, είναι «μαντρωμένο» και υποχρεωτικά «πειθαρχημένο».

Δεν αντέχουν άλλο οι Εταιρείες να ακούν από τους ασφαλισμένους «...εγώ δεν ξέρω Εταιρεία, εγώ εμπιστεύομαι τον ασφαλιστή μου...» πρέπει να βρουν τρόπο παράκαμψης της Διαμεσολάβησης.

Επικαιροποίησε λοιπόν η Εποπτική Αρχή, παλαιούς ανενεργούς νόμους, που συμπτωματικά αφορούν τις υποχρεώσεις Διαμεσολαβούντων - Ασφαλισμένων και Διαμεσολαβούντων -Εταιριών και ξέχασε τις υποχρεώσεις Εταιριών - Ασφαλισμένων και Εταιρει-

ών-Διαμεσολαβούντων.

Στις Πράξεις 30 & 31 δεν αναφέρεται πουθενά έστω και ως υπενθύμιση, ότι οι αποζημιώσεις θα καταβάλλονται σε τριάντα ημέρες, παρ' ότι για λόγους δικαιοσύνης και ισορροπίας θα έπρεπε να ορίζονται πλέον, οι επτά ημέρες.

Δεν μπήκε στον κόπο να ασχοληθεί η Εποπτική Αρχή, ούτε με τους απίθανους όρους των συμβολαίων, ας ρίξει μια ματιά στον **ορισμό** που περιέχουν τα συμβόλαια, του ποιο απλού κινδύνου, **τη φωτιά** και θα καταλάβει, δεν χρειάζεται να μελετήσει ποιο πολύπλοκους κινδύνους.

Δεν ασχολήθηκε ακόμη με τις απαράδεκτες συμβάσεις συνεργασίας, ιδίως των Ασφαλιστικών Συμβούλων, δεν «έσπασε αυτή» να ακούσει τις καταγγελίες για πρακτικές και «άγραφους όρους» που βασιλεύουν στις συνεργασιακές σχέσεις και τις πωλησιακές απαιτήσεις, αν είχε μπει σε αυτό τον κόπο, θα καταλάβαινε που εδράζεται και που σκοντάφτει η **αν...αξιοπιστία**.

Πλήρης έλεγχος λοιπόν, απαρχαιωμένες συμβάσεις, απαράδεκτες πρακτικές, απίθανοι όροι συμβολαίων, πωλήσεις και ενημέρωση από άτομα και συστήματα χωρίς πιστοποιήσεις, προμήθειες και αποζημιώσεις, κατά βούληση, όλα και όλοι, στην καλή διάθεση του ισχυρού.

Αυτονόητα γενάτε το ερώτημα, για ποιο λόγο η Εποπτική Αρχή, ξέχασε τα θεμελιώδη και έπεσε με τέτοιο πάθος πάνω στους ασφαλισμένους και την Παραδοσιακή Διαμεσολάβηση; και πολλαπλασιάζονται τα ερωτηματικά για ποιο λόγο οι Ασφαλιστικές Εταιρείες εξωθούν την Εποπτεία στο να παίρνει τέτοια πρωτοφανή μέτρα; δεν αντιλαμβάνονται ότι όλα αυτά θα εξοντώσουν την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, θα συρρικνώσουν επικίνδυνα την Αγορά και θα πριονίσουν το κλωνάρι στο οποίο και οι ίδιες στηρίζονται;

Τους περισσεύουν πελάτες και συνεργάτες; ποιος θα μπει και ποιος θα αντέξει να κάνει αυτή τη δουλειά πλέον.

Και καλά όσες προσανατολίζονται στα διαδικτύα, τους «ηλεκτρονικούς συνεργάτες» και τις direct πωλήσεις, εκείνες που διαθέτουν δίκτυα και που ισχυρίζονται ότι με αυτά θα πορευθούν τι κάνουν;

Μέσα σε τρία χρόνια από 5,5 δις, ο τζίρος θα κλείσει φέτος κάτω από τα 4 δις, με ποιους «..νέους συμμάχους..» θα αναστρέψουν την κατιούσα, μόνο το αυτοκίνητο έχουν στο μυαλό τους;

Συνηθισμένες οι περισσότερες να επιβιώνουν με το «καρβέλι» του αυτοκινήτου και μη βλέποντας πέρα από αυτό, παρασέρνουν τις υπόλοιπες, αλλά και την Εποπτεία, παίρνοντας στο λαιμό τους, ολόκληρο το Θεσμό, που στηρίζετε στη Διαμεσολάβηση, οι προαιρετικοί κλάδοι «κοτσάρονται» για μια ακόμη φορά στη μπαγκαζιέρα του αυτοκινήτου, χαρακτηριστικό αυτής της νοοτροπίας είναι και το γνωστό .. «...δωρεάν ασφάλιση σπιτιού»

και υγείας με την ασφάλιση αυτοκινήτου..», αντί να προτάσσετε το αντίθετο.

Δύο ερμηνείες μπορούν να δοθούν για τη στάση Εταιρειών και Εποπτείας :

Στην αγωνία τους οι Εταιρείες, να αντιμετωπίσουν τις υποχρεώσεις από το SOLVESY II και στην προσπάθεια τους να πείσουν την Νέα Εποπτική Αρχή, ότι για τις δικές τους ανεπάρκειες, κεφαλαιακές και μη, την χαμηλή αξιοπιστία, τις 45 κλεισμένες, τις «Μαιϊμούδες», τα βάσανα του Επικουρικού, το άγος της Ασπίδας και την έλλειψη ασφαλιστικής συνείδησης, των συμπατριωτών μας και μη θέλοντας να αναλάβουν τις δικές τους ευθύνες, έδειξαν ως υπαίτιους τους «...α....συνείδητους» ασφαλισμένους και την «..ανεπαρκή..» Παραδοσιακή Διαμεσολάβηση, ζητώντας ταυτόχρονα από την Εποπτεία να βάλει ένα κάποιο «φερετζέ» στις δύο αυτές «ξετσιπώτες» κατηγορίες, που ευθύνονται για τα δεινά του Θεσμού.

Οι Τραπεζίτες – Επόπτες, που δεν είχαν, ούτε έχουν καθαρή εικόνα, για το τι είναι Ιδιωτική Ασφάλιση και πως αναπτύσσετε, και πολύ περισσότερο, τι ρόλο παίζουν οι Διαμεσολαβούντες σε αυτό, αφού για δεκαετίες η Πολιτεία τους θεωρούσε **μεσάζοντες** και μη γνωρίζοντας την εντελώς διαφορετική συμπεριφορά των πελατών της Προαιρετικής, Ιδιωτικής Ασφάλισης, από αυτή των πελατών των τραπεζών, έπεσαν πάνω τους, με πάθος και «εργαλεία τριπλής ενέργειας», για να σώσουν τον «..Αδελφό...Θεσμό..» και αντί για το «φερετζέ» που τους παράγγελλαν, περνάνε σε ασφαλισμένους και Διαμεσολαβούντες, ολόσωμη και βαριά «Μπούρκα».

Η δεύτερη ερμηνεία που μπορεί να δοθεί, είναι να υπάρχει σε εφαρμογή σχέδιο, για παράκαμψη της «ανεπαρκούς» και «πολυδάπανης» Παραδοσιακής Διαμεσολάβησης και αντικατάστασή της, με τους «..νέους συμμάχους..», τους «..ανέξοδους..» διαφημιστές, τους τραπεζο-ασφαλιστές, τους ηλεκτρονικούς διαμεσολαβητές ή ακόμη και με ένα είδος υπαλληλίας με direct πωλήσεις, με Συντονιστές Υποκαταστημάτων, Διοικητικούς Υπαλλήλους.

Αν τώρα όλοι αυτοί δεν διαθέτουν τις απαραίτητες και υποχρεωτικές προϋποθέσεις, που προβλέπει ο νόμος, για όσους εμπλέκονται σε άμεση πώληση, αυτό είναι δευτερεύον.

Μπορεί ακόμη να «φαντασιώνονται» ότι ένα μεγάλο κομμάτι της ασφαλιστικής πίτας, θα το πάρουν δια νόμου, όπως διαχείριση εισφορών και αποθεματικών διαφόρων Ταμείων, Δεύτερος Πυλώνας για συντάξεις, σύμπραξη με κρατικά συστήματα στον κλάδο υγείας, μεγάλα Ομαδικά Συνταξιοδοτικά, με απ' ευθείας αναθέσεις, υποχρεωτική ασφάλιση κτιρίων, για φυσικές καταστροφές, υποχρεωτική επαγγελματική Αστική Ευθύνη, για διάφορες κατηγορίες επαγγελματιών και σε συνδυασμό με την υποχρεωτικότητα αυτοκινήτων και σκαφών, να υπολογίζουν ότι η ασφαλιστική ύλη που θα παραμείνει, να θεωρείτε πλέον αμελητέα και έτσι με αυτό τον τρόπο με ένα σπάρο χτυπούν δύο τρυγόνια.

Αφ' ενός απαλλάσσονται από την «ενοχλητική» και «δαπανηρή» Διαμεσολάβηση, «συμμαζεύοντας» ασφάλιστρα και προμήθειες και αφ' εταίρου υποχρεώνουν τους «....ασυνείδητους...» ασφαλισμένους, να αποκτήσουν με το ζόρι ασφαλιστική συνείδηση, «πληρώ-

νοντας» μάλιστα πριν ασφαλιστούν !!

Αφού έως τώρα απέτυχε ο Θεσμός να τους πείσει, για την αναγκαιότητα και την αξιοπιστία του, δεν υπάρχει άλλος δρόμος, από να τους εξαναγκάσει.

Εξώθησαν λοιπόν τα πράγματα στο να ραφτεί ένα «βαρύ χιτώνιο», χωρίς «οπτικό πεδίο», μια «νομοθετική Μπούρκα», που θα γονατίσει και θα εξαφανίσει την Παραδοσιακή Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση και έτσι να καθαρίσει ο χώρος, για να «χτίσουν» με την ψυχία τους «..κάτι άλλο ποιο μεγάλο..».

Αν τώρα για όλες τις αναπτυγμένες ασφαλιστικές αγορές, οι Διαμεσολαβούντες αποτελούν το βασικό μοχλό ανάπτυξης της Ιδιωτικής Ασφάλισης και είναι η εμπροσθοφυλακή της, αυτό για μας δεν ισχύει, θα ανακαλυφθούν νέοι «μοχλοί», νέοι «Σύμμαχοι», αυτοί θα μεταφέρουν ηλεκτρονικά, συναίσθημα και γέλιο, αυτοί θα πείσουν τους «α...συνείδητους..» και θα διευρύνουν την Αγορά.

Εδώ είναι η Χώρα της ευρεσιτεχνίας και της πατέντας, θυμηθείτε τη όριζε η Ε. Ο 2002/92 Ε. Κ, για τη διασφάλιση των συμφερόντων των ασφαλισμένων,«...ο Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι υπάλληλος Ασφαλιστικής Εταιρείας...» έ... και ...!! εδώ είναι Γιουνανιστάν!! κατοικούν οι ξύπνιοι!!.. το αναστρέψανε !! «..μπορεί ο Υπάλληλος της Εταιρείας να είναι Διαμεσολαβητής...» Π.Δ 190!!!

Από τις μέχρι σήμερα πρακτικές και συμπεριφορές, των Εταιρειών και από τις τρεις τελευταίες Πράξεις των Εποπτών, σίγουρα στο δεύτερο σενάριο οδηγούμεθα.

Είτε αυτά που προτάθηκαν έγιναν από λάθος εκτιμήσεις, από επείγουσα ανάγκη ή πανικό, και «φαντασιώσεις» για εκπλήρωση επιθυμιών, είτε αυτά που προέκυψαν είναι απόρροια άγνοιας, υπερβάλλοντος ζήλου και προσπάθεια επίδειξης στιβαρής Εποπτείας, όποιες όμως και αν είναι οι αιτίες, το αποτέλεσμα θα είναι σίγουρα καταστροφικό.

Αν οι Ηγεσίες του Χώρου, αντιλαμβάνονται και συνειδητοποιούν, το αδιέξοδο που δημιουργείται και αν πιστεύουν ότι Ιδιωτική Ασφάλιση, πρέπει να **πείσει** για την αναγκαιότητά της, την καχύποπτη Ελληνική Κοινωνία και όχι να την **εξαναγκάσει** με νόμους, να την επιλέξει, (η αξιοπιστία, όπως και ο σεβασμός, κερδίζονται και δεν επιβάλλονται), θα πρέπει να κινηθούν άμεσα και να απαιτήσουν αναβολή της εφαρμογής και επανεξέταση των όρων, αυτής της νομοθετικής «μπούρκας», η οποία αν εφαρμοστεί ως έχει, θα οδηγήσει μια ώρα αρχύτερα στη **«φούρκα»**, όχι μόνο τη Διαμεσολάβηση, αλλά ολόκληρο το Θεσμό της Ιδιωτικής Ασφάλισης.

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Μέλος του Δ/Σ του ΕΕΑ και πρόεδρος του Τμήματος Υπηρεσιών
Πρώην πρόεδρος ΠΣΑΣ*

**«Φωτιές, κεραυνοί και εκρήξεις
στα θεμέλια της αξιοπιστίας μας,
ο μονόλογος του γύφτου & το θαύμα της Κανά»
(2013-03-22)**

(Δημοσιεύτηκε Next Deal, 2018-09-17)

Το σημαντικότερο πρόβλημα της Ιδιωτικής Ασφάλισης, ήταν και είναι η αξιοπιστία της, αυτό αναγνωρίζεται από όλες τις πλευρές, αυτό ετέθη πρώτο στη συζήτηση, από τον νέο πρόεδρο της ΕΑΕΕ, κύριο Σαρηγεωργίου, στη συνάντηση που είχαμε την Πέμπτη 11 Απριλίου, ως εκπρόσωποι του ΕΕΑ, στα γραφεία της οδού Ξενοφώντος στο Σύνταγμα.

Επειδή ο πρόεδρος της ΕΑΕΕ ζήτησε από όλους τους εμπλεκόμενους, να συμβάλουμε στην αποκατάσταση της αξιοπιστίας μας, ανταποκρινόμενος σε αυτό το κέλευσμα και θέλοντας να βοηθήσω αυτή την προσπάθεια, θα μεταφέρω ατόφιας τις απόψεις ενός ασφαλισμένου μου, του **Οδυσσέα (συμπωματικά είναι και ένας από τα μιλιούνια των στρατολογηθέντων στο χώρο μας, στη δεκαετία του 70)** και ολόκληρο το διάλογο που διημείφθη κατά την παράδοση του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, για το σπίτι του, για να πάρουμε έτσι μια γεύση από τις καθημερινές μάχες, της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης για την υπεράσπιση της χαμένης αξιοπιστίας μας.

Ένας από τους σοβαρότερους παράγοντες της χαμηλής αξιοπιστίας, είναι οι ασαφείς και δυσνόητοι όροι των συμβολαίων μας, αφού από εκεί ξεκινάει η σχέση και η δέσμευσή μας με τους ασφαλισμένους, εκεί ανιχνεύονται οι προθέσεις μας, από εκεί ξεκινάει η αξιοπιστία μας, αυτούς βρίσκει μπροστά του ο ασφαλισμένος, την ώρα της αποζημίωσης, αυτό άλλωστε ανέδειξε και η τελευταία έρευνα των σπουδαστών του ΕΙΑΣ.

Όταν λέμε ασαφείς όρους, ίσως φανταζόμαστε κάποια ασύντακτη ή κακο-διατυπωμένη

παράγραφο, κάποιο κόμμα που μπήκε σε λάθος σημείο, ένας ασφαλιστικός ιδιωματοσιμός, που θέλει επεξήγηση, δυστυχώς όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι.

Για να κατανοήσει κανείς το πρόβλημα, δεν έχει παρά να ρίξει μια ματιά στους ποιο απλούς ασφαλιστικούς κινδύνους, Φωτιά - κεραυνός – έκρηξη και θα διαπιστώσει με έκπληξη ότι έχουν την ποιο δυσνόητη και **περίεργη** περιγραφή, δεν χρειάζεται να επεκταθούμε σε άλλους πολύπλοκους κινδύνους.

Όταν πρωτοδιάβασα αυτούς τους όρους σκέφτηκα ότι είναι εφεύρεση συγκεκριμένης εταιρίας, οι όροι όμως αυτοί, δεν αποτελούν «προνόμιο» μιας εταιρίας, ή ορισμένων, που εκπροσωπώ, για να βιαστεί κάποιος να μου πει, ότι η δική του εταιρία, έχει καλλίτερους, αφού αυτούς που παραθέτω, τους έχω συναντήσει, σε πολλά συμβόλαια, διαφόρων Ασφαλιστικών Εταιρειών.

ΠΥΡΚΑΓΙΑ:

-«...Φωτιά ή πυρκαγιά ..είναι μια φωτιά, η οποία προκλήθηκε χωρίς να προϋπάρχει συγκεκριμένη εστία, η οποία έχει εγκαταλείψει την εστία της και επεκτείνεται εξ ίδιας δυνάμεως, δηλαδή για να θεωρηθεί ασφαλιστικά καλυπτόμενη μια ζημιά από Πυρκαγιά πρέπει να συνυπάρχουν...

α) ανάφλεξη, δηλαδή καύση που να συνοδεύεται με φλόγα ή «λαμπύρισμα» (ανάλογα με την φύση του αντικειμένου).

β) αντικείμενο που πήρε φωτιά ενώ δεν έπρεπε να πάρει ('εχθρική' και όχι 'φιλική' φωτιά)!!!

γ) το στοιχείο του συμπτωματικού και τυχαίου όσον αφορά τον ασφαλισμένο ή τον Λήπτη της Ασφάλισης («ατυχηματική» φωτιά).....»!!!

ΚΕΡΑΥΝΟΣ:

«...Ακαριαία και ισχυρή ηλεκτρική εκκένωση ανάμεσα σε σύννεφο και έδαφος η οποία πλήττει άμεσα και απ' ευθείας τα ασφαλιζόμενα περιουσιακά στοιχεία...»!!!

ΕΚΡΗΞΗ:

«...Έκρηξη θεωρείται η αιφνίδια έκλυση ενέργειας κατά την βίαια (απότομη) εκτόνωση αερίων ή ατμών, έκρηξη σε υπό πίεση δοχείο θεωρείται ότι συμβαίνει όταν σπάσει το τοίχωμά του και δημιουργηθεί απότομη εξίσωση των διαφορετικών εσωτερικών και εξωτερικών πιέσεων...»!!!

Είναι φανερό λοιπόν ότι οι απίθανοι αυτοί όροι, εκπορεύονται από ένα «Κέντρο», δεν ξέρω αν τους επιβάλλουν οι Αντασφαλιστές ή αν τους ανακάλυψε η δική μας Ελληνική ευρεσιτεχνία.

Όποιοι φωτεινοί εγκέφαλοι συνέταξαν τέτοιους ορισμούς και όσοι τους έχουν εντάξει

στα συμβόλαια, πρέπει να γνωρίζουν ότι έχουν μεγάλο κομμάτι της ευθύνης, για την χαμένη μας αξιοπιστία.

Για τον μέσο ασφαλισμένο, οι όροι αυτοί, είναι εντελώς ακατανόητοι και πίσω από αυτούς δεν βλέπει, ασαφείς όρους, αλλά **“α....σαφείς προθέσεις...!!**

Ο συγκεκριμένος πελάτης, πριν παραλάβει το συμβόλαιο, θέλησε να διαβάσει και τους όρους, για να δει «..τι λένε οι ποιητές..»!!!

Έτσι άρχισε «μάχη», όχι για την παράδοση του συμβολαίου, αλλά για την υπεράσπιση της τιμής και της υπόληψής μας, αφού ο ασφαλισμένος ήταν πολλαπλά «καμένος στο κουρκούτι» και ανέσυρε από τα μπαούλα του, σκελετούς και φαντάσματα, που στοιχειώνουν τον Κλάδο μας, χωρίς να παραλείψει να ξύσει και άλλες πληγές που πονάνε.

Η στάση του είναι, επιθετική, καχύποπτη, ειρωνική και σατιρική, εκπέμπει οργή, αλλά και παράπονα, τα λέει χύμα, αλλά και αυτοσαρκάζεται, ούτε λίγο ούτε πολύ μας περνάει γενεές δεκατέσσερις, παρ' ότι ορισμένες φορές υπερβάλει και τα επιχειρήματα του φαντάζουν κωμικά και δημιουργούν ιλαρότητα, αγγίζοντας το χαβαλέ, οφείλουμε να προβληματιστούμε, γιατί οι αιτίες των ενστάσεων και της κριτικής του, είναι σοβαρές, το σίγουρο είναι ότι μας ξέρει καλά και το περίεργο, ότι ελπίζει ακόμη σε μας!

Αυτές είναι αλήθειες που ακούγονται «..εκεί έξω..» και κρύβονται σε μας, κάτω από τα «χαλιά μας».

Όποιος διαθέτει λοιπόν, λίγο κουράγιο, πολύ λιγότερο από αυτό, με το οποίο πρέπει να είναι οπλισμένος στην καθημερινή μάχη ο Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής, ας δει ποιος είναι ο δικός του λόγος, στο δικό μας λόγο, στα δικά μας πεπραγμένα και τι «..ντόμινο..» προέκυψε στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Για συντομία χώρου και χρόνου, παρακάμπω τα «..πωλησιακά..» μου επιχειρήματα, τα οποία άλλωστε εύκολα μπορεί να μαντέψει κανείς, από τις απαντήσεις - αντιδράσεις του, έτσι αντί του διαλόγου, θα παραθέσω τον μονόλογο **του Οδυσσέα**, χωρίς καμιά λογοκρισία.

.....
 -«...Μου έφερες το συμβόλαιο, φέρτο να ρίξω μια ματιά, από περιέργεια, να δω τι λένε οι ποιητές, τα μικρά γράμματα δηλαδή, μην έχω και θέμα με τον τραπεζίτη, μην ξεχνάς ότι για λίγα φεγγάρια έκανα τη δουλεία σου.. και κάτι κατέχω...»!

-«...Κατ αρχάς σου είπα ότι έδωσα ολόκληρη μάχη με τον διευθυντή της τράπεζας για να του πάω το δικό σου συμβόλαιο, ήθελε ντε και καλά να με ασφάλισα σε εταιρία δικής τους επιλογής, αγρίεψα και γω του θύμισα τους νόμους που μου είπες και τον απείλησα, ότι θα πάω σε άλλη τράπεζα για δάνειο, έκανε γκριμάτσα, είπε ότι τον πιέζει η διοίκηση για τις ασφάλειες και για να μην του δημιουργήσω θέμα, μου είπε, να το προσκομίσω πριν της

Παναγίας, αλλά να έχει μέσα επακριβώς τους ενυπόθηκους όρους που σου ... έδωσα,.... ελπίζω να τους έχει όπως είπαμε..»

-«...Έλα Παναγία μου... τι είναι αυτό...; άλλο φωτιά, άλλο πυρκαγιά...;πως γίνεται να εγκαταλείπει την εστία... αν δεν έχει προηγουμένως εστίατι σημαίνει **.. επεκτείνεται εξ ιδίας δυνάμεως...**; ..αν δηλαδή τη φέρει άλλη δύναμη, ας πούμε.....ο ‘στρατηγός άνεμος’..., δεν με αποζημιώνετε...»;

-«...Τι εννοεί καύση που να συνοδεύεται με φλόγα ή ..λαμπύρισμα...»; αν τα χαλιά, τα βαμβακερά, τα μάλλινα και όλη η γκαρνταρόμπα μου, καούν χωρίς να βγει φλόγα και χωρίς να λαμπυρίζει, ασχέτως αν δεν ασφαρίζω μπαμπαλικό, θα με αποζημιώνετε..»;

-«...Τι είναι το ..λαμπύρισμα...; αυτό που εκπέμπουν τα αναμμένα κάρβουνα; ή αυτό που εκπέμπει η κωλοφωτιά; (πυγολαμπίδα)...»;

-«...Ποια είναι τα αντικείμενα που παίρνουν φωτιά ενώ δεν έπρεπε να πάρουν; τι υπονοεί με τους όρους... εχθρική.. και φιλική φωτιά; και τι κρύβεται πίσω από το διαχωρισμό...»;

-«.. Αν δηλαδή ..γλαρώσω.. και με πάρει ο ύπνος δίπλα στο τζάκι, θα ψαχνόμαστε, αν η φωτιά που με έκαψε ήταν από σπίθα ή αν είχε κυλίσει το κούτσουρο στο χαλί»;

-«..Αν αυτό συμβεί από κάποιο κηροπήγιο, που το αναποδογύρισε ή γάτα μου, ή από τα λαμπιόνια του Χριστουγεννιάτικου δένδρου, γιατί μπερδεύτηκε ή ουρά της, θα μου πείτε ότι έπρεπε να ελέγχω, γάτες, κεριά και λαμπιόνια και ότι με έκαψαν ...οι οικείοι μου, οι φίλες μου...»!!

-«..Αν καώ γιατί με πήρε ο ύπνος με αναμένω τσιγάρο; θα εξετάσετε αν ήταν εντός ή εκτός τσιγαροθήκης ή έπεσε από το στόμα μου στο μαξιλάρι, και αν προκληθεί από το τηγάνι ή την πατατιέρα γιατί υπερθερμάνθηκε το λάδι επειδή η γυναίκα μου ήταν ξεχασμένη στην ..κουτσομπόλα, τι θα γίνει...»;

-«Αν αρπάξουν τα κοψίδια στην ψησταριά, στο αίθριο και φουρκαλιάσω, θα επικαλεστείτε την βαριά αμέλεια για να μην πληρώσετε..»;

-«...Αυτές είναι δικές μου φωτιές, που τις άναψα εγώ και προϋπάρχουν... και οφείλω να τις επιβλέπω...»;;!!

-«...Και άλλα... υπό την επίβλεψή μου είναι, η γυναίκα μου! ο σκύλος μου! το καΐκι μου, το τιμόνι και τα φρένα του αυτοκινήτου μου, αλλά η στραβή μπορεί να γίνει, αν π.χ παραβιάσω τον σηματοδότη και τρακάρω, γιατί πληρώνεται και τον παθόντα και εμένα»;

-«...Ναι βρε παιδί μου, αλλά εδώ μου βάζεις δόλο ...δεν άναψα το τζάκι με πρόθεση να κάψω το σπίτι μου, για να ζεσταθώ το άναψα και τα κεριά για ατμόσφαιρα και φιγούρα στους συμπεθέρους...!! και έγινε η στραβή ..δεν μπορεί να γίνει...;...άλλο να φτιάχνω κροτίδες, που έφτιαχνε ο Σημίτης... και να καώ ...!!! το καταλαβαίνω... »

-«...Τι θα πει αιφνίδιο και ατυχηματικό, αφού η **φωτιά μπορεί να προέλθει από** την

καπνοδόχο, τι θα γίνει; θα μου πείτε ότι δεν την είχα καθαρίσει; και αν προκληθεί από **υπερθέρμανση ή βραχυκύκλωμα, από την καταπόνηση ή τη φυσιολογική φθορά καλωδίων ή από το ροκάνισμά τους, από κάποιο ποντίκι, χωρίς να το γνωρίζω**, θα ισχυριστείτε ότι δεν είχα κάνει συντήρηση, δεν ήταν σωστό το καλώδιο της μπαλαντέζας, ήταν μικρές οι ασφάλειες, είχε παλιώσει η STIRELLA, ξέχασα το κλιματιστικό αναμμένο, δεν είχε κάνει σωστή εγκατάσταση ο ηλεκτρολόγος»;

-«..Τι σημαίνει αυτανάφλεξη...; αν αρπάξουν τα σπέρτα στο συρτάρι από μόνα τους, το τσακμάκι που ξεχάστηκε πάνω στο μάτι της κουζίνας, το λάδι στο τηγάνι... τα κορμιά μας στο διπλό;...!! έχουμε και κάποια ηλικία!!!δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα αυτανάφλεγούν, τα έπιπλα τα τούβλα, τα τιμέντα και οι πέτρες...»!!

-«..Βέβαια είχα ακούσει πριν από χρόνια, από κάτι ζαβλακωμένους, στο Courasho νομίζω....., για κάτι περίεργα φαινόμενα αυτανάφλεξης, για τρύπες από φωτιά στη μέση του πατώματος και όλα τα άλλα άθικτα, μπορεί να το άκουσα στη πίσω μεριά της Γης, στον Ειρηνικό ή σε κάποιο λασπολίμανο στις εκβολές του Νίγηρα,... δεν θυμάμαι και καλά»!!..... «:Όχι...όχι δεν είναι Βερμούδες, το Courasho είναι παρακατούλα στον Ωκεανό.... σε κάτι σκορπονήσια, τώρα τα λένε Ολλανδικές Αντίλλες !!από το Τρίγωνο.... πέρασα πολλές φορές τίποτα το περίεργο δεν μου συνέβη εκεί»!!

-«Και για μυστηριώδη αυτανάφλεξη ανθρώπου έλεγαν, βρέθηκαν λεία..., μόνο τα άκρα και αυτά μισοκαμένα!!...όχι δεν μιλάω για βουντού...!!.. δεν ξέρω πως μπορεί να προκύψουν τέτοια φαινόμενα,...ακόμη και από το αντλιακό που βάζεις για να μαυρίσεις κινδυνεύεις να.... αρπάξεις...φωτιά!!! και να ψηθείς!! το ξέρεις...»;

-«..Και γω έτσι νόμιζα, ότι αυτοί που τα 'λέγαν, ήταν αλλοπαρμένοι, εσείς όμως το πράγμα το βλέπετε σοβαρά, από ότι φαίνεται, έχετε μεταφυσικές ανησυχίες και η αυτανάφλεξη,... μάλλον στα παραπάνω αναφέρεται,αλλά το γράφετε καμουφλαρισμένα»!!!

-«...Μα μου περιγράφετε αυθαίρετα τι είναι φωτιά, λες και υπάρχει κίνδυνος να μπερδευτεί με κάτι άλλο, εγώ όσο και αν το φιλοσόφησα δεν μπόρεσα να εξηγήσω ορισμένα πράγματα και φαινόμενα,... τι είναι η φωτιά,πως γίνεται το αλάτι!! να της δώσω μια σαφή περιγραφή, ένα ορισμό, αν δηλαδή είναι αυτό που βλέπω ή αυτό που νιώθω, η φωτιά που θα σε κάψει αγαπητέ μου, είναι μία και τσουρουφλίζει το ίδιο,..... εσείς όμως με ρωτάτε από πού προέρχεται, δεν ξέρω, από τον Θεό, από τον ουρανό, από τον Προμηθέα, από έντονη τριβή, από κάπου θα προέρχεται, το ζητούμενο είναι τι κάνει...»!

-«...Εφεύρατε δική σας ..Νέα Φωτιά..., ..Ασφαλιστική Πυρκαγιά ... την κόψατε φέτες, την κάνατε σαλάμι!! φωτιά από μέσα, φωτιά από έξω, από ξερά χόρτα, από το πεύκο, το δάσος, από τρομοκρατικές, από δόλιες, από κακόβουλες, πυρκαγιά- φωτιά δική μου , φιλική, εχθρική...!!,... θα σας πω εγώ ποια είναι η φιλική και ποια η εχθρική φωτιά».

-«..Φιλική φωτιά είναι αυτή που σε ζεσταίνει και εχθρική αυτή που σε καίει...»!!!

-«...Δεν πρόσεξα ακόμη, αν υπάρχει ο όρος ..άκαπνη φωτιά...!! αυτή που αναφέρεται στο Κοράνι, με την οποία ο Αλλάχ έφτιαξε τα Τζίνια!! και αν αναφέρεται μέσα, το Βυζαντινό υγρό πυρ ή αυτό του Κανάρν του πυρπολητή και το αιώνιο πυρ, το εξώτερο, αυτό της κολάσεως...»!

-«...Τίποτα δεν είναι υπερβολή αγαπητέ μου... και βέβαια δεν το έριξα στην πλάκα..... εσάς πρέπει να σας φοβάται κανείς, ακόμη και όταν τάζετε δώρα!! σας ξέρω καλά..., Δαναός είμαι και γω!!!, έχετε προβλέψει ακόμη και την ηλεκτρονική φωτιά, έχετε βλέπω ακόμη αυτή την περίεργη εξαίρεση, για ζημιά που θα προέλθει από μη αναγνώριση της ημερομηνίας,..... καλά δεν πέρασε αυτή, ή έρμη ημερομηνία; ή πιστεύετε σαν τους Μάγιας ότι ο χρόνος κάνει κύκλους και φοβάστε μην επανέλθει το 2000»!!!

-«Ξέρεις Χριστιανέ μου έστω και ένα Έλληνα που να θέλει να αγοράσει διαμέρισμα μεζονέτα, εξοχικό, καλύβα, τσαντίρι, χωρίς να διαθέτει τζάκι και ξέρεις καμία γυναίκα, που θα αφήσει τον άντρα της να το ανάψει;.... εσείς φοβάστε τη σπίθα το δαυλί και το αναμμένο κάρβουνο και εκείνη δεν επιτρέπει να μπει κούτσουρο στο τζάκι, την ενοχλεί η στάχτη στα χαλιά, εσείς φοβάστε τον καπνό και εκείνη τι μυρουδιά του, όλα τα τζάκια είναι διακοσμητικά, γεμάτα μπιχλιμπιδία, άντε να το ανάψουν σε κάνα ρεβεγιόν, για εφέ και επίδειξη,μια γειτόνισσα, έχει βάλει μέσα αυτή την ψεύτικη φλόγα, ένα σύστημα που ανεμίζει ένα κουρέλι με τον αέρα και νομίζεις ότι είναι φλόγα, ενώ είναι φωτισμός.»!!

-«.. Δεν πείθομαι ότι η αιθαλομίχλη που σκέπασε την Αττική ήταν από τον καπνό των τζακιών, ή από τις ξυλόσομπες, τα προηγούμενα χρόνια μας λέγανε ότι είναι φωτοχημικό το νέφος, τα ξύλα είναι ποιο ακριβά από το πετρέλαιο, το ηλεκτρικό και το αέριο,..... εγώ δεν το άναψα, αλλά και έτσι να είναι, πόσα διαμερίσματα κάπκαν αυτό το χειμώνα, με αιτία το τζάκι»;

-«Αντί για σας, το τζάκι, να είναι πωλησιακό επιχείρημα και ..σκιάχτρο.. για να ασφαλιστούμε, αντί να αποτελεί κίνητρο, το εντάξατε στα αντικίνητρα στις εξαιρέσεις και μετά σκούζετε ότι η Πολιτεία προσθέτει δικά της και δεν σας αφήνει να αναπτυχθείτε»!!!

-«...Αντί να ψαχθείτε γιατί δεν μπορείτε να πείσετε τον κόσμο, ζητάτε από την Πολιτεία να βγάλει νόμο για να μας ασφαλίσετε με το ζόρι, με τέτοιους όρους και τέτοια νοοτροπία, δίκαια το ζητάτε, αφού μόνο δεμένους μπορείτε να ασφαλίσετε...»!!

-«...Αυτό **...το ακαριαία και ισχυρή ηλεκτρική εκκένωση ανάμεσα σε σύννεφο και έδαφος... η οποία πλήττει άμεσα και απ' ευθείας.....!!!**. τι σημαίνει; γιατί πυρπολείτε το μυαλό μου»!!

-«Ξέρετε κανένα κεραυνό να μην έρχεται από το σύννεφο και να μην έρχεται απ' ευθείας και κατακέφαλα; από πού έρχεται από τον Όλυμπο; από τον Δία; και αν πέσει στην κεντρική κεραία της τηλεόρασης, στους ηλιακούς θερμοσίφωνες, στα panels και από αυτά μεταδοθεί η φωτιά και σε μένα, τι γίνεται...; πάλι στα αλλοπαρμένα με παραπέμπετε με αυτό τον ορισμό,..... σε κάτι φλεγόμενες μπάλες που εμφανίζονται από τον ουρανό, μέρα

μεσημέρι χωρίς σύννεφα, που τρέχουν από μόνες τους στους κάμπους και καίνε αγροικίες και καλαμποκιές, εκεί στο Νότο,.... στην Νέα Ορλεάνη, νομίζω το άκουσα, εκεί που γίνονται όλα αυτά τα περίεργα, με τους ανεμοστρόβιλους και τις KATRINES...»!!

-«Κοντολογίς μου εξαιρείτε το τζάκι, την ψηστιέρα, την καμινάδα, τη σπίθα, το δαυλί, το κερί, το καντήλι, τη λαμπάδα της Ανάστασης, τα λαμπιόνια, το τσιγάρο, την τσακμακόπετρα, την πατατιέρα, την τοστιέρα, το σίδερο, τη σόμπα, το φθαρμένο καλώδιο, την αυτανάφλεξη, το αντηλιακό, την ηλεκτρονική και τη μεταφυσική φωτιά...!! τον στραβό κεραυνό!! το βουντού!!! την αμέλειά μου»!!

-«Ακόμη θα προβάλλετε ένσταση για τον πυροσβεστήρα που ξέχασα να αναγομώσω, για το αλεξικέραυνο που έπρεπε να διαθέτω και αν ο μη γένοιτο το βρω καμένο και δεν βρεθεί ο δράστης, πάλι πρόβλημα θα έχω, θα προσπαθείτε να αποδείξετε ότι το έκαψα μόνος μου,..... τελικά..... από ποια φωτιά κινδυνεύω εγώ..... και από ποιά με ασφαλίσετε εσείς...»;

-«Τόσο καιρό μεγάλε!!... δεν με βομβαρδίζεις να ασφαλιστώ για να κοιμάμαι ήσυχος;... με αυτά που μου λες τώρα, για **..συμπεριφορά...συνετού.. ανασφάλιστου...**...με κάνεις **ανήσυχο ασφαλισμένο.**»!!!

-«Τι θα γινόταν δηλαδή αν τα ασφαλιστήρια προέβλεπαν απλά ασφάλιση φωτιάς από οποιαδήποτε αιτία, εκτός από την περίπτωση του εμπρησμού από τον ίδιο τον ασφαλισμένο; με ανάλογο ασφάλιστρο...»;

-«..Τι θα πει, ότι υπάρχει και η βαριά αμέλεια, όλα από αμέλεια και απροσεξία γίνονται, ποιος θα κρίνει αν είναι βαριά ή ελαφριά.. η απροσεξία ;... εσείς...»;

-«Δεν θέλω να ασχοληθώ με τα παρακάτω, εκρήξεις, καπνούς κ.λ.π, καπετάνιος, ναυτικός θαλασσοδαρμένος είμαι, δεν είμαι δικηγόρος, μηχανικός, χημικός, φυσικός, μαθηματικός, ούτε ο Τορικέλλι για να καταλάβω αυτά που μου γράφετε, να κατανοήσω τις.. συγκοινωνούσες.. πιέσεις... αμφιβάλω αν τα καταλαβαίνεις και συ»!!

-«...Αν είναι ειδικοί, τεχνικοί, βιομηχανικοί όροι, τι γυρεύουν στο δικό μου συμβόλαιο; έχει βιομηχανίες η Πεντέλη, η Ιθάκη» ;

-«Ότι και αν μου πείτε δεν με πείθετε ότι θα πληρώσετε αν η έκρηξη συμβεί από το θερμοσίφωνα, που είναι στο πατάρι ή αν εκραγεί το γκαζάκι που το έχω για καφέ, ή το λεβητοστάσιο και ο αγωγός της ΔΕΦΑ στο δρόμο! για να με πείσετε πρέπει να μου λύσετε τις χημικές εξισώσεις, που υποκρύπτονται στο σχετικό όρο,..... τι θα πει, ευρεία και ξ' ευρεία»!!! και γιατί δεν γράφετε συνοδεία κρότου; ...κάτι μου μυρίζει και εδώ.. !! και στον κεραυνό δεν αναγράφεται ότι πρέπει να συνοδεύεται από λάμψη και μπουμπουνητό, μάλλον σας ξέφυγε... κάτι ... έπρεπε σε παρένθεση να διευκρινίζεται,ότι μπορεί να λέγεται και αστροπελέκι...» !!

-«Τίποτα δεν είναι αυτονόητο με σας!! να ήξερες πόσες φορές έπεσα θύμα του αυτονόητου»!!

-«...Όσο διαβάζω τόσο περισσότερο πείθομαι, ότι ο ένας όρος αναιρεί τον άλλο...»

-«...Το μισό συμβόλαιο είναι εξαιρέσεις, αφού στις φανερές που έχετε στις πίσω σελίδες, πρέπει να προσθέσω και όλες αυτές, που κρύβονται στους ορισμούς σας...γιατί μωρέ δεν έχετε καθαρό λόγο, παστρικές κουβέντες που λέμε...»;

-«...Αυτό πάλι που γράφει εδώ, στην πρώτη σελίδα, «...πάνω από τα θεμέλια...»!!! και μου διέφυγε, τι φάμπρικα είναι; ξέρετε κανένα κτήριο να μην έχει θεμέλια; αν το ψάξω παραμέσα, μπορεί να γράφει... κάτω από τη σκεπή; και μέσα από τα μπαλκόνια; το μισό σπίτι μου ασφαλίζετε ...»;

-«Για ποιους εγκεκριμένους όρος μου μιλάς; θέλει πολύ σκέψη για να αντιληφθείς ότι είναι πέρα για πέρα καταχρηστικοί; είσαι και ειδικός, για ποιο Κράτος και για ποιο Δίκαιο, μου μιλάς, αυτό του ισχυρού, από πού εκπορεύονται αυτοί οι όροι, από το Μαυσωλείο της Κάνιγγος, από την Ξενοφώντος, μήπως συνθέτονται στο Μέγαρο, σε αυτή την Ημέρα του Νοεμβρίου που τελευταία δεν την πολύ ακούω ή στο Συμπόσιο της Ύδρας, γιατί δεν μπορώ να φανταστώ ότι έρχονται απ' έξω»;

-«...Ναι είμαι ενημερωμένος ...έχω λόγους που παρακολουθώ, όλα τα τεκταινόμενα σε αυτό τον Κλάδο, έχω λαμβάνειν κατάλαβες...»;

-«Υποτιμάτε την νοημοσύνη μου, θέλετε να με έχετε την καλή σας διάθεση και να σας ικετεύω αν συμβεί ζημιά να με λυπηθείτε και να με αποζημιώσετε κατ εξαίρεση, δείχνοντάς μου την μεγαλοψυχία σας, τι δική μου υπόληψη και υπερηφάνεια δεν την υπολογίζετε»!!

-«Η καλή σας διάθεση;... βεβαίως επιθυμητή είναι, όπως και η καλή μου πίστη, αλλά αυτά όπως διαπιστώνεις, δεν είναι αρκετά για κανένα από τους δυο μας...»!!

-«Στο επιχείρημά σου ότι κάθε ασάφεια είναι υπέρ του ασφαλισμένου, εγώ θα σου απαντήσω ότι είναι υπέρ των δικηγόρων, αφού αυτό παραπέμπει σε δικαστικό αγώνα, σε ταλαιπωρία και έξοδα και εκεί, έχετε και πάλι το πάνω χέρι...»!

-«Εσύ δεν μου έλεγες ότι είναι το μοναδικό προϊόν που δεν μπορώ να αγοράσω όταν το χρειασθώ, συμφωνώ, αλλά από ότι διαπιστώνεις, είναι και το μοναδικό που δεν μπορώ να το δοκιμάσω αν λειτουργεί, όταν το αγοράζω...»!!!

-«Μου είπες ...να μαγειρέψω πριν πεινάσω... ναι ωραία ..., αλλά με βλέπεις να φοράω ..σκούφο.. ; εσείς μαγειρεύετε και εγώ πληρώνω και ενώ από αυτά που μου είχατε τάξει,... ορεγόμουν... λαγό στιφάδο...!! κάθε φορά ανακαλύπτω πριν καν δοκιμάσω, ότι αγριόγατο, μου σερβίρετε...»!!

-«Τα συμβόλαια σας θυμίζουν κονσέρβες, που απέξω εμφανίζουν, ένα παχουλό μοσχάρκι, και μέσα έχουν αλογίσιο κρέας...»!!

-«...Όχι δεν μπερδεύω της κονσέρβες, ούτε όταν βρίσκονται σε λάθος ράφι...»

-«Μου είπες προηγουμένως για τις πραγματικές ασφαλιστικές ανάγκες και εγώ σου απαντώ ότι αυτές είναι οι ανάγκες μου, μπορείς να μου τις καλύψεις...»;

-«...Ωραία ασφάλισέ μου το ιδιόκτητο τριώροφο, που νοικιάζω κοντά στο «ΒΟΞ», (Εξάρχεια) για όλα, για βόμβες, για απεργίες πολιτικές ταραχές για δολιοφθορές και βέβαια θέλω άλλο τόσο κεφάλαιο, για έξοδα κατεδάφισης και αποκομιδή συντριμμάτων, γιατί αν πάθω ότι έπαθε ο ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ!! με αυτά που θα πάρω, δεν θα φτάνουν ούτε για την κατεδάφιση, πως θα το ξαναχτίσω»;

-«Συγγνώμη και σεις στο κράτος με στέλνετε; μα εγώ καταφεύγω σε σας γιατί δεν εμπιστεύομαι το Κράτος, αν για αυτές τις ζημιές, όπως λες, πρέπει κανονικά να ζητήσω αποζημίωση από το Κράτος, που δεν με προστάτευσε, αν αυτά τ' αναλάμβανε το κράτος, θα ήμασταν Σοβιέτ! εσείς τι δουλειά θα κάνετε; πληρώστε εσείς και ασκήστε το αναγωγικό σας δικαίωμα, στο Κράτος.

-«..Βεβαίως ο κίνδυνός θα πρέπει να είναι και αποδεκτός από την Ασφαλιστική, αλλά μου ασφαλίσετε και αυτά που δεν είναι αποδεκτά από μένα...»

-«...Σου ζήτησα τσουνάμι από θαλάσσια ύδατα στο βουνό της Πεντέλης; ή αν πέσει στο κεφάλι μας το sky lamb και για αυτό δεν είμαι σίγουρος αν θα πληρώσετε, γιατί θα πρέπει να αποδείξω ότι δεν το έριξαν τρομοκράτες,... για πιες ανάγκες λοιπόν μου μιλάς... τις ανάγκες ημών... ή υμών...»;

-«...Όχι δεν είναι πακέτο, χασαπόκολα είναι,... με λίγο ψαχνό και μπόλικο κόκκαλο...»!!

-«Δεν έχω παράπονο μου καλύπτεις την αλλοίωση τροφίμων στο ψυγείο και την κεραία στη ταρατσα, αλλά και για τα δύο, θα πρέπει να φέρω βεβαίωση από την ΔΕΗ, ότι είχε διακοπή ρεύματος η περιοχή και από την Μετεωρολογία, ότι ήταν χαλασμένος ο καιρός, για να πάρω τα 200 ευρώ...»!!!

-«Μου θυμίζετε την τράπεζα , που για να μου δώσει το δάνειο, έπρεπε πρώτα να την πείσω ότι δεν το είχα ανάγκη, ότι δεν το χρειάζομαι, κατάλαβες...θέλετε να εισπράττετε ασφαλίστερα χωρίς να αναλαμβάνετε κανένα ρίσκο»!

-«..Οι περισσότερες εταιρείες είναι πολυεθνικές, τους ίδιους όρους έχουν στις άλλες χώρες; στην Ευρώπη ας πούμε και την Αμερική, ...εκεί βέβαια οι Νόμοι δεν αστειεύονται, ούτε οι Καταναλωτικές Ενώσεις, θα σας είχαννν!! εδώ αυτό το ρόλο τον ανέλαβαν οι πολίτες, σας γύρισαν τις πλάτες, σας έχουν γραμμένους, Έλληνες είναι και αυτοί, δεν είναι κουτόφραγκοι...»!!

-«Ξέρεις τι μου περνάει από το μυαλό, ότι με κάτι τέτοια συμβόλαια, από τις υπανάπτυκτες αγορές μαζεύουν το χρήμα, και στις ανεβασμένες, που δεν μπορούν να κάνουν αλλιώς, πληρώνουν τις ζημιές»!!

-«..Για να αποκωδικοποιήσει κανείς όλους αυτούς τους απίθανους ορισμούς πρέπει να

αναστήσει τον Εφταλιώτη! για τη μετάφραση και να συνοδεύεται από δικηγόρο και συμβολαιογράφο, πρέπει να έχει βγάλει την Οξφόρδη».

-«..Γιατί μωρέ πρέπει να ανατρέξει κανείς στο λεξικό του Liddell & Scott η στο Μπαμπινιώτη, για να σας κατανοήσει και να ερμηνεύσει αυτονόητες έννοιες, για να ασφαλίσει ένα τσιμεντένιο κουτί ..; πόσα διαμερίσματα κάηκαν τα τελευταία 30 χρόνια, πόσα πληρώσατε; είστε ασφαλιστές εσείς..»;

-«.. Στη πράξη δηλαδή οι Ασφαλιστικές, δεν θέλουν να ασφαλίσουν, αλλά να διαχειριστούν τις ζημιές με αμοιβή το ασφάλιστρο και εφόσον βέβαια έχουν πιθανότητες να τις εισπράξουν από αλλού, έτσι ασφαλίζω και εγώ..... εκ του ασφαλούς»!!

-«..Δείτε με τι ευκολία όλες προσθέσανε στο πακέτο του αυτοκινήτου, κάλυψη από ανασφάλιστο, με ένα δίφραγκο, αφού ξέρουν ότι μπορούν να εισπράξουν τη ζημιά που θα πληρώσουν, από το Επικουρικό Ταμείο»!

-«..Θέλεις να το πιστέψω... ότι πληρώσατε πέρυσι τρία δις και πολύ περισσότερα τα προηγούμενα χρόνια, για σεισμούς, για πλημμύρες, για το κάψιμο της Αθήνας από τα Νέο-Δεκεμβριανά... τις φωτιές στην Πελοπόννησο, αλλά γιατί δεν περνάει αυτό στον κόσμο, κρυφά τα πήραν, μήπως τους βγάλατε την ψυχή για να τα δώσετε; αν πράγματι δώσατε τόσα δις που λες, είστε φοβεροί... είστε για το βιβλίο Γκίνες .. και αποζημιώνετε και δυσαρεστείτε..» !!!

-«..Πάντως εγώ που παρακολουθώ τις ειδήσεις ,δεν άκουσα ποτέ και κανέναν από όλους αυτούς που κάηκαν να λέει και να αυτοπαρηγορείται, ..ότι θα ξανακτίσω το σπίτι μου, ας είναι καλά ο Ασφαλιστής μου και η Ασφαλιστική μου.., όλοι για κρατικές αποζημιώσεις φώναζαν,..... έκτος αν κρυβόταν μην χάσουν το κρατικό επίδομα..»!!!,

-«..Μα ούτε οι δημοσιογράφοι δεν κάνουν την ερώτηση ..είστε ασφαλισμένος; Πως το εξηγείτε εσείς... το ξεχνάνε; το αποφύγουν...δεν το πιστεύουν ούτε αυτοί που είναι καλλίτερα ενημερωμένοι;

-«..Αν καρτερούν μπαξίσι δώστέ τουςνα το θυμούνται...»!!!

-«Δεν υπάρχει κοινός νους, αν τις δουλειές αγωνίζεσθε να τις κλείσετε εσείς και τις ζημιές οι δικηγόροι, τότε πως θα τις κεφαλαιοποιήσετε σε νέους πελάτες, με τη διαφήμιση; μα η διαφήμιση είναι η γρήγορη αποζημίωση, μια λύση βέβαια θα ήταν να αναλάβουν οι δικηγόροι και τις πωλήσεις»!!

-«Τι θέλεις να πεις,...ότι είστε σφικτοί, γιατί δεν πρέπει να νιώθει ο ασφαλισμένος... ότι θα τα πάρει εύκολα από την Ασφαλιστική..., γιατί θα της..... την κάνει...!! παλιομοδίτικες προφάσεις εν αμαρτίες, είναι αυτά που ισχυρίζεσαι , καμουφλαρισμένη δικαιολογία, τη λέω εγώ ...»!

-«... Βεβαίως δεν είναι όλοι οι ασφαλισμένοι ..Παρθένες Μαρίες...αλλά οι δικοί σας, που τα άρπαξαν και την έκαναν..., τι.... Μαρίες.... Είναι»;

-«..Θα καίγατε ποτέ το σπίτι σας, θα στεγάζατε την οικογένειά σας σε αντίσκηνο περιμένοντας να εισπράξετε αποζημίωση και μάλιστα από τέτοιες Εταιρείες; δεν θέλω να ακούω «μπαταλά...»!!

-«Αυτόν που πιάσανε με το μπιτόνι να τον στείλουν φυλακή, μαζί με τον άλλο που τον έβαλε, προς γνώση και συμμόρφωση, μπορεί να έχετε χίλιους λόγους να είστε καχύποπτοι καμιά όμως δικαιολογία δεν υπάρχει να κρύβετε πίσω από τέτοιους όρους για να μην αποζημιώσετε»!!

-«..Βεβαίως σε εμπιστεύομαι , τόσα χρόνια σε ξέρω από τότε που γνωριστήκαμε στην Αγίου Κωνσταντίνου ,εκεί στους «Αγελαδοτρόφους»!!! (Τα πρώτα γραφεία του ΠΣΑΣ επί Βασιλη Κατσούλα στην Αγίου Κωνσταντίνου, δίπλα στα γραφεία του Συνδέσμου Αγελαδοτρόφων Αττικής) και το θεωρώ ατυχία μου, που δεν σε άκουσα, όταν αργότερα ως ασφαλισμένος, ακύρωσα το δικό σου αποταμιευτικό και μπλέχτηκα με την Ασπίς, αλλά η υπόθεση αυτή σε υπερβαίνει, εσύ πουλάς δεν αποζημιώνεις, άλλωστε πρέπει να υπερασπιστείς και την καλύβα σου, άλλο φίλος και άλλο πελάτης ...!!

-«...Μπορεί ο νόμος να ορίζει ότι θα πρέπει να με αποζημιώσετε σε ένα μήνα, αλλά εγώ ξέρω πολλές περιπτώσεις που τραβιούνται χρόνια, ένας μάλιστα γνωστός μου, που του κάψανε το μαγαζί, παιδεύετε τρία χρόνια και αποζημίωση δεν πήρε,.... τρεις κρατικές υπηρεσίες ερευνήσαν την υπόθεση και οι δράστες δεν βρέθηκαν, η ασφαλιστική του, παρ' ότι καλύπτει τρομοκρατικές, πολιτικές, δόλιες, κακόβουλες, ..εκδικητικές! οργισμένες.. πράξεις!!! αστικές ευθύνες και δεν ξέρω τι άλλο, τον παιδεύει, αφήνοντας υπονοούμενα, ότι μπορεί να το έκαψε μόνος του, αφού δεν.. βλέπει.. επανείσπραξη!! σίγουρα στα δικαστήρια οδεύει,....γιατί πουλάτε μωρέ ...τέτοιους κινδύνους, αφού δεν θέλετε να πληρώσετε»;

-«.. Και κάτι βέβαια πέρα από το σπίτι, στον κλάδο υγείας, είναι αλήθεια ότι αλλάζουν τα συμβόλαια στην αγορά, σε ετήσια ,που θα αλλάζουν κάθε χρόνο; και εδώ στην καλή διάθεση θα είναι πλέον όλοι, εγώ έτσι και αλλιώς καμένος είμαι, όπως ξέρεις, έμπλεξα με την Ασπίς, και τώρα τρέχω με ένα σύλλογο ζημιωθέντων, αυτόν της Συμβολαιογράφου, αλλά δεν βλέπω φως στον ορίζοντα, δεν πληρώσανε και τη νοσηλεία για την παλιαρρώστια, της «Πννελόπης», με κυνηγάει η κλινική να τα πληρώσω εγώ,..... άλλη Ασφαλιστική δεν μας παίρνει, εκείνη έχει ιστορικό, εγώ έχω ζάχαρο είμαι και 66, το Νέο Επικουρικό, είναι μεταγενέστερο και δεν αναλαμβάνει, την περίπτωση, τα κτήρια της Ασπίς και να εκποιηθούν, ένα αντίδωρο θα πάρει ο καθένας μας!! η Πολιτεία νίπτει τας χείρας της, εγκληματικά πράγματα,.... χέστα και άστα»!!!

-«..Ο μπατζανάκης μου να δεις, πήρε ανάποδες και δεν ασφαλίστηκε καθόλου, το συμβόλαιο που του έφερε ο ασφαλιστής του,.... το υγείας εννοώ..., είχε τόσες εξαιρέσεις,...., για το σβέρκο , για τη μέση, για τους κισσούς, τις κοίλες, που ζήτησε, να του φέρουν πρώτα ένα χάρτη ανθρωπολογίας!! και να του σημειώσουν πάνω , ποια μέρη του σώματός του, ασφαλίζονται .»!!!

-«Η κόρη του, η ανιψιά μου δηλαδή, η «Μελισάνθη», είχε ΙΚΑ, της έκανε η Ναυτιλιακή που εργάζεται Ομαδικό, έκανε και η ίδια ένα επί πλέον ατομικό και όταν μπήκε για το Θυρεοειδή, έψαχνε να βρει λεφτά για να πληρώσει η ίδια την κλινική και μετά να τα πάρει από την ασφαλιστική, η οποία βέβαια την παίδευε κάνα εξάμηνο ψειρίζοντας την μαϊμού, για να αποδείξει ότι είχε πρόβλημα πριν ασφαλιστεί και να μην αποζημιώσει,.....άσε που κάθε φορά που έπαιρνε την είχαν στην τηλεφωνική κρεμάλα και όταν ευαρεστούντο να το σκώσουν, την παραπέμπανε από τον Άννα στον Καϊάφα, και πάλι πίσω στον Ασφαλιστή της»!!!

-«..Ο ασφαλιστής της.; σήκωσε ψηλά τα χέρια, βρέθηκε μεταξύ σφύρας και άκμονος, τους κατήγγελε η ίδια στην Εποπτική Αρχή, στο Υπουργείο και στο Συνήγορο του Πολίτη και επειδή δεν θέλανε νταραβέρια με τους Επόπτες, την πληρώσανε, ζητώντας και γραπτώς συγνώμη για την καθυστέρηση!!!!. για πες μου,.... είναι ασφαλιστικός πολιτισμός αυτός»;

-«..Όχι ...όχι δεν είχε ιστορικό...»

-«Άσε εκείνα τα εκατομμύρια που τάξανε στον κουμπάρο μου, ότι θα έπαιρνε στο τέλος,.... έφυγε από τη μία «.....που στο ένα εκατομμύριο ... έδινε επί πλέον τρία..... και πήγε στην άλλη που του έδινε..... δεκατρία.....»!!... δεν θυμάσαι τη διαφήμιση!!!!..... τρεις το λάδι τρεις το ξύδι, του δώσανε κάτι ψιλά, ..η φακιά έφαγε το λάδι..»!!

-«Βεβαίως ήταν παραπλανητική αλλά την πλήρωσαν οι παραπλανημένοι!! όπως γίνεται πάντα σε αυτό τον τόπο»!!

-«Εγώ ..τι εγώ..... τότε ...όχι... δεν παραπλανούσα κανέναν.... θα θυμάσαι- ότι τη δεκαετία του 70 τα επιτόκια ήταν χαμηλά, ούτε Α.Κ υπήρχαν, ούτε Επενδυτικά.... πως τα λέτε τώρα..., ούτε το Χρηματιστήριο έπαιζε, τότε βασίλευε άλλη καφρίλα!! σπάζαμε ο ένας τα συμβόλαια του άλλου, βέβαια έτσι μας λέγανε να κάνουμε οι εκπαιδευτές ,... κάθε Δευτέρα πρωί είχαμε μίτινγκ.»

-«.. Δίναμε αναφορά που και ποιόν είδαμε, τι κάναμε, μας μαθαίνανε χειρισμό αντιρρήσεων και τα ρέστα, δουλεύαμε και στο πώς να σπάμε τα συμβόλαια των άλλων, ήταν τέτοια η μανία που είχα γίνει εξπέρ!! σ' αυτό κάναμε και διαγωνισμό σπασμένων κατάλαβες,.... στο LAS PALMAS, από αυτά πήγα, επειδή ήμουν ευρηματικός, έβαζα ιδέες και στους άλλους,.... ο δικός μου..... με έστειλε σε δύο τρεις άλλες εταιρείες, δήθεν ότι ενδιαφερόμουν να γίνω ασφαλιστής, για να μαθαίνω τα δικά τους.....!! προσπαθούσαμε να σπουδάσουμε τα «όπλα» τους, να ανακαλύψουμε τα αδύνατα σημεία, την «φτέρνα του Αχιλλέα» που λέμε, που να τους πάει στο μυαλό ότι ήμουν «Δούρειος Ίππος»!!

-«Τότε δεν υπήρχε διαδίκτυο και τεχνολογία τα συμβόλαια και οι όροι θεωρούντο κάτι σαν απόρρητο, απαγορευόταν οι επαφές με τους συναδέλφους του ανταγωνισμού, ...στην Αγίου Κωνσταντίνου, κρυφά ερχόμουν, αν με κάρφωνε κανένας, θα μου έδιναν τα παπού-

τσια στο χέρι,.... έναν τον έδωσε ο δικός μου, γιατί «..εθεάθη λείει να εισέρχεται σε Μέγαρο που είχε γραφεία ο ανταγωνισμός...»!! αυτό εθεωρείτο μεγάλο παράπτωμα!! ο χριστιανός όμως πήγαινε πόρτα - πόρτα για πελάτες,.... ανένδοτος ο δικός μου.... του έφαγε και τις προμήθειες, όταν έβλεπα πολυκατοικία με ξένα γραφεία δεν έμπαινα μέσα μην με πάρει κάνα μάτι... σκέτη φεουδαρχία»!!

-«..Σε σας δεν γινόταν αυτά;... δεν μπορεί θυμάσαι που τις προσφορές τις βγάζαμε και στο πακετόκουτο των τσιγάρων;... και τους λογαριασμούς, ΦΚΕ, χαρτόσημα και Δικαίωμα συμβολαίου, με χαρτί και μολύβι, τώρα με τα κομπιούτερ πατάς ένα κουμπί και στα βγάζει όλα..... ξεκάσαμε και την αριθμητική...»

-«.....Όχι στη δικιά σου δεν είχα έρθει ... για κάποιο λόγο την παρέκαμπταν ...δεν ήθελαν αντιπαράθεση μαζί σας... τότε νόμιζα ότι το κάνανε για λόγους «...συγγένειας...».... αργότερα κατάλαβα ότι ο λόγος ήταν, ότι δεν υπήρχε η δυνατότητα να τα σπάσουμε...είχαν κάλυψη πόλεμου, είχαν ρήτρα δολαρίου, λιγότερες εξαιρέσεις,..... μην πάμε για μαλλί και βγούμε κουρεμένοι..... άσε που φοβόταν μην ξυπνήσουμε και μας χάσουν»!!!

-«.. Για σας ήταν ποιο εύκολο να σπάσετε τα δικά μας, όχι ότι δεν τα κάνανε και οι δικοί σας,.. τα κάνανε,.... γενική καφρίλα ήταν αλλά από ότι θυμάμαι δεν ήταν επίσημη γραμμή της Εταιρείας, ήταν ακόμη Αμερικανάκια!! ...στην Αμερική αυτό διώκεται... ποινικά,... από ότι μου είπες..»

-«..Εσύ με το σταυρό στο χέρι ή έσπαγες και κανένα στα κρυφά...;»!!!

-«Τι να σου λέω τώρα, θα ξημερώσουμε, θυμήθηκα και τη χήρα απέναντι με διό ανύπαντρες κόρες, περίμενε να πάρει την ασφάλεια και να «...ζήσουν όλες βασίλισσες...» !! έτσι τους είχε πει ο συγχωρεμένος, τους γύρισαν μόνο τ' ασφάλιστρα που είχε δώσει και κάτι φιλά, αυτά που πήραν, δεν έφτασαν ούτε να τον θάψουν, έβαλαν και από πάνω»!!

-«Δεν ξέρω τι πλήρωνε ή αν είχε ασφαλίσει ο συγχωρεμένος την επιθυμία του, και όχι την ανάγκη του, όπως λες,..... μπορεί όμως ο ασφαλιστής να του έδωσε το πρόγραμμα που τον βόλευε, μπορεί από αυτό να έβγαζε περισσότερα, μπορεί να τον είχαν πρήξει τα θηλυκά, να έτρωγε τα ..φρέσκα... με καμιά μικρούλα και τις παραμύθιαζε με κάτι τέτοια!! οι κατάρες πάντως, από τη χήρα και τις ορφανές, για το σινάφι σου, πάνε σύννεφο»!!

-«..Συγγνώμη που σου τρώω το χρόνο ,αλλά πρέπει να σε ενδιαφέρουν αυτά, από ότι μου είπες δεν έχεις άλλο ραντεβού μετά από μένα άκου και το, παρακάτω...»

-«..Όσο βιαστικός και να είσαι λεφτά δεν πήρες...!!! χωρίς λεφτά θα φεύγεις...;... όλο εσείς θα μιλάτε...!!!! τώρα ακούς την αυτού εξοχότητα τον πελάτη.....ρεεεε.....»!!!

-«Μεγάλο κάζο που λες,.... έπαθε και ο συμβολαιογράφος που σύνταξε τα συμβόλαια για το ακίνητο στο ΒΟΞ, του φάγανε ογδόντα εκατομμύρια παλαιά λεφτά, δραχμές, με κάτι περιέργια παντρέματα που του κάνανε στα Αμοιβαία Κεφάλαια με την ασφάλεια Ζωής, από τα ογδόντα εκατομμύρια στον τρίτο χρόνο πήρε μόνο δέκα οκτώ!!.... του είπα να τον στείλω

τότε σε σένα, στο Σωματείο στη Σκρά, αλλά φοβήθηκε μη γίνει σκάνδαλο, δεν ήθελε να μπλέξει, ο ασφαλιστής ήταν πρωτοκλασάτος και πολυβραβευμένος και το θέμα εν γνώσει της ασφαλιστικής, μάλλον ήταν γενικός τρόπος προώθησης του συγκεκριμένου πακέτου, αλλά και αυτός, από ότι κατάλαβα, δεν ήταν καθαρός, τα λεφτά πρέπει να ήταν από κάτι περίεργα συμβόλαια για αποχαρακτηρισμούς καμένων στο Ντράφι...»!!

-«Βεβαίως παντού υπάρχουν απατεώνες, εδώ γράφανε οι εφημερίδες, ότι γιατροί χρεώ-
νανε βηματοδότες χωρίς να τους βάζουν ή τους βάζαν χωρίς να χρειάζεται...»

-«Αλήθεια εκείνη η Κατοίκη!!! που γράφανε οι εφημερίδες, που ξεζούμισε τους μπακάλη-
δες της Αφρικής !! και κείνος ο άλλος με το όνομα του τραγουδιστή!! που τα μάζεψε σαν
το Γούκο τον πατριώτη σου, που βρίσκονται; είναι μέσα ή βγήκαν και αλωνίζουν,... ..με
τέτοιες ικανότητες που είχαν , δεν τους ξαναμάζεψε καμία...»;

-«Εντάξει όπως τη λένε.... δευτερεύον είναι... έκλαιγαν τα πατριωτάκια στο Κέιπ Τάουν,
τ' 'βγαλαν απ' τους Ζουλού με κόπο, είπαν να τα στείλουν στην πατρίδα, για γεράματα,
τους τα πήρε η δική σας με κόλπο!»

-«Οι άλλοι πήγαν για τα πολλά έχασαν και τα λίγα, τους ζάλισε η γκλαμουριά..., εγώ εμπι-
στεύτηκα συγγενή, ας όψετε ένας ανιψιός μου και ο Διευθυντής του, τους εκμαύλισε ο
Παύλος, πήραν μεταγραφή από άλλη, πήγαν για καλλίτερα στην Ασπίς, με πήραν στο
λαιμό τους, εξαργύρωσα και διέκοψα τα δικά σου, έκανα και άλλα καινούργια, βέβαια και
οι ίδιοι καταστράφηκαν, ο Διευθυντής έπαθε μεγάλη ζημιά, είχε βάλει όλα του τα λεφτά
εκεί, έχασε και το σπίτι, πήγε να αυτοκτονήσει»!!

-«...Ασκούν λειτούργημα μου έλεγαν και οι δύο!!..πήγαιναν τα λεφτά μου δηλαδή... σε πα-
γκάρι»!!!

-«...Τι λειτούργημα ασκείτε.. δεν σε βλέπω να φοράς ράσα να κρατάς δισκοπότηρα και
θυμιατήρια...!!»

-«...Οι ασφαλιστικές δηλαδή είναι εκκλησίες και σεις παπάδες...»;

-«...Η Ασπίδα και αν ήταν εκκλησιά...»!!

-«...Εντάξει - εντάξει κάνετε κάτι ξεχωριστό.... φέρνετε λεφτά στην ανάγκη,... όταν οι όλοι
οι άλλοι έρχονται να πάρουν..., μου το ξανάπες αυτό !! σώζετε.. οικογένειες..., ζωές...»!!!

-«.. Και εγώΚωστάκη !!! που έσωσα τόσες ζωές στον Ινδικό... τι είμαι ; να βγάλω τη στολή
του καπετάνιου και να βάλω άμφια; Μια δουλεία κάνουμε όλοι, με αμοιβή την κάνουμε,
αλλά δεν την κάνουμε όλοι μας καλά ..»!!

-«Ασφάλειες πάντως ήταν αυτές που είχε το αφεντικό μου, δηλητηριάστηκε από κάτι μύ-
δια που φάγαμε στη Νέα Ζηλανδία, κόντεψε να διαβεί!! νοσηλεύτηκε μια βδομάδα, μέχρι
εντατική τον βάλανε, έδωσε μια κάρτα από Εγγλέζικη και έφυγε, ούτε τιμολόγια, ούτε με-
ταφράσεις και θεωρήσεις από Προξενεία, ούτε πράσινα άλογα, που ζητάτε εσείς...»!!

-«Είχε πάνω από ένα εκατομμύριο δολάρια, ασφάλεια Ζωής, στην Αμερική, πλήρωσε μόνο 15 χρόνια και θα ίσχυε για όλη τη ζωή του και αν προέκυπτε ανάγκη το εξαργύρωνε και από ότι πήρε το αυτί μου, είχε μεγαλύτερη για την περίπτωση που τον απαγάγουν... για λύτρα»!!

-«Εντάξει για την ζωή μου είχες πει να κάνω ίδια, αλλά τα ασφαλιστρα που μου έβγαζες ήταν διπλάσια από αυτά του αφεντικού, τέτοια κάρτα το ξέρω δεν έχεις, αλλά για απαγωγές με εκπλήσσεις!! υπάρχει εταιρεία που το δίνει και θα πληρώσει, ... είχε λες τέτοια ασφάλεια.. ο Παναγόπουλος...»!!!

-«..Δεν σε άκουσα... δεν σε άκουσα, γιατί να σε ακούσω 7% & 10% επιτόκιο δίνανε στο BOND και εγγυημένο γράφανε, το υγείας, τρεις φορές φθηνότεροι από σένα ήταν, με πολλαπλάσιες παροχές, τοκετό και κάρτα για τα νοσοκομεία»!!!

-«Τι να πρωτ' ακούσω, ποιόν να πιστέψω, εσένα να άκουγα, τους άλλους τους βελουδινούς!!, τον Κόκκαλη, που έλεγε ότι ο δείκτης θα φτάσει στις 7500 μονάδες; τον Παπαντωνίου ή το Σημίτη, που ήταν και πρωθυπουργός, ή τον Πλανητάρχη στην Ακρόπολη που μας θόλωσε τα νερά με το «..ακμάζων Χρηματιστήριο..»!!!! έχασα 80.000 στην Ασιπς, κάνα δεκάρικο με την Commercial Value..70.000 στο Χρηματιστήριο, και άλλα 60.000 στο Κρατικό Ομόλογο, βάλτα κάτω να δεις, με κούρεψαν με την ψιλή!! με ξύρισαν όλοι, χωρίς σαπούνη»!!

-«Δες τώρα η τηλεόραση, διαφημίζει προγράμματα υγείας, με 29 ευρώ το μήνα, σε λουξ θέση με όμορφες τριγύρω, «...χωρίς κάρτα..... και χωρίς πιτζάμα....», του χαρίζουν και την πέτρα και ο άλλος χαζό χαίρετε σαν να του 'βγαλαν μονόπετρο!!! η Δαντουλάκη ασφαλίσει με κάτι δίφραγκα και μια εταιρεία που μου διαφεύγει το όνομά της ασφαλίσει όλη την οικογένεια, του οδηγού ή του ιδιοκτήτη, δωρεάν με την ασφάλιση αυτοκινήτου!! μια άλλη διαφημίζει πάλι στο τζάμπα.....κάτι για Γονέα... λέει !!! ο πολίτης τι να κάνει, να ακούσει εσένα, που είσαι πανάκριβός; ή αυτούς που τον εκμαυλίζουν και τον δελεάζουν, όπως κάνανε και σε μένα και στο κάτω- κάτω της γραφής, ποιος είσαι εσύ»

-«..Σωστό είναι αυτό που λες, ότι η δωρεάν παροχή και συμβουλή, αξίζουν όσο πλήρωσες για να τις αποκτήσεις, εδώ όμως είναι Βαλκάνια, Μπανανία, πως το λένε, δεν είναι Αμερική, το τζάμπα περνάει... αρέσει στον Έλληνα... όποιος τσιμπήσει, τσίμπησε, σίγουρα τα συμβόλαια θα έχουν ορισμούς σαν αυτούς καληώρα, της ..δική σου... φωτιάς!!! πολλοί θα καούν στο κουρκούτι, όπως εγώ και μετά θα φυσάνε βέβαια και το γιαούρτι, αλλά θα είναι αργά...!!!

-« Σου είχα πει πολλές φορές φέρε μου ένα ευρώ λιγότερο να πάρεις τα αυτοκίνητα, αλλά εσύ μου λες ότι δεν συνεργάζεσαι με εταιρείες χαμηλού ασφαλιστρου..»

-«..Να μου δώσεις τιμολόγιο στο αυτοκίνητο, για το Θιάκι, που είναι το πατρικό μου, δεν μπορείς, θέλεις πληθώρα πιστοποιητικών, την έκπτωση ως φίλαθλος του Ολυμπιακού!!!

δεν την είχες, δεν πήρες χαμπάρι ,ότι τα μισά αυτοκίνητα στην πατρίδα σου την Ήπειρο και την Αιτωλοακαρνανία, έχουν έδρα τα Επτάνησα και ο μισός Πειραιάς και το Πέραμα ...τη Σαλαμίνα; εγώ τι να κάνω, να πληρώνω πανάκριβα για να αποζημιωθεί ο τρίτος.. ή για να διασώσω την Δεοντολογία σου;.. "!! άντε Χριστιανέ μου άσε την τσάντα και φόρα πετραχίλι.. άιντε για το... Όρος..»!!!

-«..Μάλλον θέλεις να με τρελάνεις με αυτό που λες, ότι στα 100 αυτοκίνητα τα 10 τρακάρουν και ο μέσος όρος ζημιάς είναι από 1.500 έως 2.500 ανάλογα αν είναι φιλικός διακανονισμός ή εκκρεμής αποζημίωση,.. αυτή με τις μαιμούδες στα δέντρα και τους «..φτιαγμένους...» στο παγκάκι!!, διαφημίζει 156 ευρώ το εξάμηνο ή άλλη με αυτόν τον «..μπούφο..», που θέλει κούρεμα ..127 και τελευταία η μεγαλύτερη Ασφαλιστική της Χώρας, διαφημίζει με 99 ευρώ!! το εξάμηνο και με δωρεάν ιατρικά,.... λιγότερα από ότι πούλαγαν οι 45 που μου είπες ότι κλείσανε, τα μισά από ότι πληρώνω τώρα εγώ... και διπλάσια από ότι μου λες εσύ...!! και μια άλλη δωρίζει τόσα ασφάλιστρα, όσα τα χρόνια της,.. στη Χώρα μας..»!!!

-«..Τι να πιστέψω, ότι τη διαφορά την έπαιρνε το σινάφι σου!! αλλά πάλι, η διαφήμιση κοστίζει περισσότερο, κάτι δεν πάει καλά και όσο θυμάμαι παλαιά ότι κάθε λίγο και λιγάκι ζητάγανε αυξήσεις, γιατί δεν βγαίνανε, πάλι θα κλάψουν μανούλες μου φαίνεται, οι Επόπτες.... τι σκατά κάνουν.»;

-«..Τι αποθεματικά έχουν που δεν τα είχαν πριν ..»

-«Προηγουμένως δεν μου είπες ότι πρώτα έρχονται τα ασφάλιστρα και μετά οι ζημιές;...έ... τότε θα εισπράξουν τ' ασφάλιστρα και αν..... αργήσουν οι ζημιές...κακό της κεφαλής τους»!!!

-«"Εμένα ενοχοποιείς για τις 45 που κλείσανε; προχθές άκουσα για άλλη μία μεγάλη... "Διεθνής" ... και αυτή...!! οι ίδιες δεν έβγαζαν τα ασφάλιστρα; οι άλλες δεν ακούς που κρίζουν σαν κάργιες, διαφημίζοντας το φτηνό,.. το τζάμπα,.... δεν γνωρίζουν με πόσα βγαίνουν;.... πόσο θα κοστίσει στην «τυχερή» το ατύχημα με τα τέσσερα κορίτσια στον Άγιο Στέφανο;» !!!

-« Έτσι λένεεεε...;μειώθηκαν οι ζημιές...;γιατί δεν κυκλοφορεί ο κόσμος, ότι δεν τρέχουν το ίδιο, μη κάψουν βενζίνα; έγιναν προσεκτικοί, μειώθηκαν τα ασφαλισμένα,.... δεν ξέρω...,... περίεργο μου φαίνεται και εγώ στο δρόμο είμαι, ο κόσμος έχει σαλτάρει από τα μέτρα, οδηγεί και παραμιλάει, δεν ξέρει πότε πατά γκάτζι και πότε φρένο, τι να πω, εσείς μου τα λέτε,..... μια έτσι..... και μια αλλιώς..»!

-«Το νέο Σύστημα με το Φιλικό καλό είναι, η νοοτροπία όμως εξακολουθεί να είναι παλαιά, όσο εσείς θα κόβετε, τόσο εμείς θα φουσκώνουμε , το Αράπικο παζάρι δε βλέπω να σταματάει...»!!

-«..Όχι...διπλά ασφάλιστρα για τα αυτοκίνητα δεν πλήρωσα, να πέσει φωτιά να με κάψει,

από αυτή της εξαίρεσης!!! να λέμε και του στραβού το δίκαιο, από την Ασπίς και την Εγνατία, με πήγε σε άλλες εταιρείες, με κάτι κόλπα ...επανάκτησης,...; ...νομίζω, έτσι το είπε..»

-«...Ξέρεις έφυγα από τον ανιψιό μου, δε μιλιόμαστε πια, ο ίδιος την κοπάνησε στην Κρήτη, γιατί τον κυνηγάνε πολλοί, ειδικά ένας χρυσοχόος από την Κέρκυρα, που του ξάφρισε για το «...παγκάρι...» της Ασπίδας 200.000 ευρώ..»!!

-«...Ο νέος πράκτορας ανήκει στις Θιβετιανές γάτες !! παρότι δεν έφτασα στα Ιμαλία, μέχρι τη Βομβάν και την Καλκούτα πήγα, αυτές λένε φυλάνε τα Ιερά στα μοναστήρια !! αυτές να ξέρεις, δεν δαγκώνουν.... τις ουρές τους..., αλλά τις ξένες!!.... τέτοια γάτα είναι αυτός, τα βολεύει συνέχεια, τα αναλαμβάνουν όλα οι Εταιρείες που συνεργάζεται, τελευταία είχε μια δυσκολία με την ΕΝΙΜΑ αλλά το μπάλωσε με μια Βουλγάρικη νομίζω,..... πρέπει να δω το σήμα, γιατί άλλο γράφει η ζελατίνα και άλλο το μέσα»!!

-«Αυτός που ξέρω σίγουρα ότι την πάτησε, είναι ο φίλος μου ο «Διομήδης» με τη μεταφορική, είχε καμιά εικοσπενταριά ΔΧ φορτηγά και ΙΧ σε αυτή τη «Διεθνή» και είχε δώσει τρεις μέρες γρηγορότερα επιταγή 12.000, για εξάμνη, τρέχει τώρα και δεν σώνει, μπας και την ακυρώσει και από την άλλη ψάχνει για καμιά σοβαρή, αλλά και φθηνότερη για να τ' ασφαλίσει.,!!!. αλλά φορτηγά και ταξί δεν τα θέλουν οι «...καλές...»!!

-«Έξω αγαπητέ μου δεν κλείνουν Ασφαλιστικές,.... τράπεζες ναι,... Ασφαλιστικές ποτέ, το κοινωνικό κόστος είναι μεγαλύτερο, οι δικές μας ανοίγουν και κλείνουν σαν τα μπακάλικα, ο Κλάδος σου βασανίζεται ακόμη από παιδικές ασθένειεςμπορεί να φταίνε και τα μεγέθη όπως λες, ότι είστε το χαρτόσημο της Ευρώπης, αλλά υπάρχουν και άλλες χώρες στο βορά που έχουν μικρότερα μεγέθη αλλά εκεί το σύστημα δεν είναι της άπραχτης... κατάλαβες»!!!

-«Διαβάζω κατά διαστήματα και τα περιοδικά του κλάδου σας μες την κλαμουριά τις δεξιώσεις, τα ταξίδια, τα κέρδη και τη φιλανθρωπία είναι όλες, δύο τρία από αυτά μου τα έφερε ο ανιψιός και ο διευθυντής του, για να με καθησυχάσουν για να μην εξαργυρώσω, τότε που μου έλεγες να φύγω, κάνα εξάμνη γρηγορότερα,..... πόζαραν και οι ίδιοι σε κάποιο ταξίδι στη Μαλαισία,....νομίζω, μες τον ενθουσιασμό και την ανεμελιά ήταν όλοι και ο Παύλος.... σίγουρος και αυστηρός στα εξώφυλλα...!!!. Εγκώμια της πλέκανε όλοι, για επενδυτές, χρηματοδότες και Εμίρηδες έγραφαν,..... τρία Α της έβαζαν, όπως οι άλλοι,.... οι Έγκριτοι στον κολοσσό στην Αμερική, λίγο πριν το μπαμ,.....κατάφεραν να με τουμπάρουν.

-«..Αλήθεια αυτά τα έντυπα, όλα των Εταιρειών είναι τελικά;.... σε ποιος απευθύνονται,.... ποιους προσπαθούν να πείσουν, για την «..Υγεία...» της Αγοράς, σε μας τους πελάτες δεν φτάνουν....εσείς τα φέρνετε όταν παίρνετε κάνα βραβείο και σας έχουν.... φάτσα κάρτα»!!!

-«Δε λέω επιχειρηματίες είναι από τις πληρωμένες καταχωρήσεις και τη διαφήμιση επιβιώνουν και αυτά, από πού ήθελες από τη δική σας συνδρομή»!!

-«.... Δεν τους λες αυτά τα λεφτά, αντί να πάνε στα ταξίδια και στις «..βραδιές...», να βελτι-

ώσουν τα συμβόλαια και τις παροχές στους ασφαλισμένους, ή να μειώσουν το κόστος «;; «..Τι θα πει κέρδη..... και .. έξοδα πρόσκτησης ...δεν είναι από τα ασφαλιστρα..... από πού είναι;...κίνητρα - κίνητρα, αλλά εν μέσω κρίσης;..... πρόκληση – πρόκληση,τουριστική ατραξιόν θυμίζει ο Κλάδος σου...»!!

-«..Βλέπεις λοιπόν που μου έλεγες για ασφαλιστική συνείδηση, μέσα σε αυτό τον κουρνιαχτό και την αντάρα που να την βρω, σε αυτά που έπαθα, σε αυτά που ακούω και βλέπω, κάθε μέρα; σε όσα μου τάζετε; σε αυτά που γράφετε; στις συμπεριφορές που εφαρμόζετε, στην ταχύτητα που αποζημιώνετε; στην Πολιτεία που μου κούρεψε το ομόλογο, αλλά και τη σύνταξη;... που με προστάτευσε όλα αυτά τα χρόνια από τις μπανταξιδίδικες ή στις Καταναλωτικές Ενώσεις, που αγωνίζονται για το συμφέρον μου, δεν πιστεύω κανέναν, ένα χαρτί για την τροχαία μόνο θέλω, ...αυτό εδώ... κατ' ανάγκη για την τράπεζα... και το άλλο που περιμένω.... για τη βάρκα,... για το λιμεναρχείο...»!!!

-«..Αν η ασφάλιση αυτοκινήτου δεν ήταν υποχρεωτική και οι όροι των συμβολαίων ενιαίοι, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι θα υπήρχε μισή σελίδα ορισμοί για το τι είναι αυτοκίνητο και με ποια δύναμη κινείται!..... για να δούμε τι ορισμό θα βάλετε σε κάνα χρόνο,... που όπως διαβάζω, θα κυκλοφορούν χωρίς οδηγούς, αλλά και ιπτάμενα.»!!!

-« ...Δικαιολογημένα δεν είμαι δύσπιστος και καχύποπτος; αφού ακόμη και για το τιμμενένιο μου κλουβί, εξαντλείτε πάνω μου την ασφαλιστική σας φιλοσοφία και αυτό που καταφέρνετε είναι να με τρομάζετε.. ακούω Ασφαλιστική..... και τρέχω»!!!

-«...Οικία κακά θυμίζεις;..... τι θα πει ότι με ασφαλίζεις σε μεγάλη και υγιή και οι 45 που κλείσανε, από υγεία σφύζανε, εκείνος ο κολοσός στην Αμερική, με τις «...Αλφαδιές...» που τη γλύτωσε στο τσακ ...τι ήταν;..... και τα μαμούθ μεγάλα ήταν και μεγάλα ψόφησαν»!!

-«Το έμαθα;..... δεν ξέρω πως νεκραναστήθηκε σαν τον Φοίνικα από τις στάχτες της.... δες εδώ ολόκληρη Χώρα και δεν μπορεί να βρει δανεικά, εκείνη από ότι ξέρω όχι μόνο βρήκε αλλά επέστρεψε την διακοσάρα και με το παραπάνω και μάλιστα σε τέσσερα χρόνια, αυτό μια φορά στα χίλια χρόνια γίνεται, ας είναι καλά ο Μπάρμπα Σαμ, έσωσε τους ασφαλισμένους, ενώ οι δικοί μας σώζουν συνέχεια τους ιδιοκτήτες, τους μετόχους, βέβαια παντού οι μέτοχοι ίδιοι είναι και εκεί ορισμένοι από ότι διάβασα ζητούν και τα ρέστα..»!!

-«Πέρα από αυτά της Ασπίς, είχα όπως σου είπα πριν και ένα συμβόλαιο στην Northern Colonia, που το έκανα μέσω ξένης σοβαρής τράπεζας, νομίζοντας ότι είναι τραπεζική κατάθεση, και δες που βρέθηκα, στην Commercial Value και το πείρε και αυτό το ποτάμι της Ασπίς, μεγάλες δεν ήταν όλες αυτές, γιατί η δική σου να μην έχει την ίδια κατάληξη ή πιστεύεις ότι θα βρεθεί δεύτερος Σαμ..»;

-«..Τι εννοείς ότι πήγαινα γυρεύοντας και ότι με έπιασε η απληστία, όλοι μας και συ και γω και οι εταιρείες, δεν επιδιώκουμε τις καλλίτερες παροχές στο χαμηλότερο δυνατό κόστος, για μείωση τιμών και παραγωγικότητα, δεν γκαρίζουν όλοι ειδικοί και οι Υπουργοί !! δεν είχε

την άδεια του κράτους...; που ήταν οι φύλακες για να μας προστατέψουν, δεν μας τρέλανε στις διαφημίσεις,... «...για καλό και για κακό...»; τώρα δεν γίνονται τα ίδια και χειρότερα»;

-«...Και τα άλλα... για το θεαθίνα...ήταν; Η Ασπίς και Παύλος δεν ήταν μακράν οι πρώτοι στην καινούργια μόδαστην Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη..; »!!!!

-«...Συμφωνώ ότι .. Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη, είναι να κάνεις υπεύθυνα αυτό το οποίο ανέλαβες να κάνεις και μάλιστα επ' αμοιβή και ειδικά σε αυτό τον υπερευαίσθητο κλάδο που σου εμπιστεύονται.. την οικογενειακή και οικονομική σου, υπόσταση...».

-«...Δεν γίνεται όπως λες,.. να πουλάς ορυκτέλαια για λάδι σαλάτας !!! και να μου διαφημίζεις τις ελεημοσύνες που κάνεις..»!!

-«..Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη ...αγαπητέ μου είναι, να μην πουλάς «φύκια για μεταξωτές κορδέλες», να έχεις σωστούς όρους, σωστή διαχείριση, να ανταποκρίνεσαι άμεσα στις υποχρεώσεις σου και όχι να τρως τα λεφτά αυτών που στα εμπιστεύτηκαν».

-«..Να πληρώνεις στην ώρα τις αποζημιώσεις, να μην απολύεις τους υπαλλήλους σου, να μην τρως τις προμήθειες των συνεργατών σου και όχι να το παίζεις ευαίσθητος- στο φαίνεστε και άτεγκτος στο είναι!!!»

-«..Όχι δεν ήμουν ούτε είμαι άπληστος, ασφαλειομανής είμαι!!! το καλλίτερο έψαχνα, Ελληνικά πατριωτικά σκεπτόμουν!!! πιστός δεμένος σκύλος ήμουν!!, δαρμένος κατάντησα!!! τις Πηνελόπες του Κλάδου σας απατήσατε!!..... αυτός ο Κλάδος αυτό το Σύστημα είτε σαν συνεργάτη είτε σαν πελάτη με τον ίδιο τρόπο μου φέρθηκε!! βάλθηκε ντε και καλά να με κάνει εχθρό του!! εσείς είστε οι πολυμήχανοι!! δεν σας πρέπει Πηνελόπες!! αυτές απατήσατε...»!!!

-«Δεν έπρεπε τώρα που κατέρρευσε αυτό το... πράμα... που το λέγαμε κράτος!! να βγείτε εσείς και να μας πείτε, εδώ είμαστε ρεεεε!!!!..... εμείς δεν κουρεύουμε συντάξεις, ούτε σε διαδρόμους και ράντζα σας ξαπλώνουμε, ούτε γεννόσημα σας ποτίζουμε!! εμείς σας αποζημιώνουμε με το παραπάνω να φτιάξετε καινούργιο και καλλίτερο σπίτι και όχι να τσιγαρίζετε σε κοντέινερ και να ζείτε σε σκηνές σαν τους Ναβάχος!!.....και.... χρααααα... να μας μαζέψετε όλους με τις απόκες!!... απεναντίας φροντίσατε να σας φοβόμαστε περισσότερο και από αυτό το μπουρ.....»!!

-«Οι ασφαλιστικές στην Ελλάδα, ούτε το αυτοκινητάκι δεν μπορούν να διαχειριστούν, παρ' ότι είναι και υποχρεωτικό, το επιχειρείν της πιτσαρίας και του μπακάλη εφαρμόζουν, δεν είναι σοβαροί, θέλει ο κόσμος να ασφαλιστεί και αυτοί δεν τον αφήνουν!!!!, από τη μια το Δημόσιο από την άλλη εσείς, μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα»!!

-«Δεν το κατάλαβα αυτό..... πρώην συνάδελφε.....!! τι εννοείς.... αν η Πολιτεία έβαζε τα ίδια κριτήρια θα είχαν κλείσει όλα τα Κρατικά Ταμεία,..... άρα εσείς είστε καλύτεροι, γιατί είστε ακόμα ανοιχτοί!!..... γιατί ορέ μεγάλε.. με βάζεις στην διπλή επιλογή!! δεν ξέρεις ότι εκεί ασφαλιζομαι με το ζόρι, ποιος σας είπε ότι θα έρθω σε σας επειδή είστε λιγότερο χειρότεροι!! αν με αφήσουν ελεύθερο,...το ποιο πιθανό είναι να πάρω τα βουνά...»!!!

-«Τι λόγους έχετε να πουλήσετε σεβρό σκαρπίνι!!! όταν ο ανταγωνιστής σας, το κράτος... χαρίζει γουρουνοτσάρουχα;... σε αλληλουχία είστε»!!

-«Μπα τι μου λες.... όλοι γύρο μου σκούζουν για τις κουρεμένες κρατικές συντάξεις,.... δεν πήρε το αυτί μου κανέναν να εγκωμιάζει τις παχυλές δικές σας, και εδώ κρυφά μοιράζετε»;

-«..Βεβαίως είναι ανταποδοτικές οι παροχές σε σας, αναλόγως τι διέθετε ο ασφαλισμένος, αλλά μας φλομώσατε στο παραμύθι, πιστέψαμε ότι δίνοντας σε σας λίγα, θα πάρουμε πολλά..»!!

-«..Ούτε από την Τράπεζα, οι τραπεζίτες είναι χειρότεροι από σας, αλλά αυτοί μας παίζουν στην έδρα τους.... τραπεζίτης δεν μου πούλησε και το άλλο που σου είπα, να σου θυμίσω και κάτι ..όταν μετά τον πόλεμο, επί Σβώλου!!!! χαθήκαν τα λεφτά και οι αποζημιώσεις,.... τις τράπεζες τις ξεχάσανε.... παρ' ότι εκεί έγινε η μεγάλη ζημιά , τα λίγα τα δικά σας θυμούνται ..»!!!!

-«..Εντάξει – εντάξει υπάρχουν και αυτές που πληρώνουν, άλλως ο νεοέλληνας δεν θα είχε τη δυνατότητα να νοσηλεύεται στα διάφορα λουσατά ιδιωτικά,.... εγώ πάντως και πολλοί άλλοι πέσαμε στα σκατά...»!!

-«Για να έχω και το καλό ερώτημα εσένα πόση σύνταξη θα σου δώσει η δικιά σου!! πληρώνεις δικό σου πρόγραμμα, αν πεθάνεις ή σκοτωθείς τι θα είσπραξη η Ελπίδα...»;;

-«...Εσύ μπορεί να έχεις δικά σου συμβόλαια όπως λες και επι πλέον πληρώνεις ΟΑΕΕ & Επικουρικό, αλλά ο «Αχιλλέας»... ένα δικό σας πρωτοπαλικάρο που ζούσε επικινδύνως και έφυγε νωρίς, δεν άφησε τίποτε πίσω, μάζεψαν οι δικοί του πέντε κούτες διπλώματα, κάδρα και κύπελλα από το γραφείο του, αλλά για ασφάλεια δεν άκουσα τίποτα, χρώσταγα και καμιά 80.000 στον ΟΑΕΕ από ότι είπαν, ευτυχώς ήταν ανύπαντρος, δεν είχε υποχρεώσεις, του έστειλε η Εταιρεία, ένα στεφάνι πάλι καλά...»!!

-«Και ένα άλλο γεροντοπαλικάρο που ήξερα» Αϊ...ά.κν» νομίζω τον έλεγαν μαζί είχαμε ξεκινήσει, μετά από τριάντα χρόνια με την τσάντα στο δρόμο, γύρισε στο χωριό, είχε κολλητό, τον Κοινοτάρχη, του έβγαλε σύνταξη με τον ΟΓΑ, αν είχα μείνει, μπορεί να είχα και γω την ίδια κατάληξη.»!!!

-«Οι περισσότεροι από σας είστε εγκλωβισμένοι σε αυτό που πουλάτε για τους άλλους, ενώ οι ίδιοι δεν το πιστεύετε !!! δεν κρατάτε πισινή, σας φουσκώνουν οι ειδικοί τα μυαλά, περνάτε μερικά χρόνια καλά, Ξενοδοχεία, Συνέδρια, Ταξίδια, ανοίγεστε σε δάνεια και πολυτέλειες, ζείτε στα σύννεφα και μόλις περάσουν τα χρόνια προσγειώνεστε άγαρμπα, επιστρέφετε στην Πρόνοια.... του Κράτους»!!

-«Ο «Αγαμέμνωνας» όμως έχτισε ολόκληρο κάστρο εδώ παρακατούλα στο ύψωμα με πισίνα υπηρέτες και Security, ο «Μενέλαος»,... ήταν και αυτός Golden Boys σε κρατική και έφυγε με εθελουσία και παχυλή αποζημίωση, έφτιαξε μονοκατοικία με πισίνα κοντά στην

παραλία, χώρισε και την «Ελένη», πήρε μια μικρούλα Σλαβα... καλοπερνάει!!... κατάλαβες..... που πάνε οι προμήθειες εκείνων που φεύγουν εκεί πήγαν και οι δικές μου.....δεν έχει σημασία αν για τρία χρόνια που έκατσα ήταν λίγες» !!!

-«Έχεις διάδοχη κατάσταση γιατί είσαι καμιά εξηνταριά... δεν είσαι...α ..63..... και ποιος θα πάρει τι σκυτάλη, ο Δημήτρης... από ότι μου είπες είναι έξω, είναι χαμένος το διάστημα..... η Ευγενία.....; από νοσηλεύτρια Ασφαλίστρια!! και θα της δώσουν το πορτοφόλι το πελατολόγιο...;»!!

-«Τι γιατί....., νομίζεις ότι είναι δικό σου!!..... τι μου λες ;...για ρώτα τον «Ρούσσο»... δεν είναι της δική σου βέβαια..... μεγάλο όνομα.... τον έφαγε ο διευθυντής να φέρει το γιό του στη δουλειά... το έκανε κυρίως για να τον διαδεχθεί, έχει και κάποια ηλικία... όσο τα πράγματα ήταν μέλι γάλα, δεν υπήρχε πρόβλημα, για κάποιο λόγο τα τσουγκρίσανε, άλλαξε γνώμη ο Διευθυντής..... απειλεί τώρα και τους δύο, ότι... θα μοιράσει το πελατολόγιο, στα λιγούρια!! έπρεπε να το είχε προβλέψει και να στείλει το γιό του σε άλλη εταιρεία..... τώρα εγκλωβίστηκαν και οι δύο και στην καλή διάθεση του Σατράπη...»!!

-«Η εταιρεία παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο, τι βολεύει «το διέρρηε και βασίλευε» θα επιτρέψει την μεταφορά ... όταν πεθάνει του είπαν !!!...όχι ο Διευθυντής.....!!!! αν πεθάνει ο ίδιος!!! μετά το θάνατό του... θα πάνε στο γιο του,...που να φύγει,..... μπορεί να φύγει;... πρέπει να πεθάνει σου λέω.... για να γίνει η μεταφορά, !!...πρέπει ... να βγει με φέρετρο από εκεί...!!!!..... αυτό δηλαδή που ο τελευταίος μανάβης μπορεί να κάνει για την επιχείρησή του, να την μεταβιβάσει στο παιδί του, εσείς δεν το έχετε! τι σόι πρόεδρος ήσουν τόσα χρόνια.....;!!!! ανακατεύεσαι με τα Επιμελητήρια και τα Υπουργεία, τρέχεις τώρα και για τους Ασπιδικούς και δεν μπόρεσες ούτε το αυτονόητο να πετύχεις για το σινάφι σου.....!!!!..... σε ενόχλησε αυτό ε...»!!!!

-«Ε δεν ξέρω ποιας εταιρείας είναι, έχουν καινούργια ονόματα, άλλες διπλά και τριπλά, αλλά αν επιμένεις θα ρωτήσω και θα σου πω»!!

-«Όχι δεν έχω χρόνο να ασχοληθώ ούτε με τα δικά μου.... αυτά που σου λέω τα άκουσα από τον ίδιο, τον «Ρούσσο», στις συγκεντρώσεις στο ξενοδοχείο, που ήρθε για συμπάρασταση στους Ασπιδικούς, είχε έρθει και ο λεγάμενος Διευθυντής του , όχι για συμπάρασταση... αλλά για να τιμηήσει κανένα συνεργάτη από τους ξέμπαρκους της Ασπής.!!!, κόντεψαν να τον δέιρουν,... έφυγε με γιούχα.... ο «Ρούσσος» κρύφτηκε μην τον δει.... ήταν εκεί και ο γιός του καλά εσύ δεν το πήρες χαμπάρι, αφού ήσουν στη σύναξηα....ήσουν μπροστά και δεν το αντιλήφθης ...το τρελό ξέρεις ποιο είναι... στην υπόθεση... ότι τους πιέζει και από πάνω να του φέρουν καινούργιους συνεργάτες!!! για να έχουν τι δική τους τύχη!! απίθανος ο παίχτης»!!

-«Τι σόι σύστημα είναι αυτό που διώχνει τους δικούς του και ψάχνει συνέχεια για καινούργιους...»;

-«Γιατί το παλαιό αίμα είναι βρόμικό;..... και το νέο είναι πάντα καθαρό.....; ναι αλλά το καινούργιο μπορεί να έχει και έιτζ...!!! αλλού είναι το θέμα.... άσε αυτά που σας λένε!!... δεν θέλουν επαγγελματίες έμπειρους...!!! μαθαίνουν τα κόλπα...τους δυσκολεύουν!!! έχουν αντιρρήσεις!!! οι νέοι έχουν πάντα τον ενθουσιασμό και το θράσος της άγνοιαςπόσοι από τους νέους έχουν διαβάσει αυτούς τους όρους που μου έφερες;.... πετάει ο γάιδαρος πετάει!!!..... πουλάνε το πακέτο, στους 100 οι 90 ξαναφεύγουν,.... το ανάθεμα μετά πάει σε αυτούς.... ότι ήταν καινούργιοι και δεν ενημέρωσαν σωστά δεν πούλησαν το σωστό ...και παπάρια στο πάτερο!! και ο χορός καλά κρατεί!!! και οι προμήθειες γίνονται bonus και εξοκικά για τους «Αγαμέμνονες.» & τους «Μενέλαους» .!!! που ζεις μωρέ...σε άλλο κόσμο ...;...ποιος νοιάζεται για την Ασφαλιστική Αγορά και τη συνείδηση που τσαμπούνας.....»!!!

-«Καλά..... καλά..... πόσοι είναι αυτοί οι Άρχοντες Επιχειρηματίες & οι δικόι σου Επαγγελματίες που λες....; για ποιο λειτούργημα μου μιλάς, μια δουλειά κάμνεται και αν θέλεις τη γνώμη μου οι περισσότεροι δεν πιστεύετε σε αυτή καθ' εαυτή, αλλά στη δυνατότητα που σας δίνει να βγάλετε εύκολα χρήματα!!!!... όπως την έκανα και γω κατ' ανάγκη.»!!

-«...Δεν αντιλαμβάνεσαι ότι το όλο σύστημα στηρίζεται σε όλους τους άλλους..... τους πολλούς... ντε!!... σε αυτούς που μπαίνουν στρατολογημένοι!! επιστρατευμένοι!!... πως τους λέγανε τότε !!! και φεύγουν μετά ...διωγμένοι!!... σε αυτούς που είπες..... ότι δεν κάνουν καλά τι δουλειά τους!!!!..... πρόλαβα και πήδηξα ξανά στη Θάλασσα»!!!

-«...Εσύ γιατί γέρασες με την τσάντα στο χέρι και δεν εξελίχτηκες σε Ομαδάρχη σε Διευθυντή Υποκαταστήματος; να βάλεις άλλους να τρέχουν και συ να αράξεις παίζοντας το κομπολόι!!!

-«...Αν θέλεις μάνα μου !!! να κάνεις λεφτά θα πρέπει να βάλεις άλλους να δουλεύουν για σένα..»!!

-«...Α.. είναι άλλη δουλειά; δεν έκανες για Διευθυντής Ορχήστρας, ναι - ναι ο δικός μου τότε σκέτος Μπρόπουλος ήταν, έπαιζε ένα κίτρινο κομπολόι, με το πόδι αχπαντό, κουστούμι, μαντηλάκι στο τσεπάκι, Αρμάνι, ύφος σαράντα Καρδιναλίων, πούρο, κάμπριο, με διαφορετικές γκόμενες κάθε φορά, ντριν!!!! στη GB Corner.. και διαταγές.... φέρτε δουλειές, φέρτε καινούργιους, αλλιώς πάρτε δρόμο, στα άλλα υποκαταστήματα φέρνουν, αιτήσεις, δεν τους ενοχλεί ούτε το κρύο, ούτε η βροχήδεν ξέρω πως τις φέρνουν,.... μπορεί να κλίνουν δουλειές εκδίδοντας και τις γυναίκες τους..!!!!, αλλά φέρνουν!!!! βακέτες μας ανέβαζε βακέτες μας κατέβαζε.. ο ένας έμπαινε άλλος έβγαινε, πελάτες και προμήθειες των φυγάτων, σε προσωπικό, κωδικό..!!!!»

-«...Όχι δεν ασκούσε μανατζάρισμαBulling.... έκανε...!!!!»

-«...Από ότι μου είπαν έφυγε, άνοιξε μοκετάδικο και πουλάει τώρα, κιλίμια, μοκέτες και χαλιά..»!!

-«...Α δεν τον θυμάσαι,..... ε πόσους να θυμάσαι και συ..... τόσοι που μπήκαν και βγήκαν...»;

-«Εμ... σε παρέσυρα,... τι να κάνουμε..... η μια κουβέντα φέρνει την άλλη, αλλά και συ συνέχεια με προκαλείς!!.....και για να έχω το καλό ερώτημα..... σε αυτό που είπες προηγουμένως για τους Πυλώνες!!!..... αν δηλαδή ένα ολόκληρο κράτος που σε ασφαρίζει υποχρεωτικά, που σε φορολογεί που το υπηρετείς, που σκοτώνεσαι να το υπερασπιστείς, σου τρώει τις εισφορές, σου ψαλιδίζει τις συντάξεις με το έτσι θέλω,..... θα σου δώσει σύνταξη μια εταιρεία; δυσκολεύομαι να το δεχτώ, ποιο Πυλώνα θα πάρετε και ποιες;... όλες; και οι Ασπίδες; ο θεός βοηθός»!!

-«Ποιός Θεός βέβαια θα ασχοληθεί μαζί μου,.... δεν μπορώ να βάλω κανένα στο σπίτι μου, σχεδόν όλο το Δωδεκάθεο το έχετε στις εξαιρέσεις!! αν βάλω το Δία, άντε να αποδείξω μετά από πού ήρθε ο κεραυνός, να στήσω τον Απόλλωνα, δεν δύναμαι πρώτα- πρώτα να αγοράσω τη Δάδα, την πούλησε στη Γιάννα, αν την ανάψω κάπκα δύο φορές!!! η Εστία... διώκεται και αυτή!! ο στρατηγός Αίολος ανήκει στις εχθρικές δυνάμεις!!, ο Διόνυσος θα ήταν μια κάποια λύση, αλλά αυτός και αν δεν είναι πολλαπλά επικηρυγμένος από σας!!! ο Εγκέλαδος δεν ακουμπά το σπίτι, Ελληναράς ριψοκίνδυνος είμαι, τον έχω και γραμμένο!! τον Άρη έτσι και αλλιώς τον απεχθάνομαι, αρκετά πλήρωσε το κονάκι μου σ' αυτόν, ευτυχώς τελευταία είναι απασχολημένος ανακατώνει τους Ασύριους στη Δαμασκό!! ο Ερμής δεν παίζει, έχασε αυγά και πασχάλια από τα courier και το ηλεκτρονικό εμπόριο, όπως θα τα χάσετε και σεις!!!

-«..Η Αθηνά που είναι χρειαζόμενη και παρ' ότι με «γέρασε» στις αλλαγές,... θα βοηθούσε την κατάσταση, αυτή είναι φυλακή, τι χτίσανε και την κλειδώσανε με αλυσίδες σε κάποιο Ίδρυμα... στη Θεσσαλονίκη,.. η Μεγάλη έχει τα οικογενειακά της, η Αφρούλα κάνει γυμνά στο Παρίσι με το Συνοδό της, ο κουτσός είναι για τα σίδερα!! η Αεράτη με το μίνι!! ψάχνει το ελάφι στα καμένα της Πάρνηθας..!! οι υπόλοιποι σκουριάζουν στα αζήτητα, είναι εκτός εποχής»!!

-«Α...ο..... φουκαράς ο Προμηθέας, αυτός από το καλό του, βρήκε το διάολό του, αντί να τον κάνετε Μέγα Χορηγό και να τον προβάλλεται δεόντως, ραμφίζετε και σεις τα σπλάχνα του, η αχαριστία σας για να μην πω τίποτε άλλο,.... πάει σύννεφο..»!!

-«Ξέχασα κανένα..... aaa.... αυτή που παριστάνει την τυφλή!!!..... αφού δεν θέλει να με βλέπει..... εγώ δεν θέλω ούτε να την ακούσω»!!!

-«Οι καινούργιοι γιατί να βοηθήσουν, έτσι και αλλιώς δεν τα πάω καλά μαζί τους, να τους καλοπιάσω δεν μπορώ, το καντήλι δεν τολμώ να το ανάψω, κερί και λιβάνι κομμένο!!... Άγιο Φως στο σπίτι δεν γίνεται να φέρω!! δέντρο δεν μπορώ να στολίσω, ποιόν να φωνάξω το Γιαχ Βε!!... το Γιαραμπή!!... τον... Αλλάχ...»!!

-«...Γελάς.... ε!!!..... τι να κάνω φίλε μου,.... φιλοσοφώ εκεί που κάθομαι και άμα βρω και ευκαιρία... όπως τώρα !!. αν δεν πω και κανένα παραμύθι να ξεφύγω, θα σαλτάρω! θεοί και δαίμονες με κυνηγήσανε,..... αλήθεια τον Κλάδος σας, ποιος Θεό τον προστατεύει.»

-«Καλά άλλοι έχετε το Άγιο Πνεύμα, άλλοι, τη ..Σοφία.. με τις κόρες της, άλλοι τον Απώ-
χευτο, αυτόν ειδικά τον χρειάζεστε!!! σαν τους γειτόνους μου, τους Κεφαλλονίτες είστε
και σεις, μαλώνετε για τους Αγίους!! στο τέλος ...θα γίνετε μαλλιά κουβάρια αφού, τα συ-
γκρούμενα άγγιξαν και τα ιερά,..... δεν έχετε το Θεό σας»!!

-«Ναι.... ναι.... σας αδίκησα,....βεβαίως θα έπρεπε να ήσασταν Λειτουργοί, δεν αντιλέγω,
αλλά με τόσο «εξαίρετο»!! τι λειτουργία να κάνετε....σας βαριέται και Παναγία»!!

-«..Δεν υπήρχε περίπτωση να ασφαλίσω το σπίτι, αλλά με υποχρεώνει, όπως ξέρεις, η
τράπεζα, βέβαια οι τραπεζίτες δεν μασάνε από αυτούς τους όρους, αν γίνει ζημιά θα σας
τα πάρουν, είναι χειρότεροι από σας, ελπίζω ο δικός μου να μην το διαβάσει και μου το
παίξει έξυπνος..»!

-«..Για το περιεχόμενο, μου έφαγες τα αυτιά, να το βάλω και αυτό, από ότι βλέπεις, αν η
φωτιά ξεκινήσει από μένα, δεν πρόκειται να πληρώσετε, αν καώ από τον από κάτω, μπο-
ρεί και να πληρώσετε, αφού θα κυνηγήσετε αυτόν, για να τα πάρете πίσω, βλέπετε εσείς
φοβάστε εμένα, εγώ τους από κάτω ...αλλά και σας..»!!

-«Εντάξει είναι πακέτο καλύψεων, έχει νερά, κλοπές κ.λπ, αλλά οι όροι είναι και σε αυτά
χειρότεροι, καλύπτεις τα νερά που μπαίνουν στο διαμέρισμα, εξαιρείς αυτά που βγαί-
νουν!! τι να δω, για το κατασκευαστικό κόστος, που το ανεβοκατεβάζετε ανάλογα, αν
είναι να με ασφαλίσετε ή να με αποζημιώσετε, για τους δικούς σας πραγματογνώμονες
και τις πραγματογνωμοσύνες, που από χέρι με βγάζουν συνασφαλιστή, για τη εμπορι-
κή αξία του «μπαμπαλικού» μου, λες και είναι προς πώληση! για κλοπή από διάρρηξη,
που αυτά που παίρνει ο κλέφτης δεν τα «παίρνετε» εσείς!! για τα μέτρα προστασίας...αν
γκρέμισε την πόρτα ή μπήκε με αντικλείδι, αν ήταν ανοιχτή μπαλκονόπορτα, αν ... ήταν
σε λειτουργία ή όχι ο συναγερμός..... και με το ντουφέκι να τα φυλάω, πάλι κάτι άλλο θα
μου ζητήσετε!! για την αξία αντικατάστασης, για το μέσο όρο ζημιάς που τον έχετε απαλ-
λαγή!! τι θα αλλάξει,.... άει στο σιχτίρ!!, κουράστηκαδεν ασχολούμαι άλλο το κλείνω για
να μην το σκίσω»!!

-«..Κάτσε... κάτσε... θυμήθηκα κάτι σχετικά με το περιεχόμενο και τρελαίνομε , μου το εί-
παν..... δεν το γνωρίζω από πρώτο χέρι ,ότι μια εταιρία πλήρωσε έναν Χριστιανό που του
κλέψανε το σπίτι, τα μισά και κάτω, γιατί πέραν τις παλαιότητας, τον έβγαλε υποασφαλι-
σμένο λέει,.... είχε ένα κρυφό όρο το συμβόλαιο, ότι έπρεπε να ασφαλίσει το, περιεχόμενο
με βάση τα τετραγωνικά μέτρα ..!!!

-«..Τώρα θέλεις να τα Άκουσεις και από την ανάποδη.. τι θα πει ότι πρέπει να ασφαλίσω
ελάχιστη αξία περιεχομένου βάση τ.μ... τι πατέντα είναι αυτή πάλι... αν δηλαδή έχω μο-
νοκατοικία με γκαράζ, υπόγειο, ισόγειο 1ο και σοφίτα και μαζεύονται 650τ.μ Πρέπει να
ασφαλίσω το περιεχόμενο 300.000 και αν δεν έχω τόσα και έχω ένα τέταρτο; Θα πληρώνω
τριπλά και τετραπλά ή δ' άλλως θα εισπράξω το τέταρτο της ζημιάς; γιατί δεν μου δίνεις
μέχρι 50.000; έχω άδικο για αυτά που σου λέω τόση ώρα;.... άει στο σιχτίρ, ρε δίπορτοι

μπαγλαμάδες...!!! κουράστηκα δεν ασχολούμαι άλλο..... είστε ανίκητοι .»!!

-«...Γιατί δεν το δίνουν αυτό...;..... είναι σε πρώτο κίνδυνο; ας βάλουν παραπάνω ασφάλιστρο...»

-«..Ναι Βέβαια σε αυτά που λες έχεις δίκιο, να φορτώσει ο κλέφτης ότι κλέβεται και να μου καταστρέψει ή να μου κάψει τα υπόλοιπα ή αν καταστραφώ εντελώς μπορεί να βρεθώ έλλειμμα.. αλλά αυτό μπορεί να είναι επιλογή μου ...να διαλέξω.....»

-«..Δίνετε για βιομηχανικές αποθήκες και από ότι λες υπάρχει ασφαλιστική που δίνει κάτι τέτοιο για σπίτια άλλα όχι η δική σου, δεν το σκέπτομαι έχω συναγερμό μένει δίπλα ο μπατζανάκης μου, όλο και κάποιος μένει στο κτήριο,..... για φωτιά έτσι και αλλιώς αυτά που προβλέπουν οι όροι, είναι τουρλομπούκι ..»!!!

-«Ούτε συμφωνημένες αξίες θέλω, ούτε τις τυχαίες ζημιές που μου λες,...μη πέσει ο πολυέλαιος,... ούτε το πακέτο χωρίς απαλλαγές, ότι και αν λέτε, θα βρείτε τρόπο να με ρίξετε, είστε ..αλπεεές.! παμπόνηρες! αετοί χρυσόφτεροι»!!

-«..Να σου πω και κάτι για να ξέρεις... τι με κάνει περισσότερο καχύποπτο με σας;... πριν δω συμβόλαιο και διαβάσω όρους;..... οι γυαλιστερές και εντυπωσιακές προσούρες!!! όσο ποιο φανταχτερές και εντυπωσιακές, τόσο πονηρεύομαι,..... το τυρί με τη φάκα μου θυμίζουν»!!

-«Αν για τους δικηγόρους λένε,.. αυτά που λένε, για σας τους ασφαλιστές λένε άλλα τόσα, που ακουμπάνε την εντιμότητά σας...»!!!

-« Ξέρω ότι είσαι έντιμος, όπως και πολλοί άλλοι, αλλά το θέμα δεν τίθεται έτσι και προσωπικά,..... εγώ σου μιλάω για, τη γενική εικόνα,.... την εδραιωμένη αντίληψη»!!

-«..Λυπάμαι που σήμερα τ' άκουσες από την ορθή και την ανάποδη και μάλιστα ξεροσφύρι...!!! δεν δέχτηκες και κέρασμα,..... είσαι εν ώρα υπηρεσίας».

-«..Πάλι καλά που δεν είναι Μεγάλη Εβδομάδα, θα άκουγες και τα Δώδεκα Ευαγγέλια!! άλλοι μου φταίνε, εσύ θα την πληρώσεις!! έχεις ακούσει που λένε, φταίει το σαμάρι και την πληρώνει το γομάρι; εσύ αυτό έχεις, αυτό πουλάς, αλλά μια συν- ευθύνη την έχεις, στο σύστημα είσαι, αλεπούδες σε εκπαιδύσανε, δεν γίνεται να βγίκες ΚΥΑΛΑ»!!!

-«..Τι ημερομηνία να βάλω στην επιταγή...»;

-«..Χθεσινή...!!! θα αστειεύεσαι.. τρείς μήνες τουλάχιστον, άλλωστε ένα μήνα έχω από το νόμο κανονικά, για να μην σου πω ότι πρέπει να μου κάνεις και σκόντο, σαν πρώην συνάδελφος...»!!

-«..Δεν μπορώ γρηγορότερα περιμένω να πάρω και κάτι λεφτά, αποζημίωση από τον ΕΛΓΑ, για το σταφύλι,... διακόσια χρόνια αμπέλι.... και κάτι ρίζες ελιές χίλια χρόνια και πάνω.... καταστράφηκαν από χαλάζι, οι γεωπόνοι μου είπαν, ότι θα τα δώσουν μόλις πάρουν τη δόση και το πράσινο φως από την Τρόικα, τον Σεπτέμβριο και βάλε...»!!

-«.. Τι ένα ...συν ένα μήνα ..πότε έγινε αυτό... καλά.... αν γίνει για εφτά μέρες... πες χαιρετίσματα στην Τράπεζα της Ελλάδος, μήπως πιστεύει ότι τα ασφαλιστήρια είναι επιταγές να τις πάει για σφράγισμα ή νομίζει ότι είναι βαλέρ, ποιος θα πληρώσει σε εφτά μέρες..»;

-«..Τι θα πει πληρώνω- τυπώνεις; εγώ για να πληρώσω, πρέπει πρώτα να ...τυπώσω... τι θέλεις να κόψω πλαστά; δεν γίνετε σου λέω, θα μου κάνεις διευκόλυνση, σαράντα χρόνια σε γνωρίζω, έχω έξοδα και εκτός από το πρόβλημα της γυναίκας μου, έχω και το γιό μου, που ζει από μένα, σπούδασε στον Πειραιά τα δικά μου, αλλά και τα δικά σας, πήρε και μεταπτυχιακά, χωρίς δουλειά είναι, τι βγάζει στις καφετέριες, με τις όμορφες, εγώ πληρώνω τα φραπόγαλα και τ' άλλα»!!!

-«..Τι Ασφαλιστής να γίνει;...αν ήμασταν στην Αμερική ναι, εκεί τα λεφτά τα έχουν οι Ασφαλιστές και οι Δικηγόροι!!! εδώ τι να κάνει, να γυρνάει με την τσάντα και να παρακαλάει τον έναν και τον άλλον να τον ασφαλίσει, να τα ακούει και από πάνω, όπως καλπώρα εσύ και ποιος ασφαρίζεται σήμερα, εδώ δεν έχει να φάει, έστειλε βιογραφικά σε αρκετές εταιρείες, για διοικητικές θέσεις, τον πήραν καμιά δεκαριά διευθυντές, να γίνει ασφαλιστής, του τάξανε λαγούς πετραχήλια, όπως σε μένα, σαράντα χρόνια πριν..»!!

-«...Να δοκιμάσει;... μα και εγώ είχα δοκιμάσει, τότε που πήγα να γλυτώσω από τη θάλασσα, αλλά από αυτή δε γλυτώνεις εύκολα, ούτε από τη γυναίκα, ούτε από τη φωτιά, ούτε από σας..»

-«..Τα παλάτια του Πριάμου και τους θησαυρούς της Τροίας μου τάξανε, τότε, στο τέλος αγανάκτησα, γύρισα ξανά στο πέλαγος, μου φάγανε ... «.....οι Λωτοφάγοι... » και τις προμήθειες, έχασα και τρία χρόνια ένσημα από το ΝΑΤ, τα βρήκα μπροστά μου τώρα στη συνταξιοδότηση, αλλά εγώ εκεί..... προσκολλημένος στον κλάδο σου, μαζόχα σκέτη, καλά να πάθω»!!

-«Αν δεν φύγει για έξω, δεν βλέπω μέλλον, η Θάλασσα δεν τον τραβάει, για ποια Πύλο... πλάκα μου κάνεις ,ποιόν θα βρει εκεί..τον Αία ;;;!!! άιντε να περάσει μέχρι το Κατάκολο, θυμάται τα δικά μου και τρομάζει;... εδώ τι να περιμένει... την ανάπτυξη του Σαμαρά και του Βενιζέλου ή να περιμένει να βγει ο Τσίπρας ν' ανοίξει την ΕΡΤ, να φέρει ξανά τους ένστολους στους Δήμους, για να τον διορίσει ..»;

-«..Τον δικό μου θα διορίσει; που δεν κόλλησε και αφίσες; το Θιάκι δεν τον σπκώνει, δεν είναι πλέον τόπος για δουλειές αλλά για διακοπές!!, δεν κάνει σου λέω ούτε για Ασφαλιστής, ούτε για ναυτικός, δεν το 'χει, δεν είναι της περιπέτειας»!!

-«...Μπορεί να σοβαρεύτηκαν τα πράγματα στο Επάγγελμα, όπως λες, με όλα αυτά που απαιτούνται πλέον, αλλά μάλλον αργά ήρθε η Σοβαρότητα, χρειάστηκε πρώτα να ξεπουπουλιαστεί, αφού μέσα σε μια γενιά στρατολογήσατε τρεις γενιές, ... κλέψατε από το μέλλον του ...μάλλον αγρανάπαυση χρειάζεται τώρα ... μην επιμένεις για τον Τηλέμαχο τον ξέρω καλλίτερα..».

-«Μα οι μισοί Έλληνες, ή πρώην ή νυν ασφαλιστές είναι!! το ξεφτιλίσατε εντελώς,.... σταμάτησα τις προάλλες στο δρόμο μετά το Κουρτέσι προς την Κυλλήνη, να πάρω μια κολο-

κύθα και ο λεβέντης με το NISSAN, είχε βάλει στο διαπασών την κασέτα και το χουνί και διαλαλούσε πατάτες, σκόρδα, κολοκύθες και ασφάλειες!!! άσε που από ότι βλέπω σε λίγο θα σας αντικαταστήσουν με το internet και την TV, δεν σας χρειάζονται στα πόδια τους πλέον, έχουν τα σχέδιά τους, δεν αντιλαμβάνεσαι ότι σας αδειάζουν και οι προμήθειές σας γίνονται διαφήμιση; για την ώρα το παίζουν «δίπορτο» και «μαζί και μόνες» αλλά σε λίγο ηλεκτρονικό, γουρούνι στο σακί θα πουλάνε, συμβόλαια μιας χρήσης θα μοιράζουν, πελάτες χωρίς συμβούλους, θέλουν όχι ότι κολοκύθας ήταν Σύμβουλός,..... τέλος πάντων»!!

-«Ναι..... ναι.....είχε πιστοποίηση ... πέρασε εξετάσεις.. τον είδα εγώ..... τη Σορβόννη είχε τελειώσει»!!

-«Μπορεί η Ε.Ο και ο νόμος να προβλέπει σαράντα δικλίδες και να σας θέλει Συμβούλους του ασφαλισμένου, οι Ασφαλιστικές όμως σας θέλουν μόνο πωλητές, μάλλον στο επίπεδο του λαχειοπώλη,..... πούλα ότι βγάζω,.... πάρε την προμήθεια και άντε δρόμο,..... μία και έξω,.... μη με σκοτίζεις με δικαιώματα, εμπορικές αξίες, κληρονομικά δικαιώματα και ανεπιθύμητες συμβουλές στον ασφαλισμένο,..... τον έφερες.....!! άστον και φύγε!!, θα τον αναλάβω η ίδια.... και για ότι «...στραβό...» έχει αγοράσει,.... σε σένα θα το ρίχνω!!!!..... τρία φεγγάρια έμεινα και το 'πιασα!!!!..... εσύ μισώ αιώνα κοντεύεις και ακόμη δεν το κατάλαβες»!!!!

-«...Συγνώμη... συγνώμη ..σεισμό έχει, έτσι δεν είναι;.... γιατί το θέλει η τράπεζα εγώ τον έχω γραμμένο όπως σου είπα ...»

-«.....Κοίταξε.. αυτό στην Πεντέλη... είναι χτισμένο πάνω σε μαρμαρόπλακα, το πατρικό στο Θιάκι, πάνω σε γρανιτένιο βράχο, δεν έπεσε το 56, που έπεφταν φορτωμένοι οι γάιδαροι!!! το άλλο στο BOX, άντεξε δύο σεισμούς, σε πενήντα χρόνια που θα ξαναγίνει, ποιος ζει, ποιος πεθαίνει!!!!... μόνο το δικό μου θα πέσει;....αν πέσουν όλα, ποιόν θα πρώτοπληρώσετε , κερδισμένος βγαίνω»!!

-«...Έλα Χριστέ μου τι εννοείς...; και φωτιά εκ σεισμού.....; και άλλη κριμένη φωτιά υπάρχει, για νφαιστείο δεν άκουσα ακόμη, αν εκραγεί η Σαντορίνη»!

-«Α!!!!... αυτό είναι άλλο,.... υποχθόνιο πυρ.»!!!!

-«...Πως το είπες;..... όλα αυτά είναι «...πράξεις του Θεού που ουδένα βλάπτουν...»;... έτσι λέγατε παλαιά;... δηλαδή μας κάνετε χάρη πλέον που καλύπτετε τέτοιους κινδύνους...; τι σαΐνια που είστε ... μάλλον αιρετικοί είναι οι θεολόγοι σας! για το θάνατο τι λένε; αυτός είναι ανθρώπινη πράξη, που βλάπτει;... για αυτό σκοτώνεστε να τον ασφαλίσετε!!!!... με είχανε τρελάνει,..... αν πνιγώ, πόσα θα πάρω!! με γρουσουζέψανε! παρά τρίχα τη γλύτωση στον Ινδικό, βέβαια αν με είχαν φάει οι καρχαρίες δεν θα έδιναν και μία, αφού θα με είχαν αγνοούμενο»!!

-«Και ένα τελευταίο, ένα- ένα μου έρχονται και παρ' ότι σε έχω στις σκάλες, δε γίνεται να μην το ρωτήσω.....,αν αυτός ο Βορειοκορεάτης, ο Κίμ ρίξει κάνα ..σκούντ... και τα κάνει όλα γης μαδιάμ, θα αποζημιώσουν οι εταιρείες;..... δεν μιλάω για την Ελλάδα, εδώ είναι

Γιουνανιστάν!!... και να φθάσει ο πύραυλός εξαιρείται από τα συμβόλαια, το διάβασα,... για την Ιαπωνία λέω, εκεί τα συμβόλαια πρέπει να καλύπτουν τέτοιους κινδύνους, ...πληρώσανε για το ατύχημα στη Φουκοζίμα»;

-«Ναι αλλά στην Αμερική, παρ' ότι ο Μπους μίλησε για «πολεμικές πράξεις», οι εταιρείες, από ότι ξέρω πλήρωσαν κανονικά για τους Δίδυμους, καμιά 80άρα δις, εδώ θα το είχατε δέσει κόμπο, εκεί είναι Αμερική, Γιάνκηδες- Ξεγιάνκηδες, οι ίδιοι και οι εταιρείες τους έχουν πατριωτισμό.. ρεεε...»!!

-«Αχ Αμερική..... Αχ Ιαπωνία...., λίγο έλειψε να μείνω στη Γιοκοχάμα, με τους σχιζομάτηδες, με μάρανε το πλεκτό της Πηνελόπης, με έπιασε η νοσταλγία, μου έλειπε, η πατρίδα, ήθελα να δω τον καπνό να ανταριάζει από το τζάκι, γύρισα στους ανοιχτομάτηδες»

-«Α ρε Οδυσσέα θαλασσοδαρμένε!! και πολύπαθε!! γύρισες τη Γη ανάποδα, από τον Βερούγγου και την Αλάσκα ως την παγωμένη Ανταρκτική και το κέρασ της Αφρικής,..... από την Κίνα και τις Σαχαλίνες... ως την Ωκεανία και τη Νέα Ζηλανδία, όπου έλεγες ότι είσαι Έλληνας, σε κοιτάγανε με θαυμασμό, ξεγέλασες πολλούς, κανείς δεν τόλμησε να σε αγγίξει, όσοι σου τη φέρανε, Καρντάσια, δικά σου ήταν, Πολιτικοί, Τραπεζίτες, Χρηματιστές, Ασφαλιστές, Κομπογιαννίτες ...»!!!

-«...Την κοπάνησες από τα πιράνχας στον Αμαζόνιο, από τα τους σκύλους στον Ινδικό, από τους κροκόδειλους στην Ωκεανία, από τις πολικές αρκούδες στον παγωμένο βορά, από τους πειρατές στη Σομαλία, από τους Παπούα στη Γουινέα, από τη σκύλα και τη Χάρυβδη γλύτωσες, θεές και Μάγισσες περιφρόνησες, από τους Κύκλωπες και τους Λεστρεγώνες ξεγλίστρησες και πνίγηκες στην πατρίδα στα ρηχά, σου φάγανε το βιός που κουβάλησες οι γραβατωμένοι!!! την βρήκες από τους μνηστήρες!!! στον τόπο σου, κρίμα στο όνομα!!! κρίμα στην καταγωγή σου,.... ξύπνο πουλί, που πιάστηκες από τη δική σου μύτη.... Βασιλιάς το έπαιζες, «..γύφτο..» σε κατάντησαν»!!!

-«...Αιντε πάρε δρόμο, μη ξυπνήσει το πατρογονικό DNA και την πληρώσεις εσύ για όλους»!!!

-«...Να σου πωωω, που θα πας διακοπές; ...θα έρθεις να σε φιλοξενήσω στο Θιάκι, έλα της Παναγίας,.... χαλάζι- χαλάζι, αλλά υπάρχει παλαιό στο κελάρι από το Θιακήσιοναιναι... από αυτό που ήπια και ο Πολύφημος!!..... ή θα πας στη Δωδώνη, ωραίο μέρος και μυστήριο,.... είχα έρθει στο Μαντείο πολύ παλαιά....τώρα το μαγαζί είναι κλειστό η Διώνη λείπει,.... η βελανιδιά έγινε λεύκα,.... ξέχνα τι είπαμε,.... νερό και αλάτι,.... πήρα ανάποδες... δεν έπρεπε να με αφήσεις να διαβάσω το συμβόλαιο και τους όρους!! τα ξέρω αυτά, τα «Παπακαλιάτικα»!! δεν βγάζεις άκρη..., είστε αναγκαίο κακό.....».

-«...Σημείωσε μετά τις διακοπές, να μου τηλεφωνήσεις, αν δώσει λεφτά ο Στουρνάρας, τότε που λήγει και η επιταγή, να δούμε κανένα πακέτο Υγείας, για τον άνεργο τον Τηλέμαχο!! ...θέλω ένα καλό πρόγραμμα.... αλλά όχι παραπάνω από 29 ευρώ το μήνα, όσα λέει και η

τηλεόραση»...!!

-«Δεν ακούω τίποτα..... άιντε το πολύ 35 το μήνα,.... για σύνταξη αργότερα..., «...βαράτε με και ας κλαίω...έτσι κατάντησα...» ...σε εφτάψυχο με μεταλλάξατε!! παρ' ότι Πολύπαθος... ψάχνω ακόμη να σας βρω ελαφρυντικά.... να σας κρίνω με επιείκεια..... παρά τα πάθη μου... ΕΛΠΙΖΩ ΣΕ ΣΑΣ ΑΚΟΜΗ...!!... στο καλό,.....καληνύχταaaaaa...»!!

-«.....Τι συστάσεις να σου δώσω μωρέ.. και σε ποιους να σε στείλω... να δω το τεφτέρι, να σου δώσω καπετάνιους και μηχανικούς, αλλά μην χρησιμοποιήσεις το, όνομά μου!!! αν τους πεις εκ μέρους μου... ξέρουν τα πάθη μου,...θα σε κοιτάνε περίεργα, θα με περάσουν για τρελό, θα ξεφτιλιστώ!!.. θέλεις να καταντήσω σαν τον Πολύφημο.. που ούρλιαζε, ότι τον τύφλωσε ο Κανέννας.....!! ποιος θα με πάρει στα σοβαρά.. ζημιά θα σου κάνω»!!!

.....
Δεν ξέρω πόσοι κατάφεραν να παρακολουθήσουν τον μακρύ μονόλογο του «Οδυσσέα», του «γύφτου», όπως απεκάλεσε ο ίδιος τον εαυτό του και αν θα αντέξουν να υποστούν και τον δεύτερο του «άλλου».

Ως εκ τούτου δεν θα ασχοληθώ με τα παραμετρικά που προέκυψαν στη συνάντηση, ούτε βέβαια με τους σκελετούς και τα φαντάσματα που στοιχειώνουν τον Κλάδο και ο Οδυσσέας έβγαλε από τα μπαούλα, ούτε θα κρίνω για δεύτερη φορά τα λεγόμενά του, θα περιοριστώ μόνο σε ότι αφορά τους συγκεκριμένους ορισμούς, που έβαλαν «..φωτιά...» στη συζήτηση, που λίγο έλειψε να φτάσει σε «έκρηξη» και αντί για ασφάλιστρα θα μπορούσα να «εισπράξω» κάνα «κεραυνό».

Όπως διαπιστώνετε η συζήτηση πλάτειασε, κράτησε περίπου δύο ώρες και πήγε από τα λάχανα στο Βιετνάμ, που έλεγε και ο αείμνηστος Τσιφόρος.

Ορισμένοι πελάτες, κρατάνε τα ασφάλιστρα στο χέρι και δεν σου τα δίνουν να φύγεις, αν δεν ακούσεις όλο το αφήγημά τους!!!

Ο Οδυσσέας ήταν γνώριμος και πελάτης μου από παλαιά, αλλά παρ' ότι ζεματισμένος από τον Κλάδο μας, σε γενικές γραμμές, η συζήτηση κρατήθηκε σε πολιτισμένα πλαίσια και εντός του γηπέδου των ασφαλιστικών θεμάτων, βέβαια ακούμπησε όλο το δικό μας φάσμα, βγάζοντας στον αφρό τα «εσώψυχα» της Ιδιωτικής Ασφάλισης, κάθε προσπάθεια να περιοριστεί η συζήτηση στο ζητούμενο, θα έλεγα ότι απέτυχε.

Με παρέσυρε στο δικό του κόσμο, λίγο έλειψε να ξεχάσω γιατί πήγα, έφυγα με ενοχές, κάτι σαν εκπρόσωπος εταιρείας παραπόνων, είχα την αίσθηση ότι βγήκα από γραφείο Ανακριτή ή Εισαγγελέα, κάποιες στιγμές ένοιωσα ξομολόγος, παρ' ότι στο τέλος, φαίνεται να τον έπιασε το λεγόμενο Ελληνικό φιλότιμο και να ζωντάνευσε κάποια κρυφή ελπίδα.

Τέτοιες καταστάσεις οι συνάδελφοι αντιμετωπίζουν καθημερινά και δίνουν διμέτωπες μάχες από τη μια να συγκρατήσουν τα υπάρχοντα συμβόλαια, από την άλλη να προσθέ-

σουν κάποιο καινούργιο, ξεδεύουν ενέργεια, να πείσουν για τα αυτονόητα, εισπράττουν επιθετικότητα, αμφισβήτηση, αγωνίζονται να χτίσουν ασφαλιστική συνείδηση, να υπερασπιστούν την χαμένη αξιοπιστία, το ένα θέμα πυροδοτεί το άλλο και τρέχεις να τα συμμαζέψεις.

Υπάρχουν φορές που η μέρα του Ασφαλιστικού Διαμεσολαβητή, θυμίζει αυτή του Ιβάν Ντενίσοβιτς.

Τρεις φορές κάπκε η Αττική, άλλες τόσες η υπόλοιπη Ελλάδα, η Πελοπόννησος έγινε στάχτη, είμαστε μια σειсмоγενής Χώρα, κάθε λίγο και λιγάκι έχουμε πάνω από έξι ρίχτερ και παρ' όλα αυτά οι συμπατριώτες μας προτιμούν αν συμβεί το κακό να ζητιανεύουν από το κράτος μια σκηνή εξήντα λιβρών ή ένα σιδερένιο κοντέινερ και αρνούνται επίμονα να προστρέξουν σε Ασφαλιστικές.

Έχουν χρήματα να χτίσουν μεζονέτα, εξοχικό, να ανακαινίσουν το πατρικό στο χωριό και δεν διαθέτουν 300 ευρώ για ασφάλιστρα και το κάνουν μόνο όταν εξαναγκαστούν από την τράπεζα λόγω δανείου.

Εύκολη απάντηση και μόνιμη επωδός το γνωστό, «...η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση είναι ανεπαρκής και δεν κάνει καλά τη δουλειά της, ασχολείται μόνο με το αυτοκίνητο, που είναι υποχρεωτική ασφάλιση και εύκολη πώληση και δεν ενδιαφέρετε για τα άλλα...».

Οι υπεύθυνοι των πωλήσεων και οι ξένοι ασφαλιστές την ψέγουν γιατί μαζί με κάθε αυτοκίνητο, δεν ασφαλίσει και ένα διαμέρισμα, γιατί ο Έλληνας δεν ασφαλίσει το όνειρο της Ζωής του, που είναι το κεραμίδι πάνω από το κεφάλι του.

Κατά το Εκπαιδευτικό Εγχειρίδιο του ΕΙΑΣ οι αστικές περιουσίες, που παραμένουν ανασφάλιστες, αγγίζουν το 80%!! αλλά από το 20% των ασφαλισμένων περιουσιών, το 14% είναι υποχρεωτικά λόγω δανείων, μέσω τραπεζών, κοντολογίς μόνο το 6% ασφαλίεται οικειοθελώς!!!!

Ένα είδους απάντηση, είναι το προηγηθέν παραλήρημα του Οδυσσέα, υπάρχει κανείς να τον ακούσει;

Οι ενστάσεις και οι αντιστάσεις των πελατών δεν κάμπτονται με την επιφανειακή μέθοδο του χειρισμού αντιρρήσεων, ο παραπάνω διάλογος-μονόλογος, είναι αποκαλυπτικός και πρέπει να οδηγεί τη σκέψη σε βαθύτερους ατραπούς, στην ουσία δηλαδή του Θεσμού της Ιδιωτικής Ασφάλισης και το πως αυτή ασκείται στην Χώρα μας και αν η ασφαλιστική συνείδηση έχει να κάνει με όλα αυτά που κατά καιρούς λέμε ή είναι μια ενστικτώδης άρνηση των καταναλωτών να αποδεχθούν αυτού του είδους τις «παροχές».

Πως από τον Εμπορικό Νόμο, που προέβλεπε ότι «...**Η ασφάλισης κατά των εκ πυρός ζημιών περιλαμβάνει πάσας τας ζημίας, τας προξενηθείσας εκ πυρκαϊάς προελθούσης εξ οιασδήποτε αιτίας εκτός της προελθούσης εκ βαρέως πταισματος, καταλογιστέου προσωπικώς εις τον ασφαλισμένον....**» και τα αντίστοιχα προ-

βλεπόμενα στην Ασφαλιστική Σύμβαση (**Νόμος 2496/1997 στο άρθρο 19 Ασφάλιση πυρκαγιάς και άρθρο 13 εξαιρέσεις**), φτάσαμε σε αυτούς τους όρους;

Γιατί οι δύο Νόμοι δεν δίνουν τον ορισμό της φωτιάς, ούτε περιγράφουν τις αιτίες την προέλευσή της, ενώ τα συμβόλαιά μας το κάνουν; για να μην πω ότι το παρακάνουν, έχει δίκιο ο πελάτης, που μιλάει για καταχρηστικούς όρους και για όλα τ' άλλα;

Δείτε τι έγινε στην πρώτη οικονομική δυσκολία, παρά την υποχρεωτικότητα, εκατοντάδες χιλιάδες ανασφάλιστα αυτοκίνητα, γίναμε Κάϊρο, και παρ' ότι ψηφίστηκε «νομοθετικός βούρδουλας», δεν φαίνεται να συγκινούνται όλοι, το ασφαλιστρο θεωρείται χαράτσι.

Θα μου πει κάποιος, ότι ο συγκεκριμένος πελάτης, ανήκει σε ειδική κατηγορία και εγώ δεν ήμουν καλά διαβασμένος, βεβαίως υπάρχουν Συνάδελφοι με περισσότερες ικανότητες και γνώσεις και θα μπορούσαν να χειριστούν την περίπτωση καλλίτερα και βέβαια υπάρχουν πολλοί ασφαλισμένοι που έχουν καλές εμπειρίες, από την σχέση μαζί μας, αλλά δυστυχώς στον αφρό επιπλέουν οι κακοπαθημένοι και αυτών γνώμη γίνεται ποιο πιστευτή, αφού ζούμε στη Χώρα που ο δυσφημιστικός λόγος γίνεται αμέσως πιστευτός, ενώ ο επαινετικός ελέγχεται.

Κάποιος άλλος μπορεί να σκεφθεί..... καλά βρε Χριστιανέ, μισό αιώνα ασφαλιστής, δεν είχες κανένα άλλο ραντεβού κανένα άλλο διάλογο – παράδειγμα να θυμηθείς, όλοι οι πελάτες σου έτσι είναι γκρινιάρηδες και κακοπαθημένοι από τον Κλάδο και πως δικαιολογείται η μακροχρόνια αντοχή σου;

Όχι βέβαια, υπάρχουν δεκάδες που αποζημιώθηκαν κυρίως στον κλάδο Ζωής και Υγείας και ορισμένοι με ευγνωμονούν γιατί τους έπεισα κάποια στιγμή να ασφαλιστούν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους.

Δεν πιστεύω όμως θα προσέφερα κάτι στην υπόθεση, αυτοεγκομιαζόμενος και επαινώοντας την εταιρία μου, τον Κλάδο και το Θεσμό, επειδή πολλοί ασφαλισμένοι αποζημιώθηκαν σωστά.

Αν αυτό-καφιόμαστε και αυτό-παινευόμαστε, κάθε φορά που αποζημιώνουμε κάποιον, επειδή ανταποκριθήκαμε στις αυτονόητες υποχρεώσεις μας, και θεωρούμε ότι έτσι λύνεται το γενικότερο πρόβλημα της αξιοπιστίας μας, τότε με λάθος τρόπο προσεγγίζουμε το θέμα.

Ο μόνος που μπορεί να βγεί να μας εγκωμιάσει είναι η αυτού εξωχότης ο πελάτης ,ορισμένοι κατά καιρούς το κάνουν, αυτοί όμως δεν είναι αρκετοί, επιπλέουν οι άλλοι, οι δι-αχρονικά κακοπαθημένοι, όπως ο Οδυσσέας.

Την 1^η Απριλίου 2013 συμπλήρωσα 40 χρόνια στο χώρο της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, έχω ασφαλισμένα αρκετά διαμερίσματα, δεν θυμάμαι να κάηκε ποτέ κανένα, μια μικροζημιά είχα από μια φριτζέζα, που πήρε φωτιά το λάδι, επί εποχής, HELVETIA, η οποία πλήρωσε χωρίς να επικαλεσθεί τις παραπάνω αιτιάσεις του Οδυσσέα, αυτό όμως

δικαιώνει τον ίδιο, όταν ρωτάει «.πόσα.. διαμερίσματα καήκαν, τα τελευταία 30 χρόνια, για να έχετε τέτοιους περιέργους όρους»;

Από την προσυμβατική εκπαίδευση, ο αρχάριος Ασφαλιστής, μαθαίνει, «..ότι όποιος πελάτης ζητάει να διαβάσει το συμβόλαιο πριν ασφαλιστεί, είναι αρνητικός και καχύποπτος,..... για αυτό συνήθως δεν ασφαλίζεται...»!!

Πράγματι έτσι γίνεται, αλλά γιατί να μην συμβαίνει το αντίθετο, όποιος το διαβάζει να εδραιώνει την πίστη του στην ιδέα της ασφάλισης, γιατί κάποιος που είναι εκ προοιμίου αρνητικός, να δεχθεί να μας ακούσει και μάλιστα να θέλει να χάσει το χρόνο του, για να διαβάσει ένα συμβόλαιο, μήπως αυτός είναι ο σοβαρός πελάτης; αλλά εμείς δεν τον αντέχουμε; αδυνατώ να πιστέψω ότι κάτι τέτοιο συμβαίνει στις αναπτυγμένες ασφαλιστικά χώρες, μήπως η εμφυτευμένη αυτή προειδοποίηση, πηγάζει από την επίγνωση της ανεπάρκειας των όρων και όχι μόνο στον συγκεκριμένο Κλάδο;

Αυθαίρετα καταλήξαμε, γιατί αυτό μας βολεύει, ότι συμπατριώτες μας, είναι δυσκολόπιστοι, καχύποπτοι, κρατικοδίαιτοι και δεν έχουν ασφαλιστική συνείδηση.

Για τη δική μας αξιοπιστία δεν μιλάει κανείς, αυτή κρύβεται επιμελώς κάτω από το χαλί και συνήθως αφορά τους ανταγωνιστές μας.

Στο χώρο των πωλήσεων, το θέμα αυτό είναι ταμπού, κυριαρχεί η θεολογική αντίληψη «πίστευε και μη ερεύνα», κάθε άλλη συζήτηση, χαρακτηρίζεται γκρίνια, αρνητική προσέγγιση, έλλειψη θετικής σκέψης, διατάραξη του καλού κλίματος, γκρέμισμα ηθικού.

Από τις πρώτες συμβουλές που παίρνεις μόλις πάρσεις το κατώφλι αυτού του Κλάδου είναι «..ότι για να πετύχεις σε αυτή τη δουλειά πρέπει πρώτα- πρώτα να την πιστεύεις και να έχεις θετικό πνεύμα..» αυτό βέβαια είναι βασική αρχή για την επιτυχία κάθε δραστηριότητας.

Γνώρισα όμως πάρα πολλούς που και πίστη είχαν σε αυτό το Θεσμό και υπέρμετρο θετικό πνεύμα επέδειξαν, αλλά τώρα είναι πετυχημένοι αλλού και γνωρίζω πολλούς πετυχημένους στο χώρο που ενώ ευαγγελίζονται την πίστη στο Θεσμό, στην πράξη την εννοούν ως πίστη στη δυνατότητα και την ευκαιρία που τους δίνει αυτός, να βγάλουν λεφτά, έχουν αποδεχθεί και λειτουργούν με το «όπως είναι τα πράγματα» και δεν αγωνίζονται ούτε ενδιαφέρονται για το «πώς έπρεπε να είναι», αυτό θεωρείται αντιπαραγωγικό.

Κατά την γνώμη μου δεν υπάρχει Συνάδελφος σε αυτή τη Χώρα που δεν τρέμει το φυλλοκάρδι του, μην τυχόν το τηλέφωνο που χτυπάει, είναι για ζημιά, έστω και αν εκπροσωπεί την σοβαρότερη των εταιρειών και ειδικά για Κλάδους, που τόσο η ευθύνη, όσο και το ύψος της ζημιάς, μπαίνουν τις περισσότερες φορές, στο «καλαπόδι» του παζαρέματος.

Θα έλεγε κανείς ότι έφτασε πλέον το πλήρωμα του χρόνου να γυρίσει σελίδα η Ιδιωτική Ασφάλιση, να μπει σφουγγάρι στα παλαιά να γίνει ένα νέο ξεκίνημα να αρχίσουμε και πάλι από την αρχή και αφού «εν αρχή είναι ο λόγος», και αυτός πρέπει να είναι ο δικός,

θα πρέπει να είναι σαφής και ξεκάθαρος.

Δυστυχώς όμως αυτό δεν φαίνεται πουθενά στον ορίζοντα, με δυσνόητο λόγο και ασαφείς προθέσεις, καμιά πίστη και καμιά λατρεία δεν μπορούμε να χτίσουμε, ούτε οικοδόμημα χωρίς θεμέλια μπορεί να υπάρξει, ούτε ασφαλιστική φλόγα μπορούμε να μεταδώσουμε, ούτε ασφαλιστική συνείδηση μπορεί να χτιστεί, αφού αυτή είναι συνάρτηση της δικής μας αξιοπιστίας, η οποία δυστυχώς κινείται σε χαμηλή πτήση.

Αν μας προβληματίζει και μας δυσκολεύει, ο πιο απλός κίνδυνος, αυτός της φωτιάς, ενός «τσιμεντένιου κλουβιού», πως θα πείσουμε την Πολιτεία και ιδίως την Κοινωνία, ότι είμαστε αξιόπιστοι και μπορούμε να αναλάβουμε την ασφάλιση όλων των ακινήτων και μεγαλύτερες ευθύνες στο Δεύτερο, και Τρίτο Πυλώνα του Κρατικού Συστήματος Ασφάλισης; Πως θα παρακάμψουν οι Εταιρίες τις ενστάσεις των καταναλωτών, που βρίσκονται σε αδιέξοδη σύγχυση;

Ποιος θα ξοδέψει δύο ώρες για κάθε πολύπαθο, για κάθε «θαλασσοδαρμένο», ποιος θα δεχθεί να γίνει σάκος του μποξ, για να αλλάξει τα μυαλά και να μεταπέσει τον Οδυσσέα, που όμως είναι εκπρόσωπος δεκάδων χιλιάδων ομοιοπαθών; ποιος θα παρηγορήσει και θα ημερέψει όλους αυτούς και έναν- έναν ξεχωριστά;

Ποιος θα φορέσει το πετραχήλι για να ακούσει την εξομολόγηση του κάθε πικραμένου, όταν μάλιστα την συγχώρεση πρέπει να τη δώσει ο εξομολογούμενος; ποιος θα επωμισθεί το ρόλο του Επιμενίδη, για εξαγνισμό;

Ποιος θα «κατασβέσει» τους «πυρπολημένους» από τις «δικές μας φωτιές» τους «δικούς μας κεραυνούς» και τις «εκρήξεις» και σε ποια «θεμέλια» θα χτιστεί η Νέα Αξιοπιστία;

Η ανάπτυξη θα έρθει από τους Τραπεζίτες και τους υπαλλήλους τους; μήπως από τους «νέους συμμάχους» τους Ηλεκτρονικούς Συνεργάτες; από τους διαφημιστές; με τα σαχλά και παραπλανητικά μηνύματα, από τη γενικευμένη «φτήνια» που εκπέμπεται; από τη σαφήνεια των όρων που παρέθεσα; από την δική μας σκουριασμένη νοοτροπία εξυπηρέτησης;

Πως θα ανατραπεί η εδραιωμένη αυτή κατάσταση εκεί έξω, για να μην χάσει η Ιδιωτική Ασφάλιση την τελευταία ευκαιρία που της δίνεται;

Τα υψηλόβαθμα στελέχη θα μπορούσαν να βάλουν πλάτη, αλλά πρέπει πρώτα να κατανοήσουν και να εμπεδώσουν, ότι οι ασφαλισμένοι δεν είναι φάκελοι και οι συνεργάτες δεν είναι μόνο κωδικοί.

Παρ' ότι η νέα ηγεσία της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος αναγνωρίζει ότι η «μπτέρα όλων των μαχών» πρέπει να δοθεί για την αξιοπιστία, από την συνάντηση του Απριλίου και έως σήμερα δεν έχω αντιληφθεί ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση, το Συνέδριο της Ύδρας που θα μπορούσε να είναι η απαρχή, φοβάται να ακουμπήσει το πρόβλημα, ο Θεσμός δεν πάσχει από μεγέθη και μόνο, έχει πρόβλημα κάτω από τα «θεμέλια».

Απεύχομαι να συμβούν μεγάλες και καταστροφικές ζημιές στο μέλλον, άλλα αν συμβούν, ο Ασφαλιστικός Κλάδος θα πρέπει να βγει πρώτος μπροστά και μάλιστα επιθετικά, αποζημιώνοντας άμεσα, χωρίς τερτίπια, καθυστερήσεις και προσκρούστικες συμπεριφορές, αλλά και χωρίς καυχσιολογία ότι αποζημίωσε..

Θα πρέπει να θυμόμαστε πάντοτε ότι η ψυχοβγάλτικη αποζημίωση ,η κακή αποζημίωση, τριπλασιάζει τη ζημιά για την Ιδιωτική Ασφάλιση, αφού και αποζημιώνει τελικά και δυσαρρεστεί και δεν κεφαλαιοποιεί σε νέες εργασίες.

Η Εποπτεία, αγνοώντας εντελώς τα του Κλάδου, φαίνεται να έχει παρασυρθεί σε άλλους δρόμους και ενώ το πρόβλημα της αξιοπιστίας, ξεκινά κάτω από τα «θεμέλια», εκείνη τα έβαλε με την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, που είναι ο βασικός μοχλός ανάπτυξης του, αλλά και η «σκεπή» που προστατεύει το όλο οικοδόμημα.

Ένας Θεσμός που δεν έχει «θεμέλια» που ασχολείται με τα πάνω από αυτά, που βομβαρδίζει ο ίδιος τη «σκεπή», χωρίς «μπαλκόνια», πως θα σταθεί όρθιος, στους «σεισμούς» και τα «τσουνάμια» που συνεχίζουν να βρίσκονται σε παρατεταμένη έξαρση;

Αν οι τοίχοι σε ένα κτήριο είναι στραβοί, ότι και να κάνουν οι ελαιοχρωματιστές δεν διορθώνεται το οικοδόμημα.

Η αξιοπιστία δεν θα αποκατασταθεί με την παράκαμψη της «ενοχλητικής» και «απείθαρχης», Διαμεσολάβησης, ούτε καν με την αλλαγή των δυσνόπων και ασαφών **«γραπτών όρων»** των συμβολαίων, αν δεν αλλάξουν και οι **«...Άγραφτοι Όροι...** οι Άγραφες συμπεριφορές...» που πάντα είναι **ισχυρότεροι και ισχυρότερες** από τους άλλους.

Για να γίνει «το νερό κρασί», αυτοί που πρέπει να πειστούν πρώτοι είναι οι Διαμεσολαβούντες, οι «Απόστολοι» της Ιδιωτικής Ασφάλισης, από εκεί πρέπει ξεκινήσει το αξιόπιστο του «Νέου Εγχειρήματος».

Το πρώτο θαύμα, σε κείνο το γάμο στην Κανά, δεν έγινε για να πιστέψουν «...πελάτες...», αλλά οι «...Συνεργάτες...» , για τους Αποστόλους έγινε.

Αύγουστος του 2013

Κώστας Λάμπρου

*Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής, πρόεδρος του Τμήματος Υπηρεσιών του ΕΕΑ,
πρώην πρόεδρος του ΠΣΑΣ*

Υ.Γ: Όσον αφορά το «μονόλογο» του «Οδυσσέα», του «γύφτου», όπως απεκάλεσε ο ίδιος τον εαυτό του, θέλω να διαβεβαιώσω ότι μεταφέρθηκε κατά γράμμα, «απομαγνητοφώνηση» έκανα, δεν προσέθεσα ούτε μία δική μου φράση, για εννόητους όμως λόγους, άλλαξα τα ονόματα που αναφέρονται.

Άρθρο 25 του Ν.4141 & και αλλαγές στο Π.Δ 190

(Κλαδικός Τύπος, 2013-04-09)

Αθήνα 9 Απριλίου 2013

Αιφνιδιασμός της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, από τις αλλαγές στο Π. Δ 190/2006 με το νόμο 4141/2013

Για μια ακόμη φορά ο Κλάδος Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, αιφνιδιάζεται από νομοθετικές παρεμβάσεις.

Στον πολυνόμο 4141/2013 που ψηφίστηκε για τα «επενδυτικά εργαλεία ανάπτυξης» (ΦΕΚ Α΄ 81 5/4/2013), πριν λίγες μέρες από την Βουλή και στο Ε΄ ΚΕΦΑΛΑΙΟ «λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών», περιλαμβάνεται το άρθρο 25, που γυρίζει τα πάνω κάτω στην Πιστοποίηση των Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών.

Είναι φανερό ότι το άρθρο αυτό μπήκε κατ΄ επιταγή της ΔΕΙΑ (ΤτΕ).

Αν εφαρμοστούν αυτά που προβλέπει το σχετικό άρθρο, **ο Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής θα μετατραπεί σε «...επαγγελματία υπό αίρεση & προθεσμία...»!!!**

Η διατύπωση της 1ης «ε) παραγράφου «.. θα πρέπει να διαθέτει Πιστοποίηση γνώσεων εν ισχύ..» και το τελευταίο εδάφιο της, «...η διάρκεια ισχύος της πιστοποίησης και τυχόν πρόσθετες προϋποθέσεις διατήρησης της σε ισχύ, όπως η επανεκπαίδευση των κατόχων της, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την τυχόν αναγνώριση άλλων εγγράφων.....» το επιβεβαιώνουν.

Κανείς δεν έχει αντίρρηση, ότι Ιδιωτική Ασφάλιση όπως εξελίσσεται, με την πολυπλοκότητα των συμβολαίων την ένταξη των Χρηματοοικονομικών και τις νέες ασφαλιστικές ανάγκες, που ολοένα προκύπτουν, απαιτούν πλέον αυξημένες γνώσεις για την άσκηση του επαγγέλματος του Ασφαλιστικού Διαμεσολαβητή, ο Κλάδος χρειάζεται συνεχή επι-

μόρφωση και την λεγόμενη, δια βίου μάθηση.

Ανήκω σε εκείνους που έδωσαν προσωπικούς αγώνες για να μπει **«Εκπαιδευτικό Γεφύρι»**, όχι μόνο στην είσοδο του επαγγέλματος, αλλά σε ολόκληρο το Θεσμό της Ιδιωτικής Ασφάλισης και μάλιστα από το 1990, κόντρα σε όλους τους «ανέμους», που «σφύριζαν», ότι κάτι τέτοιο θα έκλινε το επάγγελμα και θα δημιουργούσε εμπόδια στην ανάπτυξη.

Σήμερα όμως, τα πράγματα έχουν αλλάξει, το μορφωτικό επίπεδο της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, δεν έχει καμιά σχέση με εκείνο της δεκαετίας του 80, τότε έψαχνες να βρεις στον Χώρο πτυχιούχο και σήμερα ψάχνεις για απόφοιτο Λυκείου, αφού σχεδόν όλοι διαθέτουν, όχι μόνο πτυχία ΤΕΙ και ΑΕΙ, αλλά ένα και δύο μεταπτυχιακά και διδακτορικά.

Πέραν τούτου, ο υπάρχων νόμος προβλέπει πιστοποίηση μέσω εξετάσεων, όχι μόνο για όποιον θέλει να μπει στο επάγγελμα αλλά και για εκείνους που θέλουν ν' αλλάξουν κατηγορία Διαμεσολάβησης, αυτός που θα μπει στο Χώρο μας, για να φτάσει στην πιο Υψηλή κατηγορία Διαμεσολάβησης, δίνει τρεις φορές εξετάσεις, παίρνει τρεις διαδοχικές πιστοποιήσεις και αν δραστηριοποιείτε στα Χρηματοοικονομικά, παίρνει και Τέταρτη.

Η μετατροπή της ισχύος αυτών των πιστοποιήσεων, σε περιορισμένης και συγκεκριμένης χρονικής διάρκειας, όπως προβλέπει ο νέος Νόμος **4141** και η υποχρέωση, κάθε λίγο και λιγάκι, στη βάσανο των εξετάσεων, για να διατηρήσεις τη δουλειά σου, νομίζω ότι είναι Ελληνική υπερβολή.

Φανταστείτε, Καθηγητές, Δασκάλους, Γιατρούς, Μηχανικούς, Δικηγόρους, Φοροτεχνικούς και άλλους, επαγγελματίες, να μετατρέψουν σε μια νύχτα, τις άδειες ασκήσεως του επαγγέλματός των, σε τριετείς ή πενταετείς, όπως επιχειρούν να κάνουν σε μας, και για να συνεχίσουν να ασκούν δραστηριότητα, να πρέπει να ξανακαθίσουν υποχρεωτικά στα θρανία και να δώσουν πάλι εξετάσεις!!!

Σκεφτείτε τι θα γινόταν με τους επαγγελματίες οδηγούς, λεωφορείων, φορτηγών, ταξί κ.λ.π, που ενώ έχουν περάσει όλες τις εξετάσεις, που χρειάζονται για την αναβάθμιση των διπλωμάτων οδήγησης, σε ανώτερη κατηγορία, να έρθει ξαφνικά η Πολιτεία και να τους αναγκάσει κάθε πενταετία, πέραν των ιατρικών πιστοποιητικών, που προβλέπονται για την ανανέωση, να δίνουν πάλι εξετάσεις, περνώντας ξανά το «σαλίγκαρο», για να τις διατηρήσουν!!!

Βεβαίως προηγείται ή προστασία του καταναλωτή, αλλά γι' αυτό το λόγο, το συγκεκριμένο επάγγελμα, έχει πολλές δικλείδες ασφαλείας και είναι ήδη παραφορτωμένο με πολλά βάρη, ένα ακόμη, θα το εξοντώσει.

Το θέμα δεν ακουμπά μόνο τους Διαμεσολαβούντες αλλά και τις Ασφαλιστικές Εταιρείες, που σε λίγο θα ψάχνουν για συνεργάτες, αφού δεν φαίνεται να αντιλαμβάνονται ότι η ΤτΕ βλέπει τον κλάδο μας, υπό το πρίσμα του Τραπεζίτη, και δυστυχώς με αρνητική προδιάθεση, που δεν παραλείπει να την **«δείχνει»** σε κάθε της ενέργεια.

Οι σημερινοί Επόπτες μας, δεν φαίνεται να γνωρίζουν τον τρόπο και τα συστήματα με τα οποία αναπτύσσετε μια Ασφαλιστική Αγορά, δεν αντιλαμβάνονται ότι το κυρίαρχο για την Ιδιωτική Ασφάλιση, είναι η προώθηση των προϊόντων, για τα οποία την ευθύνη έχουν όσοι τα σχεδιάζουν και όσοι τα εποπτεύουν, ο Διαμεσολαβητής είναι Σύμβουλος, αλλά και πωλητής, για τις Εταιρίες, κυρίως πωλητής, όσα πτυχία και όσες πιστοποιήσεις και να διαθέτει, λογίζονται ως τυπικά προσόντα, αυτά μπορεί να τον κάνουν κατάλληλο για Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, αλλά αν δεν έχει τα ουσιαστικά, την **«..εσωτερική ..φλόγα..»** δηλαδή, που απαιτεί αυτό το επάγγελμα, τα τυπικά, δεν τον κάνουν Ασφαλιστή.

Πρέπει να γνωρίζουν ότι, όσο αυτό το επάγγελμα θα φορτώνεται με τυπικά προσόντα, τόσο θα **«..ψάχνει..»** τα ουσιαστικά και όσο η **«..τσάντα..»** του Ασφαλιστή θα είναι παραγεμισμένη με πτυχία, μεταπτυχιακά, διδακτορικά, πιστοποιήσεις και κόντρα εξετάσεις, τόσο θα είναι **«..άδεια..»**, από συμβόλαια & ασφάλιστρα.

Η μέχρι σήμερα στάση της Νέας Εποπτικής Αρχής, είναι πέρα για πέρα εχθρική για την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, εξαπολύει **απειλές** και συντάσσει συνέχεια, **«ιδιωνυμους»** κανονισμούς.

«Κανονισμός Συμπεριφοράς Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών»

«Κανονισμός Λειτουργίας Αρχείου Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών με παράτυπη συμπεριφορά»
«Τειρεσίας».

Η νέα **«ιδιωνυμ»** ρύθμιση, σκορπά ανησυχία σε πολύ μεγάλη μερίδα Διαμεσολαβητών, σε κείνους δηλαδή, που η Ε.Ο 2002/92 και το Π.Δ 190/2006 τους αναγνώρισε το «κεκτημένο δικαίωμα», λόγω εμπειρίας και δεν διαθέτουν τις προβλεπόμενες Πιστοποιήσεις, τι θα γίνει με αυτούς; θα πάνε στα θρανία; θα πάνε στην ανεργία; θα χάσουν τις άδειές τους; ας ελπίσουμε ότι αυτή η ρύθμιση, θα παραμείνει, μια ακόμη **«απειλή»**, στα χαρτιά και δεν θα επιχειρήσουν να την εφαρμόσουν, παραβιάζοντας για μια ακόμη φορά την Ε.Ο.

Όσον αφορά τα προβλεπόμενα, στο **δεύτερο εδάφιο**, για την απόφαση δηλαδή της ΤτΕ να **«..αναθέτει σε τρίτους την διενέργεια του έργου της Πιστοποίησης... το σύστημα των εξετάσεων τον τρόπο και το χρόνο διεξαγωγής των...»**, μάλλον σοφά πράττει, αν το είχε κάνει γρηγορότερα, ο άλλος Φορέας, ίσως να είχε καταφέρει να οργανώσει εξετάσεις για Πράκτορες και Μεσίτες, που δεν έχουν διεξαχθεί και καθυστερούν για πάνω από ένα χρόνο, **«...ελλείψει εξειαστέας ύλης..»** !!! με αποτέλεσμα εκατοντάδες Διαμεσολαβούντες, να μη μπορούν να ξεκινήσουν δραστηριότητα.

Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Μέλος Δ/Σ & Πρόεδρος του Τμήματος Υπηρεσιών του Ε.Ε.Α
Πρώην πρόεδρος ΠΣΑΣ

Απο τον Τειρεσία στον Κάλχα

(Κλαδικός Τύπος, 2013-06-13)

Πριν ακόμη προλάβει να χαρεί η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση την απόσυρση του Ιδιώνυμου εκείνου Κανονισμού με την κωδική ονομασία «Τειρεσίας», ένα νέο Ιδιώνυμο Μνημόνιο, Δίδυμο αυτή τη φορά και πάλι καλοκαιριότητα, βγήκε για διαβούλευση, με τις κωδικές ονομασίες «Κώδικας Δεοντολογίας» & «Σύστημα Εσωτερικού Ελέγχου» κ.λπ. δύο νέα εργαλεία MANAGEMENT, δώρο από την Εποπτική Αρχή, στις Εταιρίες, αφού το προηγούμενο δεν πέρασε.

Είναι εκπληκτικό το πόσο γρήγορα συνασπίστηκε η Οικονομική Δύναμη με την Εποπτική Εξουσία, για να επανέλθουν εκδικητικά και ρεβανσιστικά, επιβάλλοντας από την πίσω πόρτα τα θέλω τους, αρνούμενοι να αποδεχθούν το δίκαιο του αδυνάτου.

Τα «νέα εργαλεία» έπρεπε να έχουν την ονομασία «Κάλχας», για να γίνει ποιο εμφανές το μήνυμα και χωρίς προσχήματα, μπράβο στους εμπνευστές και συντάκτες, δικαιούνται Νόμπελ ευρεσιτεχνίας και εκδικητικότητας.

Όπως έγραψα και την προηγούμενη φορά, όχι ένας «Τειρεσίας» αλλά δέκα, για όλους και για τα δύο συμβαλλόμενα μέρη και για τις Εταιρείες, για να ξέρουν Διαμεσολαβούντες και Ασφαλισμένοι που πατούν και που βρίσκονται και θα επαναλάβω όχι ένας Κώδικας Δεοντολογίας αλλά δέκα και πάλι για όλους, αλλά όχι μονομερή «μνημόνια» και «ιδιώνυμα» από το ισχυρό μέρος στο αδύνατο, με την πλάτη και της εξουσίας.

Θα μπορούσε να ενεργοποιηθεί ο υπάρχων νομοθετημένος Κώδικας Δεοντολογίας τον οποίο ορισμένα Σωματεία όπως ο ΠΣΑΣ, έχουν ενσωματώσει στο καταστατικό τους από εικοσαετίας, το πρόβλημα όμως βρίσκεται στην εφαρμογή του, αφού για την αποδοχή από τα μέλη και την εφαρμογή από τις πειθαρχικές επιτροπές των Δ.Σ απαιτείται υποχρεωτική εγγραφή στα Επαγγελματικά Σωματεία.

Όσες προσπάθειες και αν έγιναν στο παρελθόν για την υποχρεωτική εγγραφή απέτυχαν,

αφού η υποχρεωτικότητα σε Επαγγελματικό Σωματείο, θεωρείται από το Σύνταγμα δικαίωμα και όχι υποχρέωση.

Θα μπορούσε υποθετικά να αναλάβει την τήρηση ενός Κώδικα ο Αδειοδοτών Οργανισμός, αλλά και αυτού η υποχρεωτικότητα αμφισβητείτε τελευταία.

Αντί λοιπόν να υπάρξει ευρεία συνεργασία της Ασφαλιστικής Αγοράς και των Εποπτικών αρχών για ενεργοποίηση του υπάρχοντος Κώδικα, έρχονται οι Ασφαλιστικές Εταιρείες με μοχλό την Νέα Εποπτική Αρχή και με πρόφαση την Δεοντολογία, να καταργήσουν στοιχειώδη δικαιώματα, της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, που αγγίζουν την επαγγελματική της ύπαρξη.

Με το ένα σκέλος ο «Κάλχας» τριχοτομεί την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση σε Δίκτυο Πρόσκτησης, Είσπραξης και Εξυπηρέτησης, δημιουργώντας ασφυκτικές συνθήκες άσκησης του επαγγέλματος, ενώ παράλληλα μεταφέρει ακόμη και εποπτικά βάρη στις πλάτες της Διαμεσολάβησης. Με το άλλο η Εποπτική Αρχή αναλαμβάνει ρόλο Εμπορικής Διεύθυνσης και Διεύθυνσης Πωλήσεων των Εταιρειών!!

Είναι απορίας άξιον πως η Νέα Εποπτική Αρχή με την εμπειρία και το κύρος της ΤτΕ επανέρχεται με ίδιο τρόπο από «άλλο στενό» κάνοντας το ίδιο λάθος και γίνεται ξανά εφιαλτήριο των επιδιώξεων των εταιρειών, παρεμβαίνοντας στις συνεργασιακές σχέσεις και νομοθετώντας υπέρ του ισχυρού.

Θυμηθείτε τι περιείχε ο «Τειρεσίας», «...αθέτηση όρου αποκλειστικής συνεργασίας...» «...μη εξυπηρέτηση προσωπικού δανείου...» «...μη τήρηση των διατάξεων περί απόδοσης ασφαλιστρών και πολιτικής ακυρώσεων...»!!! και άλλα πολλά.

Τώρα έχουμε επανάληψη χειρότερου έργου, μη τήρηση της «**..Εκάστοτε Πολιτικής Πωλήσεων των Ασφαλιστικών Εταιρειών..**»!!!

Αν στον υπό διαβούλευση νόμο, ενταχθεί το συγκεκριμένο εδάφιο, τότε επανέρχεται από την πίσω πόρτα ο «**σπουδαίος λόγος**» καταγγελίας των **συμβάσεων και παρακράτησης των προμηθειών**, που ο 1569 κατήργησε αντικαθιστώντας τον, με τον όρο.. «**πράξεις του Διαμεσολαβούντος που ενέχουν Αστικές και Ποινικές Ευθύνες**».

Αυτό οι Εταιρείες δεν το «χώνεψαν» ποτέ και πολύ λίγες το ενέταξαν στις συμβάσεις συνεργασίας, που είναι συμβάσεις προσχώρησης, κομμένες και ραμμένες στα μέτρα τους, γεμάτες «**σπουδαίους λόγους**».

Έτσι όλα αυτά τα χρόνια, συνέχισαν να καταγγέλλουν τις συμβάσεις και να οικειοποιούνται της προμήθειες, γράφοντας στα παλαιά τους παπούτσια τον 1569, με την αιτιολογία της μη εφαρμογής της Πολιτικής Πωλήσεων, που συνοψίζεται βέβαια στην επίτευξη ικανοποιητικής νέας παραγωγής, που αν δεν επιτευχθεί από τον συνεργάτη, αποτελεί «**σπουδαίο λόγο**», για να του πάρουν ολόκληρη την παραγωγή!!!

Το «μαξιλάρι» που υπάρχει στον 1569, για να αμυνθούν οι Διαμεσολαβούντες από την κατάχρηση και την αυθαιρεσία και να μπορούν να υπερασπιστούν τις δικαιούμενες προμηθειες, έστω και δικαστικά, έρχεται τώρα η Νέα Εποπτική Αρχή, να το αφαιρέσει!!

Είναι φανερό ότι επιχειρείται η ανατροπή του Ν.1569 και ιδιαίτερα του άρθρου 4 παρ. 4 για λήξη ή λύση της συμβάσεως και απόδοση προμηθειών.

Δεκαετίες αγώνων, της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης για κατοχύρωση των προμηθειών για αναγνώριση της άυλης εμπορικής αξίας, αφού με την πελατεία της διευρύνει την οικονομική βάση, την εμπορική αξία και την φήμη της εταιρείας και σε περίπτωση αποχώρησης πρέπει να δικαιούται κάποιας αποζημίωσης, την οποία αποδέχεται ακόμη και η εφορία, και ισχύει στην ΕΕ για άλλες κατηγορίες Διαμεσολάβησης, όπως αυτή των Αντιπροσωπειών αυτοκινήτων κ.λ.π, διαγράφονται πλέον, εν μία νυκτί.

Η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση θα πρέπει να ξεκινήσει νέους αγώνες για να ανατρέψει αυτή τη πολύπλευρη και μεθοδευμένη επίθεση εναντίον της επαγγελματικής της υπόστασης, αλλά για να την αποτρέψει, θα πρέπει να προστρέξει σε Θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού στους δικούς μας, δεν μπορεί να βασίζεται πλέον.

Και κάτι ακόμη, οι «ισχυροί & δυνατοί » του Χώρου μας, που κρατάνε τα «μαχαίρια» και τα «πεπόνια» και οι «Εξουσίες» που τους ανέχονται και τους συνδράμουν, πρέπει να γνωρίζουν ότι, θυσιάζοντας μονίμως τα συμφέροντα των πολλών και αδυνάτων και οδηγώντας τα πράγματα στα άκρα, για να τα «φάνε οι λίγοι όλα», συσσωρεύουν επαγγελματική και κοινωνική οργή και αν ανοίξουν οι ασκοί του Αίολου και ξεχυθούν άνεμοι, που θα σαρώσουν τα πάντα, θα έχουν και οι ίδιοι το δικό τους μερίδιο ευθύνης.

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
πρόεδρος του Τμήματος Υπηρεσιών του ΕΕΑ
πρώην πρόεδρος του ΠΣΑΣ*

«...Δεν είναι αυτό που νομίζεις...»

(Αδημοσίευτο, 2017-02-07)

Αν είστε παντρεμένος και γυρνώντας στο σπίτι, βρίσκετε τη γυναίκα σας, γυμνή στο κρεβάτι και τον «...μουστερή...» τσίτσιδο δίπλα της, τι θα νομίζατε; τι θα κάνατε;

-Θα τρέχατε στην κουζίνα να τους σερβίρατε άρον – άρον, πρωινό, γεύμα, δείπνο, για να αναπληρώσουν τις χαμένες θερμίδες;

-Θα κερνάγατε το μουσαφίρη γλυκό του κουταλιού; λουκούμι; καφέ; θα του δίνατε και μέντα;

-Θα τρυπώνατε από τη χαρά σας και σεις μαζί τους στο κρεβάτι; να παίξετε «τριόδα»;

-Θα βροντάγατε πίσω την πόρτα και θα τρέχατε για συνοπτικό διαζύγιο;

-Θα τους κάνατε μαύρους στο ξύλο και τους δύο; θα κάνατε φονικό; ή θα ακούγατε με ενθουσιασμό, την παραπάνω δικαιολογία «...δεν είναι αυτό που νομίζεις...»!!!

Ο λόγος, για αυτή την ανεκδιήγητη διαφήμιση, πού μια «...Δικιά... Μας...», μέρες τώρα, μας βομβαρδίζει από τα κανάλια.

Προσπάθησα να μπω στο βαθύτερο νόημα αυτού του διαφημιστικού μηνύματος.

Κατ' αρχάς από καλλιτεχνικής πλευράς, να καταλάβω δηλαδή το σενάριο, να τακτοποιήσω τους ρόλους των τριών πρωταγωνιστών και βέβαια να αποκωδικοποιήσω και το μήνυμα που στέλνει.

Την πρώτη φορά που την είδα αιφνιδιαστικά και δεν πρόλαβα να συγκρατήσω το όλο σκηνικό.

Στους επόμενους όμως «βομβαρδισμούς» ήμουν υποψιασμένος και προσεκτικότερος και έτσι πιστεύω ότι κατάφερα να αποκωδικοποιήσω την όλη πλοκή, καταλήγοντας σε συμπεράσματα, χωρίς βέβαια να είμαι και σίγουρος, διότι μπορεί άλλα να βλέπω!!! και άλλα νομίζω!!! και άλλο να νομίζουν, ότι νομίζω, οι ποιητές, δημιουργοί του.

Όσον αφορά το σκηνικό λοιπόν, η γυμνή γυναίκα, με την Τζούλια, μάλλον δεν μοιάζει,

λείπει και η σαμπάνια.

Ο Επιβήτορας δίπλα της, Μισο-Ελληναράς μου μοιάζει, το στούντιο διαφορετικό φαίνεται, ποιο ζεστό, ποιο σπιτικό και βέβαια λείπουν και οι σκηνές που προηγήθηκαν, σίγουρα δεν είναι αυτό το «σκληρό», που αρχικά νόμισα και απογοητεύτηκα!!!

Στους ρόλους η γυμνή & ξαπλωτή «Κυρά», μάλλον την κατάντια της Ελληνικής Ασφαλιστικής Αγοράς υποδύεται.

Ο «Κερατωστεφανωμένος» σύζυγος, το καϊβάνι δηλαδή, είναι αναμφισβήτητο ο ασφαλισμένος – ο πελάτης – ο καταναλωτής.

Ο Επιβήτορας; ...από το όλο σκηνικό, βάση του σεναρίου και δια της «.. εις απόπου απαγωγής..», δεν μοιάζει με Ασφαλιστικό Διαμεσολαβητή, δεν αναγνωρίζω και τον εαυτό μου δηλαδή!! μπορεί όμως να είναι ο εκπρόσωπος της «...Διαδικτυακής...».

Αφού στο κρεβάτι με την «...πελάτισσα..» δεν είναι ο Διαμεσολαβητής, αλλά από τα διαφαινόμενα, ο ίδιος ο Διαδικτυακός Επιβήτωρ, τότε που στα κομμάτια είμαι εγώ; στο όλο σενάριο και σκηνικό;

Δεν υπάρχει άλλο πρόσωπο,..... μοιραία είμαι ο «..κερατωστεφανωμένος..» που μπαίνει σπίτι του ..ανοίγει την πόρτα και βρίσκει την «..πελατεία..» του αγκαλιά με τον «..ΔιαδικτυακόΕπιβήτορα..».

Τι κάνω τώρα;

«..Τον κερνάω γλυκό; του δίνω και μέντα και για το φονικό δεν πρέπει να πω κουβέντα..»; Κάθομαι στη γωνιά, παίρνω «...μάτι..» και «..αυτοπαρηγοριεμαι..» τραγουδώντας Γκάτσο; Γενικό εκπεμπόμενο μήνυμα από το τηλεοπτικό «..αριστούργημα...» προς την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση & όχι μόνο.

«...Μπαϊλντισμένοι από τα μνημόνια είστε, πειστείτε, ότι αυτό που βλέπετε, δεν είναι αυτό που νομίζετε, εν ανάγκη κάντε και τα στραβά μάτια, αποδεχτείτε με χαζοχαρά, τα παντός είδους «κερατώματα», από τους κάθε λογής «Επιβήτορες», κερατωστεφανωθείτε, καμαρώστε με υπερηφάνεια...»!!

«...Αν βρείτε κάποιον στην κρεβατοκάμαρά σας, μην εξοργίζετε τον εισβολέα..»!!!

«...Ανταλλάξτε το βιασμό της γυναίκας σας της κόρης σας, με σιωπή, με κατανόηση μην πάρετε όπλο ή μπαλά, κατεβάστε και τα δικά σας παντελόνια, δεχθείτε καλοκάγαθα και αδιαμαρτύρητα, την πονηρή υπόδειξη, περί «...ισοδύναμων..» εν ανάγκη κάντε πως κοιμάστε..»!!

«...Δεχθείτε ότι «..αυτό που βλέπετε δεν είναι αυτό που νομίζετε..»!!

«...Καταπιείτε τα πάντα, θα ανταμειφθείτε, με επιδόματα, εκπώσεις, πόντους, κουπόνια, “YELUS”, μη ντρέπεστε, φερθείτε έξυπνα, η Τιμή ...τιμή δεν έχει, μην είστε κορόιδα..»!!

«..Στη «...συγκεκριμένη περίπτωση, αγαπητοί μου, στείλτε τα δικά μας κερατιάτικα, στην ..δαρμένη.. Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση...»!!

Έτσι και αλλιώς σε αυτή τη Χώρα, άλλος κερατώνει!!! άλλος πληρώνει!!!

Τόσα κερατιάτικα έχει πληρώσει η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, των κάθε λογής «Επιβητόρων», για ένα ακόμη... χάθηκε ο κόσμος;

Προτείνω στον παραγωγό και σκηνοθέτη, η επόμενη κόπια, να είναι ποιο προχωρημένη, με νέο σενάριο, και να εστιάζει και στο μοντέρνο Σύμφωνο Συμβίωσης, για να πιάσει και αυτή τη γκάμα των σχέσεων, μη τυχόν και μας ξεφύγουν τα υπόλοιπα κερατιάτικα και να γυριστεί όχι στο σπίτι του «κερατοστεφανωμένου» αλλά στην “..casa de Rena..” για να εμφανισθεί και η κρυμμένη στο παρασκήνιο «...Διευθύντρια ...του Σπιτιού...»!!

Ποιος θα προωθήσει πλέον τους προαιρετικούς κινδύνους; η δυσφημισμένη, κατά συκοφαντημένη και ασφυκτιούσα Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση; που εκτός των άλλων, ακόμη και η νόμιμη αμοιβή της, εμφανίζεται ως «..κερατιάτικα..»;

Όσο βλάκας και «χαϊβάνι» να είναι ο κερατωμένος, δεν θα σκεφθεί ότι θα πρέπει να γλιτώσει τα κερατιάτικα, όχι μόνο από το αυτοκίνητο; αλλά και από κάθε άλλο είδος ασφάλισης;

Είναι σε θέση να σκεφθεί το ζαλισμένο «..χαϊβάνι...» ότι πίσω από το τυρί, που του δείχνουν, μπορεί να κρύβεται και φάκα; και αν η μικρή αμοιβή στον Ασφαλιστικό Σύμβουλο είναι κερατιάτικα; εκείνη που θα πληρώσει από την έλλειψη της συμβουλής του, τι θα είναι;

Για να θυμίσω διαχρονικά, ποιος πλήρωσε και ποιος πληρώνει, τα «..κερατιάτικα..» από τους κακούς σχεδιασμούς; τις ρήτρες δολαρίου, τις «κάρτες και τις πιτζάμες», τους τοκετούς, τα απεριόριστα, τα Ισόβια, τα 5% & 7% εγγυημένα επιτόκια, τις απίθανες υπερ-αποδώσεις, το κλείσιμο 45 εταιριών, τα σπασμένα της Μεσογείου, της Ασπίδας, της Commercial, της Νομοθεσίας, της Εποπτείας, της Πολιτείας και τόσα άλλα, που ουκ έστιν αριθμός.

Ή μήπως δεν εμπίπτουν στα «κερατιάτικα» τα παραπάνω;

Ο Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής, ο προβαλλόμενος ως «..Νταβατζής...» διαχρονικός «σοβατζής», κατάντησε, που προσπαθεί με το «..μυστήρι...» να ισιώσει τους στραβοχτισμένους τοίχους και να καλλωπίσει τα «..γιαπιά...» που είναι ίσια μέσα, ίσια έξω, έχοντας από πάνω και την σπάθα του κάθε «..Επιβήτορα – Δαμοκλή...».

Και δαρμένος λοιπόν και κερατωμένος, χωρίς επιλογή, να στείλει αλλού το λογαριασμό.

Στις αρχές του 1981 Μεγάλος - Υπουργός της Αλλαγής, μας αποκαλούσε «..παράσιτα των Ασφαλιστικών Εταιριών..» και οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορίου – Ανάπτυξης, αδυνατούσαν να ξεχωρίσουν Διαμεσολαβούντες από τους Μεσάζοντες.

Είδαμε και πάθαμε να πείσουμε και τους επόμενους, ότι δεν είμαστε παράσιτα και ότι υπάρχει διαφορά ανάμεσα στις δύο αυτές κατηγορίες.

Πως θα πείσουμε τώρα τον Καντρούγκαλο και την παρέα της Αριστεράς, που κυβερνάει, που είναι ιδεολογικά εναντίων μας και μας έχει περάσει θηλιά στο λαιμό, ότι είμαστε χρειαζόμενοι στην οικονομία και την Κοινωνία, όταν εκ των έσω, οι ΔΙΚΟΙ μας, ούτε λίγο ούτε πολύ, δεν φτάνει που μας «..απαυτώνουν..» οι ίδιοι κατηγορούν εμάς για «..μοιχεία..»!! παράλληλα μας παρουσιάζουν ως «επιβήτορες» και «..νταβατζίδες..»!!

Ως Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής νοιώθω ενοχλημένος & απδιασμένος από αυτή την πρωτοφανή επίθεση σε βάρος της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης.

Εκείνοι όμως που πρέπει να αισθάνονται εντελώς αμήχανα, είναι οι Συνεργάτες της ίδιας της Εταιρίας.

Είναι δυνατόν από την μια να εξαγγέλλεις νέο «..επαναστατικό..» σχέδιο, ανάπτυξης Συνεργατών και από την άλλη να τους προσβάλλεις κατ' αυτόν τον τρόπο; εν ονόματι του Διαδικτύου; και να γίνεσαι αχάριστος σε εκείνους, που με την τσάντα στο χέρι, δεκαετίες τώρα, κατέστησαν την Εταιρία σου, Συνώνυμη της Ιδιωτικής Ασφάλισης;

Θα έδειχνα μια κάποιου είδους κατανόηση στην στάση της συγκεκριμένης Εταιρίας, αν προωθούσε τα προϊόντα της, μόνο μέσω Διαδικτύου.

Με ποιο επιχείρημα απαντάει στους Συνεργάτες της; με αυτό της ξαπλωτής «Κυράς»; ότι αυτό που κάνει και αυτό που βλέπουν «...δεν είναι αυτό που νομίζουν..»;

Το «φρούτο» βέβαια, έρχεται από την Εσπερία από την μαμά – μητέρα, Εταιρία .

Σε κάποιο συνέδριο του BIPAR, πριν αρκετά χρόνια, στο Δουβλίνο νομίζω, ετέθη το θέμα των επιθετικών «διαφημίσεων», από πλευράς ορισμένων Ασφαλιστικών Εταιριών, εις βάρος των Διαμεσολαβούντων.

Οι Συνάδελφοι της Ολλανδίας ενημέρωσαν τότε το Συνέδριο, ότι η Ένωσή τους, «..πλήρωσε..» τις εν λόγω Εταιρίες, με το ίδιο νόμισμα, με αντι-διαφήμιση.

Και οι μεν Ολλανδοί κράτησαν μεταξύ τους και ένα επίπεδο, αφού μας έδειξαν τις δύο αντι-διαφημίσεις, που ήταν «σπιρτόζικες..» μεν, αλλά σε κόσμια πλαίσια.

Τι θα γίνει όμως, αν η Ελληνική Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, νοιώθοντας ζωσμένη και πνιγμένη από παντού και αμυνόμενη, ανταποδώσει τα «..ισοδύναμα..»; και βγει με αντι-διαφήμιση, αυτού του επιπέδου, ακολουθώντας το δρόμο που χάραξε η «...Μεγάλη & Σίγουρη...» και αναθέσει σε κάποιο «..Γκουζκούνη..» το όλο εγχείρημα;

Άιντε μετά να συμμαζέψεις την κατάσταση από το ξεκατίνασμα και τους Εισαγγελείς και εν μέσω «...Συριζιακής..» Διακυβέρνησης, να εξηγήσεις & να πείσεις ασφαλισμένους και μη, για το τι γίνεται στα «..μέσα δωμάτια..», από ποιόν «..πρωτοκερατοστεφανώνο-

νται...» διαχρονικά και ότι η Ιδιωτική Ασφάλιση, είναι σοβαρό «...Σπίτι...» που πρέπει να εμπιστευτούν και ότι δεν είναι «..αυτό που νομίζουν...»!!!

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Πρόεδρος Τμήματος Υπηρεσιών του Ε.Ε.Α
Πρώην πρόεδρος του ΠΣΑΣ
Αθήνα 14 Φεβρουαρίου 2017*

Υ/Γ: Το παραπάνω άρθρο είναι αδημοσίευντο, διότι πρόλαβε και αποσύρθηκε από την τηλεόραση η τρισάθλια εκείνη συκοφαντική, «..διαφήμιση..» για την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση.

Γιορτή Ασφαλιστών

(Website Πανορμου, 2019-09-17)

Αθήνα 17 Σεπτεμβρίου 2019

Με την ευκαιρία της 26^{ης} επετείου, από την καθιέρωση, από τον ΠΣΑΣ, της 17^{ης} Σεπτεμβρίου, γιορτή της Σοφίας, Αγάπης, Πίστewς & Ελπίδας, ως ημέρα του Ασφαλιστή.

Παραθέτω συνοπτικά ορισμένα στοιχεία, που έχουν να κάνουν με το ιστορικό αυτής της πρωτοβουλίας και ίσως να ενδιαφέρουν τους νεότερους Συναδέλφους.

Το τότε Διοικητικό Συμβούλιο (1992-1994) αποτελούμενο από τους - τις: Λίτσα Χιότογλου Α' Αντιπρόεδρο, Κατερίνα Ζερβού Β' Αντιπρόεδρο, Ελένη Κασσιμάτη Γενική Γραμματέα, Ξενοφώντα Οικονόμου Ταμεία, τα Μέλη Αθανάσιο Σκορδά, Μαρία Νικολόπουλου, Δήμητρα Βουρβαχάκη, Γιάννη Γεωργίου και τον υπογράφοντα ως πρόεδρο.

Υιοθέτησε πρόταση συναδέλφων από την Κρήτη, συνεργατών της Λαϊκής Ασφαλιστικής, να καθιερώσει ο ΠΣΑΣ την συγκεκριμένη ημερομηνία, ως ημέρα και γιορτή των «Ασφαλιστών» και της Ιδιωτικής Ασφάλισης, οι ίδιοι δώρισαν στη συνέχεια και την εικόνα, που βρίσκετε στα γραφεία του Συνδέσμου, τα ονόματα των οποίων δυστυχώς δεν ενθυμούμαι, σίγουρα θα υπάρχουν στα αρχεία του Συνδέσμου.

Ομόφωνα το Διοικητικό Συμβούλιο συμφώνησε, πήρε απόφαση και εξέδωσε σχετική ανακοίνωση, παράλληλα έστειλε επιστολή στα γραφεία του ΟΗΕ και πρότεινε να καθιερωθεί η ημερομηνία αυτή, ως Παγκόσμια Ημέρα της Ιδιωτικής Ασφάλισης!!

Η πρωτοβουλία μας, χαιρετίστηκε τότε από τον Κλαδικό Τύπο, δεν υποστηρίχθηκε όμως και από τους άλλους εμπλεκόμενους Φορείς του Κλάδου.

Παρ' ότι κατανοούσαμε τις δυσκολίες για κάτι τέτοιο, επανήλθαμε ξανά και ξανά, για το

θέμα, στα εδώ γραφεία του Οργανισμού, χωρίς να μας δοθεί κάποια σχετική απάντηση.

Στις Αρχές του 2002 με πρόεδρο τον Θανάση Σκορδά, επισκεφθήκαμε τον Μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κκ Χριστόδουλο και ζητήσαμε να αναγορέψη η Ιερά Σύνοδος, την γιορτή της Αγίας Σοφίας και των κοριτσιών της, Αγάπης, Πίστεως & Ελπίδας, ως προστάτιδες του Κλάδου μας, όπερ και έγινε.

Η Συνοδική απόφαση είναι αναρτημένη στα γραφεία του ΠΣΑΣ, σε ειδική καθραρισμένη περιγραμμένη.

Στη συνέχεια επαναφέραμε την πρόταση στην ΕΑΕΕ, για να καθιερωθεί η ημερομηνία αυτή, ως ημέρα της Ιδιωτικής Ασφάλισης στη Χώρα μας, αλλά από την πλευρά της Ένωσης, προβλήθηκαν διάφορα επιχειρήματα και δυσκολίες, «...ότι η ημερομηνία είναι πολύ κοντά στις καλοκαιρινές διακοπές και δεν θα προλαβαίναμε την διοργάνωση, έχουμε το Συνέδριο της Ύδρας, την ίδια περίοδο.. κ.α...».

Προτείναμε εβδομάδα Ιδιωτικής Ασφάλισης, με διάφορες δράσεις, με κεντρική ημερομηνία την 17^η Σεπτεμβρίου και ένταξη σε αυτήν και του Συνεδρίου της Ύδρας, ούτε αυτό έγινε δεκτό.

Υπήρχαν βέβαια και «Ανταγωνιστές» Άγιοι, αφού στην Ένωση εκείνη την περίοδο ακουγότανε, από ορισμένους το όνομα του αγίου Απτώχευτου!!!

Επισημάναμε ακόμη, σε εκείνη τη συνάντηση, την ευκαιρία, αλλά και την ανάγκη ενιαίας και δυναμικής παρουσίας του θεσμού στην Ελληνική Κοινωνία και ότι ένας ευαίσθητος και ταλαιπωρημένος Κλάδος, πρέπει να προσέχει ακόμη και την σημειολογία, η δε πρότασή μας εκπέμπει θετικό μήνυμα, που συνάδει με τον Θεσμό και θα ήταν ευχής έργο να υιοθετηθεί από όλους.

Αλλά από ότι διαπιστώθηκε, ο καθένας είχε τον πόνο του!! και δεν υπήρχε η πολυτέλεια να ασχοληθούν, με τις δικές μας «..ευαισθησίες..».

Κοντολογίς αν δεν διαθέτεις την απαιτούμενη Σοφία, για να κάνεις την οποιαδήποτε δουλειά και ειδικά την συγκεκριμένη, αν δεν την Αγαπάς, δεν την Πιστεύεις και δεν Ελπίζεις σε αυτήν, φυσικό είναι να επικαλείσαι στην συνέχεια τον... Άγιο Απτώχευτο...να σε σώσει!!

Η Ένωση ως γνωστόν, καθιέρωσε στη συνέχεια τη δική της Ημέρα Ιδιωτικής Ασφάλισης, την 11^η Νοεμβρίου.

Οι συνάδελφοι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι, νυν Πράκτορες, θυμούνται και τιμούν κάθε χρόνο την γιορτή, τα δε Διοικητικά Συμβούλια του ΠΣΑΣ, διοργανώνουν εκδηλώσεις, γιορτάζουν και γιορτάζουνε, με τον δικό τους τρόπο κάθε φορά, με διαφορετικές δράσεις, με μεγαλύτερη ή μικρότερη συμμετοχή συναδέλφων.

Τα δικά μου Διοικητικά Συμβούλια έδωσαν ίσως ποιο θρησκευτικό τόνο στην «Ημέρα», αφού σε κάθε επέτειο ξεκινάγαμε με δοξολογία – αρτοκλασία, επιλέγοντας, διαφορετικούς

Ναούς κάθε φορά, κυρίως εκτός Αθηνών, όπως την Αγία Σοφία Ψυχικού, Αγία Σοφία Θεσσαλονίκης, Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, Χοροστατούντων αναλόγως, Μητροπολιτών, Αρχιεπισκόπου, Πατριαρχών και συνδυάζοντας την γιορτή, με παράλληλες εκδηλώσεις - δραστηριότητες, όπως Ενημερωτικές Ημερίδες, ομιλίες, άρθρα στον κλαδικό τύπο, επίσκεψη εκθέσεων, προσκυνήματα, περιήγηση, προσφορές, συνεσιώσεις για σύσφιξη σχέσεων και Συναδελφική Αλληλεγγύη.

Αυτά τα συνοπτικά για την ιστορία.

Χρόνια πολλά σε όλους και η «..Αγία Τετράδα..» βοήθειά μας.

Κώστας Λάμπρου

Το αύριο της Ιδιωτικής Ασφάλισης, θα καθοριστεί εν πολλοίς... από το σήμερα

(Περιοδικό Διασφαλίζω ΕΕΑΕ, 2020-04-03)

Στη σημερινή δύσκολη κατάσταση, δίδεται η ευκαιρία, να βγει η Ιδιωτική Ασφάλιση δυναμικά μπροστά και να δηλώσει παρούσα, χωρίς ενδοιασμούς.

Η ανακοίνωση της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών, παρά την καθυστέρηση, σωστή είναι, αλλά όχι όπως την περιμέναμε και το χρηματικό ποσό που προσέφερε, μάλλον συμβολικό θεωρείται.

Θετικές και προσφορές μεμονωμένων εταιριών, καθώς και οι ανακοινώσεις, για κάλυψη της πανδημίας, από τα ασφαλιστήρια, κυρίως αυτά που αφορούν την υγεία και την ζωή, των ασφαλισμένων.

Πρέπει να διευκολυνθούν κατ' αρχάς, οι ασφαλισμένοι να διατηρήσουν τα ασφαλιστήριά τους, οι διοικητικοί υπάλληλοι τις θέσεις εργασίας και οι Διαμεσολαβούντες τα πελατολόγιά τους.

Οι Ενώσεις των Διαμεσολαβούντων και το Επαγγελματικό Επιμελητήριο, έχουν υποδείξει τρόπους, με τις αλληπάλληλες προτάσεις τους.

Πέραν των παραπάνω, έχω την άποψη, ότι κάτι παραπάνω χρειάζεται, κάτι ποιο δυναμικό, ας πάρουμε παράδειγμα από ενέργειες και προσφορές άλλων φορέων του ιδιωτικού τομέα.

Η Ιδιωτική Ασφάλιση πρέπει να δηλώσει ποιο δυναμικό παρόν στην Εθνική προσπάθεια και να συμβάλει, όπως μπορεί, είτε υποχρεούται είτε όχι και χωρίς να της ζητηθεί, ο δικός μας Τομέας Ευθύνης δοκιμάζεται.

Εκτός από διευκολύνσεις στις πληρωμές των ασφαλιστρων, δωρεές, αιμοδοσίες κλπ, θα μπορούσε π.χ, για κάθε ασφαλισμένο, με πρόγραμμα υγείας, που νοσηλεύεται υποχρεωτι-

κά σε Δημόσιο Νοσοκομείο αναφοράς, για corona-virus, να υπάρξει από την αντίστοιχη Ασφαλιστική Εταιρία κάποιο ανταποδοτικό «..αντίδωρο..» στο συγκεκριμένο Νοσοκομείο ή στο Κρατικό Σύστημα Υγείας.

Για σύμπραξη Ιδιωτικού και Δημοσίου Τομέα δεν μιλάμε; να η ευκαιρία για μια δοκιμή. Τώρα δίνουμε εξετάσεις όλοι μας, σε τέτοιες δύσκολες συνθήκες, δοκιμάζεται η αξιοπιστία του Θεσμού, χτίζεται & εδραιώνεται η πολυπόθητη Ασφαλιστική Συνείδηση.

Πρέπει να ενεργοποιηθούν όλοι και γρήγορα, αν θέλουμε να ξημερώσει η επόμενη μέρα, με αναβαθμισμένο το Θεσμό που υπηρετούμε, αν θέλουμε να αποδείξουμε ότι είμαστε ικανοί και αξιόπιστοι να στηρίξουμε «..Πυλώνες...».

Οι Ασφαλιστικοί Διαμεσολαβητές (εννοώ την παραδοσιακή Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση) παραμένουν στα «χαρακώματα» κοντά στους ασφαλισμένους, δίνουν δύσκολο αγώνα, δεν τρύνωσαν, ούτε θα τρυνώσουν, στα «καταφύγια», είτε ενταχθούν από την Πολιτεία, στα δοκιμαζόμενα επαγγέλματα, είτε όχι.

Θέλω με την ευκαιρία να υπενθυμίσω στους ποιο παλαιούς, ότι στην ίδια περίπου κατάσταση, βρεθήκαμε και το καλοκαίρι του 1974, με την επιστράτευση και την εμπόλεμη κατάσταση.

Από τη μία, οι επιστρατευμένοι (όπως και ο ίδιος) αγωνιούσαν αν καλύπτονται ή όχι από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο Ζωής ή αν θα μπορούσαν να συνεχίσουν να τα πληρώνουν και από την άλλη οι Διαμεσολαβούντες έβλεπαν να μηδενίζεται η νέα παραγωγή και να καταρρέουν τα εισοδήματά τους.

Τότε βέβαια δεν υπήρχε η Ευρωπαϊκή Ένωση, για να βάλει πλάτη με δανεικά, το δε Κράτος μας, είχε καταρρεύσει και καμιά δυνατότητα στήριξης δεν υπήρχε, αλλά και αν υπήρχε, δεν νομίζω ότι θα το έκανε.

Μία όμως Ασφαλιστική Εταιρία Ζωής, που έβλεπε μακριά και είχε ως αρχή, ότι από όλα τα περιουσιακά της στοιχεία τον πολυτιμότερο ήταν τα στελέχη της, οι συνεργάτες της και οι ασφαλισμένοι της, οι άνθρωποί της δηλαδή, ανακοίνωσε, ότι τα συμβόλαιο Ζωής καλύπτουν τους ασφαλισμένους της και παράλληλα στήριξε το εισόδημα των Συνεργατών της, για όλη τη διάρκεια της κρίσης, χωρίς να τα ζητήσει πίσω όταν τα πράγματα επανήλθαν.

Τέτοιες και άλλες ενέργειες χρειάζονται σήμερα, για να πειστούν Συνεργάτες, Ασφαλισμένοι, Κοινωνία και Πολιτεία, ότι η Ιδιωτική Ασφάλιση μπορεί να καλύψει τα κενά του Συστήματος, θέλει και μπορεί να συνδράμει στα δύσκολα και δεν χρειάζεται η ίδια, την όποια συνδρομή αυτού του Κράτους.

Έτσι αντιλαμβάνομαι ο ίδιος, το ρόλο της Ιδιωτικής Ασφάλισης, το χτίσιμο και την εδραίωση της Ασφαλιστικής Συνείδησης και την ενεργοποίηση της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης.

Παρ' ότι η τωρινή κατάσταση είναι παγκόσμια και πρωτόγνωρη, αυτό δεν διαφοροποιεί τα πράγματα, ο Θεσμός έχει ξαναδοκιμαστεί διεθνώς και όχι μόνο άντεξε, αλλά και ανταποκρίθηκε, πέραν των συμβατικών του υποχρεώσεων, το ίδιο πρέπει να συμβεί και στη χώρα μας, που τον έχει ανάγκη περισσότερο, από κάθε άλλη περίοδο, τώρα πρέπει να δείξει ένα είδος πατριωτισμού.

Δεν πρέπει λοιπόν να βλέπουμε τα πράγματα κοντόφθαλμα, μας περιμένει ένα καινούργιο, «..άλλο αύριο..» και αυτό θα πρέπει να «βασανίζει» όλους μας, αφού το αύριο, θα καθοριστεί εν πολλοίς, από το σήμερα.

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Αντιπρόεδρος
Συνεργατικού Σχήματος
ΠΑΝΟΡΜΟΣ ΣΥΝ. ΠΕ
Αθήνα 3-4-2020*

Καθαρά & Ακάθαρτα Ασφάλιστρα* **Κατάχρηση Δικαιώματος επί του ..Δικαιώματος**..**

(Next Deal, 2020-06-02)

Πάλι τριβές είχα χθες με τον πελάτη μου «Η.Β» για τα ασφάλιστρα των συμβολαίων του, για τις αυξήσεις, τις επί μέρους χρεώσεις, τις αναπροσαρμογές κλπ.

Όταν είναι να πληρώσει, μου «ροκανίζει» κάνα μισάωρο κάθε φορά, ξεφυλλίζοντας συμβόλαια και ελέγχοντας αποδείξεις, «..γιατί αυξήθηκαν πάλι τα ασφάλιστρα, ενώ δεν έχω κάνει ζημιά.»;... «.. γιατί κάθε χρόνο, τόση μεγάλη αύξηση στο υγείας, ενώ τα Ιδιωτικά Νοσοκομεία διαφημίζουν εκπτώσεις...»; «..Τι είναι όλες αυτές οι χρεώσεις, που εμφανίζονται στο συμβόλαιο του αυτοκινήτου και στο άλλο.. του σπιτιού..»; και πάει λέγοντας.

Ο «Η.Β» είναι πελάτης μου 35 χρόνια, δικηγόρος στο επάγγελμα, εδώ και δέκα χρόνια συνταξιούχος.

Κάθε φορά προσπαθώ να του εξηγήσω και άλλες να του αιτιολογήσω – αναλύσω τις διάφορες χρεώσεις, τις αυξήσεις, τις αλλαγές και εκείνος, εξετάζει καχύποπτα, συμβόλαια και αποδείξεις.

-Βεβαίως κύριε «Η», τα Νοσηλευτικά Ιδρύματα, μειώσανε τα κόστη, αλλά η Τρόικα, επέβαλε φόρο ασφαλιστρών στα συμβόλαια υγείας και ΦΠΑ στις νοσοκομειακές δαπάνες, έχουμε νέες και πολυδάπανες μεθόδους, ρομποτικές επεμβάσεις, νέες απρόβλεπτες ασθένειες, όπως ο νέος κορονοϊός, ακριβότερα φάρμακα και εσύ αγαπητέ μου πλησιάζεις τα 80 και η πιθανότητα να νοσηλευτείς πολλαπλασιάζονται, τα ασφάλιστρα λοιπόν είναι συνάρτηση όλων αυτών των παραμέτρων.

Ορισμένα από τα επιχειρήματα τα δέχεται, άλλα όχι.

Εκεί όμως που «κολλάει» κάθε φορά και ζητάει εμμονικά εξηγήσεις, είναι η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στα Καθαρά και τα Μικτά Ασφάλιστρα και ποιο πολύ, στη χρέωση «Δικαίωμα

Συμβολαίου» ή «Δικαίωμα Ασφαλιστηρίου».

-«..Τι είναι αυτό; γιατί το βάζουν; είναι εισφορά υπέρ τρίτων; είναι έξοδα έκδοσης του ασφαλιστηρίου; είναι προμήθεια και τίνος; δική σου; της Ασφαλιστικής...»;

-«..Πως δικαιολογείται αυτή η χρέωση και που πάνε τα χρήματα, κάθε εταιρία έχει το ελεύθερο να χρεώνει ότι της καπνίσει, ως Δικαίωμα Συμβολαίου; επιβαρύνοντας υπέρμετρα τα ασφάλιστρα...; θεωρώ ότι είναι πέρα για πέρα καταχρηστική & παράνομη χρέωση.. αυτή .., αφού στα Καθαρά Ασφάλιστρα, έχουν συμπεριληφθεί ήδη τα λειτουργικά κόστη, το ποσοστό κέρδος κλπ., προς τι το ξεχωριστό πανωπροίκι...»;

-«..Επί πλέον δηλαδή προμήθεια; και μάλιστα χονδρεμπορική 25 & 30% ..»!!!

-«..Αν όπως μου λες, είναι νόμιμη η χρέωση και αφορά έξοδα έκδοσης του συμβολαίου, δεν είναι υπερβολικό και παράλογο αυτό το ποσοστό...; γιατί η Πολιτεία τους το επιτρέπει...»;

-«..Έξοδα συμβολαίου, δεν έχει και το συμβόλαιο μου Ζωής, έξοδα διαχείρισης δεν έχει και το Συντάξεως...» ;

-«..Δεν μπορώ να φανταστώ, ότι βάζοντας 20% - 25% & 30% επιβάρυνση!!! σε αυτά τα συμβόλαια, θα μπορούσαν να πουλήσουν έστω και ένα...»;

-«..Το φόρο ασφαλιστρων τον αντιλαμβάνομαι, ακόμη - ακόμη και την μικρή επιβάρυνση για το Επικουρικό,έχω ασχοληθεί με συμβόλαια που εκδίδονται στο Λονδίνο, αλλά και άλλων Ευρωπαϊκών Χωρών, χρεώνουν (Καθαρά Ασφάλιστρα - Φόρος Ασφαλιστρων- Συνολικά Μικτά), αλλά αυτό το Ελληνικό χάλι, πουθενά δεν το συνάντησα..... άκου Δικαίωμα Συμβολαίου, μόνιμη και τσουχτερή χρέωση σε κάθε δόση ..»!!

-«..Τη «..νύφη..» και τα «..πανωπροίκια..» των Ασφαλιστικών, τα πληρώνουμε εμείς, το ..λιανοντούφεκο.. δηλαδή, διότι στο μεγάλο-πελάτη μου «Ο.Γ» που πλήρωνε καμιά διακοσάρα χιλιάδες ευρώ ασφάλιστρα το χρόνο, δεν τόλμησαν να εμφανίσουν τέτοιες χρεώσεις, τους τα επιστρέψαμε πίσω απλήρωτα και επανατιμολογήσανε τα συμβόλαια, με μηδενικό ποσό, ως Δικαίωμα.., εγώ γιατί να το πληρώσω, κορόιδο είμαι... »!!

-«..Είστε σοβαροί; ανατολίτικο παζάρι στα ασφάλιστρα, το ίδιο και στις αποζημιώσεις... θέλετε να αναλάβετε και ευρύτερο ρόλο.... »!!

-«..Παρ Αρείω Πάγω είμαι και όλα αυτά τα «κόλπα» των Ασφαλιστικών Εταιριών τα ξέρω απέξω και ανακατωτά...»!!

Μου ζήτησε να του αφαιρέσω αυτή τη χρέωση , από το ασφαλιστήριο του σπιτιού, όπως έκανε εκείνη η Ασφαλιστική στον πελάτη του και να μου πληρώσει το υπόλοιπο, του είπα ότι δεν γίνεται... αν δεν το πληρώσει ... θα πρέπει να το επιστρέψω για ακύρωση ή θα το χρεωθώ ο ίδιος.

Δεν ήθελε βέβαια να το χρεωθώ ο ίδιος, η υπερηφάνεια του, δεν του το επέτρεπε, μου ζή-

τιπσε να του βρω άλλη εταιρία που δεν χρεώνει Δικαίωμα Συμβολαίου και αν δεν υπάρχει να το ακυρώσω, όπως και έγινε.

Μου δήλωσε ότι θα κινηθεί νομικά για το θέμα, στολίζοντας παράλληλα με «κοσμπτικά» τον Κλάδο μας.

-«...Δεν φτάνουν οι περιεργοί όροι και ψυχοβγάλτικες αποζημιώσεις μας επιβαρύνετε και με παράλογα Δικαιώματα..... θέλουμε να ασφαλιστούμε, αλλά με τέτοια τερτίπια δεν μας αφήνετε., για μένα είναι θέμα ηθικής τάξεως.... »!!

Μου σύστησε ειρωνικά, να αλλάξουμε τους ορισμούς των χρεώσεων, «...από Καθαρά και Μικτά.. Ασφάλιστρα», σε «...Καθαρά & Ακάθαρτα...»!!!

-Ακαθάριστα εννοείς;

- «..Αυτό που είπα εννοώ...»!!!

Σε μια άλλη περίπτωση που αφορούσε το αυτοκίνητο, δυστρόπησε να πλήρωση, διότι διαπίστωσε αύξηση στα ασφάλιστρα και κάνοντας επί μέρους σύγκριση των χρεώσεων, ανακάλυψε, ότι ενώ τα Καθαρά Ασφάλιστρα είχαν παραμείνει ίδια, αυξήθηκε η χρέωση του Δικαιώματος Συμβολαίου, κάτι που ο ίδιος, δεν είχα προσέξει!!!

Χθες, η μάχη δόθηκε ξανά, αλλά από μακριά, αρχικά ηλεκτρονικά και στη συνέχεια από το τηλέφωνο, για μισή ώρα, με βομβάρδιζε κυριολεκτικά, επαναλαμβάνοντας τα προηγούμενα, περί Δικαιώματος κλπ, έγινε πάλι «..Τούρκος...» οργίσθηκε.

-«...Τόσες φορές σου έχω διαμαρτυρηθεί, γιατί δεν τα μεταφέρεις στην Εταιρία σου; πρέπει να φτάσω στα εξώδικα;... δώσε μου τον υπεύθυνο, να του τηλεφωνήσω ο ίδιος...».

-«...Κορονοϊό έχουμε, σε καραντίνα είμαστε, ούτε τώρα συγκινούνται, να το αφαιρέσουν; ακόμη χαρτόσημα επί χαρτοσήμων θα χρεώνουν;!!!! οι μεγάλο-πελάτες τα πληρώνουν;... θα το πληρώσω αναγκαστικά, ...αλλά θα διεκδικήσω δικαστικά, ότι ..Δικαιώματα... κακώς χρεώνομαι και πληρώνω όλα αυτά τα χρόνια..., όχι μόνο για μένα, αλλά και για άλλους... θα φέρω τα αντίγραφα από εκείνα τα ασφαλιστήρια, που δεν χρεώνονται Δικαιώματα... διότι εδώ έχουμε επιλεκτικές χρεώσεις & διακρίσεις.. έχουμε και Κατάχρηση Δικαιώματος, επί του Δικαιώματος...!!! και ξέρουν καλά ορισμένες Ασφαλιστικές, που μόλις ακούνε, ...Δικηγόρος... Η.Β, τρέχουν και δεν σώνουν...»!!!

Πάρα πολλοί ασφαλισμένοι, στέκονται στο Δικαίωμα Συμβολαίου και ζητούν διευκρινίσεις, για αυτό το ξεχωριστό και προκλητικό ποσό χρέωσης.

Ορισμένοι παραλληλίζουν τις δικές μας χρεώσεις με αυτές στους λογαριασμούς της ΔΕΗ!!

Οι περισσότεροι κατανοούν μια αρχική, λογική χρέωση, ως έξοδα έκδοσης συμβολαίου ή έξοδα φακέλου, κάτι αντίστοιχο με τις Τραπεζικές πρακτικές, αλλά η επαναλαμβανόμενη σε κάθε δόση & ανανέωση, ποσοστιαία επί των ασφαλιστρών χρέωση, ως «Δικαίωμα

Συμβολαίου», που σε ορισμένες περιπτώσεις είναι κραυγαλέα σαν ποσό, την θεωρούν απαράδεκτη.

Μπορούμε να φανταστούμε σε κάθε ειδοποίηση πληρωμής, δόσης δανείου, να εμφανίζεται και ξεχωριστή χρέωση 25 & 30% !!! ως Δικαίωμα Δανειακού Συμβολαίου ή Δικαίωμα Τραπέζης;

Δεν έχω χρόνο να σκαλίσω την νομοθεσία, για να βρω ποιος νόμος και σε ποια χρονική περίοδο έδινε τη δυνατότητα στις Ασφαλιστικές Εταιρίες να χρεώνουν Δικαιώματα πάνω στα ασφάλιστρα, είμαι σίγουρος ότι οι Εταιρίες νόμιμα χρεώνουν, μπορεί να απορρέει, από Κεκτημένο Δικαίωμα, αλλά το θέμα δεν έχει να κάνει, με το αν τυπικά, είναι νόμιμη η χρέωση.

Όταν παλαιά συμμετείχα στις Νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές, οι Εταιρίες έθεταν μόλις το θέμα των χαμηλών ασφαλιστρών στον Κλάδο Αυτοκινήτου και την ανεπάρκειά τους στην κάλυψη των ζημιών, μόλις όμως απελευθερώθηκε το τιμολόγιο, συνέβη το παράδοξο, να μειώνονται!!! τα ασφάλιστρα και ειδικότερα τα Καθαρά και να αυξάνεται το Δικαίωμα Συμβολαίου!!!

Αποδεικνύοντας έτσι, ότι η «..επιχειρηματική κουβέρτα..» ήταν και είναι κοντή, ενώ «τραβιέται» να σκεπάσει τα πόδιαξεσκεπάζει το κεφάλι....!!

Με την «πονηρή» αυτή μέθοδο, αυξάνουν την δική τους «προμήθεια» και μειώνουν την εξερχόμενη, αφού αποδίδουν στη Διαμεσολάβηση προμήθεια επί του 60-65% του εισπραττόμενου ασφαλιστρου!! παράλληλα εμφανίζουν, χαμηλά τιμολόγια και δεσμεύουν μικρότερα αποθεματικά.

Πολλάκις το Δικαίωμα αυξομειώνεται ανάλογα με τον ασφαλισμένο ή τον Συνεργάτη και χρησιμοποιείται ως «..εργαλείο..» από τις Εμπορικές & Πολιτικές Πωλήσεων των Εταιριών, σε όλες τις περιπτώσεις την πληρώνουν οι μικροί, είτε ασφαλισμένοι είτε Συνεργάτες.

Σε ορισμένες περιπτώσεις για να διασώσω ασφαλιστήρια περιουσίας, έψαξα στην Αγορά για οικονομικότερη τιμολόγηση, για να μην χάσω τον πελάτη, υποχρεώθηκα να αποδεχθώ, πέραν από τα μειωμένα ασφάλιστρα, και μειωμένα ποσοστά προμήθειας, τα δικά μου όμως ποσοστά, σε όλες τις περιπτώσεις, είναι μικρότερα από το ποσοστό του Δικαιώματος Συμβολαίου !!!

Αναγκαστικά προκύπτουν και παραμετρικές σκέψεις, αν το «Δικαίωμα» έχει και άλλες αφανείς και ίσως αθέμιτες πλευρές και δεν χρησιμοποιείται μόνο επιλεκτικά, για την πρόσκτηση εργασιών, αλλά και έτσι, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσο παραβιάζεται η Οδηγία IDD.

Αυτές οι χρεώσεις, πέραν του ότι εξοργίζουν και αδικούν τους μικρό - ασφαλισμένους, βλάπτουν οικονομικά τους Διαμεσολαβούντες, και ακουμπάνε την αξιοπιστία του Κλάδου, αφού έχουν να κάνουν με την σοβαρότητα, την αξιοπιστία, την διαφάνεια και τις υγιείς σχέσεις.

Σε μια τελευταία έρευνα που έγινε από ΕΑΕΕ, διαπιστώθηκε ότι στη Χώρα μας το 20% των περιουσιών είναι ασφαλισμένες και από αυτό, το 80% υποχρεωτικά λόγω τραπεζικού δανείου, κοντολογίς ένα 4% των συμπατριωτών μας, ασφαλίζει οικειοθελώς την περιουσία του!!!

Τέτοιες & άλλες παλαιομοδίτικες, μπακαλίστικες, α-σύγχρονες και μάλιστα «..γραπτές πρακτικές..» όπως πχ όροι των συμβολαίων, αθροιζόμενες με πολλές άλλες «..άγραφες..», πχ «Ανατολίτικη» μέθοδος & τρόπος αποζημίωσης, μαζί με το Κρατικόδίκαιο του Έλληνα, συμβάλουν στην απροθυμία ασφάλισης.

Αυτά πρέπει να διορθώσουν πρώτα οι Εταιρείες και μετά να ζητήσουν ευθύνες, από την «..ανεπαρκή..» Διαμεσολάβηση.

Τόσες Ευρωπαϊκές Οδηγίες εφαρμόστηκαν και προσαρμοστήκαν, στην Ελληνική Νομοθεσία, την παραπάνω Ελληνική Ευρεσιτεχνία – πατέντα, καμία δεν την ακούμπησε, ούτε τόλμησε να την καταργήσει.

Το Δικαίωμα Συμβολαίου έχει απασχολήσει διαχρονικά την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, τα Σωματεία έχουν κάνει υπομνήματα προς την Πολιτεία και τις Εποπτικές Αρχές και έχουν προβεί σε διαμαρτυρίες, για αυτή την τιμολογιακή πολιτική των Εταιριών.

Το θέμα παραμένει μόνιμα ανοιχτό και τελευταία επανέρχεται ξανά στο προσκήνιο.

Δεν είναι βέβαια, μόνο ο συγκεκριμένος πελάτης μου «H.B», που διαμαρτυρόμενος χαρακτήρισε τα Μικτά Ασφάλιστρα, λόγω του Δ.Σ, «..Ακάθαρτα..», με την ίδια καχυποψία, δυσπιστία και γκρίνια, αντιμετωπίζονται αυτές οι χρεώσεις, από την πλειοψηφία των ασφαλισμένων, χωρίς να σημαίνει ότι συμμερίζομαι ή υιοθετώ αυτόν τον χαρακτηρισμό.

Νομίζω όμως ότι είναι καιρός να γυρίσουμε σελίδα, να ξεπεραστούν οι παιδικές ασθένειες, να καταργηθούν τα διάφορα αναχώματα που μας κρατάνε παραγωγικά, σαν Κλάδο, στο επίπεδο χαρτοσήμου, σε σχέση με την ΕΕ, να τελειώσει και αυτή η απαράδεκτη «..Κατάχρηση Δικαιώματος.. επί του ..Δικαιώματος...», που δημιουργεί αθέμιτο ανταγωνισμό, τριβές και αδικίες, να εναρμονιστούμε επί τέλους, με την Ευρωπαϊκή Ασφαλιστική Αγορά, την οποία συνέχεια επικαλούμαστε .

*&** Είναι φράσεις του πελάτη μου H.B Δικηγόρου, για την επιβάρυνση των ασφαλιστρων με ΔΣ.

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Αντιπρόεδρος
Συνεργατικού Σχήματος
ΠΑΝΟΡΜΟΣ ΣΥΝ. ΠΕ
Αθήνα 02-06-2020*

Επιστολές

Επιστολή στον Ευάγγελο Σπύρου

(Ασφαλιστικό ΝΑΙ, 2009-11-16)

Αγαπητέ Βαγγέλη

Στο τεύχος Αυγούστου 2009 του ΝΑΙ και στις σελίδες 24 & 25 με εκτενές άρθρο σου, **Σ**υπό τον τίτλο «Οι διαμεσολαβούντες και οι σύλλογοι να πάρουν το μέλλον τους στα χέρια τους», αναφέρεσαι στα επαγγελματικά και συνδικαλιστικά «βάσανα» των διαμεσολαβούντων προσώπων στην ιδιωτική ασφάλιση.

«...Για τον καλοδιάθετο νέο συνεργάτη...» «... που με το παραμύθι της επαναλαμβανόμενης προμήθειας...», όπως γράφεις, τη δημιουργία χαρτοφυλακίου, το χτίσιμο καριέρας και πολλές άλλες υποσχέσεις...μπήκε σαν ήρωας και φεύγει σαν προδότης, ντακότα, βακέτα ...νεκρός ήρωας του χθες.

Για τα διοικητικά συμβούλια....

Θα ήθελα να σου απαντήσω σε αυτά που γράφεις αλλά αυτά που θέλω να σου πω δεν χωράνε στο χώρο που εσύ διαθέτεις στο περιοδικό σου.

«Ο πόνος» είναι μεγάλος και δεν χωράει σε μια σελίδα μάλλον πόνημα χρειάζεται ή ειδική διατριβή για όλα αυτά που «σκαλίζεις» και θυμίζεις «οικεία κακά».

Αγαπητέ Βαγγέλη

Θα θυμάσαι βέβαια ότι από την πλατεία Κλαυθμώνος ως τις στήλες του Ολυμπίου Διός, δεν υπήρχε κτήριο, που να μην στεγάζει υποκατάστημα Ασφαλιστικής εταιρείας, ορισμένα μάλιστα στεγάζανε δύο και τρία, της ίδιας εταιρείας.

Όλα αυτά βαπτίστηκαν ανάπτυξη!!!

Μέσος όρος συμβολαίου ζωής 7 χρόνια μέσος όρος επαγγελματικής ζωής του ασφαλιστικού συμβούλου 6-9 μήνες.

«...Όποιος μπορούσε να κρατήσει μία τσάντα και είχε δύο πόδια βαφτίστηκε ασφαλιστής...».

Το σύστημα κατάφερε σε αυτά τα χρόνια το ακατόρθωτο.

Στρατολόγησε σε μία γενιά, τρεις γενιές, πατέρα, γιό και εγγονό.

Κοινώς γενική επιστράτευση.

Ψάρεψε με ανεμότρατα, κατέστρεψε το γόνο

Δημιούργησε αριθμούς ασφαλιστές, γραφεία, ασφάλιστρα.

Μοίρασε προμήθειες, μπόνους, οργάνωσε ταξίδια στα πέρατα της Γής, έδωσε υποσχέσεις, καλλιέργησε υπέρμετρες προσδοκίες.

Πουλήθηκαν χιλιάδες συμβόλαια και με την μέθοδο της ανακύκλωσης γίνανε εκατοστάδες χιλιάδες.

Εφαρμόστηκαν συστήματα, για υπό ανάπτυξη αγορές, σε υπό ανάπτυξη χώρα, χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος «κλωσιές στα πισινά», με τις μηχανές στο κόκκινο.

Όχι μπόνους όχι προβολή όχι τιμή, όχι διακοπές, αν δεν πιάσεις το στόχο!! από τις υπερβολικές κλωσιές, όχι μόνο στα πισινά αλλά και στα μπροστινά, αντί για δημιουργικό άγχος, δημιούργησαν υπαρξιακό επαγγελματικό άγχος.

Η αλήθεια είναι ότι μάλλον υπάρχουν και άλλα περιθώρια πίεσης, αφού δεν φθάσαμε τα όρια της French Telecom.

Έπρεπε να μπαίνει συνέχεια καινούργιο αίμα για να μην λιμνάζει το παλαιό ανεξάρτητα αν το νέο πολλές φορές έπασχε από έιτζ ή από τον νέο ιό H1N1.

Κόσμος και κοσμάκης απομακρύνθηκε χωρίς τις προμήθειες και την καριέρα, που του τάξαν και έγινε εχθρός του κλάδου, που τους βρίσκει μόνιμα μπροστά του.

Τώρα ετοιμάζεται η έξοδος των γερασμένων αλόγων, από ότι φαίνεται θα εφαρμοσθεί και εδώ η μέθοδος της Εσπερίας, που τα θέλει να οδηγούνται στις αρένες στα κολοσσιαία και τα τσίρκα.

Εσύ Βαγγέλη ως αρχαιολάτρης γνωρίζεις, ότι σε αυτή τη χώρα τα γερασμένα άλογα όχι μόνο δεν τα έριχναν στα θηρία, αλλά τα θάβανε με τιμές, ακόμη και πόλεις χτιζότανε, με το όνομά τους.

Οι ηγέτες αναγνώριζαν έτσι, ότι ένα μικρό κομμάτι της αποκτηθείσης φήμης και δόξας μεταφέρθηκε στη δική τους σέλλα.

Σε αντίθεση με την αποχώρηση των διοικητικών με η χωρίς εθελουσία, που οι αποζημιώσεις ήταν κραυγαλέες και σκανδαλώδεις, αφού θεώρησαν εαυτόν αδικημένο στελέχη, που απεχώρησαν με ποσά ενός και δύο εκατομμυρίων ευρώ.

Άνοιξαν, λειτούργησαν ή εγκαταστάθηκαν μέχρι 156 εταιρείες σε κάποια χρονική στιγμή τα τελευταία 30 χρόνια, αλλά έκλεισαν καμιά 45αριά, με τις συγχωνευμένες καμιά εξηνταριά και με τις αποχωρήσεις λείπουν απ'ό την Αγορά περισσότερες από 120!!

Αποκορύφωμα το κλείσιμο του ομίλου Ασπίς Πρόνοια.

Ο θεσμός δεν έτυχε του ανάλογου σεβασμού τόσο από εκείνους που ίδρυσαν και δι-οίκησαν εταιρίες, όσο και από εκείνους που όφειλαν να βάλουν τους κανόνες και να ασκήσουν έλεγχο.

Ένας θεσμός που αντί να συμπληρώνει τις αδυναμίες του κρατικού συστήματος η να τον υποκαταστήσει, όπου εκείνος ήταν αδιάφορος ή ανύπαρκτος, κινήθηκε πάντοτε με ενοχικά σύνδρομα.

Σε πολλές περιπτώσεις απεδείχθη ότι ήταν ανέτοιμη: Π.Χ στην πανδημία και στην τε-λευταία οικονομική κρίση, έστρεψε και η ίδια τα βλέμματα προς το κράτος για βοήθεια!! αυτό όμως την αυτοαναιρεί, ο κλάδος δεν είχε εφεδρείες, αντί να πει «εμείς είμαστε δω τώρα» «έκρουσε πρύμνα».

Κατάφερε ένα ακόμη ακατόρθωτο, να αποζημιώνει και να δυσαρεστεί!! η κακή, η «ψυ-χοβγάλτικη» αποζημίωση είναι σαν μην έγινε ποτέ, έτσι οι αποζημιώσεις δεν κεφαλαι-οποιήθηκαν σε νέα παραγωγή.

Ο Έλληνας δεν αποφασίζει να διαθέσει παραπάνω από το 2%,

Κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων εγκλωβισμένες στη δωρεάν υγεία κ.λ.π, δεν τόλ-μησαν να δουν το κλάδο κατάματα, φοβούμενες μην κατηγορηθούν για ξεπούλημα του κρατικού συστήματος, στους ιδιώτες και τις Πολυεθνικές.

Υπουργείο ανάπτυξης, υπουργοί και υπηρεσίες αντιμετώπισαν αυτό τον Θεσμό με επι-φύλαξη.

Οι περισσότεροι είχαν πλήρη άγνοια της λειτουργίας, αλλά και τις αναγκαιότητας αυ-τού του κλάδου, για την ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας και την γενικότερη κοι-νωνική προσφορά.

Αντί να τον αντιμετωπίζουν ως διέξοδο στα αδιέξοδα της κρατικής ασφάλισης, ως συ-μπληρωματικό και επικουρικό στην κρατική ασφάλιση, του συμπεριφέρονται σαν πα-ρασιτικό κλάδο.

Για δεκαετίες η διαμεσολάβηση εθεωρείτο παρασιτική, οι διαμεσολαβούντες μεσάζο-ντες, «.....παράσιτα των ασφαλιστικών εταιρειών...».

Έτσι έχουμε ένα ολόκληρο κλάδο που νοιώθει ενοχές, ακόμη για την ύπαρξή του.

Ποιος να στηρίξει ποιόν;

Ασφαλισμένοι και καταναλωτές χωρίς ασφαλιστική συνείδηση και κρατικοδίαιτη αντίληψη.

Οι περισσότεροι δεν κάνουν ασφάλεια, αλλά μπίζνες, πόσα έδωσα τη πήρα, τι κέρδισα από το «αλισβερίσι».

Κακοί σχεδιασμοί προγραμμάτων, κακή διαχείριση λανθασμένες επενδυτικές επιλογές, Λάθη που διορθώθηκαν με νέα λάθη.

Ρήτρες δολαρίων που καταργήθηκαν μονομερώς συνταξιοδοτικά και αποταμιευτικά που μετατράπηκαν σε επενδυτικά, νέα συμβόλαια που αυτοχρηματοδοτήθηκαν από τα αποθέματα των παλαιών, νοσοκομειακά και κάρτες νοσηλείας που αντικαταστάθηκαν με καινούργια «συμπερότερα» για τους ασφαλισμένους, μια αγορά που βηματίζει σε ένα ατέλειωτο «σημειωτόν».

Όλα αυτά είναι απόρροια της έλλειψης Επαγγελματικής και Ασφαλιστικής Συνείδησης, ακόμη και από τους ίδιους, που την επικαλούνται, απουσία σοβαρού κεντρικού ελέγχου, αλλά και ισχυρού καταναλωτικού κινήματος.

Το κοντόφθαλμο είναι εμφανές, ότι πάrouμε τώρα, ότι προλάβουμε.

Οι ασφαλιστικές ανάγκες παραμερίστηκαν και προτάθηκαν τα γρήγορα χρηματιστηριακά κέρδη, ασορτί με στις επιθυμίες του Νεο-Έλληνα.

«...Τι θα πάρω εγώ...», πάρε αποταμιευτικό, πάρε επενδυτικό, πάρε περισσότερα από ότι δίνουν οι τράπεζες, τα ταμιευτήρια, τα χρηματιστήρια, τα τυχερά παιχνίδια οι λέσχες, «..πάρε κόσμε...»!!

Αντί για κάλυψη αναγκών «...υμών...» έγιναν «...ημών...».

Ενώ διατυμπανίζαμε εξασφάλιση οικογενείας, στην πράξη πουλούσαμε έξοδα κηδείας.

Η αγορά εγκλωβίστηκε εκεί με αποτέλεσμα να ξεχάσει τον κύριο σκοπό της που είναι η προστασία από σοβαρούς και τυχαίους κινδύνους.

Θα θυμάσαι προσφορές αλλά και ασφαλιστήρια που έταζαν δις σε αποδόσεις.

Ντοπάρισμα των δικτύων για «απληστία»!! στην παραγωγή.

«..Επαγγελματίας..» όποιος φέρνει και για όσο φέρνει πολλές αιτήσεις!! Ας είναι παππής ή ζευγάς

Αν αποφασίσει «..κόψει ταχύτητα..» το πορτοφόλι του στα καρδαγκούντα «λιγούρια» και ο χορός καλά κρατεί το «..Σύστημα..» φαίνεται να ενδιαφέρεται για την δική του και μόνο επιβίωση ούτε για Επαγγελματισμό ενδιαφέρεται, ούτε για Ασφαλιστική Συνείδηση κόπτεται, ανακυκλώνεται «..κουλουριασμένο..» με δαγκωμένη την ουρά του σαν τον «..ουροδόχο όφου..»!!

Χρησιμοποίησε όλα τα μέσα έδωσε ότι είχε να δώσει, για να μην πω, ότι πήρε ότι υπήρχε για να πάρει, μέχρι που είδαμε και αγγελίες στις εφημερίδες ευρέσεως εργασίας, που θα έπρεπε να προξενούν σοκ στον Κλάδο «...ζητώ οποιαδήποτε εργασία εκτός από ασφαλιστής..»

Το Σύστημα φαίνεται να μην διαθέτει άλλους τρόπους, αφού συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο, στρατολόγα - στρατολόγα -στρατολόγα!!! αδιαφορώντας για το γιατί δεν παραμένει- δεν παραμένει -δεν παραμένει!!

Όπως κατάντησαν την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, θα πρέπει να ψάχνουν όχι για Ασφαλιστές αλλά για ειδικούς κομάντος με νοοτροπία λεγεωνάριου που θα εργάζονται σε συνθήκες Αφγανιστάν.

Αλλά ποιος νέος σήμερα είναι διατεθειμένος να ρισκάρει καριέρα σε τέτοιες συνθήκες; Μέσα σε αυτές τις συνθήκες προσπάθησαν τα Σωματεία να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις του να εκπροσωπήσουν τον κλάδο τους να προωθήσουν τα καλώς εννοούμενα συμφέροντα των μελών τους, να προάγουν το θεσμό της ιδιωτικής ασφάλισης.

Με δεδομένο ότι το συνδικαλίζεσθε είναι δικαίωμα και όχι υποχρέωση δεν μπορείτε να εγγράψετε κανένα με το ζόρι, άσε που αν το προσπαθήσεις, μπορεί και να παρεξηγηθείς, ότι έχεις ίδιον όφελος.

Αναφέρεις συχνά ότι οι ασφαλιστές γύρισαν τις πλάτες στις διοικήσεις, αλλά για να σου γυρίσει κάποιος τις πλάτες θα πρέπει να έχεις δει πρώτα τα εμπρόσθια.

Επειδή έχω θητεύσει για δεκαετίες στον ΠΣΑΣ προσπαθούσα πάντοτε να δώσω μια εξήγηση στην αδιαφορία των συναδέλφων, όχι για τον ΠΣΑΣ αλλά για την τύχη του επαγγέλματος τους.

Ως διοικητικό συμβούλιο προσπάθησα να τους λύσω βασικά προβλήματα τα οποία όμως για να λυθούν απαιτούν και την δική τους συμμετοχή.

Στην προσπάθεια για ομαδικό συμβόλαιο νοσοκομειακής και εξωνοσοκομειακής περίθαλψης, στα λόγια είπαν ναι στην πράξη προτίμησαν το εταιρικό τους συμβόλαιο.

Γενικές συνελεύσεις, συνέδρια εντός και εκτός Αθηνών ενημερωτικές εξορμήσεις σε όλη τη χώρα, εκδηλώσεις βραβεύσεις των κορυφαίων, έκδοση περιοδικού δημιουργία ιστοσελίδας γραπτά και ηλεκτρονικά μηνύματα, απ' ευθείας στα κινητά, τι άλλο να κάνεις για να συνειδητοποιήσεις επαγγελματικά;

Ακόμη και ο παραδοσιακός τρόπος αγώνα με πορεία προς τη βουλή επιχειρήθηκε, συμμετοχή σε διαδηλώσεις και πορεία για το ασφαλιστικό.

Αλλά το γνωστό «...καλλίτερα να μας ακούνε παρά να μας βλέπουνε...» ισχύει καλλίτερα παντός, για τον δικό μας κλάδο.

-Πράγματι τόσο στα συνέδρια και στις εκδηλώσεις η πλειοψηφία δεν ήταν πάντοτε συνάδελφοι.

Αλλά και στις γενικές συνελεύσεις ο αριθμός πολλές φορές είναι εξήντα και εβδομήντα συνάδελφοι και σχεδόν πάντα οι ίδιοι στις καλλίτερες Γ.Σ ακουμπήσαμε τους διακόσιους.

Αν δεν μπορείς να στείλεις έστω ένα μήνυμα από το γραφείο σου χτυπώντας πλήκτρα πως μπορεί κάποιος να δεχθεί ότι θα ήσουν διατεθειμένος να χτυπηθείς στους δρόμους με τα ΜΑΤ για να προωθήσεις με πιο δυναμικούς τρόπους τα συμφέροντά σου.

-Για το μέγα θέμα του φορολογικού, ζητήθηκε από το διοικητικό συμβούλιο να σταλούν ηλεκτρονικά μηνύματα διαμαρτυρίας στο υπουργείο οικονομικών με έτοιμο το κείμενο και τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις του υπουργείου και αντί να κατακλυσθεί το υπουργείο από είκοσι χιλιάδες μηνύματα διαμαρτυρίας οι συνάδελφοι διαμαρτύρονται προς το διοικητικό συμβούλιο για αδράνεια στην επίλυσή του, ούτε για αυτό οι συνάδελφοι βρήκαν χρόνο.

Πόσοι θα ήταν διατεθειμένοι να αποκλείσουν το υπουργείο οικονομικών ή το παιδείας όταν αγωνιζόμασταν οι του Διοικητικού Συμβουλίου για δημιουργία εκπαιδευτικού γεφυριού στην είσοδο αυτού του κλάδου;

Πόσοι θα ήταν διατεθειμένοι να αποκλείσουν τα γραφεία της εταιρείας τους στήνοντας αντίσκηνα στις εισόδους για να αποτρέψουν αλλαγές συμβάσεων συνεργασίας και καταγγελίες κωδικών;

Δεν μπορείς με παρουσία του διοικητικού συμβουλίου και καμιά εικοσαριά ακόμη διαθέσιμων να προωθήσεις θέματα διότι αντί για όφελος θα έχεις ζημιά.

Μα θα πει κάποιος ότι αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα, ότι οι συνάδελφοι δεν εμπιστεύονται τα Διοικητικά Συμβούλια, τα οποία αδυνατούν να του εμπνεύσουν ίσως αλλά όλα τα Διοικητικά Συμβούλια από ιδρύσεως του σωματίου, ήταν ανίκανα;

Και αν πράγματι ήταν ανίκανα ποιος τα εξέλεξε οι «..Ικανοί..» ;

Αφού η συμπεριφορά είναι διαχρονική, κατά την γνώμη μου πέραν από την όποια ανεπάρκεια των διοικητικών συμβουλίων τα αίτια της απουσίας των συναδέλφων είναι πιο βαθιά και έχουν να κάνουν με αυτό, τούτο, το επάγγελμα.

Πώς να ενδιαφερθεί κάποιος για το επάγγελμά του αφού ίσως δεν το θεωρεί επάγγελμα, αλλά ευκαιρία αύξησης του εισοδήματός του, όταν αυτό που πρωτίστως τον ενδιαφέρει είναι η προμήθεια, όταν ένα μεγάλο ποσοστό έχει εισόδημα από άλλη πηγή σύνταξη ή άδεια στο όνομα αλλού προσώπου;

Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση συναδέλφου όποιος πρωτοστάτησε σε Γενική Συνέλευση να κατέβει το σωματείο σε πορεία για το ασφαλιστικό και αφού έπεισε την πλει-

οψηφία ότι πρέπει να γίνει, στην πορεία, εκείνος δεν συμμετείχε με τους Ασφαλιστές αλλά με τους υπαλλήλους μιας ΔΕΚΟ, ίσως κατ' εντολή του Κόμματός του.

Πώς να κινητοποιήσεις τους συναδέλφους να υπερασπισθούν το επικουρικό τους ταμείο όταν από τις 11.000 εγγεγραμμένων οι διαμεσολαβούντες ήταν καμιά 200 όλοι και όλοι και από αυτούς καμιά 70αριά ,πληρώνουν τις εισφορές.

Σε κάθε ευχέρεια, προτρέποντο, να εγγραφούν στο Ταμείο, αλλά η μόνιμη επωδός ήταν οι πολύπλοκες διαδικασίες και το υποτιμητικό για έναν τον ασφαλιστή, να περιμένει σύνταξη από κρατικό ταμείο!!!

Πώς να υπερασπιστείς δικαιώματα ελεύθερου επαγγελματία, όταν ο ίδιος νοιώθει, ότι ασκεί εξαρτημένη εργασία και η όποια συμμετοχή σε συλλόγους σημαίνει δυσμείνεια του εργοδότη;

Πώς να του επιβάλεις να πληρώσει συνδρομή όταν έχει συνηθίσει να περιμένει ακόμη και την πρόσκληση για την ετήσια εκδήλωση ή την συμμετοχή στο διετές συνέδριο, από την ασφαλιστική του εταιρεία;

Ενώ η πλειοψηφία συναδέλφων καθεύδει υπό τον «..εταιρικό μανδραγόρα..», το διοικητικό συμβούλιο προβλέποντας τα συγκρουόμενα συμφέροντα και το άδειασμα των ασφαλιστικών εταιρειών, με προεργασία, που κράτησε σχεδόν δύο χρόνια εξασφαλίζει ομαδικό ασφαλιστήριο επαγγελματικής αστικής ευθύνης για όλους, με ειδική έκπτωση για τα μέλη του, υπήρξαν και εκείνοι, που θέλαν το συμβόλαιο και τα οφέλη, αλλά γκρινιάζανε για την συνδρομή στο σωματείο.

Πως να ζητήσεις από τον κλαδικό τύπο, να προωθήσει τα θέματά σου, όταν παρά τις παραινέσεις να γίνεις συνδρομητής, του κλαδικού τύπου, εσύ είσαι λαθραναγνώστης στα σαλόνια των ασφαλιστικών εταιρειών;

Όταν η καθημερινή αγωνία δεν του επιτρέπει να σκεφθεί το αύριο, όταν η αίσθησή του, είναι μια συνεχής, μια μόνιμη προσωρινότητα, πώς να προλάβει να σκεφθεί τα επαγγελματικά δικαιώματα και να τα υπερασπισθεί, όταν νοιώθει εντελώς αναλώσιμος και δεν είναι σίγουρος, αν θα ξημερώσει επαγγελματικά, όταν είναι στην απόλυτη καλή διάθεση;

Υπάρχει μια γενική αίσθηση της συνεχούς, της μόνιμης, προσωρινότητας.

Αλλά και εκείνοι που είναι επαγγελματικά εδραιωμένοι και θα έλεγε κανείς ότι θα τους ενδιέφερε η πορεία αυτού του θεσμού, παραμένουν απαθείς.

Οι περισσότεροι ενδιαφέρονται για τα ετήσια βραβεία και την επαγγελματική προσωπική προβολή τους και αφού τα πάρουν εξαφανίζονται και επανεμφανίζονται μόλις στραβώσει η σχέση με την Εταιρία τους ζητώντας συμπαράσταση.

Όπως και να 'χουν τα πράγματα, οι αλλαγές γίνονται με αγώνα παρόντων και όχι απόντων.

Αν οι απόντες πιστεύουν ότι τα πράγματα δεν πάνε καλά γιατί τα εμποδίζουν οι παρόντες, ένας μόνος δρόμος υπάρχει για να τα διορθώσουν, να γίνουν οι ίδιοι παρόντες ή δ' άλλως η απουσία τους είναι εξουσιοδότηση στους εκάστοτε παρόντες να λύσουν τα προβλήματα του κλάδου και για λογαριασμό τους.

Αυτό τους επιτρέπει και να μην κουράζονται χάνοντας χρόνο, αλλά και το δικαίωμα της κρητικής και επικριτικής εκ του ασφαλούς να ασκούν.

Είμαι σίγουρος όμως ότι είναι πιο βολική η κριτική.

Όσο εμπνευσμένο διοικητικό συμβούλιο και να έχουν όσα σαλπίσματα και να γίνουν και οι σαλπικιές της Ιερικούς να σαλπίσουν, δεν πρόκειται να ταρακουνηθεί κανείς.

Τρανή απόδειξη η σύναξη κάτω από το Υπουργείο Οικονομικών των συνεργατών της Ασπίδας, που δεν έγινε με πρωτοβουλία των σωματείων, αλλά από επιτροπή συναδέλφων της ίδιας της εταιρείας, με την συμπαράσταση όλων των σωματείων διαμεσολάβησης και παρά την ενημέρωση από τους μεγαλύτερους ραδιοφωνικούς σταθμούς της χώρας, η συμμετοχή ήταν απογοητευτική, ήταν και δεν ήταν εκατό άνθρωποι.

Ήταν εκεί τα «...πουλημένα...» διοικητικά συμβούλια, αλλά έλειπαν οι ίδιοι οι θιγόμενοι και ενδιαφερόμενοι.

Η εικόνα, μου θύμισε τις καλοχτενισμένες κυρίες με το βαμμένο νύχι και τα ψηλοτάκουνα, που τον Αύγουστο καιγότανε τα εξοχικά τους και αντί να φορέσουν ένα ζευγάρι γαλότσες και να προσπαθήσουν να ρίξουν έστω και ένα κουβά νερό για να σώσουν το σπίτι τους, εκείνες καταριότανε την πυροσβεστική και τα αεροπλάνα που αργούσαν.

Αν υποθέσουμε ότι στο χώρο των ασφαλιστικών συμβούλων υπάρχει αυτή η μόνιμη προσωρινότητα που εμποδίζει τη μαζικότητα, πως μπορεί να εξηγηθεί η ανάλογη συμπεριφορά στις άλλες κατηγορίες διαμεσολάβησης που είναι επαγγελματικά πιο εδραιωμένες;

Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής είναι μοναχικός καβαλάρης συνηθίζει να κάνει τη δουλεία μόνος του, σαν το λύκο.

Όπως κάθε λαός έχει την ηγεσία που του αξίζει έτσι και στο δικό μας χώρο οι συνάδελφοι είχαν και έχουν την εκπροσώπηση που τους ταιριάζει και ας πάψουν να διαμαρτύρονται.

Από τις παραπάνω διαπιστώσεις θα έλεγε κανείς ότι οι διοικούντες τις εταιρείες και τα δίκτυα πωλήσεων θα πρέπει να χαίρονται από την επικρατούσα κατάσταση, αφού μια τέτοια εικόνα διευκολύνει το μάνατζμεντ, το διαίρει και βασίλευε, αλλά η προσωπική μου άποψη είναι ανάποδη, θα πρέπει να ανησυχούν.

Αν νοιώθουν περήφανες και βολεμένες, ότι συνεργάζονται, με μια χύμα, επαγγελματική τάξη, χωρίς στοιχειώδη εκπροσώπηση και χωρίς στοιχειώδη δικαιώματα, τότε οι ίδιες

συμβάλουν, στην Α-σοβαρότητα και στον χωρίς κύρος Θεσμό.

Νομίζω ότι ήρθε η ώρα να αλλάξουν τα πράγματα να γίνει ένα γενικότερο νέο ξεκίνημα να αρχίσει ο κλάδος από την αρχή να μπει σφουγγάρι στα παλαιά...!!

Τα υπόλοιπα θα σου τα γράψω άλλη φορά!!

*Με εκτίμηση
Κώστας Λάμπρου
Πρώην πρόεδρος του ΠΣΑΣ
Αθήνα 16/11/2009*

Επιστολή προς τους συγγραφείς του «19 ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ»*

(2009-11-30)

Αθήνα 30/11/2009

Αγαπητέ Δημήτρη και Κυριάκο

Διάβασα με μεγάλη ευχαρίστηση το εξαιρετικό βιβλίο σας «19 Πρωταγωνιστές», το οποίο είχατε την καλοσύνη να μου προσφέρεται.

Θέλω να σας συγχαρώ τόσο για την έμπνευσή σας, όσο και για την υλοποίησή της.

Η δημιουργία ενός βιβλίου με τις «επαγγελματικές εκμυστηρεύσεις» κορυφαίων συναδέλφων, είναι πράγματι μοναδική.

Είναι γνωστό ότι, ο Ασφαλιστικός Κλάδος, στερείται βιβλιογραφίας και το δικό σας πόνημα θα εμπλουτίσει αυτό το χώρο.

Με το βιβλίο σας αυτό, βοηθάτε τα μέγιστα, τον Θεσμό της Ιδιωτικής Ασφάλισης και ιδιαίτερα την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, αφού στις σελίδες του, συγκεντρώνονται αποστάγματα εμπειριών, 19 συναδέλφων, που το επαγγελματικό τους πάθος, τους έφερε στην κορυφή.

Πέραν τούτου όμως αναδεικνύετε και τιμάτε έναν πρωτόγνωρο για τα Ελληνικά και Διεθνή δεδομένα, Θεσμό.

Το Θεσμό, των ετήσιων βραβεύσεων, των κορυφαίων Ασφαλιστικών Συμβούλων της Χώρας, από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Ασφαλιστικών Συμβούλων.

Οι βραβευθέντες συνάδελφοι, εκπληρώνουν σήμερα, ένα δικό τους χρέος.

Ανταποδίδουν, μέσω του βιβλίου σας, την τιμή, που τους έγινε, αποκαλύπτοντας σε όλους, τα δικά τους ιδιαίτερα επαγγελματικά μυστικά, που τους οδήγησαν στην επιτυχία.

Είναι αντίδωρο στην μεγαλόψυχη αναγνώριση της επιτυχίας τους, από τους ανταγωνι-

στές-συναδέλφους τους.

Η πρωτοβουλία αυτή θα μπορούσε να προέλθει από το ίδιο, το Σωματείο, αλλά το ότι την εμπνεύστηκαν και την υλοποίησαν, δύο καταξιωμένα μέλη του, είναι ποιο σημαντική, με δεδομένο, ότι και τα όποια έσοδα, θα κατευθυνθούν προς ιερό σκοπό.

Θέλω να συστήσω αυτό το βιβλίο σε κάθε συνάδελφο είτε είναι καταξιωμένος επαγγελματικά, είτε ξεκινάει τώρα τη σταδιοδρομία του.

Πιστεύω, ότι τα τμήματα πωλήσεων των Ασφαλιστικών Εταιρειών, τα Εκπαιδευτικά Κέντρα, οι Ενώσεις και τα Σωματεία, θα προβάλουν και θα προωθήσουν αυτή την προσπάθεια, έτσι ώστε οι «19 πρωταγωνιστές», να αποτελούν πλέον, εγχειρίδιο εκπαίδευσης και επιμόρφωσης στο χώρο της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης.

Οι «19 Πρωταγωνιστές», μαζί με το επίσης εξαιρετο βιβλίο, «...20 χρόνια Ασφαλιστής», του Θανάση Αναστασόπουλου, του ανθρώπου, που καθιέρωσε τον Θεσμό των ετήσιων βραβεύσεων, πρέπει να κοσμούν το γραφείο, κάθε συναδέλφου κάθε ανθρώπου, που ζει και κινείται, στο χώρο της Ιδιωτικής Ασφάλισης.

Οι μελλοντικοί «Πρωταγωνιστές» θα οφείλουν ένα κομμάτι της επιτυχία τους, σε αυτούς τους 19, αλλά και στην δική σας ανιδιοτελή προσφορά.

Στη σημερινή συγκυρία το βιβλίο σας αποτελεί ένεση ηθικού, στον κακοποιημένο κλάδο της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης και στον πολύπαθο Θεσμό της Ιδιωτικής Ασφάλισης.

Παρακαλώ δεχθείτε τα συναδελφικά μου συγχαρητήρια.

*Κώστας Λάμπρου
Πρώην πρόεδρος του Π.Σ.Α.Σ*

* Το βιβλίο «19 Πρωταγωνιστές» συνέγραψαν οι Συνάδελφοι της ALICO - Met Life Δημήτρης Καστρινάκης & Κυριάκος Χατζηστεφάνου

Επιστολή προς ΤΕΑ - ΕΑΠΑΕ

(2016-11-29)

Αθήνα 29-11-2016

Προς: Τον Πρόεδρο & το Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΕΑ-ΕΑΠΑΕ

Πατισίων 48, Αθήνα 106 82

Θέμα: Προϋποθέσεις εγγραφής Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών στο ΤΕΑ-ΕΑΠΑΕ.

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε

Σχετικά με τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, τόσο για την εγγραφή, όσο και για την παραμονή των Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών στο Επικουρικό Ταμείο, θέλω να θέσω υπ' όψιν σας τα εξής.

Με βάσει τα ισχύοντα στο Καταστατικό του Ταμείου (Άρθρο 3 παρ. 2.2.1 & 2.2.2) για την εγγραφή και παραμονή σε αυτό, θα πρέπει, οι μεν Ασφαλιστικοί Πράκτορες και οι Μεσίτες Ασφαλίσεων να εμφανίζουν το 100% των εισοδημάτων τους, από προμήθειες Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, οι δε Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι και Συντονιστές Ασφαλιστικών Συμβούλων, το 75%.

Αυτή η πρόβλεψη ήταν εύλογη, αφού οι δύο πρώτες κατηγορίες, βάσει παλαιότερων ασφαλιστικών νόμων, ασκούσαν αποκλειστικό έργο, ενώ οι δύο άλλες δεν είχαν τέτοια δέσμευση.

Εδώ όμως και μια δεκαετία, με την εναρμόνιση, της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2002/92 ΕΚ δια του Π.Δ 190/2006, καμία πλέον Κατηγορία Διαμεσολάβησης δεν ασκεί αποκλειστικό έργο.

Το παραπάνω άρθρο του Καταστατικού του Ταμείου, δεν εμποδίζει πλέον, μόνο την εγγραφή στις δύο πρώτες κατηγορίες, αν εμφανίζουν εισόδημα και από άλλη δραστηριότητα, αλλά ακόμη και αν είναι ήδη εγγεγραμμένοι, πρέπει να τους διαγράψει, με αποτέλεσμα, το μεν Ταμείο να χάνει έσοδα, οι δε Συνάδελφοι δικαιώματα.

Παρακαλώ λοιπόν την Διοίκηση του Ταμείου, σε περίπτωση αναμόρφωσης του υπάρχοντος Καταστατικού, να λάβει υπ' όψιν της, τα νέα δεδομένα.

Στη διάθεσή σας

Με εκτίμηση

Κώστας Λάμπρου

Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής

Πρόεδρος του Τμήματος Υπηρεσιών του ΕΕΑ

Μελέτη Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών 2017

(Next Deal, 2018-04-10)

Μελέτη Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών 2017, Ασφάλιση Περιουσίας

Αγαπητέ Βαγγέλη

Από μια γρήγορη ματιά και ένα πρόχειρο υπολογισμό, στα στατιστικά στοιχεία που Δημοσίευσε η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος σήμερα 4/10/2018 προκύπτει το εξής:

Αριθμός Ζημιών: 16.400

Σύνολο Ζημιών: 67.800.000 (ΜΟΖ: 4.134,14)

Πληρώθηκαν: 16.600.000 (ΜΟΖ: 1.012,19)

Σε εκκρεμότητα: 51.200.000 (ΜΟΖ: 3.121,95)

Κοντολογίς: Από τις δηλωθείσες ζημιές πληρώθηκε άμεσα το 24,5% και το 75,5% είναι σε εκκρεμότητα.

Τι να υποθέσουμε; ότι οι τρεις στους τέσσερις ζημιωθέντες, βρίσκονται σε αναμονή ολοκλήρωσης του φακέλου;

Μήπως όμως βρίσκονται σε άγριο «παζάρι»; μήπως παραπέμφθηκαν στις δικαστικές καλένδες;

Αν μιλάμε για αξιοπιστία, δεν θα έπρεπε τα ποσοστά αυτά, να ήταν τουλάχιστον αντίστροφα;

Ελπίζω να διάβασα σωστά τα δημοσιευθέντα στοιχεία της ΕΑΕΕ και να τα ερμηνεύω εξίσου σωστά, γιατί στα μαθηματικά και στις αναλύσεις, μόνιμα ανεξεταστέος έμενα.

Αν βέβαια κάνω λάθος, είτε στους υπολογισμούς, είτε στους συλλογισμούς, ας με διορθώσει κάποιος, ποιο ειδικός, ίσως από την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών και ζητώ συγγνώμη προκαταβολικά, αν βγάζω αυθαίρετα συμπεράσματα.

Αν όμως σωστά τα ερμηνεύω, τότε αγαπητέ Βαγγέλη, μήπως είχε δίκιο εκείνος ο πολύπαθος Οδυσσέας; εκείνος ο έρμος «Γύφτος»;

Με εκτίμηση
Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Αθήνα 4 Οκτωβρίου 2018

Επιστολή προς «Ενεργοί Ασφαλιστές»

(2019-09-17)

Επιστολή στο Βασίλη Μουντάκη

Αγαπητέ Βασίλη καλημέρα και χρόνια πολλά για τη σημερινή γιορτή.

Κατ' αρχάς σε ευχαριστώ πολύ για τα καλά σου λόγια.

Όσον αφορά την σημερινή γιορτή, δεν έγινε μόνο προσπάθεια, άλλα καθιερώθηκε διαχρονικά στην συνείδηση των Συναδέλφων.

Για την ιστορία

Το τότε Διοικητικό Συμβούλιο 1993, υιοθέτησε πρόταση συναδέλφων από την Κρήτη, συνεργατών της Λαϊκής Ασφαλιστικής, να καθιερώσει ο ΠΣΑΣ αυτή τη γιορτή, ως ημέρα των «Ασφαλιστών» και της Ιδιωτικής Ασφάλισης, οι οποίοι δώρισαν στη συνέχεια και την εικόνα, που βρίσκετε στα γραφεία του Συνδέσμου.

Ομόφωνα το Διοικητικό Συμβούλιο συμφώνησε, πήρε απόφαση και εξέδωσε σχετική ανακοίνωση, παράλληλα έστειλε επιστολή στα γραφεία του ΟΗΕ για καθιέρωση της ημερομηνίας αυτής, ως Παγκόσμιας Ημέρας της Ιδιωτικής Ασφάλισης!!

Η πρωτοβουλία μας, χαιρετίστηκε τότε από τον Κλαδικό Τύπο, δεν υποστηρίχθηκε όμως και από τους άλλους εμπλεκόμενους στον Κλάδο.

Παρ' ότι κατανοούσαμε τις δυσκολίες για κάτι τέτοιο, επανήλθαμε ξανά και ξανά, για το θέμα, στα εδώ γραφεία του Οργανισμού, χωρίς να μας δοθεί κάποια οριστική απάντηση.

Στις Αρχές του 2002 επί προεδρίας Θανάση Σκορδά, επισκεφθήκαμε τον Μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κκ Χριστόδουλο και ζητήσαμε να καθιέρωση η Ιερά Σύνοδος, την γιορτή της Αγίας Σοφίας και των κοριτσιών της, Αγάπης – Πίστεως & Ελπίδας, ως προ-

στάτιδας του Κλάδου μας, όπερ και έγινε.

Η σχετική απόφαση της Ιεράς Συνόδου είναι αναρτημένη στα γραφεία του ΠΣΑΣ σε ειδική περγαμνή.

Επαναφέραμε την πρόταση στην ΕΑΕΕ για να καθιερωθεί η ημερομηνία αυτή ως ημέρα της Ιδιωτικής Ασφάλισης στη Χώρα μας, αλλά από την πλευρά της Ένωσης, προβλήθηκαν επιχειρήματα και δυσκολίες, ότι η ημερομηνία είναι πολύ κοντά στις καλοκαιρινές διακοπές και δεν προλαβαίναμε την διοργάνωση, η ύπαρξη του Συνεδρίου της Ύδρας την ίδια περίοδο κ.α.

Προτείναμε εβδομάδα Ιδιωτικής Ασφάλισης με κεντρική ημερομηνία την 17^η Σεπτεμβρίου και ένταξη σε αυτήν και του Συνεδρίου της Ύδρας, ούτε αυτό έγινε δεκτό.

Υπήρχαν βέβαια και «Ανταγωνιστές» Άγιοι, αφού στην Ένωση εκείνη την περίοδο ακουγότανε, από ορισμένους και το όνομα του άγιου Απτώχευτου!!!

Επισημάναμε σε εκείνη τη συνάντηση ότι ο Θεσμός είναι ευαίσθητος και ταλαιπωρημένος και πρέπει να προσέχει ακόμη και την σημειολογία η δε πρόταση μας εκπέμπει θετικό μήνυμα, που συνάδει με τον Θεσμό.

Ο καθένας βέβαια με τον πόνο του!!

Αν δεν διαθέτεις την απαιτούμενη Σοφία για να κάνεις αυτή τη δουλειά, δεν την Αγαπάς, δεν την Πιστεύεις και δεν Ελπίζεις σε αυτήν, φυσικό είναι να επικαλείσαι στην συνέχεια τον Άγιο Απτώχευτο....!!

Η Ένωση ως γνωστόν καθιέρωσε στη συνέχεια τη δική της Ημέρα Ιδιωτικής Ασφάλισης την 11^η Νοεμβρίου.

Τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια, διοργανώνουν εκδηλώσεις, γιορτάζανε και γιορτάζουνε, με τον δικό τους τρόπο κάθε φορά την γιορτή, με διαφορετικές δράσεις, με μεγαλύτερη ή μικρότερη συμμετοχή συναδέλφων.

Τα δικά μου Διοικητικά Συμβούλια έδωσαν ίσως ποιο θρησκευτικό τόνο στην Ημέρα, αφού σε κάθε επέτειο ξεκινάγαμε με δοξολογία - αρτοκλασία , διαλέγοντας διαφορετικούς Ναούς κάθε φορά, κυρίως εκτός Αθηνών, όπως την Αγία Σοφία Ψυχικού, Αγία Σοφία Θεσσαλονίκης, Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, Χοροστατούντων αναλόγως, Μητροπολιτών, Αρχιεπισκόπου, Πατριαρχών και συνδυάζοντας την γιορτή, με παράλληλες εκδηλώσεις - δραστηριότητες, όπως Ενημερωτικές Ημερίδες, επίσκεψη εκθέσεων, Προσκυνήματα, περιήγηση, προσφορές, σύσφιξη σχέσεων, Συναδελφική Αλληλεγγύη.

Αυτά τα συνοπτικά για την ιστορία, χρόνια πολλά και πάλι και η «..Αγία Τετράδα..» βοήθειά μας.

Κώστας Λάμπρου

«..Άμες δε γεσόμεθα πολλώ κάρρονες..»

(Ενεργοί Ασφαλιστές, 2021-05-27)

Αγαπητέ Βασίλη

Σε ευχαριστώ πολύ για την τιμητική ανάρτηση που έκανες στις 19/5/2021 στην ηλεκτρονική πλατφόρμα των «Ενεργών Ασφαλιστών» και για την άκρως τιμητική σου πρόταση.

Θα ήθελα λοιπόν με την ευκαιρία να σου καταθέσω τις απόψεις και τις σκέψεις μου, τόσο επι της τιμητικής πρότασης, όσο και περί εκπροσώπησης του Κλάδου γενικότερα.

Ο Κλάδος της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, αγαπητέ Βασίλη, όπως όλοι μας γνωρίζουμε, εκπροσωπείται από τέσσερα Πανελλήνια Σωματεία και μια Ομοσπονδία και βέβαια υπάρχουν και πολλά άλλα τοπικά κατά Νομούς & Περιφερικά, που δεν είναι ενταγμένα στα γνωστά Πανελλήνια.

Δύο από αυτά είναι ιστορικά αφού η ΕΕΑΕ Ιδρύθηκε το 1936 και ο ΠΣΑΣ το 1974 (του οποίου είμαι Μέλος από ιδρύσεως με α/α 33 διατέλεσα μέλος σε 8 Δ/Σ και πρόεδρος για 3 θητείες) όπως Μέλος είμαι και σε άλλα δύο.

Ιστορικά είναι ακόμη, τόσο η Ομοσπονδία ΠΟΑΔ, όσο και άλλα τρία ΠΣΣΑΣ, ΣΕΜΑ & ΣΠΑΤΕ.

Τα τέσσερα αυτά Σωματεία είναι Θεσμικοί Συνομιλητές Πολιτείας καταχωρημένα στους νόμους της.

Η πορεία όλων, ήταν κοινή και παράλληλη, χωρίς να ξεχνάω ότι ορισμένες φορές υπήρξαν και τριβές.

Παρ' ότι πολλές φορές εμφανίζονται αντικρουόμενα μικροσυμφέροντα ανάμεσα στις 4 κατηγορίες, τα ευρύτερα θέματα, ήταν και είναι κοινά για όλους.

Κατά καιρούς έγινε προσπάθεια κοινής εκπροσώπησης, αρχής γενομένης από το 2004-

2005 με τα λεγόμενα «..τετρασφράγιστα έγγραφα..», τις κοινές ανακοινώσεις, τις κοινές Επιτροπές επεξεργασίας θεμάτων κλπ, που εξελίχθηκαν στην συνέχεια το 2010 στην σημερινή Ένωση Διαμεσολαβούντων(ΕΑΔΕ).

Η συγχώνευση δια νόμου των δύο κατηγοριών της Διαμεσολάβησης, Ασφαλιστικών Συμβούλων & Πρακτόρων σε μία, δημιουργεί, πλέον νέα δεδομένα και μια συζήτηση για συνένωση των δύο αυτών Κατηγοριών σε μία, θεωρώ ότι είναι θέμα προς διαβούλευση.

Όπως και για συζήτηση μπορεί να μπει και η δική σου πρόταση, για Συγχώνευση και δημιουργία «Ένωσης Διαμεσολαβούντων», η ισχύς βρίσκεται σε ισχυρότερη Ένωση, αλλά δεν την βλέπω στον ορίζοντα.

Όλα αυτά τα χρόνια οι εκλεγμένοι συνάδελφοι έκαναν ότι μπορούσαν για να προωθήσουν και να υπερασπιστούν τα θέματα μας, άλλες φορές με επιτυχία και άλλες συναντώντας δυσκολίες.

Τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια είχαν και υψηλές αλλά και χαμηλές πτήσεις, αφού πολλές φορές ορισμένα, χάνουν το ζητούμενο.

Ασχολήθηκα με τα κοινά του Κλάδου για μισό αιώνα πάρα 2 έτη, τα θέματα που κατά προτεραιότητα μας απασχόλησαν, δεν ήταν τα στενά Συντεχνιακά, αλλά η βαρύτητα δόθηκε κυρίως Θεσμικά, «..ψάχνοντας..» για το ανύπαρκτο κύρος του επαγγέλματος και αυτά συνοψίζονται σε τρία, τα οποία έπρεπε να λυθούν άμεσα, με Νόμους, από την Πολιτεία.

Είσοδος – Έξοδος – Άσκηση (Δεοντολογία)

-Να μπει κατ' αρχάς εκπαιδευτικό γεφύρι στην είσοδο του επαγγέλματος, για να μην έρχονται στο χώρο, από το πουθενά.

-Να δικαιούμαστε αποζημίωση κατά την έξοδο, αφού δημιουργούμε άυλη εμπορική αξία για τις Εταιρίες ,με την πελατεία μας.

-Να θεσπιστεί Κώδικας Δεοντολογίας για την άσκηση του Επαγγέλματος, με πρόβλεψη ποινών για τους παραβάτες, αφού επικρατούσε ο «..κανιβαλισμός..»

Παράλληλα προωθούντο και ευρύτερα θέματα του Κλάδου και του Θεσμού, όπως η ενιαία Σύμβαση, Συνεργασίας με τις Εταιρίες, κατώτατο όριο προμηθειών, αθέμιτες πρακτικές & αθέμιτος ανταγωνισμός τραπεζών, όροι συμβολαίων, αποζημιώσεις πελατών, να πάψει η ενασχόληση με την Διαμεσολάβηση, των Διοικητικών Υπαλλήλων, δημιουργία Οικοδομικού Συνεταιρισμού, Ομαδικής Ασφάλισης των Συναδέλφων, εγγραφής στο Επικουρικό μας Ταμείο, έκδοση περιοδικού και τέλος όχι μόνο τυπική εγγραφή στους Διεθνείς Οργανισμούς ΒΙΡΑΡ & ΜΔΡΤ, αλλά απαίτηση για Ελληνική συμμετοχή στη Διοίκησή τους.

Για τα παραπάνω, κ.α που μου διαφεύγουν, δόθηκαν & προσωπικές μάχες «....εντός και εκτός των τειχών...» με συμμετοχή σε όλες στις Νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές του Υπουργείου, αλλά και της Βουλής, από το 1985 μέχρι και την προσαρμογή της Οδηγίας

2002 Π.Δ 190 το 2006, αφήνω απ' έξω την 15ετή Επιμελητηριακή προσπάθεια & την συμμετοχή στην ίδρυση του πρώτου Συνεργατικού Σχήματος, στο χώρο της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης (ΠΑΝΟΡΜΟΣ ΣΥΝ.ΠΕ).

Ορισμένα από αυτά τα προβλήματα λύθηκαν, άλλα δρομολογούνται προς επίλυση, άλλα τα παλεύει ακόμη η Διαμεσολάβηση.

Στ' αλήθεια πως να ασκήσεις πίεση, όταν τα Σωματεία στηρίζονται στις χορηγίες των εταιριών και όχι στις Συνδρομές των Μελών;

Στα διάφορα βέβαια Ευρωπαϊκά Συνέδρια του BIPAR που πήγα και αυτά σε χορηγίες των Ασφαλιστικών στηριζότανε, αλλά στην Ευρώπη το επίπεδο είναι εντελώς διαφορετικό, οι ίδιες οι εταιρίες επιζητούσαν την συμμετοχή, για να τους δίνεται η δυνατότητα να προβάλουν τα προϊόντα τους, αφού το σύστημα Διανομής στηρίζεται κυρίως BROKERS & τους ανεξάρτητους Πράκτορες.

Μια ακόμη αδυναμία της Ελληνικής Διαμεσολάβησης, είναι ότι τα θέματά της δεν υποστηρίζονται όσο θα έπρεπε από τον Κλαδικό Τύπο, αφού και αυτός στις διαφημίσεις των Εταιριών στηρίζεται και όχι στις συνδρομές Διαμεσολαβούντων.

Τα ισχύοντα, μπορεί να θεωρούνται δεδομένα από τους νεότερους, επειδή είναι και δίκαια, αλλά αγνοούν την πρότερη κατάσταση, δόθηκαν μεγάλες μάχες και μάλιστα «άοπλες» και χωρίς Νομική υποστήριξη, με μόνο όπλο την ΠΕΙΘΩ, για να επιτευχθούν.

Στις διεκδικήσεις μας, αγαπητέ Βασίλη, λείπει ο βασικός μοχλός πίεσης, η ΑΠΕΡΓΙΑ, την οποία ο Κλάδος μας δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει, έγινε ορισμένες φορές, αλλά συμβολικά.

Σε αυτή την Χώρα αν δεν έχεις τη δυνατότητα, να κατεβάσεις διακόπτες, να γυρίσεις βάνες, να κλείσεις τράπεζες, να καταλάβεις καταπέλτες, να τραβήξεις χειρόφρενα, να κατεβάσεις τρακτέρ και να κλείσεις τις Εθνικές, κανείς δεν σε ακούει, ας έχεις χίλια δίκαια.

Μπορεί να έχεις δίκιο, αλλά αν δεν μπορείς να το διεκδικήσεις, το χάνεις.

Κατά καιρούς προτάθηκαν ακόμη & Ακτιβιστικές Ενέργειες, αλλά είμαστε ένα «..Ελιτίστικο..» «γραβατωμένο.» «..Συνάφι..» που δεν αντέχει τέτοια.

Θα σου θυμίσω το ποιο καταστροφικό γεγονός των τελευταία 100 χρόνων για τον Κλάδο & το Θεσμό της Ιδιωτικής Ασφάλισης, το κλείσιμο του Ομίλου «Ασπίς Πρόνοια» – «COMMERCIAL Value».

Όταν οι Διοικήσεις των Σωματείων και το ΕΕΑ, κάλεσαν σε συλλαλητήριο διαμαρτυρίας, στην Πλατεία Συντάγματος, κάτω από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, για την καταστροφή που υπέστησαν: Ασφαλισμένοι, Υπάλληλοι, Συνεργάτες (Συνάδελφοι) & Θεσμός.

Οι συγκεντρωθέντες δεν ξεπερνούσαν τους 100!!!!, ήταν παρόντες τα Διοικητικά Συμβού-

λια και οι «..συνήθως ύποπτοι...» που καταντούν στο τέλος γραφικοί!!

Που ήταν στ' αλήθεια οι 2.000!!!! Συνεργατες αυτών των εταιριών; τι άλλη καταστροφή έπρεπε να τους βρει για να υπερασπιστούν και να διεκδικήσουν το ψωμί τους;

Γιατί στ' αλήθεια έλειπαν οι ίδιοι Συνεργάτες – Συνάδελφοι, συγκεκριμένης Ασφαλιστικής Εταιρίας, που θιγότανε βάνουσα τα δικαιώματά τους , από την σύναξη διαμαρτυρίας, κάτω από τα γραφεία της εταιρίας τους, στη Λεωφόρο Συγγρού;

Δεν ήρθαν γιατί δεν τους εμπνέαν οι Διοικήσεις των Σωματείων;

Γι' αυτά τα «φαινόμενα» στο χώρο μας, να θέλεις δηλαδή «..να βγάλουν οι άλλοι το φίδι από την δική σου τρύπα..» έχω κατασταλαγμένη άποψη, αλλά δεν θα την εκφράσω τώρα.

Πολλές φορές λοιπόν, ότι κερδίζαμε σε ένα νόμο, έρχονταν ο επόμενος και το έπαιρνε πίσω, αφού στο «..ρινγκ..» υπήρχαν και άλλοι παίχτες, πιο ισχυροί από μάς και τα δικά μας συμφέροντα σκοντάφτανε στα δικά τους και επί πλέον είχαν και την «..εύνοια..» του «...διαιτητή...».

Η Πολιτεία για δεκαετίες δεν μπορούσε ή εσκεμμένα δεν ήθελε να κατανοήσει τη διαφορά ανάμεσα σε Διαμεσολαβητές και Μεσάζοντες και οι Ασφαλιστικές, δεν επεμβαίνανε γιατί τους βόλευε η σύγχυση.

Δεν χεριάζετε να θυμίσω ότι οι Συνάδελφοι που μας εκπροσωπούν, δεν είναι διορισμένοι αλλά εκλεγμένοι από μάς τους ίδιους και προσφέρουν εθελοντική εργασία.

Πρέπει ακόμη να επισημάνω ότι δεν υπήρξε πάντα προθυμία για συμμετοχή στα εκάστοτε Δ/Σ ή για εγγραφή ως απλό Μέλος, αφού λόγω της φύσης του επαγγέλματος αυτό θεωρείτε χάσιμο πολύτιμου παραγωγικού χρόνου και απώλεια εισοδήματος.

Η πολιτική πολλών εταιριών και διάφορων «..Στρατολόγων...» ήταν και είναι εχθρική, στο «Συνδικαλίζεστε» (αν και δεν μου αρέσει ο όρος, προτιμώ για μας, το Εκπροσώπηση), θέλαν τους «δικούς τους» σε «μαντρί».

Την συμμετοχή στα κοινά και την υπεράσπιση δικαιωμάτων την θεωρούσαν αντιπαραγωγική & επικίνδυνη, η δε συναναστροφή με τους Συναδέλφους του Ανταγωνισμού, για ορισμένες ήταν και είναι «..σπουδαίος λόγος...» λύσης της σύμβασης!!! όπως πολύ καλά γνωρίζεις ο ίδιος.

Στην δεκαετία του 70 & του 80 ακόμη και του 90, ο μέσος Χρόνος Επαγγελματικής ζωής στο χώρο μας, ήταν 6 - 9 μήνες!! χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπήρχαν και Επαγγελματίες Συνάδελφοι, με διαχρονική και πολύ σοβαρή σταθερή παρουσία.

Όλοι μιλάγανε και συνεχίζουν να μιλάνε ακόμη, για «Επαγγελματίες» και για «Επαγγελματισμό», άλλα λέγανε και λένε και άλλα εννοούσαν και εννοούν.

Για όσο διάστημα πιάνει κάποιος τις παραγωγικές νόρμες της κάθε Εταιρίας, θεωρείτο

& θεωρείτε για κείνη «Επαγγελματίας», έτσι είχαμε και έχουμε «Επαγγελματίες» του ενός τριμήνου, του ενός χρόνου, των ορισμένων χρόνων κλπ, χωρίς να είναι πάντα τα ίδια πρόσωπα «...οι πρώτοι έσονται έσχατοι και ο έσχατοι πρώτοι...»... «..κινούμενη Επαγγελματική άμμος...» δηλαδή.

Ο ορισμός του «...Επαγγελματία Ασφαλιστή...» για τις Εταιρίες, δεν συμπίπτει εν πολλοίς με αυτόν που εμείς εννοούμε και αγωνιζόμαστε, μπορεί κάποιος να είναι «Επαγγελματίας» παραγωγικά, αλλά αδιάφορος και ξένος με το Επάγγελμα ή το βασικό του εισόδημα να προέρχεται από άλλη δραστηριότητα, αφού το αποκλειστικό έργο δεν υπήρχε και σε κείνες τις Κατηγορίες που προβλεπότανε, καταργήθηκε με τους τελευταίους νόμους.

Σε όλους αρέσει η μουσική, αλλά λίγοι ενδιαφέρονται για αυτή.

Το κακό είναι ότι οι πλειοψηφία των πράγματι Επαγγελματιών Συναδέλφων μας και ειδικά των αποκλειστικών δικτύων ,έχουν εγκλωβιστεί και υιοθετούν την «..Εταιρική Επαγγελματική λογική...».

Όσους ασχολούνται με τα κοινά να τους θεωρούν και εκείνοι «..χασομέρηδες..» που δεν βοηθάνε στην επίτευξη του εταιρικού στόχου....κλπ....κλπ

Πέρασανε μιλιούνια δμηνήτες και θμηνήτες «Επαγγελματίες», τι λόγους είχαν όλοι αυτοί να αγωνιούν για την πορεία της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης; η για το Θεσμό της Ιδιωτικής Ασφάλισης;

Γιατί να πλαισιώσουν τα Σωματεία; Να πληρώνουν και συνδρομή; κοιτάνε τη δουλίτσα τους και τα θυμούνται μόνο, μόλις τους ακουμπήσει το πρόβλημα, είναι μάλιστα και οι ποιο απαιτητικοί από όλους, για την επίλυση των θεμάτων τους!!!

Το 1987 καθιερώσαμε την ετήσια βράβευση του κορυφαίου Ασφαλιστικού Συμβούλου της χώρας με κριτήρια διαφορετικά από αυτά των Εταιριών.

Ο θεσμός αυτός καθιερώθηκε αφενός για να δείξουμε, πως εννοούσαμε εμείς τον Επαγγελματία Ασφαλιστή αφ' εταίρου να δημιουργηθεί κίνητρο να πλαισιώσουν τον Σύνδεσμο οι σοβαροί επαγγελματικά Συνάδελφοι.

Παρ' ότι η Ετήσια βράβευση συνεχίζεται ακόμη από τον ΠΣΑΣ, αλλά καταστρατηγήθηκε από τις Εταιρίες και δεν έφερε τα αποτελέσματα που περιμέναμε.

Οι περισσότεροι Συνάδελφοι εισπράττανε μόνο την τιμή και την προβολή, και στη συνέχεια δεν πληρώνανε ούτε τη συνδρομή!!

Απ' όλα τα παραπάνω συνάγετε το συμπέρασμα ότι η «μεγάλη μάζα» δεν έχει ούτε έχει ενδιαφέρον για αυτό τούτο το επάγγελμα, αλλά για την δυνατότητα που δίνει να βγάλει χρήματα.

Δεν υπήρχε δηλαδή η Επαγγελματική Συνείδηση, αλλά η λεγόμενη Εταιρική Συνείδηση,

που ακόμη μπερδεύει τη συμπεριφορά, μεγάλου μέρους Συναδέλφων.

Και εδώ γενάτε και πλανάτε ένα σκληρό διαχρονικό ερώτημαοι ίδιες οι Εταιρίεςενδιαφέρονται για Πραγματικό Επαγγελματία Συνεργάτη; και για αυτόν τούτον τον Θεσμό; ή μόνο για την δυνατότητα που δίνει και στις ίδιες, να βγάζουν κέρδη;

Βλέπουν με καλό μάτι μια «...παλαιά καρβάνα...» που γνωρίζει διαχρονικά την λειτουργία του Κλάδου και του Θεσμού, από την «...όψη την κόψη...»;

Έτσι καταλήξαμε να ασχολούνται με την εκπροσώπηση πέραν των λίγων που αγωνιούσαν για το επάγγελμα και διάφοροι άλλοι, με άλλα ζητούμενα.

Κοντολογίς ασχολείται και διοικεί η μειοψηφία, αλλά αυτό δεν είναι μομφή για αυτήν, αλλά για την απύσχα «...πλειοψηφία...».

Οι απόντες έχουν πάντα άδικο, αν θέλουν να υπερασπιστούν το δίκαιό τους, θα πρέπει να γίνουν παρόντες.

Άλλο είναι να εκτίθεται, να χάνεις χρόνο, ηρεμία, χρήμα, ψυχική γαλήνη, να δέχεσαι και την κριτική και άλλο να σχολιάζεις από τον καφενέ, εκ του μακρόθεν και εκ του ασφαλούς.

Άλλο είναι αγαπητέ Βασίλη, εσύ να χορεύεις πεντοζάλη ή πυρρίχιο να εκτίθεται να κουράζεσαι και άλλο είναι ο Λάμπρου, να κάθεται στο τραπέζι με την παρέα του, τρώγοντας «...γαμο-πύλαφα...» πίνοντας τσικουδιές, ρίχνοντας μπαλοθιές και κριτικάροντας τα λάθος βήματα ή και τη στραβοδοξαριά του λυράρη.

Εσύ Βασίλη έχεις ασχοληθεί και συνεχίζεις να ασχολείσαι με τα Κοινά, μέσα ή έξω από Διοικητικά Συμβούλια, Σωματείων & Επιμελητηρίων, με πολύπλευρη δραστηριότητα, επαγγελματική και κοινωνική, τόσο εδώ, όσο και στην ιδιαίτερη Πατρίδα σου, την Κρήτη.

Η δημιουργία της Κίνησης των «Ενεργών Ασφαλιστών» είναι προσωπικό σου επίτευγμα και είσαι άξιος επαίνων.

Ξοδεύεις χρόνο, χρήμα, χάνεις δουλειές και ψυχική ηρεμία, σε ψάχνει η οικογένεια, «...Ρίχνεις άμμο στα γρανάζια...» καθώς έλεγε ο Ελύτης, δημιουργείς «τριγμούς» και παρ' ότι είσαι μόνιμα «εκτεθειμένος» πανταχόθεν, δεν λες να ψυχάσεις και άλλα ετοιμάζεις & τεκταίνεις.

Αγωνίζεσαι, για το καλλίτερο στο χώρο, με το δικό σου τρόπο, αλλά θα πρέπει να είσαι έτοιμος να δεχθείς και τη δημόσια κριτική.

Την καλόπιστη την αποδέχεσαι την κακόπιστη όμως και την άδικη, πρέπει να την διαχειριστείς με ιδιαίτερη ψυχραιμία και ειδικά όταν αυτή προέρχεται από «...άκαπνους...» Συναδέλφους ή από εγκάθετους τρίτους.

Ακόμη και για τα αυτονόητα και τα αυταπόδεικτα, για σωστές ενέργειες και επιτυχίες, πάντα θα βρεθούν ορισμένοι ,που θα εκφράζουν μόνιμα τον λεγόμενο «...σοφό

ενδοιασμό τους..».

Πάντα θα εμφανίζονται, ως κομίτες ορισμένοι, που με «...το θάρρος αλλά και το θράσος της άγνοιας..» θα επιμένουν εμμονικά να «...κροταλίζουν ορθάνοιχτες θήρες..»!!

Άλλοι φωνασκούν για να τους προσέξουν, άλλοι δηλώνουν με υπερηφάνεια «..ανένταχτοι...»!! ενώ ορισμένοι είναι «...επαναστάτες χωρίς αιτία...»!!

Και βέβαια υπάρχουν και εκείνοι που χρειάζονται «..ειδική ανάλυση...» αυτοί ,ούτε ακούνε, ούτε νογάνε, αφού το κουσούρι το έχουν πάρει στη βάφτιση, ότι και αν γίνει,.... είναι ΑΝΤΙ!!

Αυτά γινότανε και θα γίνονται πάντοτε, δεν θα πρέπει όμως να μας επηρεάζουν, ώστε να παρεκκλίνουμε και να χάσουμε το ζητούμενο, που είναι η ευημερία του Κλάδου μας.

Τις επιτυχίες τις καρπούνται όλοι «...νπιστεύσαντες και μη νπιστεύσαντες...» τις αποτυχίες όμως τις προβάλλουν και τις φορτώνουν στους «..άλλους...» στους Εκπροσώπους, στους «Ενεργούς», παρότι και οι ίδιοι είναι συνυπεύθυνοι δια της αδιαφορίας και της απουσίας των.

Δεν γίνεται για όλα να φταίνε οι άλλοι, υπάρχει και η ατομική ευθύνη.

Ο κάθε Κλάδος, ο κάθε χώρος, η κάθε Χώρα, έχει την εκπροσώπηση που της ταιριάζει.

Σαν λαός είμαστε αντιεξουαστές - αναρχικοί θα έλεγα, όποιος και αν είναι στην καρέκλα «..άλλος...» λογίζεται, καταπίεση εκπέμπει.

Αν δεν μας αρέσουν ή πιστεύουμε ότι δεν μας εκπροσωπούν ή υπερασπίζονται ίδια συμφέροντα, οι Διοικήσεις των Σωματείων, Δημοκρατία έχουμε, στις επόμενες εκλογές, τους αλλάζουμε, παίρνουμε το τιμόνι οι ίδιοι, βάζουμε το καράβι στη σωστή ρώτα.

Βέβαια υπάρχει και άλλη επιλογή, αυτή της Επανάστασης, ή του Πραξικοπήματος, καταλύομε δια τις βίας το κατεστημένο & εγκαθιδρύομε και χτίζομε κάτι καινούργιο.

Αλλά και αυτό σε λίγο «Κατεστημένο» θα καταντήσει, σφραγίδα θα γίνει.

Για τους «..άλλους..» θα είμαστε πάντα οι «..άλλοι..» μειοψηφία θα είμαστε ΠΑΝΤΟΤΕ, όσοι ασχολούμαστε με τα Κοινά.

Είμαι υπέρ της ειρηνικής Επανάστασης και αυτή δεν μπορεί να είναι άλλη από την ενεργό συμμετοχή όλων μας στα κοινά.

Προσωπικά δεν έκανα ούτε θα κάνω ποτέ δημόσια κριτική στα εκλεγμένα Διοικητικά Συμβούλια, έστω και αν γίνονται λάθη, κριτική θα κάνω, μόνο εντός των Θεσμικών Οργάνων στα οποία και συμμετέχω.

Γνωρίζω από μέσα τον «πόνο» αυτών που απαρτίζουν τα Διοικητικά Συμβούλια και ειδικά εκείνων, που ανιδιοτελώς πιστεύουν, ότι μπορούν να «σώσουν τον κόσμο», αυτούς

τους Εθελοντές, Ευπατρίδιδες.

Διαφωνώ κάθετα να βγαίνουν τα του Οίκου στον Δήμο και να γίνεται «..ξεκατίνιασμα..» και μάλιστα από «...κρυμμένους..» πίσω από τα Νέα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης.

Θεωρώ λάθος να επεμβαίνουμε δημόσια, μη εκλεγμένοι, ότι παρελθόν και να σέρνουμε, για να διορθώσουμε

αυτούς, που οι ίδιοι εξελέξαμε και τιμήσαμε δια της ψήφου μας και ακόμη μεγαλύτερο λάθος να κάνουμε κακόπιστη ή άδικη κριτική, όσοι είμαστε μόνιμα απόντες από τα Κοινά, αλλά παρόντες στα κουτσομπολιά.

Προσβάλλουμε με αγένεια και αχαριστία τους προσπαθούντες, δείχνουμε μικροψυχία, για να μην προσθέσω και ολίγη ζηλοφθονία.

Αυτό δεν σημαίνει ότι τα ΔΣ μένουν στο απυρόβλητο, η θέση μου δεν δεσμεύει άλλους, που πιστεύουν ότι πρέπει να γίνεται δημόσια κριτική και πολύ περισσότερο δεν δεσμεύει τους μόνιμα ανικανοποίητους και εκείνους που ηδονίζονται να δημιουργούν αναταραχή.

«..Δημοκρατική ασυδοσία..» έχουμε και ο καθένας έχει δικαίωμα να λέει το «..κοντό και το μακρύ του..», είτε αρέσει σε μας, είτε όχι.

Παρ' όλες τις γκρίνιες το επάγγελμα αναβαθμίστηκε, αξιοπρεπή εκπροσώπηση έχουμε, συνεχής διάλογος υπάρχει με τους άλλους Φορείς και την Πολιτεία και αναγνωσιμότητα έχει και Κοινωνική καταξίωση επιδιώκει.

Η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση δια των εκπροσώπων της ,από την εποχή που την θυμάμαι, έχει κάνει τεράστια βήματα.

Είμαστε Θεσμικοί συνομιλητές Εταιριών και Πολιτείας, έχουμε ενταχθεί σε Ευρωπαϊκούς και Διεθνείς οργανισμούς (BIPAR, MDRT, ΚΑΠ) έχουμε μόνιμη παρουσία σε όλες τις Νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές, διαμορφώνουμε και παρεμβαίνουμε κατά το δυνατόν, σε νόμους.

Ο Κλάδος έχει δυναμική αρκεί να δούμε την παρουσία του στην διοίκηση όλων των Επιμελητηρίων και δει του ΕΕΑ, στα Δημοτικά Συμβούλια, στα κόμματα, στην Κρατική Διοίκηση, ορισμένοι μπήκαν και στη βουλή, πολλοί Συνάδελφοι είναι τοπικοί παράγοντες στην περιοχή τους.

Χάρη στην πολύπλευρη παρουσία, κυρίως στην Επιμελητηριακή, ενισχύετε η φωνή μας, έναντι Εποπτείας Τραπεζών, Πολιτείας, για πρώτη φορά η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, εντάχθηκε σε Ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά προγράμματα, εισπράξαμε αποζημίωση ειδικού σκοπού, λόγω πανδημίας κ.α.

Συμμετέχουμε σε δράσεις στα πλαίσια της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης, τράπεζες αίματος, παρουσία στα ΜΜΕ, επιζητώντας για τον Κλάδο μας, την Κοινωνική καταξίωση.

Συγκροτήθηκε η ΕΑΔΕ, στα περισσότερα κοινού ενδιαφέροντος θέματα, υπάρχει πλέον ενιαία θέση.

Μπορεί βέβαια τα Διοικητικά Συμβούλια να χρησιμοποιήθηκαν κατά καιρούς και από ορισμένους, για αυτοπροβολή, προώθηση προσωπικών στόχων ή και ως εφελκύδια για κάτι άλλο, δεν μπαίνουν όλοι σε ένα Διοικητικό Συμβούλιο για τον ίδιο λόγο.

Θα είμαστε όμως άδικοι, αν πούμε ότι δεν παρήχθη και έργο, από τους εκπρόσωπούς μας, ποτέ η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, δεν είχε τόσο πχηρή παρουσία, σε όλα τα επίπεδα.

Και το δικό σου βήμα αγαπητέ Βασίλη, των «Ενεργών Ασφαλιστών» πλάτη βάζει στις διεκδικήσεις και στην σπλίτευση των κακώς κειμένων στο χώρο μας, Ασφαλιστικό Πολιτισμό, δια του διαλόγου παράγει.

Θα έλεγα ότι κατά ένα τρόπο λειτουργεί και ως βαλβίδα εκτόνωσης, δίνει τη δυνατότητα στους Συναδέλφους, να εκφράζουν ελεύθερα τη γνώμη τους, να καταθέτουν την άποψή τους, να ανταλλάσσουν πολύτιμες επαγγελματικές πληροφορίες, να λένε τον πόνο τους, για πολλά θέματα, που απασχολούν διαχρονικά τον Κλάδο, να ασχολούνται με καινούργια που συνέχεια αναφύονται, αλλά για αντικειμενικούς λόγους, δεν είναι & εύκολο να λυθούν.

Αποδεικνύεται ότι ήταν ένα ελεύθερο βήμα που έλλειπε, πιστώνεσαι προσωπικά την πρωτοβουλία δημιουργίας του.

Θέλει προσοχή, να μην αυτομαστιγωθούμε, να κρατηθεί ψηλά το επίπεδο, όπως αρμόζει σε «Ενεργούς» Ασφαλιστές και να παραμείνει διάφανο το ζητούμενο.

Να θυμάσαι πάντα ότι το χειροκρότημα ευχάριστο είναι, αλλά το «...ωσαννά από το σταύρωσον...» απέχει μόνο μια εβδομάδα!!

Άποψή μου είναι, ότι πρέπει να εμπιστευτούμε τους εκπροσώπους μας, που εμείς εκλέξαμε, είτε με την ψήφο, είτε με την αποχή μας και όσους βάζουν μπροστά τα «στήθη» τους, όπως εσύ.

Το να θέλουμε και να απαιτούμε κάτι παραπάνω, θεμιτό και κατανοητό είναι, αυτό όμως δεν θα επιτευχθεί γκρεμίζοντας, αλλά βάζοντας πλάτη στο χτίσιμο.

Εχθρός του καλού είναι το καλλίτερο, αλλά και το χειρότερο.

Να εμπιστευθούμε τις νέες γενιές, να τους αφήσουμε να κάνουν λάθη.

Η νέα γενιά Βασίλη, θα μας οδηγήσει στ' αστέρια και με τα λάθη της, σε αυτήν συγκαταλέγω και την δική σου.

Όσοι διαθέτουμε, μια κάποια εμπειρία, σε ορισμένους τομείς, μπορούμε να δώσουμε συμβουλές και να πούμε την γνώμη μας, αλλά μόνο εφ' όσον ερωτηθούμε, οι αυτόκλητοι συμβουλάτορες, δημιουργούν αντίδραση κάνουν ζημιά, κανείς δεν έχει το μονοπώλιο της σοφίας.

Και βέβαια μεγαλύτερη ζημία, πού δεν είναι άμεσα ορατή, δημιουργούν τα έξωθεν καπελώματα.

Πολλές από τις δυσκολίες και τις δικαιολογίες, για να μην συμμετέχουμε στα Κοινά, ξεπερνούνται πλέον.

Μπορούν να γίνουν Γενικές Συνελεύσεις - Συνεδριάσεις - Συνέδρια - Εκπαιδεύσεις - ψηφοφορίες κλπ, χωρίς φυσική παρουσία, από απόσταση, χωρίς να κουνηθεί κανείς από την θέση του.

Άλλωστε το εφαρμόζουν ήδη οι «Ενεργοί Ασφαλιστές»!!

Ζούμε ήδη στο ουτοπικό μέλλον, σε λίγο θα συνεδριάζουν τα ολογράμματά μας, θα βρισκόμαστε ταυτοχρόνως σε δύο μεριές, αλλού η φυσική και αλλού η ενεργειακή παρουσία, δυνατότητες και προνόμια που θα «..αγγίζουν..» αυτά των Αγίων!!!

Αυτά θα τα κάνετε εσείς οι νεότερες γενιές, έχετε χρέος να ξεπεράσετε τις παλαιές, να διορθώσετε τα λάθη μας, οι δικοί μου καιροί και πολλών άλλων έχουν πλέον ξεπεραστεί.

Τι μπορεί να προσφέρει πλέον η «..η τέχνη.. της ...χειρολαβής ...» στην νέα ψηφιακή εποχή της τεχνητής νοημοσύνης;

Εσύ αγαπητέ Συνάδελφε & «Ενεργέ Ασφαλιστή», Βασίλη, γνωρίζεις πολύ καλύτερα εμού, ότι δεν μπορούμε πλέον να γυρίσουμε στην προηγούμενη «...κανονικότητα...».

Τα παραμύθια δεν τα λένε πλέον οι παππούδες, τα δεδομένα αντιστραφήκαν, τα ακούνε οι ίδιοι, από τα αλάλητα ακόμη εγγόνια τους, μόνο που δεν είναι παραμύθια, αλλά μια νέα φανταστική πραγματικότητα, που τα ξεπερνάει.

Υπάρχουν πολλοί νέοι & αξιόλογοι Συνάδελφοι, με πανεπιστημιακή μόρφωση, με τεχνική και τεχνολογική κατάρτιση, αλλά και με πάθος για τη δουλειά και τα Κοινά και σου συμπεριλαμβανομένου, πάρτε τη σκυτάλη, ουδείς αντικατάστατος!!

Ας θυμηθούμε λοιπόν, τον χώρο τον Σπαρτιατών και ας καθίσουμε ορισμένοι από μας, στην ουρά, ας αράξουμε σε αντίκλινα, στις κερκίδες, να καμαρώνουμε τη δική σας, νέα γενιά, να σύρει το χορό, τραγουδώντας με ενθουσιασμό, «..Άμες δε γεσόμεθα , πολλὰ κάρρονες..»!!

Με εκτίμηση

Κώστας Λάμπρου~
 Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής - «Ενεργός Ασφαλιστής»
 Αντιπρόεδρος Συνεργατικού Σχήματος «ΠΑΝΟΡΜΟΣ ΣΥΝ. ΠΕ»
 Αθήνα 27 Μαΐου 2021

American Life – NN

(Ασφαλιστική Αγορά, 2022-02-02)

Αγαπητέ Δημήτρη

Διέγερτες συναισθήματα & Ξύπνησες μνήμες, πάρ' ότι η δική μου κοντεύει να «σκουριιάσει» και δικαιολογημένα, αφού ίσως να είμαι και ο ποιο «..αραχνιασμένος..» σε αυτή την Εταιρία

Την πόρτα της American Life διάβηκα την 1η Ιουλίου του 1973 (στο Υποκατάστημα του Μεγάλου Δάσκαλου, αείμνηστου Έμμ. Μάρκογλου & Καλιόπης Μάρκογλου) πριν μισό αιώνα!!! δηλαδήπαρά κάτι!!!

Πριν χτιστεί το κτήριο στο Μαρούσι , πριν εμφανιστεί η NN με Καραλή & τον αείμνηστο Μανώλη Ανδρόνικο !!

Τι να πρωτοθυμηθώ ???

Θα συμπληρώσω μερικά ακόμη ονόματα:

Σταυρίδης, Πεζερίδης, Καραθάνος, Πάτσιος, Μίχης, Αλεξίου, Δολιανίτης, Κατσούλας, Μαστέλος, Νταβίας, Γιαννουδάκη, Παπαζογλου, Πεσματζόγλου, Αγγελικούση, Μητσοτάκης, Καζάνας, Δάρρας, Ψωμιάδης, Αλβανός, Παναγιώτοπουλος, Βαμβουκάκης, Αναστασόπουλος, Πετρόπουλος, Αγοραστός, Αβεντισιάν, Σκουτέλης, Δρούλιας,

Και πολλοί άλλοι ..Ουκ έστιν αριθμός ..Οι περισσότεροι δεν είναι ποια μαζί μας.

Θα θυμηθώ και τους προ Ανδρέα CEO: Bailey, Rick Melo, Mc Arthour, Themstra, James Philips, Stones, Collins....& Βέβαια ο πρώτος Διευθυντής & «..Γενάρχης ...» Δημήτρης Κοντομνάς!!!

Η American Life - Alico- Met Life ,ήταν και είναι η Ασφαλιστική Σχολή της Ελλάδας, δεν δίδαξε μόνο Ασφαλιστικά, αλλά και ήθος αξιοπρέπεια & επαγγελματισμό.

Στελέχωσε αχρέωστα όλη την Ασφαλιστική Αγορά με διοικητικούς, & Διαμεσολαβητές - Ασφαλιστές, εισήγαγε & μετέφερε τεχνολογία.

Είχε, έχει & τηρεί με συνέπεια, ευλαβικά κανόνες, κανονισμούς, συμβάσεις, όρους συμβολαίων, νόμους.

Χωρίς αθέμιτες πρακτικές.

Δίδαξε Επαγγελματισμό & Δεοντολογία (χωρίς μαθήματα για σπάσιμο συμβολαίων του ανταγωνισμού, που ήταν η μάστιγα της δεκαετίας 70 & 80, υπενθυμίζοντας ότι αυτό στην Αμερική θεωρείται ποινικό αδίκημα!!!!)

Με σεβασμό σε Ασφαλισμένους (Ασφάλιση με Ανάλυση Αναγκών στη δεκαετία του 70 !!!)
Με διατήρηση των συμβολαίων με Ρήτρα Δολαρίου, έως τη λήξη τους, με σεβασμό στα συμβόλαια με εγγυημένα επιτόκια & την ισοβιότητα στα υγείας.

Με σιγουριά για τις αποζημιώσεις & τις αποδόσεις (στα 49 χρόνια συνεργασίας, δεν ενθυμούμαι να απορρίφτηκε αποζημίωση)!!!

Με σεβασμό στους Συνεργάτες της, Κανονισμό Πωλήσεων, με υψηλές αμοιβές, όταν άλλοι αμείβανε κατά βούληση.

Με παροχές, μπόνους, ταξίδια, δάνεια, υποτροφίες!!

Με πρωτοποριακή Σχολή εκπαίδευσης, με ανάπτυξη εκ των έσω, χωρίς μεταγραφές & εξαγορές.

Με εμμονή στον Επαγγελματία Ασφαλιστή Αποκλειστικής απασχόλησης!!

Με άψογη συμπεριφορά στους αποχωρούντες. εκπληρώνοντας στο ακέραιο, τις κατά νόμο υποχρεώσεις.

Τα πορτρέτα των κορυφαίων συνεργατών της, κοσμούν τα σαλόνια των κεντρικών της γραφείων.

Αίθουσες φέρουν τα ονόματά τους & βραβεία θεσμοθετήθηκαν στη μνήμη τους!!

Με Ανάλογη συμπεριφορά σε Διοικητικούς & σεβασμό στους Μετόχους (με 6% γενικά έσοδα!!! Όταν οι άλλοι αγγίζανε το 30% !!!)

Με σεβασμό στο Θεσμό που υπηρετούμε, με Κοινωνική Ευθύνη & αγάπη για τον Άνθρωπο.

Τα 2 από τα 4 Επαγγελματικά Σωματεία των Διαμεσολαβούντων, ιδρύθηκαν με πρωτοβουλία των δικών της Ασφαλιστών.

Επαγγελματική Συνείδηση!!!! την εποχή που η «..επαγγελματική Ζωή..» είχε διάρκεια από 6 - 9 μήνες!!!

Αυτή την μοναδική «γαλαζοαίματη» οικογένεια - εταιρία, παραλαμβάνει η NN.

Καθαρό «βασιλικό αίμα» μεταγγίζει στις φλέβες της, μεγάλες υποχρεώσεις επωμίζεται.

Βαριά η κληρονομιά & μεγάλη & ιστορική η ευθύνη της.

Παρά την συναισθηματική φόρτιση.

Είναι μοναδική η ευκαιρία αυτή,.. η «..παντρεία ..» που δημιούργησε το μεγαλύτερο Δίκτυο & την Μεγαλύτερη, πλέον, Ασφαλιστική Εταιρία της αγοράς, να αλλάξει τα δεδομένα στο χώρο, να βοηθήσει να «..γυρίσει σελίδα..» ο Κλάδος & ο Θεσμός της Ιδιωτικής Ασφάλισης.

Το έχει ανάγκη η κοινωνία, & η πατρίδα μας, σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία.

Με τους Συναδέλφους της NN καλούμαστε τώρα να συνταξιδεύουμε στο ίδιο καράβι όχι ως ανταγωνιστές, αλλά με ευγενή εσωτερική άμιλλα.

Είμαστε υποχρεωμένοι να νιώθουμε αισιόδοξοι, να πιστεύουμε & να προσδοκούμε το καλύτερο.

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Συνεργάτης: American Life - Alico - MetLife - NN)
Αθήνα 2 Φεβρουαρίου 2022*

Συνεντεύξεις & Άρθρα

«Φθινοπωρινοί Ασφαλιστές»

(Ασφαλιστικό ΝΑΙ, 2012-09-13)

Ερωτήματα του «..ΝΑΙ..»

Οι «φθινοπωρινοί ασφαλιστές» και οι στόχοι των εταιριών θα είναι ένα από τα θέματα του περιοδικού Ασφαλιστικό ΝΑΙ στο επόμενο τεύχος. Θεωρώντας ότι η συμμετοχή σας θα συμβάλει στην ενημέρωση των αναγνωστών μας, σας αποστέλλω τις εξής ερωτήσεις:

1-Οι ασφαλιστές μέσα στο φθινόπωρο κάνουν παραγωγές που δεν έκαναν το υπόλοιπο χρονικό διάστημα. Το φαινόμενο των «φθινοπωρινών ασφαλιστών», δηλαδή αυτών που κάνουν παραγωγή μόνο στο κλείσιμο του χρόνου, ωφελεί ή βλάπτει την αγορά και τις εταιρίες;

Κύριε Καραγιώργο

Η ερώτηση αυτή, κατά την άποψή μου μάλλον «...οικεία καλά.. θυμίζει...», αναπολεί με νοσταλγία το πρόσφατο παρελθόν, τότε, που παραγωγικά «δένανε τα σκυλιά με τα λουκάνικα» και οι μεν εταιρίες είχαν την «πολυτέλεια» να γκρινιάζουν για την χρονική ανισοκατανομή της παραγωγής και είχαν δίκαιο, αφού απασχολούν προσωπικό σε μόνιμη βάση και όχι εποχιακούς και δεν γίνεται όλο το χρόνο να κάθονται και στο τέλος να μην προλαβαίνουν.

Οι δε ασφαλιστές είχαν και εκείνοι την πολυτέλεια να «φορτσάρουν» την τελευταία στιγμή για να καλύψουν στόχους και ανάγκες και να κλείσουν παραγωγικά το χρόνο καλλίτερα, διορθώνοντας ένα κακό ξεκίνημα, όπως κάνουν οι αθλητές στα τελευταία μέτρα της κούρσας. Το τελευταίο τρίμηνο, ήταν ανέκαθεν και είναι, το ποιο παραγωγικό για τον κλάδο, σε αυτό συμβάλει η «..Φθινοπωρινή φόρτσα..» για το κλείσιμο του χρόνου, η νοοτροπία της τελευταίας στιγμής, που είμαστε πρωταθλητές, αλλά και άλλοι παράγοντες.

Έχει να κάνει με την οικονομική ευχέρεια της αγοράς, αφού ένα μεγάλο μέρος των εισοδημάτων προέρχεται από τον τουρισμό και το ταμείο γίνεται το Φθινόπωρο, με τον 13^ο μισθό και τα bonus που μοιράζονται στο τέλος του χρόνου, έχει να κάνει με την επιστρο-

φή στις υποχρεώσεις, μετά την αδράνεια του καλοκαιριού, με την έναρξη της σχολικής περιόδου, με το ισχυρό κίνητρο που υπήρχε, «..ότι πληρώσεις τώρα θα το εκπέσεις στις αρχές του νέου χρόνου, από το φόρο εισοδήματος...», έχει να κάνει με τα κίνητρα που βάζουν οι Ασφαλιστικές Εταιρίες, αλλά και τις πιέσεις που ασκούν, για να πιάσουν τους δικούς τους στόχους. Τώρα αν το φαινόμενο «ωφελεί» ή «βλάπτει» τις εταιρίες ή την αγορά, θα μου επιτρέψετε να απαντήσω στο τέλος, πάντως εδώ που βρισκόμαστε θα ήταν ευχής έργο, να γίνει ένα «Φθινοπωρινό παραγωγικό γιουρούσι» και ας εισπράξουμε όλοι μαζί τη «..βλάβη...»!!!

2- Πως κρίνετε αυτή την τακτική;

Θα την χαρακτηρίζα καθαρά Ελληνική τακτική, τακτική... Αλέφαντου..., κατάκτηση της νίκη, του στόχου, του σκοπού, με «..γιουρούσια..».

Θυμάστε πως σε ένα βράδυ «καλλωπίστηκε» η οδός Συγγρού για να έρθει ο Ζισκάρ Ντε Στεν; και να μπούμε στην ΕΟΚ; θυμάστε το 2004 στους Ολυμπιακούς Αγώνες, που από την μία είσοδο, έμπαιναν οι επίσημοι για την τελετή έναρξης και από την άλλη αποχωρούσαν τα συνεργεία;

Ο κλάδος μας, γιατί να αποτελεί εξαίρεση; είμαστε λαός της τελευταίας στιγμής, χωρίς οργάνωση, προγραμματισμό, μεθοδικότητα και πρόβλεψη, συνεχώς αυτοσχεδιάζουμε και μπαλώνουμε, κοινώς... τρέχουμε και δεν σώνουμε, την τελευταία στιγμή προσπαθούμε να προλάβουμε το τρένο και όλο το χάνουμε, απόδειξη η σημερινή κατάσταση της Χώρας.

3-Οι ασφαλιστές σας πίνουν τους στόχους σταδιακά ή «τρέχουν» την τελευταία στιγμή; Δηλαδή «θέλουν να φάνε τον ελέφαντα με τη μία ή τον κομματιάζουν»;

Παρ' ότι δεν διαθέτω ομάδα, είναι αποδεδειγμένο ότι οι συνάδελφοι, που είναι διαχρονικά πετυχημένοι και εδραιωμένοι επαγγελματικά, αποτελούν μειοψηφία, δουλεύουν με μέθοδο με σύστημα, με πάθος, κατανέμουν τον χρόνο και την δραστηριότητα σε καθημερινή και εβδομαδιαία βάση, έχουν αυτοπειθαρχία, δεν επηρεάζονται από εξωτερικούς παράγοντες, δουλεύουν με τον ίδιο ρυθμό, με βροχή, χιόνι, καύσωνα, χειμώνα καλοκαίρι χωρίς να σκέφτονται αν υπάρχει ή όχι κρίση, είναι «κομάντος», είναι πρωταθλητές Ολυμπιονίκες, είναι από «ειδικό μέταλλο», έχουν ταλέντο και το αξιοποιούν, βάζουν στόχους και τους πετυχαίνουν, γεννήθηκαν για αυτό ακριβώς που κάνουν, δεν τους προλαβαίνεις, είναι οι οργανωμένοι επαγγελματίες, παρ' όλα αυτά κουβαλάνε και αυτοί το «Φθινοπωρινό σύνδρομο».

Η μεγάλη όμως μάζα, έχει τα προαναφερθέντα χαρακτηριστικά και «ελαφρυντικά» της φυλής, «τρέχει να προλάβει τον νυμφίο».. «μένει από λάδι στο λυχνάρι..» βλέπει τον «ελέφαντα» και τρομάζει, κοιτάζει την «πισίνα» και πνίγεται, θα τους χαρακτηρίζα «..ανοργάνωτους...επαγγελματίες...» και εκεί μέσα χωράνε, «ερασιτέχνες», «ανεξέλικτοι», «στάσιμοι», «γυρολόγοι», «διάττοντες», «εποχιακοί», «Φθινοπωρινοί» και ότι άλλο φανταστείς!!!

Στη δεύτερη αυτή κατηγορία συγκαταλέγονται όλοι εκείνοι, για τους οποίους οι επικεφαλής των πωλήσεων λένε ότι «..δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους..»!!!

Το σύστημα όμως, για την ανάπτυξη της Ιδιωτικής Ασφάλισης στη χώρα μας, στηρίχθηκε σε όλους αυτούς, στους πολλούς δηλαδή, τους «..Φθινοπωρινούς...», «...που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους..» και όταν ένα σύστημα στηρίζεται στους πολλούς, «..που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους..», οποιαδήποτε σκέψη για απαλλαγή, γκρεμίζει το σύστημα.

Δεν χρειάζεται λοιπόν απάντηση, στο ερώτημά σας, αν οι «...Φθινοπωρινοί..» «ωφελούν» ή «βλάπτουν» τις εταιρείες, είναι αυτονόητη!!! το ζητούμενο είναι αν ωφελούν ή βλάπτουν το Θεσμό.

Κώστας Λάμπρου

Απαντήσεις επι ερωτημάτων

(Next Deal, 2022-09-23)

Αγαπητέ Βαγγέλη καλησπέρα

Στη συνέχεια της τηλεφωνικής επικοινωνίας, σου επισυνάπτω:

Θέμα 1ο

Το σχετικό απόσπασμα από τον νόμο 2170/1993 άρθρο 16, παράγραφος 5, που προβλέπει απόδοση προμηθειών στον Ασφαλιστικό Σύμβουλο, όσο διαρκούν τα ασφαλιστήρια!!

Ο νόμος ψηφίστηκε την ώρα που έπεφτε η κυβέρνηση Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Και ενώ όλοι περίμεναν τον Συγγελίδη, να ρίξει την Κυβέρνηση, ο υπογράφων, ως πρόεδρος του ΠΣΑΣ, συνοδευόμενος, από την Αντιπρόεδρο, Κατερίνα Ζερβού και την Γ. Γραμματέα, Ελένη Κασιμάτη & κυνηγώντας υπουργούς και βουλευτές, στα γραφεία και στους διαδρόμους της Βουλής, καταφέραμε, χάρη στον αείμνηστο Επαμεινώντα Ζαφειρόπουλο, να προσθέσουμε την τελευταία στιγμή, αυτή την παράγραφο.

Η κυβέρνηση έπεσε το ίδιο βράδυ, αλλά ο νόμος πρόλαβε και ψηφίστηκε, ήταν και ο τελευταίος αυτής της Κυβέρνησης, αιφνιδιαζοντας στη κυριολεξία, την ΕΑΕΕ!!! και την «..Διεύθυνση...» του Υπουργείου Εμπορείου!!!

Την παράγραφο αυτή κατήργησε ο επόμενος νόμος, 2496/1997, με το σκεπτικό ότι δημιουργούσε ευνοϊκή μεταχείριση για τους Ασφαλιστικούς Συμβούλους, έναντι των άλλων Διαμεσολαβούντων!!

Το επιχείρημα αυτό, δεν χρειάστηκε να τεθεί από τους εκπροσώπους των Εταιριών ...ήταν η εισήγηση της Διευθύντριας του Υπουργείου....!!! στη Νομοπαρασκευαστική...για λογαριασμό βεβαίως, των Εταιριών!!! (μετά την αποχώρησή της, από το Υπουργείο, ανέλαβε διευθύντρια σε νέο - Ιδρυθείσα Ασφαλιστική Εταιρία...ονόματα δεν λέμε ...!!!)

Όσοι όμως Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι, έφυγαν στο διάστημα, από το **1993 έως το 1997** παίρ-

νουν ακόμπη προμήθειες!!!!

Πολύ «...κλάμα...» έπεσε εκείνη την 4ετία, αγαπντέ Βαγγέλη, σε κάποια μάλιστα Εταιρία, κάθε φορά που υπογράφανε επιταγές, με αναθεματίζανε κιόλας!!!!

Στη Νομοπαρασκευαστική για τον **2496/1997** συμμετείχα ξανά, ως εκπρόσωπος των Ασφαλιστικών Συμβούλων, όπου έθεσα το θέμα της **΄Αυλης Εμπορικής Αξίας**, με το επιχείρημα ότι, με την παραγωγή και την πελατεία μας, διευρύνουμε την πελατειακή βάση, την οικονομική βάση, αλλά και την φήμη της και ως εκ τούτου δικαιούμεθα αποζημίωση, αν για **ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΛΟΓΟ** σταματήσει η συνεργασία μας μαζί της & η πελατεία παραμένει στην Εταιρία.

Κάτι που συμβαίνει σε άλλους Κλάδους και στην Ευρωπαϊκή Ένωση (εκπροσώπους εταιριών αυτοκινήτων κλπ) ο δε «...αέρας...» αυτός αναγνωρίζεται ακόμπη και από την Εφορία και φορολογείτε.

Ο τότε πρόεδρος της Νομοπαρασκευαστικής, συμφώνησε ότι οι Ασφαλιστικοί Διαμεσολαβητές έχουν δίκιο και δικαιούνται τέτοια αποζημίωση,... «...το ζητούμενο είπε είναι, πως καθορίζετε το ύψος αυτής της αποζημίωσης...»

Είχα προτείνει το σύνολο των προμηθειών, των τελευταίων, πριν την αποχώρηση, χρόνων, με ανώτατο όριο, τα 10έτη!!

Αυτό βέβαια δεν πέρασε, θεωρήθηκε «..μαξιμαλιστικό..» , ποιος να το στήριζε άλλωστε; το Υπουργείο; που μας χαρακτήριζε «...μεσάζοντες και παράσιτα των Ασφαλιστικών Εταιριών...»; κάτι πήγε να γίνει πολύ αργότερα, με τον Γ.Γ Σπυρόπουλο, αλλά & αυτός ...έφυγε νύχτα!!!

Ούτε εκπρόσωπος Καταναλωτικής Ένωσης συμμετείχε τότε σε Νομοπαρασκευαστική, ούτε Νομικό Σύμβουλο διαθέταμε ως Σωματείο, σε αντίθεση με την ΕΑΕΕ, που ο εκπρόσωπός της, συνοδευόταν με τους τρεις νομικούς Συμβούλους της Ένωσης, στη δε συγκεκριμένη συνεδρίαση, συμμετείχε ο ίδιος ο Πρόεδρος της ΕΑΕΕ, συνοδευόμενος από 4 Δικηγόρους της Εταιρίας του!!! Έπρεπε πάση θυσία να καταργηθεί το «...αναθεματισμένο άρθρο...» του 2170/93!!

Κάτω από αυτές τις συνθήκες (με όλους αντίθετους) αντί της «..άυλης..», καταλήξαμε αναγκαστικά, σε προμήθεια για τρία χρόνια, αν έχουμε **λύση ή λήξη** συμβάσεως & εφ' όσον η παραγωγή παραμένει στην Εταιρία.

Την τελευταία στιγμή όμως, στη Βουλή, με παρέμβαση των Ασφαλιστικών Εταιριών, προστέθηκε η εδάφιο - «..ουρά...»«...**δεν καταβάλλεται προμήθεια, αν η Σύμβαση, λύθηκε με πρωτοβουλία του Διαμεσολαβούντος...**»!!! (μας την έφεραν, κοινώς... «... πήραν το αίμα τους πίσω...»!!! αυτό ισχύει και στον παρόντα νόμο)!!

Αγαπντέ Βαγγέλη

Αν δεν έχεις τη δυνατότητα να κατεβάσεις διακόπτες, να κλείσεις τραπεζικές θυρίδες, βάνες,

να τραβήξεις χειρόφρενα, να κλείσεις καταπέλτες, να κλείσεις δρόμους, να κόψεις τη χώρα στα δύο και να παίξεις πετροπόλεμο με τις δυνάμεις ασφαλείας!!! να κάνεις θόρυβο και σαματά, ούτε η φωνή σου ακούγεται, ούτε το δίκιο σου αναγνωρίζεται, σε αυτή τη χώρα!!

Οι όποιες συμφωνίες, συμβάσεις, κανόνες, νόμοι, γραπτοί και άγραφοι, Ευρωπαϊκές Οδηγίες, παραβιάζονται διαχρονικά & ατιμώρητα, από τον ισχυρό, από τους κατέχοντες τη Δεσπόζουσα Θέση.

Άλλα προβλέπουν οι νόμοι, άλλα γράφουν οι Συμφωνίες - Συμβάσεις & άλλες πρακτικές εφαρμόζονται!! η Πολιτεία κάνει «...τα στραβά μάτια...» & σε παραπέμπει στην «...Τυφλή...»!! εκείνη, δεν φτάνει που, δεν σε βλέπει, δυσκολεύετε & να σε ακούσει, αφού είσαι «...αθόρυβος...» & «...κάτω από το τραπέζι...».

Νόμος, δεν είναι το χιλιοειπωμένο «...δίκιο του εργάτη...» αλλά του ισχυρού, αν καταφέρει & κερδίσεις κάτι σε ένα νόμο, έρχεται ο επόμενος και στο παίρνει πίσω!!

Αυτά είναι ολίγα, από εκείνα που ενθυμούμαι, (για την Ιστορία & μόνο) υπάρχουν και πολλά άλλα, σοβαρά και ευτράπελα, αλλά και «...παρατράγουδα...»!! από μισό αιώνα παρουσίας στον Κλάδο και τα ...Κοινά....., μπορεί να τα «...θυμηθώ...» άλλη φορά.

Θέμα 2ο

Την αλληλογραφία μου με το Επικουρικό μας Ταμείο το οποίο αρνείται με διάφορα προσχήματα να καταβάλει την Επικουρική σύνταξη, παρ' ότι πλήρωνα ανελλιπώς επί 42!!! ολόκληρα χρόνια.

Από κεκτημένη ταχύτητα πλήρωνα & δύο χρόνια παραπάνω, από ότι προβλέπεται, ευτυχώς αυτά τα επιστρέψανε!!

Κοντολογίς, ούτε άλλες εισφορές δέχεται, ούτε σύνταξη δίνει, ούτε τις καταβληθείσες εισφορές επιστρέφει, περιμένει να πεθάνω για να τα γλιτώσει.

Έστειλα και την επισυναπτόμενη επιστολή, στον Υπουργό, αλλά ούτε αυτό συγκινεί κανέναν.

Σε αυτή την «...Ιδιώνυμη ...συνταξιοδοτική... ομηρία...» από το Επικουρικό μας Ταμείο, βρίσκονται και άλλοι Συνάδελφοι.

Οι πρακτικές και οι συμπεριφορές, από ότι διαπιστώνεις, αγαπητέ Βαγγέλη, αυτών που κατέχουν «...Δεσπόζουσα Θέση...» στον Κλάδο μας, «...συνάδουν μεταξύ τους...»

Υποχρεωτικά θα καταφύγουμε πλέον στην «...Τυφλή...» μπας και αφουγκραστεί, και «...αθόρυβους...» και βρούμε το δίκιο μας.

Αυτά, αγαπητέ Βαγγέλη και λυπάμαι που σε κουράζω Σαββατοκύριακο.

Με εκτίμηση,
Κώστας Λάμπρου

..δεν θα σβήσω ..αλλά θ' ανάψω.. κεριά..

(Next Deal, 2023-04-01)

Σήμερα 1^η Απριλίου 2023, έχω επαγγελματικά γενέθλια, συμπληρώνω ακριβώς 50 χρόνια, σε αυτό το επάγγελμα, μισό αιώνα δηλαδή!!

Αντί να σβήσω κεριά, θα κάνω μια ιστορική ανάδρομή σε αυτή την πορεία, θα αναφερθώ κυρίως στις δυσκολίες που συνάντησα, στις εγγενείς αδυναμίες μου, στις υπερβάσεις, στις αστοχίες, στις λάθος εκτιμήσεις, αλλά και σε ορισμένα περιστατικά, κωμικοτραγικά, ευτράπελα και μη, που σημάδεψαν την Επαγγελματική μου πορεία και καταγράφηκαν στην μνήμη μου, δύσκολο όμως να τα θυμηθώ όλα, τ' αρχεία μου είναι πλέον «ζιπαρισμένα.»!!

Θα καταθέσω και ορισμένες σκέψεις μου.

Την πρώτη φορά που άκουσα τη λέξη ασφάλεια - ασφάλιση - ασφαλιστική Εταιρία, ήταν τον Ιούλιο του 1972 σε μια συγκέντρωση αξιωματικών στο Συγκρότημα Ιππικού/Τεθωρακισμένων/Γουδή, όπου υπηρετούσα ως έφεδρος αξιωματικός 22 ετών τότε.

Ο διευθυντής του Β' Γραφείου Ίλαρχος Σταθ.....ης, απευθυνόμενος σε όλους τους αξιωματικούς, λέει με αυστηρό ύφος: «...όσοι έχετε αυτοκίνητα και τα ασφαλίσετε, να τα ασφαλίσετε στο Φοίνικα...»!! (Εταιρία του Μ.Τ. Στρατού)

Επειδή προερχόμουνα από περιοχή, που ζούσε ακόμη στην Ησιόδεια εποχή, της χειρολαβής και του αρότρου, απευθύνθηκα στον διπλανό φίλο και συνάδελφο Τάσο, από την Νέα Βήσα Έβρου.

-Περί τίνος πρόκειται;

Εκείνος που μάλλον προερχόταν από παλαιότερη εποχή, μου απαντάει κάπως φωναχτά!!

-«...Για τίποτε κλειδαριές θα πρόκειται...»!!!

Ο Σαράντης που καθότανε από την άλλη μεριά μου, δεν τόλμισε να γελάσει, αλλά απλά μας ψιθύρισε, «...Σκάστε βρε μ@λ@λ@κες ,θα σας πω μετά...»!!

Σκάσαμε, γιατί είμασταν σε μικρό αμφιθέατρο και ο «...παντόπτης οφθαλμός...» του Στ.....ν, δεν επέτρεπε το «..συνομιλείν...» ήταν και επικίνδυνη εποχή, ακόμη και καθιστός, σε θέση προσοχής ίστασο!! γιατί το αστραφερό μάτι του ευτραφή διοικητή, του Γραφείου Πληροφοριών, έμοιαζε με κείνο το περιστρεφόμενο & φλογοβόλο, στον Άρχοντα των Δακτυλιδιών!!

Ο Σαράντης μας εξήγησε μετά στη Λέσχη, περί τίνος επρόκειτο, αφού ο πατέρας του είχε γραφείο μεταφορών και ασχολείτο με φορτηγά, αλλά όπως μας εξήγησε, «..όλα ανασφάλιστα τριγυρνάγανε..» η υποχρεωτική ασφάλιση αυτοκινήτων, καθιερώθηκε πολύ αργότερα.

Σε αυτή την εσωτερική Λέσχη Αξιωματικών, όπου πριν 2 χρόνια, μας είχαν υποδεχθεί οι «..παμπάλαιοι...» με μουσική Κώστα Χατζή - Βίκης Λέανδρος - Ντέμν Ρούσσου, με ωραίο φαγητό, όχι σε караβάνα, αλλά σε ανοξειδωτο δίσκο & παγωμένη coca cola, για να μας «..χορέψουν...» στη συνέχεια στο «..ταψί...» και να μας τα βγάλουν όλα «...ξίδια...» με το καθημερινό σύνθημα «..νέα εκπαιδευτική περίοδος...»!!

Βέβαια δεν μπορούσα να μη ρωτήσω και τον Τάσσο, από που του «...κατέβηκε...» αυτό με τις κλειδαριές...!!

«...Να... όταν γύρναγα από το σχολείο, πέρναγα πρώτα από το σπίτι να αφήσω την τσάντα με τα βιβλία και στη συνέχεια πήγαινα στα χωράφια που ήταν οι δικοί μου, για να βοηθήσω στα τεύτλα & γιατί είχαν μαζί τους και το φαΐ !! και πάντα η μάνα μου με ρώταγεΤάσο ...ασφάλισες την πόρτα; όταν έφυγες; ή την άφησες ανοιχτή...και θα μπουν μέσα τα σκυλιά, οι γάτες και οι κότες.....»;!!!!

Οχτώ μήνες μετά, την 1^η Απριλίου !!!! του 1973, με προτροπή του φίλου μου, Γιώργου Παπαεναγγέλου (μετέπειτα κουμπάρου μου) πέρναγα το κατώφλι της «Ελληνικής Ασφαλιστικής» 3^{ης} Σεπτεμβρίου 84, Πλατεία Βικτωρίας.

Είχαν προηγηθεί κατά 6 μήνες ο ίδιος & ο Σαράντης και αυτοί «..μαυροσκούφιδες..», «...στρατολογημένοι...» από τον Τάκη Ιατρόπουλο, μέσω του Συνδέσου Εφέδρων Αξιωματικών, στην Πλατεία Ρηγίλλης.

Ήταν εκεί και άλλοι Έφεδροι, από άλλα Στρατιωτικά Σώματα, που είχαν πρόσφατα απολυθεί, ο Χρόνης, ο Στέφανος, ο Κυριάκος κ.α, καμιά 15 άρια, αλλά δεν τους ενθυμούμαι όλους.

Για 3 ολόκληρους μήνες δεν μπόρεσα να «..σταυρώσω...» αίτηση, τζάμπα πήγε ο μισθός μου, διότι είμασταν με εξαρτημένη σχέση εργασίας και αμοιβή 4.500!! δραχμές μηνιαίως, αποτέλεσμα να με καλέσει το πρωί της 1^{ης} Ιουλίου, ο κύριος Τάκης και να με παραπέμψει στο ταμείο, λέγοντάς μου:

«...Δεν κάνεις για αυτή τη δουλειά, δες κάτι άλλο..».

Το πελατολόγιο μου ήταν ο Χρυσός Οδηγός του ΟΤΕ, αφού οι δικοί μου στην Αθήνα, ήταν γκαρσόνια λαντζέρηδες, μάγειροι, σοφεραίοι, ο γαμπρός μου με τα αδέρφια του, ήταν εσιτάτορες & θα μπορούσαν κάτι να κάνουν, αλλά από ντροπή και υπερηφάνεια, δεν ήθελα να τους μιλήσω ή να τους ζητήσω βοήθεια, είχα και ένα θείο χωροφύλακα, αλλά αυτός ασχολείτο με άλλες «...Ασφάλειες..»!!

Καθ' υπόδειξη του γηραλέου Ομαδάρχη μου κυρίου Καλογερόπουλου τηλεφώνουσα σε άγνωστους που είχαν το ίδιο επίθετο με μένα!! «...Λάμπρου λέγομαι και γω... δεν με ξέρετε...»!!

Ο σωστός ασφαλιστής ξεκινάει πρώτα από τους δικούς του, εγώ έψαχνα τους ξένους, δεν ήταν μόνο η υπερηφάνεια και η ντροπή, αλλά και η ανεπάρκεια, έπρεπε πρώτα να καθιερωθείς από τους άλλους, για να σε αποδεχτούν οι δικοί σου, «...κανείς δεν αγιάζει στον τόπο του...», αλλά υπάρχει και το εδραιωμένο, «...με τους συγγενείς φάγε, πιες... αλλά δουλειές μην κάνεις..»!!

Ισχύει ακόμη και αυτό που κατά τον Αριστοτέλη, δεν κατοικοεδρεύει, πέραν από τις στήλες του Ηρακλέους, αλλά δίπλα σου!! στη συνέχεια της καριέρας μου ασφάλισα αρκετούς, από τα σόγια μου.

Με την αποζημίωση στην τσέπη, από την Πλατεία Βικτωρίας, «αράξαμε» με τον συνάδελφο Σαράντη, στο καφενείο του Μουσείου.

Ο Σαράντης ήταν το «..παραγωγικό αστέρι...» της Ελληνικής, είχε ασφαλίσει όλα τα σόγια του, πίνοντας coca cola και μετά από μικρή περισυλλογή, μου δήλωσε: «...αφού διώχνει εσένα θα φύγω και γω..»!!...«...θα πάμε μαζί σε μια «Αμερικάνικη», που δεν μπόρεσα να της σπάσω συμβόλαιο...»!!!!

Επειδή είχα ταυτίσει, αυτού του είδους τη δουλειά, με τη ζητιανιά και με κυνήγι λαγού, χωρίς ντουφέκι και κυνηγόσκυλο, έχοντας από πάνω και την επιβεβαίωση του ειδικού «..δεν κάνεις...», βρέθηκα σε μεγάλο δίλημμα, σε αμνηχανία, αν θα έπρεπε να δοκιμάσω ξανά.

Παρ' όλα αυτά, με κέντριζε το νέο, το άγνωστο, το ελεύθερο, η εντελώς καινούργια και περιέργη αυτή δουλειά, επί πλέον με ζόριζε και ο φίλος μου, που ήθελε παρέα, υποδαυλίζοντας & «...Αμερικάνικα όνειρα..»!!!!

«...Πέστο- πέστο το κοπέλι κάνει τη γριά και θέλει..»!!

Ζωντάνεψε μέσα μου ξαφνικά, καινούργια περιέργεια, να ξαναμπεί η «...Αλεπού στο παζάρι...»!! έπρεπε να κερδίσει το «..γαμότο..»!! και να αποδείξει, όχι τόσο στον Ιατρόπουλο, αλλά στον εαυτό της, ότι αν ξαναδοκιμάσει, μπορεί και να κάνει.....!!

Τα «Αμερικανάκια», σκεφτόμουνα, μπορεί να δίνουν μεγαλύτερους και για 6 μήνες μι-

σθούς!!! μπορεί και τσάντα Samsonite !! τι είχαμε τι χάσαμε.

Δεν είχα όμως τότε και άλλη επιλογή, την δυνατότητα για 5ετή ανακατάταξη και παραμονή στο στρατό, την είχα απορρίψει, όπως δεν δέχτηκα & την πρόταση του Στρατηγού Διοικητή του Συγκροτήματος, να μου δώσει «..μπιλιετάκι..» για διορισμό σε κάποιο κρατικό Οργανισμό: ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΛΤΑ, ΟΣΕ, κλπ.

Αφού με «..στόλισε..» κανονικά για την άρνησή μου, για διορισμό στο Δημόσιο, με ρώτησε «..τί θα κάνεις αφού είσαι ΑΠΑΕΣ..»!! έτσι αποκαλούσαν τότε στο στρατό, όσους ήταν Άνευ Πτυχίου και Άνευ Ειδικότητας.

Με το απολυτήριο στο χέρι και την ειδική αναμνηστική πλακέτα, αλλά και το φρέσκο εξιτήριο, από το θάλαμο του μελλοθανάτου, στο 401 ΓΣΝΑ, όπου για 84!! ημέρες, μαζί με τα κουνέλια της ταράτσας, ήμουν το πειραματόζωο, ιατρικών θεωρειών – θεραπειών & αφού γλίτωσα στην κυριολεξία «...από το κουτάλι του παππά..» θεωρώντας το στράτευμα υπεύθυνο για την αρρώστια, (λοιμώδης ηπατίτις) αλλά και για την ακολουθούμενη θεραπεία μου, του απάντησα οργισμένα, αλλά και προφητικά..... «...Θα πουλώ λεμόνια στο Μοναστηράκι..»!!

Έτσι το μεσημέρι της 1^{ης} Ιουλίου 1973 μετά την απόλυση & τα αναψυκτικά, στο Μουσείο, μαζί με το Σαράντη, κινήσαμε, για επανεκκίνηση, για το «..Αμερικάνικο όνειρο..» και μπήκαμε στα γραφεία της American Life, στη στοά Brazil, Καραγεώργη Σερβίας 4 στον 7^ο όροφο, πιστεύοντας ότι ήταν τα κεντρικά της γραφεία, αλλά ήταν το Υποκατάστημα του Μεγάλου και Αείμνηστου Δάσκαλου, Εμμανουήλ Μάρκογλου, στο οποίο το γενικό κουμάντο είχε πάντα η σύζυγος του, Πόπη!!

Όπως ανέφερα και στην αρχή δεν θα εξιστορήσω εδώ, όλη την επαγγελματική μου πορεία, ούτε την ενασχόλησή μου, με τα Κοινά του Κλάδου, το Επιμελητήριο, τον ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ «ΑΝΟΡΜΟ», θα χρειαζόμουνα ολόκληρο βιβλίο, θα περιοριστώ, μόνο σε αυτή τούτη τη δουλειά και σε μερικά γεγονότα- συμβάντα, όσα μπορώ ν' ανακαλέσω στη μνήμη μου.

Κυρίως, με ότι έχει να κάνει με το ζωικό κομμάτι και την εταιρία που γαλουχήθηκα και η οποία σφράγισε την επαγγελματική μου πορεία.

Σε μία από τις πρώτες συνεδριάσεις του γραφείου, στην οποία για να συμμετάσχει κάποιος νέος, έπρεπε να φέρει πρώτα αίτηση, ετέθη από τον κύριο Μάρκογλου το εξής ερώτημα:

«...Τι περιμένει ο καθένας σας από αυτή τη δουλειά, τι στόχο έχει.., τι ονειρεύεται, παρακαλώ απαντήστε μου...».

Η Ερώτηση και οι απαντήσεις ακολούθησαν τη φορά του χορού, από δεξιά προς τα αριστερά.

Εκείνος καθότανε στην κορυφή του στενόμακρου μεγάλου συνεδριακού τραπεζιού και ακριβώς δίπλα του, εκ δεξιών, καθότανε πάντα «...οι τα πρώτα φέροντες...»!! η ουρά του χορού κατέληγε με τα «..παραγωγικά ερίφια..», ακριβώς δίπλα του, από αριστερά καθότανε ο «...τελευταίος της αμάξης...»!!

Ό καθένας γνώριζε τη θέση του, σε κείνο το τραπέζι, υπήρχε και ένας κουμπάρας στον οποίο έμπαιναν τα πρόστιμα των καθυστερημένων στην προσέλευση.

Πρέπει να είμασταν καμιά 35άρια, ορισμένοι συμμετείχαν όρθιοι, θα παραθέσω ορισμένες απαντήσεις που θυμάμαι, μέσω ενός πρωτόγνωρου ενθουσιασμού!!

-Ο πρώτος σε παραγωγή, ο Νίκος, ο πατριώτης μου, (ο Πασσάς από τα Γιάννενα) όπως τον αποκαλούσε ο κύριος Μάρκογλου, που η προσωπογραφία του, τοποθετημένη σε ένα μεγάλο κάδρο, στόλιζε την αίθουσα, αφού ήταν ο πρώτος Million Dollar Producer, της Εταιρίας, δήλωσε γελώντας τρανταχτά: «..θα βαρεθείτε να με βλέπετε να σας κοιτάζω από ψηλά, η πρώτη θέση χωράει μόνο έναν!! όποιος τολμά ας με κατεβάσει ..»!!

-Ο «...Μέγας.» Θόδωρος: «...Υπόσχομαι ότι στο τέλος του χρόνου, αυτό το κάδρο θα αντικατασταθεί με το δικό μου... θα γκρεμίσω Πασάδες &...Πασαλίκια...» !! μπέρδεψε όμως στη συνέχεια «...τα σώβρακα με τις γραβάτες...»!! και εξαφανίστηκε επαγγελματικά.

-Οι δύο unit managers, ο Χρήστος & ο Ιωσήφ, σχεδόν ομόφωνα «...εμείς δεν προσκυνάμε Πασσάδες και Δερβισιάδες, στο τέλος του χρόνου θα σηκώσουμε δικά μας μπαϊράκια, θα πιάσουμε και θα υπερβούμε τους στόχους μας, θα φτιάξουμε δικά μας πασαλίκια και με όλο το σεβασμό Δάσκαλε, μεγαλύτερα από το δικό σου.. θα σε γκρεμίσουμε από την πρώτη παγκόσμια θέση, που κρατάς...»!!

-Ο Δημήτρης από το μεγάλο λιμάνι υποσχέθηκε ότι θα πάρει την πρωτοκαθεδρία στον Πειραιά!!

-Ο Μανώλης και αυτός από το μεγάλο λιμάνι, μεγαλοστέλεχος των Γουλανδρίδων, ότι δεν θα αφήσει ανασφάλιστο όποιον μπαρκάρει με την Εταιρία του!! και ότι δεν θα αφήσει Διεθνές Συνέδριο άπιαστο!!

-Ο Τάκης, ένας κοντός και θρασύς, που από τους γιατρούς του Κολωνακίου, αντί για δραχμές, τους ζητούσε και έπαιρνε χρυσές λίρες, για ασφάλιστρα!! «...χάλασε κάπως τη μαγειρίτσα...».

«...Εγώ κύριε Μαρκογλου θα κάνω αυτή τη δουλειά 3-4 χρόνια, γιατί δεν είναι για περισσότερα, θα οικονομήσω, ότι οικονομήσω και θα πάω να ανοίξω ένα κατάστημα με ηλεκτρικές συσκευές, να χεστώ στο δίφραγκο...»!!

-Ο Νίκος ήθελε να φτιάξει καινούργιο σπίτι, με πισίνα, στην Κέρκυρα, να πάρει ένα Mercedes & ένα καινούργιο κυνηγητικό ντουφέκι!!

-Ο Βαγγέλης μίλησε για λειτούργημα και αφού εγκωμίασε με το παραπάνω την

American Life, δήλωσε πως θα σώσει τους συμπατριώτες από την ανασφάλεια.

-Ο Δημοσθένης, πρώην χωροφύλακας, μιλώντας «...Καρδιτσιότικα...» υποσχέθηκε ότι θ' ασφαλίσει όλη τη Β' Εκλογική Περιφέρεια Αθηνών, αφού έφερνε 20!! περίπου, αιτήσεις το μήνα, γυρνώντας τα καφενεία της Αττικής!!!

-Ο Δημήτρης, ότι θα προσπαθήσει να αξιοποιήσει την πελατεία του, από το υαλοπωλείο στη Βερανζέρου, αλλά τον δυσκολεύουν τα «...δύο καρπούζια στην ίδια μασχάλη...»!!

-Ο Δημήτρης ο μελισσοκόμος είπε, ότι θα δουλεύει σαν τις μέλισσες!!

-Οι τρεις κυρίες Νέλη, Βούλα, Μάτα, είπαν ότι ακόμη και να θέλουν δεν μπορούν να έχουν τέτοιες φιλοδοξίες, θέλουν να βγάλουν το χαρτζιλίκι τους και αν καταφέρουν, θα πιάσουν και κάνα Συνέδριο.

Ήταν εκεί και η Ευγενία, που είχε ναυτιλιακό, στον Πειραιά, δεν ενθυμούμαι τι υπόσχεση έδωσε, άλλα λίγα χρόνια αργότερα εκτελέστηκε, μέσα γραφείο της, στη Φιλελλήνων, από την Αλλ Φατάχ!!

Δεν ξέρω τι θα έλεγε ο Παύλος Ψωμιάδης, αν ήταν στη συγκεκριμένη συνεδρίαση, αλλά δεν τον πρόλαβα, είχε μετακομίσει, στην Ασπίδα του Αλέξανδρου Ταμπουρά.

Ειπώθηκαν και άλλα, από άλλους, που δεν τα θυμάμαι, κάποια στιγμή όμως φθάσαμε στον πάτο, ήρθε και η σειρά μου, αφού είχα την τιμή ως το νέο «...ερίφιο...», να ίσταμαι ακριβώς δίπλα στο Δάσκαλο, αλλά από αριστερά του!!

«...Εσύ Βενιαμίν πως το βλέπεις το πράγμα;..... μην επηρεάζεσαι από τους προλαλήσαντες.. »!!

Η απάντησή μου ήταν αυθόρμητη και φάνταζε εντελώς εκτός τόπου και χρόνου, κρίνοντας από τα μειδιάματα, το γέλιο και την σιωπή που επικράτησε στη συνέχεια.

-«...Είναι η πρώτη δουλειά κύριε Μαρκογλου που κάνω επ' αμοιβή και θέλω να είναι και η τελευταία,θέλω να πάρω σύνταξη από αυτή...»!!

Πως να μην πέσει το γέλιο της αρκούδας, όταν ο μέσος χρόνος παραμονής στο επάγγελμα ήταν από 6 έως 9 μήνες!!

Δεν γελάσανε όμως όλοι, ορισμένοι εκ των παρευρισκόμενων έβλεπαν το νέο αυτό επάγγελμα σοβαρά & ανησυχούσαν για την επικρατούσα κατάσταση και σε αυτό συνέβαλε τα μέγιστα ο μεγάλος Δάσκαλος Εμμ. Μάρκογλου, αλλά και η πολιτική της Εταιρίας, για συνεργάτες, επαγγελματίες Ασφαλιστές!!

Ορισμένα ονόματα που ενθυμούμαι όπως: Χρήστος Σταυρίδης, Ιωσήφ Πεζερίδης, Νικόλαος Δολιανίτης, Ευάγγελος Αλεξίου, Δημοσθένης Καραθάνος, Γιάγκος Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Πάτσιος, Βασίλης Κατσούλας, Σπύρος Μελετίου, Καρπαθίου, Δάρας, κ.α, που μαζί με άλλους συναδέλφους, άλλων Εταιρειών, που βλέπανε το επάγγελμα εξίσου

σοβαρά, όπως ο αείμνηστος Γιώργος Πρέκας, από την Εθνική Ασφαλιστική, ο Γεράσιμος Καζάνας που είχε μετακομίσει στην Interamerican, ο Μπουτσικάκης, κ.α, ετοιμάζαν καταστατικό ίδρυσης Επαγγελματικού Σωματίου, που ιδρύθηκε τελικά 5-6 μήνες αργότερα, μετά την πτώση της Δικτατορίας, το 1974.

Αυτοί έχουν και την ευθύνη, που από ενάρξεως ανακατεύθηκα, με τα Κοινά του Κλάδου.

Αργότερα εντάχθηκαν στη δύναμη του Υποκαταστήματος: ο Δημήτρης Καστρινάκης και η νεότερη γενιά: ο Γεράσιμος Τσιώλης, Λευτέρης Τρύφωνας, Χαράλαμπος Γιακουβάκης, Γιάννης Παπαδημητρίου, Χρήστος Μαντζώρος, Μπτοστάκης, Σοφία Γκιώνη, Βαρβάρα & Γιάννης Σαρακινός, Κάλια Καστρινάκη.

Περάσανε και άλλοι για μικρό διάστημα, που τα ονόματά τους μου διαφεύγουν.

Ούτε μισθό λοιπόν μας δώσανε, ούτε τσάντα με συνδυασμό στις κλειδαριές και το εντυπωσιακό κομπιουτεράκι με το οποίο υπολόγιζε τ' ασφάλιστρα ο Χρήστος Σταυρίδης, όπως μας είπε, ο ίδιος το αγόρασε!!!

Συμβιβαστήκαμε όμως με τα αντίδωρα, το «Αμέρικα», τα εντυπωσιακά γραφεία, την Πλατεία Συντάγματος, αλλά κυρίως με το επαγγελματικό περιβάλλον, τα «...άσπαστα...»!! σύμβολα, με ρήτρα δολαρίου, κάλυψη πολέμου & άλλα, που δεν είχε η Ελληνική και τους ενθουσιώδεις Εκπαιδευτές...!! την υποσχόμενη καριέρα, τα εταιρικά ταξίδια ...Ομαδική Ασφάλιση.

Καλλιεργήθηκε όραμα...!! φούντωσαν τα πανιά και πήραν αέρα τα νεανικά μυαλά μας!! υπήρχε ένα είδος έπαρσης & πρωταθλητισμού.

-«...Η ασφάλεια Ζωής πωλείται και δεν αγοράζεται...»!!

-«...Όποιος μπορεί να πουλήσει ασφάλεια ζωής, μπορεί να πουλήσει και πάγο στους Εσκιμώους...»!!

-«...Εμείς όμως δεν πουλάμε!! βοηθάμε τους άλλους ν' αγοράσουν...»!!

-«...Ο ασφαλιστής δεν είναι ο οποιασδήποτε!! ...είναι κομάντος παντός καιρού...»!!

Παρά τον ενθουσιασμό και την αυθόρμητη δήλωση, περί συντάξεως, από αυτή τη δουλειά, και την υποστήριξη από τον ομαδάρχη μου, Ιωσήφ Πεζερίδη, αλλά και τον ενθουσιώδη Χρήστο Σταυρίδη, το πράγμα είχε δυσκολίες «...η μεν ψυχή πρόθυμη, το δε σώμα αδυνατούσε...»!!

Δύσκολο να αντιμετωπίσεις τόσα ΟΧΙ και να ξεκινάς κάθε πρωί άνεργος.

Υπήρχε πρόβλημα και με την ηλικία μου, η πελατεία που μπορείς να απευθυνθείς είναι περίπου 10 χρόνια, πάνω - κάτω, από τη δική σου, σε αυτές τις ηλικίες όμως δεν υπήρχε «...ψωμί...»!!

Οι οικογενειάρχες, με κοίταγαν με δυσπιστία και συνήθως η πρώτη ερώτηση που μου

κάνανε ήταν «...πόσων χρονών είστε.. νεαρέ...»;

Ένας μάλιστα δεν δέχτηκε ραντεβού και μου έκλεισε το τηλέφωνο, νομίζοντας, ο είμαι ο «...Ασφαλίτης..» ο Βασανιστής !! από την Μπουμπουλίνας!!

Είχα ακόμη εγγενείς αδυναμίες & παιδικά βιώματα, με το ζόρι έπαιρνα τηλέφωνο, για ραντεβού, είτε ήταν γνωστοί είτε άγνωστοι και κάθε φορά που χτύπαγα μια άγνωστη πόρτα, ευχόμουν να μην είναι μέσα κανείς, για να έχω άλλοθι, παρ' ότι πήγα, δεν τον βρήκα!! άσε που ντρεπόμουνα & κοκκίνιζα σαν παντζάρι, σε σημείο που να τρέχουν δάκρυα από τα μάτια μου!!

Σε ένα τέτοιο ραντεβού σε κατάσταση ρούχων στην οδό Σταδίου, όπου ήταν εμφανές ότι ο απέναντι, δεν είχε καμιά πρόθεση να κάνει ασφάλεια, αλλά «..σκοτώνε..» την ώρα του, βάζοντάς με, να του βγάζω επί τόπου προγράμματα εκατομμυρίων!! για να κάνει το κομμάτι του στις δύο όμορφες πωλήτριες, οι οποίες το πήραν χαμπάρι και άρχισαν να χασκογελούν εντελώς προκλητικά εις βάρος μου.

Έφυγα σχεδόν κλαίγοντας και λίγο παρακάτω πέταξα την τσάντα, σε ένα μεγάλο βαρέλι, που ήταν μισογεμάτο με οικοδομικά μπάζα, στην γωνία Σοφοκλέους και Αιόλου, έξω από το υπό ανέγερση κτήριο, της Εθνικής Τραπέζης.

Πριν φτάσω όμως στην οδό Αθηνάς, θυμήθηκα, ότι η τσάντα ήταν δανεική, δεν είχα ακόμη δική μου, ήταν του φίλου μου του Γιώργου, που είχε σταματήσει στο μεταξύ από την Ελληνική και ασχολείτο με το εμπόριο, μέσα βέβαια είχε τα έντυπα της American Life, που ήταν χρεωμένα!! με βαριά καρδιά ξαναγύρισα και την πήρα.

Δύο βδομάδες αργότερα κινδύνεψε να χαθεί ξανά η συγκεκριμένη τσάντα, αλλά και ο ίδιος μαζί της.

Έφυγα βραδάκι γύρο στις 7:00 από τα γραφεία του Συντάγματος για να πάω σε προκαθορισμένο από προηγούμενη μέρα ραντεβού, που είχα στις 7:30 στην οδό 3^{ης} Σεπτεμβρίου και Στουρνάρη κάτω από το Πολυτεχνείο.

Κατεβαίνοντας την Σταδίου την βρήκα γεμάτη σκόρπια παπούτσια, ανδρικά και γυναικεία, χώματα, νερά, λουλούδια και φυτά στο οδόστρωμα & αναποδογυρισμένες όλες οι ζαρντινιέρες, είχε προηγηθεί μεγάλη διαδήλωση και συμπλοκή με την Αστυνομία.

Έχοντας άγνοια κινδύνου και απειρία τέτοιων γεγονότων πέρασα στην Ομόνοια ανάμεσα από τις αύρες της αστυνομίας και τους παραταγμένους με όπλα αστυνομικούς.

Φθάνοντας στο ραντεβού, βρήκα τον ιδιοκτήτη της έκθεσης επίπλων να κατεβάζει τα ρολά και μόλις με είδε μου λέει με έκπληξη «...καλά βρε παιδί μου, πως ήρθες;...δεν βλέπεις τι γίνεται, πέρνα άλλη φορά σε παρακαλώ..», εκείνος έφυγε τρέχοντας προς το Σταθμό Λαρίσης και εγώ προς το Πεδίο του Άρεως και τα Παναθήναια, με κατεύθυνση το σπίτι μου.

Ανακατεύτηκα με ένα μπουλούκι τρομαγμένων και κυνηγημένων κάθε ηλικίας, ενώ πίσω μας έπεφταν χημικά και από μια κοντινή ταράτσα, άρχισε να κροταλίζει ένα πολυβόλο!!

Στα μισά της Αλεξάνδρα σταμάτησα να πάρω μια ανάσα, ένοιωθα ασφυξία και δεν έβλεπα από τα δάκρυα, ξαφνικά θυμήθηκα « ...το κομάντος παντός... καιρού...»!!

Ήταν 17 Νοεμβρίου 1973, λίγες ώρες μετά, ένα τανκς θα έριχνε την πύλη και θα έμπαινε στο Πολυτεχνείο.

Πολλές τσάντες άλλαξα στη συνέχεια και πολλά χερούλια αντικατέστησα, που είχαν φαγωθεί από τη χρήση, όπως και οι σόλες των παπουτσιών μου.

Θυμάμαι πολύ αργότερα, τον αείμνηστο Μανώλη Δουλγεράκη να αποκαλεί, σε ένα Συνέδριο της εταιρίας, την τσάντα του ασφαλιστή, «..σταυρό του μαρτυρίου..»!!

Ενώ σε ένα άλλο, να ζητάει από τον Αμερικανό πρόεδρο της εταιρίας, που τιμούσε το Συνέδριο, να συνθέσει η Εταιρία «..Ύμνο..» «..θούριο..» για να τον τραγουδάνε οι ασφαλιστές της American Life, κάθε πρωί, πριν ξεκινήσουν απ' τα γραφεία για την αγορά, όπως οι συνάδελφοί τους στην Ιαπωνία !!!

Έχει μεγάλη κυκλοθυμία αυτό το επάγγελμα.

Κάτω από αυτή την κατάσταση & λίγο μετά το πέταγμα της τσάντας, έδωσα εξετάσεις στο Υπουργείο Οικονομικών και περίμενα τα αποτελέσματα να γίνω Τελώνης!!

Κουτσά – στραβά προχώραγα, αγωνιζόμενος να κλείσω ραντεβού μέσω του Χρυσού Οδηγού, κυρίως στα οικοδομικά επαγγέλματα, αφού όλη η Χώρα και κυρίως η Αττική, ήταν στην αντιπαροχή και οι μπετονιέρες οργώνανε τον τόπο.

Ο φίλος μου ο Σαράντης, θριάμβευε και δω, μετέφερνε το ένα μετά το άλλο τ' ασφαλιστήρια της Ελληνικής, παίρνοντας για δεύτερη φορά προμήθειες, αλλά είχε και απίθανη ευχέρεια στο να κλείνει τηλεφωνικά ραντεβού, κυρίως με γιατρούς, αυτά που έλεγε στο τηλέφωνο, πολύ απείχαν από το υπόδειγμα της τηλεφωνικής επικοινωνίας, που μας είχαν δώσει.

Μια ειδική καρτέλα δηλαδή, με τις πιθανές αντιρρήσεις του πελάτη και τις ανάλογες απαντήσεις που θα έπρεπε να αντιπαραθέσουμε, έντυπο χειρισμού αντιρρήσεων λεγότανε.

Παρ' όλα αυτά, κλείνοντας το τηλέφωνο, ήταν σίγουρος, ότι δεν έκλεισε απλά ραντεβού, αλλά έκλεισε και τη δουλειά!!! συνήθως επιβεβαιωνότανε!!!

Ένα χρόνο και κάτι, μετά την είσοδο στο γραφείο του κυρίου Μάρκογλου, στις 20/7/1974 επιστρατεύτηκα, παρ' ολίγο να βρεθώ στην Κύπρο, παρέμενα όμως στην Κρήτη για 3 ολόκληρους μήνες.

Επιστρέφοντας έπρεπε να επιλέξω αν θα συνεχίσω ή θα γίνω Δημόσιος Υπάλληλος, αφού στο μεταξύ βγήκαν τα αποτελέσματα των εξετάσεων και πέρασα σε καλή σειρά, στο Υπουργείο Οικονομικών, για τα Τελωνεία.

Παρ' ότι μου δινότανε η ευκαιρία να μπω σε «..θυρίδα..», να γίνω Δημόσιος Υπάλληλος, με σίγουρη καριέρα και μισθό, με τρόμαζε το Τελώνης, στο μυαλό μου τον είχα συνδέσει και με το Φαρισαίος!!!

Είχα όμως ένα μικρό κομπόδεμα, αφού ως επιστρατευμένος, Έφεδρος Αξιωματικός, εισέπραττα από τη μητέρα πατρίδα και ένα σχετικά καλό μισθό, που μου έδωσε σχετική ανάσα & παράταση να σκεφτώ, αφήνοντας έτσι να εκπνεύσει και η προθεσμία πρόσληψής μου, στο Τελωνείο.

Το ένα μάτι κοίταγε μπροστά και το άλλο πίσω, ήταν φανερό ότι έπρεπε να γκρεμίσω όλες τις γέφυρες πίσω, παρ' ότι δεν υπήρχε πλέον κάτι, πίσω μου.

Για 2 χρόνια θα έλεγα ότι «..βολόδερα..» παραγωγικά και αποφάσισα παράλληλα να πουλάω τις εγκυκλοπαιδείες Caxton & Giebas, και να προωθώ προϊόντα μιας αποθήκης ψιλικών, συνδυάζοντας τις τρεις πωλήσεις, και ψάχνοντας για πελατεία.

Η παντρεμένη αδερφή μου, που με φιλοξενούσε ως τότε και με έβλεπε να πάω και να έρχομαι, μου την είπε κάποια στιγμή: «...εσύ παιδί μου με την τσάντα πας, με την τσάντα έρχεσαι ...σαν τον Παράξενο Ταξιδιώτη!! ..τριγυρνάς... μόνο που την βλέπω άδεια.. δεν βρίσκεις καμιά δουλειά της προκοπής... δεν ξέρεις ότι του κυνηγού και του ψαρά το πιάτο, δέκα φορές είναι αδειανό και μια φορά γεμάτο.....»!!!

Το 1976 αποφάσισα, ρισκάροντας επικίνδυνα, για να αποκτήσω «μαγιά» πελατείας, ανέλαβα το χρεοκοπημένο πρακτορείο του Στέφανου, που είχε μετακομίσει από την Ελληνική στην Αιολίδα.

Από τις 200.000 ετήσια παραγωγή αυτοκινήτων, χρώσταγε τα 120.000!! ήταν η εποχή των 3μηνων & 4μηνων διακανονισμών ασφάλιστρων, οι προμήθειες δεν έφταναν ζούσε από τα ασφάλιστρα!! υπέγραφα χωρίς δεύτερη σκέψη, ότι αναλαμβάνω το χρέος του και την εξυπηρέτηση της πελατείας, παρά την προειδοποίηση του Εμπορικού Διευθυντή «...ελπίζω να ξέρεις τι κάνεις...»!!

Μετά τις υπογραφές, ο κύριος Δράκος, (είναι πελάτης μου ως σήμερα), που ήταν και Αναλογιστής, έβγαλε αναστεναγμό ανακούφισης και ο Στέφανος, αφού με έφερε μια γύρα, για να μου συστήσει τους πελάτες του, έφυγε απαλλαγμένος από τα χρέη και την ευθύνη για την Κρήτη, ενώ εγώ, έτρεχα να αξιοποιήσω την πελατεία, να καλύψω το χρέος...που είχα αναλάβει ,..... έτρεχε & δεν έσωνα!!

Δεν υπήρχε πλέον πίσω, δεν είχα γκρεμίσει μόνο τις γέφυρες, προχώρησα παραπέρα, έκανα & αυτό που έκαναν οι Κερκυραίοι, στον Πελοποννησιακό Πόλεμο, όταν αποβίβστηκαν στο νησί, για να πάρουν πίσω τη χαμένη τους εξουσία και επανέλαβε αιώνες

αργότερα ο Κορτέζ, στο Νέο Κόσμο... «...έκαψα όλα τα πλοία της επιστροφής...»!!

Βρέθηκα από νωρίς να πατάω σε δυο βάρκες, στον κλάδο Ζωής, μέσω αποκλειστικού δικτύου Agency & στον Κλάδος Ζημιών, στο ελεύθερο Πρακτορικό Δίκτυο και αποφασισμένος να επιβιώσω επαγγελματικά.

Την εποχή εκείνη από τις 100 δραχμές που διέθετε ο Έλληνας, για ασφάλιστρα, τα 55 περίπου ήταν για γενικές και τα 45 για ζωή.

Άρχισα να χτίζω πελάτες, ως τσαμπιά σταφυλιού, τους κάλυπτα τη ζωή, το αυτοκίνητο, το σπίτι, την επιχείρηση, το σκάφος, τις Αστικές Ευθύνες, την Νομική Προστασία, λειτουργούσα ως Ειδικός, αλλά και Γενικός Παθολόγος.

Οι Γενικές Ασφάλειες, μου άνοιγαν την πόρτα για την Ζωή.

Κατάφερα να εδραιωθώ επαγγελματικά και να νοιώθω δυνατός, χωρίς να έχω όμως την ανάλογη δύναμη και στις συνεργαζόμενες Εταιρίες, τα «..αυγά..» ήταν μοιρασμένα σε περισσότερα του ενός, καλάθια.

Οι επιλογές μου αποδείχθηκαν σωστές αλλά ήμουν & τυχερός, συνεργαζόμενα με μεγάλες Διεθνείς & Σοβαρές Εταιρίες, αφού από τις 149 ασφαλιστικές Εταιρίες, στη δεκαετίες του 70 & 80, οι 120 περίπου, δεν «..φτούρησαν..» εξαγοράστηκαν, συγχωνεύτηκαν, αποχώρισαν, 45 πτώχευσαν και πήραν κόσμο και κοσμάκη, στο λαιμό τους.

Στον Κλάδο Ζωής διατηρώ, αποκλειστική συνεργασία με:

-AMERICAN LIFE – ALICO METLIFE - **NN2**

Στους Γενικούς Κλάδους, διαχρονική συνεργασία με:

-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ-ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ-ΑΙΟΛΙΣ -HELVETIA-**ALLIANZ**

-ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ- NATIONAL UNION -AIG-HARTIS -**AIG EUROPE**

Νομική Προστασία:

-ARG-ARAG-ARAG!!!

Μια μικρής διάρκειας συνεργασία με την GODAER του Γαλάνη, που έγινε Commercial Value και την παρέσυρε το σκάφος της «ΑΣΠΙΣ», δεν πρόλαβε να με ακουμπήσει, απαγκιστρώθηκα νωρίς.

Στη συνέχεια πρόσθεσα στις συνεργασίες & τις Μεσιτικές: του Γιώργου Καραβία & την «Daes» του Σταύρου Καχριμάνη & βέβαια από το 2015 με το καινοτόμο & πρωτοπόρο, Συνεργατικό Σχήμα, «ΠΑΝΟΡΜΟΣ»!!

Δεν έπαψε όμως ποτέ, να νχεί στ' αυτιά μου το «..κατευόδιο..» του Τάκη «...δεν κάνεις για αυτή τη δουλειά, δεξ κάτι άλλο..»!! πολλές φορές με βασάνιζε αυτή η γνωμάτευση,

αν πράγματι ήμουν φτιαγμένος, για μια τέτοιων απαιτήσεων εργασία.

Αργότερα, όταν αποφάσισα να κάνω Ομάδα, έπρεπε να γνωματεύω και ο ίδιος για το ποιος κάνει και ποιος δεν κάνει, για ασφαλιστής.

«..Κανείς δεν ξέρει ποιος κάνει, μου υπενθύμιζε ο κύριος Μάρκογλου, αν δεν δοκιμάσει, το μόνο σίγουρο είναι.... ποιος δεν κάνει ...»!!

Πάντα έλεγε «...Για να κάνει κάποιος αυτή τη δουλειά, θα πρέπει να έχει και τον καλώς εννοούμενο τυχοδιωκτισμό..»!!

-«...Αυτός μπορεί να κάνει για Διοικητής της ΤτΕ...» μου είπε για κάποιον «..αλλά όχι για Ασφαλιστής..»!!

-Για τον νεαρό μαθηματικό, Γιάννη Παπαδημητρίου!! η γνωμάτευση ήταν «..Είναι ιδανική περίπτωση, έχει όλα τα προσόντα, είναι μορφωμένος, έχει ανάγκες, είναι ενθουσιώδης, έχει και το ανάλογο προφίλ..... κάνει και μπορεί,αρκεί να το θέλει.. διαθέτει αυτό που λέμε motivation....»!!

Από την άλλη, μπορεί να είχες μπροστά σου ένα «..δαρμένο σκυλί..» που ήταν εξ' αρχής απορριπτό, για να διαπιστώσεις μετά ότι από μέσα του έβγαιναν φωτιές και φλόγες και σου πρόκυπτε «...λυσσασμένο πρόβατο..»!! συνάντησα τέτοια περίπτωση αλλά σε άλλο είδος πώλησης.

Βέβαια και το ενθουσιώδες και πολλά υποσχόμενα, πολλάκις ξεφούσκωνε, μόλις εξαντλούντο οι οικογενειακές πωλήσεις και αρχίζανε τα πρώτα όχι.

Ορισμένοι θέλανε, αλλά δεν μπορούσαν και αρκετοί μπορούσαν, αλλά δεν θέλανε το έξω, η τσάντα τους έπεφτε βαριά!!

Κάνοντας στρατολόγηση, μια μάνα μου ζήτησε δουλειά για το γιό της, «...αλλά για ...μέσα.. δεν κάνει για έξω, δεν το έχει, δεν έχει ..μπλα - μπλα ..»!!! μου είπε «...δεν ξέρει να τα λέει καλά, όπως εσείς ...»!!

Της εξήγησα ότι δεν χρειάζεται να έχει μπλα – μπλα, αλλά θέληση, αγάπη , πίστη & πάθος για δουλειά, ...με επιχειρήματα πουλάμε όχι με κούφια λόγιακαι κορώνες..... άλλωστε η γλώσσα κάποια στιγμή λύνεται!! το αγώγι κυρία μου, θα ξυπνήσει τον αγωγιάτη... ας έρθει να δοκιμάσει.. οι θέσεις των διευθυντών δυστυχώς είναι κατειλημμένες ...!! δεν ήρθε.

Ο μπάρμπα Φώτης στο χωριό μου, γεννημένος επι τουρκοκρατίας, μου έλεγε «...ο παππάς ο δάσκαλος και το σκυλί, το ψωμί το βγάζουν με το στόμα..»!! και ο Ασφαλιστής!!! του είπα!! «...τι είναι αυτός ..δεν τον ξέρω...»!! πως να τον ήξερε!! ίσως να είχε & ένα μεγάλο δίκιο, εκείνη η μάνα!!

Θυμήθηκα τον Αριστοτέλη, που λέει ότι μας «..κυβερνούν όσοι μπορούν να προβλέψουν

και όσοι έχουν ευχέρεια λόγου...»! αλλά και τους βραδύγλωσσους, Μωυσή & Δημοσθένη. Από τη φουρνιά εκείνη της Ελληνικής, δεν συνέχισε σχεδόν κανένας, όλοι όμως είχαν και έχουν επιτυχημένη επιχειρηματική καριέρα σε άλλους τομείς, ορισμένους, τους έχω ασφαλισμένους έως σήμερα.

Από τους παρευρισκόμενους στην προαναφερθείσα συνεδρίαση της American Life, κάθηκαν οι περισσότεροι, έμειναν όμως αρκετοί, που όχι μόνο έγραψαν ιστορία, αλλά ορισμένοι έγιναν Διευθυντικά στελέχη σε άλλες Εταιρίες, άνοιξαν δικά τους γραφεία ή πήγαν στον ανταγωνισμό, ο Σαράντης, που ήταν αιτία να πάω στην American Life, τα παράτησε επιλέγοντας τη δουλειά του πατέρα του, στις μεταφορές παρέμεινε φίλος και πελάτης μου.

Το 2018 έφυγε ο Δάσκαλος αφήνοντας εντολή, τον τελευταίο αποχαιρετισμό, να τον απευθύνει το «.ερίφιο..» του 1973.

Σήμερα νοιώθω σαν τον τελευταίο των Μοϊκανών, κανείς από όλους εκείνους, δεν βρίσκετε πλέον ενεργός στο χώρο.

Από την δική μου Ομάδα παρέμεινε μόνο ο Γιάννης Παπαδημητρίου κάνει λαμπρή καριέρα, γράφει Ιστορία, δικαιώνοντας την πρόβλεψη.

Οι υπόλοιποι παρέμειναν για ένα χρονικό διάστημα και έφυγαν για αλλού.

Θα αναφέρω εδώ ενδεικτικά ορισμένες περιπτώσεις.

-Ο Θόδωρος έγινε Διοικητής Μεγάλου Κρατικού Νοσοκομείου

-Ο Άγγελος επιχειρηματίας και υποψήφιος Δήμαρχος σε μεγάλο δήμο της Αττικής

-Ο Ηλίας στέλεχος πολυεθνικής Εταιρείας Επενδύσεων

-Η Μάγια που γνώριζε 5 ξένες γλώσσες, κάνει καριέρα σε πολυεθνική στη Γερμανία

Για να σκεφτούμε σωστά, θα πρέπει πολλές φορές να σκεφτούμε και ανάποδα!!

Δεν «...κάνανε...» εκείνοι ; ή δεν τους «...κάναμε...» εμείς;

Ήταν η δεύτερη φορά όμως, που άκουσα το «...δεν κάνεις..»!! αυτή τη φορά απέλυσα ο ίδιος στον εαυτό μου!! ...«..Φανταροπατέρας..!! ...μπορεί να ήσουν στο στρατό, εδώ δεν περνάνε αυτά!! ...δεν κάνεις για Μάνατζερ..»!!

Το επάγγελμα δεν είχε κανένος είδους κύρος, ούτε καταξίωση στην κοινωνία, όλες οι μανάδες θέλανε για τις κόρες τους, γιατρό ,μηχανικό, δικηγόρο!!

Όταν ο υποψήφιος πεθερός μου, έμαθε ότι ο υποψήφιος γαμπρός του, ήταν ασφαλιστής, κούνησε θλιμμένα το κεφάλι του, λέγοντας: « ..καλά ρε κορίτσι μου ... κάθηκαν οι γιατροί εκεί στο Υγεία που δουλεύεις και βρήκες τον πλασιέ...; δεν εύρισκες τουλάχιστον έναν που να έχει θυρίδα ...»!!

Κάπως έτσι μου έλεγε ο κύριος Μαρκογλου, ότι τον αντιμετώπισε ο πατέρας του «..καλά βρε παιδί μου, σε έστειλα δέκα χρόνια να σπουδάσεις στην Αμερική, γύρισε με ντοκτορά και θα κάνεις τον Ασφαλιστή; μήπως πρέπει να σε δει ψυχίατρος...»!!

Το 1986 όμως που πήγα στις ΗΠΑ, ως προσκεκλημένος της Εταιρίας, οι συμπατριώτες, που συνάντησα & γνώρισα, με αντιμετώπιζαν με σεβασμό και με κάποιο είδος δέους, όταν τους έλεγα ότι είμαι Ασφαλιστής. «...Εδώ κύριε Λάμπρου τα λεφτά τα έχουν οι Δικηγόροι και σεις οι Ασφαλιστές...»!!

Κοντά στον Κύριο Μαρκογλου, δεν έμαθα τόσο τα ασφαλιστικά και τα πωλησιακά, αλλά κυρίως να σκέφτομαι θετικά και να μην λειτουργώ αντιδραστικά, αφού με την κεκτημένη ταχύτητα του χωριού & Στρατού, ήξερα μόνο το ναι και το όχι, εκεί έμαθα και το «...ναι μεναλλά...»!!

Η American Life δεν ήταν απλά σχολή, αλλά Πανεπιστήμιο, φυτώριο νέων ασφαλιστών, τα θεωρητικά μαθήματα εντός, η πρακτική και τα εργαστήρια, έξω στο πεζοδρόμιο!! κάθε περίπτωση, ξεχωριστό μάθημα ,ιδιαίτερη εμπειρία.

-Δεν μπορώ να ξεχάσω τον εργολάβο οικοδομών, στο Γερόβουνο, στη 10^η στάση Μενιδίου, με το 60 λεωφορείο, από την οδό Σουρμελή, που με οδήγησε στον πίνακα της ΔΕΗ!! πίσω από την πόρτα του διαμερίσματος, μπερδεύοντας τις Ασφάλειες Ζωής, με αυτές του ηλεκτρικού, νομίζοντας ότι πούλαγα ρελλιέ, που κάπου είχε ακούσει, ότι είχαν ανακαλυφθεί στην Αμερική και σώζουν ζωές, κόβοντας το ρεύμα, αν ακουμπούσες γυμνό καλώδιο ή διακόπτη με βρεγμένο χέρ !!

Πάρα την παρανόηση, έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον να με ακούσει, δεν μπόρεσα όμως να τον ασφαλίσω, παρ' ότι τα είχε όλα, Ασφαλιστικές Ανάγκες, οικογενειακές υποχρεώσεις, άνεργο σύζυγο με τρεις ανήλικες κόρες, χρήματα, εργασία, ήταν ασφαλισμένος, τον έβλεπα σε θετικό για μένα χρόνο, του έλλειπε όμως το βασικότερο, η **Ασφαλιστική Συνείδηση**.

-Πως να ξεχάσω έναν άλλο εργολάβο, χωματουργικών εργασιών, ένα ανεκδιήγητο νεό-πλουτο, Νέο-Έλληνα, που μου έκλεισε ραντεβού Κυριακή πρωί, στη Σαλαμίνα, που για να φθάσω, ξύπνησα χαράματα και από τα Παναθήναια, χρειάστηκε να πάρω τέσσερα λεωφορεία και ένα φεριμπότ και άλλα τόσα για να γυρίσω, για να βρω τελικά το σπίτι του κλειστό και βέβαια, ούτε τηλέφωνα, ούτε τηλεφωνικοί θάλαμοι υπήρχαν, για να επιβεβαιώσω το ραντεβού από πριν.

Μου έλυσε την απορία την Δευτέρα το απόγευμα «...Γιατί ήρθες ;... μα εγώ πλάκα σου έκανα...»!!!

-Τον απίθανο και θρασύτατο Εκτελωνιστή, που με κάλεσε οικογενειακώς, στη βίλα του, στο Διόνυσο, «...φέρε μαζί σου και τα χαρτιά... να κάνουμε και την ασφάλεια που συζητήσαμε στο γραφείο...» μου είπε.

Αντί για δείπνο στο σπίτι, καταλήξαμε μετά από περιπετειώδη διαδρομή, σε πολυτελή Ιταλικό εστιατόριο στο Χαλάνδρι!!

Αφού παρήγγειλε πιατέλες караβίδες και αστακό-μακαρονάδες, για τις συζύγους και τα παιδιά μου, και βέβαια ακριβό κρασί, άρχισε το φαγοπότι, λέγοντας μου... «...άσε τώρα την ασφάλεια την κάνουμε άλλη ώρα ...καλά δεν περνάμε...»;!!

Καλά περνάγαμε, αλλά κάποια στιγμή έπρεπε να σπκωθούμε, γιατί ήταν Κυριακή και τα παιδιά μου την άλλη μέρα είχαν σχολείο και ο λογαριασμός ήταν απλήρωτος.

Δεν άργησε να μου έρθει η «..κεραμίδα..» «...το τιμολόγιο θα το κόψουμε στην Ασφαλιστική...»;!!! με είδε να γουρλώνω τα μάτια και συμπλήρωσε «..θα τους πεις ότι έκανες το τραπέζι σε ένα καλό πελάτη ...!!! γιατί δεν κρατάω μετρητά και δεν έχω μαζί μου και την Diners...»!!

Μπροστά στον κίνδυνο να ξεφτιλιστούμε όλοι και υπό τα έκπληκτα μάτια της Αγγλίδας συζύγου του, της Ελπίδας και των παιδιών μου, αναγκαστικά να πληρώσω ο ίδιος, τον υπέρογκο λογαριασμό, ευτυχώς κράταγα χρήματα, που προοριζότανε για το ενοίκιο του γραφείου μου.

Οι αιτήσεις για κείνον και την γυναίκα, του υπογράφηκαν μετά από ορισμένες εβδομάδες, αλλά οι προμήθειες μετα βίας, κάλυψαν τα σπασμένα.

Με τον συγκεκριμένο πελάτη δημιουργήθηκαν στη συνέχεια και άλλες κωμικοτραγικές καταστάσεις, αλλά δεν είναι του παρόντος.

-Τον απίθανο, αφελή; κουτοπόνηρο; ξύπνιο; λαμόγιο; πατριώτη μου, (κατήγετο από το διπλανό χωριό μου) που μου έστειλε επιστολή από την Μελβούρνη, για να δούμε το θέμα της συντάξής του, όταν θα επέστρεφε το καλοκαίρι, στην Ελλάδα, διότι η Αυστραλία μου έγραφε «..δεν έχει καλές συντάξεις...»!!

Ήταν 64 χρονών και πίστευε ότι θα του βρω ένα τρόπο να του βγάλω σύνταξη, με την «Αμερικάνικη»...!! χωρίς να έχει πληρώσει...!!

«...Δεν μπορείς να πεις στην Εταιρία, κύριε Λάμπρου, ότι με είχες ασφαλισμένο πολλά χρόνια και ότι ξέχασες να της δώσεις τ' ασφάλιστρα; βρες πατριώτη μου ένα τρόπο, σε παρακαλώ πολύ, μπορείς εσύ άμα θέλεις!! θα σου χρωστώ αιώνια ευγνωμοσύνη...»!!!!

-Την κυρία που επέμενε να ασφαλίσει, με μεγάλο ποσό, τον απόντα άντρα της, ήθελε να υπογράψει η ίδια που θα ήταν ταυτόχρονα και δικαιούχος, για να αναγκαστεί να μου εκμυστηρευθεί στο τέλος: «...Είπα μήπως μπορώ να το ασφαλίσω, αυτό το ρεμάλι...!! ν' αφήσει και κάτι στην οικογένειά του, αφού όπου να 'ναι πεθαίνει από κύρωση στη φυλακή που είναι...»!!

-Τον Ψυχίατρο που έμενε στο Παλαιό Ψυχικό και μου έκλεισε 2° ραντεβού στο Ιατρείο του, για να ασφαλιστεί κρυφά, από την νεαρή, ωραία και πάμπλουτη γυναίκα του, η

οποία λόγω ιδεολογίας, δεν ήθελε να ακούσει λέξη, για το καπιταλιστικό αυτό Σύστημα!! Βέβαια υπήρξαν και άλλες τραγελαφικές περιπτώσεις, τόσο πουλώντας Ζωή, όσο και Γενικές.

-Όλα ξεχνιούνται όταν θυμάμαι τα δάκρυα της Μαρίας με τα δύο ανήλικα ορφανά, όταν της πήγα την επιταγή για τον άντρα της, που είχε καεί με άλλους 16 ένα Πάσχα, στο ξενοδοχείο «Ουάσιγκτον» στην Κωνσταντινούπολη, εκείνη και τα παιδιά γλυτώσανε.

«...Τώρα βλέπω τι φίλους είχε ο άντρας μου...» μου είπε.

Με την αποζημίωση αγόρασε μια μονοκατοικία στην Άνω Νέα Σμύρνη, για να στεγάσει τα παιδιά της.

Μου ζήτησε μια μικρή φωτογραφία μου, που να την χωράει το πορτοφόλι της και την είχε πάντα εκεί, μαζί με αυτές, του άντρα και των παιδιών της.

-Τον Βαγγέλη που μου τηλεφωνεί κάθε εβδομάδα, για να δει αν είμαι καλά, δεν μπορεί να ξεχάσει ότι δεν τον άφησα να ακυρώσει την ασφάλεια της γυναίκας του, και γλίτωσε από μεγάλο κίνδυνο, αφού η νοσηλεία της, στο Υγεία, ξεπέρασε την αξία του σπιτιού του.

-Το Μανώλη από το Ρέθυμνο, που ήρθε στο γραφείο μου κρατώντας για πεσκέσι μια μισόκαρα τσικουδιά και υπέγραψε το απόκομμα της επιταγής κλαίγοντας και λέγοντας «..πρώτη φορά στη ζωή μου με καλούν για να μου δώσουν χρήματα..» !! παρά τα όσα του είχα πει και παρ' ότι το έβλεπε στο ασφαλιστήριο, δεν πίστευε ότι στο τέλος, θα έπαιρνε και χρήματα από την ασφάλεια!!

Αλλά και κάποιες άλλες περιπτώσεις που η αναβολή ή η ακύρωση της ασφάλισης απεδείχθη μοιραία.

-Τους δύο Δημήτρηδες, που παρά την σχετική πίεση, αναβάλανε συνέχεια την ασφάλιση, ο ένας έχασε το πόδι σε τροχαίο και άλλος το σπίτι του, στους σεισμούς της Πάρνηθας και οι δύο εμφανίστηκαν εκ των υστέρων λέγοντάς μου «...γίνεται κάτι τώρα...;»!!

-Τον Μιχάλη που σε δύο χρόνια αποζημιώθηκε 14 φορές!! για ατυχήματα, αλλά ακύρωσε την ασφάλεια, διότι θεώρησε ότι αυτή έφταιγε για τις ατυχίες του «...με χρουσούζεμε ...»!!! μου είπε.

Τον συνάντησα τυχαία μετά από 5 χρόνια στην Πανεπιστημίου, για να μου δηλώσει, ότι πλέον είναι πολλαπλά ανάπηρος, με τρεις μήνες στην Εντατική, διότι έπεσε από εξάωρο σκαλωσιά, στον υπό ανέγερση πύργο ελέγχου, στο νέο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος, τριγύριζε πλέον χωρίς δουλεία και χρήματα.

-Τον πλοιοκτήτη που δεν ασφάλισε τα ρυμουλκά, τσιγκουνευόμενος, το «...αλμυρό...» ασφάλιστρο, με αποτέλεσμα να χάσει το ένα από αυτά, στο Καρπάθιο, σε πορεία προς

το Σουέζ, από θαλασσοταραχή και να του «..κοστίσει ο κούκος απδόνι..», αυτός τουλάχιστον δεν με ρώτησε «...αν γίνεται κάτι τώρα..»!!

Πόσα να θυμηθώ και γιατί να θυμηθώ & άλλα; αυτά και μόνο είναι αρκετά.

Η ασφάλιση ανθρώπων έχει άλλες αγωνίες και οι αποζημίωση δημιουργεί άλλου είδους συγκίνηση, η περιουσία μπορεί κατά κάποιο τρόπο να ξαναδημιουργηθεί, έστω και αν είναι ανασφάλιστη, αρκεί να υπάρχει ο δημιουργός της.

Πολλές φορές έκανα λάθος εκτίμηση, όσον αφορά τα θέλω του πελάτη.

Ο ασφαλισμένος, δεν ασφαρίζει πάντοτε τις ανάγκες του, αλλά πολλές φορές προτάσσει τις επιθυμίες του.

Πως να ξεχάσω το «πρόγkημα» που «έφαγα» από τον Δικηγόρο, φίλο και πελάτη μου, Βασίλη, που με έστειλε να ασφαλίσω το παιδί ενός νεαρού ζευγαριού, ο πατέρας οικοδόμος 24 χρονών η μητέρα 19 χρονών άνεργη, μένανε σε ένα μικρό υπόγειο στον Νέο Κόσμο.

Προσπαθώντας να κάνω σωστά τη δουλειά μου, αντί για το νεογέννητο παιδί, τους πρότεινα να ασφαλιστεί ο πατέρας,..... η δουλειά σου απαιτεί προσωπική παρουσία του είπα και είναι και επικίνδυνη και αν ασφαλίσουμε το παιδί και συ πέσεις από τη σκαλωσιά, πως θα πληρώνεται ασφαλίστρα για το παιδικό; όχι μόνο δεν θα έχετε να πληρώσετε ενοίκιο, να φάτε, αλλά ούτε να αγοράσετε γάλα για το παιδί σας!!

Δεν πρόσεξα ότι κοιτάχτηκαν με νόημα, έδειξαν ότι συμφώνησαν, με τα επιχειρήματά μου και μου είπαν «...θα το σκεφτούμε.. και θα σας τηλεφωνήσουμε..».

Είχα καθίσει σε λάθος θέση, δεν είχα & τους δυο απέναντί μου, για να μπορώ να τους ελέγχω.

Πριν προλάβω να μπω στο γραφείο μου, με πήρε ο Βασίλης, εκνευρισμένος & με ρώτησε, αν πήγα στο φιλικό του ζευγάρι και αν ασφάλισα το παιδί.

Άρχισα να του εξηγώ, τα περί Ασφαλιστικών Αναγκών κλπ ... με διέκοψε με ένα οργισμένο: «...τον κακό σου τον καιρό...»!!! το παιδί ήθελαν να σφαλίσουν για αυτό σε έστειλα, «...εκείνοι δεν το πήραν έτσι, αλλά θεώρησαν ότι από τον πατέρα θα έβγαζες περισσότερη προμήθεια!! δεν έχασες μια σίγουρη ασφάλεια εσύ, αλλά εξέθεσες και μένα, αφού μου είπαν, ότι τους έστειλα.... λαμόγιο...»!!! τελικά ασφάλισαν το παιδί, σε ποιο έξυπνο Συνάδελφο, σε άλλη εταιρία.

Έφαγα ένα γερό «φούσκο», στα χρόνια που ακολούθησαν διαπίστωσα, ότι σε πολλές περιπτώσεις η επιθυμία του πελάτη, είναι είδος ανάγκης !! και ορισμένες φορές για κείνον, μεγαλύτερη, από την πραγματική ασφαλιστική του ανάγκη!!

Ασφαλίζεις πρώτα την επιθυμία & επανέρχεσαι για τις ανάγκες.

Λάθος εκτίμηση έκανα & για τις οικονομικές δυνατότητες, αυτού που είχα απέναντί μου.

Σε μια τέτοια περίπτωση η Μαρία, άγαμη μητέρα, στον Ταύρο, ενώ έμεινε σε ένα παλιό μπαραγκοειδές σπιτάκι, σκέτο γιατί, μου ζήτησε να ασφαλίσω την ίδια, για ασφάλεια ζωής, ατυχήματα και απώλεια εισοδήματος και να κάνουμε και ένα πρόγραμμα για σπουδές της Ιφιγένειας, που ήταν τότε 5 ετών!!

«...Μπορώ κύριε Λάμπρου να πληρώνω έως 2.000 δραχμές..»

...Μα με δύο χιλιάρικα το χρόνο, κυρία Μαρία μου, δεν μπορώ να σας δώσω όλα αυτά που ζητάτε..!!

«...Μα το μήνα εννοούσα...»!!

Η Μαρία δούλευε διπλή βάρδια σε βιβλιοδετείο και τα ασφαλιστήρια τα δικά της και τις κόρης της διατηρήθηκαν ως τις λήξεις τους.

Τα συνηθισμένα ασφάλιστρα τότε ήταν 4-5 χιλιάδες δραχμές, το χρόνο και το κεφάλαιο ζωής γύρω στα 100.000.

Αν έκλεινες μέσα στο μήνα συμβόλαια με 1.000.000 δραχμές, σε ασφαλισμένα κεφάλαια, ο κύριος Μάρκογλου, σε καλούσε στο τέλος του μηνός, στο λεγόμενο δείπνο των εκατομμυριούχων!!!

Η Εθνική Ασφαλιστική μάλιστα διαφήμιζε τότε, 20ετές πακέτο Κεφαλαιοποίησης – Επιβίωσης 50.000 δραχμών, με κάνα δύο χιλιάδες ασφάλιστρα, το χρόνο.

Δεν πήρα το μάθημα και καπάκι, μετά από κάνα εξάμηνο, μου έτυχε μια άλλη περίπτωση, πάλι με υποψήφια νεαρή γυναίκα, σκέτη Barbi!! στο Μπραχάμι, με ίδιες συνθήκες διαμονής, ένα σκέτο τενεκεδόσπιτο!!

«...Θέλω να κάνω μια ασφάλεια κύριε Λάμπρου και να ...επενδύω...!!! χρήματα για το μέλλον μου.. έχω εισοδήματα.....!! φτιάξτε μου εσείς ένα καλό πρόγραμμα, όπως νομίζεται ... ».

Πήρα θάρρος, έβγαλα το rate book και άρχισα να υπολογίζω ασφάλιστρα για Επιβίωση 20 ετών, για 2 εκατομμύρια, χωρίς συμπληρωματικά, πολύ μεγάλο συμβόλαιο βέβαια για τότε (2.000.000 με διάρκεια 20 χρόνια ασφάλιστρο 82.000 χιλιάδες περίπου το χρόνο) δεν θα κάνω το ίδιο λάθος σκέφτηκα.... που έκανα στη Μαρία.

Ήμουν έτοιμος να τις παρουσιάσω την προσφορά, όταν μου λέει «...μπορώ να πληρώνω έως είκοσι χιλιάδες ..»!!

Πάλι έξω έπεσες, είπα στον εαυτό μου, κόψε τώρα, στη μέση το πακέτο!!... δεν πρόλαβα όμως να κάνω διαίρεση, γιατί μου συμπλήρωσε «... έως είκοσι χιλιάδες το μήνα!! εκεί περίπου ...όχι παραπάνω..»!! το συμβόλαιο εξαγοράστηκε στον 3^ο χρόνο.

Για κάποιον άλλο, θα ήταν ευχάριστο Σκοτζέδικό, ντουζ, εγώ όμως το ένοιωσα ως ανάποδο χαστούκι!! φεύγοντας με την αίτηση, προβληματίστηκα και τα έβαλα με τον εαυτό μου, διαπιστώνοντας ότι κρίνω εξ ιδίων τα αλλότρια, κάνω συνέχεια λάθος εκτιμήσεις.

Χρειάστηκαν 15 χρόνια για να συνειδητοποιήσω, γιατί δεν μπορούσα να ζητήσω μεγάλα ασφάλιστρα από τους πελάτες, δεν ήταν γιατί φοβόμουν μην τυχόν δεν αγοράσουν, αλλά γιατί τους λυπόμουν!!!

Μου έτυχαν όμως και ανάποδες περιπτώσεις.

Είχα απέναντί μου κάποιο επιχειρηματία, που κόμπαζε για τα εκατομμύρια, που έβγαζε και ζητούσε ένα καλό πρόγραμμα ανάλογου αξίας με τη δική του, του έβγαζα ένα δυνατό πακέτο, αλλά στο τέλος ντρεπότανε να μου πει, ότι δεν μπορούσε ή δεν ήθελε, να πληρώσει τόσα και για να μην ξεπέσει στα μάτια μου, έλεγε «...άστο να το σκεφτώ...και θα σας πάρω εγώ...»!!

Κάποιος άλλος με ψυχαναλυτικές ικανότητες, που ήξερε να ερμηνεύει και να διαβάζει καλλίτερα και τη γλώσσα του σώματος, θα τον είχε ασφαλίσει.

Αν τώρα ρωτούσες, τι θα θέλατε να διαθέσετε, για την ασφάλιση σας, η απάντηση δεν ήταν ποτέ ειλικρινής, το έβλεπαν καχύποπτα και το εκλάμβαναν και ως ανάκριση κρύβοντας το έχος τους, φοβότανε την Εφορία, αλλά και το κακό το μάτι!!

Συνήθως σου έδιναν «..ύφασμα για γιλέκο και ζητούσαν να τους ράψεις με αυτό κουστούμι και παλτό...»!!

Ένας πολύ κοντινός μου, όταν του μίλησα για ασφάλεια, με κοίταξε στραβά και με ολίγη ειρωνεία μου λέει...: «...και από μένα ακόμη θέλεις να βγάλεις μεροκάματο...»!!!

Σε ορισμένες περιπτώσεις «..κόλλαγα...», ερχόμουν και ξαναερχόμουν, αρνούμουν να αποδεχθώ ότι μου είχαν καλλιεργηθεί ψεύτικες προσδοκίες, ότι έχανα το χρόνο μου «... κλωσώντας κλούβια αβγά...»!!

Άλλες φορές ένοιωθα ότι ψαρεύω συνέχεια στα ρηχά, πιάνοντας γύλους και πέρκες, ενώ για τα μεγάλα έπρεπε να ξανοιχτώ, αφού αυτά κολυμπάγανε στα βαθιά.

Σε αρκετές περιπτώσεις, λίγο πριν τη βάρκα στο «.. ξενέρωμα...» το μεγάλο ψάρι μου έκοβε την πετονιά ή έφευγε, από το αγκίστρι, δεν είναι ότι μου έλειπαν τα σύνεργα και τα κατάλληλα δολώματα, η αυτοπεποίθηση & η τεχνική μου έλειπε, το θάρρο - θράσος... μου έλειπε!!

Ασχολούμαι χρόνια με το ψάρεμα, έχει μεγάλη ηδονή να ανεβάζεις με την καθετή μεγάλο ψάρι, θέλει όμως ειδική τεχνική να το βγάλεις από το νερό.

Τα μεγάλα ψάρια στο καλάθι μετράνε!!! λίγα όμως μπήκαν στο δικό μου.

Είχα δυσκολία να ζητήσω συστάσεις και να μπω στα «..μεγάλα σαλόνια...» δεν θα ξεχάσω

την παρατήρηση δικηγόρου φίλου και πελάτη μου, όταν του ζήτησα να με συστήσει σε κάποιους γνωστούς του μεγαλοπελάτες ... «...στοΚολωνάκι.. μικρέ!! δεν μπαίνεις από τον ίσιο & το φαρδύ δρόμο ...!! δια της στενής ατραπού...μπαίνεις!!! ή ... από την παρακείμενη είσοδο της Στοάς..... »!!

Θα μπορούσα να είχα μπει σε μια μεγάλη αγορά, αλλά δεν δέχτηκα μαζί με τις ασφάλειες να πουλάω και το «...Ξύπνα...»!!

Πάντα είχα δυσκολία στο να ζητήσω, χρήματα, πολλές φορές ο υποψήφιος έβαζε μεν την υπογραφή, αλλά κράταγε τα χρήματα βασανιστικά στο χέρι και δεν τα έδινε !! έτσι σου ερχότανε να τα αρπάξεις...!!!

Ένας συνάδελφος, ο Βασίλης, μου είπε ότι το έκανε !! δεν άντεξε το μαρτύριο, έχασε την ψυχραιμία και τα άρπαξε από το χέρι του!! «...φέρτα.. εδώ μωρέ ...!!!... που τα κρατάς και δεν τα δίνεις ..»!!

Ορισμένες συστάσεις, μου γύρισαν μπούμερανκ, αφού αυτός που μου συστήσανε, ήταν εχθρικός προς την Ιδιωτική Ασφάλιση και επηρέασε στη συνέχεια, τον συστήσαντα, σε βαθμό που να ανακαλεί την δική του απόφαση, τις είχα ζητήσει σε λάθος χρόνο.

Μια δυο φορές έχασα τη δουλειά, από την πολύ σιγουριά!! & από έλλειψη αυτοσυγκράτησης!! παρ' ότι ο πελάτης μου είπε «...εντάξει προχωράμε, φέρε μου να υπογράψω...», αντί να βγάλω την αίτηση & το σκασμό!! συνέχισα να του πουλάω!! ήθελα να τον πίσω περισσότερο !! αποτέλεσμα να μετανιώσει και να μου πει «...άστο καλλίτερα..... να το σκεφθώ...να ρωτήσω και τη γυναίκα μου ...»!!

Η πώληση της ασφάλειας Ζωής είναι ένα ωραίο παραμύθι, το να θεωρείς αυτονόητο ότι ο άλλος καταλαβαίνει αυτά που του λες, χωρίς να σταματάς, να ρωτάς, να ακούς, να συμφωνείς, βγάζοντας ένα ωραίο λογύδριο, μπορεί να κερδίσεις το χειροκρότημα, αλλά θα χάσεις τη δουλειά.

Πρέπει να μιλάς στη γλώσσα που καταλαβαίνει ο απέναντι, στον μανάβη φέρνεις παράδειγμα ξωτικά φρούτα, καφάσια & τελάρα, στον υδραυλικό μούφες & ρακόρ, στον ψαρά μιλάς για σκούνες, παραγάδια και καλή ψαριά, στον πολιτικό για ψήφους!!

Καταστροφική είναι & ή όποια αντιπαράθεση, για πολιτικά & ποδοσφαιρικά, μπορεί να κερδίσεις το γαμώτο, αλλά σίγουρα θα χάσεις τη δουλειά.

Η συζήτηση θα πρέπει να παραμείνει αυστηρά εντός του πλαισίου, μετά το κλείσιμο της δουλειάς, μπορείς να συζητήσεις και για άλλα θέματα, χωρίς να μπει σε αντιπαράθεση.

Πολλά από τα μυστικά αυτής της δουλειάς δεν θα τα μάθεις ποτέ από άλλους, θα πρέπει να τα ανακαλύψεις μόνος σου, στο πεδίο, θα πάθεις και ίσως μάθεις.

Πολλοί έκαναν ασφάλεια Ζωής, για να επιδεικνύονται & να κομπάζουν στους άλλους, όσο εύκολα ασφαλιζότανε τόσο εύκολα ακυρώνανε.

-Μιλάμε για εποχές που «..τρέχανε χρήματα από τα μπατζάκια..» και «..δένανε τα σκυλιά με τα λουκάνικα...»... τότε που «..δένονταν το ασάλι..»!!

-Τότε πού όλες οι πλατείες και όλοι οι μεγάλοι δρόμοι, καθ' άπασα την Επικράτεια, ήταν γεμάτες με πινακίδες Υποκαταστημάτων Ασφαλιστικών Εταιριών!!

-Τότε που η στρατολόγηση θύμιζε εικόνα γενικής επιστράτευσης, αφού μέσα σε μια γενιά τερατολογήθηκαν τρεις γενιές, πατέρας- γιός – εγγονός !! μοδίστρες & κομμώτριες, εφοριακοί, στρατιωτικοί, χωροφύλακες, αγροφύλακες, παπάδες & ζευγάδες, η κάθε οικογένεια διέθετε και ένα ασφαλιστή!!

Οι υποσχέσεις για εύκολο & γρήγορο πλουτισμό έδιναν & έπαιρναν

Για να φτάσουμε σε ακραίες καταστάσεις και να εμφανιστούν αγγελίες, στις εφημερίδες ευρέσεως εργασίας, σαν αυτή:

« ...Ζητώ οποιαδήποτε εργασία εκτός από ασφαλιστής ...»!!

Όλο αυτό το γιουρούσι, ονομάστηκε ανάπτυξη!! & «..εποποιία της Ιδιωτικής Ασφάλισης..»!!!

Η αρχή μου ήταν και είναι, ότι δεν είναι όλα τα πράγματα λεφτά, πολλές φορές μου δόθηκε η ευκαιρία να παραβιάσω κανόνες και δεοντολογίες, συγκρατήθηκα όμως και δεν το έκανα.

Δεν έσπασα ποτέ ασφαλιστήριο ζωής & υγείας του ανταγωνισμού.

Τρεις συνεταίροι επιχειρηματίες φωτιστικών στον Ταύρο, με κάλεσαν και μου έβαλαν πάνω στο Γραφείο τους, ένα ολόκληρο δεμάτι ασφαλιστηρίων, 8 συμβόλαια ζωής, που είχαν με την INTERAMERICAN, για κείνους και τις γυναίκες τους, με την εντολή να τα μεταφέρω στη δική μου εταιρία, γιατί μαλώσανε με την ασφαλίστρια και ανιψιά τους.

Ήταν όλα αποταμιευτικά 1.000.000 διάρκειας 20 ετών και θέλανε ένα ακόμη τρίμηνο καταβολών, για να αποκτήσουν αξίες εξαγοράς.

Τους επισήμανα ότι αν κάνουμε, κάτι τέτοιο θα χάσουν ότι είχαν πληρώσει.

Τα αποθέματα, τους είπα, δεν μεταφέρονται από εταιρία σε εταιρία, αν τώρα είστε αποφασισμένοι, ντε και καλά, ακόμη και με χασούρα, να αλλάξετε Εταιρία & ασφαλιστή, πληρώστε και το άλλο τρίμηνο για να αποκτήσετε δικαίωμα στην εξαγορά και το ξανα-συζητάμε πιο ψύχραιμα, σε τρεις μήνες,.. μην κερδίσουμε το γαμώτο και χάσουμε την υπόθεση...!!

Βρήκαν σωστή τη συμβουλή μου, δεν χρειάστηκε να προβούν σε εξαγορές, τα ξαναβρήκαν, με την ανιψιά, η διαφωνία τους ήταν κυρίως Ιδεολογική!!!!

Αντί λοιπόν να πουλήσω συμβούλεψα!!

Έχασα το συνέδριο της Μαλαισίας, αφού με τα 8 αυτά ασφαλιστήρια θα υπερκάλυπτα το όριο συμμετοχής μου, κέρδισα όμως την εμπιστοσύνη τους, μου ασφάλισαν στη συνέχεια, τα παιδιά τους, τα 6 αυτοκίνητα, επαγγελματικά και προσωπικά, την επιχείρηση και με συστήσανε και σε σειρά δικών τους πελατών.

Ήταν τότε που γυρνώντας το βράδυ στο σπίτι, άκουσα για μια ακόμη φορά ,από την Ελπίδα «...Το είπαμε ... δεν κάνεις για αυτή την δουλειά...!! ..άιντε για το ... ΌροςΧριστιανέ μου..»!!

Αν θέλεις να πετύχεις μεγάλους στόχους η εργασία αυτή, απαιτεί την απόλυτη προσοχή σου, εστιασμένη πάνω της, ως Laser, δεν θέλει πίστη, απαιτεί λατρεία!! η δική μου προσοχή ήταν συνήθως διασπασμένη, ανάμεσα στη δουλειά και τα Κοινά.

Γυναίκα συνάδελφος, με εντυπωσιακή παραγωγή, μας εκμυστηρεύτηκε, ότι ήταν τέτοιο το επαγγελματικό της πάθος, που ακόμη και όταν κρατιότανε από την χειρολαβή στο τρόλεϊ, το μυαλό της ήταν, στο πως θα ασφαλίσει αυτόν που κρατιόταν από την διπλανή & όταν μαγείρευε ή έπλενε τα πιάτα στη κουζίνα, στήριζε το τηλέφωνο, με το μακρύ καλώδιο, στο λαιμό και έκλεινε ταυτόχρονα ραντεβού!! δούλευε πόρτα - πόρτα !! πωλήσεις εν ψυχρώ, χωρίς ραντεβού!! θέλει μεγάλα κότσια αυτή η πώληση, εκείνη όμως τα είχε!!

Το «...αγωγή...» σε κρατάει πάντα σε εγρήγορση, αυτή η δουλειά δεν σε αφήνει να «...νυστάξεις...» είσαι συνέχεια «...ξάγρυπνος...», ο Ασφαλιστής δεν «...κοιμάται...» «...λαγοκοιμάται...» συμπάσχει με τον ασφαλισμένο και κάθε φορά που χτυπάει το τηλέφωνο, ζει με την αγωνία της ζημιάς.

Φεύγοντας από το γραφείο, παίρνεις μαζί σου και τη δουλειά στο σπίτι, στις διακοπές, σε γιορτές ,σε χαρές, σε λύπες, έχεις την ανάσα της, στο σβέρκο σου!!

Δεν μπορείς να πας μακριά αν δεν έχεις τη στήριξη της οικογένειάς σου και κυρίως την υποστήριξη της γυναίκας σου.

Πολλές φορές έφερα την Ελπίδα στα όρια της και δοκίμασα τις αντοχές της, αλλά όχι για αυτή-τούτη τη δουλειά, αλλά για τον ατέλειωτο χρόνο που διέθετα στα Κοινά, αφού ορισμένες φορές, διανυκτέρευα στα γραφεία του ΠΣΑΣ, στη Σκρά, στην Καλλιθέα!!

Στο δικό της... «...ξεφόρτωσε χριστιανέ μου και κάτι, δεν έχεις χρόνο να δεις τα παιδιά σου, θα εξοντωθείς, δεν σε βλέπει ποια το σπίτι σου...»!!

Απαντούσα σαν τον Φιλέα Φονγκ!! «..Υπάρχει χρόνος για όλα...!! ...χρόνο δεν έχει αυτός που δεν κάνει τίποτα...κάθε βράδυ σπίτι είμαι, δεν λείπω & στα καράβια...»!!

Η αλήθεια όμως είναι, ότι είχε δίκιο, δεν διέθετα τον ανάλογο χρόνο για την οικογένειά μου, αλλά αυτό δεν άλλαξε τη στάση μου!! είχα πιάσει για καλά τον «...Τούρκο...» και να ήθελα να τον αφήσω, δεν με άφηνε πλέον εκείνος!!

Την δεκαετία το 70, επειδή δεν διέθετα αυτοκίνητο, αναγκαζόμουν να λέω & ένα ανώ-

δυνο ψέμα, στους υποψήφιους πελάτες.

«...Πείτε μου σας παρακαλώ πολύ ..πως μπορώ να έρθω με την συγκοινωνία, γιατί το αυτοκίνητό μου δυστυχώς αυτές τις μέρες είναι στο συνεργείο..»!!

Εποχές που δεν υπήρχε ακόμη μικρό κομπιουτεράκι για να κάνεις λογαριασμούς, δεν υπήρχε φαξ, email, κινητό, σκάνερ, ιντερνέτ, κομπιούτερ, τάμπλετ, μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά ούτε & δίκτυο σταθερών τηλεφώνων ήταν επαρκές.

Χρειάστηκαν δέκα χρόνια!!! για να γίνει η μεταφορά του τηλεφώνου μου, όταν άλλαξα διεύθυνση κατοικίας και βέβαια με μέσον!!

Οι προσφορές συνήθως έβγαينا επί τόπου, ήταν χειροποίητες!!

Τα διαθέσιμα ασφαλιστικά προγράμματα ήταν περιορισμένα, Απλή, Μικτή, Ισόβια, με πρωτόγονα νοσοκομειακά, χωρίς ΑΚ & UL, κυρίως όμως, έλειπε εντελώς η ασφαλιστική συνείδηση, παρ' ότι και σήμερα, μισώ αιώνα μετά, σε χαμηλά επίπεδα κινείτε, το γιατί, δεν είναι το παρόντος.

Οι πωλήσεις σε αυτή τη δουλειά είναι μόνο το ένα σκέλος, το άλλο και το ποιο σημαντικό είναι η εξυπηρέτηση, ο ασφαλισμένος αγόρασε ένα προϊόν, χωρίς εγγύηση, που δεν ξέρει πως και αν λειτουργεί, μια υπόσχεση δηλαδή, που δεν ξέρει αν θα τηρηθεί.

Οι πωλήσεις βέβαια είναι έσοδα και οι αποζημιώσεις έξοδα, ο Θεσμός όμως δεν δικαιώνεται από τις πωλήσεις, αλλά από τις αποζημιώσεις.

Την ώρα της ανάγκης ο ασφαλισμένος βρίσκετε σε αγωνία, σε ανασφάλεια, περιμένει να τον διαβεβαιώσουμε, να τον καθησυχάσουμε, σε θέλει δίπλα του.

Αυτό που εμείς μπορεί να θεωρούμε εξυπηρέτηση, δεν είναι το ίδιο με αυτό που εννοεί και καρτερεί ο ασφαλισμένος, πρέπει να τον καθοδηγήσουμε πριν ρωτήσει.

Πολλές φορές συνόδεψα τους ασφαλισμένους μου στα χειρουργεία και περίμενα μαζί με τους δικούς τους, μέχρι να βγουν και να μεταφερθούν στο θάλαμο.

Εξυπηρέτηση βέβαια δεν σημαίνει ότι πρέπει να μετατραπούμε σε κλητήρα του πελάτη μας.

Δεν ενθυμούμαι να απορρίφτηκε ποτέ αποζημίωση στον Κλάδο Ζωής, άλλωστε στη Ζωή, τόσο η ευθύνη όσο και το ύψος της αποζημίωσης κατά 90% είναι προκαθορισμένες.

Αντιθέτως στον Κλάδο Γενικών που ονομάζεται & Ζημιών !! ούτε η ευθύνη, ούτε η αποζημίωση, θεωρείται δεδομένη, η κατάσταση είναι γκρίζα.

Ο ασφαλισμένος φουσκώνει την απαίτηση η εταιρία την ξεφουσκώνει, με διάφορους τρόπους, ξεκινάει ένα ανατολίτικο παζάρι και πολλές φορές αυτό καταλήγει να λυθεί στα δικαστήρια, αφού και οι δύο πλευρές λειτουργούν καθ' υπερβολή.

Τις δεκαετίες 70 & 80 μαζί με το διακανονισμό ασφαλιστρών οι Εταιρίες έδιναν και το δικαίωμα διακανονισμού των Ζημιών στους Πράκτορες, εκεί να δείτε πρακτικές & παζαρέματα, για αλλά υπέγραφε ο ασφαλισμένος και άλλα χρεώνανε την εταιρία.

Οι καταβληθείσες αποζημιώσεις αφαιρούντο, από τα προς απόδοση ασφαλιστρα!!

Υπήρχαν Εταιρίες που λειτουργούσαν ανάποδα, εκδόσεις συμβολαίων, εισπράξεις ασφαλιστρών, αποζημιώσεις, όλα στον Πράκτορα και εκείνες εισέπρατταν ένα 20% προμήθεια!!

Δεν ασχολήθηκα ποτέ με διακανονισμό ζημιών, παρ' ότι ορισμένες συμβάσεις μου δί-
νανε αυτό το δικαίωμα.

Κάπως έτσι λειτουργούσε και το σύστημα ανάμεσα στις Ασφαλιστικές και τις Αντασφα-
λιστικές!! οι τελευταίες σπάνια είχαν θετικές διαφορές!!

Την ζημιά όμως από αυτές τις ανατολίτικες πρακτικές, την εισπράττει διαχρονικά ο
Θεσμός, αφού και αποζημιώνει και δυσαρεστεί!! με αποτέλεσμα να μην κεφαλαιοποι-
ούνται οι αποζημιώσεις σε νέα παραγωγή, η «ψυχοβγάλτικη» αποζημίωση, είναι σας
να μην έγινε καθόλου!!

Τα κατάλοιπα αυτών των παιδικών ασθενειών, βασανίζουν ακόμη την Ιδιωτική Ασφα-
λιση.

Οι νέοι συνάδελφοι που ασκούν σήμερα το επάγγελμα ή που θα μπουν στη συνέχεια,
δεν αντιμετωπίζουν τις δικές μας δυσκολίες, ο πελάτης είναι ενημερωμένος, δεν μπερ-
δεύει πλέον την Ασφάλιση Ζωής, με τις κλειδαριές και της ασφάλειες του ηλεκτρικού, η
τεχνολογία τρέχει και είναι σύμμαχός τους, οι περισσότεροι είναι με ένα και δύο, πτυ-
χία, με ξένες γλώσσες και δεν προέρχονται από την εποχή της «...χειρολαβής...», υπάρχει
εκπαιδευτικό γεφύρι στην είσοδο του επαγγέλματος, με συνεχείς Επαναπιστοποιήσεις,
δεν έχουμε το «..ντου από παντού..» και ερχομό, από το πουθενά.

Παρακολουθώ πολλές φορές τις συζητήσεις, σε συνέδρια και συνεδριάσεις όπου οι πε-
ρισσότεροι νέοι συνάδελφοι χρησιμοποιούν Αγγλικούς όρους, περισσότερο μαντεύω
πάρα καταλαβαίνω τι λένε.

Δεν ισχυρίζομαι ότι δεν υπάρχουν και τώρα δυσκολίες και ότι «..η θάλασσα έγινε για-
ούρτι...» η Αγορά έγινε ποιο απαιτητική και άκρως ανταγωνιστική, οι πελάτες έχουν την
δυνατότητα άμεσης σύγκρισης και θέτουν προτεραιότητες, στο που και πως θα διαθέ-
σουν τα χρήματά τους, η νομοθεσία ασφυκτική, οι ευθύνες μεγάλες.

Η δυνατότητα καριέρας όμως μπαίνει σε άλλες βάσεις, υπάρχουν πλέον Διαμεσολαβού-
ντες, δεύτερης και τρίτης γενιάς, οι πολλές προϋποθέσεις για την άσκηση του επαγγέλ-
ματος απομακρύνουν τους «..αρπακολλατζήδες..» και ευνοούν τους οργανωμένους και
σοβαρούς επαγγελματίες.

Πάνω από όλα είναι η πίστη στη δουλειά, η ειλικρίνεια με τον πελάτη, όλη η αλήθεια και όχι η μισή.

Η αξιοπιστία & εμπιστοσύνη χτίζεται διαχρονικά και βήμα- βήμα, μπορεί όμως να γκρεμιστεί σ' ένα βράδυ, η φήμη κυκλοφορεί πριν από μας και η κακή πολύ γρηγορότερα, ζούμε και σε μία χώρα που ο καλός λόγος, πάντα ελέγχεται, ο κακός γίνεται αμέσως πιστευτός!! περισσότερο στην περιφέρεια που οι Κοινωνίες είναι μικρές και κλειστές.

Η ασφαλιστική συνείδηση παρ' ότι κινείτε ακόμη σε χαμηλές πτήσεις, δεν σέρνετε και στο έδαφος, όπως τότε.

Ακούω πολλούς συναδέλφους να λένε, ότι ασκούν λειτούργημα, δεν έχω καμιά αντίρρηση, αν οι ίδιοι νιώθουν «λειτουργοί» και αν το «ιεραποστολικό», τους δυναμώνει την πίστη & τονώνει το ηθικό, αισθανόμενοι την ανάγκη να παντρέψουν την εργασία τους με «...ιερό σκοπό...»!!

Προσωπικά δεν νοιώθω ότι είμαι «...Ιερέας...» δεν «...φοράω ράσα, ούτε κρατώ δισκοπότηρα...» μια ιδιαίτερη, υπεύθυνη και χρήσιμη για τους άλλους δουλειά κάνω, για την οποία αμείβομαι, θα μου έπεφτε πολύ βαρύ, το «...πετραχήλι...»!! ούτε οι Ασφαλιστικές Εταιρίες είναι Εκκλησίες και ο Θεσμός δεν διοικείται από «...Ιερατείο...».

Ναι!! είμαστε οι μόνοι που πηγαίνουμε χρήματα την ώρα της ανάγκης, δεν κάνουμε όμως δωρεά, έχουμε πάρει αντίτιμο προηγουμένως, εμείς δίνουμε χρήματα στους άτυχους, ο Προπατζής στους τυχερούς, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι & λειτουργός!!

Όσοι από μας εκπροσωπούσαν κάποια από τις 45, την ώρα της ανάγκης «...απουσίαζαν ...» δεν τα πήγαν....!! δυστυχώς η «...λειτουργία...» για κείνους τους ασφαλισμένους, ήταν «...εξόδιος...»!!

Η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη για τις Ασφαλιστικές Εταιρίες είναι μία: να είναι εκεί, την ώρα της ανάγκης, όλα τ' άλλα είναι κυρίως, για το φαίνεστε.

Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό, που επέλεξα, αυτή τη δουλειά, που βρέθηκα σε αυτό το χώρο και φάνηκα χρήσιμος σε πολύ κόσμο, παρ' ότι για μένα, δεν ήταν εύκολη υπόθεση, χρειάστηκε να κάνω μεγάλη υπέρβαση, πέρασα από πολλές συμπληγάδες.

Μερικές φορές νοιώθω ενοχές, αν την έκανα καλά, ενώ σπάνια είχα παράπονα από κάποιο ασφαλισμένο μου, σε μία δύο περιπτώσεις υπήρξαν παράπονα, από εκείνους, που δεν κατάφερα να πείσω και υπέστησαν ζημιά!!

Οι περισσότεροι δεν αναλαμβάνουν την ατομική ευθύνη και για ότι τους συμβαίνει τους βολεύει το «...φταίνε οι άλλοι...»!! «... δεν με πίεσες αρκετά...» !! μου είπε κάποιος, η αλήθεια είναι ότι δεν μου άρεσε να πιέζω!!

Υπήρξαν συνάδελφοι που κατέρριψαν απίθανα ρεκόρ πωλήσεων, ορισμένοι σε διαδρομές μικρών αποστάσεων, άλλοι σε μεσαίες, χωρίς να έχουν επαγγελματική συνέχεια.

Απ' αυτούς, ορισμένοι λειτούργησαν άψογα & επαγγελματικά, για το όποιο διάστημα, τα ρεκόρ όμως κάποιων, αποδείχθηκαν κάλπικα και καταστροφικά για την εταιρία και τον Θεσμό, αφού έγιναν με χρήση «..αναβολικών..».

Μικρό ποσοστό κατάφερε να παραμείνει διαχρονικά σε υψηλό παραγωγικό βάθρο.

Δεν μπορώ να μην αναφέρω ,τον Θανάση Αναστασόπουλο, τον Μάκη Τσαλιγγόπουλο τον Δημήτρη Καστρινάκη, που ο Αείμνηστος Μανώλης Δουλγεράκης αποκαλούσε «..Ιερά Τέρατα ..»!!

Και βέβαια το «..φαινόμενο..» Ζακ !! που κατέρριψε και καταρρίπτει συνεχώς, διαχρονικά & σταθερά, όλα τα ρεκόρ, όλων των αποστάσεων, υπόδειγμα σωστού & άψογου επαγγελματία, με φοβερές γνώσεις και προχωρημένη, τεχνική κατάρτιση.

Δεν γεννήθηκα πωλητής, ούτε πιστεύω ότι έγινα, έπρεπε να βρω ισορροπία ανάμεσα στη συμβουλή και στην πώληση, η συμβουλή όμως, σε αυτή τη χώρα, δεν αμείβεται, είναι δωρεάν!!

Δεν έγινα ποτέ μεγάλος παραγωγός, είχα πάντα θετική σκέψη, αλλά και «...σοφούς ενδοιασμούς..» έβλεπα τ' πράγματα, όπως έπρεπε να είναι και όχι όπως είναι και αυτό δημιουργεί αναστολές.

Δεν δικαιούμαι να κάνω το δάσκαλο των πωλήσεων, ούτε μπορώ να συμβουλέψω κανέναν, πως «..θα γδάρει τη γάτα...», τις αδυναμίες, τις δυσκολίες και τα λάθη μου, κυρίως περιγράφω, μπας και βοηθήσω, να τα αποφύγει κάποιος άλλος.

Ορισμένα μηνύματα που έπαιρνα από κοντινούς και μη μου έδειχναν ότι για κάτι άλλο ίσως ήμουν καλλίτερος, ίσως να τα παρερμήνευα κι' όλας.

Θα μεταφέρω εδώ αυτούσιο το διάλογο που διαμείφθηκε κατά την διάρκεια διαλείμματος στο 9^ο Συνέδριο στο ΔΑΪΣ ανάμεσα σε δύο «..κολλητές..» που εκπροσωπούσαν όμως διαφορετικές εταιρίες.

Αφού εγκωμιάσανε την οργάνωση του Συνεδρίου άρχισαν παράλληλους μονόλογους!!

-Ρένα «....Αχ ΝΝ τα προγράμματά σου πουλάω και την American Life ονειρεύομαι..»!!!

-Μαρία «...Αχ American Life, εσένα εκπροσωπώ και τα προγράμματα της Νου-Νου!! Ονειρεύομαι!!

Λόγω του συνεδρίου είχα καθίσει παραγωγικά.

-Ακούστε εδώ φιλενάδες!! παρά τα αχ!! και βαχ!! και οι δυο πουλάτε!! εμένα όμως αύριο ο κύριος Μάρκογλου θα μου πει «...πολύ καλό το Συνέδριο ,αλλά πούλησες & καμιά αίτηση εκεί...»;;!!

-Ρένα «....εσείς κύριε Λάμπρου πουλάτε όμως, την εικόνα της Εταιρίας σας..»!!

-Μόνο που η Εταιρία μου και η δική σου Ρένα μου, δεν πουλάει εικόνες & εικονίσματα αλλά ασφάλειες!!

Δεν έγινα πλούσιος, από αυτή τη δουλειά, σπούδασα τα δυο παιδιά μου, ζω αξιοπρεπώς με την οικογένειά μου και διατηρώ σε καλό επίπεδο την υγεία μου.

Δεν καταχράστηκα ποτέ την εμπιστοσύνη Εταιρίας ή των ασφαλισμένων μου, προσπάθησα να τηρώ με ευλάβεια την δεοντολογία κοιμάμαι ήσυχος τα βράδια, ορισμένοι όμως καταχράστηκαν την δική μου.

Αφιέρωσα και ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής μου στα κοινά αυτού του Κλάδου, έχοντας την διαχρονική εμπιστοσύνη των συναδέλφων μου, για την οποία και τους ευχαριστώ από καρδιάς.

Προσπάθησα να ανταποκριθώ όσο καλλίτερα μπορούσα στην ευθύνη που μου ανέθεσαν, να υπερασπιστώ τα συμφέροντα του Κλάδου και του Θεσμού, χωρίς να αποφύγω και λάθη, ελπίζω ότι δεν τους απογοήτευσα.

Μέσω αυτού του επαγγέλματος, άνοιξαν οι ορίζοντες μου, τα μυαλά μου, παρακολούθησα μοναδικούς ομιλητές, συμμετείχα σε συνέδρια, τοπικά & διεθνή, έμαθα, διαμόρφωσα ή και άλλαξα απόψεις, μπήκε σε άπειρα σπίτια, άκουσα τον πόνο, ορισμένες φορές ένοιωσα και εξομολογητής, συνάντησα και γνώρισα σημαντικούς, μοναδικούς & απίθανους ανθρώπους, τόσο στο δικό μας χώρο, όσο και έξω από αυτόν, που δεν θα τους γνώριζα, αν έκανα κάτι άλλο.

Αγάπησα αυτή τη μοναδική εργασία, δεν έμαθα να κάνω άλλη, ξόδεψα & ένα κομμάτι της ψυχής μου για αυτή.

Έφθασα αισίως σε ηλικία σύνταξης, εκπλήρωσα την υπόσχεση, στον εαυτό μου, να φτάσω ως εδώ, κάνοντας αποκλειστικά και μόνο, αυτή τη δουλειά.

Το 1973 και το 2023, τα 23^α δηλαδή και τα 73^α, φαίνεται να έχουν κάτι κοινό, δέχομαι και πάλι την ίδια ακριβώς ερώτηση, «...Πόσο χρονών είστε...;»!! μόνο που λείπει το «..νεαρέ..»!! Σήμερα ...Πρωταπριλιά ..2023!!! κοιτώντας πίσω, σαν ψέμα μου φαίνεται ...ήμουν νιός και γέραςα,...όλα φαντάζουν σαν μιααστραπή!!!

Βρίσκομαι πλέον ενώπιος – ενωπίω, δεν μπορώ να φανταστώ τον εαυτό μου παροπλισμένο και εκτός δράσης, νοιώθω υποχρέωση, έναντι των πελατών μου, που με εμπιστεύτηκαν και συνεχίζουν να με εμπιστεύονται, με τους περισσότερους πορευτήκαμε και μεγαλώσαμε μαζί επαγγελματικά, αισθάνομαι ένοχος και κάτι σαν προδότης, αν τους εγκαταλείψω.

Βέβαια ουδείς αντικαταστατός, υπάρχει και η κόρη μου Ευγένεια, να παραλάβει τη σκυτάλη να αναλάβει την ευθύνη.

Περάσανε 50 ολόκληρα χρόνια, μισός ακριβώς αιώνας, έζησα, και εργάστηκα με: Δι-

κτατορία, Μεταπολίτευση, Αλλαγή, Παραλλαγή, Ίδρυση και Επανίδρυση του Κράτους, Πρώτη φορά Αριστερά, Επιτελικό Κράτος, μνημόνια & παρα-μνημόνια, πανδημίες, καταστροφές και τραγωδίες.

Τα δίκτυα έγιναν διαδίκτυα, ασφαλίζεσαι πλέον μέσω κινητού, τα χαρτιά και οι υπογραφές έγιναν ψηφιακές, η έκδοση ασφαλιστηρίων, η παράδοση και η πληρωμή ασφαλιστρων ηλεκτρονικά, τηλεδιασκέψεις, τηλε-εκπαίδευση τηλε-πωλήσεις, τηλε-συμβάσεις και τηλε-καταγγελίες ή με SMS, όλα digital, ΜΚΔ & προσωπικά δεδομένα, γύρισαν τα πάνω κάτω!!

Παρ' ότι ακόμη και τώρα, εμφανίζεται κατά διαστήματα στον ύπνο μου, ο κύριος Παναγιώτης και μου υπενθυμίζει κουνώντας & το δάχτυλό «...δεν κανείςμην βασανίζεσαι άλλο..»!! (καλή του ώρα βέβαια, όπου και αν βρίσκετε, έχω να τον δω χρόνια), προσπαθώ να προσαρμοστώ ξανά, στη νέα κατάσταση, να μάθω σαν την αρκούδα να χορευώ.

Συνεχίζω να κρατάω μια παρόμοια τσάντα, με κείνη που πέταξα το 73, με την διαφορά ότι είναι δική μου και στο εσωτερικό της, έχει πλέον ένα tablet και όχι χαρτιά.

Δεν βλέπω όμως να αλλάζουν γενικότερα τα πράγματα στο χώρο μας, η Πολιτεία δεν κατάλαβε ακόμη τη χρησιμότητά μας, ο Θεσμός έχασε ευκαιρίες, να βρεθεί μπροστά, για να μην πω, ότι σε κρίσιμες και δύσκολες στιγμές για την Κοινωνία, έδειξε εσωστρέφεια, «..φοβήθηκε..» & «..κρύφτηκε..», διακατέχεται και δεν μπορεί να απαλλαγεί, από ενοχικά σύνδρομα, αδυνατεί να γυρίσει σελίδα!! περιμένει να γυρίσουν σελίδα, πρώτα οι άλλοι, ελπίζει στην υποχρεωτικότητα!!

Στην αγορά έμειναν πλέον καμιά δεκαριά πολυεθνικές, και ορισμένες εγχώριες, για ορισμένες από αυτές, είναι σαν να μην πέρασε μια ώρα, Management, Συμβάσεις Συνεργασίας, όροι συμβολαίων, διαδικασίες και οι πρακτικές, αποζημίωσης, όλα κολλημένα στην «..εποχή της Εποποιίας..»!!

Το διαθέσιμο κατά κεφαλήν ασφάλιστρο, παραμένει παγωμένο στο 2% επί του ΑΕΠ, ενώ το 20% των περιουσιών είναι ασφαλισμένο, εκ του οποίου, το 16% υποχρεωτικά λόγω δανείου, κοντολογίς μόνο το 4% !!! ασφαλίζει την περιουσία του οικειοθελώς και η ασφαλιστική συνείδηση, σε περίπτωση ίδια χαμηλή πτήση, οι συμπατριώτες μας παραμένουν κρατικοδίαιτοι.

Η Παραδοσιακή Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, μπήκε σε ασφυκτικό πλαίσιο, έμεινε πλέον η μισή και ενώ βάλλεται από παντού, της φορτώνουν και ευθύνες, που δεν της αναλογούν.

Έχω ακούσει κατά καιρούς Εμπορικούς Διευθυντές και Διευθυντές πωλήσεων, να ισχυρίζονται, ότι για τη χαμηλή διείσδυση, της Ιδιωτικής Ασφάλισης στην Ελληνική Κοινωνία, την ευθύνη έχει η ανεπαρκής Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, φορτώνοντάς την, με ενοχές και κρύβοντας κάτω από το χαλί τα βαθύτερα αίτια αυτής της κατάστασης,

επειδή αυτό βολεύει.

Παρ' ότι σε αυτή τη Χώρα πάντα οι άλλοι φταίνε, στο στρατό έμαθα και την ανάληψη ευθύνης.

Ως εκ τούτου και παρ' ότι το φορτίο είναι βαρύ, να το σηκώσει ένας, Διαμεσολαβητής, θα αποδεχθώ την «..Καζαντζάκεια..» ευθύνη & θα πω:

«...Εσύκαι μόνο εσύ... έχεις την ευθύνη.... και κανείς άλλος ..!! που ο Θεσμός της Ιδιωτικής Ασφάλισης, παρά τις συγκλονιστικές αλλαγές, μοιάζει να παραμένει ασάλευτος 50 ολόκληρα χρόνια, εσύ είσαι υπεύθυνος, διότι δεν έκανες καλά τη δουλειά σου!! νόμιζες ότι έκανες, ενώ δεν έκανες...»!!!

Αρνούμαι όμως να παραιτηθώ και να αποχωρήσω, αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη μου, για όλα τα στραβά του Κλάδου, αλλά παράλληλα, κάνοντας χρήση του δικαιώματος της πεντηκονταετούς «..χρησικτησίας..»!! πιστεύω ότι μπορώ & δικαιούμαι, να φωνάξω!! «...Είμαστε ακόμη ζωντανοί στη σκηνή..»!!

Στα σημερινά, επαγγελματικά μου γενέθλια, δεν προτίθεμαι να «...σβήσω...», αλλά «..ν' ανάψω...» κεριά !!!

Και για τους νέους θα προσθέσω ..μην ανάβετε «..ισχνά..» κεριά σαν και μένα μεγάλες «..λαμπάδες..» εσείς ανάψτε!!

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Αντιπρόεδρος Συνεργατικού Σχήματος «Πάνορμος»
Αθήνα 1^η Απριλίου 2023*

Έξω από το Κουτί

«..ΕΛΛΗΝ ...ΑΣΘΕΝΗΣ..»

(Δελτίο ΕΕΑ, 2015-06-03)

Πολλές φορές μέχρι σήμερα διερωτήθηκα σε ποια κατηγορία πολιτών αυτής της Χώρας πρέπει να κατατάξω τον εαυτό μου.

Κάνοντας ανασκόπηση, άλλα και ενδοσκόπηση στην συμπεριφορά μου, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, προβληματίστηκα έντονα, ένοιωσα ότι είμαι σταυρόλεξο, μπερδεμένη πετονιά, ζαλισμένο κοτόπουλο.

Βάλθηκα λοιπόν να ξετυλίξω το κουβάρι μου, να βρω τις άκρες μου, το «Σινάφι» μου, να κάνω και την αυτοκριτική μου, μπας και βρω και την ισορροπία μου.

Στο σπίτι δεν τολμούσα να κλέψω το γλυκό από το βάζο της συγχωρεμένης, όταν και όποτε υπήρχε τέτοιο, στο Δημοτικό Σχολείο, καθόμουν συνήθως στο πρώτο το θρανίο, χωρίς να μπορώ να κρυφτώ, να κάνω ζαβολιές, η να αντιγράψω, αφού δεν υπήρχε μπροστινός μου.

Πέραν από το αυστηρό βλέμμα του δασκάλου και την πίεση του μαυροπίνακα, υπήρχε πάντα η απειλή του χάρακα, της κρανίσιας βέργας, το ξεκόλλημα του αυτιού, ο φούσκος του γονιού και η μόνιμη επωδός όλων, ότι το «.. ξύλο βγήκε από τον Παράδεισο..» και.. όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος..».

Οι μόνες ζαβολιές που θυμάμαι, ήταν ο γνωστός πετροπόλεμος, κάτι παγίδες για πουλιά, βουτιές σε γούρνες στην ποταμιά και αναρίχηση σε δέντρα για καμιά καρακαξοφωλιά!!

Η «..κεκτημένη εμπειρία..» εμπλουτίστηκε έτι περαιτέρω στο Γυμνάσιο και το Λύκειο, αφού και εκεί ίσχυαν περίπου τα ίδια.

Δεν κατάφερα λοιπόν ούτε τότε να κάνω μπαγαποντιά, δεν το σκέφτηκα καν.

Να αντιγράψω ας πούμε, να φτιάξω ένα σκονάκι της προκοπής, φοβόμουνα να παρανομήσω μην τυχόν με τσακώσουν οι καθηγητές και με μηδενίσουν, μήπως με διώξουν και από το Οικοτροφείο και έτσι όλο ανεξεταστέος κατέληγα.

Στις πανελλήνιες ούτε να το σκεφτώ δεν τόλμισα.

Στο Στρατό δεν χρησιμοποίησα το γνωστό «Δυσπροσαρμοστικότητα Δημοσίου Βίου», να κάνω δηλαδή ολίγον τον τρελό, για να αποφύγω τη στράτευση, να βγω Ι-Δ.

Απεναντίας υπηρέτησα μαζί με την επιστράτευση 27 μήνες, ως έφεδρος Αξιωματικός, «όπου είχε ανάγκη η πατρίς..», χωρίς να προλάβω να πάρω καθόλου την κανονική μου άδεια, αφού μόνιμα αυτή η πατρίς, για μένα, ανάγκες είχε και έχει.

Με την απόλυσή μου το 1972 Αρνήθηκα να χρησιμοποιήσω τη συστατική επιστολή του Στρατηγού Διοικητή μου, που έγραφε «...ο φέρων το παρόν διορισθήσετε..» και να γίνω τρόφιμος του κρατικού κορβανά.

Να διοριστώ δηλαδή, την εποχή του «..αποφασίζουμε και διατάζουμε...», χωρίς εξετάσεις και κουραφέξαλα, όπου επιθυμούσε η καρδιά μου (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΛΤΑ, ΟΥΛΕΝ, Τράπεζα, Υπουργεία, Κ.Α.Π).

Δεν εντάχθηκα σε κομματικές οργανώσεις, δεν κόλλησα αφίσες, για να τις εξαργυρώσω στη συνέχεια, δεν ζήτησα πανεπιστημιακή μετάθεση και μετάταξη για τα παιδιά μου, ούτε θεσούλα στο Δημόσιο.

Πλήρωνα και πληρώνω τις εισφορές στα Ταμεία, Κύριο, Επικουρικό και Ιδιωτική Ασφάλιση, δεν κυκλοφορώ ανασφάλιστος, πληρώνω έγκαιρα τα τέλη κυκλοφορίας.

Έτρεχα και τρέχω πάντα λαχανιασμένος να προλάβω τις προθεσμίες, να πληρώσω τους φόρους, το ενοίκιο τα κοινόχρηστα, να μην εκτεθώ.

Δεν μου καταλόγισαν ποτέ ούτε μία δραχμή προσαύξηση, ούτε ένα ευρώ, για καθυστέρηση.

Έκτακτες εισφορές, χαράτσια μέσω ΔΕΗ, ΕΝ.Φ.Ι.Α ακόμη και για τις ξερολιθιές στο χωριό, όλα τα πληρώνω αγόγγυστα, τις εισφορές στα Επαγγελματικά Σωματεία και τα Επιμελητήρια και από κεκτημένα ταχύτητα, ορισμένες φορές διπλοπλήρωνα και έμπαίνα στη βασανιστική διαδικασία της επιστροφής.

Πιστωτικές κάρτες, δάνεια αυτοκινήτων και δάνειο σπιτιού, όλα και χωρίς καθυστέρηση.

Οι τράπεζες με συγκαταλέγουν στους κακούς πελάτες, αφού δεν εισέπραξαν ποτέ ούτε ένα ευρώ τόκο, για καθυστέρηση.

Δεν διπλοπαρκάρω, δεν ανεβαίνω στο πεζοδρόμιο, περνάω πάντα με πράσινο, δεν πετάω στη «..Δημοσιά..» το σκουπιδιario μου.

Για να μην μαζεύω κλήσεις από παράνομα παρκαρίσματα, αναγκάζομαι να πληρώνω παρκινγκ με το μήνα, ορισμένες κλήσεις που πήραν τα παιδιά μου, έτρεξα αγωνιωδώς.. να προλάβω .. να τις πληρώσω, ενώ στη συνέχεια με κάποιο προεκλογικό «..Νομοθέτημα..» διαγράφηκαν, ..αλλά μετά την απομάκρυνση εκ του Ταμείου, ουδέν λάθος αναγνωρίζεται, «..ας πρόσεχα.. μου είπαν...δεν επιστρέφονται τα πληρωμένα..»!!

Κάθε φορά που ταξιδεύω στους Εθνικούς δρόμους σταματάω κάθε λίγο και λιγάκι για να πληρώσω διόδια, δεν τολμώ να μπω στα Μ.Μ.Μ χωρίς εισιτήριο και δεν ξέχασα ποτέ να το ακυρώσω.

Σαράντα δύο χρόνια σε αυτή τη δουλειά, διδάχθηκα ότι πρέπει να ζω από τις προμήθειες και όχι από τα ασφάλιστρα, τα οποία, δεν έπρεπε να «κοιμηθούν», να «διανυκτερεύσουν» στην τσέπη μου και τον όποιο διακανονισμό είχα με ορισμένες εταιρείες, τον πλήρωνα πριν την ώρα του.

Δεν καταπάτησα Εκκλησιαστική και Δημόσια περιουσία, δεν διαθέτω «Ταπιά» και «Χρυσόβουλα», ούτε παράνομο έχτισα, ούτε υπαίθρια έφτιαξα.

Δεν έλαβα μαϊμουδίστικες επιδοτήσεις, για κασικοπρόβατα και αμπέλια, που δεν έχω, δεν παίρνω επίδομα «τυφλότητας» ούτε τις «μαϊμού» συντάξεις των πεθαμένων γονιών μου, αρνούμαι να βγω στη σύνταξη.

Δεν ξανοίχτηκα σε «θαλασσοδάνεια» την «περίοδο της μεζονέτας», σε «εορτοδάνεια», «διακοποδάνεια» και «τζογοδάνεια» στην περίοδο της μεγάλης παραζάλης του Χρηματιστηρίου, δεν με κυνηγάνε οι εισπρακτικές, σηκώνω το τηλέφωνο χωρίς να ελέγχω ποιος με παίρνει, δεν έχω απόκρυψη.

Δεν έκανα περιουσία, δεν διαθέτω εφεδρικό πουγκί.

Μου χρωστάνε, δεν χρωστάω, «...είμαι.. ταπί αλλά περήφανος και ψυχραιμος.».

Με τις τελευταίες όμως Νομοθετικές παρεμβάσεις της κυβέρνησης για φυλακές, αποφυλακίσεις, ισόβιους φοιτητές, αριστείες, διαφάνειες, ΕΡΤ, επαναπροσλήψεις στο Δημόσιο, αλλά κυρίως για τις ρυθμίσεις των χρεών διάφορων «μπαταξήδων», εισφοροκλεπτών και φοροκλεπτών, αφυπνίστηκα άτσαλα, προσβλήθηκε η υπερηφάνεια μου, το φιλότιμό μου, δοκιμάστηκε η ψυχραιμία μου, κοινώς «φουρκίστηκα» άγρια, άρχισα να οικτίρω και να μαστιγώνω τον εαυτό μου, τι είδους «φρούτο» είμαι, γιατί τόση πρεμούρα νομιμοφροσύνης.

Τα πήρα... λοιπόν ..στο κρανίο.. και αποφάσισα, να εκτονωθώ, να κραυγάσω, να γίνω ... γραφικός..., ν' αραδιάσω ότι μου κατέβει.

Ζούμε σε μια απίθανη Χώρα, που οι Κυβερνήσεις, οι Αντιπολιτεύσεις, οι Θεσμοί, τα Κόμματα, τα διάφορα Κινήματα, τα ΜΜΕ, κ.α. αυτό δηλαδή που ονομάζουμε γενικά «..Εξουσία...», έχει ξεστρατίσει εντελώς.

Το «ξέστρατο» αυτό, «Γενικό Γκουβέρνο», έχοντας την συνδρομή Συνδικαλιστών και «κοτυλοφόρων», υποθάλπει και καϊδεύει διαχρονικά και μεθοδευμένα, ότι κατώτερο ένστικτο κουβαλάμε ως Λαός, ως Ράτσα, από την βάπτισή μας, αλλά και από το DNA μας.

Αυτό το παρηκμασμένο, ηθικά «Γκουβέρνο», επιβραβεύει μόνιμα και επικροτεί συνειδητά, την κάθε λογής παραβατικότητα, την ανομία, την ευκολία και την αρπαχτή, καλύπτει και

περιθάλλει διαχρονικά τον «...τσοκλανιδισμό...» της καταστροφής.

Σου μνηύει με κάθε τρόπο να μην είσαι νόμιμος.

Προτρέπει στην κυριολεξία, τον κάθε «μπακαλόγατο», να είναι λίγο κλέφτης, να νιώθει μόνιμα παραβάτης και ένοχος, για να καλύπτει το ίδιο, τους.. δικούς.. του και τις δικές του, μεγάλες μαλαγανιές και ενοχές.

Σε αυτό το Μυθικό... ..Σουλτανάτο.. του ..Αλή Μπαμπά.., η αφεντιά μου, αλλά και πολλοί άλλοι, «..καθεύδουν μακαρίως υπό τον Μανδραγόρα..».

Θα παραθέσω ένα μικρό «..ανθολόγιο..» μνηυμάτων και συνθημάτων, με τα οποία με βομβαρδίζει διαχρονικά ως πολίτη, το εκάστοτε «Γενικό Γκουβέρνο», ανακατωμένα και χωρίς σειρά, αφού για μένα δεν έχει κανένα νόημα, για το ποιος, πότε και γιατί, τα εξέπεμψε, το γιατί βέβαια είναι αυτονόητο.

.....

-Δεν χρειάζεται άδεια για να χτίσεις, χτίσε παράνομα, καταπάτησε δάση και αιγιαλούς μη φοβάσαι τους ελεγκτές, με ένα λάδωμα ξεμπλέκεις, μην ακούς για τσάπες και μπουλντόζες, θα σε καλέσω προεκλογικά.. να το «..δηλώσεις και να το σώσεις..»!!

-Πυρπόλησε το βουνό, να το σβήσω,.... έτσι και αλλιώς, δεν μπορώ, ούτε τους πυρπολητές να βρω και με τον «άνεμο.. το στρατηγό», να τα βάλλω δεν μπορώ.

-Αφού να το αναδασώσω αδυνατώ, θα το αποχαρακτηρίσω και από δασικό.

- Χτίσε λοιπόν, λεβέντη «. Πυρπολητή..» ψηλά στην κορφή, βίλα εξοχική.

-Χτίσε με αντιπαροχή, σε οικόπεδο που δεν έχεις, με χρήματα που δεν διαθέτεις, ρίξε το Νεοκλασικό, στήσε τσιμενταριό !!

-Δεν χρειάζεται να πληρώσεις στην ώρα σου, μη βιάζεσαι, θα δώσω παρατάσεις επί παρατάσεων, θα κάνω ρυθμίσεις, περαιώσεις, θα στα κουρέψω, μην ανησυχείς, θα στα χαρίσω βρε χριστιανέ, «ρίξτα» στις δικαστικές καλένδες, άστα, να «..εκκρεμήσουν..», κάποτε θα παραγραφούν. ..έχει ο Θεός...σου λέω ,...ο Αλλάχ είναι Μεγάλος...!!

-Γιατί πληρώνεις Ταμεία, δεν χρειάζεται, θα κεφαλαιοποιήσω στο τέλος της οφειλές σου και θα σου δώσω σύνταξη, ας μην πλήρωσες, θα κρατάω τις εισφορές που δεν κατέβαλες, από τη σύνταξη που δεν δικαιούσαι, μην χολοσκάς, χαλάρωσε, «ετεροχρονισμό» θα κάνω, θα στη δώσω από τα 42, θα τη συνοδεύσω και με παχύλο εφ' άπαξ, όταν λέμε «..περήφανα ...γηρατεία..» το εννοούμε.

-Αλλά αν κάνεις το λάθος και πληρώνεις, εδώ είμαι πάλι εγώ, να τα σκορπίσω, να τα τζογάρω, να τα «δομήσω», ..Δαναΐδα ... είμαι, τρύπια πιθάρια γεμίζω.

-Ως «..Μη προνομιούχους Έλληνες..» και ως «...Λαός στην εξουσία..», βάλε πλάτη στην τήρηση του Συντάγματος, δείξε τον πατριωτισμό σου, αντιστάσου, έμπα στο κίνημα «..Δεν

πληρώνω...», μην εξοφλείς τη ΔΕΗ, την ΕΡΤ, το έκτακτο χαράτσι, τον ΕΝ.Φ.Ι.Α, τον παράλογο φόρο, σήκωσε τις μπάρες, πέρνα από κάτω στα διόδια, «βγάλτην» στη ζούλα, πέρνα στην «...Ανταρσία...».

-Τρέξε στην «Κορώνη», δεν μπορεί κάποιο «Μπάρμπα» θα έχεις να σου σβήσει τις κλήσεις και αν δεν έχεις, δεν πειράζει, θα στις σβήσω εγώ με χαριστικό νόμο, μια που δεν έχουμε πλέον Βασιλογεννήματα, περίμενε τις επόμενες εκλογές, που θα χρειαστώ την ψήφο σου ή καμία μεγάλη γιορτή, στα σίγουρα θα σου επιστρέψω τις πινακίδες.

-Έστειλες χρήματα έξω φορολογημένα με 45% για να σπουδάσεις τα παιδιά σου, άρρωστε!! χάθηκαν οι σακούλες σκουπιδιών, δεν είδες το Μεγάλοδημοσιογράφο, και όλους τους άλλους, τους «εξοπλιστικούς» μιζαδόρους πως λειτουργούν, τώρα τους παρακαλάω να τα φέρουν πίσω με 15% ή και εντελώς αφορολόγητα...αλλά κορόιδα είναι να το κάνουν;

-Δες τον Μεγαλοεργολάβο – Μεγαλοεκδότη – Καναλάρχη που δεκαετίες τώρα, οι περισσότερες δουλειές που έπαιρνε ήταν κρατικές, και με κρατικά δάνεια, παρ' ότι δεν πλήρωνε ούτε τους φόρους, εγώ βρε ανεγκέφαλε, που επιμένεις να είσαι νομοταγής, συνέχιζα να του δίνω όλες τις νέες εργολαβίες και του παραχώρησα και δωρεάν συχνότητες και αντί για φόρους και πρόστιμα, δέχθηκα προχθές κάτι δίφραγκα.

-Και τους άλλους με τα σκανδαλώδη δάνεια στον εαυτό τους και τα εκατομμύρια στις πιστωτικές, μια χαρά περνάνε, δεν με ενοχλούν βρε κορόιδο, δεν τους ενοχλώ.

-Πληρώνεις Τέλη κυκλοφορίας και ασφάλιστρα, καλά ολόκληρο Υπουργό Συγκοινωνιών, που κυκλοφορούσε «Κολοκοτρωνείκα» γιατί τον εκθέτης; αν ήθελα να πιάσω τους ανασφάλιστους δεν θα το έκανα; μια απλή διασταύρωση στοιχείων είναι, ένα κουμπί πατάς, αλλά «...εισπράκτορας των Πολυεθνικών...» θα γίνω;

-Γιατί προσλαμβάνεις νόμιμα τον οικονομικό μετανάστη και εκθέτης και τον άλλο Υπουργό, αυτόν της Εργασίας; που οι νόμοι που βγάζει, ισχύουν μόνο για τους άλλους, ενώ ο ίδιος τους απασχολεί λάθρα.

-Αν ήθελα να μην υπάρχουν μπαταξήδες στα ΜΜΜ, αυτό το σύστημα ακυρώσεων, θα έβαζα στο ΜΕΤΡΟ; ή εκείνο που έχουν οι «Κουτόφραγκοι» και δεν σου επιτρέπει να μπεις, αν δεν ακυρώσεις πρώτα το εισιτήριο; και αν «κατά λάθος» μπεις, σε εγκλωβίζει και δεν σου επιτρέπει να βγεις;

-Φοβήθηκες και φοβάσαι τις ανακοινώσεις για την «Επανάδρυση» του Κράτους, για την πάταξη της διαπλοκής και της διαφθοράς, ότι θα βρω τους φοροφυγάδες; ντιπ για ντιπ είσαι; αν ήθελα σοβαρά κάτι τέτοιο 595 καθαρίστριες θα προσλάμβανα στο Υπουργείο Οικονομικών ή τριάντα Νικολούδηδες...; δέκα χιλιάδες αντικρουόμενες φορολογικές εγκυκλίους, θα έβγαζα ή ένα απλό νόμο, έσοδα – έξοδα – υπόλοιπο, για φορολόγηση;

-Χρειάζεται ειδική εξυπνάδα για να αντιληφθείς, ότι το νομοθετικό και φοροεισπρακτικό δίκτυο μου, είναι πολύπορτο, είναι φτιαγμένο μαγικά, που αν θέλω μπορώ να πιάσω όλα

τα ψάρια, από καρχαρία μέχρι αθερίνα; αλλά και όλα μπορούν να το σκίσουν και όχι μόνο τα μεγάλα, όπως νομίζεις.

...Τι φταίω εγώ, αν εσύ είσαι ανίκανος και φοβάσαι να το.. σκίσεις;

-Δεν άκουσες ποτέ, το «Βουλγαράκι» απόφθεγμα, για το «..νόμιμο και ηθικόν.»; μόλις ψηφιστεί ο νόμος στη Βουλή για τις ρυθμίσεις, όλοι οι μπαταξήδες και τα κάθε λογής λαμόγια, που κρύβονται στην «..αδυναμία πληρωμής..», γίνονται αυτόματα νόμιμοι και ηθικοί και συ ιδιόρρυθμο κορόιδο.

-Την διαύγεια και τη διαφάνεια καταργώ, τον ΑΣΕΠ θα παρακάμψω, από το παράθυρο θα σε τρυπώσω, δικός μου είσαι, να σε ανταμείψω προσπαθώ, αγώνα έδωσες για να βγω.

-Οπαδός του «.. παν ..μέτριον... άριστον...» είμαι, τη ρετινιά της Αριστείας καταργώ, ομοιομορφία και εξίσωση προς τα κάτω επιθυμώ, το δικαίωμα στην αντιγραφή θα θεσπίσω, δεν χρειάζομαι «φυτά», με πτυχία, μεταπτυχιακά και ντοκτορά, για να ρίχνουν νερό στο μύλο των καπιταλιστών, όποιος θέλει τέτοια ας πάει στο εξωτερικό να τα πάρει και καλό είναι, εκεί να μείνει.

-Ποιος σου μίλησε για κριτική σκέψη, για έρευνα, για καινοτομία και τεχνολογία, για αξιολόγηση, ανάπτυξη, παραγωγή και παραγωγικότητα και όλα αυτά τα κουραφέξαλα, μάθε να αποστηθίζεις καλά, κυρίως συνθήματα παλαιά, γίνε παπαγάλος καμαρωτός, αξιολόγησε ο ίδιος τον εαυτό σου, κακάριζε στο κλουβί σου!

-Άσε τους άλλους να κατακτήσουν τ' Αστέρια, εσύ τρέξε για ολονυχτία, στα δικά μας, στην παραλία, πιες κάνα σφηνάκι, ρίξε τις τσιγαριές σου, τις στροφές σου, κουνήσου με τσιφτετέλια, άραξε στην καφετέρια, ρούφα τα φραπόγαλα, τρέξε κατ' ευθείαν για καταλήψεις και διαμαρτυρία.

-Έλα όποτε σου καπνίσει στη δουλειά, βάλε άλλον να σου χτυπήσει την κάρτα, και αν ευαρεστηθείς να έρθεις στην ώρα σου, θα σου χορηγήσω μεγαλόκαρδα και το επίδομα «..έγκαιρης προσέλευσης..»!! μην σκανιάζεις χαλαρά ..δικέ μου.

-Άσε τα βιβλία,μπογιάτιζε τα τοιχεία, βάλε φωτιά στους κάδους και τη Δημοσιά και αν ξέμεινες από δαδί, κατέβασε από τον ιστό «..το δίχρωμο πανί..».

-Πανεπιστήμια και Παιδεία για το Λαό και όχι για το αφεντικό επιζητώ, κομματικά στελέχη, και αιώνιους μπαχαλάκιδες, διαθέσιμους για επαναστατικές ασκήσεις δημιουργώ, με νέο εκπαιδευτικό υλικό, λουκέτα, αλυσίδες, μυστριά, και καμιά μολότοφ, στο σακίδιο, στη σάκα, τους ..τροφοδοτώ.., υποτροφίες για μεταπτυχιακά στις καταλήψεις θα προκηρύξω, το γενικό μπάχαλο θα υποστηρίξω!!

-Δεν λένε ότι «...ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαίρεται...»; Ε! λοιπόν ...στους «Λύκους των Εξαρχείων..» ..χαζοχαρά μοιράζω...!!

-«..Νεαρούς..» καϊδεύω, που ληστεύουν και ξανά-ληστεύουν, που, καίνε και φουρκαλιά-

ζουν την Δημόσια και Ιδιωτική περιουσία.

-Την κουκούλα, τη μάσκα και το κράνος, νομιμοποιώ, ενδυματολογική αμφίεση και ειδική στολή τα θεωρώ, δεν έχεις δει ποτέ έργα με το Ζορό, το Σούπερμαν, το Μπάτμαν, ήρωες και υπερασπιστές της φτωχολογιάς είναι, τους «καπιτάλες» κλέβουν, «απεργοσπάστες» και «προνομιούχους.» καίνε, ατίθασα νιάτα είναι, το αίμα τους βράζει, «κλέφτες και αστυνόμους παίζουν», τις δυνάμεις καταστολής και τους Πυροσβέστες απασχολούν, σε φόρμα τους κρατούν.

-Όταν λέμε ισόβια μην τρομάζεις, δεν το εννοούμε, σε καμιά δεκαριά χρόνια έξω θα βγεις, να ξανα-αλωνίζεις.... τους αφελείς.

-«..Επαναστάτες..» και όχι Τρομοκράτες, υπερασπίζομαι, «Πολιτικούς Κρατούμενους..» και όχι δολοφόνους, αποφυλακίζω και ελευθερώνω, τον Αγώνα τους δικαιώνω.

Τι θα πει τρεις Ισόβια, Χουντοδεξιούς εκτέλεσαν, Λαϊκή Δικαιοσύνη απέδωσαν, έξω να βγούνε τον Αγώνα να συνεχίσουν` και άλλους να τιμωρήσουν, «..εκτελούν..» δεν δολοφονούν.

-Νέες φυλακές δεν χτίζω, τις παλαιές θα τις γκρεμίσω, όλους τους κατάδικους θα ελευθερώσω, με βραχιολάκια και κομποσκοίνια θα τους δέσω, τις χειροπέδες καταργώ, ηλεκτρονικά θα τους φρουρώ.

-Και οι άλλοι..., οι «...Χρυσσαυγίτες..», υπηρεσία προσφέρουν, αναγκαίοι υπηρέτες του κράτους είναι, την ανεπάρκειά του καλύπτουν, την βρόμικη δουλειά ανέλαβαν, το μεταναστευτικό θα λύσουν, την ...ισορροπία... κρατάνε.

-Ας όψετε ο Λαός που τους έμπασε στη Βουλή, εγώ όμως θα τους συμμαζέψω, θα τους στείλω φυλακή.

-Πολυπολιτισμική κοινωνία οραματίζομαι, Τζαμιά και Μιναρέδες θα χτίσω, στη «..Τζαμανχουρία..» θα το γυρίσω, τον Ξένιο Δία και την Αριστερή ευαισθησία επικαλούμαι, τη Βόρειο Αφρική και όλη την Ασία, θα καλωσορίσω .

-Στην Ομόνοια και τα πέριξ θα τους «λιάζω», την εκλογική βάση θα διευρύνω, μετανάστη στον τόπο σου, θα σε κάνω, γραφική μειοψηφία. θα σε καταντήσω και αν διαμαρτυρηθείς, σαν ρατσιστή θα σε στιγματίσω.

-Νέα Σεισάχθεια θα εφαρμόσω, εσύ θα ξαναπληρώσεις, τις δικές σου καταθέσεις, αν έχεις θα κουρέψω, εσάς τους μεσαίους, τους πλούσιους θέλω, τους άλλους, τους ακραίους, που να τους ψάχνω, τι να τους κάνω, «..όποιος δεν μπορεί να κρύψει, αυτός θα χάσει...».

-Για Δωρεάν Παιδεία και Υγεία χρυσοπληρώνεις, στα φροντιστήρια, τα κολέγια και το εξωτερικό σε στέλνω, στο φακελάκι και στους Ιδιώτες σε παραπέμπω, διπλά τριπλά, θα τα πληρώνεις, για τους βάνδαλους θα χρυσοπληρώνεις

-«Λαγούς με πετραχλία» τάζω προεκλογικά, το κορόιδο κάνω μετά, και... «..μην είδατε

τον Παναγή» , μέχρι την επόμενη εκλογή.

-Για μια γέφυρα της προκοπής στο Αντίρριο να πεταχτώ, από τον Τρικούπη αγκομαχώ.

-Σε τρεις βραδιές «έστρωσα» τη Συγγρού, τρεις ολόκληρες γενιές, δεν μου είναι αρκετές, να φτιάξω Εθνικές και ας ρέει το αίμα από παντού.

-Για «..εδώ και τώρα.... Αλλαγή..» σου μιλώ, «Παραλλαγή» εννοώ, από την «..ΕΟΚ & ΝΑΤΟ το ίδιο Συνδικάτο..» εξαγγέλλω ότι θα βγω, τις επιδοτήσεις και Μεσογειακά ...απομυζώ.

-Το «..ψωμί παιδεία Ελευθερία..» ..φραπέ, κατάληψη έγινε και χαβαλεδία..«..εδώ Πολυτεχνείο..» «...εδώ Επιτροπείο..»!!

-Τους Αμερικάνους νυχθημερόν κατηγορώ, για τα Ίμια τους Ευχαριστώ.

-Τις «βάσεις του θανάτου» καταργώ, αλλά αντί για απομάκρυνσή, παραμονή εννοώ, «ετεροχρονισμένα» ομιλώ.

-Με «...καθαρά χέρια...» για «κά..κα..κα..θαρη..» συνέχεια ομιλώ, με τις Επιτροπές την καθυστερώ, στην παραγραφή την οδηγώ.

-Μπορεί εγώ να τα λέω έτσι και αλλιώς και αλλιώς, αλλά και συ κουμπάρε, με ψηφίζεις κάθε φορά κανονικότητα!!

-Για πες μου πως ψηφίζεις κάθε φορά;

-Για να τιμωρήσεις δήθεν τους άλλους, τους φαύλους; αλλά και πιστεύοντας παράλληλα, ότι και ..εγώ.. δεν εννοώ, ούτε θα εφαρμόσω αυτά που διαλαλώ; έτσι δεν είναι; Ελληνικά; «..Ζήσε τώρα το μύθο σου...» κανονικά!!

-Δεν χρειάζονται επιχειρήματα, μην κουράζεσαι, αρκέσου, αναμάσα και συ συνθήματα.

-Για όλα τα στραβά και τα δεινά αυτής της Χώρας, οι άλλοι φταίνε, οι ξένοι, οι Βάρβαροι, τα «..ντόπια και τα ξένα συμφέροντα..», ούτε εγώ φταίω, ούτε εσύ, που με ψηφίζεις, γι' αυτό μην σκανιάξεις, την αλληλοσυγχόρευση ζητώ...όχι ευθύνες και κλαψιές....ατομικές, μην έχεις ενοχές .

-Για «εκσυγχρονισμό» και «επανάδρυση» μιλώ, τον αναχρονισμό και την διάλυση εννοώ. «..Διεφθαρμένη Χώρα Κυβερνώ..» ανάλογα νομοθετώ, ασυνέπεια εκπέμπω, συνέπεια ζητώ.

-Το «Τέρας» της γραφειοκρατίας καταργώ, ηλεκτρονικά το αντικαταστήω, αλλά για να κάνεις μια «δουλεία, φέρε καμιά σαρανταριά χαρτιά.

-Τι με ενδιαφέρουν τα κλειστά μαγαζιά και τα λουκέτα στις επιχειρήσεις ελεύθερη αγορά θέλανε, ρίσκο αναλάβανε, ούτε τα δύο εκατομμύρια άνεργοι του Ιδιωτικού Τομέα με νοιάζουν, οι περισσότεροι από αυτούς είναι «..Όργανα..» των αφεντικών τους, «..Σκραπ..» να γίνουν & «...Χρυσές ..Σκουριές..» .

- Για ποιο Τουρισμό και για ποια βαριά βιομηχανία μιλάς, για ποια γεωργική παραγωγή;
- Δεν θα είμαστε μόνιμα «..τα γκαρσόνια των Ευρωπαίων και οι προμηθευτές της σταφίδας για το κέικ τους...».
- Δες πως θα τους ξεγελάσουμε να πάρουμε τα Μεσογειακά και τις επιδοτήσεις, «..τα κορόιδα και τα ρολόγια δουλεύουν ακόμα...».
- Για ποια ναυτιλία συζητάς; αυτούς τους απάτριδες τους έχω διαγράψει, ας πάνε απέναντι .στη Μικρά Ασία ... να επισκευάσουν τα σκαριά τους, δεν έχω ανάγκη τα σάπια «..ξύλινα τείχη τους...» ούτε βάρκα να μην φέρουν, στους ντόκους και στους καταπέλτες, με «..ΠΑΜΙΤΕΣ..» θα τους καρτερέψω, τα κρουαζιερόπλοια θα διώξω, το Καμποτάζ, θα συνεχίσω.
- Κινέζους στο λιμάνι δεν γουστάρω, «..Κινέζικα..» μιλάω, κέντρο ανεργίας θα το κάνω και όχι Ναυτιλίας.
- «...Αριστερά του τίποτα...» είμαι, ούτε για δουλειές τη θέλω αυτή τη Χώρα, ούτε για διακοπές, μόνο για «..τσιριμονιές..».
- Αν η ερμηωμένη ύπαιθρος με ένοιαζε, για την ΕΡΤ θα έσκουζα; και για τους διωγμένους από το Δημόσιο;
- «..Σοβιετία...» χτίζω, θυρωρούς, κλητήρες, καθαρίστριες, χρειάζομαι για τα Υπουργεία και «κομματικό στρατό» και «αρμαθιές» από άνεργους προλετάριους, για την εξουσία.
- Ξέχνα λοιπόν την γκλίτσα, την τσάπα, το μυστρί, το σφυρί και το δρεπάνι, κατσίκια, πρόβατα, χωράφια και γιαπιά, φράουλες και ελιές, είναι για κατώτερες φυλές.
- Εντάξου στο κοπάδι των ανέργων, σύντροφε, έμπα στο Δημόσιο σαν καθαρίστρια, βγες σαν Διευθύντρια, βολέψου στις «προβληματικές», στις άλλες «Κοινής Ωφελείας» και «Κοινής Δυστυχίας».
- Μάθε να «..βροντοχτυπάς τις χάντρες..», ζήσε κιμπάρικα, μποέμικα, καπιταλιστικά!!εργάσου Σοσιαλιστικά...!! σκέψου Κουμμουνιστικά ...!!
- Πούλα χωράφι, σπίτι και ταξί, ρίχτα στο Χρηματιστήριο που «Ανθεί»..... Άσε τη δουλειά..... εδώ είναι τα λεφτά.....!!
- Δεν με βλέπεις που δίνω σκληρό αγώνα με τους τοκογλύφους, να μας ρυθμίσουν, να μας κουρέψουν, να μας χαρίσουν αυτά που «.. όλοι μαζί φάγαμε...»; που όλοι μαζί ξοδέψαμε; την Τρόικα κατήρησα, τα Μνημόνια «έσκισα», με «Θεσμούς» θα τα αντικαταστήσω, την εντολή σου εκτελώ, έξω από τη χώρα τους απωθώ.
- Για Εθνική Υπερηφάνεια και Αξιοπρέπεια μιλώ, τις γραβάτες και τα φράκο καταργώ, με ζιβάγκο και με κελεμπία θα γυρνώ, την «..θεωρεία των παιγνίων..» θα υπερασπιστώ, «..κόκκινες γραμμές..» τραβώ, «..στα δύο θα σταθώ..», την «..κολοτούμπα..» δεν μπορώ,

παλληκαρήσια και από Αριστερά, θα τους την βγω, τη λιτότητα δια λόγου καταργώ, για δανεικά εκλιπαρώ, τα ρέστα τους ζητώ, το ..Συνδικάτο... της ΕΟΚ πολεμώ, «..Γερμανοσο-
λιάς..» δεν θα ντυθώ.

-Με το «...πιστόλι στο τραπέζι...» τις Αγορές θα απειλώ, «.. με ζουρνάδες και βιολιά...» οι το-
κογλύφοι σαν τις αρκούδες στο ταψί, θα χοροπηδάν ή θα «..αλλάξουν ή θα βουλιάξουν...»,
και στο EURO, όχι στον κανονισμό, με την δραχμή θα τους επιτεθώ!

-Στον Πούτιν θα τρέξω... να σωθώ, ρούβλια επιθυμώ ,το ευρώ είναι σκληρό!!

-Τι δουλειά έχουμε εμείς με όλους αυτούς στην Εσπερία που μπλέξαμε και μας έπρηξαν
το συκώτι στα Μνημόνια, που κολάι η δική μας νοοτροπία με την Παπική Εξουσία, το
Προτεσταντικό Δόγμα, τον Καλβινισμό, για ποια ηθική της εργασίας και για ποια ευθύνη
του καθενός συζητάς;

-Τι κοινό έχουμε με όλους αυτούς, που νομίζουν ότι έχουν την ευλογία του Κυρίου αν
προκόβει η δουλειά τους, αν βγάζει κέρδη η επιχείρησή τους;

-Την γνήσια Ελληνορθόδοξη παροιμία από καταβολής Νέο- Ελληνικού Κράτους την ξε-
χνάς; «...Δούλευε να φας και κλέψε να έχεις...»;

-Ποιος ενδιαφέρετε να φτιάξει δικό του κοπάδι; δικιά του στρούγκα; την παρδαλή κατσίκα
του γείτονα ορέγεται να αρμέξει, να σφάζει και ή δυνατόν... να της πάρει και το τομάρι.

-Καλά εμένα δεν με πιστεύεις, ούτε Ευαγγέλια δεν διάβασες; έχεις υπ' όψιν σου, το
κατά Ματθαίον, όπου ο οικοδεσπότης πληρώνει με το ίδιο νόμισμα, με ένα δηνάριο,
τόσο αυτόν που δούλευε από τα χαράματα, όσο και τον άλλο που έπιασε δουλειά, με το
ηλιοβασίλεμα;

- Η θρησκεία μας, γιορτάζει και την Κυριακή του Ασώτου, όπου σφάζει το μόσχο το σι-
τευτό, όχι για τον νοικοκύρη, αλλά για τον «..αλήτη...»!!

-Και εγώ, Ελληνορθόδοξη Πολιτεία είμαι, πληρώνω το ίδιο εργαζόμενους και τεμπέληδες
και σφάζω κάθε λίγο και λιγάκι, το ποιο σιτευτό για όλους τους άσωτους.

-Και καλά για την Ευαγγελική Εργοδοσία και την Ασωτία δεν άκουσες τίποτα, αφού από
ότι αντιλαμβάνομαι για να το παίξεις συνεπής και να βγάξεις τις υποχρεώσεις στην ώρα
σου, δεν σου μένει καιρός για Εκκλησιασμό, αλλά βρε ανεπρόκοπε και άχρηστε Έλληνα,
ούτε στο περίφημο «Πάσχα των Ελλήνων» δεν πας στην Εκκλησία;

-Δεν άκουσες το «..νπιστεύσαντες και μη νπιστεύσαντες ευφρανθείτε σήμερον»; Ακοινώ-
νητε και Άθεε Δωδεκαθειστή !!

-Δεν κατάλαβες ότι ζεις σε μια Χώρα, που άνοιξε δρόμους για τους άλλους και η ίδια χά-
θηκε στα σταυροδρόμια, που ψάχνει για ανισόπεδη διάβαση, για εναέρια διαφυγή, να
βρει «Τρίτο δρόμο» και «Τρίτο Κόσμο»; που αιωρείται από την εποχή των Παλαιολόγων

και της Άλωσης, ανάμεσα σε Τιάρα & Σαρίκι, που αλληθωρίζει κοιτώντας μια την Ανατολή, και μια τη Δύση.

-Που την αλωνίζουν οι ξένοι, που δεν ξέρει που πατά και που βρίσκεται και κατά καιρούς κραυγάζει και ουρλιάζει, ότι «..ανήκει.. στους Έλληνες..»!!

-Η ωραιότερη χώρα του κόσμου, μάλλον κατοικείται από ..λάθος ανθρώπους...που την πληγώνουν ολημερίς και ολονυχτίς.

-Αντί να προστατέψουν, να υπερασπιστούν και να προβάλουν, το τελειότερο σύστημα διακυβέρνησης, που ανακάλυψε ο άνθρωπος, που λέγεται Δημοκρατία, που τους δίνει τη δυνατότητα, να είναι και να ζουν ελεύθεροι, μηρυκάζονται και τρέχουν πίσω από κάθε λογής «..παραλογ.....ισμούς..»!! ψάχνουν για «...Δαρείους..»!!

-Ο Έλληνας δεν ξέρει τη θέλει, δεν θέλει κανόνες, η κανονικότητα του πέφτει βαριά, την τάξη και την ασφάλεια, τη θεωρεί σκλαβιά.

-Αντί να αισθάνεται ευτυχής που γεννήθηκε στο Βόρειο Ημισφαίριο και Έλληνας, που ανήκει στη μεγάλη Ευρωπαϊκή & οικονομική οικογένεια, στην Μεγάλη Ατλαντική Συμμαχία, στις ανοιχτές & ελεύθερες Δημοκρατίες, τον ζορίζουν οι κανόνες, νοιώθει «...Δεσμευμένος...»!!

Ασφυκτικά, τρέχει αγωνίζεται να γίνει «...Αδέσμευτος...»!! να καταλήξει σαν αυτούς που θαλασοπνίγονται, για να επιβιώσουν και να ζήσουν «...Δεσμευμένοι..»!!

-Πρόσεχε «...Σύντροφε Πολίτη...» σε αυτή τη χώρα το λόγο έχουμε εμείς και «... οι άλλες Δημοκρατικές Δυνάμεις...» σου απαγορεύουμε λοιπόν να υπερασπιστείς τα όσια και ιερά αυτού του τόπου, αν τολμήσεις και μιλήσεις για Κύπρο, για Βόρειο Ήπειρο, για Μακεδονία, θα σε καταγγείλω ότι είσαι Εθνικιστής, δεξιός Φασίστας και Ιμπεριαλιστής, δεν σου επιτρέπω να αναφερθείς ούτε καν στο Αιγαίο, αφού και αυτό ακόμη, «...ανήκει στα ψάρια του...»!!

-Μην ακούσω για Πατριωτισμό, μόνο για το Διεθνισμό, δες το χάρτη η Κύπρος, πέφτει μακρύτερα από την Χιλή, την Κούβα, το Σαλβαδόρ και την Νικαράγουα, και το «...ζαχαροκάλαμο και ο καφές...» ...είναι ποιο... κουλ., από το μάζεμα της παλιο-ελιάς, της φράουλας και της πορτοκαλιάς.

-Ξέχνα το απηρχαιωμένο, Πολίτευμα και ότι άλλο «σκουριασμένο» εδώ γεννήθηκε, μηρυκάσου και τρέξε «...στα τέσσερα..» και βολόδερνε, πίσω από τους μοντέρνους και ξενόφερτους «.....ισμούς...», τέρμα η αρχή της πλειοψηφίας, αποδέξου τον εκβιασμό της δυναμικής μειοψηφίας.

-Για ποιο Κάλος; για ποια Αρμονία συζητάς; ριχτό στην κακογουστιά, στην ατσαλιά, τη βρομιά και τη «...γυφτιά...», διώξε τη φτώχεια, κράτα την μιζέρια και την κακομοιριά!!

-Για ποιο Ιερό Βράχο ομιλείς; «...σκλάβοι..» !! έχτισαν τον Παρθενώνα, πολιτικοί κρατού-

μενοι και εξόριστοι σαν αυτούς που έχτισαν στα ξερονήσια καλλίτερο και «..Νέο Παρθενώνα...»!!

-Έδωσα τα «φώτα» πούλησα και τα «..φωτιστικά..» και τώρα δεν βλέπω την τύφλα μου, και φωνάζω για τα γλυπτά.

-«..Μεγαλέξανδρος..» λογίζεσαι και όχι «Καραγκιόζης», κορδώσου και τεντώσου στον καθρέφτη, καμάρωνε βρε στουρνάρι, σαν «..γύφτικο σκεπάρνι..».

-Ξέχνα το «..Εις αιώνος άριστος αμύνεστε περί πάτρις..», ..κάντην.. και από το στρατό, μην σου καλάνε τη διάθεση οι διάφορες «Κασσάνδρες», βαλτές είναι, τους έμπορους των όπλων εξυπηρετούν, άραξε λοιπόν και ραχάτιασε και αν κάτι συμβεί, θα σε σώσει όπως παλαιά το γένος το «..ξανθό..» και ο «..από μηχανής θεός..», το λέει και ο Κοσμάς ο Αιτωλός.

-Στη Βιβλική Βαβέλ ζεις, άλλη γλώσσα γράφεις, άλλη ομιλείς και σε καμία δεν συνομιλείς.

-Μιλιούνια Νόμους ψηφίζω, κανένα δεν εφαρμόζω, αν πιστεύεις ότι έχεις δίκιο, ότι η άποψη σου είναι σωστή, ή το Συνδικαλιστικό σου αίτημα μπορεί να προωθηθεί, αναγόμευσέ το σε Νόμο, δεν έχεις ακούσει το χλιοειπωμένο «..Νόμος είναι το δίκιο του Εργάτη...»; υπό την ευρύτερη έννοια, όλοι «Εργάτες» είμαστε.

-Και αφού διαχρονικά σε αυτόν τον Τόπο δεν στεριώνει Ισχυρό Δίκαιο, αντί για το.. Δίκαιο του Ισχυρού, σωστότερο και Δημοκρατικότερο είναι, το Δίκαιο του καθεμιανού.

-Δεν γνωρίζεις λοιπόν ότι σε αυτή την «Ανάδελφη Χώρα», της δημαγωγίας, του άκριτου λαϊκισμού, του «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών», του «..απέραντου φρενοκομείου..» που αυτά που «..λέγονται δεν γίνονται και αυτά που γίνονται δεν λέγονται..»; ότι οι Άγραφοι αυτοί Νόμοι, είναι ισχυρότεροι των Γραπτών; και όπως λέει και ο τροβαδούρος «..αφού όλα είναι άγραφα κάτι θα βγει..»;

-«..Άκου δω μικροαστάκο..» που καρτερείς να προστατέψουν τη ζωή και την περιουσία σου, οι «...μπάτσοι, τα γουρούνια, οι δολοφόνοι..».. δημόσιοι υπάλληλοι είναι, αγγαρεία κάνουν, το ρολόι κοιτάνε, να τελειώσει η βάρδια, τον μισθούλι περιμένουν «..ποινή εκτίουν..» «..αποτρεπτικές γλάστρες είναι..» !!

-Είτε στην κρεβατοκάμαρα του σπιτιού σου είσαι, είτε στα σύνορα και στη σκοπιά, αν μπουν κλέφτες ή εχθροί, μην το ρισκάρεις, «..κάνε πως κοιμάσαι..» ρίξτο στο ροχαλπτό, ασ τα κάνουν ρημαδιό.

-Μην περιμένεις να σου βρει το δίκιο, η «..Θεόστραβη..», δεν βλέπεις, που αυτή δεν «βλέπει» την «τύφλα» της; οι Δικαστές έχουν άλλη δουλειά, ασχολούνται με τα αναδρομικά, να χτίσουν βίλες στα Δικαστικά.

-Δεν ακούς συνέχεια βρε όρνιο καμαρωτό, ότι θα έχεις μια «...Δίκαια Δίκη...»; αν δεν μεταμορφώθηκες εντελώς από την «.Κίρκη..»!! βρες λίγο μυαλό, να δεις τι εννοώ!

-Άσε τη Βουλή, με σένα θα ασχοληθεί; οι «Φουρτουνάκιδες» και οι «Βροντάκιδες» έχουν και αυτοί άλλη δουλειά, πρέπει να βολέψουν το κουμπαροσυμπεθεριολόγι τους και «...τα δικά τους, τα παιδιά.»

-Τόσο ξεροκέφαλος λοιπόν είσαι, γιατί πειθαρχείς, πλήρωνες και συνεχίζεις να πληρώνεις, δεν βλέπεις δεν ακούς, δεν νογιάς, ανεπίδεχτος μαθήσεως είσαι, που ζεις; «Λαός στην Εξουσία.» είσαι, γιατί Νομοτάσσεσαι, τα παγκάρια για σένα αδειάζω «...Τσοβόλα δώστα όλα...» κραυγάζω, γενική συγχώρεση και δικαιώματα μοιράζω, ευθύνες και υποχρεώσεις αναζητάς, για φιλοσοφίες τσαμπουνάς;

-Τι θέλεις άλλο να κάνω για να πειστείς, τα κατώτερα ένστικτα καϊδεύω, «...άρτον και θεάματα...» προσφέρω, το «Γιούρο» θριαμβευτικά σου κουβαλώ, Ολυμπιάδες οργανώνω, παλαιούς και νέους Θεούς και Δαίμονες επικαλούμαι, τον Απόλλωνα φωνάζω, τι Δάδα του ανάβω, «... Άθεος...» δηλώνω, το Άγιο Πνεύμα «...ξεφτερουγίσα...», το Άξιον Εστί κατέβασα, την Αγιά Βαρβάρα σου κουβάλησα.

-«...Σημεία και Τέρατα συμβαίνουν...» καντήλες κουνιούνται, εικόνες δακρύζουν, θαύματα γίνονται, γιατί δεν συγκινείσαι αναισθητε, άθεε, άπιστε, αιρετικέ, ασεβή, αλλόθρησκε, απροσάρμοστε στα Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, στο «...γύψο...» θέλεις να σε ξαναβάλω;

-Τι άλλο μου μένει πλέον να κάνω με σένα, βολεμένη νοικοκύρη, τρομαγμένη μικροαστέ; αφού ούτε αντιδράς, ούτε διαμαρτύρεσαι, ούτε από μένα προβληματίζεσαι, ούτε από τους άλλους παραδειγματίζεσαι, ούτε από «γράμματα παίρνεις», ούτε από «κολλυβογράμματα» καταλαβαίνεις, το σύνδρομο του χάρακα, της βίτσας και του φούσκου ακόμα κουβαλάς;

-Έχω δίκιο που επιμένω ότι ανήκεις στο «...Χρονοντούλαπο της Ιστορίας...»; στη σιωπηρή και αδρανή πλειοψηφία και στα «συνήθη υποζύγια»;

-Κάτσε λοιπόν νοικοκύρη μου, στο τιμεντένιο σου κλουβί, άραξε στον καναπέ, φάε το κουτόχορτο από το χαζοκούτι, χαμήλωσε σαν την γκαμήλα να σε διπλοφορτώσω, πλήρωνε και τα σπασμένα των άλλων, ψήφιζε που και που, κοίτα τέλος πάντων τη δουλίτσα σου και σκάσε, αφού δεν δικαιούσαι πλέον, ούτε να ομιλείς, ούτε να αντισταθείς.

-Στοχοποιημένος είσαι γενικά, για ρίξε μια ματιά στα νέα συνθήματα, που γεμίζουν της Γλάστωνος τα τοιχιά από τα δικά μας τα «...παρδαλά...» παιδιά «...ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΙΟΙ ΔΟΛΟΦΩΝΟΙ...που φτιάξατε την περιουσία σας, με αίμα ... θα έρθουμε ξανά...»!!

-Τέρμα λοιπόν αυτά που ξέρεις και νομίζεις, «... τα ποτάμια επί τέλους, θα γυρίσουν πίσω.» Ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, «...οι Πρώτοι έσονται Έσχατοι και οι Έσχατοι Πρώτοι» και αφού η Εκκλησία δεν σε αφορίζει, θα το κάνω εγώ, θα σε «...χαρακτηρίσω...» επικίνδυνο «...Εχθρό του Λαού...».

.....

Κάπως έτσι αποκωδικοποιώ διαχρονικά, όλα αυτά τα αλλοπρόσαλλα μηνύματα, του εκά-

στοτε «Γκουβέρνου», αφού αυτό το Κράτος δεν έχει μόνο συνέχεια και συνέπεια στην ανοχή της ανομίας, της αυθαιρεσίας και της παραβατικότητας, αλλά και στην επιβράβευσή της!!

Αν είσαι νομοταγής πολίτης, ανήκεις στη «σιωπηρά πλειοψηφία» κοινώς ατύχησες, αφού το ενδιαφέρον αυτού του Κράτους, είναι μονίμως στη «...θορυβώδη μειοψηφία...» αυτή χρειάζεται δικαιώματα εσύ μόνο υποχρεώσεις.

Επειδή όμως σε αυτή τη χώρα, της ηθικής παρακμής και του ξεπεσμού, όλα τα πράγματα είναι μόνο «λεφτά», θα παρακάμψω, θα ξεχωρίσω, όλα τα άλλα, που τόσο με φουρκίσανε και θα ασχοληθώ μόνο με τα οικονομικά, τα άλλα θα τα «..αναλύσω..» άλλη φορά.

Αν παράγεις, λοιπόν, αν κερδίζεις, θα τραβήξεις την προσοχή των «Οργάνων» και τον φθόνο των γειτόνων, είσαι εκ προοιμίου ύποπτος, κανείς δεν ενδιαφέρεται για παραγωγή πλούτου, αλλά για την διανομή και την αρπαγή του, για το πως θα πληρώσουν και θα ξανα-πληρώσουν, οι μονίμως ύποπτοι, με το γενικό χαρακτηρισμό, «..έχοντες και κατέχοντες...».

Έκανα λοιπόν πολλές σκέψεις, για την συνεχώς και διαχρονικώς επαναλαμβανόμενη ιστορία των νομοθετικών παρεμβάσεων, των «αθώσεων» και των «ρυθμίσεων».

Πρώτα - πρώτα σκέφτηκα μήπως διαπράττω αμάρτημα, μήπως δεν είμαι καλός Σαμαρείτης, μήπως ξέχασα τον πλησίον μου, τον φτωχό Λάζαρο, τους δύο Χιτώνες, την αλληλεγγύη, μήπως δεν είμαι όπως λέει και το αλλόθρησκο Κοράνι «..ελεήμων και ευσπλαχνικός..», μήπως κολάζομαι «εν λόγω, εν έργω, εν διανοία» και παρερμηνεύω ακόμη και τα Ευαγγελικά μηνύματα;

Στον πάτο του βαρελιού έφθασε η Χώρα, δεν πρέπει να βρει τρόπους, να μαζέψει από όπου μπορεί; να πληρώσει τους έξω, να ανακουφίσει τις ευαίσθητες ομάδες, να αντιμετωπίσει την ανθρωπιστική κρίση; κινδυνεύει η Κοινωνική Συνοχή.

Μήπως δεν είμαι τελικά ούτε Χριστιανός, ούτε πατριώτης, αλλά απλά, ένας βολεμένος προνομιοχός μικροαστός, «...πραγματικός εχθρός του Λαού..»;

Επειδή δηλαδή μαζί με τα «..ξερά..» θα καούν και μερικά «..κλωρά..», επειδή με το «βασιλικό» θα ποτιστεί και η «γλάστρα» καταδικάζω εκείνους που δεν μπορούν να πληρώσουν που έκλεισαν λόγω κρίσης τις επιχειρήσεις τους, που είναι άνεργοι, που είναι άστεγοι και δεν έχουν «..που την κεφαλήν κλίνε..»;

Στο κάτω - κάτω της γραφής, αφού μπορώ και πληρώνω, σημαίνει ότι έχω δουλειά, βγάζω λεφτά, ανήκω στους τυχερούς, τους «προνομιούχους», κοινώς αντέχω, άρα πρέπει να νοιώθω ευχαριστημένος που μπορώ και πληρώνω και όχι να διαμαρτύρομαι.

Όχι - Όχι δεν μιλάω για αυτούς που και να θέλουν δεν μπορούν να πληρώσουν και σε 200 δόσεις να τα κόψεις, ούτε για όσους κλείσανε τα καταστήματά τους, λόγω της κρίσης

και έμειναν έκθετοι και ανασφάλιστοι ή για τα δύο εκατομμύρια άνεργους, που έχουν μικρή ή και καθόλου δυνατότητα να πληρώσουν, ούτε για όσους κοιμούνται στα παγκάκια και τρέφονται από τα συσσίτια της Εκκλησίας, ούτε για όσους είχαν την ατυχία να είναι «πίσω από τα κάγκελα».

Για τους άλλους μιλάω, τους «ξύπνιους» και «πονηρούς», τους «μάγκες», τους «Ελληναράδες», που ενώ μπορούσαν, έβρισκαν και βρίσκουν πάντα λόγους, να μη θέλουν να πληρώσουν.

Εννοώ εκείνους που έκαναν τις εισφορές, το ΦΠΑ και τους φόρους κινητή, ακίνητη και χρηματιστηριακή περιουσία, που την ξόδεψαν σε κατανάλωση, σε καλοπέραση, ταξίδια και τζόγο, που μειδιούν έξω από τα κάγκελα, παρ' ότι έχουν άλλοθι, αφού αυτοί κανονικά «...άκουσαν και δεν παράκουσαν την φωνή αυτής της Πατρίδος...»!!

Για εκείνους με τις off shore, με την κλιδάτη ζωή, που δεν έχουν τίποτα στο όνομά τους και για όσους έβγαλαν έξω τα κεφάλαια και περιμένουν τη Δραχμή, για να παρουσιαστούν ως Σωτήρες και να ανακηρυχτούν Ευεργέτες.

Για τους Κρατικούς Υπαλλήλους που με ένα μισθό έχτισαν αμύθητες περιουσίες, για τον Διευθυντή της Τράπεζας μιλάω, που βγήκε με παχυλή σύνταξη και παχυλό εφ' άπαξ, στα 55 του, που δεν πληρώνει «...γιατί να τους τα δώσω;... ποτέ δεν πληρώνω... περιμένω ρύθμιση, επισκέυασα με αυτά, το πατρικό στο Καρπενήσι και το νοικιάζω, παίρνοντας τα νοίκια.. αγόρασα και ένα διαμέρισμα στην κόρη μου, με δάνειο, από την πρώην τράπεζα ..και αυτούς τους καθυστερώ, θα επιμηκύνω τις δόσεις ...δεν σηκώνω τα τηλέφωνα, κορόιδο είμαι, ποιος πληρώνει σε αυτή τη Χώρα ... θα περιμένω διαγραφή, το έκαναν παλαιά και οι άλλοι, με τα δάνεια, τα Αγροτικά...»!!

-Για τον άλλο Τραπεζίτη, που σε πίζε ασφυκτικά να σου βάλει στον αποταμιευτικό λογαριασμό σου ένα αχρείαστο δάνειο, για να πιάσει το στόχο και να το επιστρέψεις στη συνέχεια, αλλά όχι πριν προλάβει να πάρει τα BONUS χορήγησης δανείων, αλλά και αύξησης καταθέσεων «...με ένα άσφαιρο σπάρο δύο τρυγόνια...» και να τα στείλει στα Κάϊμαν !!!

-Για τον εργολάβο μιλάω, που έχει δύο μεζονέτες, τρία διαμερίσματα, ένα εξοχικό σε νησί, ανακαινισμένο πατρικό στο χωριό του, τρεις κούρσες, ένα φορτηγό, τζιπ 4X4, σκάφος στο ρεμέντζο, και υπηρέτρια στο σπίτι, που διαπλεκόμενος με τον έφορο, προσπαθούσε να «...ρυθμίσει...» ένα εκατομμύριο φόρους που έφαγε, τώρα βέβαια δεν τον έχει ανάγκη, αυτό – ρυθμίστηκε, γλίτωσε πρόστιμα και μίζες!!

-Για τον άλλο, τον Επιχειρηματία με πολλά χρηματιστηριακά κέρδη, με όροφο-διαμέρισμα 350τ.μ, με έπιπλα από την Ιταλία, ακριβά χαλιά και πίνακες, που βλέπει πιάτο το Σαρωνικό με τρία υπόγεια παρκινγκ, με βίλλα με αλεξίσφαιρα τζάμια και πισίνες στην Αίγινα, που περιμένει ρύθμιση για να πληρώσει, αλλά τ' όνομά του φιγουράρει στη λίστα LAGARD!!

-Για κείνον από το Αγρίνιο που δεν λέει να πληρώσει τις υποχρεώσεις του, «...χρωστάω,

μου χρωστάνε.. δεν πληρώνω, μην πληρώνεις, δεν πληρώνω κανέναν, ούτε εισφορές, ούτε εφορίες, έχω κάτι χρυσές λύρες, δεν θέλω να τις χαλάσω, περιμένω γενική διαγραφή των χρεών..»!!

-Για τον άλλο επιχειρηματία, που πτώχευσε την επιχείρηση και απέλυσε χωρίς αποζημίωση τους εργαζόμενους, που άνοιξε καινούργια σε άλλο όνομα, που τρώει ψάρια «θεριά», καραβίδες και γαρίδες στο Τουρκολίμανο και ανοίγει σαμπάνιες για τις Ρωσίδες, αλλά περιμένει Χαριστική ρύθμιση, για τα τέσσερα πέντε εκατομμύρια που χρωστάει, επιδιώκει την ίδια ρύθμιση με τον άλλο, που θα εξοφλήσει τα χρωστούμενα σε 457 χρόνια!!

-Για όλους όσους χρεοκόπησαν δολίως και περιμένουν Νομοθετική ρύθμιση για τη λεγόμενη 2^η ευκαιρία, για να επανέλθουν δριμύτεροι.

-Για τον άλλο τον «κρουπιέρη», που λόγω παραγωγικότητας και θεάρεστου έργου, δεν πληρώνει, για να εκδικηθεί το Κράτος, επειδή του κούρεψαν το εφ' άπαξ και από 200.000!!! που έπρεπε να πάρει, του δάσωνε μόνο 110.000!!! και καταριέται το διαφθαρμένο κοινοκρατικό κράτος της Πασοκο-Νέο Δημοκρατίας, περιμένοντας δικαίωση από τους ΣΥΡΙΖΑΙΟΥΣ!!

-Για τον μανδρά αυτοκινήτων, που αγόραζε και πούλαγε με εξουσιοδοτήσεις και δεν «υπήρχε» πουθενά, ούτε φορολογικά ούτε ασφαλιστικά, που με θράσος προέβλεπε «...και σεις κορόιδα που πληρώνετε και εγώ που δεν πληρώνω την ίδια σύνταξη θα πάρουμε..»!!

Έπεσε έξω βέβαια στις προβλέψεις, αφού εκείνος «χρήστηκε» αγρότης !! παίρνει σύνταξη του ΟΓΑ 380 ευρώ το μήνα, ενώ τα κορόιδα είναι αμφίβολο έστω και στα 67 αν τελικά ο ΟΑΕΕ θα δώσει το αντίστοιχο ποσό, αφού ο Διοικητής του Ταμείου επιβεβαίωσε, πολλάκις, ότι σήμερα «..ένας πληρώνει, ένας χρωστάει, ένας παίρνει σύνταξη...και ένας άλλος περιμένει να την πάρει..».

-Για τον Μικροβιολόγο μιλάω, που λειτουργεί δύο ιατρεία, ένα στα Βόρεια προάστια και ένα στην παραλία, που δεν κόβει ποτέ απόδειξη, που δεν πληρώνει εργαστήρια, αφού τα δείγματα τα παίρνει μαζί του στο Κρατικό Νοσοκομείο που εργάζεται, που είχε πάντα επιστροφή φόρου και επειδή ενοχλήθηκε από το χαράτσι της ΔΕΗ και την επιβουλή του ΕΝ.Φ.Ι.Α, για τα ακίνητα που έκτισε, πήγε με τη Χρυσή Αυγή!!

-Για τον μεγαλογιατρό με τα φακελάκια, που είχε επιστροφές φόρων, αλλά εκατομμύρια στους λογαριασμούς, για τον άλλο που σου λέει 180 με απόδειξη, 100 χωρίς.

-Για αυτούς με τα «KOMPRESSOR» που προσχώρησαν στο κίνημα «..δεν πληρώνω..» και αντί να πληρώνουν 11 φορές διόδια για Θεσσαλονίκη, σηκώνουν 12 φορές την μπάρα, για να διευκολύνουν και τον ακολουθούντα, να μην πληρώσει.

-Για το νεόπλουτο «..τσικουναργιό...» με τα «..φρου - φρου και αρώματα..» που επιδεικνύοντας τις Louis Vitton και τα Armani, δεν ακυρώνει το εισιτήριο σε τρένα και λεωφορεία, «..αγωνιζόμενο..» για τη δωρεάν μεταφορά, είναι το ίδιο αυτό «..σινάφι..», που όταν ταξι-

δεύει με τα πλοία, ξαπλώνει αναπαυτικά την «αρίδα» του, σε τρεις θέσεις και καταλαμβάνει και άλλες τόσες για να έχουν «ζωτικό χώρο» τα μπαγκάζια του, και «...ας πάν στο Διάολο οι άλλοι...», που ξερνοβολούν όρθιοι.

-Για κείνους που καταπάτησαν σε όλη την Αττική την Δημόσια και Εκκλησιαστική περιουσία, ξεχερσώνοντας πλαγιές, φυτεύοντας αγριελιές ή τοποθετώντας κυψέλες, για να επικαλεστούν χρησιμότητα, που έχτισαν προεκλογικά παράνομα, που πάλι προεκλογικά έβαλαν ρεύμα, που «..το Δηλώσανε και το Σώσανε...», αλλά αρνούνται να πληρώσουν την έκτακτη εισφορά μέσω της ΔΕΗ και τον ΕΝ.Φ.Ι.Α, ενώ στις πυρκαγιές που κατάκαψαν την Αττική και τα σπίτια τους, αντί να πάρουν κουβά και να σβήσουν καταριότανε την άχρηστη την πολιτεία.

-Και για τους άλλους βέβαια, που έχτισαν εγκληματικά πάνω στα ρέματα και κάθε φορά που πνίγονται, σκούζουν, καταριούνται και ζητούν οργισμένοι αποζημίωση.

-Για κείνους, που μέτραγαν διπλά και τριπλά, γελάδια και κατσικο-πρόβατα, αμπέλια και τις επιδοτήσεις των «κουτόφραγκων», τις έκαναν σπίτια, κούρσες, ταξίδια, τις έφαγαν στα σκυλάδικα, τις έπαιξαν μπαρ μπούτι.

-Για τους άλλους, που «μάζευαν» επιδοτήσεις, ενώ δεν έμπαιναν καν στον κόπο να μαζέψουν τα βαμβάκια, που αιωρούμενα, ξεπουπουλιασμένα, παρουσίαζαν το απίθανο θέαμα, ενός «..χιονισμένου..» κάμπου, εν μέσω καλοκαιριού.

-Και για κείνους στην Παραμεθόριο που καταριούνται τους «ανθέλληνες» επιχειρηματίες και το «απάτριδο» χρήμα, επειδή μετέφεραν τις επιχειρήσεις τους στις γειτονικές Χώρες, αλλά οι ίδιοι «φουλάρουν» το ντεπόζιτο και επιστρέφουν με γεμάτο το πορτοπαγκάζ, από την Βουλγαρία, επισκευάζουν τα αυτοκίνητα στην Αδριανούπολη και τα «ρέστα» τα παίζουν στο καζίνο των Σκοπίων, κοντά στη Γευγελή.

-Για τους «κατσικομμένους» πολυθεσίτες – πολυσύμβουλους, που τα παίρνουν «μαύρα»,

-Για τους «..αδέκαστους..» των επιτροπών, που έβγαλαν χιλιάδες, κουτσούς, στραβούς, κουφούς, τρελούς, και παίρνουν σύνταξη «..μαϊμού..» αλλά με θράσος ωρύονται για την ανεργία των παιδιών και εγγονιών τους.

-Για τον Χωροφύλακα της Χούντας, που σπούδαζε παράλληλα και μόλις ολοκλήρωσε τις σπουδές, παραιτήθηκε από το Σώμα για να ασκήσει ποιο «ευγενές» επάγγελμα, σήμερα χάρη στον Ανδρέα, ζει με δύο συντάξεις, η μία του «αντιστασιακού», ως «..εξαναγκασθείς σε παραίτηση...»!!

-Για την άλλο που και αυτός παίρνει σύνταξη «..Αντιστασιακού..»!! ενώ την συγκεκριμένη περίοδο ήταν 5-6 χρονών «..Χτύπησε την καμπάνα ..λέει.. προειδοποιώντας τους Αντάρτες..»!!

-Για τον «ατσαλάκωτο» λεβέντη, που διάγει ζωή τζιτζικα, νοικιάζει γκαρσονιέρες για τις φι-

λενάδες, πίνει τον καφέ του στο Κολωνάκι, αλλά περιμένει ρύθμιση για τους φόρους που δεν κατέβαλε ποτέ, τις «φεσωμένες» κάρτες και για τις 80.000 που χρωστάει στο ΟΑΕΕ.

-Για τον Διαμεσολαβούντα μιλάω, που δεν πλήρωνε τους διακανονισμούς, των ασφαλίσεων και ζητάει με θράσος ρύθμιση και κούρεμα οφειλών.

-Για τις 45 Ασφαλιστικές, που όλα τα ασφάλιστρα έγιναν Ελεύθερη Περιουσία, που έκλεισαν τις Εταιρείες και ακόμη οι περισσότεροι στην πιάτσα είναι, για τις εκκαθαρίσεις των πτωχευμένων μιλάω, που σαράντα Χρόνια τώρα, οι ασφαλισμένοι περιμένουν εκκαθάριση.

-Για τον Μεγάλο Υπουργό της «Αλλαγής», που προτιμά να πεθάνει στις φυλακές, και αυτός και η οικογένειά του, περιμένοντας, «..άφεση αμαρτιών..», αντί να επιστρέψει τα κλεμμένα και να ζητήσει μια ταπεινή συγνώμη.

-Για κείνον τον απίθανο κουλουτουργιαροεπαναστάτη, με δουλειές, του «.. αέρα πατέρα...», που δεν πληρώνει για να κάνει αντίσταση και να γκρεμίσει τον «..σαθρό καπιταλισμό..»!!, που δεν ξεχωρίζει ούτε τα ανακυκλώσιμα «..για να μην κάνει πλούσιο τον καπιτάλα ιδιώτη, που διαχειρίζεται το σκουπιδαριό..» και πετάει το άδειο DANHL στο δρόμο, για να το σκουπίσει ο «...χαραιοφάνης του Δήμου, που τεμπελιάζει στη γωνία...»!!

-Για τον τέμπλο-ανεγκέφαλο, που κοιτάει τον ουρανό και λέει «.. πέσε πάπα να σε φάω..» που περιμένει ξανά το «μάνα», που νομίζει ότι το χρήμα βγαίνει από τις Τράπεζες και η μπριζόλας από το Μαρινόπουλο!!

-Για τον άλλο που είναι στο κίνημα «δεν πληρώνω» που ξελαρυγγιάζεται με το «..Φονιάδες των Λαών Αμερικάνοι.» και «.. ο μεγαλύτερος εχθρός είναι ο Καπιταλισμός..» αλλά το παιδί του κάνει μεταπτυχιακό στη Χώρα του «Μπάρμπα Σαμ» και το σπίτι του είναι εξοπλισμένο με General Electric, το γραφείο του με HP και στο δρόμο επιδεικνύει το iPhone.

-Για τον «Φωτισμένο» Δάσκαλο, που ενώ τα παιδιά του, πρωτοστατώντας στις καταλήψεις και τις ζημιές, εγκαταστάθηκαν με τους κολλητούς τους, στις Λέσχες τις Φοιτητικές, αδιαφορώντας για το πτυχίο και έγιναν ισόβιοι φοιτητές, εκείνος τους ενθαρρύνει να συνεχίσουν, αρνούμενος να πληρώσει τα «..σπασμένα..» τους και καταριέται νυχθημερόν την πλουτοκρατία και το Νόμο της Διαμαντοπούλου, που «..στερεί από ..Εργατικό Κίνημα.. τους ..Ηγέτες.. του..»!!

-Για τον «..ψυχανεμισμένο..» «..ουφόπληκτο..» που δεν πληρώνει, «..αφού όλα τα «πολύτιμα..» παραδίδονται στους εξωγήινους και φεύγουν από τον πλανήτη και όχι μόνο το ασήμι, ο χρυσός η πλατίνα και τα διαμάντια, αλλά μας παίρνουν και το νερό ...» και περιμένει να τον «..υφαρπάξουν..» τα Νεφθαλείμ !!!

-Για τους «..Βατοπεδιανούς..» Τσιφλικάδες-Κτηματομεσίτες, με τα «Ταπιά» και τα «Χρυσόβουλα», που «Αγιάζουν», φτιάχνοντας κομποσκοίνια και «κομποδέματα», «ευλογώντας»

και «συγχωρώντας», εαυτούς και αλλήλους.

-Για τον «..Άγιο..» που καμώνονταν ότι ζει με τις λειτουργίες, αλλά το προσωπικό «παγκάρι» στην τράπεζα, ξεπερνά τα δύο εκατομμύρια.

-Για τους τραπεζίτες, με τα τοκογλυφικά επιτόκια, που έχουν τεράστια ευθύνη για την κατάντια της Χώρας, που τους πληρώσαμε δις την Κεφαλαιοποίηση και ως αντάλλαγμα μας μηδένισαν τις μετοχές μας, που δεν τους φτάνουν οι τραπεζικές εργασίες, θέλουν και τις Ασφαλιστικές.

Αντί να σου πουν ευχαριστώ που πληρώνεις ακόμη, σου ζητάνε ΑΦΜ ταυτότητα, τπλέφωνο, διεύθυνση, στεφανοχάρτι, άλλως δεν δέχονται ούτε να πληρώσεις....!!

-Εσύ υπογράφεις, ακόμη και όταν τους τα δίνεις!! όχι αυτοί που τα παίρνουν !!

-Προστατεύουν το Τραπεζικό σύστημα, από την παράνομη κυκλοφορία του χρήματος, σε λίγο θα συναλλασσόμαστε μόνο ηλεκτρονικά και με πλαστικές κάρτες, μπορεί να μας χτυπήσουν και τον γνωστό αριθμό στο χέρι ή στο κούτελο, που χωρίς αυτόν πλέον, δεν θα μπορούμε ούτε τσίχλα να αγοράσουμε.

-Δεν θέλουν να πιάσουν τους κλέφτες που τα στέλνουν στην Ελβετία και τα εξωτικονήσια και μαντρώνουν ασφυκτικά, το «..λιανοτούφεκο..» και τους συνεπείς.

Είναι αποφασισμένοι να ελέγξουν, με κάθε τρόπο, ακόμη και τον «..ήχο και την οσμή του χρήματος..».

-Για τους καλανάρχες με τις δωρεάν συχνότητες και τα αγύριστα δάνεια.

-Για κείνες τις χιλιάδες των «..Ρυθμισμένων..» μιλάω, που τρέξανε και πληρώσανε με την πρώτη και ανερυθρίαστα τις οφειλές, χωρίς τις προσαυξήσεις, δικαιώνοντας εκ των υστέρων ότι «..λεφτά υπήρχαν..».

- Για τους πονηρούς και αναισθητους, που καμιά ρύθμιση δεν τους «ακουμπά», που με το ζόρι θα πληρώσουν την πρώτη δόση, για να πάρουν το προσωρινό «συγχωροχάρτι» και να κάνουν τις δουλειές τους, μέχρι την επόμενη ρύθμιση.

- Όλους αυτούς που προτάσσουν χίλιους λόγους, αλλά δεν έχουν καμιά δικαιολογία, αυτούς τους ..λεβέντες.. τους χρυσότερους αετούς, των οποίων ουκ έστιν αριθμός, που η Λεβέντικη Πολιτεία μας διαχρονικά και μόνιμα τους περαιώνει, τους ρυθμίζει, τους χαρίζει, τους αθώνει, τους νομιμοποιεί, τους δικαιώνει και τους παρασημοφορεί, για να επανέλθουν δριμύτεροι!!

Ανατριχιάζω λοιπόν με τον εαυτό μου, όταν συνειδητοποιώ, ότι ενώ ζω σε αυτή την παραβατική Χώρα, της αντιπαροχής, της αυθαιρεσίας, «..της Καταστροφικής Σαφήνειας...», σε αυτή την απίθανη πραγματικότητα, του «..μπάτε σκύλοι αλέστε...», αν γύριζα πίσω στο χρόνο και γνωρίζοντας εκ των προτέρων τι θα συμβεί και πάλι έτσι θα έπραττα, πάλι θα

πλήρωνα πρώτα τις υποχρεώσεις και μετά θα κοίταζα για τα άλλα, δεν θα άντεχα να περιμένω ρύθμιση, κούρεμα, χάρισμα, τον ερχομό των «...Συνιστωσών...» του ΣΥΡΙΖΑ.

Προσπαθώ να ψυχαναλυθώ τι ακριβώς μου συμβαίνει, τι άνθρωπος είμαι, τι πολίτης, τι είδους Έλληνα, νομοταγής, υπεύθυνος, συνεπής, πατριώτης, άνθρωπος του χρέους, μήπως είμαι νομο-φοβούμενος ή θεοφοβούμενος, άτολμος, κιοτής;... μπας και είμαι.. «...ματιασμένος...»; «...ψεκασμένος...»;

Προς στιγμήν με κατέλαβε κάποιου είδους μεταφυσική παρηγοριά, σκέφτηκα ότι μάλλον είμαι έντιμος και ηθικός, αλλά πάλι έχω ενδοιασμούς, μήπως συγκαταλέγουμε σε εκείνους τους ..κήρυκες της ηθικής.., που πολύ θα ήθελαν να παρανομήσουν, αλλά επειδή δεν μπορούν, επειδή φοβούνται να το κάνουν, το ρίχνουν στην εύκολη καταγγελία; αφού ουδείς αναμάρτητος.

Μετά σκέφτηκα ότι είμαι ένα απλό κορόιδο, ένας βλάκας ή ένας M@λ@κ@ς!! με περικεφαλαία, ίσως κατοικώ σε λάθος Χώρα, αλλά και αυτά, τα απέρριψα.

Στον καθρέφτη μου, με γνήσιο Έλληνα μοιάζω και αν ήμουν βλάκας, αν ήμουν αφελής, αν ήμουν κορόιδο ή μεγάλο κορόιδο και όλα τα άλλα, θα μπορούσα να κάνω την όποια προκοπή σε αυτή τη δουλειά; να έχω την εμπιστοσύνη πελατών και συναδέλφων, να συντηρώ οικογένεια; να σπουδάζω παιδιά; να στέκομαι ακόμη όρθιος, μετά από 10 χρόνια κρίσης;

Ο εγωισμός μου, η εξυπνάδα μου, η φιλαυτία μου, δεν αποδέχθηκε αυτούς τους αυτοχαρακτηρισμούς, χρόνια γυρίζω και συναντώ ομοιοπαθείς ανθρώπους με τα ίδια ακριβώς κουσούρια με μένα, με τα ίδια μυαλά.

Κάτι άλλο λοιπόν μου συμβαίνει, πρέπει να κάνω καλλίτερη ενδοσκόπηση, απέρριψα τόσο το «...επιλεκτικό ψέκασμα...» και «...τις ουσίες στις τροφές.» όσο και τη βασκανία και την περίπτωση βουντού.

Μετά από πολύ και ώριμη σκέψη, βάζοντας κατά μέρος σταυρόλεξα, πετονιές και κουβάρια, φυσικούς και μεταφυσικούς προβληματισμούς τις εδραιωμένες προκαταλήψεις, ακόμη και τις εξωγήινες παρεμβάσεις, των «...γκρίζων...», κατέληξα στην ποιο απλή εκδοχή.

Είμαι «...Ασθενής...», **είμαι Άρρωστος και μάλιστα βαριά Άρρωστος!!**

Πάσχω από ανίατη νόσο, κάτι ανάμεσα από μαλάρια, νόσο των πτηνών και σπογγώδη εγκεφαλίτιδα .

Παρ όλη την επικρατούσα κατάσταση, δεν μπορώ, πώς να το πω, φοβάμαι να παρανομήσω, αδυνατώ να προσαρμοστώ, να «...βγω από το κουτί...», «...να πατήσω... να βγω από τον κύκλο...», δεν θέλω να τα βάλω με το Κράτος, να έχω μπερδέματα με το νόμο, δεν αντέχω τις εκκρεμότητες, ειδικά τις Οικονομικές, δεν θέλω να ΧΡΩΣΤΑΩ, όταν νοιώθω ότι χρεωστάω τρελαίνομαι, δεν μπορώ να λειτουργήσω, να κοιμηθώ, βλέπω εφιάλτες, πετάγομαι από το κρεβάτι μου φωνάζοντας «...Δεν Χρωστάω Δεν Χρωστάω...»! «...Είμαι Νομοτα-

γής.» δεν είμαι ...απατεών...!!

Αντιθέτως δεν νιώθω το ίδιο όταν μου χρωστάνε, μέσα μου έχω αθώωσει όλους όσους κατά καιρούς με «..ρίξανε..», ή μου φάγανε ασφάλιστρα ή τα δανεικά που τους έδωσα και για αυτά ακόμη, τον εαυτό μου οικτίρω.

Παρ' ότι λοιπόν, ο «πλησίον» μου με προκαλεί με τα «..έχπ..» του, με κατακρίνει και με περιφρονεί, ως αποτυχημένο και ανεπρόκοπο, θεωρώντας με ταυτόχρονα και «..καρφί..», αφού παριστάνοντας τον νομιμόφρονα, δεν καρφώνω μόνο τον εαυτό μου, εκθέτω και τον δίπλα...!!

Παρ' ότι η Πολιτεία, και το εκάστοτε «Γκουβέρνο» με βομβαρδίζουν με σεμινάρια παραβατικότητας και από δίπλα η Εκκλησία μου κλείνει και αυτή το μάτι.

Αφού σε αγαστή συνεργασία ή Πολιτεία ανταμείβει και χαϊδεύει τους αμετανόητους, και η Εκκλησία κατά προτεραιότητα, τους μετανιωμένους, και οι δεδομένοι, είναι και από τους δυο... διπλά τιμωρημένοι.

Παρ' ότι ηχεί ακόμη στα αυτιά μου η ρήση του Αιωνόβιο παππού μου «...αυτή τη χώρα παιδί μου, Κλέφτες τη λευτερώσανε και κλέφτες τη διοικούνε..»!! παρ' όλα αυτά, η αφεντιά μου παραμένει βαριά άρρωστη, επικίνδυνα ασάλευτη, αρνούμενη να πάει για εξομολόγηση, να κάνει «εμβόλιο», να πάρει «θεραπεία», να μπει σε «πρόγραμμα», να κάνει κάποια προσπάθεια να κερδίσει τέλος πάντων, τον σεβασμό και την εκτίμηση των άλλων, αφού ως γνωστόν, αν δεν είσαι παραβάτης, αν δεν χρωστάς σε αυτή τη Χώρα, ούτε καν το «Γκουβέρνο» σε υπολογίζει.

Το χειρότερο όμως από όλα είναι, ότι δεν προτίθεται να αλλάξω Χώρα, αδυνατώ να το σκεφτώ!!

Η συμπεριφορά μου λοιπόν, ως πολίτης αυτής της Επικράτειας, με κατατάσσει αυτόματα στους «..φτωχούς το πνεύματι..» κοινώς, σε κείνους που γενικά «.. χρωστάνε της... Μιχαλούς...»

Κανείς λοιπόν δεν μου φταίει, δικό μου είναι το πρόβλημα, ούτε καν το μπόνους συνέπειας και νομιμοφροσύνης που εξήγγελλε η κυρία Βαλαβάνη, με ακούμπησε.

Νοιώθω «..δεμένος στο μεσαίο το κατάρτι..» οι «..σειρήνες..» δεν με συγκινούν, βεβαιώνω το «..Γκουβέρνο..» ότι θα παραμείνω το σύννηθες υποζύγιο, δεμένος σκύλος, ούτε με κινίνα, ούτε με εμβόλια, ούτε ψυχοφάρμακα, ούτε με εγχειρήσεις, σώζομαι, ούτε «..φόλα..» με πιάνει.

Η αρρώστια μου, είναι χρόνια και ανίατη, δεν παίρνει γιαιτρεία αλλά ευτυχώς ή δυστυχώς για το «..Γκουβέρνο..», δεν είναι κολλητική.

Η νέα «...Για Πρώτη φορά Αριστερή Κυβέρνηση...» από τη μια υπόσχεται ότι θα σκίσει τα «..παλιά κιτάπια..», θα επανιδρύσει «..Κράτος Δικαίου..» και θα φέρει ισονομία, από την άλλη,

υπερασπίζεται & δοξάζει συνειδητά τη «..θορυβώδη μειοψηφία..» στεφανώνοντας ποικιλοτρόπως, αθλώνοντας και υποστηρίζοντας τα δικαιώματα του κάθε λογής «...Φτωχοδιάβουλου...» ξεχνώντας ότι οι νοικοκυραίοι, η πλειοψηφία δηλαδή, έχει & αυτή τα δικά της.

Αδυνατώ να πιστέψω, ότι θα υπάρξει Εξουσία, οιασδήποτε απόχρωσης, που θα θελήσει, που θα προσπαθήσει έστω, να αλλάξει το DNA αυτής της Χώρας και επειδή δεν ελπίζω σε κάτι τέτοιο, προτείνω στους Κυβερνώντες να αλλάξουν το DNA, το ΙΧΩΡ, του δικού μου «..σιναφιού...».

Προτείνω λοιπόν, να μας «μαζέψουν..», να μας εντάξουν σε πρόγραμμα αναμόρφωσης και αποτοξίνωσης, να μας παίζουν νυχθημερόν το έργο «..Δεν πληρώνω.... Δεν πληρώνω..» να μας επανεντάξουν στην «Υγιή» Ελληνική Κοινωνία, να μας κάνουν γνήσιους Ελληναράδες, Ελληνορθόδοξους, Έ-ψιλον..!!

Να μας «..Από-Ρυθμίσουν..», στην ανάγκη να μας κάνουν λοβοτομή, να σβήσουν από τη σκέψη και τα όνειρα μας αυτόν τον εφιάλτη, που ενώ στους άλλους χαρίζει βαθύ και μακάριο «..ύπνο δικαίου..» χωρίς ενοχές, εσένα σε κάνει, την ημέρα να παραμιλάς και το βράδυ να πετάγεσαι από το κρεβάτι και να φωνάζεις ...δεν Χρωστάω !!!.. Δεν Χρωστάω..!!! ..αφήστε με είμαι συνεπής!!! είμαι νομοταγής..!!

Να μας στείλουν δηλαδή, όλους εμάς, σε Σανατόριο, σε άσυλο για αναμόρφωση, σε Στρατόπεδο, σε κάποιο ξερονήσι, στη Γυάρο ας πούμε, στη Μακρόνησο, που στέλνανε παλαιότερα τους ιδεολογικά αντιφρονούντες, στο Γκουαντάναμο εν ανάγκη και πάνω από την κεντρική πύλη του όποιου Στρατοπέδου, να αναγράφεται με μεγάλα και ευανάγνωστα γράμματα η φράση: «..**ΕΛΛΗΝ ..ΑΣΘΕΝΗΣ...**»

Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Μέλος Δ.Σ
Πρόεδρος Τμήματος Υπηρεσιών Ε.Ε.Α
Αθήνα 3 Ιουνίου 2015

* Το κείμενο αυτό αναρτήθηκε στην ηλεκτρονική σελίδα του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών στις 5/6/2015, με τον τίτλο «Επίκαιρο Αφήγημα».

Μπαμπαααά..Γονέα 2...θα με... θηλάσεις...εσύ...;

(Next Deal, 2019-02-18)

Το 1975 κυκλοφόρησε στην Ελληνική αγορά ένα βιβλίο με τίτλο «Ο άνδρας και πως κατασκευάζεται...» των Ζωρζ Φαλκόνε & Ναντίν Λεφωσέρ.

Ήταν λίγο μετά από εκείνη την ανήσυχη περίοδο της γενικής αμφισβήτησης, με τα κοινόβια, τους χίπις, το φεμινιστικό κίνημα, τους αγώνες των γυναικών για ισότητα και οικονομική ανεξαρτησία, την σεξουαλική απελευθέρωση, τις εκτρώσεις, τα αντισυλληπτικά, τον αναρχισμό, τις περίεργες αιρέσεις.

Εποχές Ψυχρού πολέμου, με μπόλικες δικτατορίες, αλλά και Επαναστατικά Κινήματα και τρομοκρατικές Οργανώσεις, «Ερυθρές» Ταξιαρχίες, «Κόκκινοι Στρατοί» και «Λευκά κελιά», «Φωτεινά και ...σκοτεινά μονοπάτια», «Μαύροι και ...άσπροι Σεπτέμβρηδες» & εγχώριοι «Νοέμβρηδες», Βιετνάμ, θεωρίες του Ράιχ, ιδέες του Σαρτ, μίνι και μάξι φούστες, καμπάνες παντελόνια, παρδαλά πουκάμισα, μούσια και μαλλιά, οτοστόπ, «φράουλες & αίμα», επεισοδιακά φεστιβάλ, μουσική ποπ, κοινόβια, διακοπές στις βραχότρυπες στα Μάταλλα, λίγη μαριχουάνα & LSD, και βέβαια ο Μάιος του 68, με κυρίαρχο αίτημα της νεολαίας «.. δεν θέλουμε λίγα, δεν θέλουμε πολλά, τα θέλουμε όλα και τα θέλουμε τώρα...»!

Τότε λοιπόν κυκλοφόρησε και αυτή η έρευνα των δύο Γάλων κοινωνιολόγων, δύο χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου & ένα, μετά την πτώση της ντόπιας Δικτατορίας, όπου περιγράφουν και καταγράφουν τον τρόπο που χτίζεται και κατασκευάζεται διαχρονικά ο καπιταλιστικός άνδρας και πως βομβαρδίζεται καθημερινά με μηνύματα και το διχασμό που αντιμετωπίζει, από τις ραγδαίες αλλαγές, καθώς αμφισβητείται πλέον, ο ανδρισμός του, από τα νέα δεδομένα.

Πέρα από το την DNA, την ανταγωνιστική φύση, την οικογένεια, το σχολείο, το στρατό, τον κοινωνικό περίγυρο, την θρησκεία κλπ. Το σύστημα, μέσω ψυχαναλυτών, ερευνητών και δημοσκοπών, κινηματογραφικών και τηλεοπτικών παραγωγών, πορνογραφικών ταινιών, χάρτινων και ηλεκτρονικών εντύπων, συνεντεύξεων, εικονογραφημένων παιδι-

κών περιοδικών, παιχνιδιών, παραμυθιών κ.α, βομβαρδίζουν ανηλεώς το συνειδητό και υποσυνείδητο των ανδρών, με διαφημιστικά μηνύματα για δύναμη, εξουσία ,κατάκτηση.

Στο επίκεντρο & το στόχαστρο: Ωραίες γυναίκες, ντύσιμο, κολόνιες, ξυριστικά, τσιγάρα, ταμπάκο, φαγητά, ποτά, αυτοκίνητα, όλα χτίζουν και συντηρούν την εικόνα ενός άνδρα αρρενωπού, άγριου & καπιταλιστή, δαμαστή ήμερων και άγριων, με εικόνες που παραπέμπουν στην κατάκτηση της Δύσης, των θαλασσών και των στοιχειών, των αιθέρων και των άστρων και βέβαια ακαταμάχητων γυναικοκατακτητών.

«..Εσύ είσαι άνδρας... ..εγώ είμαι άνδρας..., τι άνδρας είσαι..., ...φοράς παντελόνια ρε..., ... είσαι άντρας με πλεμόνια,... με νεφρά, ...με πα....ρια; ...αν είσαι άνδρας βγες έξω..., οι ...άνδρες δεν κλαίνε., ...άνδρες προσοχή...!!!, ... άιντε γυναικούλα..., ...φοράς φουστάνια... Δεν σέβεσαι τα παντελόνια που φοράς...!! κ.α ».

«..Πρόσεχε μην σε τυλίξει καμιά,..... γαμπρός θα πας σε ξένο σπίτι; πρόσεχε μην σου φορέσει ποδιά,..... μην σε βάλει στο βρακί της,.... μην της πλένεις και το βρακί...,μην σε έχει σήκω - σήκω, κάτσε- κάτσε..» και άλλα πολλά.

Η Mercedes κραυγάζει προβάλλοντας το νέο μοντέλο «...με αυτοοοό καμιά δεν σου αντιστέκεται. »!!! και η VW ανταπαντούσε λανσάροντας τον φτωχό σκαραβαίο «...μόνο με αυτό θα δεις αν μετράς..»!!!.

Ο παραδοσιακός «πεινασμένος» άνδρας βρίσκεται σε σύγχυση, σε διχασμό , από τη μια μεριά, το χτισμένο και συντηρημένο πρότυπο και από την άλλη τα νέα δεδομένα.

Αν το παίξει άντρακλας, όπως έχει χτιστεί, και όπως τον προτρέπουν οι βομβαρδισμοί των μηνυμάτων, κινδυνεύει να χαρακτηριστεί από το «νέο κύμα» φαλλοκράτης, μισογύνης, συντηρητικός, δεξιός, φασίστας και να πέσει στη δυσμένεια των γυναικών.

Αν δείξει «ευγενικότητα» κινδυνεύει από το κράξιμο των «δικών» του.

Πολλά παραδοσιακά αρσενικά, για να αποφύγουν τις ρετσινιές και για να γίνουν αρεστοί, ενδύονται τον προοδευτικό, τον αριστερό, τον αναρχικό, τον επαναστάτη, «τρυπώνουν» στο νέο ρεύμα. «Κρύβονται» στην κυριολεξία κάτω από το νέο μανδύα, γίνονται υπέρμαχοι της γυναικείας απελευθέρωσης, φανατικοί υποστηρικτές των φεμινιστριών, επιδέξιοι κόλακες, αφού ήταν ο ποιο εύκολος τρόπος να μπουν στο κοινόβιο, στο χαρέμι, να γίνουν κοκόρια στο κοτέτσι.

Γνωστό μου γεροντοπαλίκαρα, μου έκανε «φροντιστήριο προσαρμογής» επιδεικνύοντας παράλληλα πολυσέλιδο τεφτέρι, που κατέγραφε τα γυναικεία «λάφυρα», να σαν αυτόν τον Τατσόπουλο του Σύριζα, που κοκορευότανε στα κανάλια ότι πέρασε από το «καλαπόδι» το μισό γυναικείο πληθυσμό της Αθήνας!!!

Ένας άλλος συνομήλικος, απροσάρμοστος παλαιομοδίτης αυτός, έμενε σε ισόγεια γκαρσονιέρα, περίμενε την παντρεμένη αδερφή του, κάθε Κυριακή, να του απλώσει

τη μπουγάδα, στον ακάλυπτο, για να μην τον βλέπει το εξαώροφο αμφιθέατρο, ότι κάνει γυναικείες δουλειές.

Προσωπικά παρ' ότι «χτίστηκα» με τα παλαιά υλικά, αναγκάστηκα μετά τον γάμο, να λειτουργήσω στο νέο καθεστώς, λόγω εργαζόμενης συζύγου και μάλιστα με κυλιόμενο ωράριο.

Επειδή δεν υπήρχαν παιδικοί σταθμοί για να αφήσουμε τα παιδιά, ούτε οικονομική ευχέρεια, να πάνε σε ιδιωτικό ή να προσληφθεί ντα – ντα, αλλά ούτε και ο θεσμός της γιαγιάς λειτουργούσε, λειτούργησε η σκυταλοδρομία.

Στη βάρδια μου, αναγκαζόμουν να παίρνω τα δύο παιδιά μαζί μου, στο γραφείο, στις Εταιρίες, στα ραντεβού και να παραμένουν, κλειδωμένα στο αυτοκίνητο, με ρίσκο στο δρόμο, μέχρι να τελειώσει η συνάντηση με τον πελάτη και βέβαια υπήρχε και το «ταγάρι» με τα απαραίτητα τάπερ με το φαγητό.

Το γεροντοπαλικάρο, αλλά και όλοι οι άσπονδοι και ανύπαντροι φίλοι μου, της παλαιάς σχολής, με στομάχισαν..... «...έτσι που κατάντησες φουκαρά μουδεν έχεις παρά να βγάλεις και βυζιά για να τα θηλάξεις...»!!

Ο «τεφτεράκιος» που ήταν και λάτρης του «...κυρίου Αντωνάκη...», άντεξε ως τα 62, τον σπίτωσε μια «..κρεατωμένη...» Αρβανίτισσα στα Μεσόγεια και στα γεράματα αναγκάστηκε να χειρίζεται μπιμπερό και να αλλάζει πάνες!!

Εκείνος ο άλλος,.... ο συνομήλικός μου, όχι μόνο αναγκάστηκε να απλώνει τη μπουγάδα, αλλά η «κωλοπετωμένη» Πυργιώτισσα που παντρεύτηκε, τον παραίτησε από καλή δουλειά που είχε σε πολυεθνική, με το πρόσχημα ότι θα τον διόριζε στο Δημόσιο, μέσω ΠΑΣΟΚ!!! και τον σπίτωσε στην κυριολεξία για μια δεκαετία, να μεγαλώνει τα δύο αγόρια, να ετοιμάζει μπιμπερό, να αλλάζει πάνες, να μαγειρεύει, να σκουπίζει, να φροντίζει για όλο το νοικοκυριό, να απλώνει βέβαια και τη μπουγάδα στο μπαλκόνι, περιμένοντας την επιστροφή της συζύγου, που πολλές φορές γύριζε αργά το βράδυ κάνοντάς του σκηνές, γιατί δεν είχε βάλει για ύπνο τα παιδιά και δεν της είχε ετοιμάσει φαγητό!!!

Ήταν τέτοια η προσαρμογή στο νέο ρόλο, που το μικρότερο από τα δύο αγόρια, τον φώναζε πολλές φορές μαμά !!

Για να δικαιολογήσει τη μετάλλαξη του – «κατάντια», την οποία έφερε βαρέως, επικαλείτο πλέον τον προοδευτισμό και το Σκανδιναβικό πρότυπο, τον βόρειο άνδρα που κυκλοφορούσε με μάρσιππο.

Τα πράγματα έκτοτε προχώρησαν ακόμη παραπέρα.

Οι γυναίκες δεν πήραν μόνο τα παντελόνια, τα ποτά, τα τσιγάρα και τα τιμόνια, από τους άνδρες, πήραν και τα γενικότερα νηία, έχουμε γυναίκες στους στίβους και τις κερκίδες, στο χακί, αξιωματικές, καπεταναίοι, πιλότοι, αστροναύτες, διευθύντριες πολυεθνικών,

Υπουργίνες, Πρωθυπουργίνες, με τους άντρες στη σκιά τους, πέραν από τις γνωστές Αυτοκρατορίσες, Βασίλισσες και «Σοράγιες».

Γυναίκες όχι μόνο χειραφετημένες αλλά και Χειροτονημένες, αφού γκρέμισαν και τα Άβατα των ανδρών, μπήκαν στα «...Σηκό...» των ναών, έχουμε γυναίκες Ιερείς.

Στη χώρα μας διεκδικούν να «..καταπατήσουν..» και το Άβατο του Αγίου Όρους.

Τη δεκαετία του 70 οι γυναίκες ασφαλίστριες ήταν σπάνιο είδος, τώρα μάλλον είναι πλειοψηφία, μεγάλες πολυεθνικές και στον Κλάδο μας διοικούνται πλέον από αξιόλογες γυναίκες.

Παράλληλα έχουμε και σύμφωνα συμβίωσης, ομόφυλους γάμους, παρένθετους γονείς, αλλαγές φύλου, υιοθεσία παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια, μονογαμικές οικογένειες και γυναίκες με αντρικά κουσούρια, τσιγάρα ποτά, ξενύχτια, κ. α.

Στα μπαράκια και τις καφετέριες, είτε πρωί περάσεις, είτε βράδυ, στους δέκα θαμώνες που καταναλώνουν ποτά, πίνουν φραπόγαλα και κλώθουν στριφτά, οι οκτώ είναι γυναίκες, δύσκολο να δεις ανακατωμένες και συμμετρικές παρέες, οι άντρες φαίνεται να λείπουν.

Στα τραπέζια και τους καναπέδες οι λίγοι νεαροί, στα скаμπό οι γυναίκες, όλοι φορούν σχισμένα παντελόνια, επιδεικνύουν τα φανερά και κρυφά τατουάζ, «καθρεφτίζονται» κολλημένοι στα κινητά, αυτό-φωτογραφίζονται συνεχώς και η αθυροστομία πάει σύννεφο.

Το «καμάκι» και η επιλογή, γίνεται πλέον από τα κορίτσια και τα αγόρια στέκουν έκπληκτα και σαστισμένα, αφού οι γονείς τους εξακολουθούν να τα γαλουχούν πως θα γίνουν «άντρακες».

Μεγαλωμένα με το στερεότυπο ότι το ΟΧΙ της γυναίκας είναι ΙΣΩΣ και το ΙΣΩΣ είναι ΝΑΙ, εκεί έξω βρίσκουν ζόρια, διότι τα δεδομένα άλλαξαν, το ΝΑΙ απ' την πλευρά της γυναίκας πλέον, μπορεί να είναι ΙΣΩΣ και το ΙΣΩΣ να σημαίνει ΟΧΙ, νιώθουν ότι «..γύρισε ο λαγός και κυνηγεί το σκύλο..»!!

Τα σημερινά γυναικεία «βρακιά», δεν απαιτούν πλέον πλούσιμο, αλλά φάγωμα.... αφού τα μοντέρνα, είναι από φαγώσιμη γκοφρέτα!!! Ενώ το Αποστολικό «...η δε γυνή ίνα φοβείται.. τον άντρα..» νχει πλέον παράταιρα!!!

Η παντρεία και η τεκνοποιία μετατοπίστηκε κάνα δυο δεκαετίες πίσω, από τα 20 στα 40 και εκτοπίστηκε από την προτεραιότητα για καριέρα, οικονομική ανεξαρτησία, καλοπέραση και από τους 10 που παντρεύονται, οι 7 χωρίζουν και κατά μέσω όρο 1,38!! παιδιά, εκ των οποίων το 1!!! με καισαρική.

Δεν υπάρχουν πλέον περιφρονημένα άκληρα γεροντοπαλικάρα και γεροντοκόρες, αλλά προβεβλημένοι εργένηδες και εργένισσες.

Τα Μέσα Ενημέρωσης, δεν προβάλλουν την συγκροτημένη οικογένεια, μάλλον βάλλουν

κατ' αυτής, διαφημίζουν τις πολύ διαλυμένες.

Στη μόδα δεν είναι οι μανάδες, αλλά οι φανταχτερές, ντελικάτες, ατσαλάκωτες, και άγαιμες Barbie.

Γαλλίδα υπουργός του Μακρόν θεωρεί ξεπερασμένο τον θεσμό της οικογένειας και προτείνει αντικατάσταση των όρων πατέρα και μάνα με τους όρους: Γονέα 1 & Γονέα 2!!!!

Νέοι άνδρες και γυναίκες αντί να κρατούν μωρά, προσανατολίζονται σε υιοθεσίες, οδηγούν σκύλους, καϊδεύουν γάτες και τους δίνουν ανθρώπινα ονόματα, τα ντύνουν με μωρουδίστικα ρούχα, τα πάνε κομμωτήριο, βολτάρουν στους δρόμους και τα πάρκα, χαριεντίζονται μεταξύ τους και ανταλλάσσουν φιλοφρονήσεις «..αν είναι αγόρι;.. ή κορίτσι..» το κατοικίδιο και τι έφαγε το πρωί, τι εμβόλια έκανε, σε αντίθεση με τους μελαψούς γενειοφόρους, μετανάστες, που συνοδεύουν μαντηλοφορούσες, με ένα παιδί στο καροτσάκι, από ένα αγκαλιά και ένα ακόμη στην κοιλιά.

Οι Φιλοζωικές οργανώσεις μας βομβαρδίζουν καθημερινά από τα μέσα ενημέρωσης, με μηνύματα και διαφημίσεις, για γιατί και σκυλιά και μας καλούν να υιοθετήσουμε κάποιο από τα αδέσποτα, υπενθυμίζοντας ταυτόχρονα της βαριές ποινές για όσους συμπεριφέρονται βάνουσα στα απροστάτευτα ζώα.

Η ευαισθησία για τα αδέσποτα ζώα ξεπέρασε αυτή για τα «..αδέσποτα..» παιδιά.

Οι γιατροί μικρών ζώων είναι πλέον περισσότεροι από τους παιδίατρος και τα καταστήματα pet shop περισσότερα από αυτά που απευθύνονται σε παιδιά.

Ο πληθυσμός της Χώρας μας φθίνει και κατά το 2050, όπως υπολογίζουν, θα μείνουμε οι μισοί (παρ' ότι ο σύγχρονος Άγιος Παΐσιος, ερωτηθείς επί του θέματος είπε... ότι «...μην ανησυχείτετο πρόβλημα για τη πατρίδα μας θα το λύσει ο Θεός...»!!!

Δεν μπορώ να γνωρίζω, αν θα επιβεβαιωθεί ο Άγιος, στη Γειτονική πάντως Τουρκία, αλλά και σε όλο το Ισλάμ, πράγματι το ζήτημα το έχει λύσει ο θεός.

Από την ασφυκτική κοινωνία, στην ανεκτική, από την παππουδο - ανδροκρατούμενη οικογένεια, στη χαλαρή - διαλυμένη, από την εξαρτώμενη, υποτακτική και καταπιεσμένη γυναίκα, στην απελευθερωμένη και ανεξάρτητη, από τα πολλά «ευλογημένα» παιδιά, στα τενεκεδένια ρομποτικά, στα σαλονάτα σκυλιά και γιατί.

Οι ειδικοί λένε ότι το Δημογραφικό πρόβλημα για τη χώρα μας είναι κυρίως οικονομικό, λόγω της οικονομικής κρίσης, της ανεργίας, της έλλειψης προοπτικής για τους νέους, της έλλειψης Κοινωνικής πολιτικής και υποστήριξης των νέων ζευγαριών, παιδικό σταθμοί κ.α. διαπιστώνουν ακόμη έλλειμμα γυναικών.

Ως μη ειδικός,.... αλλά ως «...γνήσιος Νέο - Έλληνας... », που έχει γνώμη για όλα, έχω τη δική μου άποψη, έχω αντιρρήσεις, και θα προβάλω τον «...σοφό ενδιασμό...» μου, χωρίς να σημαίνει ότι όλα τα παραπάνω είναι αμέτοχα του προβλήματος.

Αν το θέμα ήταν κυρίως οικονομικό, θα έπρεπε εγώ να μην υπάρχω, αφού γεννήθηκα σε ένα πάμπτωχο μέρος, χωρίς δρόμο, νερό, φως, τηλεφωνο και σε ένα σπίτι φάτνη, το μοιραζόμασταν με τα ζώα και το φαγητό ήταν καθημερινή έγνοια, παρ' όλα αυτά οι γονείς μου κάνανε τέσσερα παιδιά και οι παππούδες μου, που ήταν σε ποιο πρωτόγονη κατάσταση 6 & 7 ο καθένας, ορισμένοι στην περιοχή είχαν 10 & 12!!! διεκδικούσαν και την κουμπαριά του Βασιλιά!!! τότε όμως «...τα παιδιά ήταν ευλογία..»!!

Ακόμη ο πλούσιος «Δυτικός Κόσμος», θα έπρεπε να πολλαπλασιάζεται και όλη η Αφρική και η Ασία, το φτωχό Ισλάμ, να εξαφανιστούν Δημογραφικά, το αντίθετο όμως συμβαίνει.

Βέβαια άλλες εποχές, άλλες Κοινωνίες, άλλες οικονομίες, άλλες ανάγκες, άλλες ταχύτητες.

Ο Δυτικός κόσμος «αρνείται» πλέον να γεννήσει και να φροντίσει, δεν προλαβαίνει, αφού δεν προφταίνει να μαγειρέψει, για να φάει και το έριξε στο έτοιμο, στο φαστ - φουντ, κάπως έτσι πιστεύει ότι θα λύσει και το δημογραφικό, με έτοιμα παιδιά από τους μετανάστες.

Πολλοί βλέπουν την μετανάστευση σαν λύση, οι Δυτικές κοινωνίες όμως σαν απειλή, η χώρα μας με τρόμο, ο Τραμπ σηκώνει τείχη στα σύνορα με το Μεξικό, η Μέρκελ χάνει την εξουσία για το ίδιο θέμα, η Ευρώπη είναι σε παραζάλη.

Πολύτεκνοι είναι πλέον οι παπάδες, οι διάφοροι «..Άνακτες..» και ορισμένες θεοσεβούμενες οικογένειες.

Ούτε τα κίνητρα, ούτε τα επιδόματα, ούτε η πρόωρη συνταξιοδότηση της εργαζόμενης γυναίκας, μπορούν να ανατρέψουν την κατάσταση, παρ' ότι φαντάζει τρελό, το πρόβλημα δεν φαίνεται να το λύνει ο πλούτος και η καλοπέραση, αλλά η φτώχεια!!

Δεν πρόκειται για έλλειμμα γυναικών, αλλά για «έλλειμμα διάθεσης» τεκνοποίησης και εφαρμογής του «...νέου συζυγικού δόγματος..».... «..εγώ γεννάω..... εσύ φροντίζεις..»!!!

Στους δέκα που σπρώχνουν καρτσάκι με μωρό, οι 7 είναι άνδρες!!

Αφού η Δυτική ευμάρεια, αδυνατεί να λύσει το ζήτημα, η φτώχεια και ο Αλλάχ απορρίπτονται, η παλαιά πρακτική των Ρωμαίων με τις «Σαββίνες» και η πρόσφατη «μέθοδος Τσαουσέσκου», δεν μπορούν να εφαρμοστούν και αφού πουθενά στον ορίζονται δεν διαφαίνεται, ότι η «..Δυτικοποιημένη..» γυναίκα, θα απαλλαγεί από το ένα, από τα δύο «καρπούζια» που κουβαλάει στην ίδια μασκάλη, υποχρεωτικά το ζήτημα θα λυθεί, μέσω της επιστήμης και της νέας τεχνολογίας.

Σοκαριστική ήταν η απάντηση εργαζόμενης μητέρας με 6χρονο κοριτσάκι, στην έκπληξή μου «...και εσύ χώρισες...»; «...Τι να έκανα δεν μπορούσα να τα βγάλω πέρα όλα,.... Δουλειά..... παιδί,σπίτι,.....**σύζυγο..**»!!!!

Ο άνδρας ψάχνει «..σύζυγο..» και οι γυναίκες «.. άνδρα..»!!

Και ένα ακόμη σοκ,... η απάντηση 20χρονης κοπέλας «...αν πάρει φωτιά η πολυκατοικία μου;... θα τρέξω να σώσω το σκύλο μου και όχι τα γκρινιάρικα παιδιά της γειτόνισσας ..»!!!

Ένα φιλικό, νεαρό ζευγάρι, που συζούσε πολύ καιρό, χώρισε, αλλά στη συνέχεια πήγαν μαζί καλοκαιρινές διακοπές, γιατί είχαν κλείσει δωμάτιο σε ξενοδοχείο πριν χωρίσουν!!! για να μην χάσουν την προκαταβολή!!!

Άλλο ζευγάρι συζούσε 5 χρόνια, έγινε και ένας τρικούβερτος παραδοσιακός Ηπειρώτικος γάμος και στις έξι μήνες χωρίσανε!!

Τριανταπεντάρα, γνωστή μου, μοιράζοντας προσκλητήρια για τον επικείμενο γάμο της, σε νησάκι των Κυκλάδων, δηλώνει στην κολλητή της «...εγώ θα τον αλλάξω εντελώς ..μόλις τον παντρευτώ..»!!

Σε ερώτηση μου γιατί δεν παίρνει έναν «..αλλαγμένο..; δεν ξέρεις ότι η κλειδαριά της αλλαγής, είναι εσωτερική και μόνο από μέσα ξεκλειδώνει..»;

«..Δεν υπάρχουν αλλαγμένοι... μόνο μεταλλαγμένοι...»!! μου απάντησε «...εγώ θα του βρω το κλειδί και την κλειδαριά όπου και αν την έχει..»!!

Δεν ξέρω αν τον «..κλείδωσε..» ή τον «..ξεκλείδωσε..», μετά την κουλούρα, αλλά προς το παρόν δεν έχουν χωρίσει και έκαναν και δύο παιδιά.

«...Αβάστακτη ελαφρότητα..» κατάντησε πλέον ο γάμος!!

Πιστεύω ότι ο Δυτικός κόσμος βαδίζει αναγκαστικά και ολοταχώς, σε μεγάλες ανατροπές, οδηγούμαστε αργά και σταθερά σε μπητριάρχια και το επόμενο γυναικείο βήμα, θα είναι πλήρης απελευθέρωση, η απαλλαγή δηλαδή από την τεκνοποιία και την εννεάμηνη τλαιπωρία και η ανάθεση του έργου αυτού, στις κλωνοποιήσεις ή στις κλώσομηχανές, όπως πρόβλεψε πριν ένα αιώνα ο μελλοντολόγος Χάξλεϊ (βλ. και ταινία Gattaca για τους σινεφιλ).

Το όλο project βέβαια, είτε λόγω απαγορευμένης νομοθεσίας, είτε λόγω υψηλού κόστους, θα ανατεθεί στους Κινέζους, από εκεί θα έρχονται κατά παραγγελία, τα «πακέτα», να όπως τα κινητά και τα λοιπά τεχνολογικά.

Το σεξ θα είναι πλέον μόνο για ευχαρίστηση και όχι για την διαιώνιση του είδους, αν κατά λάθος θα γεννιέται και κανένα παιδί με τον παλαιό τρόπο, αυτό θα είναι δακτυλοδεικτούμενο «..μακριά από αυτό το περίεργο!!, όχι αυτήν !!...αυτοί ... γεννήθηκαν από μάνα..»!! και βέβαια η έγκυος γυναίκα θα αποτελεί «..αντικείμενο..» περιέργειας!!!!

Ζούμε ήδη στο ουτοπικό μέλλον, ότι ακριβώς προέβλεψαν οι δύο άλλοι μελλοντολόγοι, ο Ισαάκ Ασήμωφ & Άρθουρ Κλαρκ, «..ήρθαν ...πλέον τα ανθρωπόμορφα ρομπότ..»!!

Κλωνοποίηση, τεχνική γονιμοποίηση, τράπεζες σπέρματος, ωάρια στην κατάψυξη για μελλοντική χρήση, αλλαγή φύλου στα 16, τηλεόραση, κινητή τηλεφωνία, οπτικές ίνες,

τρισδιάστατες εικόνες, διαστημόπλοια στο «σκοτεινό» (αθέατο) μέρος της Σελήνης & στο έξω διάστημα, αεροπλάνα χωρίς πιλότο, αυτοκίνητα χωρίς οδηγό, λαμαρινένιοι Συνάδελφοι - Ασφαλιστές, ανθρωπόμορφα ρομπότ (του πρωτοπόρου Κλάδου μας) που φοράνε κουστούμια, περιπατάνε, μιλάνε, συνομιλούνε και αισθάνονται.

Ακόμη πλάσμα και τέλος αλγόριθμοι και τεχνική νοημοσύνη, Ανθρώπινη Αναβάθμιση!! Υπερ-ανθρωπισμός!! Τεχνικοί Μετάνθρωποι!! Συγχώνευση Ανθρώπων & μηχανών, Ευγονική, Κρυονικη, δυνατότητα χειμέριας Νάρκης, ναυτοτεχνολογία βιοτεχνολογία, μοριακή τεχνολογία μεταφύτευση τεχνικών μελών σε οργανισμό αλλά και ανθρώπινου εγκεφάλου σε μηχανή!!, Κυβερνο-Οργανισμοί !! που μας απειλούν με αντικατάσταση & «...αποκεφαλισμό...» ενώ η «Διακίνηση» και η τηλεμεταφορά, με «εξαφανισμό» στο μέλλον ή και το παρελθόν και ας ελπίσουμε ότι δεν θα επιβεβαιωθεί ο Όργουελ και ότι δεν θα ακολουθήσουν και τα όσα εφιαλτικά περιγράφει ο Walter Tevis!!

Θα μου πει κάποιος ότι έχω μεγάλη φαντασία και ότι φυτρώνω σε χωράφια που δεν με έχουν σπείρει και αντί να πάω για «...άγρα...» κανενός πελάτη, ξοδεύω τον παραγωγικό μου χρόνο και κάνω τον έξυπνο σε θέματα που δεν κατέχω και δεν θα έπρεπε να μου πέφτει λόγος για τέτοια ζητήματα που θέλουν βαθιά ανάλυση από ειδικούς επιστήμονες και όχι την «επιδερμική» δική μου προσέγγιση & μάλιστα μέσω «...Λιανοκλαδίου...»!!

Ως αρσενικό παλαιάς κοπής, που γεννήθηκε στην εποχή του αρότρου και βρέθηκε ξαφνικά στην εποχή της ουτοπίας, γουρλώνουν τα μάτια μου και ζαλίζεται το μυαλό μου, «...διασχίζεται...» που λέει και η Ακτισιόγλου, φαντασιώνομαι, προκαλούμαι, μπορεί και να τρομάζω, σε βαθμό που αναγκάζομαι να μονολογώ και να παραμιλώ.

Πολλοί πιστεύουν ότι τους ψεκάζουν!! ορισμένοι ότι η Γή είναι επίπεδη!!!! άλλοι ότι ο χρυσός, το ασήμι και τα διαμάντια, τα συγκεντρώνουμε και τα δίνουμε στους Εξωγήινους που τα χρησιμοποιούν ως προχωρημένη, καύσιμη ύλη, στα διαστημόπλοιά τους !!!! κάποιοι περιμένουν να υφαρπαχθούν από τα Νεφελείμ!!!! εγώ έχω άλλο κουσούρι, «...μελλοντολογώ μετ ευτελείας...»!!

Μου έρχονται τα πάνω κάτω, από άνδρας - γυναίκα, από κυνηγός - λαγός, αφού και το απλό φλερτάρισμα μπορεί να εκθλιφθεί ως σεξουαλική παρενόχληση, από οικογενειάρχης - Συμβιωτής, από Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής Σύμβουλος - Διανομέας, από υπεύθυνος οδηγός - ανέμελος χαζολόγος επιβάτης, εγκλωβισμένος σε τενεκεδένιο κουτί, που θα κινείται με αλγόριθμους!! από άνθρωπος - ρομπότ, από σαρκωμένη ψυχή- σε άσαρκη & άψυχη λαμαρίνα.

Οι αιτίες για την «έκρηξη» μου, όλα αυτά, οι καταβολές, τα συσσωρευμένα μικρά και μεγάλα γεγονότα που είναι δύσκολο να αξιολογήσει κανείς, αν τα μικρά είναι πιο σοβαρά, από τα προβαλλόμενα ως μεγάλα.

Αφορμή για το «σάλτο» έξω από το «...επαγγελματικό μου ..κουτί...», η πρόσφατη έκθεση -

ανάλυση, επί του δημογραφικού (Ελληνικού & Ευρωπαϊκού) του Οργανισμού Έρευνας & Ανάλυσης “διαNeosis” που «αποφεύγει» να «ακουμπήσει» αυτή την πλευρά.

Με «αναστάτωση» βέβαια και η πρόσφατη ημερίδα που διοργάνωσε το «Ρεύμα» του Θανάση Σκορδά, με θέμα «Συναγερμός Για Το Δημογραφικό» τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν από τους εισηγητές για το μέλλον της Χώρας μας, τρόμαξαν το ακροατήριο, «... η Ελλάδα είπαν, όπως και η Βουλγαρία, βαδίζει σε δημογραφικό αφανισμό...» έτσι κατελήφθη και από οξείς «Ρευμα...τισμούς» και παραμιλάω.

-Από τον Κινέζο γιατρό που επεμβαίνει γενετικά στο DNA και δημιουργεί κατά παραγγελία παιδιά, (ας θυμηθούμε και την Dolly) στο πρόσφατο, δικό μας βιντεάκι, (που φαίνεται ότι πέρασε απαρατήρητο) με τον τενεκεδένιο εκτιμητή ζημιών που «σκούζει», σπαρακτικά και κλαίει σε βαθμό που τα μάτια του γίνονται βρύσες από το κλάμα πάνω στο τρακαρισμένο αυτοκίνητο, για να πείσει και να συγκινήσει τους αποσβλωμένους επώνυμους πελάτες, ότι δεν είναι «..σκέτος ντενεκές...» αλλά έχει και ανθρώπινο συναίσθημα.

-Από την «...νέα Γιαπωνέζικη κίνηση...» για τα «...δικαιώματα των μηχανών...»!!!!

-Από την πρωτοφανή νυχτερινή ενέργεια, φεμινιστριών – Ακτιβιστριών, στην Ισπανία, να «..μπουκάρουν...» στα κοτέτσια, με σκοπό να προστατέψουν τις κότες!!! από τον βιασμό των κοκόρων!!!

Από Γαλλικό βίντεο, όπου δεκαεξάρικο κορίτσι κατήγγελλε δημόσια, το φίλο της, για σεξουαλική παρενόχληση, ενώ πήγαν μαζί στην Τυνησία 10ήμερες διακοπές και κοιμότανε στο ίδιο κρεβάτι ως ζεύγος!!

Τον υπέβαλε στο μαρτύριο των Λάμα, «..κοίτα χριστιανέ μου!! αλλά μην αγγίζεις...»!!!!

-Από το παζάρι – έκθεση- πλειστηριασμός βρεφών, για ετερόφυλα ζευγάρια στις Βρυξέλες!!

-Από διαφημίσεις, που δείχνουν πλέον τους άνδρες, να κρατούν το μπιμπερό και να ταΐζουν το μωρό, αλλά και σαν αυτή της Cosmote, (όχι η τελευταία, που στοχεύει στο ασφαλιστικό ψωμί μας) αλλά μια προηγούμενη, με τον αγουροξυπνημένο μπόμπιρα που παραπονιέται στο μπαμπά του γιατί δεν τον ξύπνησε γρηγορότερα, για να δει το αγαπημένο του παιδικό.

Και αφού ο πατέρας – μαμά, του υπενθυμίζει την τεχνολογική δυνατότητα της Cosmote, να δει και το κομμάτι που έχασε, κάνοντας ταξίδι στο τηλεοπτικό παρελθόν και επειδή ως γνωστόν «..νηστικό αρκούδι δεν χαζεύει...» ο μπόμπιρας ζητάει από τον «..πατέρα – μαμά...», να του ετοιμάσει φαγητό «...μπαμπά..α..α..α.... θα μου φτιάξεις τηγανίτες ...»;

Ζούμε πλέον στο μέλλον, σε νέο περιβάλλον, η επιστήμη, το σύστημα, χτίζει πλέον άλλη γυναίκα, καινούργιο άνδρα, νέο άνθρωπο, περίεργη οικογένεια, διαφορετική κοινωνία, συναρπαστικό καινούργιο κόσμο, έρχεται άλλου είδους «...κλιματική αλλαγή...»!!

Αφού η γενιά των Ευρωπαίων «Μάνδων» και των δικών μας «Νοέμβριδων» δεν αρκέστηκε στα λίγα, ούτε στα πολλά και δεν τα πήρε απλά όλα, αλλά δανείστηκε και προεξόφλησε

και το μέλλον, αφήνοντας στις νέες γενιές ένα τεράστιο κενό, οι δύο Γάλοι κοινωνιολόγοι, πρέπει να συνεργαστούν πλέον, με ψυχολόγους, ψυχιάτρους και «σαλταρισμένους» επιστήμονες, με τους παλαιούς και νέους μελλοντολόγους, για να λύσουν μελλοντικά, το Αλγεβρικό άλυτο πρόβλημα, άμεση λύση Δημογραφικού, δεν βλέπω.

Είναι πολύ πιθανό, ότι στο προσεχές μέλλον, το σύστημα; η ανάγκη; το κέρδος; ο ευδαιμονισμός; μέσω της επιστήμης & της τεχνολογίας, θα καταφέρει να δημιουργήσει άλλο άνθρωπο, άλλη γυναίκα, εκείνη που σουλατσάριζε ανέμελα στον κήπο της Εδέμ, πριν το δάγκωμα του μήλου, να «κατασκευάσει» και άλλον άνδρα, τον προ Εύας Αδάμ, τον «Ανδρόγυνο», αυτόν που περιγράφει ο Αριστοφάνης στο Συμπόσιο του Πλάτωνα, που θα φέρουν σε μεγαλύτερη σύγχυση τον μελλοντικό πιτσιρικά.

Δεν θα αναφωνεί μόνο σαν τον Καιρίδη «..ω τι κόσμος μπαμπά...»!! ούτε θα σκούζει για το ποιος θα τον ξυπνήσει και θα του «φτιάξει τηγανίτες», αλλά θα αναρωτιέται, από ποιόν γεννήθηκε, από που κρατάει η σκούφια του, αν κατάγετε από άνθρωπο ή από ντενεκέ, αν αναπαράχθηκε από προσθετική τεχνολογία, με τρισδιάστατο εκτυπωτή, ή αν είναι προϊόν απόψυξης!!!

Δεν θα ξέρει αν ο τόπος που μένει, λέγεται Πατρίς ή «...Μητρίς...» και αν η πρωινή προσευχή του, θα αρχίζει με το Πάτερ' ημών ή με το «...Μήτηρ ημών..» !!

Αν, στο πρωινό του θα μπορεί να φάει τηγανίτες!!!! Αν θα πρέπει να πιεί γάλα!! ή να πάει για μηχανόλαδο!!! στο πρατήριο της γειτονιάς του!!!

Αν θα βυζάζει, από την αυτόματη ταϊστρα, από τον μαστό της «..μπτέρας...» ή να απευθύνεται πλέον στον «..πατέρα...» στον «..Γονέα 2...» δηλαδή ..!!!!!!..

«...Μπαμπ..α..α..ά ... Γονέα 2 !!!!..... θα με ...θηλάσεις... εσύ.. »;

Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής - «..Διανομέας..»
Αθήνα 15 Φεβρουαρίου 2019

Υ/Γ: Το άρθρο πρώτο-αναρτήθηκε στις 18/2/2019 στην ηλεκτρονική πλατφόρμα Next deal. Κατά δήλωση του υπευθύνου της ιστοσελίδας, είχε κάτι παραπάνω από 63.000!! επισκέψεις.

«Ου φιμώσεις βουν αλώντα»

(Next Deal, 2019-08-05)

Στην περιοχή της Δωδώνης από όπου κατάγομαι, τη δεκαετία του 50-60 αλλά & 70, το Σόργωμα, το σβάρνισμα (φρεζάρισμα), το αλώνισμα και όλες τις γεωργικές εργασίες, τις κάναμε με τα μουλάρια, τα άλογα και ορισμένοι με τα βόδια, αφού η περιοχή βρισκόταν στην εποχή του αρότρου και της χειρολαβής.

Άνθρωποι και ζώα κάναμε μεγάλο αγώνα για να υπάρξει παραγωγή, αν «θεού θέλοντος» είχαμε καλή χρονιά, φτάναμε στο θέρισμα και στο αλώνισμα, ήταν η δικαίωση της συλλογικής προσπάθειας, γεμίζανε τα αμπάρια και οι αχυρώνες.

Στη μοιρασιά τα ζώα είχαν το δικό τους μερτικό, εμείς παίρναμε το σιτάρι, τη βρίζα (σίκαλη), το αραποσίτι (καλαμπόκι) κ.λπ και εκείνα το κριθάρι, τη βρόμη (κουάκερ), και βέβαια το άχυρο και την καλαμιά.

Ακόμη και όταν τα πράγματα παραγωγικά δεν ήταν καλά, άνθρωποι και ζωντανά επιμεριζότανε τις δυσκολίες, σε ορισμένες περιπτώσεις τα ζωντανά είχαν και προτεραιότητα, αφού από την ύπαρξή τους εξαρτάτο η οικονομία και η επιβίωση της οικογένειας.

Όταν κάποιο ζώο αρρώσταινε το περιποιούντο σαν άνθρωπο και ποτέ δεν το σκοτώνανε, αν πέθαινε, γινότανε κανονική ταφή, από σεβασμό για τις υπηρεσίες που είχε προσφέρει στην οικογένεια.

Θεωρείτο ύβρης και αχαριστία να το παραδώσουν στα σαρκοφάγα, τα όρνεα και τους κόρακες.

Θα μου πείτε, ήταν όλοι φιλόζωοι και η συμπεριφορά προς τα ζώα ήταν αυτή που περιγράφω; όχι βέβαια;

Υπήρχαν και εκείνοι που η συμπεριφοράς τους ήταν ανεπίτρεπτη, άλλοι ξεχνάγανε να τα ταΐσουν με αποτέλεσμα να χλιμνιτρίζουν με παράπονο και να ισχύει το γνωστό «με

τον ήλιο τα βάζω με τον ήλιο τα βγάζω τι έχουν τα έρμα και ψοφούν» και το ακόμη ποιο γνωστό «πάνω που συνήθισε ο γάιδaros να μην τρώει, ψόφησε».

Ήταν αυτοί που είχαν εγγενή αδυναμία να συνεργασθούν με ζωντανούς έμψυχους οργανισμούς, αλλά ήταν υποχρεωμένοι να το κάνουν, αφού δεν είχαν άλλο τρόπο επιβίωσης και την πληρώνανε τα ζωντανά, στην πράξη ζούσαν οι ίδιοι παρασιτικά επί των ζώων, τους ζούσαν τα ζώα δηλαδή, χωρίς να το αξίζουν.

Και βέβαια εκείνοι που η συμπεριφορά τους ήταν σκληρή και πέραν των ορίων.

Θυμάμαι τον μπάρμπα Νικόλα, δεν φτάνει που βαρυφόρτωνε πάντα τη φοράδα του, «Κίτσα» την έλεγε, ορισμένες φορές έμπαινε και ο ίδιος καβάλα!!! υπερηφανευόμενος για την αντοχή του ζώου!!! Ήταν αδερφός του μπάρμπα Φώτη που έλεγε το αμίμητο «..όταν έρχεσαι κάτι να μου φέρνεις και όταν έρχομαι κάτι να μου δίνεις..»!!!

Σε κάποιο αγώγι, δεν πρόσεξε ότι είχε φύγει ένα από τα μπροστινά πέταλα της «Κίτσας», με αποτέλεσμα να γλιστρήσει στον ασφαλτόδρομο, και όπως ήταν βαριά φορτωμένη «παζαρόξυλα» για τους φούρνους των Ιωαννίνων και κάνιστρα, για τους νοικοκυραίους, να σπάσει η σπονδυλική της στήλη και να την μαζέψει το κάρο του Δήμου.

Πλήρωσε με τη ζωή της την απληστία την ανευθυνότητα, αλλά και την βαρβαρότητα, του αφεντικού της.

Ο μπάρμπα Νικόλας γύρισε στο χωριό, με τα πόδια, μέσα από τα βουνά, φορτωμένος σαμάρι, 3 πέταλα και τους τρουβάδες.

Σαν έφθασε το βράδυ στο σπίτι, έδωσε εντολή να τραγουδάει όλη η οικογένεια με το ζόρι, για να κρύψει τη δική του απερισκεψία και για να κρατήσει ψηλά το ηθικό!!!

Εις μάτην βέβαια η προσπάθεια επιβουλής «...Θετικής Σκέψης...», αφού η γυναίκα, ο μικρός γιός και τα τέσσερα ανύπαντρα κορίτσια του, μοιρολογούσανε κρυφά επί εβδομάδες την τσακισμένη φοράδα, αλλά και την δική τους μοίρα.

Ό δε αμετανόητος «..Αγάς..» κουβάλαγε τα κάνιστρα στην πλάτη του, από το χωριό μέχρι τα Γιάννενα, μέσα από άγρια βουνά, περπατώντας φορτωμένος ο ίδιος, για πάνω από 11 ώρες, να πάει και να γυρίσει, αφού δεν υπήρχαν δωρεάν διαθέσιμες «..φοράδες..», για να «..πάρει και άλλα πέταλα..»!!

Υπήρχαν και εκείνοι, που η αχαριστία τους δεν είχε όρια, το παίζανε «..επαγγελματίες..» τα θέλανε όλα εδώ και τώρα και το καμουτσίκι πήγαινε σύννεφο!!! τα λιανίζανε στην κυριολεξία, σε δύο μέρες οργώνανε τόσα στρέμματα, όσα οι άλλοι σε επτά και καμαρώνανε για την αντοχή και την «..παραγωγικότητα..» των δικών τους ζώων.

Όταν τα είχαν στο ζυγό για το όργωμα, τους έβαζαν ένα σακούλι, «ταϊσάρι», το λέγανε, άδειο συνήθως από φαγητό (ταϊ) ή στην καλύτερη περίπτωση, είχε μέσα κανένα «πλοχέρι» βρώμη, για ξεγέλασμα.

Το σακούλι αυτό στην πραγματικότητα ήταν ένα «φίμωτρο» και είχε σκοπό να μην παρεκκλίνουν από την αυλακιά κατά το όργωμα, να μην κοιτάζουν δεξιά και αριστερά στα «..άλλα χωράφια..», που είχαν βοσκή και αποσπάτε η προσοχή τους, γιατί έπρεπε να βάλουν τα δυνατά τους, να βγάλουν πέρα το έργο, «...να πιάσουν τον στόχο...», όπως θα λέγαμε σήμερα, σε συγκεκριμένο χρόνο!!

Τα ζώα βέβαια με ευκολία δεχότανε το «..ταϊσάρι..», αφού πίστευαν ότι έχει μέσα φαγητό.

Το ίδιο «..φίμωτρο..», βάζανε και στο αλώνισμα, καθώς καλπάζανε γύρο – γύρο, από το στειλιάρι, που ήταν στο κέντρο του αλωνιού ενώ αιωρείτο το καμουτσίκι και ορισμένες φορές έπεφτε στα καπούλια τους και το «..δαρτόξυλο..»!!

Ως γνωστόν το αλώνισμα γινότανε το κατακαλόκαιρο, τέτοιο καιρό δηλαδή και μάλιστα, για να κοπεί ο καρπός, έπρεπε να γίνεται «ντάλα» μεσημέρι, στον ήλιο και όταν γινότανε κάποιες στάσεις, τα ζώα έμεναν στο λιοπύρι κατά μεσίσ στο αλώνι, χωρίς να μπορούν να φάνε καμιά χαψιά από το αλώνισμα, λόγω «..φίμωτρου..», ενώ τα «..αφεντικά..» αποσύρονταν στον ίσκιο.

Σε κάποιες άλλες περιοχές που οι άνθρωποι ήταν ποιο προχωρημένοι από εμάς, χρησιμοποιούσαν τη μέθοδο του καρότου.

Στήριζαν δηλαδή μπροστά στα μάτια του ζώου ένα καρότο, ή κάποιο άλλο φαουλάτο, σε σημείο, που να το βλέπει μεν, αλλά να μην μπορεί να το φτάσει για να το φάει, έτσι ήταν αναγκασμένο να τρέχει συνεχώς για να το φτάσει, με αποτέλεσμα να τρέχει ακατάπαυστα και γρηγορότερα, αν από την προσπάθεια απόκαμε, τότε χρησιμοποιούσαν και το μαστίγιο.

Είναι σίγουρο ότι κανείς από αυτούς δεν είχε ακούσει ποτέ, ούτε γνώριζε από όρους, όπως παραγωγικότητα, κίνητρο ή είχε διαβάσει για κάποιον Παυλώφ, που είχε κάνει ιδιαίτερες μελέτες, για το πως μπορείς, να ξεγελάσεις τα ζώα, με άδεια πιάτα και άδεια «ταϊσάρια», οι άνθρωποι ήταν «αυτόφωτοι»!!!

Υπήρχαν ακόμη και οι «νεοβάρβαροι» που ήθελαν να κερδίσουν και από τον θάνατο του ζώου και δεν περίμεναν να τα «γυροκομήσουν» και να τα θάψουν με τιμές, αλλά τα στέλνανε για «μαχαίρι», ειδικά τα γερασμένα άλογα, στα θηρία του τσίρκου.

Άλλοι, ποιο «πολιτισμένοι», τα σκοτώνουν στις αρένες, για χάρη του κέρδους και του θεάματος, βαρβαρότητα, απληστία και αχαριστία χέρι – χέρι.

Υπάρχουν βέβαια, κάποιες περιοχές στον πλανήτη, όπου ορισμένα ζώα θεωρούνται ιερά και είναι γνωστό ότι ο μεγαλύτερος στρατηλάτης όλων των εποχών, όταν πέθανε το άλογο του, αντί να το ρίξει στα λιοντάρια, το έθαψε με τιμές, ίδρυσε μάλιστα και ολόκληρη πόλη, στην οποία έδωσε το όνομά του, αναγνωρίζοντας έτσι, ότι ένα μέρος από την επιτυχία και τη δόξα του, την χρωστούσε και σε κείνο.

Τώρα γιατί μου ήρθαν όλα αυτά στο νου, ποιος ασχολείται με τα ζώα στην εποχή που

οργώνουν τα τρακτέρ και αλωνίζουν οι μηχανές, και το κριθάρι έγινε πετρέλαιο και μόνο σε κάτι «άγωνα» νησιά του Αιγαίου χρησιμοποιούν την παλαιά μέθοδο, άσε που δεν βρίσκεις εύκολα πλέον ζώα.

Συμπωματικά, διάβασα την Α΄ επιστολή, του Αποστόλου Παύλου, προς Κορινθίους, ενώ παράλληλα παρακολουθώ αυτό το διάστημα, την αναταραχή που δημιουργήθηκε, στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και τα καθημερινά σχόλια και οι αντιδράσεις που αναρτώνται, για τις απαράδεκτες συμβάσεις, που καλούνται να υπογράψουν Συνάδελφοι συγκεκριμένης Ασφαλιστικής Εταιρίας και μου ήρθαν στο νου, τα παιδικά μου βιώματα, δημιουργώντας μου «παράπλευρες και συνειρμικές σκέψεις», που συνάδουν με τα σημερινά τεκταινόμενα .

Ο Απόστολος των Εθνών, αναγκάστηκε να υπενθυμίσει στους Κορινθίους, το Μωσαϊκό νόμο, όσον αφορά το μοίρασμα του παραγομένου πλούτου.

«...Ού φιμώσεις βούν αλώνοντα...»... «...ότι επ' ελπίδι οφείλει ο αροτριών αροτριάν και ο αλών της ελπίδος αυτού μετέχειν επ' ελπίδι...»

Στα νεοελληνικά:

«...Δεν θα βάλεις φίμωτρο στο βόδι που αλωνίζει...»!!

«...Αυτός που οργώνει πρέπει να οργώνει με ελπίδα, κι αυτός που αλωνίζει να αλωνίζει με την ελπίδα, ότι έχει μέρος από τον καρπό...»!!

Επειδή οι Κορίνθιοι έκαναν πως δεν καταλάβαιναν, αναγκάστηκε να γίνει ποιο σαφής.

«...Μή των βοών μέλει τω θεώ; «Η δι' ημάς πάντως λέγει; δι' ημάς γάρ εγράφη...»!!!

Πέραν βέβαια από ηθικό μέρος της διδασκαλίας, ο Απόστολος Παύλος, είναι φανερό ότι ασκεί και ένα είδος management, διδάσκοντάς τους, τα αυτονόητα.

Ήταν προς το συμφέρον τους, να μην αφαιρέσουν την ελπίδα, από την συμμετοχή στον παραγόμενο πλούτο, ούτε από τα ζώα.

Κατά κανόνα ο πλούτος δεν σωρεύεται από την εργασία ενός, αλλά από την προσπάθεια πολλών.

Για να σωρέψεις πλούτο θα πρέπει να βάλεις άλλους να δουλέψουν για σένα, ανθρώπους, ζώα, μηχανές.

Και εδώ τίθεται μονίμως το ζήτημα, πως θα γίνεται στη συνέχεια η κατανομή.

Το πρόβλημα είναι διαχρονικό και χρονολογείτε από την εποχή του Αδάμ, και όσο πάει αγριεύει, με αναδιανομή υπέρ των «εχόντων και κατεχόντων». Ακόμη και το δάγκωμα του μήλου, μάλλον στο συμφέρον παραπέμπει.

Είναι δίκαιο το 5% - 10% να καρπούται το 90% του παραγομένου πλούτου;

Θα μου πείτε, έτσι λειτουργεί ο Καπιταλισμός, σωστά, αλλά εδώ μιλάμε για άγρια, άπληστη και ανήθικη κατάσταση.

Η απληστία και η πίεση για περισσότερα κέρδη, χωρίς να λαμβάνεται κατά νου κανένας άλλος παράγων, πέραν του κέρδους, ούτε η τιμή, ούτε η αξιοπρέπεια, αλλά ούτε και η ζωή του ανθρώπου, οδήγησε πριν ορισμένα χρόνια στην αυτοκτονία, καμιά 25αριά συνεργάτες, μεγάλης εταιρίας τηλεπικοινωνιών, στη Γαλλία.

Τέτοιες «απώλειες» βέβαια έχουν προβλεφθεί ως ποσοστό κόστους στους ισολογισμούς, και έτσι δεν επηρεάζουν τα bonus τα κέρδη, ούτε τρομάζουν το Σύστημα.

Το ευρηματικό σύνθημα, σε μισογκρεμισμένο τοίχο των Εξαρχείων, τα λέει όλα, «.. δουλέψτε ζώα να ζήσουμε, γιατί θα πεθάνετε..» !!!

Στη δική μας Χώρα, που ανήκει και η Αρχαία Κόρινθος, βασιλεύει διαχρονικά η παρανομία και η αρπαχτή, όποιος μπορεί αρπάζει τον πλούτο, χωρίς ηθικές αναστολές, πλήρης ηθική παρακμή, διαφθαρμένοι πολιτικοί, άπληστοι τραπεζίτες, λαμόγια, διαπλεκόμενοι, μίζες, η θέληση του οργανωμένου ισχυρού, επιβάλλεται, στον απροστάτευτο ανίσχυρο και το ρεφρέν «..όλοι μαζί τα τρώμε..»!!!

Ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και υπέρογκα δάνεια κατασπαράχτηκαν, μνημόνια εφαρμόστηκαν, ομόλογα και συντάξεις ψαλιδίστηκαν, νέες εργασιακές σχέσεις επιβλήθηκαν, η μόνιμη εργασία έγινε απασχόληση και το μεροκάματο μνηϊατικό.

Οι εργαζόμενοι μεταλλάσσονται σε «δανεικούς σκλάβους», χωρίς δικαιώματα, χωρίς ασφάλιση, χωρίς ελπίδα και μέλλον, οι αυτοκτονίες αποσιωπούνται, οι δε νέοι τρέχουν να «σωθούν» στα ξένα.

Το 70% του εισοδήματός σου, το κατάρχει το αδηφάγο κράτος, ο Κρατισμός ξεπέρασε και τον ποιο βάρβαρο Καπιταλισμό!!

Ιδιαίτερα στο δικό μας Ασφαλιστικό Χώρο, η κατανομή του παραγόμενου πλούτου έχει αναχθεί σε προχωρημένη επιστήμη, ξεπέρασε τη μέθοδο της αλεπούς «..ένα εγώ ...ένα εσύ, ένα εγώ..., φέρε και αυτό..»!!

Πολιτεία, Επόπτες, Τραπεζίτες και δυστυχώς αρκετές Ασφαλιστικές απεφάσισαν συντονισμένα και προμελετημένα, να «φιμώσουν» και να «καρυδώσουν» στην κυριολεξία, την Παραδοσιακή Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση, σε βαθμό ασφυξίας και να την διπλοφορτώσουν, ιππεύοντας ταυτοχρόνως, έτσι που να της πάρουν, «πέταλα» και «σαμάρια».

Αυτοί που μετατρέπουν τα τυπωμένα χαρτιά σε συμβόλαια, σε έσοδα για τις εταιρίες και το κράτος, σε κέρδη για τους μετόχους, σε μισθούς, για τους υπαλλήλους, σε παχυλά BONUS και απίθανα εφάπαξ για τους υψηλόβαθμους εξοδούχους, σε προστασία για τους ασφαλισμένους, αυτοί που «οργώνουν» και «αλωνίζουν» με ήλιο και βροχή μια τσαλαπατημένη και κακοπατημένη αγορά, διευρύνοντας την πελατειακή και οικονομική βάση των

εταιρειών, αυξάνοντας τη φήμη, και δημιουργώντας άυλη εμπορική αξία, για ορισμένες εταιρίες, δεν έχουν δικαίωμα, ούτε στο «..σανό..»!!!!

Και τι δεν έχει χρησιμοποιηθεί και εφευρεθεί, για την ιδιοποίηση των ξένων κόπων, μιλιούνια στρατολογήθηκαν δια των υποσχέσεων και αποστρατεύτηκαν κλοτσπτόν, συμβάλλοντας στην «..επίτευξη των στόχων..», ήρθαν φίλοι, έφυγαν εχθροί και τους βρίσκει ο Κλάδος μονίμως μπροστά του.

Αποθεματικά καθήκαν, Εταιρίες κλείσανε, άδεια «ταϊσάρια», καρότα, μαστίγια, αυτόφωτες και ετερόφωτες μέθοδοι χρησιμοποιήθηκαν, οι αριθμοί μεγαλούργησαν και το καρβέλι των πολλών, έγινε παντεσπάνι, για λίγους, και παχυλά εφ' άπαξ για ακόμη λιγότερους.

Παράλληλα αρκετές, αμόλησαν τα «ηλεκτρονικά βόδια του Αιήτη» που οργώνουν κάμπους και ρουμάνια και αλωνίζουν ασύδοτα, και «αφίμωτα» και τα ρουθούνια τους ξερνάνε φωτιές.

Για το αν από «όργωμα» και το «αλώνισμα» των «..ηλεκτρονικών βοδιών..» προκύψουν «δράκοι», που θα καταβροχθίσουν, όχι μόνο τους συνεργάτες, αλλά και τους ίδιους, καρφί δεν τους καίγετε.

Ο τελευταίος νόμος φάνηκε ότι θα διόρθωνε κάπως τα πράγματα παρ' ότι προσωπικά αμφέβαλα για την εφαρμογή του, αφού διαχρονικά, αν ένας νόμος, κατά λάθος έδινε κάτι στη Διαμεσολάβηση, γρήγορα έφερναν έναν άλλο, που το έπαιρνε πίσω και αν καθυστερούσε η αλλαγή, το «διόρθωναν» οι Εταιρίες με τις συμβάσεις και τις πρακτικές τους.

Πριν αλέκτωρ λοιπόν φωνήσε, επιβεβαιώνομαι, άρχισε στην πράξη «..διόρθωση..» του νόμου ,μέσω των συμβάσεων.

Βέβαια δεν είναι μόνο η συγκεκριμένη εταιρία, για την οποία γίνεται ντόρος, που υποχρεώνει τους συνεργάτες της να υπογράψουν συμβάσεις, ζητώντας προκαταβολικά να παραιτηθούν από τα νόμιμα δικαιώματά τους.

Υπάρχουν και άλλες, που οι όροι των συμβάσεων αναφέρουν μιλιούνια «..Σπουδαίους Λόγους..» που κανένα νόμο δεν λαμβάνουν υπ όψιν τους, θέλουν να σε έχουν στην καλή τους διάθεση ,ακόμη και το φτέρνισμα αποτελεί αιτία να αρπάξουν το ψωμί από τους συνεργάτες και να το κάνουν παντεσπάνι για τους ίδιους.

Οι «..αναλώσιμοι..» που προσλαμβάνονται, σε διευθυντικές θέσεις, προσπαθούν να πάρουν πρωτάθλημα και κύπελλο με γερασμένες και κουρασμένες ομάδες, χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι βρισκόμαστε σε περίοδο ισχνών αγελάδων και οι «ομάδες» αγωνίζονται πλέον σε «..ξερά γήπεδα..».

Αγωνιούν πρωτίστως για το δικό τους μισθό και BONUS και μη γνωρίζοντας άλλη μέθοδο πρόσκτησης νέων συνεργατών και εργασιών, εφαρμόζουν το management του φόβου, «..αν δεν μας φέρεις νέους συνεργάτες θα φύγεις εσύ...»!! «...αν δεν φέρεις τη νέα παρα-

γωγή που αποφασίσαμε, θα χάσεις αυτήν που έχεις..»!! ξεπερνώντας σε πρακτικές τους αρχαίους Κορίνθιους και τους συγχωρεμένους χωριανούς μου.

Την ευθύνη όμως για αυτό τον κανιβαλισμό την έχουν οι ίδιες οι εταιρίες, στο ακέραιο.

Πόσοι από αυτούς τους φαινούς εγκέφαλους θα έστελναν τα παιδιά τους να κάνουν αυτή τη δύσκολη δουλεία, βασιζόμενοι σε τέτοιες συμβάσεις και αντίστοιχες πρακτικές και προοπτικές;

Υπάρχουν βέβαια και εταιρίες που διαχρονικά σεβάστηκαν & σέβονται το ψωμί των συνεργατών τους, σέβονται τους νόμους, αλλά και τους όρους και τις υποσχέσεις τους, υπάρχουν εταιρίες που τίμησαν και τιμούν τους συνεργάτες τους, που αθλοθετούν βραβεία, στο όνομα τους, που αναρτούν τα πορτρέτα τους στα κεντρικά σαλόνια τους, που δίνουν ονόματα σε αίθουσες και χώρους τους, που κάνουν τιμητικές εκδηλώσεις για γερασμένους εξοδούχους ,που τιμούν τον λόγο τους και παράλληλα, τον κλάδο και το Θεσμό.

Η πραγματική Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη μιας Ασφαλιστικής Εταιρίας, κρίνεται πρωτίστως από την συμπεριφορά της, στους δικούς της ανθρώπους, υπαλλήλους, συνεργάτες, ασφαλισμένους, μετόχους, από το «είναι» δηλαδή και όχι από το «..υποκριτικό φαίνεσθε..» σε τρίτους.

Στο δημιουργηθέν πρόβλημα παρενέβησαν το ΕΕΑ, η ΚΕΕ, η ΠΟΑΔ αλλά ενεπλάκη και ο ΣΥΡΙΖΑ!!, καλό θα ήταν να γίνει παρέμβαση και από την ΕΑΕΕ προς την συγκεκριμένη, αλλά και σε όσες άλλες εταιρίες, μέλη της, συμπεριφέρονται με παρόμοιο τρόπο.

Ας έχει υπ' όψιν η ΕΑΕΕ ότι η αξιοπιστία του Θεσμού, ξεκινάει από τις μεταξύ μας σχέσεις και αυτή την περίοδο η Ιδιωτική Ασφάλιση, χρειάζεται ομοψυχία και συμμάχους.

Πως θα διεκδικήσει άλλους «Πυλώνες» όταν δεν σέβεται τους δικούς της;

Αν παρ' όλα αυτά ούτε οι πολύπλευρες παρεμβάσεις, ούτε η «...Αποστολική υπενθύμιση του Μωσαϊκού Νόμου..» δεν συγκινήσουν κανένα, πρέπει να νικήσει για την Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση η «ιαχή..» του Κώστα Βάρναλη «...να ξυπνήσει μονομιάς να έρθει ανάποδα ο ντουινιάς...»!!!

Όσοι Συνάδελφοι Διαμεσολαβητές ασφυκτιούν και αγωνιούν για το επαγγελματικό τους μέλλον, από τις συνεχιζόμενες εξαναγκαστικές και παράνομες πρακτικές, των ανευθύνων, άπληστων και αχάριστων «Αφεντάδων» & «Αγάδων», που δεν αρκούνται μόνο στον «..καρπό..» αλλά απαιτούν και το «..σανό..» ,αλλά και τα «..πέταλα..».

Δεν έχουν μόνο δικαίωμα, αλλά και υποχρέωση, απέναντι στον εαυτό τους, τις οικογένειες τους και την επαγγελματική τους αξιοπρέπεια, να ξεσηκωθούν όλοι μαζί, όσο είναι νωρίς, να σκίσουν τα «..φίμωτρα..» και να ψάξουν για άλλες επιλογές καριέρας στο χώρο, υπάρχουν και άλλοι δρόμοι.

Ας αφήσουν τους ίδιους να κουβαλήσουν τα «χερόβολα» και τα «δεμάτια» στα αλώνια και

ας χρησιμοποιήσουν τα «..δαρτόξυλα..», για να καταλάβουν πως ξεχωρίζει ο καρπός από το άχυρο και αν τα καταφέρουν, ας γεμίσουν τότε, τα άδεια «τρουβάδια», τα «τσουβάλια» και τα αμπάρια και χαλάλι τους, καρπός & σανός!!

Να αποφασίσουν οι Συνάδελφοι, εδώ και τώρα να «...οργώσουν...» και να «..αλωνίσουν..» πρώτα για τον εαυτό τους και ύστερα για εκείνους που τους αναγνωρίζουν ότι το δικαίωμά τους στον παραγόμενο πλούτο, είναι ιερό και αδιαπραγμάτευτο.

Να συνεργαστούν με όσους έμπρακτα αποδεικνύουν «..ότι επ' ελπίδι οφείλει ο αροτριών αροτριάν και ο αλων της ελπίδος αυτού μετέχειν επ' ελπίδι..»!!!

Αθήνα 2 Αυγούστου 2019

Κώστας Λάμπρου

Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής (Διανομέας)

200 Γιατί

(Next Deal, 2021-03-26)

Για μια ακόμη φορά γίναμε θεατές στο ίδιο έργο, σκεπάστηκε η Αττική στο Χιόνι και ξεσκεπάστηκε η ανεπάρκεια του κράτους, κουνήθηκε συθέμελα η Θεσσαλία και όλοι, πολίτες και κράτος ψάχνουν στέγη, σε σκηνές, τροχόσπιτα και σιδερένια κοντέινερ.

Το ίδιο ακριβώς σκηνικό, με ότι, παρακολουθήσαμε, στις προηγούμενες καταστροφές, της Ηλείας, Αθήνας, Σάμου, Κυθήρων, Μάτι, Χαλκιδικής, Μάντρας, Εύβοιας, Καρδίτσας Κεφαλονιάς, Αιτωλοακαρνανίας, Νέο Ηράκλειο και αλλού.

Καταστροφικές ζημιές από φυσικά φαινόμενα, θεομηνίες, σεισμοί, πυρκαγιές, πλημύρες μόνο ηφαίστεια δεν είδαμε ακόμη.

Καμένοι και πνιγμένοι άνθρωποι, καμένα ή βουτηγμένα στο νερό και τη λάσπη, σπίτια, εξοχικά, επιχειρήσεις, καλλιέργειες, ζωικό βασίλειο, δρόμοι κομμένοι στα δύο, πεσμένες γέφυρες - πλωτά, τσαλακωμένα και πλακωμένα αυτοκίνητα, ξεριζωμένα δένδρα, κολώνες της ΔΕΗ, γκρεμισμένα μπαλκόνια «...κοκκινισμένα...» κτήρια, εξ αιτίας των σεισμών.

Οι μέχρι χτες Νοικοκυραίοι, πρόσφυγες, σε καταυλισμούς αστέγων.

Για μια ακόμη φορά **ΚΑΝΕΙΣ!!** είτε από την επίσημη Πολιτεία και τους εκπροσώπους της, είτε από τις διάφορες εξουσίες και δει την 4^η, από αυτούς που βγαίνουν στο «..γαλί..» που κάνουν ρεπορτάζ, από αυτούς που τρέχουν για διάσωση, από αυτούς που κάνουν μόνιμα κριτική, από αυτούς που φωνάζουν, δώστε και άλλες αποζημιώσεις, **ΚΑΝΕΙΣ!!!** και **ΠΟΤΕ!!!** δεν τόλμησε, αλλά και δεν τολμάει να ρωτήσει:

-ΓΙΑΤΙ κύριοι χτίσατε έτσι τα παραθεριστικά σας στο Μάτι και δεν αφήσατε πρόσβαση, στο γιαλό, ούτε για κατσίκια;

-ΓΙΑΤΙ κύριοι θυμηθήκατε να φτιάξετε γεφύρια, αλλά και ποτάμια!!! στη Μάντρα, μετά την πλημύρα και την καταστροφή;

-ΓΙΑΤΙ κύριοι χτίσατε μέσα στο δάσος, πάνω στα κατσάβραχα, μέσα στο ρέμα, πάνω στο κύμα;

-ΓΙΑΤΙ κύριε μπαζώσατε και στενέψατε, το ποτάμι, για να γλυτώσετε μερικά μέτρα γέφυρας;

-ΓΙΑΤΙ δεν καθαρίσατε τον ξεροπόταμο, εκεί στο Αγρίνιο, από τα φερτά μπάζα της προηγούμενης κατεβασιάς; με αποτέλεσμα να ξαναπνιγείτε;

-ΓΙΑΤΙ χτίσατε πάνω στο ρέμα, το Κέντρο Υγείας; για να εξοικονομήσετε οικόπεδο; με αποτέλεσμα στην πρώτη τρικυμία «..να το πάρει το ποτάμι να το πάρει ο ποταμός...»; χάθηκαν τόσα χέρσα, στο Μεγάλο Κάμπο;

-ΓΙΑΤΙ κύριοι εργολάβοι, αφήσατε τα μπάζα στις ρεματιές και πνίγηκε το ωραίο παραλιακό θέρετρο, του Άσσου, στα σιούρια;

-ΓΙΑΤΙ κύριοι θυμηθήκατε να βάλετε δεξαμενές νερού, στα ρουμάνια, της Πεντέλης, μετά την πυρπόληση, αφού κήκε ακόμη και το χώμα; χορτάρι δεν φυτρώνει, τι θα σβήσει; τη ...δίψα...; ούτε αγριοκάτσικο πλέον, δεν μπορεί να βοσκίσει;

-ΓΙΑΤΙ «...Γαλονάδες...» μου, σκοτώνετε για δύο παραπάνω «...σαρδέλες...» στο μανίκι και αφήσατε το νησί στο έλεος της φωτιάς και χωρίς εναέρια;

-ΓΙΑΤΙ κύριε Δήμαρχε, μπαζώσατε το ρέμα της Σαπφούς και στενέψατε την κοίτη του;

-ΓΙΑΤΙ αγαπητοί συμπολίτες χτίσατε τα σπίτια σας, «..καβάλα..» πάνω στο ίδιο ρέμα;

-ΓΙΑΤΙ κοιμάστε πάνω σε πλωτό κρεβάτι; τι όνειρα βλέπετε κάθε φορά, που ρίχνει καρεκλοπόδαρα και πνίγονται οι διπλανοί σας;

-ΓΙΑΤΙ μεγάλοι πολεοδόμοι - μηχανικοί - σχεδιαστές, & «αδειοδότες», φτιάξατε δρόμο, στρώσατε και ράγες για το τραμ και οι νεροποντές σας θύμισαν, ότι κάτω από τις σιδηροτροχιές «..βογκάει..» και «...αναστενάζει..» ο Ιλισός;

-ΓΙΑΤΙ μεγάλοι Δημοκράτες, υπερασπιστές της Εργατιάς και μόνιμοι καταγγελτές, της παρανομίας, χτίσατε το «..δικό σας σπίτι..», πάνω στον Ποδονίφτη; και μετά σκούζατε; ότι πλημυρίσατε και μουλιάσανε τα αρχεία σας !! και παράλληλα απαιτείτε και 100% αποζημιώσεις;

-Γιατί κύριοι χτίσατε νύχτα και χωρίς τον αντισεισμικό κανονισμό;

-ΓΙΑΤΙ κύριοι ξύπνιοι καταπατητές, χτίσατε αυθαίρετες βίλλες, αλλά και αυθαίρετα παραπήγματα, μέσα στο πευκοδάσος, αθέατα στο μάτι και χρειάστηκε να γίνει «...φαλακρό..» το τοπίο, από τη φωτιά, για να εμφανιστούν οι κατασκευές σας και οι ίδιοι, αντί να κρύβεστε, βγαίνετε πάντα θρασύτατα μπροστά και ουρλιάζετε.

Αντί να αρπάξετε τον κουβά με το νερό, για να σώσετε το αυθαίρετό σας, κάθεστε με σταυρωμένα χέρια, ζητώντας τα ρέστα, ωρυόμενοι ...«...που είναι τα εναέριαπου είναι

η πυροσβεστική...»;

Από χωριό είμαι και δεν θα έχτιζα ποτέ σπίτι, δίπλα στις καλαμιές και τις ιτιές και μέσα στο χαλίκι, του Σμολίτσα ή πάνω στο ρέμα της Τζαρίλας ή μέσα στην πουρναριά!! και μετά να κράζω, που είναι το κράτος, να με σώσει!!!

Ούτε θα έχτιζα διώροφο & μεζονέτα ή θα έμεινα σε λυόμενο ή σε σκηνή μέσα στο βούρκο, εκεί που πριν φύτευαν, μόνο βούρλα και καλαμιές, όπως έγινε σε όλους τους βαλτότοπους της Αττικής και μετά να διαμαρτύρομαι, ότι πάσχω από ρευματισμούς και αρθριτικά και δεν με προστατεύουν οι ..άχρηστες.. κουνουπιέρες, τα ψεκαστικά και το Σύστημα Υγείας!!

-ΓΙΑΤΙ Μεγάλο - Δημοσιογράφε δεν τολμάς να κάνεις τέτοιες ερωτήσεις και καϊδεύεις αυτιά; ποιόν φοβάσαι;

-ΓΙΑΤΙ κύριε Ρεπόρτερ που κρατάς το «..μαρκούτσι..» δεν τολμάς να ρωτήσεις;

-«...ΓΙΑΤΙ χτίστε εδώ...!!! αγαπντέ συμπατριώτη .. το ωραίο σας σπίτι, με τις σοφίτες & την πισίνα του..»;

- «ΓΙΑΤΙ ενώ ξοδεύατε εκατοσταριές χιλιάδες, για το χτίσιμο, δεν διαθέσατε τρία κατοστάρικα, για να το ασφαλίσετε..»;

-ΓΙΑΤΙ περήφανε και κουβαρδά Έλληνα, τσιγκουνεύεσαι το ασφάλιστρο και μετά εκλιπαρείς για μια σκηνή 60 λιμπρών και καταδέχεσαι να μένεις εσύ και η οικογένειά σου, σε ένα σιδερένιο container;

-Δεν ξέρεις ότι ζεις σε μια από τις πλέον σεισμογενείς περιοχές του κόσμου; που κάθε χρόνο γίνεται, τουλάχιστον ένας σεισμός, πάνω από 6 ρίχτερ; για πόσο ακόμη θα ελπίζεις, ότι θα σώζει το «..αρχοντικό..» σου η θάλασσα και ο καλό Θεούλης;

-Η Ακρόπολη όρθια είναι..... ορέεεεεε....., αλλά δεν κατοικείται!!

-«..Γιατί έχετε ανασφάλιστη την Επιχείρησή σας, σοβαρό επιχειρηματία και ανασφάλιστο το 4x4 «..κάρο..» σας; που ..θάφτηκε στη λάσπη; από ποιόν ζητάτε αποζημίωση...»;

-ΓΙΑΤΙ; κύριοι Ηγέτες, του Ασφαλιστικού Κλάδου, δεν προβληματίζεσθε από το ότι, δεν εμφανίστηκε, **ΠΟΤΕ!!!**, ούτε **ΕΝΑΣ!!** έστω **ΕΝΑΣ!!!!** για δείγμα, ακόμη και τότε, με τα Νέο-Δεκεμβριανά, τότε που «..φουρκάλιασε..» το κέντρο της Αθήνας. Αλλά και στις άλλες καταστροφές. Τις «..Θάλειες..», «..Ουρανίες...», «..Καλυψούδες..», «..Κίρκες..», «Ζορμπάδες..» «...Ιανούς..», «..Μήδειες..» και σε όλα αυτά τα «...βαφτιστήρια ..»!!! της Πολιτικής Προστασίας, και να πει:

«...Αεί στο σιχτίρ, αυτό το Κράτος... δεν περιμένω τίποτε από αυτό ...!! έχω ασφαλισμένη την περιουσία μουμε πήρε χθες ο ασφαλιστής μου και με διαβεβαίωσε ότι όλα θα γίνουν όπως πριν; εσύ Θ η οικογένεια σου να είστε καλά...»!!!

-Γιατί; πέσανε να «..φάνε..» τον μοναδικό δημοσιογράφο (Δημήτρη Καμπουράκη) που με αφορμή τις ζημιές από τον «..Ιανό...» τόλμησε να αναφέρει κάτι στην εκπομπή του (1/10/2020), περί Ασφάλισης της περιουσίας, βαφτίζοντάς τον, dealer, των Ασφαλιστικών Εταιριών;

Δεν είμαι σίγουρος αν και απέναντι από τη Σάμο, στο μεγάλο σεισμό τα «..Γκαρτάσια..» δημοσιογράφοι, τόλμησαν να κάνουν τέτοιες ερωτήσεις στους δικούς τους, που κλαίγανε στα καλάσματα περιμένοντας βοήθεια, απ' τον Αλάχ!!

ΓΙΑΤΙ; Θα μου πείτε να βγάλουν οι δημοσιογράφοι «...το φίδι από την τρύπα..»; αφού δεν τολμούν να το κάνουν οι ταγμένοι «...Αρμοδιο -Υπέυθυνοι...»;

Πως αποκωδικοποιείτε αυτή τη στάση; έχει μερίδιο ευθύνης ο Κλάδος μας;

- ΓΙΑΤΙ; ΓΙΑΤΙ; συμβαίνει αυτό; - αυτά;

Μια βολική απάντηση είναι ότι φταίει αυτή η «..έρμη...», η Ασφαλιστική Συνείδηση, οι «..**ΑΛΛΟΙ..**», οι «..**ΒΑΡΒΑΡΟΙ..**», οι ανεπαρκείς Διαμεσολαβούντες, που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους.

-ΓΙΑΤΙ; για κάθε ασφαλισμένο αυτοκίνητο, δεν ασφαρίζεται και ένα διαμέρισμα; ερωτούν οι Εμπορικοί Διευθυντές και εκείνοι των Πωλήσεων.

-ΓΙΑΤΙ; ξαναρωτάνε οι ίδιοι!!! μόνο το 20% των περιουσιών, είναι ασφαλισμένες; εκ των οποίων μόνο το 4% ασφαρίζεται οικειοθελώς;

-ΓΙΑΤΙ, δεν εξηγούν πως γίνεται, το 80% των αποζημιώσεων στην Περιουσία να είναι σε εκκρεμότητα και το 20% διακανονίζεται, σχετικά γρήγορα; και από αυτό το 20%, μήπως...; το 4% τελικά αποζημιώνεται «..οικειοθελώς..»;

-ΓΙΑΤΙ αυτοί οι δύο δείκτες φαίνεται να είναι, σε αρμονική αντιστοιχία;

(Τα συμπεράσματα δεν είναι αυθαίρετα, προκύπτουν από τα στοιχεία που δημοσίευσε η ΕΑΕΕ).

-ΓΙΑΤΙ Κανείς από όλους αυτούς τους πληγέντες, δεν ανέφερε ΠΟΤΕ!!, ότι ανήκει στις παραπάνω «..αγκύλες..» του 20% ή έστω του 4%; ενώ ο Κλάδος μας, κάθε φορά, ανακοινώνει εκατομμύρια αποζημιώσεις;

-ΓΙΑΤΙ όσοι περιμένουν ή πήραν αποζημίωση από τον Κλάδο μας «...κρύβονται...»;

Μιλιούνια ΓΙΑΤΙ..., θα μπορούσα να αραδιάσω.

Αλλά σε ποιόν να τεθούν και πότε;

-Στον συμπατριώτη;

Που στη χαρά και το λα-λα, απαντάει «..Ες αύριο τα σπουδαία..», στη λύπη, απαγορεύτε να του θυμίσεις «...οικία κακά...», στη ζημιά ρωτάει «...γίνετε κάτι τώρα...»;!!!! στο ενδιάμεσο, απαντάει με το γνωστό «...ωχ αδερφέ..., φάγομε ν..., ποίομε...ν, αύριο γαρ αποθνή-

σκουμε ν ..»!!... «...γλύτωσα στο σεισμό, ...γλύτωσα και τα ασφάλιστρα,τώρα γιατί να πληρώσω; για αυτόν που θα γίνει μετά από 50 χρόνια.....»; «...γιατί ασκείς τρομολαγνεία για να με ασφαλίσεις...»;!!

-Στον ο Κλάδο μας;

Που διακατέχετε από ενοχικά σύνδρομα και σκιάζετε να βγει μπροστά, αφήνοντας μόνο τις «..εμπροσθοφυλακές..» του να το υπερασπιστούνε και να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά; γιατί τόσο αμχανία, στην αρχή της Πανδημίας;

-Στην ανεπαρκή Πολιτεία;

Που φοβάται να πει την αλήθεια στον πολίτη ή εσκεμμένα δεν θέλει να του την πει, γιατί τον θέλει «..εξαρτημένο υπήκοο..» και όχι ανεξάρτητο και υπεύθυνο Πολίτη, που με την εν γένει συμπεριφορά της ,του έχει «..ευνουχίσει..» την ατομική του ευθύνη; αρνούμενος να δεχθεί αλήθειες και ρέπει μονίμως στη συνομοσιολογία;

-ΓΙΑΤΙ «...έρμο Κράτος» και «...Χαμένη Πολιτεία..», φοβάστε να πείτε την αλήθεια και αντί για υπεύθυνους πολίτες, «...χτίζετε..» ανεύθυνους – απειθήραχους υπηκόους, εκμαυλισμένους πελάτες;

Όποιος σε αυτόν τον Τόπο, τολμήσει να μιλήσει για «...ατομική ευθύνη...για αυτοπροστασία..», θα εφευρεθούν και προβληθούν όλοι οι «..σοφοί ενδοιασμοί...» και θα πέσουν πάνω του οι «...Αντί...» και οι κάθε λογής «..ψεκασμένοι ...υπήκοοί..» να τον «..φάνε...», θα τον «..στολίσουν..» δεόντως με όλους τους χαρακτηρισμούς και θα «...ρετσινώσουν..» με όλους τους «.....ισμούς..»!!

Πριν από χρόνια είχε ετοιμαστεί από την Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, στην οποία συμμετείχα, Νομοσχέδιο για υποχρεωτική ασφάλιση κτηρίων, από σεισμό & φυσικές καταστροφές.

Έμεινε στα συρτάρια, καμιά Κυβέρνηση δεν τολμήσει να το εμφανίσει, ούτε για διαβούλευση!!

Μόνιμη επωδός «...Δεν θα κάνουμε πλούσιες τις πολυεθνικές..... αυτή είναι υποχρέωση του κράτους..»!!

Πάλι καλά που έγινε υποχρεωτική η ασφάλιση αυτοκινήτων και μια δεύτερη προσπάθεια να περιοριστούν τα ανασφάλιστα, γιατί και σε αυτές τις περιπτώσεις, ηκούσαν οι ιαχές «.. όλοι εισπράκτορες των Ασφαλιστικών και των Πολυεθνικών..» «...όχι πρόστιμα, για χάρη τους..»!!

Ούτε ο Κορώνο-ιός συγκινεί, τον Νεοέλληνα, ούτε κλιματική αλλαγή υπολογίζει, ούτε Ασφαλιστικό Διαμεσολαβητή ακούει, ούτε από Καπιταλισμό καταλαβαίνει.

Για την μεγάλη πλειοψηφία: Ιδιωτική Ασφάλιση = Χαράτσι!!! Ευτυχώς που στον Κλάδο

Ζωής και Υγείας κάτι φαίνεται να αλλάζει.

Δεν μπορεί βέβαια να κατηγορήσει κανείς τους πολίτες, επειδή σε Φυσικές καταστροφές στρέφονται στο Κράτος για βοήθεια.

Ούτε μπορεί να είναι κανείς αντίθετος με την υποχρέωση του Κράτους – Πολιτείας, να τρέξει άμεσα να φροντίσει και να συνδράμει, με κάθε μέσο, τους πολίτες του, ιδίως όταν εκείνοι το έχουν ανάγκη και δεινοπαθούν.

Με την εμπεδωμένη, τη ριζωμένη και αρρωστημένη νοοτροπία, πρέπει να τα βάλουμε, να απαιτούμε δηλαδή, να ζούμε Καπιταλιστικά, αλλά να σκεφτόμαστε, να εργαζόμαστε και να συμπεριφερόμαστεΣοσιαλιστικά – Σοβιετικά, με αποτέλεσμα να περιμένουμε, να πέσει κάθε φορά, «...εξ ουρανού το...Κρατικό ...Μάνα...».

Με την διαχρονικά, αναποδιασμένη συμπεριφορά αυτού του Κράτους, πρέπει να τα έχουμε, με αυτήν που επέτρεψε την «Τσαντίροποίηση» όλης της χώρας.

-Γιατί να το «..δηλώσει...» και να το «..σώσει..»; αντί να πληρώσει και να το «..ξηλώσει..»;

ΓΙΑΤΙ; η Νέα και Φιλελεύθερη Κυβέρνηση, ετοιμάζει Σχέδιο Νόμου, Σοβιετικού Τύπου, για Ίδρυση Ταμείου Κρατικής Αρωγής!!! για αποζημίωση Επιχειρήσεων και Ιδιωτών, από φυσικές Καταστροφές, που οι εισφορές του, θα προέρχονται από το κράτος, τους φορολογούμενους δηλαδή, αλλά και από Φιλανθρωπία Ιδιωτών;

Δεν φτάνει που ο Κλάδος θα χάσει μεγάλο κομμάτι εργασιών, θα πληρώνει κι από πάνω, για τις πραγματογνωμοσύνες!!!! αφού, την εκτίμηση των Ζημιών, προβλέπει να αναλάβουν οι Ασφαλιστικές!!

Αντί να τρέξει να Ασφαλιστεί ο Έλληνας, θα απαιτεί δωρεάν Εκτιμητή!! Ποιο κορόιδο Ιδιώτης ή Επιχειρηματίας, θα θέλει να ξοδέψει χρήματα για ασφάλιστρα;

Γιατί; Ένα ακόμη χτύπημα στην Ιδιωτική Ασφάλιση και την Ασφαλιστική Συνείδηση;

Το να υπάρχει, Κρατικό ή Ευρωπαϊκό Ταμείο για Έκτακτες Καταστροφές, λογικό είναι, αφού πολλοί συμπολίτες μας, δεν έχουν την δυνατότητα να ασφαλίσουν την ζωή και την περιουσία τους και μια μεγάλη γκάμα κινδύνων, η Ιδιωτική Ασφάλιση, δεν επιθυμεί ή αδυνατεί να καλύψει.

Η Πολιτεία θα πρέπει όμως να δηλώσει ρητά, ότι το Ταμείο αυτό, θα λειτουργήσει, για όσους αποδεδειγμένα, **ΑΔΥΝΑΤΟΥΝ** να καλύψουν οι ίδιοι, Ασφαλιστικά, το βίός τους και για τους **ΕΠΙΜΕΛΕΙΣ**, για κείνους δηλαδή, που είχαν φροντίσει και οι ίδιοι, στο ελάχιστο έστω, για την προστασία της ζωής και της περιουσίας τους.

Γιατί; να δώσει αρωγή, στους έχοντες την δυνατότητα, αλλά και την υποχρέωση, να Ασφαλίσουν οι ίδιοι τις περιουσίες τους και δεν το κάνουν;

200 !! ΓΙΑΤΙ !! θα μπορούσα να αραδιάσω, μια που αριθμός είναι επίκαιρος, Επετειακός & Εορταστικός, αλλά ποιος θα τα ακούσει και ποιος θα απαντήσει σε όλα αυτά;

*Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Αντιπρόεδρος Συνεργατικού Σχήματος «Πάνορμος»
Αθήνα 24 - 03 - 2021*

Υπάρχουν όρια;

(Next Deal, 2022-10-14)

«...Βεβαίως ...!!.. γίνονται όμως ορατά, όταν τα ξεπεράσεις..!!» *

Πολλές φορές έχω ακούσει, για να μην πω, ότι είναι μόνιμη επωδός, στο δικό μας χώρο των πωλήσεων, ότι δεν υπάρχουν όρια, τα όρια βρίσκονται μόνο στο μυαλό του καθενός μας και μας αυτό-περιορίζουν.

«..Απαλλαχθείτε από περιορισμούς που κατοικοεδρεύουν στο κεφάλι σας και επιβάλουν τα συναισθήματα, οι πεποιθήσεις, οι νοοτροπίες..»!!

«..Αναπτύξτε τεχνικές προσωπικού μετασχηματισμού, ανακαλύψτε τη δύναμη της θετικής σκέψης, επικαλεστείτε και ενεργοποιήστε τους Συμπαντικούς νόμους της έλξης...»!!

«..Δεν υπάρχουν όρια στην επιτυχία, τα ρεκόρ υπάρχουν για να καταρρίπτονται...»!!

«..Βάλτε ψηλά τους πήχεις, περάστε από πάνω..»!!

«..Ότι σκεφτεί ο άνθρωπος μπορεί και να το πραγματοποιήσει...»!!

Τέτοια και άλλα παροτρυντικά και «ντομπαριστικά» ακούγονται από τον ομαδάρχη, ως τον διευθυντή πωλήσεων, τους εκπαιδευτές, τους θεωρητικούς, τους πετυχημένους CEO, τους μεγάλους πωλητές, τους «...Γέροντες...» τους «...Γκουρού...» του μανάτζμεντ.

Συμφωνώ απόλυτα, ότι για πολλά, δεν υπάρχουν όρια, ούτε μιλάμε για τα υποτιθέμενα όρια, που μπορεί κάποιος, με μια παραπάνω προσπάθεια να τα ξεπεράσει, άλλωστε έτσι προοδεύει ο άνθρωπος.

Αλλά για κείνα, που υπάρχουν, αλλά δεν είναι ορατά και αν τα ξεπεράσεις χάνετε, η ισορροπία, η τάξη & η κατάσταση «μεταλλάσσετε» σε επικίνδυνη.

Δεν υπάρχουν όρια στις σκέψεις! στις ιδέες! στη φαντασία!, στα όνειρά! στις επι-

θυμίες, μάλλον ούτε στην «..πραγματικότητα..»!! αφού πολλές φορές αυτή, ξεπερνά την φαντασία και τα όνειρα.

Το σύμπαν, τα σύμπαντα έχουν όρια; Οι μαύρες τρύπες έχουν πάτο;

Ο μεγάλος κόσμος του τηλεσκοπίου και ο μικρόκοσμος του μικροσκοπίου, δεν έχουν όρια, τα κιάλια, τα τηλεσκόπια, τα μικροσκόπια και οι παρατηρούντες όμως, έχουν.

Ο χρόνος & χώρος δεν έχει όρια, ο διαθέσιμος χρόνος όμως έχει, το 24ωρο έχει όριο τις 24 ώρες!! & ο χώρος μας, έχει συγκεκριμένο εμβαδόν.

Η ενέργεια δεν έχει όρια, αυτή που μπορείς να ξοδέψεις όμως έχει, οι αντοχές έχουν.

Η ταχύτητα έχει όρια; και ποια ; αυτή του φωτός; ή αυτή της σκέψης; καμία από τις δύο, προς το παρόν, δεν μπορεί να πιάσει, άνθρωπος, πεζός, οδηγός, πιλότος, αστροναύτης, μηχανήμα.

Τα ατυχήματα στους δρόμους θυμίζουν ότι υπάρχουν όρια, τόσο για το οχήματα, όσο και για τους οδηγούς.

Οι δύο επώνυμοι νέοι, οδηγώντας και τρέχοντας εκτός ορίων, χάθηκαν οι ίδιοι, παίρνοντας και άλλους στο «..λαιμό..» τους.

Οι αριθμοί δεν έχουν, έχει όμως αυτός που μετράει, έστω και αν είναι ηλεκτρονικός υπολογιστής.

Οι κανόνες, τα μέτρα, τα σταθμά, οι ωροδείκτες, τα θερμόμετρα, οι σφυγμοί, οι καρδιακοί παλμοί, τα πιεσόμετρα, είναι όρια, φράχτες, σύνορα & ρίχτερ επίσης.

Η έρευνα δεν έχει όρια, ο ερευνητής όμως έχει.

Ούτε η περιέργεια έχει όρια, αλλά αυτή, «...σκοτώσε τη γάτα...»!!

Η χαρά η αγάπη, (σύνορα δεν έχει η αγάπη) ο έρωτας, το μίσος; το «..απύθμενο μίσος..»;

-Η υποκρισία; η ζήλεια; ο φθόνος; η ζηλοφθονία; ειδικά η γυναικεία, που μερικές φορές δεν σταματά ούτε στο βιτριόλι.

Το «...πετσι...» και η ψυχή της Ιωάννας την ένοιωσαν καλλίτερα, τα τρία παιδιά της Νέας Μήδειας; τι ακριβώς πλήρωσαν;

-Η κωμωδία, αν ξεπεράσει τα όρια, μπορεί να γίνει τραγωδία.

-Και η υπομονή έχει τα όρια της!!

-Το ενδιαφέρον αν ξεπεράσει τα όρια γίνεται περιέργεια & η χρήση κατάχρηση.

-Το «..τοξικό..» κους- κους στο διαδίκτυο; πρέπει να έχει;

-Άλλο να κάνεις και άλλο να το παρακάνεις.

-Δεν υπάρχουν όρια στην επιτυχία! υπάρχουν όμως στα μέσα για την επίτευξή της.

-Η «...ασυγκράτητη...» αισιοδοξία, έχει όριο την απερισκεψία.

-Η Φιλοδοξία έχει όρια; ο μωροφιλόδοξος; Τα βλέπει;

-Η απληστία δεν έχει, ο άπληστος όμως, δεν πρέπει να έχει;

-Η παρανομία & εγκληματικότητα, τα ξεπερνάει συστηματικά, ο Μπάμπης, στα Γλυκά Νερά «τυφλωμένος» ξεπέρναγε το ένα όριο, μετά το άλλο.

Στην κραιπάλη, στο σεξ; στο «..αχαλίνωτο...» σεξ; υπάρχει όριο;

Η συγκλονιστική υπόθεση της 12χρονης, από τον Κολωνό, ξεσκεπάζει κάθε μέρα, και νέα «..ευυπόληπτα...» αλλά λυσσασμένα ανθρωπόμορφα τέρατα, που το ξεπέρασαν.

Κυνηγώντας τους «...παράδεισους...» μπορεί να το παρακάνεις και να πέσεις στους «..τεχνικούς...»!!

Αν δεν είσαι ευχαριστημένος «...χορεύοντας...» το Ποντιακό «...έχειν ..έχειν...» και το μυαλό σου είναι «κολλημένο» στο «...τι δεν έχειν.. τι δεν έχειν...», τότε επεξεργάζεσαι τη δυστυχία σου, χορεύεις σε αναμμένα κάρβουνα, ενώ δεν είσαι «..Αναστενάρης...». Το χορό του Ζαλόγγου «...χορεύεις ..»!!

Δεν υπάρχουν όρια στο « τι...δεν έχειν...».

Αυτός που δίνει πρέπει να βάλει όρια, γιατί μπορεί να μην έχει αυτός που παίρνει.

Ούτε η φτώχεια, η εξαθλίωση & η δυστυχία έχουν, όμως οι εξαθλιωμένοι παραέχουν.

Στον πλούτο;

Το 600 π.χ ο Σόλων έλεγε ότι «..στον πλούτο δεν βάλουμε όρια...»!!

Ο αγράμματος όμως, μπάμπη Νικόλας, που δεν είχε ακουστά το Σόλωνα, έλεγε το εξής αμίμητο «..Ο πλούτος δεν έχ' όρια, παιδί μ', ...αλλά .. ο φτωχός, μόνο με το μυαλό του πλουταίν' !! ο καιρός διαβαίν', ο φτωχός πεθαίν' και ο πλούτος μέν' ..»!!

Οι ανάγκες & οι επιθυμίες έχουν; ειδικά οι ανικανοποίητες;

Στις απολαύσεις υπάρχουν όρια; στις χρήσεις και στις καταχρήσεις υπάρχουν; στο φαγητό στο ποτό, στην εργασία;

Η υγεία, η κούραση, προσπάθεια, η δυνατότητα, η ηλικία, η ζωή, έχουν όρια.

Πρόσφατο παράδειγμα ο Αντώνης Συκάρης... που είχε βάλει στόχο να κατακτήσει όλες τις κορυφές του κόσμου!! Δεν επέστρεψε από τα Ιμαλία.

Οι φυσικοί νόμοι, το DNA, οι γραπτοί & άγραφοι νόμοι, είναι όρια, που δεσμεύουν όχι μόνο τον άνθρωπο, αλλά ζωικό και φυτικό βασίλειο.

Όση προσπάθεια και αν κάνει ο γαύρος και όση τροφή και αν καταναλώσει, δεν μπορεί να γίνει λαβράκι, ούτε η κουτσομούρα συναγρίδα; και εκείνη φάλαινα;

Οι κότες μένουν «κότες» δεν γίνονται στρουθοκάμηλοι, ούτε πετούν, ως αετοί!

Οι «...κατσίκες ..» ακόμη και αν «..μασάνε.. ταραμά..» δεν θα γίνουν «..γαζέλες..», ούτε «..φοράδες..».

Ο «..μαϊντανός..» δεν μπορεί να γίνει «δέντρο».

Ξεπερνώντας, τα όρια, πέφτεις σε κάτι άλλο, σαν να λειτουργεί η υπερχειλίση, όπως το δοχείο εκείνο, που μόλις το παραγεμίσεις, αδειάζει αυτόματα.

Οι «...χύτρες ταχύτητας...» έχουν και βαλβίδες ασφαλείας, αν δεν λάβεις υπ' όψη το «..προειδοποιητικό σφύριγμα..» έχουμε έκρηξη και από «..χύτερα ...φαγητού..» μετατρέπετε σε «..επικίνδυνη βόμβα..»!!

Αν η Ελευθερία δεν έχει όρια, τα όρια της Ελευθερίας του άλλου και τα ξεπεράσει, πέφτει στην ασυδοσία & την αναρχία, περνά «απέναντι»... γίνεται σκλαβιά.

Οι πρόγονοί μας, επέμεναν ότι σε όλα πρέπει να υπάρχει μέτρο «..παν μέτρον άριστον..»

Πολλά μπορείς να κατακτήσεις με τις ικανότητές σου, με το πάθος, την αγάπη, με ατσάλενια θέληση ή έχοντας με το μέρος σου & την Θεά Τύχη, αλλά και με «..μπαγαποντιές..».

Στο παραμύθι ο βάτραχος έγινε Βασιλιάς & η Σταχτοπούτα πριγκίπισσα.

Στη Βίβλο, ο Ιωσήφ έγινε Φαραώ, στη ζωή, το προσφυγόπουλο της Σμύρνης, Ωνάσης, ο Πύρρος 3 φορές Ολυμπιονίκης !! & το προσφυγόπουλο της Αφρικής NBA!!

Άλλο όμως Ωνάσης, άλλο Πύρρος, άλλο Γιάννης, άλλο Σουμάχερ, άλλο Μέσι, άλλο Ζακ, και άλλο Λάμπρου.

Το κάθε «κοστούμι» έχει τα ιδιαίτερα μέτρα του καθενός, άλλο το δικό μου, άλλο του Φασούλα!!

Υπάρχουν όρια, στο ύψος, στο βάρος.

Κυνηγοί στόχων & ονείρων ναι!! αλλά όχι των «..άπιαστων & ανέφικτων ονείρων..» ή αυτά της «..θερινής νυκτός..» ένα λαϊκό άσμα λέει «..μην κάνεις όνειρα τρελά..», ορισμένα καταλήγουν εφιάλτες.

Υπάρχουν όρια που περιορίζονται από τους φυσικούς νόμους, παρ' ότι ο μέγας αστροφυσικός Stephen Hawking, έχει γράψει, ότι «..και στους φυσικούς νόμους, υπάρχουν εξαιρέσεις, τις οποίες η Θρησκεία αποκαλεί θαύματα...»!!

Εξαιρέση αποτελεί και η αγάπη!!

«...Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει..»!! **

«...Η αγάπη δεν έχει όρια, πρέπει ν' αγαπάμε και από τον τάφο μας ...»!!! ***

Υπάρχει το αδιάβατο όριο των ορίων, για τον κάθε άνθρωπό, που λέγετε θάνατος, η επιθυμία να τον ξεπεράσεις, θεωρείται Ύβρης!!

Παρ' ότι και εδώ ορισμένοι νέο-φιλόσοφοι- νέο-επιστήμονες, μετ-άνθρωποι, υπερ-άνθρωποι, (μίγμα μηχανής & ανθρώπου) κρουριστές, ευγονικοί, ισχυρίζονται ότι ο θάνατος για τον άνθρωπο, είναι άδικη τιμωρία!! ότι η Ύβρης, είναι «..θρησκευτικό κατάλοιπο..»!!

«..Ύβρη για τον άνθρωπο είναι ο θάνατος..»!!! λένε.... και «...ο άνθρωπός έχει ιερό καθήκον να απαλλαγί από αυτόν..»!! αδιαφορώντας αν έτσι, δεν θα λογίζεται πλέον άνθρωπος!!

Ψάχνουν να βρουν «..έκτη κεραία..», «..σκουλικότρυπα ..», να ξεφύγει ο άνθρωπος, από το κουτί του τρισδιάστατου κόσμου, να δραπετεύσει, να «φουρτουλίξει», εκτός των τειχών, να βρεθεί «..εκτός τόπου & χρόνου..» να λέει «..Γένετο..»!! και να γίνεταί!!

Αυτοί και αν δεν είναι ..εκτός όρων & ορίων...!!

Όλα αυτά τα άπιαστα τα άυλα, πνευματικά, τα φανταστικά, τα «τρελά», εξακολουθούν να υπόκεινται ακόμη, στους περιορισμούς της ύλης, εκτός αν υπάρχει τρόπος να νικήσεις τα δεσμά της ύλης, αλλά επ' αυτού, το «..μάνατζμεντ..» ασκείτε από άλλους «.. Γέροντες..» & «..γκουρού..».

Όσο λοιπόν παραμένουμε άνθρωποι, με την μορφή που αναγνωρίζουμε, θα πρέπει να γνωρίζουμε να ξεχωρίσουμε, τι έχει όρια και την δεν έχει και να υποψιαζόμαστε, ποιο είναι το «..αντίτιμο..» του ξεπεράσματος.

Δεν υπάρχουν όρια λοιπόν, στην επιτυχία, στους στόχους, στα ρεκόρ κλπ, ο καθένας βάζει & έχει τα δικά του όρια.

Όρια, υπάρχουν στα διαθέσιμα μέσα, στην προσπάθεια, στο χρόνο, στους νόμους στους κανόνες, στις ηθικές αρχές, για επίτευξη αγαθού ή μη στόχου, σε ότι προαναφέραμε ή ξεχάσαμε.

Στο στρατό λέγανε, ότι «..πρέπει να καταληφθεί ο Αντικειμενικός Σκοπός (ΑΝΣΚ) με παν διαθέσιμο μέσον...» Άλλοιότι «..ο σκοπός αγιάζει τα μέσα..».

Συνάδελφος με μεγάλη παραγωγή, όταν τον ρώτησα, πως τα καταφέρνει, μου απάντησε ότι «..δεν πουλάω συμβόλαια... αλλά την Ασφαλιστική Ιδέα..»!!

Η «ασφαλιστική Ιδέα» είναι κάπως «..αδέσμευτη..» ως ιδέα, δεν έχει όρια, τα «μέσα» όμως έχουν και όρους και όρια!! Τα ασφαλιστήρια έχουν υπο-όρια, εξαιρέσεις, περιορισμούς.

Μπορείς σπάζοντας και παραβιάζοντας δεοντολογίες, αρχές, κανόνες και νόμους ή κά-νοντας χρήση «..αναβολικών..»!! να πετύχεις μεγάλους στόχους και να γκρεμίσεις ρεκόρ.

Το «..μετάλλιο..» όμως είναι κάλπικο και μπορεί να στο πάρουν πίσω.

Το γνωστό και χιλιοειπωμένο στο χώρο μας «..βλέπε κόσμο..» !!..... «..βλέπε κόσμο..»!!.. έχει όρια;

Η συνεχής πίεση για νέα παραγωγή, έχει και αυτή όρια και όταν τα ξεπεράσει, γίνεται «..μπού-λινγκ..» και αυτό οδηγεί ορισμένες φορές, σε αδιέξοδες καταστάσεις (πχ France Télécom).

Ο Παύλος και οι καμιά 45ρια άλλοι, όρια ξεπέρασαν, οι συνάδελφοι που ζούσαν από τ' ασφάλιστρα και όχι από τις προμήθειες, τα όρια δεν πρόσεξαν, και εκ προμελέτης να λειτούργησαν και σε αυτή την περίπτωση όρια παραβίασαν.

Οι ασκούντες το μάνατζμεντ, «..γέροντες..» & «...Γκουρού...», του Κλάδου, θα πρέπει να γνωρίζουν, ότι η επωδός, περί μη ύπαρξης ορίων, μπορεί από ορισμένους να «..παρερμηνεύ-τε..» και να αποτελεί ηθικό άλλοθι, για δραστηριότητα, χωρίς φραγμούς.

Η ζημιά στον Κλάδο μας, δεν γίνεται από τους κατ' ανάγκη και εντός «..ορίων..» λειτουργούντες, αλλά από τους «..χωρίς όρια..» ενεργούντες: αφελείς, τυχοδιώκτες, άπληστους & από τα «..λυσσασμένα πρόβατα...».

Αν για να αποκτήσεις το «...πολύτιμο...» με στόχο να γίνεις «...Άρχοντας των δακτυλι-διών...», χάσεις το «...πολυτιμότερο...»;

Υπάρχουν όρια λοιπόν;

ΝΑΙ, απαντάει ο νέο-φιλόσοφος & πατριώτης μου, Θεοφάνης Τάσης

«...αυτά όμως είναι αόρατα & ...γίνονται ορατά μόλις τα ξεπεράσεις..»!!

.....

*Θεοφάνης Τάσης (Ψηφιακός Ανθρωπισμός- φιλοσοφίες της Ανθρώπινης Αναβάθμισης)

**Λαϊκό τραγούδι (Μαρινέλα - Κώστας Χατζής)

*** «Σκέψεις & στοχασμοί» (Γεώργιος Φ. Πουλής)

Κώστας Λάμπρου
Ασφαλιστικός Διαμεσολαβητής
Αντιπρόεδρος Συνεργατικού Σχήματος «ΠΑΝΟΡΜΟΣ» ΣΥΝ.ΠΕ
Αθήνα: 14/10/2022

Υ/Γ Το άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε στο 2μηνιαίο περιοδικό «ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΝΑΙ» στο τεύχος (Σεπτέμβριος- Οκτώβριος 2022)

Αποχαιρετισμοί

Αποχαιρετισμός του Νίκου Πετρόπουλου

1993

Αγαπητέ μας Συνάδελφε & φίλε Νίκο Πετρόπουλε

Θέλω να σου απευθύνω ένα ύστατο χαιρετισμό, όχι μόνο ως πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Ασφαλιστικών Συμβούλων, αλλά και σαν συνάδελφος, στην ίδια Εταιρία και συνεργάτης, σε τέσσερα Διοικητικά Συμβούλια, σαν φίλος σου.

Αγωνίστηκες Νίκο και εργάστηκες σκληρά μέχρι την τελευταία σου στιγμή, όχι μόνο για τον εαυτό σου και την οικογένεια σου, αυτό άλλωστε το κάνουμε όλοι μας, αλλά και για τους άλλους, για τους συναδέλφους, για τους ανταγωνιστές σου, για το επάγγελμά μας.

Πάλεψες μέσα από τον Σύνδεσμο, όχι για το ατομικό συμφέρον, αλλά για την καταξίωση του Έλληνα Ασφαλιστή, για την αναβάθμιση του επαγγέλματος και του θεσμού της Ιδιωτικής Ασφάλισης.

Η Ασφαλιστική Οικογένεια χάνει σήμερα έναν σωστό επαγγελματία Ασφαλιστή, έναν αγωνιστή, έναν έντιμο άνθρωπό.

Οι συνάδελφοι όλων των Εταιρειών όλης της Χώρας, εκτιμώντας την ακεραιότητα του χαρακτήρα σου, το ενδιαφέρον σου, την δυναμικότητά σου, το πάθος σου, για τα κοινά, σε εξέλεξαν, σε τόσα Δ/Σ, ώστε να θεώρησε πλέον βετεράνος του Συνδέσμου μας.

Ήσουν πάντοτε παρών σε όλες τις εκδηλώσεις, σε όλες τις προσπάθειες, σε όλους τους Αγώνες μας.

Νίκο ανήκεις σε κείνους που έδωσαν σκληρές μάχες για τους άλλους, περιμέναμε ότι θα έδινες και την κρίσιμη μάχη για τον εαυτό σου και θα κέρδιζες, για αυτό, μας είναι δύσκολο να πιστέψουμε, ότι έφυγες τόσο νωρίς, τόσο ξαφνικά.

Μας ξάφνιασες φίλε.

Γνωρίζω ότι στον προσωπικό σου αγώνα είχες κοντά σου, όλους τους συναδέλφους, με

επικεφαλής των Διευθυντή σου, Μανώλη Δουλγεράκη, όπως και την αμέριστη συμπαράσταση, υλική και ηθική, της Εταιρίας σου, American Life.

Αλλά εκείνη που έζησε από κοντά και πάνω από όλους, τον αγώνα και την αγωνία σου, μέχρι την τελευταία σου στιγμή είναι η σύζυγός σου Ιωάννα.

Ο πόνος της είναι μεγάλος, όμως ο αβάσταχτος πόνος είναι της μητέρα σου και για τις δύο δεν υπάρχουν λόγια παρηγοριάς.

Πριν από λίγες μέρες μου έδωσες μια υπόσχεση, κάναμε μια συμφωνία οι δυο μας, ότι θα ήσουν πάλι μαζί μας, στο επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο.

Η συμφωνία μας Νίκο ισχύει, η επιθυμία σου θα πραγματοποιηθεί.

Το Διοικητικό Συμβούλιο που παρευρίσκεται εδώ σήμερα σύσσωμο και αποφάσισε ομόφωνα να σε ανακήρυξη Επίτιμο Μέλος του και να γράψει το όνομά σου, στην τιμητική εκείνη στήλη που εσύ έφτιαξες, για να τιμάμε τους άλλους.

Το όνομα Νίκος Πετρόπουλος θα γραφτεί δίπλα σε εκείνο του αγαπητού μας Γιώργου Σκαλίγγκου, που και εκείνος έφυγε ξαφνικά και νωρίς.

Έτσι θα είσαι πάντα παρών τόσο στο επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο αλλά & σε όλα τα Διοικητικά Συμβούλια, όσο θα υπάρχουν Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι.

Στο καλό Συνάδελφε, στο καλό Συνεργάτη, στο καλό φίλε Νίκο Πετρόπουλε

Θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη, η μνήμη σου θα μείνει αιώνια.

Κόκκινος Μήλος 1993

Αποχαιρετισμός Μανώλη Ανδρόνικου

Πέμπτη 10/03/2005

Αγαπητέ Μανώλη

Εκ μέρους του Δ/Σ του Πανελλήνιου Συνδέσμου Ασφαλιστικών Συμβούλων θέλω να σου απευθύνω ένα ύστατο χαιρετισμό.

Είμαι σίγουρος ότι εκφράζω και τα αισθήματα 22.000 Ασφαλιστικών Συμβούλων.

Την θλιβερή είδηση πληροφορηθήκαμε χθες κατά την διάρκεια του Δ/Σ συμβουλίου, το οποίο αμέσως αποφάσισε ομόφωνα, να αποστείλει στεφάνι και να παραστεί εδώ σήμερα σύσσωμο.

Για τους Ασφαλιστικούς Συμβούλους δεν ήσουν ο Διευθυντής Πωλήσεων μιας συγκεκριμένης εταιρείας, δεν ήσουν ο ανταγωνιστής, αλλά ο πιο πετυχημένος συνάδελφος, ο Ασφαλιστικός Σύμβουλος, που ξεκίνησε από τη βάση και έφτασε ψηλά.

Το «ύψος» όμως, δεν σε εμπόδισε να μείνεις κοντά στον ασφαλιστή, της πρώτης γραμμής.

Το ενδιαφέρον σου γι' αυτόν, η αγάπη σου, η αγωνία σου, η παρουσία σου σε κάθε εκδήλωση των Ασφαλιστικών Συμβούλων.

Η μαχητικότητα σου, στην υπεράσπιση των προβλημάτων τους, σε καθιέρωσε δίκαια στις καρδιές όλων, σαν τον δικό τους άνθρωπο, σαν τον δικό τους Μανώλη.

Τυχεροί όσοι συνεργάστηκαν μαζί σου, σε καθημερινή βάση.

Τυχεροί όμως και οι υπόλοιποι, όλοι εμείς που σε ακούσαμε, που σε διαβάσαμε, που συζητήσαμε, που γλεντήσαμε μαζί σου.

Ο εκρηκτικός, ο θυελλώδης ενθουσιασμός σου, σκορπίστηκε και έξω από τα «τείχνη» της εταιρείας σου.

Ήσουν κατά γενική ομολογία ο μοναδικός, ο χειμαρρώδης, που παρέσερνε μαζί του τους πάντες, ο πιο πετυχημένος διευθυντής πωλήσεων, ο πιο αγαπητός, ήσουν ο πρώτος, αλλά και ο τελευταίος.

«..Σαμουράι...»!! σε αποκάλεσε πριν λίγο, στον αποχαιρετισμό του, ο εκδότης της «Ιδιωτικής Ασφάλισης», Παναγιώτης Δρακάτος.

Δικαιολογημένα ακούστηκε πολλές φορές «... Να είχαμε κάνα δυο ακόμη Ανδρόνικους...».

Δυστυχώς όμως αντί γι' αυτό, η Ασφαλιστική οικογένεια χάνει σήμερα και τον μοναδικό της.

Το πλήγμα για την Ιδιωτική Ασφάλιση είναι μεγάλο.

Έχασε τον δικό της Ανδρόνικο και μάλιστα νωρίς.

Θέλουμε να συλλυπηθούμε την οικογένειά σου, η οδύνη για τους δικούς σου ανθρώπους είναι μεγάλη. Θα λείψεις από εκείνους αλλά και από όλους εμάς.

Μανώλη Ανδρόνικε, Ασφαλιστή, Συνάδελφε, φίλε, οι Ασφαλιστικοί Σύμβουλοι θα σε θυμούνται πάντα, θα είσαι πάντα στις καρδιές τους.

Για τον Βαγγέλη Αλεξίου

«Αποχαιρετισμός σε ένα ...γερόλυκο....»

Μονοκαρυά Ιστιαίας Ευβοίας 9 Ιουλίου 2002

Αγαπητέ Βαγγέλη,

Θέλω να σου πω δυο λόγια, όχι από μια τυπική υποχρέωση, αλλά από μια εσωτερική επιτακτική ανάγκη.

Θέλω να σου απευθύνω έναν ύστατο χαιρετισμό, εκπροσωπώντας τους φίλους σου, τους συναδέλφους του γραφείου μας, τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Ασφαλιστικών Συμβούλων.

Βαγγέλη ήσουν ένα από τα δυο πρόσωπα που πρωτοαντίκρισα μπαίνοντας στο υποκατάστημα της American Life της Alico στην πλατεία Συντάγματος πριν από 29 ακριβώς χρόνια, τέτοια εποχή, 1η Ιουλίου του 1973.

Ο άλλος ήταν ο αείμνηστος Νίκος Δολιανίτης, που και αυτός δυστυχώς έφυγε νωρίς.

Ήμουν τότε 23 ετών και παντελώς άσχετος με αυτό το επάγγελμα...πέραν από την στήριξη του διευθυντή του υποκαταστήματος, του κυρίου Μάρκγλου, χρειαζόμουν απαραίτητως και την αμέριστη συμπαράσταση των παλαιότερων συναδέλφων.

Εσύ Βαγγέλη ήσουν ένας από αυτούς που με στήριξε ηθικά, που με παρότρυνε να μείνω και να γίνω ασφαλιστής, σε πολύ δύσκολους καιρούς, για τέτοιο επάγγελμα και τέτοια ηλικία

Δεν δίστασες να μου φανερώσεις και τα μυστικά της επιτυχίας σου, σε αυτό το χώρο.

Με είδες, ως προστατευόμενο μαθητή σου και όχι ως ανταγωνιστή συνάδελφό σου.

Διδάχθηκα από το προσωπικό σου παράδειγμα, είχες αρχές, ήθος, εντιμότητα, υπευθυ-

νότητα, ήσουν αξιόπιστος, είχες λόγο, σαν ασφαλιστή σε χαρακτήριζε αυστηρή επαγγελματική δεοντολογία, συναδελφική αλληλεγγύη.

Μαζί στο ίδιο υποκατάστημα στο ίδιο γραφείο μοιρασθήκαμε την ίδια καρέκλα, δεν χρειάστηκε να αλλάξουμε ποτέ δεύτερη κουβέντα, δεν ήμασταν απλά συνάδελφοι, γίναμε καλοί φίλοι.

Ο ασφαλιστής, είναι πάντα στην υπηρεσία των άλλων, σε τέτοιο βαθμό απορροφημένος, που πολλές φορές ξεχνάει την οικογένεια του, τον εαυτό του.

Εσύ όμως δεν ήσουν επαγγελματίας ασφαλιστής, εσύ εξελίχθηκες σε «επαγγελματία ασφαλιστικό λειτουργό», έστω και αν αυτός ο όρος ηχεί αδόκιμα, έδωσες την προσωπική σου ερμηνεία σε αυτό που λέμε επαγγελματικό πάθος.

Στην ζωή σου διάλεξες τον μοναχικό δρόμο, δεν έκανες οικογένεια, η οικογένεια σου ήταν οι ασφαλισμένοι σου, οι συνάδελφοι σου, το γραφείο της Καραγεώργη Σερβίας, η εταιρία σου, η Life!! όπως την έλεγες.

Η ασφαλιστική τσάντα είχε γίνει σωματικό σου εξάρτημα, έφυγες στην κυριολεξία με την τσάντα στο χέρι, αγκαλιά με αυτή.

Τα έδωσες όλα δεν κράτησες τίποτα για τον εαυτό σου, φρόντισες για την υγεία των άλλων, δεν φρόντισες για την δική σου, παρά τις συμβουλές του γιατρού σου του κυρίου Μουτάφη και παρά τις παροτρύνσεις, ημών των συναδέλφων σου.

Πέρα από την παθολογική αγάπη για την δουλεία σου, είχες και άλλες δύο εξίσου παθιασμένες, το ντουφέκι σου και το χωριό σου.

Πολλές φορές μου είπες, «. έλα Κώστα στο Αλεποχώρι να πάμε για κυνήγι στο βουνό, στον Πατέρα, έλα στο χωριό μου, στην Μονοκαρυά, πάρε την Ελπίδα και τα παιδιά, έλα με τους συναδέλφους του γραφείου, ελάτε να δείτε το χωριό μου, να σας περιποιηθώ, να κάνουμε ένα καλό γλέντι...»!!

Ήρθα Βαγγέλη ήρθαμε όλοι μαζί, είναι εδώ μαζί μας, ο Διευθυντής του υποκαταστήματος και συνεργάτης σου για 33 χρόνια, ο κύριος Μάρκογλου και η κυρία Μάρκογλου, η Πόπη.

Είναι εδώ ο Δημήτρης Καστινάκης και η συμπάθειά σου η Τούλα, είναι ο Μπάμπης Γιακουβάκης, ο Γιάννης Παπαδημητρίου, η Βαρβάρα Σαρακνού, η Βούλα Διδασκάλου, λείπει η Κάλια, αλλά το ξέρεις ότι δεν μπορεί να ταξιδέψει, περιμένει το μωρό της, νοερά είναι εδώ, όπως και τα κορίτσια του γραφείου, η νιόπαντρη Έφη, η Ιωάννα, η Κικκή.

Αντί όμως για ένα καλό γλέντι σε αυτό το υπέροχο χωριό, η συνάντησή μας αυτή, που είναι και η τελευταία, έχει το χρώμα του θανάτου.

Η Αθήνα αιφνιδιάστηκε χτες, από χιλιάδες αστροπελέκια, εμείς από το δικό σου Βαγγέλη.

Οι αριθμοφιλόσοφοι ισχυρίζονται ότι το οκτώ είναι καλός αριθμός, είναι ο αριθμός του Χριστού, δεν ξέρω αν διάλεξες την ημερομηνία για το ταξίδι σου, εμείς πάντως την Δευτέρα 8 Ιουλίου 2002 θα την θυμόμαστε με πόνο.

Βαγγέλη, φίλε, συνάδελφε «..γερόλυκε..», πρέπει να συντομεύω, είμαι σίγουρος ότι βιάζεσαι, σε λίγο βραδιάζει και συ ανυπομονείς να πάρεις το ντουφέκι σου, να βγεις να λαθροκυνηγήσεις...!!

Θέλεις να κινήσεις για πρωτόγνωρο κυνήγι, για μακρινό βραδινό σαφάρι.

Εμείς αφού σε ξεπροβοδίσουμε θα γυρίσουμε πίσω χωρίς εσένα, αλλά με σένα στην καρδιά και στην σκέψη μας.

Δεν θα λείψεις ποτέ από κοντά μας θα είσαι πάντα ανάμεσα μας.

Είμαι σίγουρος ότι αύριο στην καθιερωμένη συνεδρίαση της Τετάρτης, αλλά και κάθε Τετάρτης, στο μεγάλο τραπέζι, θα υπάρχει μια ακόμη θέση κενή, δίπλα σε εκείνη του φίλου σου, Νίκου Δολιανίτη.

Ο κύριος Μάρκογλου θα κρατάει πάντα αυτές τις δυο θέσεις κενές με σας τους δύο, ως να είστε μόνιμα παρόντες.

Στα κεντρικά γραφεία του Πανελληνίου Συνδέσμου Ασφαλιστικών Συμβούλων, τ' όνομα σου, είναι γραμμένο πρώτο-πρώτο στην κορυφή της τιμητικής πλακέτας, αφού με αυτό εγκαινιάσθηκε από το Σύνδεσμο μας, ο Πανελλήνιος αυτός θεσμός, των βραβεύσεων.

Η πλακέτα γράφει 1986 ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ πρώτος!! των πρώτων!! από τους διακεκριμένους ασφαλιστές όλης της χώρας, όλων των εταιριών.

Εκεί θα μείνει γραμμένο για να παραδειγματίζει τους νέους, όσο θα υπάρχουν Ασφαλιστές και Σύνδεσμος.

Τελειώνοντας θέλω να συλλυπηθώ τον αδερφό σου Γιώργο, την νύφη σου, τα ανίψια σου, τα ξαδέρφια σου, τους εδώ φίλους σου, τους χωριανού σου.

Στεφάνια, δεν σου φέραμε, αφού ήσουν εντελώς αντιθέτως με αυτά, σου φέραμε από λίγα λουλούδια.

Αντί στεφάνου, όμως ο Σύνδεσμος, η Εταιρία σου Alico, το Υποκατάστημα και μείς οι συνάδελφοι σου, θα καταθέσουμε τα ποσά, σε Ευαγές Ίδρυμα.

Στο καλό, φίλε και συνάδελφε Βαγγέλη, ελαφρύ να είναι το χώμα, της γενέτειρας σου, που θα σε σκεπάσει.... στο καλό.....!!

Αποχαιρετισμός στο Γιάννη Μπουρακλή

«Ψυχή Βαθιά»

Βούλα, 19 Απριλίου 2013

Αγαπητέ Γιάννη θα προσπαθήσω να σου πω δυο λόγια παρά τις δυσκολίες, αυτής της ώρας.

Γνωριστήκαμε τη 10ετία του 1970, τότε που όλα στο επάγγελμά μας, ήταν χύμα, τότε που εμείς ψάχναμε για επαγγελματική ταυτότητα και το ίδιο για κοινωνική αναγνώριση.

Στην περίοδο εκείνη, που έγινε και το δικό μου ξεκίνημά, τότε που δεν γνωρίζαμε, αν θα έχουμε επαγγελματικό αύριο, αφού κάθε μέρα ξεκινάγαμε άνεργοι, ψάχνοντας στα τυφλά για πελάτες, σε μια αγορά που μπέρδευε, τις δικές μας ασφάλειες, με κείνες του ηλεκτρικού.

Τότε που γυρεύαμε δεοντολογία και συναδελφική αλληλεγγύη, μέσα σε ένα ετερόκλιτο πλήθος, όπου ήταν αδύνατο να διακρίνεις, ποιος ήταν ο συνάδελφος, εν μέσω ενός πρωτόγνωρου, εταιρικού φανατισμού.

Τότε που αναδύοντο τα συγκρουόμενα συμφέροντα και γινότανε προσπάθεια να μπει νομοθετική τάξη στην αυθαιρεσία και την αταξία, τότε που «δένονταν το ατσάλι».

Ανήκες στην αρχική εκείνη μαγιά, των ανήσυχων συναδέλφων, που προσπαθούσε να δημιουργήσει επαγγελματική τάξη, να ζυμώσει συλλογικότητα, να κατοχυρώσει επαγγελματικά δικαιώματα, να δημιουργήσει επαγγελματική συνείδηση, να επιβάλει δεοντολογία, σε μια επιστρατευμένη, Βαβυλωνιακή, πανσπερμία.

Ξεχείλιζες από ενθουσιασμό, πάθος, αισιοδοξία, ορμητικότητα, είχες όραμα και ξεκά-

θαρες απόψεις, αγωνιστική διάθεση, για περιχαράκωση του νέου αυτού επαγγέλματος, παρά το ανασφαλές και ομιχλώδες περιβάλλον, και το άδηλο δικό μας μέλλον.

Είχες δημιουργήσει δική σου αγωνιστική σχολή και θεωρεία, προσπαθούσες να παρακινήσεις και να ξεσηκώσεις με το θούριο του Βάρναλη «...άντε θύμα άντε ψώνιο, άντε σύμβολο αιώνιο, αν ξυπνήσεις μονομιάς θ' άρθει ανάποδα ο ντουινάς..»!!!, και με τη ρήση του Ελύτη, «...να γίνουμε η άμμος στα γρανάζια τους..», παρ' ότι αυτά ηκούσαν, ως φωνή βοώντος, στην έρημο της εταιρικής συνείδησης και την παραζάλη της άπραχτής.

Δεν υπολόγισες ποτέ σου, ότι ο μαχητικός και ριζοσπαστικός τρόπος με τον οποίο υπερασπιζόσουν τα δίκαια των συναδέλφων, ήταν «αγκάθι στο μάτι» πολλών και θα είχε επιπτώσεις, στις δικές σου συνεργασίες, στα δικά σου συμφέροντα.

Σε σένα και μερικούς άλλους «χρεώνω» και την δική μου εμπλοκή με τα κοινά του Κλάδου.

Με παρασύρατε στην κυριολεξία να ασχοληθώ και να υπερασπιστώ, τα δίκαια ενός επαγγέλματος, που δεν γνώριζα αν θ' ασκήσω, τότε που οι πολλοί αδιαφορούσαν και παρατηρούσαν απαθείς, εκ του μακρόθεν και οι «..καβαλικεμένοι...», μειδιούσαν ειρωνικά και μας κοίταζαν περιφρονητικά, χαρακτηρίζοντάς μας γραφικούς και χασομέρηδες, που αντί για παραγωγή, ξοδεύαμε το χρόνο, κυνηγώντας ανεμόμυλους.

Μαζί, σε πορείες, σε διαμαρτυρίες, σε απεργίες, μαζί και με τον άλλο αγωνιστή πρόεδρο, τον Ανδρέα Μπουζιούρη, το Νίκο Πετρόπουλο, που και οι δύο είναι σήμερα εδώ, για να σε αποχαιρετήσουν, αλλά και με πολλούς άλλους, τον Θανάση Αναστασόπουλο, τον Γιάγκο Παναγιωτόπουλο και με εκείνους, που έφυγαν νωρίς, τον Ιδρυτή Βασίλη Κατσούλα, τον άλλο Νίκο Πετρόπουλο, το Νίκο Δολιανίτη και μ' άλλους, που δεν είναι ποια στο χώρο, αλλά και δεν έχω το χρόνο να αναφέρω.

Μέσα από τον Αλληλοβοηθητικό Σύνδεσμο Ασφαλειομεσιτών Ελλάδος, που έγινε στη συνέχεια Σύνδεσμος Παραγωγών και μετεξελίχθηκε σε Ασφαλιστικών Συμβούλων, ως μέλη διοικητικών συμβουλίων, αλλά και ως μέλος στο δικό σου Διοικητικό Συμβούλιο, αφού ήσουν ο πρόεδρος για τη διετία 1982-1983.

Το 1986 μεταπήδησες μαζί με άλλους διευθυντές Υποκαταστημάτων και ιδρύσατε το νέο Σωματείο των Συντονιστών Ασφαλιστικών Συμβούλων, συνεχίζοντας και εκεί με τον ίδιο ζήλο, με το ίδιο πάθος, από διάφορες θέσεις, σε πολλά Διοικητικά Συμβούλια.

Παρά το διαχωρισμό, ήσουν υπέρμαχος του δόγματος «η ισχύς εν τη ενώσει», που χάρη στη γενναία συμβουλή, του Γιάννη Δρούλια, του Λάμπρου Κόκκινου και του, αείμνηστου, Γιώργου Πάντικ, προέκυψαν τα λεγόμενα «τετρασφράγιστα», της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, ήταν το πρώτο βήμα στο δρόμο της σημερινής, κοινής εκπροσώπησης.

Η συνεργασία συνεχίστηκε και σε αυτή τη χρονική περίοδο, με την συμμετοχή, σε Νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές, στο Υπουργείο Ανάπτυξης, στην Τεχνική Επιτροπή Εκπαίδευσης, που καθιέρωσε την διαδικασία εκπαίδευσης και πιστοποίησης, για να μπει

επί τέλους το «εκπαιδευτικό γεφύρι» στην είσοδο του επαγγέλματος.

Συνεργαστήκαμε ακόμη σε κοινές Επιτροπές Διαμεσολάβησης, για την κατοχύρωση καρτοφυλακίου, για την αναγνώριση, της Άυλης Εμπορικής Αξίας, βρεθήκαμε σε Συνέδρια και Γενικές Συνελεύσεις, αλλά και σε εκδηλώσεις του Κλάδου, από τις οποίες δεν έλλειπες ποτέ.

Ξαναβρεθήκαμε, κάτω από τον ίδιο Συνδυασμό, της «Ασφαλιστικής Συνεργασίας» σε νέους αγώνες, Επιμελητηριακούς αυτή τη φορά και πάλι οι συνάδελφοι σε τίμησαν με την εμπιστοσύνη τους και σε εξέλιξαν για την τετραετία 2002- 2006 να εκπροσωπήεις τα συμφέροντά τους, στο μεγαλύτερο επιμελητήριο της Χώρας, στο ΕΕΑ.

Στις τελευταίες Επιμελητηριακές εκλογές, δώσαμε και πάλι μαζί ακόμη ένα έντιμο αγώνα, για μια ισχυρή, ανεξάρτητη και καθαρή «Ασφαλιστική Φωνή» στη Διοίκηση του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών, με κόντρα όλους τους «ανέμους», ο περιορισμός των εδρών όμως, σου στέρησε μια θέση στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο, όπως και σε άλλους συνυποψήφιους, συναδέλφους μας.

Σε όλες τις αυτές τις προσπάθειες, είχες στο πλάι τη γυναίκα σου, την Γιώτα, αποτελώντας μαζί, ένα ισχυρό αγωνιστικό δίδυμο, αφού δεν ήταν δυνατό να «..γλιτώσει..» από το δικό σου πάθος, μαζί στο σπίτι, μαζί στη δουλειά, μαζί στους αγώνες, για τα κοινά.

Όλη αυτή η δραστηριότητα δεν σας εμπόδισε να δημιουργήσετε μια καλή οικογένεια και μια μακροχρόνια επαγγελματική καριέρα, οι συνάδελφοι τίμησαν και τους δυο σας, κατ' επανάληψη.

Αγαπητέ Γιάννη παρ' ότι ανήκαμε σε διαφορετικές εταιρείες παρ' ότι λογιζόμεθα ανταγωνιστές, ποτέ δεν με είδες, ούτε σε είδα έτσι, πρώτα συνάδελφοι, πρώτα φίλοι, ΠΟΤΕ ανταγωνιστές.

Ποτέ δεν χαθήκαμε, ούτε τώρα θα χαθούμε, παρ' ότι έφυγες ξαφνικά και απροειδοποίητα, εμείς θα σε θεωρούμε πάντα «ωσεί παρόντα», όσο αλάργα και αν ταξιδεύεις, όπως παρόντα θεωρούμε και τον άλλο συνάδελφο και αγωνιστή, το Γιώργο Πρέκα, που και εκείνος διάλεξε τον ίδιο ακριβώς τρόπο, για να αποχωρήσει, σε μια χρονική συγκυρία που η Ασφαλιστική Διαμεσολάβηση βρίσκεται στην κόψη του ξυραφιού, αφού αμφισβητείται ο ρόλος της και βάλλεται πανταχόθεν και μαχητικές φωνές σαν τις δικές σας, θα λείψουν από τον αγώνα.

Κλείνοντας θέλω να σου πω ότι είναι σήμερα εδώ για να σε κατευοδώσουν στο μακρινό σου ταξίδι, όλα τα Διοικητικά Συμβούλια, πρόεδροι παλαιοί και νέοι, από όλα τα Σωματεία της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης, πρώην και νυν συνεργάτες σου, συνάδελφοι, συναγωνιστές και ανταγωνιστές και ακόμη η Διοίκηση του ΕΕΑ.

Εκφράζω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια, στην οικογένειά σου και θα τους παρηγορήσω λέγοντας, ότι η απώλειά σου, είναι και δική μας, ο πόνος τους και δικός μας, δεν

σε κάνουν μόνο οι δικοί σου, αλλά και οι συνάδελφοί σου και η ευρύτερη Ασφαλιστική Οικογένεια.

Αν για «..ορισμένους..», ήσουν το «κόκκινο πανί», για μας θα είσαι πάντα η προσωποποίηση της αγωνιστικότητας, της ανυποχώρητης μαχητικότητας, ο υπέρμαχος της ριζοσπαστικής και ακτιβιστικής δράσης, «..ψυχή βαθιά..» της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης.

Στο καλό, συνάδελφε, στο καλό αγωνιστή, στο καλό συναγωνιστή, φίλε, Γιάννη Μπουρλακή.

Για τον Μάνο Μαρκόγλου

Δημοσιεύθηκε στο Next Deal, 2018-05-29

Στον Εμμανουήλ Μάρκογλου

Σεβαστέ μας Δάσκαλε

Θέλω την ώρα αυτή, να σου απευθύνω δύο λόγια, όχι από τυπική υποχρέωση, αλλά από εσωτερική επιτακτική ανάγκη, που πηγάζει από αγάπη, μεγάλη εκτίμηση και απέραντο σεβασμό.

Θα σου μιλήσω και για λογαριασμό όλης της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης και όχι μόνο, των συναδέλφων, της Εταιρίας και του υποκαταστήματος Συντάγματος.

Δεν έχω την δυνατότητα, την ικανότητα, ούτε το ανάστημα να εξιστορήσω το βίο και την πολιτεία σου, για αυτό χρειάζονται ποιο ειδήμονες, ούτε προλαβαίνω να διαβάσω το βιογραφικό σου, που είναι ολόκληρο βιβλίο, θα περιοριστώ μόνο σε αυτά που είδα, άκουσα, έζησα, ένοιωσα, αισθάνθηκα και διδάχθηκα κοντά σου, όλα αυτά τα χρόνια της συνεργασίας, θα προσπαθήσω να θυμηθώ, παρ' ότι δεν διέθετα, ούτε διαθέτω, την δική σου παραδειγματική και εκπληκτική μνήμη!!

Δεν θα αναφερθώ στα παιδικά σου χρόνια, στο προσφυγόπουλο από το Αξάρι της Σμύρνης, όπως αυτοχαρακτηριζόσουν, αφού ήταν ο τόπος καταγωγής της γιαγιάς σου Καλλιόπης και του πατέρα σου Εμμανουήλ, «...το Αξάρι μία από τις επτά λυχνίες της Αποκάλυψης έλεγες...», ούτε στα παιδικά σου χρόνια, καθ' ότι δεν γνώρισες μητέρα, ούτε στα μαθητικά, τα πανεπιστημιακά, τα Ακαδημαϊκά - διδακτορικά σου χρόνια, (Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αμερικανικό κολλέγιο Deree, Λαϊκό Πανεπιστήμιο), ούτε στη συμβολή σου για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Πατρών, ούτε στα στρατιωτικά, τότε

στα πέτρινα χρόνια, που όπως έλεγες, ήκουσες την φωνή της πατρίδος και ήρθες από την Αμερική, να την υπηρετήσεις, ως έφεδρος Αξιωματικός, διακινδυνεύοντας τη ζωή σου, και εισπράττοντας αντί για παράσημα κρουπαγήματα, ούτε τα της εθνικής Αντίστασης, για την δράση σου, βέβαια η Πατρίδα αργότερα σε παρασημοφόρησε, ούτε για την συμμετοχή σου στα κοινά.

Για την εποχή που πολιτευόσουν με το Γέρο της Δημοκρατίας, για την συνεργασία με τον Ανδρέα, για την θητεία σου στο Υπουργείο Προεδρίας, τα του Δήμου Ελληνικού, τα πολιτιστικά, τον «Παρνασσό», την Αθηναϊκή Λέσχη, τον Ελληνο-Καναδικό, ούτε βέβαια στο πλούσιο συγγραφικό σου έργο, ο κατάλογος με τις δραστηριότητές σου, είναι ατέλειωτος, ο διαθέσιμος χρόνος λίγος, οι στιγμές ιδιαίτερες και εγώ πολύ μικρός, να τις εξιστορήσω.

Για μένα, για όλους εμάς, που ζήσαμε δίπλα σου, δεν ήσουν μόνο ο διευθυντής του Υποκαταστήματος και μείς οι συνεργάτες σου, η σχέση μας δεν ήταν τυπικά επαγγελματική, αλλά ποιο βαθιά, δημιουργήθηκε ισχυρός δεσμός, του δασκάλου με τους μαθητές.

Δίπλα σου νοιώσαμε τη σημαίνει να έχει κάποιος παιδεία, γνώση, έμφυτη ευγένεια, ποιότητα, σεμνότητα, αρχοντιά.

Αρετές που στην Ελληνική Κοινωνία σπανίζουν πλέον.

Ήσουν ευγενής, ήσουν άρχοντας παλαιάς κοπής, μα πάνω από όλα, ΑΝΘΡΩΠΙΟΣ, στους φιλοξενούμενους σου, προσέφερες το καλλίτερο, με σπάνια παιδεία, ήσουν μέγας δάσκαλος, όχι μόνο δια των λόγων, αλλά και δια του παραδείγματος, κράταγες πάντα το λόγο σου, δεν χρειαζότανε συμβόλαιο, «...η γλώσσα...» έλεγες, «...είναι ποιο καθαρή από το χέρι, που βάζει υπογραφές...»!!

Με τη μόρφωση και το επίπεδο που διέθετες θα μπορούσες να διαλέξεις πολλούς επαγγελματικούς δρόμους, διάλεξες παράλληλα με τα καθηγητικά καθήκοντα, τον κλάδο της Ιδιωτικής Ασφάλισης, τον κλάδο της προσφοράς, προς τον συνάνθρωπο και τον ακολούθησες πιστά, με αγάπη και πάθος και αυτό προσπάθησες να μεταδώσεις σε όλους μας.

Ανήκεις στους Γενάρχες αυτού του κλάδου, εσύ και δυο τρεις άλλοι, ξεκινήσατε τον Κλάδο Ζωής στη χώρα, Μάρκογλου, Κοντομηνάς, Ταμπουράς, Καλτσάς, Δημαράς, αυτά τα ονόματα άκουγα συνέχεια στις αρχές του 70.

Το να εμπλακείς στη δεκαετία του 60, με την Ιδιωτική Ασφάλιση, χρειάζονταν μεγάλη απόφαση, σε μια εποχή που ο κλάδος ήταν χύδην και η λέξη «ασφάλεια» ήταν συνώνυμη με την οδό Μπουμπουλίνας, ενώ οι συμπατριώτες μας, δεν μπορούσαν να ξεχωρίσουν τις δικές μας ασφάλειες, από εκείνες του ηλεκτρικού ρεύματος και καμιά φορά τις μπερδευαν ακόμη και με κλειδαριές.

Ο ίδιος ο πατέρας σου, από ότι μας διηγήσου, εξεπλάγη με την επιλογή σου, λέγοντας σου, «...σε σπούδασα στην Αμερική, για να έρθεις στην Ελλάδα και να γίνεις Ασφαλιστής...; Μήπως πρέπει να σε κοιτάξει γιατρός...;»

Πρόσθεσες κύρος, σε ένα Κλάδο που δεν το διέθετε, διακινδυνεύοντας το δικό σου , πρόσθεσες διαχρονική αξία, στην Ιδιωτική Ασφάλιση και σου οφείλει ξεχωριστή τιμή.

Δεν δημιούργησες απλά ένα γραφείο πωλήσεων και μια αλυσίδα περιφερειακών γραφείων, στον Πειραιά, στα Γιάννενα, στη Λάρισα, αλλά βοήθησες τους συνεργάτες σου, να αναπτυχθούν και να δημιουργήσουν δικές τους μονάδες, αυτόνομα γραφεία, γέμισε η American Life με δικά σου πνευματικά παιδιά και εγγόνια, όπως τα αποκαλούσες.

Το γραφείο σου, ήταν φυτώριο νέων ασφαλιστών, ήταν ασφαλιστική Σχολή, αδυνατούσε όμως να χωρέσει τους ενδιαφερόμενους που συνωστίζονταν για να γνωρίσουν το καινούργιο και χρειαζόνταν να μισθώνεις μεγάλες αίθουσες σε ξενοδοχεία του κέντρου και πολλές φορές αναγκαζόσουν να κλείνεις και τις πόρτες, αφού δημιουργείτο αδιαχώρητο.

Από εκεί πέρασαν, σχεδόν όλα τα ηχηρά ονόματα, για να πλαισιώσουν στη συνέχεια την Ελληνική Ασφαλιστική Αγορά.

Ήσουν ο πρώτος ανάμεσα στους πρώτους, ο πρώτος Έλληνας Ασφαλιστής που έγινες million dollar producer, στην Αμερική, πρώτο υποκατάστημα της American Life παγκοσμίως, ο πρώτος που η εταιρεία τίμησε τοποθετώντας το πορτραίτο σου, στα κεντρικά στο Wilmington, στα κεντρικά στο Μαρούσι και ένα ακόμη που κοσμούσε το δικό σου γραφείο, στο Σύνταγμα.

Συμμετείχες σε αμέτρητα παγκόσμια Συνέρια, ατέλειωτες πρωτιές, έσπασες όλα τα ρεκόρ, σε λίγους μήνες, θα συμπλήρωνες μισό αιώνα συνεργασίας με την ίδια εταιρία.

Ήσουν απόλυτος σε ότι αφορούσε την εντιμότητα, όποιος παραστρατούσε, δεν είχε θέση στο δικό σου γραφείο, ας ήταν ο παραγωγικότερος, «...ο Παύλος ,έλεγες χαρακτηριστικά ,... όσο ήταν μαζί μου, ήταν άψογος, μετά που πήγε στην Ασπίδα, παρεξέκκλινε...».

Έδινες ιδιαίτερη βαρύτητα στην εφαρμογή κανόνων, σε όρους, νόμους, σε αρχές και αξίες, στη δεοντολογία, έναντι των ανταγωνιστών, στο σεβασμό του ασφαλισμένου.

Ναι στην επιτυχία, αλλά όχι με παν διαθέσιμο μέσον.

Στους διψασμένους για επιτυχία τους έδειχνες τη σαμπάνια!! αντί για το νερό.

Εσύ μας έμαθες ότι τα ασφαλιστρα του πελάτη, δεν πρέπει να κοιμηθούν στην τσέπη μας, «ζούμε από τις προμήθειες και όχι από αυτά, σεβόμαστε το προηγούμενο ασφαλιστήριο, λέμε τα καλλίτερα λόγια για τον συνάδελφο», «το σπάσιμο του συμβολαίου», έλεγες, «στην Αμερική αποτελεί ποινικό αδίκημα», δίδασκες κανόνες και αρχές και επέμενες στη δεοντολογία, σε εποχές που δεν υπήρχαν, όχι κώδικας, αλλά ούτε ασφαλιστικός νόμος.

«..Στον αθλητισμό και στις ασφάλειες..» έλεγες «..ισχύει απόλυτη αξιοκρατία, δεν χωράει μέσον, δεν υπάρχουν όρια στη επιτυχία, τα όρια είναι μόνο στο μυαλό του καθενός και τα ρεκόρ είναι για να καταρρίπτονται..»!!

Ορισμένες φορές η απαιτητικότητα της δουλειάς, έφερνε και εντάσεις, άλλα γρήγορα ξεπερνιόταν και ξεχνιόταν.

Όσοι Συνάδελφοι αποχώρησαν κατά καιρούς, παρέμειναν φίλοι, κανείς δεν αδικήθηκε.

Μιλούσες πάντα και επέμενες για εφαρμογή επαγγελματισμού στο χώρο, για επαγγελματίες ασφαλιστές «..για να ξεκαθαρίσει η ήρα από το σιτάρι...».

Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που οι μισοί από τους Ιδρυτές του επαγγελματικού μας σωματίου, ήταν πρώην και νυν συνεργάτες σου.

Εμπνευσμένη λοιπόν εκπαίδευση και μεταδοτική φλόγα, τόσο από σας, όσο και από τους ήδη μαθητές σου, που εξελίχτηκαν και εκείνοι σε δάσκαλους.

Πώς γίνεται να ξεχάσω την θυελλώδη παρουσία του Χρήστου Σταυρίδη, την πειθώ του Ιωσήφ Πεζερίδη, την παιδικότητα του Νίκου Δολιανίτη, την σοβαρότητα, του Βεγγάλι Αλεξίου, την εργατικότητα Δημοσθένη Καραθάνου την αντίστοιχη του Δημήτρη Πάτσιου, τις τρεις εξαίρετες κυρίες, την Νέλη Πεσματζόγλου, την Μάτα Παπάζουλου την Βούλα Γιαννουδάκη.

Πώς να ξεχάσω το ανοιχτόκαρδο γέλιο του πατριώτη μου Νίκου Μάστακα (του Πασά των Ιωαννίνων όπως τον αποκαλούσες) που παρακολουθούσε τα τεκταινόμενα στο γραφείο, ωσει παρόν, από την εντυπωσιακή φωτογραφία που κοσμούσε την αίθουσα συνεδριάσεων, μια μοναδική τιμή, που κέρδισε από τις παγκόσμιες πρωτιές του.

Δεν προσπάθησες να μας διδάξεις μόνο ασφαλιστικά, και πωλησιακά, αλλά να μας μάθει να σκεφτόμαστε και βέβαια να σκεφτόμαστε θετικά, αυτό το χάρισμα δεν το διαθέτουν όλοι οι δάσκαλοι, ποτέ δεν δεχόσουν να γίνεται αρνητική κριτική και μάλιστα να αφορά και απόντες, «..ψάξτε έλεγες για να κάτι θετικό, δείτε το ποτήρι μισογεμάτο, αφήστε τους σοφούς ενδοιασμούς...»!!

«..Ζούμε, έλεγες, σε μια χώρα, που ο κακός ο λόγος είναι εύκολος και γίνετε αμέσως πιστευτός, ο καλός είναι δύσκολο να εκστομισθεί και πάντα ελέγχεται...».

Δεν ήσουν καθ' όλου θρησκόληπτος, αλλά στο γραφείο, στην επιχείρησή σου, ίσχυαν μοναστηριακοί κανόνες, σοβαρή εμφάνιση για τους άνδρες, ευπρεπή για τις γυναίκες, αυστηρή απαγόρευση καπνίσματος, ειδικό «επιτίμιο» στον εαυτό σου, αποχή από κατάλυση κρέατος.

Ήσουν γνήσιος πατριώτης, στο γραφείο σου ήταν στημένες, τόσο η γαλανόλευκη, όσο και η κίτρινη σημαία με τον δικέφαλο αετό!!

Κάποια μέρα πειραχτικά σου είπα ...να σελώσω δύο άλογα και μόλις νχήσουν οι σάλπιγγες, να μπούμε στην Πόλη καρβαλήρνης; και από εκεί να κατηφορίσουμε ξανά, προς τη Σμύρνη και το Αζάρι...; ...προτιμάς χρώμα...; «...ναι ολόλευκο...»!! «..σαν εκείνο του Ζούκωφ, όταν μπήκε στην κόκκινη Πλατεία...»!!και ο μεγάλος Στρατηγός του Ιουστινιανού

ο Βελισάριος... το ίδιο είχε, σου θύμισα.....«...Μου κάνει και ο Πήγασος...» απάντησες...!!!

Ήσουν γνήσιος και ρομαντικός πατριώτης, καμία σχέση με εθνικισμό, είμαι σίγουρος ότι βρήκες έτοιμο, σελωμένο και αιθέριο άλογο και καλπάζεις τώρα στα πατρογονικά εδάφη, εξορκίζοντας την σημερινή, αποφράδα επέτειο.

Ήσουν λάτρης του ωραίου, εχθρός του ψεύτικου του «...πλαστικού...».

Όταν τέτοια μέρα το 1973 σε ηλικία 22 ετών πέρασα το κατώφλι του γραφείου σου, στην πλατεία Συντάγματος, νόμιζα ότι ήταν τα κεντρικά της Εταιρίας, βρέθηκα μπροστά σε πρωτόγνωρο και εντυπωσιακό περιβάλλον.

Ατομικά γραφεία με τηλέφωνα, γραφεία συνεδριάσεων και εκπαίδευσης, πίνακες παραγωγής, πορτρέτα συνεργατών στους τείχους, παθιασμένη ατμόσφαιρα, συναδελφική αλληλεγγύη, πρόθυμες και ευγενικές γραμματείς.

Εντυπωσιάστηκα από το ιδιαίτερο γραφείο σου που ήταν βαριά στολισμένο με κύπελλα επαίνους βραβεία, με κάθε λογής διακρίσεις και με εντυπωσιακή θέα στην πλατεία Συντάγματος.

Σε τέτοιο περιβάλλον δεν μπορούσα παρά να πάρω την αμετάκλητη απόφαση να σταδιοδρομήσω παρ' ότι ο Κλάδος ήταν εντελώς άγνωστος σε μένα, απορρίπτοντας ταυτόχρονα μια θέση που είχα εξασφαλίσει με εξετάσεις στο Υπουργείο Οικονομικών.

Τι να πρώτο -θυμηθεί κανείς, από την μακροχρόνια συνεργασία, τις ιδιαίτερες συναντήσεις της Τετάρτης, τα μνηιαία δείπνα, των εκατομμυριούχων, στα καλλίτερα εστιατόρια, τις εκδρομές, τα συνέδρια;

Ειδικά οι συναντήσεις της Τετάρτης περιείχαν ανάγνωση πρωτοποριακών κειμένων ειδικά μεταφρασμένων από σας από την Libra, άγνωστα στην υπόλοιπη ασφαλιστική Αγορά.

Κείμενα από βιβλία, εφημερίδες και ασφαλιστικά περιοδικά, ακόμη: Πλάτωνα, Αριστοτέλη, Θουκυδίδη, Σολομό, Παλαμά, Σικελιανό, Καβάφη, Καζαντζάκη, Norman Bill, Μακιαβέλι, Winston Churchill και δεκάδες άλλους και βέβαια Λευτεράκη Βενιζέλο, αφού το Εμμανουήλ ήταν το γνωστό σου πρώτο όνομα, αλλά το Λευτέρης ήταν το άλλο, για τον Εθνάρχη και το ανέφερες κάθε φορά με καμάρι.

Εκθείαζες την Αμερική αλλά η «...μισή καρδιά σου στην Ελλάδα ήταν δοσμένη και η άλλη μισή στην Ιωνία βρίσκονταν...».

Η διδασκαλία σου ήταν για αμφιθέατρο, για φοιτητές Πανεπιστημίου, καθ' ότι πανεπιστημιακός δάσκαλος και όχι για απλούς πωλητές ασφαλειών.

Να θυμηθώ από τις πάνω από 2.300 συνεδριάσεις που συμμετείχα, όλα αυτά τα χρόνια που επαναλαμβανόταν με ιερή τελετουργία και η μόνιμη απειλή του κουμπαρά που συγκέντρωνε τα πρόστιμα των καθυστερημένων, για να σπάσει στο τέλος κάθε χρόνο και το

περιεχόμενο να γίνει σαμπάνιες για τους τυχερούς, στην ετήσια γιορτή.

49 τέτοιους κουμπάρδες σπάσαμε και υπάρχει ακόμη ένας γεμάτος και περιμένει τη σειρά του.

Το ίδιο τελετουργικές ήταν και οι ετήσιες γιορτές που ξεκίνησαν στο υποκατάστημα και μεταφέρθηκαν στο σπίτι, και στον περιβάλλοντα κήπο, εκτός των συναδέλφων ήταν εκεί κάθε χρόνο ολόκληρη η διοίκηση της American Life - Alico - Metlife, με επικεφαλής τον εκάστοτε γενικό, με προσκεκλημένους εκπροσώπους των Σωματείων, του κλαδικού τύπου και άλλες προσωπικότητες, από διαφορετικούς χώρους.

Η ετήσια γιορτή εξελίχθηκε σε θεσμό, με παραγωγικές βραβεύσεις, διαγωνισμό μαγειρικής, απονομή δώρων, πλούσιο μπουφέ και κρασί, από τα δικά σου βαρέλια, περίσσιο κέφι, σε μια ζεστή οικογενειακή, σπιτική γιορτή.

Πάρα πολλές φορές τιμούσε την εκδήλωση ο ίδιος ο πρόεδρος της εταιρίας ερχόμενος από την Αμερική.

Όλα γινότανε τελετουργικά με ιεροτελεστία, σε βαθμό που είχες την αίσθηση ότι θα ακολουθήσουν δυσκολότητες.

Ήθελες να γίνονται όλα τέλεια.

Διέθετες ανεξάντλητο ψυχικό σθένος και ακαταμάχητο χιούμορ.

Στα 85 ξεκίνησες ιδιαίτερα μαθήματα, για να μάθεις μία ακόμη ξένη γλώσσα, στα 90 σου κάθισες ξανά στα θρανία σαν μαθητής και πέρασες με άριστα τις εξετάσεις για την Νέα Επαγγελματική πιστοποίηση, χωρίς να έχεις τέτοια υποχρέωση.

Πριν ένα μήνα περίπου που σε επισκέφτηκα στο νοσοκομείο παρ' ότι δυσκολευόσουν, στην ομιλία, έκανες όνειρα, μου έλεγες ότι πρέπει να εμφιαλώσουμε το κρασί, να ετοιμάσεις τα ψαροντούφεκα... έρχεται καλοκαίρι,... μου ζήτησες να πιάσω τον επόμενο διαγωνισμό της Εταιρίας για να πάμε ξανά μαζί για κυνήγι καρχαρία στον Ατλαντικό,μίλαγες για ανάπτυξη!!

Σχεδιάζες και ονειρευόσουν ως αθάνατος...!! ζούσες όμως την κάθε μέρα, την κάθε ώρα, την κάθε στιγμή,... σαν ετοιμοθάνατος!!

Πίσω όμως από όλη αυτή τη εντυπωσιακή δραστηριότητα και πορεία, κρύβεται ο αθέατος ήρωας η σύζυγός σου Πόπη, η ψυχή και ο επιτελικός νους, η «μάνα» του σπιτιού και γραφείου, την θυμάμαι με μια εντυπωσιακή αρχαιοελληνική κοτσίδα, σαν Καρυάτιδα, Άξιος ο καπετάνιος, αλλά ισάξια και η καπετάνισσα.

Η Πόπη Μάρκογλου, όλα αυτά τα χρόνια ήταν ο επιτελικός νους του γραφείου, εκείνη σόκωνε το βάρος της καθημερινής δουλειάς, την διεκπεραίωση των υποθέσεων, κράταγε αρχεία, άκουγε παράπονα, έλυνε προβλήματα, είχε την γενική επιμελητεία.

Για οπουδήποτε θέμα μικρό ή μεγάλο «...φωνάξε μου την Πόπη...» έλεγες, η συγκατάθεσή της ήταν υποχρεωτικά, απαραίτητη.

Παρακολουθούσε ακόμη από κοντά και όλες τις άλλες σου τις δραστηριότητες, είτε να επιμεληθεί τα προς έκδοση βιβλία σου, είτε τα αρχεία σου, την αλληλογραφία σου, τις δημόσιες σχέσεις, είτε να κάθεται στο θρανίο κάθε Πέμπτη απόγευμα, παρακολουθώντας τις ομιλίες σου στο Λαϊκό πανεπιστήμιο, σαν πρωτοετής φοιτήτρια, μαζί με πληθώρα άλλων φανατικών μαθητών σου, όλων των ηλικιών και όλων των επαγγελματικών κατηγοριών, που γέμιζαν ασφυκτικά τα έδρανα.

Είναι να απορεί κανείς που εύρισκε διαθέσιμο χρόνο, τόση δύναμη, τέτοιες αντοχές.

Δίπλα σου μέχρι την τελευταία στιγμή ειδικά τον τελευταίο καιρό που έδινες τη μάχη της ζωής σου, δεν έχω ξανασυναντήσει τέτοια αφοσίωση.

Παράλληλα βέβαια μεγάλωνε και τρεις κόρες υπέροχες κόρες με οικογενειακές παραδοσιακές αρχές και αξίες.

Στυλοβάτης λοιπόν της οικογενείας και της επιχείρησης.

Είχες δίκιο όταν τελευταία σε μια ιδιαίτερη συζήτηση, που έλεγες ότι είσαι ικανοποιημένος από την ζωή σου και αισθάνεσαι τυχερός και ευλογημένος.

«..Έχω...» μου έλεγες, «...μια πολύ καλή υγεία, ζω ακόμη!! ενώ οι περισσότεροι συνομήλικοι και φίλοι μου έχουν φύγει, έχω μια πολύ καλή δουλειά, συνεργάζομαι με την καλλίτερη εταιρία στον κόσμο, έχω αφοσιωμένους συνεργάτες, ένα καλό εισόδημα, μένω σε ένα από τα καλύτερα προάστια της Αθήνας, σε ένα υπέροχο σπίτι, με κήπο, με πολλά δέντρα και αρκετά ζώα του δάσους!!! Κοντά στη θάλασσα, έχω μια αφοσιωμένη σύζυγο που με φροντίζει με αυταπάρηση, δεν έχω γιό, αλλά έχω τρεις υπέροχες κόρες που τις σπούδασα στα καλύτερα κολέγια και πανεπιστήμια της Αμερικής...».

«..Η Βίλη όπως ξέρεις σταδιοδρομεί στη Νέα Υόρκη, η μικρή η Έμμη έγινε ηγετικό Στέλεχος στην Παγκόσμια τράπεζα, στην Ουάσιγκτον, η μεσαία, η Ανίτα, έχει αφιερώσει τη ζωή της στις ευπαθείς ομάδες και τα ανήμπορα παιδιά και οι τρεις μου έχουν παθολογική αγάπη, μόλις φτερνιστώ τα αφήνουν όλα και διασχίζουν τους ωκεανούς για να με δουν, έχουν δίπλα τους υπέροχους συζύγους, έχω πέντε πανέξυπνα και πανέμορφα εγγόνια, τι άλλο να ζητήσω από την ζωή μου; εφήμερη Δόξα; πολλά χρήματα; μα δεν είναι όλα πράγματα λεφτά και το σεντόνι αγαπητέ Κώστα.... δεν έχει τσέπες...!!! έχει...; εσύ δεν μου είπες, ότι σου θυμίζω τον Κινκινάτο;...!!Μέγας Συγκλητικός ήταν αυτός...»!!

Και μετά από λίγη παύση, και με αρκετή δόση χιούμορ, που δεν σε εγκατέλειψε ως την τελευταία σου στιγμή, πρόσθεσες..... «έχω ακόμη και αρκετούς φίλους, νασαν και σένα...»!!

Μεγάλη μου τιμή Δάσκαλε, να με συγκαταλέγεις στους φίλους σου, σου ζητώ συγνώμη, για το ότι μπερδεύω τον πληθυντικό με τον ενικό, με παρασέρνει η δημιουργηθείσα οι-

κειότητα, είμαι τυχερός και ευγνώμων που σε γνώρισα, σου χρωστάω πολλά και ένα μεγάλο κομμάτι από την ζωή μου.

Δίπλα σου έζησα περισσότερα χρόνια, από ότι με τους γονείς μου.

Λένε ότι ο Μάιος, είναι ο μήνας που μισεύουν, οι ξεχωριστοί, αυτόν διάλεξες και συ για να φύγεις..... και μια σύμπτωση.

Τέτοιες μέρες, με υποδεχόσουν και με καλωσόριζες στο γραφείο σου, σαν τον νεότερο συνεργάτη σου, 45 ακριβώς χρόνια μετά, και σε μια αποφράδα μέρα, σε μένα έλαχε ο κλήρος να σε αποχαιρετίσω και να σε ξεπροβοδήσω στο μακρινό σου ταξίδι, ως ο αρχαιότερος πλέον από τους ενεργούς συνεργάτες σου.

Κλείνοντας θέλω να σου θυμίσω καπετάνιε, ότι αύριο είναι Τετάρτη, ημέρα συνεδρίασης, οι Συνάδελφοι στο γραφείο θα είμαστε όλοι εκεί και στην ώρα μας και τη θέση σου θα πάρει η καπετάνισσα Πόπη.

Σήμερα είμαστε όλοι εδώ να σε αποχαιρετήσουμε, είναι εδώ ο Δημήτρης Καστρινάκης, ο Γιάννης Παπαδημητρίου, η Κάλια Καστρινάκη, ο Γιάννης Σαρακινός, Ηρακλής Καραντζάς, που ήρθε από το Αίγιο, ο Νίκος Καρανίκας που κατέβηκε από τα Τρίκαλα, ο Μπάμπης Γιακουβάκης.

Ακόμη ο Μάκης Τσώλης, ο Λευτέρης Τρύφωνας, τα κορίτσια του γραφείου, ή Κική που απέκτησε πρόσφατα και μια ωραία κόρη, η Μαρία και οι πρώην γραμματείς σου, η Σοφία η Γιάμαλη, η Μαριάννα Παππά, η Μαρία Μαχαίρα, η Ρούλα Σιώζιου και βέβαια όλη η διοίκηση της MetLife, με επικεφαλής τον Γενικό μας Διευθυντή και πρόεδρο της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, Δημήτρη Μαζαράκη, και οι προηγούμενοι ηγέτες, Ανδρέας Βασιλείου και Σωτήρης Ταγκόπουλος.

Είναι εδώ και πάρα πολλοί πρώην συνεργάτες σου, που σταδιοδρομούν σε άλλες εταιρίες και άλλους χώρους.

Όλοι οι διευθυντές των υποκαταστημάτων, από όλη την ασφαλιστική Αγορά, οι πρόεδροι των Σωματείων, ο εκπρόσωπος του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου, εκπρόσωποι του Κλαδικού μας τύπου, συνάδελφοί σου, καθηγητές από τα Πανεπιστήμια που δίδαξες, ο Δήμαρχος του Ελληνικού και ο δικός μας Υπουργός, ο Αγαπητός συνάδελφος, Θανάσης Σκορδάς, ακόμη πολλοί φίλοι και συγγενείς, η αγαπημένη σου οικογένεια.

Όλοι Εμείς λοιπόν σε αποχαιρετάμε.

Τη σκυτάλη θα πάρουν οι άλλοι, εκεί «...πάνω...» για να σε καλωσορίσουν, εκείνοι που έφυγαν πριν από σένα.

Αύριο λοιπόν που είναι Τετάρτη, είμαι σίγουρος ότι θα έχεις τη δική σου συνεδρίαση.

Θα είναι εκεί ο Νίκος & Παναγιώτης Δολιανίτης, ο Βαγγέλης Αλεξίου, ο Νίκος και ο Ηρα-

κλής Μάστασκας, ο Μανώλης Παράσχος, η Νέλη Πεσματζόγλου, η Μάτα Παπάζογλου, ο Νίκος Μενδρινός, ο Δημήτρης Κρητικός, ο Νίκος Μπτσοτάκης, η Αγγελική Αγγελικούση, η Σοφία Γκιώνη, ο Χρήστος Μαντζώρος και πολλοί άλλοι, που δεν έτυχε να γνωρίσω ή μου διαφεύγουν της μνήμης.

Όπως πάντα, θα έχεις και εκλεκτούς καλεσμένους, σίγουρα θα προσκληθούν στη συνεδρίαση, ο Αείμνηστος Μανώλης Δουλγεράκης και Γιώργος Σκαλίγγος και βέβαια, ο Αγοραστός και ο Αβετισιάν, από τη Θεσσαλονίκη και η συνεδρίαση θα είναι ανοιχτή για όλους τους «..Φυγάδες..»!!

Βέβαια θα χρειαστείς και την απαραίτητη γραμματειακή υποστήριξη, αυτή θα την αναλάβει η κυρία Όλγα Γιαννάρου, η για δεκαετίες ιδιαίτερα γραμματέας σου, που και αυτή έφυγε πρόσφατα.

Η Ασφαλιστική Αγορά χάνει σήμερα ένα από τα ιδρυτικά της μέλη, η MetLife τον πρώτο Διευθυντή της, έναν ορκισμένο και παθιασμένο συνεργάτη, που δεν ξεχνούσε να δηλώνει, ότι η συγκεκριμένη Εταιρία ήταν η δεύτερη γυναίκα του, εμείς οι συνεργάτες σου, ένα φωτισμένο δάσκαλο, η Πανεπιστημιακή κοινότητα, ένα εξέχων μέλος της, η κοινωνία ένα πραγματικό άρχοντα, ένα Έλληνα gentleman, η χώρα έναν γνήσιο και φλογερό ευπατρίδη.

Εκείνοι όμως που θα σε στερηθούν περισσότερο είναι η οικογένειά σου, θα λείψεις από τα πέντε εγγόνια σου, τον Αλέξανδρο, τον Μανουήλ και την Καίλα, τον Δημήτρη και την Μαριάννα, που σε περίμεναν και φέτος στην νέα Υόρκη, για να βγείτε ξανά στον Ωκεανό για ψάρεμα, θα λείψεις, από τους δύο γαμπρούς σου, τον Νίκο και το Φώτη και βέβαια από την Στεφανία, που είναι και αυτή μέρος της οικογενείας σου, θα λήψεις από τις τρεις κόρες σου, την Βίλη την Ανίτα την Έμμου και πάνω από όλους, θα σε στερηθεί η αγαπημένη σου σύζυγος, ο έρωτας της ζωής σου, η κυρία Πόπη.

Ο πόνος για κείνη θα είναι μεγάλος, θα βρει όμως την παρηγοριά κοντά στην στα παιδιά και τα εγγόνια της.

Στο καλό Καπετάνιε, στο καλό Δάσκαλε, θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη, με εκτίμηση, με θαυμασμό και ευγνωμοσύνη, για όσα μας δίδαξες, για ότι μας προσέφερες, για τις παρακαταθήκες που μας άφησες.

Ελαφρύ να είναι το χώμα που θα σε σκεπάσει.

*Κωνσταντίνος Δ. Λάμπρου
Αθήνα 29 Μαΐου 2018*

